

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
กระทรวงคมนาคม

รายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 1

การศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้น
เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน
ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล

(Progress Report I)

เล่มที่ 2/2

มกราคม 2567

จัดทำโดย : AEC M PSK UAE

บริษัท เอเชียน เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแต้นส์ จำกัด

บริษัท เอ็ม เอ เอ คอนซัลแตนท์ จำกัด

บริษัท พีเอสเค คอนซัลแต้นส์ จำกัด

บริษัท ปัญญา คอนซัลแตนท์ จำกัด

บริษัท ยูไนเต็ท แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
กระทรวงคมนาคม

รายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 1
การศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้น
เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน
ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล
(Progress Report I)
เล่มที่ 2/2

มกราคม 2567

จัดทำโดย :

บริษัท เอเชียน เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด

บริษัท เอ็ม เอ เอ คอนซัลแตนท์ จำกัด

บริษัท พีเอสเค คอนซัลแตนท์ จำกัด

บริษัท ปัญญา คอนซัลแตนท์ จำกัด

บริษัท ยูโนเท็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1-2
1.2.1 วัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการ	1-2
1.2.2 ขอบเขตของงานบริการที่ปรึกษา	1-2
1.2.3 วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานแผนปฏิบัติการ	1-3
1.3 พื้นที่ศึกษาโครงการ	1-3
1.4 แผนการปฏิบัติงาน	1-4
1.5 การจัดองค์กรและบุคลากรของโครงการ	1-6
1.5.1 การจัดองค์กรของโครงการ	1-6
1.5.2 แผนปฏิบัติงานของบุคลากรโครงการ	1-9
บทที่ 2 งานส่วนที่ 1 : การศึกษาทบทวนผลการศึกษาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ด้านคมนาคมทางบกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	
2.1 งานศึกษา ทบทวนยุทธศาสตร์และแผนงานการพัฒนาด้านคมนาคมและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใน พื้นที่โครงการ	2-1
2.1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)	2-1
2.1.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (5) ประเด็น การท่องเที่ยว	2-3
2.1.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)	2-11
2.1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของไทย ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2580	2-13
2.1.5 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2564)	2-15
2.1.6 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - พ.ศ. 2570	2-18
2.1.7 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2566 - พ.ศ. 2570	2-24
2.1.8 ผังนโยบายระดับประเทศ	2-38
2.1.9 ผังนโยบายระดับภาค	2-42
2.1.10 แผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	2-65

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.11 แผนปฏิบัติการเขตพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนที่กลุ่มเมืองท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน	2-66
2.1.12 แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564	2-70
2.1.13 แผนแม่บทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มจังหวัดอันดามัน	2-78
2.1.14 แผนปฏิบัติการเขตพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนที่กลุ่มเมืองท่องเที่ยว (Zoning) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน	2-80
2.1.15 แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)	2-103
2.1.16 แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ.2566-2570)	2-107
2.1.17 แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.2566-2570)	2-111
2.1.18 แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ (พ.ศ.2566-2570)	2-113
2.1.19 แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2566-2570)	2-118
2.1.20 แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ.2566-2570)	2-121
2.2 งานศึกษา รวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาในด้านต่าง ๆ	2-125
2.2.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	2-125
2.2.2 ข้อมูลสภาพแวดล้อมและสภาพพื้นที่ของชุมชน	2-156
2.2.3 ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน	2-159
2.2.4 ข้อมูลสภาพการจราจร	2-174
2.2.5 ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว	2-185
2.2.6 ข้อมูลการกักตุนชายฝั่งในพื้นที่โครงการ	2-188
2.2.7 ข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง	2-188
2.3 งานศึกษา ทบทวนผลการศึกษา และหรือผลการดำเนินการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จ	2-253
2.3.1 เส้นทางในประเทศ	2-253
2.3.2 เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งในต่างประเทศ	2-298

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 งานส่วนที่ 2 : การศึกษาด้านการขนส่งและจราจร	
3.1 งานสำรวจสภาพพื้นที่โครงการ และพื้นที่เชื่อมโยงที่จำเป็นต่อการศึกษา รวมถึงโครงข่ายคมนาคม พร้อมการจัดหาภาพถ่ายหรือแผนที่ภูมิประเทศ พร้อมจัดทำข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	3-1
3.1.1 งานสำรวจสภาพพื้นที่โครงการและพื้นที่เชื่อมโยง	3-1
3.1.2 งานจัดทำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว	3-27
3.2 งานสำรวจและจัดเก็บข้อมูลด้านการจราจร รวมทั้งศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการจราจรบนถนน หรือทางหลวงที่เกี่ยวข้อง	3-59
3.2.1 ประเภทและวิธีการสำรวจข้อมูลจราจร	3-66
3.2.2 รายละเอียดจุดสำรวจข้อมูลจราจร	3-75
3.2.3 ผลการสำรวจข้อมูลจราจร	3-94
บทที่ 4 งานส่วนที่ 3 : การคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบของถนนโครงการเบื้องต้น	4-1
4.1 กรอบแนวคิดของการวางแผนพัฒนาแนวเส้นทางและรูปแบบโครงการ	4-1
4.1.1 แนวคิดการออกแบบด้านงานสถาปัตยกรรม	4-3
4.1.2 การออกแบบงานสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้างสะพาน	4-5
4.1.3 การออกแบบงานภูมิสถาปัตยกรรมประกอบงานทาง	4-8
4.1.4 งานออกแบบด้านสถาปัตยกรรม	4-9
4.2 การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	4-11
4.2.1 หลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว	4-11
4.2.2 แนวทางการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	4-11
4.2.3 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา	4-14
4.3 การคัดเลือกแนวสายทางโครงการ	4-84
4.3.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินเพื่อคัดเลือกแนวสายทาง	4-84
4.3.2 การกำหนดค่าน้ำหนักของแต่ละปัจจัยที่ใช้ในการคัดเลือก	4-95
4.4 การกำหนดแนวสายทางโครงการ	4-96

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4.1 จังหวัดระนอง	4-97
4.4.2 จังหวัดพังงา	4-98
4.4.3 จังหวัดภูเก็ต	4-101
4.4.4 จังหวัดกระบี่	4-102
4.4.5 จังหวัดตรัง	4-109
4.4.6 จังหวัดสตูล	4-116
4.5 การกำหนดรูปแบบถนนโครงการ	4-122
บทที่ 5 งานส่วนที่ 4 : การออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) และศึกษาความเหมาะสมทางวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อม ของโครงการ (Feasibility Study) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	5-1
5.1 งานออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design)	5-1
5.2 งานวิเคราะห์ความเหมาะสมเบื้องต้น (Pre-Feasibility Study) และศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสม (Feasibility Study) ด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อมของโครงการจากแบบแนวคิดเบื้องต้น	5-12
5.2.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม	5-12
5.2.2 การศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อม	5-12
บทที่ 6 งานส่วนที่ 5 : การจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design) และประมาณราคามูลค่าโครงการ	6-1
6.1 งานสำรวจพื้นที่ด้านธรณีวิทยา ปฐพีวิทยา อุทกวิทยา วิศวกรรมชายฝั่ง รวมถึงสำรวจสิ่งก่อสร้างที่กีดขวางทางระบายน้ำ	6-1
6.1.1 งานสำรวจวิเคราะห์สภาพธรณีวิทยา	6-1
6.1.2 งานป้องกันกัดเซาะ	6-6
6.1.3 อุทกวิทยา วิศวกรรมชายฝั่ง รวมถึงสำรวจสิ่งก่อสร้างที่กีดขวางทางระบายน้ำ	6-7
6.2 งานจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design)	6-19
6.3 งานประมาณมูลค่างานโครงการ	6-19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 7 งานส่วนที่ 6 : การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	7-1
7.1 การศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination , IEE)	7-1
7.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม	7-1
7.3 พื้นที่ศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม	7-2
7.4 แนวทางและขั้นตอนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	7-7
7.5 ขั้นตอนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม	7-7
7.6 การตรวจสอบพื้นที่อ่อนไหวและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อม	7-8
7.6.1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	7-8
7.6.2 ข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อม	7-18
7.7 ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ศึกษา	7-22
7.8 การรวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อมปัจจุบัน	7-24
7.8.1 ทรัพยากรด้านกายภาพ	7-24
7.8.2 ทรัพยากรทางด้านชีวภาพและนิเวศวิทยา	7-129
7.8.3 คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์	7-196
7.8.4 คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต	7-237
บทที่ 8 งานส่วนที่ 8 : การประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-1
8.1 บทนำ	8-1
8.2 วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน	8-2
8.3 พื้นที่ดำเนินการและกลุ่มเป้าหมาย	8-2
8.4 แนวทางการดำเนินงานและกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-6
8.4.1 งานจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-9
8.4.2 งานลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทางที่จะดำเนินโครงการ	8-9

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
8.4.3 งานดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations)	8-10
8.4.4 งานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ	8-10
8.4.5 งานจัดการสัมมนาแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็น (งานจัดประชุม หรือฝึกอบรม หรือสัมมนา เพื่อแนะนำโครงการ และรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง และงานประชาสัมพันธ์โครงการ)	8-12
8.5 การสนับสนุนและจัดทำข้อเสนอแนะทางเทคนิควิชาการที่เกี่ยวข้อง การถ่ายทอด องค์ความรู้ (Knowledge Knowhow Transfer) การถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ต่อโครงการ	8-14
8.5.1 งานสนับสนุนทางวิชาการในลักษณะของการให้คำปรึกษา และการจัดทำข้อเสนอแนะทางเทคนิค วิชาการตามที่ สนข. มอบหมาย	8-14
8.5.2 งานถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Knowhow Transfer) และเทคโนโลยี (Technology Transfer) ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	8-14
8.5.3 งานจัดฝึกอบรมการถ่ายทอดองค์ความรู้/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	8-14
8.5.4 งานให้การสนับสนุน สนข. ในการนำเสนอร่างแผนปฏิบัติการการพัฒนาด้านคมนาคมทางบกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	8-15
8.6 ความก้าวหน้าของงานจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-15
8.6.1 ความก้าวหน้าของงานจัดทำแนวทางดำเนินงาน	8-15
8.6.2 ความก้าวหน้าของงานจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-17
8.6.3 ความก้าวหน้าของงานดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจ	8-24

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.3-1 พื้นที่ตั้งโครงการ	1-3
1.4-1 แผนการดำเนินงานโครงการ	1-5
1.5-1 แผนภูมิองค์กรบริหารโครงการ	1-7
1.5-2 แผนระยะเวลาทำงานของบุคลากรหลัก	1-8
1.5-3 หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรหลัก	1-10
2.1-1 กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)	2-3
2.1-2 หมายเหตุการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)	2-13
2.1-3 แนวคิดและภาพในอนาคตของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง	2-14
2.1-4 ผังนโยบายระบบเมืองประเทศไทย พ.ศ. 2600	2-41
2.1-5 ผังนโยบายระบบเมืองประเทศไทย พ.ศ. 2600	2-44
2.1-6 ผังเมืองรวมจังหวัดระนอง	2-48
2.1-7 ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา	2-51
2.1-8 ผังเมืองรวมภูเก็ต	2-56
2.1-9 ผังเมืองจังหวัดกระบี่	2-58
2.1-10 ผังเมืองรวมจังหวัดตรัง	2-61
2.1-11 ผังเมืองรวมจังหวัดสตูล	2-64
2.1-12 แสดงกลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว	2-103
2.2-1 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดระนอง ปี 2564	2-162
2.2-2 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดพังงา ปี 2564	2-164
2.2-3 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี 2564	2-166
2.2-4 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี 2563	2-168
2.2-5 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดตรัง ปี 2563	2-170
2.2-6 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดสตูล ปี 2564	2-172

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
2.2-7 การใช้ที่ดินในกลุ่มจังหวัดภาคใต้	2-173
2.2-8 โครงการเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2)	2-220
2.2-9 แผนแม่บทการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี พ.ศ. 2540	2-221
2.2-10 โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามแผนแม่บททางหลวงพิเศษระหว่างเมือง พ.ศ. 2560 - 2579	2-222
2.2-11 ร่างแผนแม่บทการพัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองร่วมกับระบบราง (MR MAP)	2-225
2.2-12 แผนที่โครงการทางพิเศษที่เปิดให้บริการในปัจจุบัน	2-227
2.2-13 แผนพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่และทางรถไฟสายใหม่	2-234
2.2-14 แผนพัฒนาโครงข่ายรถไฟความเร็วสูง	2-235
2.2-15 โครงข่ายรถไฟในอนาคตระยะเร่งด่วน (พ.ศ. 2566-2570)	2-246
2.2-16 โครงข่ายรถไฟในอนาคตระยะเร่งด่วน ระยะกลาง (พ.ศ. 2571-2575)	2-247
2.2-17 โครงข่ายรถไฟในอนาคตทั้งหมด	2-248
2.2-18 โครงข่ายการขนส่งทางน้ำ	2-250
2.2-19 โครงข่ายการขนส่งทางอากาศ	2-251
2.3-1 แนวเส้นทางถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-254
2.3-2 รูปแบบถนนในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-255
2.3-3 รูปแบบถนนเชื่อมระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-255
2.3-4 จุดพักรถพักรวด ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-256
2.3-5 จุดพักปากน้ำแชมหนู ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-257
2.3-6 จุดชมวิวนางพญา ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-258
2.3-7 จุดชมวิวแหลมสน (เนินค้อ) ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-258
2.3-8 จุดชมวิวหาดคั้งวิมาน (หาดเก็บตะวัน) ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-258
2.3-9 อ่าวคั้งกระเบน ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-259

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
2.3-10 แพลมสิ่งท่ ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	2-259
2.3-11 แนวเส้นทางถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-261
2.3-12 แนวเส้นทางที่เสนอเป็นทางเลือกโครงการศึกษาถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-261
2.3-13 ตำแหน่งพื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นจุดชมทิวทัศน์ ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-262
2.3-14 การปรับปรุงพื้นที่บริเวณอนุสาวรีย์สุนทรภู่ ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-263
2.3-15 การปรับปรุงพื้นที่บริเวณหาดสวนสน ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-263
2.3-16 การปรับปรุงถนนคนเดินตลาดบ้านเพ ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-263
2.3-17 การปรับปรุงบริเวณปากแม่น้ำระยอง ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-264
2.3-18 การปรับปรุงพื้นที่บริเวณหาดทรายทอง ถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 2	2-264
2.3-19 โครงการถนนเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ ของกรมทางหลวงชนบท	2-278
2.3-20 รูปแบบสะพานข้ามคลองขนาดใหญ่ของโครงการถนนเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ช่วง อ.สิชล – อ.ท่าศาลา	2-282
2.3-21 พื้นที่ศึกษาโครงการสำรวจออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Thailand Riviera) ช่วงจังหวัดสมุทรปราการ – จังหวัดสมุทรสงคราม	2-284
2.3-22 แนวเส้นทางเบื้องต้นพร้อมแนวทางเลือกของโครงการสำรวจออกแบบเส้นทางท่องเที่ยว เลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Thailand Riviera) ช่วงจังหวัดสมุทรปราการ – จังหวัดสมุทรสงคราม	2-286
2.3-23 แนวเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Thailand Riviera) ช่วงจังหวัดสมุทรปราการ – จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ได้รับการคัดเลือก	2-287
2.3-24 รายละเอียดแนวเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Thailand Riviera) ช่วงจังหวัด สมุทรปราการ – จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ได้รับการคัดเลือก	2-288
2.3-25 การออกแบบหน้าตัดถนนเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Thailand Riviera) ช่วงจังหวัดสมุทรปราการ – จังหวัดสมุทรสงคราม	2-289
2.3-26 รูปแบบเบื้องต้นสะพานข้ามแม่น้ำท่าจีน	2-291
2.3-27 การจัดช่องจราจรของรูปแบบเบื้องต้นสะพานข้ามแม่น้ำท่าจีน	2-292
2.3-28 แบบจุดพักรถขนาดเล็กบนถนนโครงการ	2-293

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้าหน้า
2.3-29 แบบจุดพักรถขนาดกลางบนถนนโครงการ	2-293
2.3-30 จุดพักรถขนาดใหญ่ภายในสำนักงานแขวงทางหลวงชนบทสมุทรสาคร	2-294
2.3-31 อาคารศูนย์บริการข้อมูลโครงการ	2-295
2.3-32 เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายทะเลฝรั่งเศสริเวียร่า (France Riviera)	2-300
2.3-33 ถนนเลียบชายหาด (Boulevard) และทางเดินเลียบชายหาด (Promenade) เมือง Nice	2-301
2.3-34 การจัดการช่องทางสัญจร ทางเดินเท้า ทางจักรยาน และการจอดรถริมถนนบนถนนเลียบชายหาดเมือง Nice	2-302
2.3-35 ถนนเลียบชายทะเลไม่ติดชายหาดบริเวณ Provence-Alpes-Cote d'Azur เมือง Cannes	2-302
2.3-36 เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายทะเล Italy Riviera	2-307
2.3-37 โครงข่ายถนน Italy Riviera	2-307
2.3-38 ถนนสาย Italy Riviera ช่วงผ่านชายหาดบนถนน SS1 เมือง Arenzano	2-309
2.3-39 แนวเส้นทาง Great Ocean Road	2-312
2.3-40 โครงข่ายถนนที่เชื่อมต่อกับ Great Ocean Road	2-312
2.3-41 Great Ocean Road บริเวณ Anglesea Beach	2-314
2.3-42 Great Ocean Road บริเวณ Port Campbell	2-315
2.3-43 Great Ocean Road บริเวณ Lorne Beach	2-316
2.3-44 Great Ocean Road บริเวณ Apollo Bay	2-317
2.3-45 Great Ocean Road บริเวณจุดสิ้นสุดเส้นทาง	2-318
2.3-46 ทัศนียภาพเมือง Anglesea	2-319
2.3-47 ภาพถ่ายมุมสูงของ Lorne Beach	2-319
2.3-48 ภาพถ่ายมุมสูงของ Apollo Bay	2-319
2.3-49 London Arch	2-320
3.1-1 การสำรวจสภาพทางกายภาพของถนนเดิมในพื้นที่โครงการ ทั้ง 6 จังหวัด	3-2

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.1-2 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	3-35
3.1-3 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	3-39
3.1-4 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	3-43
3.1-5 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	3-49
3.1-6 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	3-54
3.1-7 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดสตูล	3-57
3.1-8 ขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดทำแผนที่ฐาน (Base Map) ของโครงการ	3-58
3.2-1 ปริมาณจราจรบนโครงข่ายถนนของกรมทางหลวงในพื้นที่โครงการปี 2565	3-65
3.2-2 แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลจุดต้นทาง - ปลายทางสำหรับการเดินทางของผู้สัญจร	3-70
3.2-3 แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลจุดต้นทาง - ปลายทางสำหรับรถขนส่งสินค้า	3-71
3.2-4 เอกสารนำเสนอสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับโครงการฯ	3-72
3.2-5 ผังแสดงองค์ประกอบของการสำรวจความเร็วเฉพาะจุด	3-73
3.2-6 การกระจายตัวของกระแสจราจรในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	3-74
3.2-7 การกระจายตัวของกระแสจราจรในวัตถุประสงค์การเดินทาง	3-74
3.2-8 ภาพรวมจุดสำรวจข้อมูลจราจรและการเดินทางในพื้นที่โครงการ	3-76
3.2-9 จุดสำรวจข้อมูลจราจรและการเดินทางจังหวัดระนอง และพังงา	3-77
3.2-10 จุดสำรวจข้อมูลจราจรและการเดินทางจังหวัดภูเก็ต และกระบี่	3-78
3.2-11 จุดสำรวจข้อมูลจราจรและการเดินทางจังหวัดตรัง	3-79
3.2-12 จุดสำรวจข้อมูลจราจรและการเดินทางจังหวัดสตูล	3-80
3.2-13 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทยานที่จุดสำรวจ MB1 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-102
3.2-14 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทยานที่จุดสำรวจ MB2 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-103

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.2-15 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB3 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-104
3.2-16 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจากการนับแยกประเภทที่จุดสำรวจ MB4	3-105
3.2-17 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB5 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-106
3.2-18 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB6 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-107
3.2-19 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB7 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-108
3.2-20 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB8 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-109
3.2-21 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB9 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-110
3.2-22 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB10 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-111
3.2-23 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB11 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-112
3.2-24 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB12 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-113
3.2-25 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB13 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-114
3.2-26 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB14 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-115
3.2-27 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทขบวนที่จุดสำรวจ MB15 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-116

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.2-28 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทยวดยานที่จุดสำรวจ MB16 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-117
3.2-29 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทยวดยานที่จุดสำรวจ MB17 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-118
3.2-30 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทยวดยานที่จุดสำรวจ MB18 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-119
3.2-31 การกระจายตัวตามช่วงเวลาของยานพาหนะจำแนกตามประเภทยวดยานที่จุดสำรวจ MB19 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-120
3.2-32 ปริมาณจราจรแยกตามทิศทางการสัญจรบนทางแยกจุดสำรวจ TMC1 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-138
3.2-33 ปริมาณจราจรแยกตามทิศทางการสัญจรบนทางแยกจุดสำรวจ TMC2 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-139
3.2-34 ปริมาณจราจรแยกตามทิศทางการสัญจรบนทางแยกจุดสำรวจ TMC3 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-140
3.2-35 ปริมาณจราจรแยกตามทิศทางการสัญจรบนทางแยกจุดสำรวจ TMC4 ในการสำรวจ ครั้งที่ 1 และ 2	3-141
3.2-36 วัตถุประสงค์การเดินทางของกลุ่มเป้าหมาย	3-142
3.2-37 จำนวนการเดินทางระหว่างพื้นที่ศึกษาและภูมิภาคโดยรอบ	3-144
4.1-1 กรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการวางแผนพัฒนาแนวเส้นทางและรูปแบบโครงการ	4-2
4.1-2 แสดงรูปแบบถนนเลียบชายฝั่ง	4-3
4.1-3 ตัวอย่าง การจัดพื้นที่จอดรถแบบต่าง ๆ	4-4
4.1-4 ตัวอย่าง ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	4-4
4.1-5 ตัวอย่างแสดงจุดชมวิว	4-5
4.1-6 ตัวอย่างสะพานเชื่อมระหว่าง 2 พื้นที่ รูปแบบต่าง ๆ	4-6

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.1-7 ตัวอย่างการจัดภูมิทัศน์บริเวณเชิงสะพาน	4-7
4.1-8 ตัวอย่างการจัดภูมิทัศน์บริเวณเชิงสะพาน (ต่อ)	4-7
4.1-9 ตัวอย่างการจัดภูมิทัศน์บริเวณทางร่วม ทางแยก และการจัดภูมิทัศน์บริเวณจุดพักรถ	4-8
4.1-10 ตัวอย่างอาคารองค์ประกอบ ศาลารอรถโดยสาร ป้ายแผนที่	4-9
4.1-11 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการการปรับปรุงถนนท่องเที่ยวเดิมบริเวณหาดทุ่งเปลว จังหวัดตรัง	4-9
4.1-12 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการการปรับปรุงถนนท่องเที่ยวเดิมบริเวณบ้านกิ่งแก้ว หากสำราญ จังหวัด.ตรัง	4-10
4.1-13 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการออกแบบถนนท่องเที่ยวเส้นทางใหม่นั้นนทาการ	4-10
4.1-14 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการออกแบบถนนท่องเที่ยวเพื่อนั้นนทาการ	4-11
4.2-1 แนวทางการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	4-12
4.4-1 แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดระนอง	4-97
4.4-2 แนวทางเลือกเบื้องต้นช่วงผ่าน อุทยานแห่งชาติแหลมสน	4-98
4.4-3 แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดพังงา	4-99
4.4-4 แนวทางเลือกเบื้องต้น ช่วงเกาะพระทอง-บ้านน้ำเค็ม	4-100
4.4-5 แนวทางเลือกเบื้องต้น ช่วงปากคลองทับมะพร้าว-ท้ายเหมือง	4-100
4.4-6 แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดพังงา	4-101
4.4-7 แนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดกระบี่	4-103
4.4-8 แนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดกระบี่	4-105
4.4-9 แนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดกระบี่	4-107
4.4-10 แนวเส้นทางเลือกของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดกระบี่	4-108
4.4-11 แนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง	4-110
4.4-12 แนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง	4-112
4.4-13 แนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง	4-114

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า	
4.4-14	แนวเส้นทางเลือก ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดตรัง	4-115
4.4-15	แนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล	4-117
4.4-16	แนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล	4-118
4.4-17	แนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล	4-120
4.4-18	แนวเส้นทางเลือก ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล	4-121
4.5-1	ตัวอย่างของระบบสาธารณูปโภคบนถนนทางหลวง	4-122
4.5-2	แสดงตัวอย่างรูปแบบทางจักรยานแบบช่องทางเดียวกับแบบสวนทางกัน	4-123
4.5-3	แสดงตัวอย่างรูปแบบทางจักรยานแบบแยกจากทางรถยนต์	4-123
4.5-4	แสดงทัศนียภาพจำลอง Landmark ถนนท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-124
4.5-5	แสดงทัศนียภาพจำลองส่วนประกอบถนน ทางจักรยาน ทางเดินเท้า	4-124
4.5-6	แสดงทัศนียภาพจำลองสิ่งอำนวยความสะดวกโครงการถนนท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเล	4-124
5.1-1	แสดงตัวอย่างข้อมูลโครงการออกแบบถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1	5-5
5.1-2	แสดงตัวอย่างข้อมูลถนนเลียบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทย ไทยแลนด์รีเวียรา	5-6
5.1-3	แสดงเส้นทาง Pacific Coast Highway หรือ PCH ประเทศสหรัฐอเมริกา	5-7
5.1-4	แสดงเส้นทาง Grand Pacific Drive หรือ GPD ของประเทศออสเตรเลีย	5-7
5.1-5	แสดงภาพกรณีศึกษา Pompano Beach Boulevard Streetscape Improvement และ Central Beach Master Plan	5-8
5.1-6	แสดงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต	5-10
5.1-7	แสดงอาคารสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภูมิทัศน์ถนน	5-11
5.1-8	แสดงผังแนวความคิดในการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ของโครงการ	5-11
5.2-1	พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	5-19
5.2-2	พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	5-21
5.2-3	แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก (เต่าทะเล)	5-22

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.2-4 แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก (พะยูน)	5-23
5.2-5 แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก (โลมา)	5-23
5.2-6 เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	5-25
5.2-7 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	5-26
5.2-8 เขตอุทยานแห่งชาติ	5-28
5.2-9 พื้นที่ขึ้นคุณภาพลุ่มน้ำ	5-30
5.2-10 พื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543	5-34
5.2-11 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	5-42
5.2-12 พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ	5-44
5.2-13 แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List)	5-47
5.2-14 แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน	5-50
5.2-15 แนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตามกฎหมาย	5-52
6.1-1 แสดงรูปตัวอย่างการขุดหลุมสำรวจชั้นดินในสนาม	6-2
6.1-2 แสดงรูปตัวอย่างการขุดหลุมสำรวจชั้นดินในสนาม	6-3
6.1-3 แสดงรูปตัวอย่างของการเจาะสำรวจและเก็บตัวอย่างชั้นดิน ตำแหน่งจุดสำรวจและภาพตัดชั้นดิน	6-4
6.1-4 แสดงรูปตัวอย่างแหล่งวัสดุ	6-5
6.1-5 แสดงรูปตัวอย่างบริเวณที่จำเป็นต้องมีการสำรวจเพิ่มเติม	6-6
6.1-6 แผนที่โครงข่ายลำน้ำที่วางตัวอยู่ในบริเวณพื้นที่ของโครงการ	6-9
6.1-7 ทำเรือและจุดชุมวิวกปากแม่น้ำ แหลมสน จ.ระนอง	6-11
6.1-8 สะพานข้ามคลอง บริเวณอ่าวบางม่วง จ.พังงา	6-12
6.1-9 ท่อลอดเหลี่ยมถนนข้ามคลอง บริเวณหาดเขาหลัก จ.พังงา	6-12
6.1-10 แผนที่พื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก	6-14

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
6.1-11 ท่าเรือและอุปกรณ์สำหรับการทำประมง บริเวณปากอ่าวท่าเลน จ.กระบี่	6-15
6.1-12 สะพานข้ามคลองหนองทะเล บนถนนทางหลวงชนบท 6024 บริเวณอ่าวคลองม่วง จ.กระบี่	6-16
6.1-13 ท่อลอดกลม ขนาด 4 ช่องบนช่วงของถนนท้องถิ่นที่ระบายน้ำลงสู่ทะเล บริเวณหาดสำราญ จ.ตรัง	6-17
6.1-14 ถนนเลียบชายฝั่ง และโครงสร้างป้องกันชายฝั่ง บริเวณหากบางศิลา ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล	6-18
6.1-15 ท่อลอดเหลี่ยมพร้อมระบบประตุระบายน้ำ คลองแปะสน จ.สตูล	6-18
6.3-1 หน้าตัดคันทาง ผิวทาง คสล.	6-20
6.3-2 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Plank Girder	6-20
6.3-3 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Box Beam	6-20
6.3-4 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง I-Girder	6-21
6.3-5 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Segmental	6-21
6.3-6 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Balance Cantilever	6-21
7.3-1 พื้นที่ศึกษาโครงการเบื้องต้น	7-6
7.5-1 ขั้นตอนการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	7-7
7.8-1 ผังลมในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง	7-31
7.8-2 ผังลมในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต	7-36
7.8-3 ผังลมในคาบ 10 ปี (พ.ศ. 2555-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตรัง	7-41
7.8-4 ผังลมในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล	7-44
7.8-5 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดระนอง	7-50
7.8-6 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดพังงา	7-53
7.8-7 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต	7-56
7.8-8 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดกระบี่	7-59
7.8-9 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดตรัง	7-62

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
7.8-10 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดสตูล	7-65
7.8-11 แผนที่ภัยพิบัติแผ่นดินไหวในประเทศไทย	7-71
7.8-12 แผนที่รอยเลื่อนมีพลังในประเทศไทย	7-91
7.8-13 ข้อมูลรอยเลื่อนมีพลังจากร่องสำรวจกลุ่มรอยเลื่อนระนอง	7-92
7.8-14 ข้อมูลรอยเลื่อนมีพลังจากร่องสำรวจกลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย	7-93
7.8-15 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดระนอง	7-96
7.8-16 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดพังงา	7-99
7.8-17 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดภูเก็ต	7-101
7.8-18 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดกระบี่	7-104
7.8-19 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดตรัง	7-107
7.8-20 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดสตูล	7-110
7.8-21 แผนที่แสดงลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก	7-112
7.8-22 แผนที่แสดงปริมาณคลอไรด์เกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลที่ใช้บริโภค พื้นที่ภาคใต้	7-124
7.8-23 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั้งประเทศ พ.ศ. 2564	7-128
7.8-24แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดระนอง	7-131
7.8-25 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดระนอง	7-134
7.8-26 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดพังงา	7-137
7.8-27 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา	7-139
7.8-28 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดภูเก็ต	7-142
7.8-29 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดภูเก็ต	7-144
7.8-30 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดกระบี่	7-146
7.8-31 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดกระบี่	7-149

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
7.8-32 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดตรัง	7-152
7.8-33 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดสตูล	7-155
7.8-34 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2565	7-158
7.8-35 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2565	7-159
7.8-36 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดระนอง	7-161
7.8-37 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดระนอง	7-162
7.8-38 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2565	7-165
7.8-39 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2565	7-166
7.8-40 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดพังงา	7-168
7.8-41 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดพังงา	7-169
7.8-42 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดพังงาจากการสำรวจด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Drone)	7-170
7.8-43 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2565	7-172
7.8-44 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2565	7-173
7.8-45 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดภูเก็ต	7-175
7.8-46 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดภูเก็ต	7-176
7.8-47 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2565	7-178
7.8-48 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2565	7-179
7.8-49 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะศรีบอยาต้านตะวันตก จังหวัดกระบี่	7-181
7.8-50 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะปูด้านเหนือ จังหวัดกระบี่	7-181
7.8-51 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณอ่าวน้ำเมา จังหวัดกระบี่	7-182
7.8-52 แผนที่แหล่งหญ้าทะเล จังหวัดกระบี่	7-183
7.8-53 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดกระบี่	7-184

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
7.8-54 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2565	7-186
7.8-55 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2565	7-187
7.8-56 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดตรัง	7-189
7.8-57 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดตรัง	7-190
7.8-58 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565	7-192
7.8-59 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565	7-192
7.8-60 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดสตูล	7-194
7.8-61 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดสตูล	7-195
7.8-62 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดระนอง ปีพ.ศ. 2558	7-198
7.8-63 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564	7-199
7.8-64 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพังงา ปีพ.ศ. 2560	7-201
7.8-65 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564	7-202
7.8-66 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต ปีพ.ศ. 2558	7-204
7.8-67 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563	7-205
7.8-68 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ ปีพ.ศ. 2559	7-207
7.8-69 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563	7-208
7.8-70 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดตรัง ปีพ.ศ. 2559	7-210
7.8-71 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563	7-211

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
7.8-72 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสตูล ปีพ.ศ. 2560	7-213
7.8-73 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2564	7-214
7.8-74 แผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้	7-232
7.8-75 พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมในขอบเขตสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10	7-233
7.8-76 พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมในขอบเขตสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 8	7-234
7.8-77 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดระนอง ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565	7-282
7.8-78 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดพังงา ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565	7-283
7.8-79 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565	7-284
7.8-80 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดกระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565	7-285
7.8-81 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดตรัง ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565	7-286
7.8-82 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดสตูล ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565	7-287
7.8-83 แหล่งโบราณสถาน ในพื้นที่ศึกษาของโครงการในระยะ 1 กิโลเมตรจากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ	7-308
8.3-1 พื้นที่ดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-2
8.4-1 ภาพรวมการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-8
8.6-1 บรรยากาศการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ	8-25

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1-1 ตารางเปรียบเทียบยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 2 และ ฉบับที่ 3 กับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570	2-18
2.1-2 ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย ตามแนวทางการพัฒนาของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570	2-20
2.1-3 กลุ่มประเด็นความต่อเนื่องกลยุทธ์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยและแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย	2-21
2.1-4 สรุปผังเมืองรวมจังหวัดและบทบาทที่กำหนดในพื้นที่ภาคใต้	2-65
2.1-5 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	2-73
2.1-6 แผนงานการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว	2-73
2.1-7 แผนงานการส่งเสริมการลงทุน	2-74
2.1-8 แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	2-74
2.1-9 แผนงานส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่	2-75
2.1-10 แผนงานส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่	2-75
2.2-1 จำนวนประชากร พ.ศ. 2560 – 2565	2-125
2.2-2 จำนวนครัวเรือน พ.ศ. 2560 – 2565	2-126
2.2-3 จำนวนรถจดทะเบียนจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2565)	2-127
2.2-4 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2560 - 2564	2-128
2.2-5 อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนสูงสุดของจังหวัดระนอง 3 ลำดับแรก	2-129
2.2-6 อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนเป็นสัดส่วนสูงสุดที่สุดของจังหวัดระนอง	2-129
2.2-7 ข้อมูลแรงงาน ปี พ.ศ. 2561 - 2563	2-130
2.2-8 จำนวนประชากร พ.ศ. 2560 - 2565	2-130
2.2-9 จำนวนครัวเรือน พ.ศ. 2560 - 2565	2-131
2.2-10 จำนวนรถจดทะเบียนจังหวัดพังงา (พ.ศ. 2565)	2-131

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
2.2-11 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 – 2564	2-133
2.2-12 จำนวนแรงงานจังหวัดพังงา สถานภาพแรงงานไทย ปี พ.ศ. 2564	2-135
2.2-13 จำนวนประชากร พ.ศ. 2560 – 2565	2-136
2.2-14 จำนวนครัวเรือน พ.ศ. 2560 – 2565	2-136
2.2-15 จำนวนรถจดทะเบียนจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2565)	2-137
2.2-16 ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2560 – 2564	2-138
2.2-17 ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามจำนวน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563	2-139
2.2-18 ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแยกอำเภอ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563	2-139
2.2-19 ข้อมูลโรงงานแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	2-139
2.2-20 จำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2561-2563	2-140
2.2-21 จำนวนประชากร พ.ศ. 2560 – 2565	2-141
2.2-22 จำนวนครัวเรือน พ.ศ. 2560 – 2565	2-141
2.2-23 จำนวนรถจดทะเบียนจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. 2565)	2-142
2.2-24 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกระบี่ ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2558 - 2563	2-143
2.2-25 จำนวนโรงงานแยกตามจำพวก พ.ศ. 2564	2-144
2.2-26 ข้อมูลโรงงานในพื้นที่จังหวัดกระบี่ (แบ่งตามหมวดอุตสาหกรรม) พ.ศ. 2564	2-145
2.2-27 จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำจังหวัดกระบี่จำแนกตามสภาพแรงงาน ปี 2564	2-145
2.2-28 จำนวนประชากร พ.ศ. 2560-2565	2-146
2.2-29 จำนวนครัวเรือน พ.ศ. 2560 – 2565	2-146
2.2-30 จำนวนรถจดทะเบียนจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2565)	2-146
2.2-31 ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด พ.ศ. 2559-2563 ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขากิจกรรม	2-148
2.2-32 สถิติโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง (จำพวก 2 และ 3) แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	2-149

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
2.2-33 จำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปจังหวัดสตูล จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2559-2563	2-150
2.2-34 จำนวนประชากร พ.ศ. 2560-2565	2-151
2.2-35 จำนวนครัวเรือน พ.ศ. 2560 – 2565	2-151
2.2-36 จำนวนรถจดทะเบียนจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. 2565)	2-152
2.2-37 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2558 – 2563	2-153
2.2-38 แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามจำพวก	2-154
2.2-39 ข้อมูลโรงงานแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	2-155
2.2-40 จำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปจังหวัดสตูล จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2559-2564	2-156
2.2-41 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดระนอง ปี 2564	2-161
2.2-42 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดพังงา ปี 2564	2-163
2.2-43 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี 2564	2-165
2.2-44 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี 2563	2-167
2.2-45 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดตรัง ปี 2563	2-169
2.2-46 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดสตูล ปี 2564	2-171
2.2-47 ปริมาณจราจร ปี พ.ศ. 2565	2-174
2.2-48 ปริมาณการจราจรในสายทางหลักบนถนนทางหลวงหมายเลข 4 ปี พ.ศ. 2565	2-175
2.2-49 ตารางแสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้า และท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ	2-176
2.2-50 ปริมาณจราจร ปี พ.ศ. 2565	2-177
2.2-51 จำนวนท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	2-178
2.2-52 ข้อมูลและสถานที่ตั้งมารีนาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	2-178
2.2-53 ปริมาณจราจร ปี พ.ศ. 2565	2-179
2.2-54 ปริมาณจราจร ปี พ.ศ. 2565	2-181

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
2.2-55 ปริมาณจราจร ปี พ.ศ. 2565	2-184
2.2-56 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	2-186
2.2-57 โครงข่ายปัจจุบันที่เปิดให้บริการแล้วของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย	2-228
2.2-58 โครงการที่อยู่ในแผนงานและยังมิได้เปิดให้บริการของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย	2-231
2.2-59 สรุปแผนงานการพัฒนาทางคู่ในโครงข่ายทางรถไฟในปัจจุบัน	2-240
2.2-60 สรุปแผนงานการพัฒนาทางรถไฟความเร็วสูง (ขนาดทาง 1.435 เมตร)	2-241
2.2-61 สรุปแผนงานการพัฒนาทางรถไฟสายใหม่ (ขนาดทาง 1.000 เมตร)	2-242
2.2-62 สรุปโครงการรถไฟสายใหม่ที่มีศักยภาพ (แผนภายหลังปี พ.ศ. 2585)	2-244
2.2-63 ระยะทางโครงข่ายทางรถไฟ (ขนาดทาง 1.000 เมตร) ในอนาคต	2-245
2.2-64 ระยะทางโครงข่ายทางรถไฟความเร็วสูง (ขนาดทาง 1.435 เมตร) ในอนาคต	2-245
2.3-1 สรุปงบประมาณและแผนงานโครงการตามยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเล	2-267
2.3-2 สรุปแผนงานโครงการตามยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเล	2-268
2.3-3 รูปแบบถนนโครงการถนนเลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ ช่วง อ.สิชล – อ.ท่าศาลา	2-280
2.3-4 การจำแนกประเภทถนนภายในโครงการตามเกณฑ์มาตรฐานการออกแบบด้านเรขาคณิตสำหรับทางหลวงชนบททั่วประเทศ	2-290
3.1-1 ผลการสำรวจสภาพทางกายภาพของถนนเดิมในพื้นที่โครงการ ทั้ง 6 จังหวัด	3-3
3.2-1 ปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี 2565 บนโครงข่ายถนนในพื้นที่โครงการ	3-60
3.2-2 การจำแนกประเภทยานพาหนะสำหรับการนับรถ	3-66
3.2-3 จำนวนตัวอย่างการสำรวจจุดต้นทาง-ปลายทาง	3-69
3.2-4 สัดส่วนจำนวนตัวอย่างตามช่วงเวลาในการสำรวจข้อมูลความเร็วเฉพาะจุด	3-75
3.2-5 จำนวนตัวอย่างกระจายตามช่วงเวลาจุดสำรวจความเร็วเฉพาะจุดในพื้นที่โครงการ	3-75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.2-6 รายละเอียดจุดสำรวจปริมาณจราจรบนช่วงถนน (MB) จุดสำรวจปริมาณจราจรบนทางแยก (TMC) จุดสำรวจจุดต้นทาง-ปลายทาง (OD) และจุดสำรวจความเร็วเฉพาะจุดบนโครงข่ายถนน (SS)	3-81
3.2-7 ผลการสำรวจปริมาณจราจรบนช่วงถนนบนโครงข่ายถนนในพื้นที่โครงการ	3-95
3.2-8 จำนวนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนช่วงถนน (MB) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 1 (25 - 26 พ.ย. 2566)	3-98
3.2-9 สัดส่วนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนช่วงถนน (MB) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 1 (25 - 26 พ.ย. 2566)	3-99
3.2-10 จำนวนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนช่วงถนน (MB) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 2 (9 - 10 ธ.ค. 2566)	3-100
3.2-11 สัดส่วนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนช่วงถนน (MB) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 2 (9 - 10 ธ.ค. 2566)	3-101
3.2-12 ผลการสำรวจปริมาณจราจรบนทางแยกบนโครงข่ายถนนในพื้นที่โครงการ	3-123
3.2-13 จำนวนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนทางแยก (TMC) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 1 (25 พ.ย. 2566)	3-126
3.2-14 สัดส่วนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนทางแยก (TMC) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 1 (25 พ.ย. 2566)	3-129
3.2-15 จำนวนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนทางแยก (TMC) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 2 (9 ธ.ค. 2566)	3-132
3.2-16 สัดส่วนยานพาหนะที่จุดสำรวจปริมาณจราจรบนทางแยก (TMC) การสำรวจข้อมูล ครั้งที่ 2 (9 ธ.ค. 2566)	3-135
3.2-17 จำนวนการเดินทางระหว่างพื้นที่ศึกษาและภูมิภาคโดยรอบของผู้สัญจร	3-145
3.2-18 จำนวนการเดินทางระหว่างพื้นที่ศึกษาและภูมิภาคโดยรอบของรถขนส่งสินค้า	3-146
3.2-19 ความเร็วเฉลี่ยที่จุดสำรวจความเร็วเฉพาะจุด	3-147
4.2-1 เกณฑ์การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ศึกษากายภาพ	4-11

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.2-2 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดระนอง	4-15
4.2-3 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาครัฐในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดระนอง	4-15
4.2-4 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดระนอง 3 อันดับแรก	4-15
4.2-5 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดระนอง	4-16
4.2-6 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดระนองซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-17
4.2-7 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง	4-18
4.2-8 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง	4-21
4.2-9 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง	4-23
4.2-10 รายชื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดพังงา	4-25
4.2-11 รายชื่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดพังงา	4-25
4.2-12 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดพังงา 3 อันดับแรก	4-26
4.2-13 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดพังงา	4-26
4.2-14 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดพังงาซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-27
4.2-15 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา	4-28
4.2-16 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา	4-32
4.2-17 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา	4-34

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.2-18 รายชื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดภูเก็ต	4-37
4.2-19 รายชื่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดภูเก็ต	4-37
4.2-20 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต 3 อันดับแรก	4-37
4.2-21 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดภูเก็ต	4-39
4.2-22 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดภูเก็ตซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-39
4.2-23 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต	4-40
4.2-24 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต	4-43
4.2-25 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต	4-46
4.2-26 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดกระบี่	4-48
4.2-27 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาครัฐในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดกระบี่	4-48
4.2-28 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ 3 อันดับแรก	4-48
4.2-29 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดกระบี่	4-50
4.2-30 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดกระบี่ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-51
4.2-31 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่	4-52
4.2-32 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่	4-56
4.2-33 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่	4-59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.2-34 รายชื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดตรัง	4-61
4.2-35 รายชื่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดตรัง	4-62
4.2-36 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดตรัง 3 อันดับแรก	4-62
4.2-37 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดตรัง	4-63
4.2-38 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดตรังซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-64
4.2-39 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง	4-65
4.2-40 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง	4-68
4.2-41 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง	4-71
4.2-42 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดสตูล	4-72
4.2-43 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาครัฐในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดสตูล	4-73
4.2-44 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดสตูล 3 อันดับแรก	4-73
4.2-45 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดสตูล	4-74
4.2-46 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดสตูลซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	4-74
4.2-47 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล	4-76
4.2-48 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล	4-79
4.2-49 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสตูล	4-82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.3-1 การกำหนดคะแนนของปัจจัยหลักที่ใช้ในการคัดเลือกรูปแบบ	4-84
4.3-2 การกำหนดค่าตัวคูณแบบขั้นบันได	4-85
4.3-3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบ ทางเลือกซึ่งไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกรูปแบบทางเลือก	4-87
4.3-4 ตารางการให้น้ำหนักคะแนนปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม	4-91
4.3-5 การกำหนดค่านำหนักปัจจัยด้านวิศวกรรมและการจราจร	4-95
4.3-6 การกำหนดค่านำหนักปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	4-96
5.1-1 มาตรฐานชั้นทางสำหรับทางหลวงทั่วประเทศ	5-3
5.1-2 พื้นที่สำรวจแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต	5-9
5.2-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	5-13
5.2-2 แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน	5-49
5.2-3 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง- จังหวัดสตูล	5-53
6.1-1 ค่าเฉลี่ยตัวแปรภูมิอากาศหลักของสถานีตรวจอากาศในพื้นที่ศึกษาโครงการ	6-7
6.1-2 ค่าเฉลี่ยตัวแปรภูมิอากาศหลักของสถานีตรวจอากาศในพื้นที่ศึกษาโครงการ	6-12
7.3-1 พื้นที่ศึกษาในระยะ 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการเบื้องต้น	7-2
7.6-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น)	7-8
7.6-2 พื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ศึกษาโครงการ	7-19
7.6-3 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ศึกษาโครงการ	7-19
7.7-1 ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่จะนำมาคัดกรองในการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	7-22
7.8-1 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง	7-30
7.8-2 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่า	7-33
7.8-3 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต	7-35

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
7.8-4 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่	7-38
7.8-5 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตรัง	7-40
7.8-6 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล	7-43
7.8-7 ผลตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษา ของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปีพ.ศ. 2563-2565	7-46
7.8-8 ผลการตรวจวัดรายงานสถานการณ์และการจัดการคุณภาพอากาศและเสียง ระหว่างปีพ.ศ. 2563 - 2565	7-48
7.8-9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี)	7-72
7.8-10 กลุ่มชุดดินจังหวัดระนอง	7-95
7.8-11 กลุ่มชุดดินจังหวัดพังงา	7-97
7.8-12 กลุ่มชุดดินจังหวัดภูเก็ต	7-100
7.8-13 กลุ่มชุดดินจังหวัดกระบี่	7-102
7.8-14 กลุ่มชุดดินจังหวัดตรัง	7-105
7.8-15 กลุ่มชุดดินจังหวัดสตูล	7-108
7.8-16 ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตก	7-113
7.8-17 คุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดระนอง-จังหวัดตรัง)	7-116
7.8-18 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564	7-197
7.8-19 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564	7-200
7.8-20 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563	7-203
7.8-21 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563	7-206
7.8-22 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563	7-209
7.8-23 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2564	7-212

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
7.8-24 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดระนอง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565	7-215
7.8-25 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดพังงา ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565	7-216
7.8-26 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565	7-216
7.8-27 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดกระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565	7-217
7.8-28 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดตรัง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565	7-217
7.8-29 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดสตูล ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565	7-218
7.8-30 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2563 – 2565	7-219
7.8-31 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2563 – 2565	7-220
7.8-32 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563 – 2565	7-221
7.8-33 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563 – 2565	7-222
7.8-34 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563 – 2565	7-223
7.8-35 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2563 – 2565	7-224
7.8-36 ปริมาณขยะมูลฝอยในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ปี พ.ศ. 2563 - 2565	7-226

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
7.8-37 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดพังงา	7-227
7.8-38 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดตรัง	7-228
7.8-39 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดสตูล	7-230
7.8-40 แหล่งที่มาของข้อมูล/ตัวแปรทุติยภูมิด้านเศรษฐกิจสังคม	7-237
7.8-41 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดระนอง พ.ศ. 2564 – 2566	7-240
7.8-42 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดพังงา พ.ศ. 2564 – 2566	7-241
7.8-43 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2564 – 2566	7-242
7.8-44 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2564 – 2566	7-242
7.8-45 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดตรัง พ.ศ. 2564 – 2566	7-243
7.8-46 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดสตูล พ.ศ. 2564 – 2566	7-244
7.8-47 สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่างปี พ.ศ. 2564-2566	7-246
7.8-48 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดระนอง พ.ศ. 2562 – 2564	7-250
7.8-49 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดพังงา พ.ศ. 2562 – 2564	7-251
7.8-50 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2562 – 2564	7-253
7.8-51 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2562 – 2564	7-254

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
7.8-52 ผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดตรัง พ.ศ. 2562 - 2564	7-255
7.8-53 ผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดสตูล พ.ศ. 2562 - 2564	7-256
7.8-54 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566	7-262
7.8-55 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดระนอง	7-265
7.8-56 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดพังงา	7-267
7.8-57 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดภูเก็ต	7-269
7.8-58 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดกระบี่	7-271
7.8-59 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดตรัง	7-273
7.8-60 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดสตูล	7-275
7.8-61 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขบางประเภทของสถานบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566	7-281
7.8-62 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ ที่ประสบภัย จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565	7-292
7.8-63 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ ที่ประสบภัย จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2565	7-293
7.8-64 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ ที่ประสบภัย จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2565	7-294

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
7.8-65 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2565	7-295
7.8-66 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2565	7-296
7.8-67 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2565	7-297
7.8-68 ตัวอย่างสุนทรียภาพที่มีความโดดเด่นบริเวณพื้นที่โครงการ	7-299
7.8-69 แหล่งโบราณสถาน ในพื้นที่ศึกษาโครงการ	7-307
8.3-1 พื้นที่ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาโครงการเบื้องต้น	8-3
8.3-2 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่โครงการเบื้องต้น	8-5
8.6-1 กำหนดการปฏิบัติงานการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ	8-17
8.6-2 รายละเอียดของการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	8-22
8.6-3 กำหนดการการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ	8-24
8.6-4 สรุปประเด็นจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญของแต่ละจังหวัด	8-27

บทที่ 4

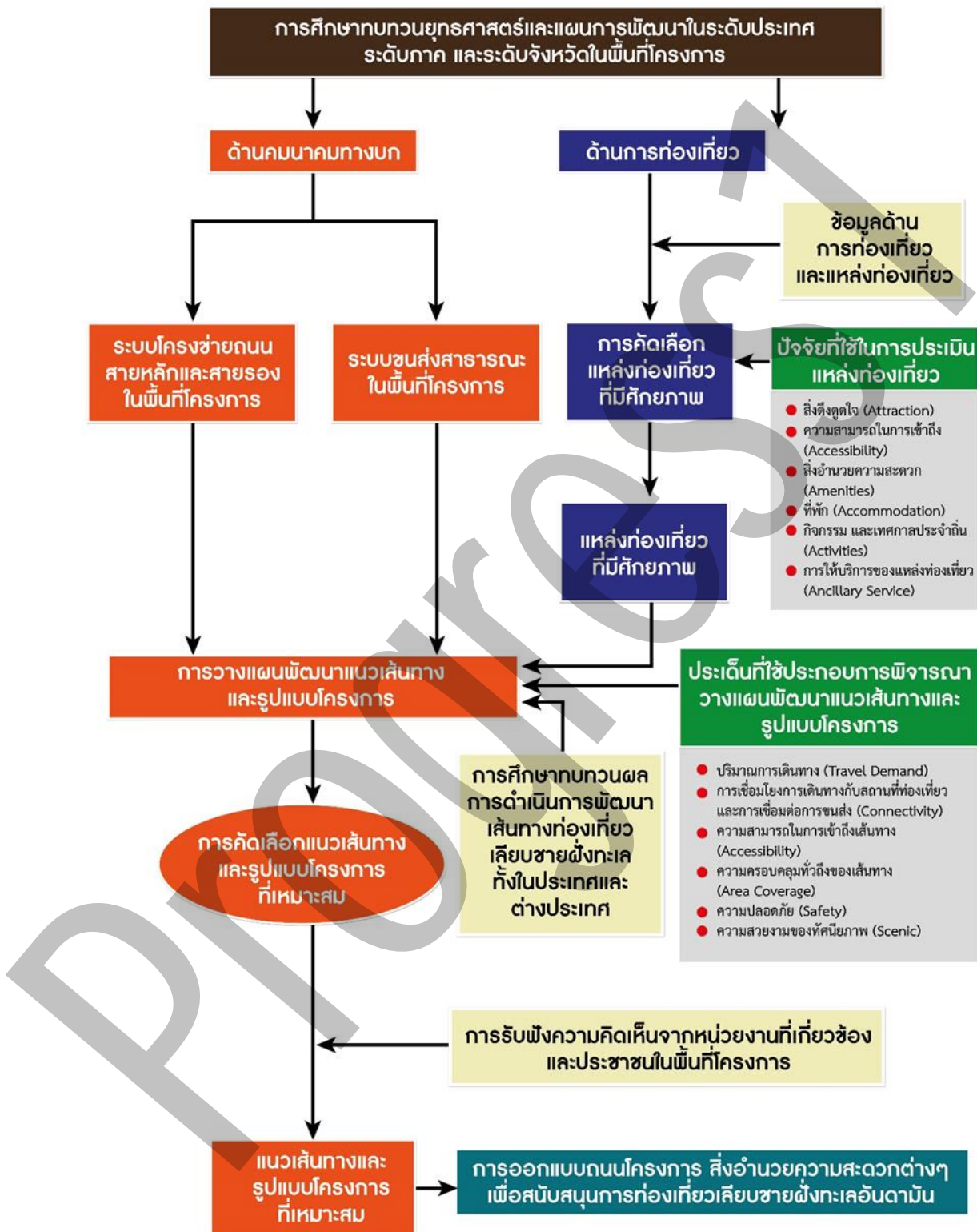
งานส่วนที่ 3 : การคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบ
ของถนนโครงการเบื้องต้น

บทที่ 4

งานส่วนที่ 3 : การคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบของถนนโครงการเบื้องต้น

4.1 กรอบแนวคิดของการวางแผนพัฒนาแนวเส้นทางและรูปแบบโครงการ

ถนนท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลตามโครงการฯ นี้ จะเป็นถนนที่ไม่เพียงแค่อใช้เป็นทางเลือกของการสัญจรลงสู่ 6 จังหวัดภาคใต้ริมฝั่งทะเลอันดามันเท่านั้น แต่จะเป็นถนนที่มีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข้อมูลและเรื่องราวของสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรม และวิถีชีวิตท้องถิ่นของพื้นที่ตามแนวเส้นทางที่ถนนตัดผ่านด้วยเหตุนี้ แนวเส้นทางที่ถนนโครงการตัดผ่าน จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งทั้งในด้านการขนส่งและจราจร รวมไปถึงด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่เปลี่ยนไปอันเนื่องมาจากการพัฒนาถนนตามแนวเส้นทางดังกล่าว โดยที่ในการศึกษาครั้งนี้ที่ปรึกษาได้พิจารณาวงรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการวางแผนพัฒนาแนวเส้นทางและรูปแบบโครงการ ดังแสดงในรูปที่ 4.1-1

รูปที่ 4.1-1 กรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการวางแผนพัฒนาแนวเส้นทางและรูปแบบโครงการ

4.1.1 แนวคิดการออกแบบด้านงานสถาปัตยกรรม

ที่ปรึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลโครงการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและทำการสำรวจพื้นที่เบื้องต้น และได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในการการออกแบบงานสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรมต่อไป การพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว จะต้องประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น เส้นทางที่ปลอดภัยสำหรับทางเดินเท้า ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวทางจักรยาน จุดพักรถ จุดชมวิว ลานสนันทนาการ วงเวียน ป้ายสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในพื้นที่นั้น ๆ การพิจารณาโครงข่ายด้านถนน เพื่อเชื่อมต่อไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวิทยาการ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้ถนนโครงการมีความเชื่อมโยง ต่อเนื่อง ครอบคลุมพื้นที่ตลอดแนวชายฝั่งทะเลอันดามัน ตั้งแต่จังหวัดระนอง ถึงจังหวัดสตูล ในทุกมิติ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการออกแบบและปรับปรุงจัดวางผังบริเวณเพื่อพัฒนาให้เป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวเส้นทางนำไปสู่รูปแบบแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ถนนเลียบชายฝั่งทะเล

การออกแบบถนนให้มีความกว้างที่เหมาะสม จัดให้มีทางเท้าและทางจักรยานขนานไปกันไปกับแนวถนนหลัก มีการจัดภูมิทัศน์เพื่อเป็นแนวป้องกัน (Buffer Area) ในกรณีที่มีพื้นที่เพียงพอ

รูปที่ 4.1-2 แสดงรูปแบบถนนเลียบชายฝั่ง

พื้นที่จอดรถ (Parking lot)

จัดให้มีพื้นที่จอดรถตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อความสะดวกสบาย ปลอดภัย เพียงพอต่อผู้ใช้พื้นที่ รูปแบบการจอดจะมีทั้งจอดแบบเข้าซอง แบบท่ามุมกับแนวถนน และแบบขนานแนวถนน พร้อมทั้งยังจัดพื้นที่สำหรับจอดรถคนพิการ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายและรองรับการออกแบบเพื่อความสะดวกแก่คนประเภทและทุพพลภาพ (UNIVERSAL DESIGN)

การจอดรถ แบบเข้าช่อง

การจอดรถ แบบทำมุมเส้นทางหลัก

การจอดรถ แบบขนานเส้นทางหลัก

รูปที่ 4.1-3 ตัวอย่าง การจัดพื้นที่จอดรถแบบต่าง ๆ

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

สถานที่ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูล สอบถาม ต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางภายในพื้นที่ ออกแบบให้มีการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น นั้น ๆ (ในกรณีที่มีพื้นที่พัฒนาเพียงพอ)

รูปที่ 4.1-4 ตัวอย่าง ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

จุดชมวิว

รูปที่ 4.1-5 ตัวอย่างแสดงจุดชมวิว

4.1.2 การออกแบบงานสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้างสะพาน

การเลือกใช้สะพานเพื่อเชื่อมต่อระหว่าง 2 พื้นที่และสามารถลดระยะเวลาในการเดินทาง รูปแบบหรือลักษณะโครงสร้างมีผลต่อความสวยงามทางสถาปัตยกรรมของสะพาน ที่ปรึกษาจะออกแบบทั้งสองส่วนควรมีความสอดคล้องและส่งเสริมกัน ซึ่งรายละเอียดงานสถาปัตยกรรมในองค์ประกอบย่อย จะช่วยลดความแข็งกระด้างทางทัศนียภาพและยังส่งเสริมให้โครงสร้างสะพานมีความสวยงามมากขึ้น เช่น รูปทรงเชิงสถาปัตยกรรมของเสาสะพาน ราวสะพาน แนวกำแพง เชนิงลาด พร้อมทั้งแสดงถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่นดังตัวอย่าง

สะพานข้ามเกาะลันตา ระยะทาง 1.825 กิโลเมตร

สะพานข้ามทะเลสาบสงขลา ระยะทาง 7.0 กิโลเมตร

สะพานเชื่อมขนอม-เกาะสมุย ระยะทาง 17 กิโลเมตร

สะพานปทุมธานี3 ระยะทางรวมทางยกระดับ 7.6 กิโลเมตร

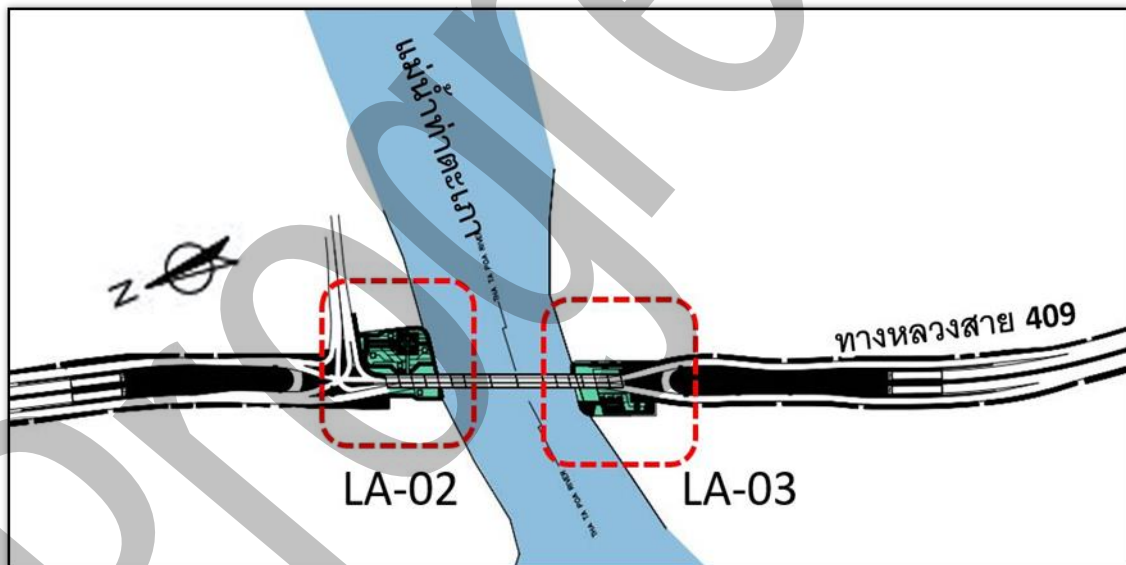
สะพานอ่าวเจียวโจ ระยะทาง 42 กิโลเมตร

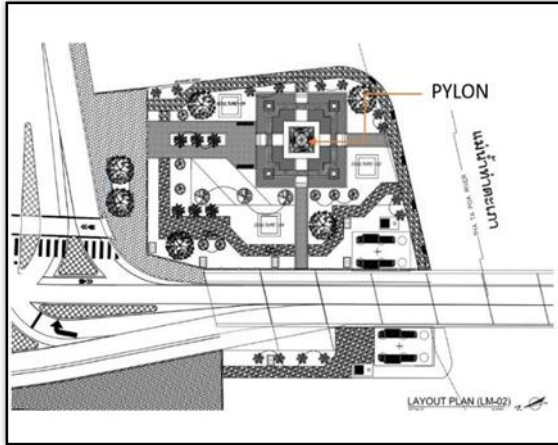
สะพานซีค ซาเยด,อบูดาบี,UAE ระยะทาง 842 เมตร

รูปที่ 4.1-6 ตัวอย่างสะพานเชื่อมระหว่าง 2 พื้นที่ รูปแบบต่าง ๆ

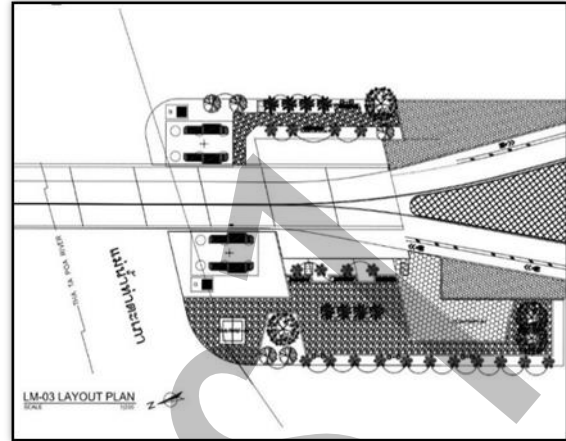
พร้อมทั้งพิจารณาพื้นที่วางจัดบริเวณเชิงสะพานทั้ง 2 ด้าน เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ ประกอบกิจกรรม ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชนบริเวณเชิงสะพาน บริเวณใกล้เคียง รวมถึงนักท่องเที่ยวที่ผ่านมาในพื้นที่ ดังตัวอย่าง

ผังบริเวณ

ผังพื้นที่บริเวณ LA-02

ผังพื้นที่บริเวณ LA-03

รูปที่ 4.1-7 ตัวอย่างการจัดภูมิทัศน์บริเวณเชิงสะพาน

LA-02

LA-03

ทัศนียภาพบริเวณทางเข้า

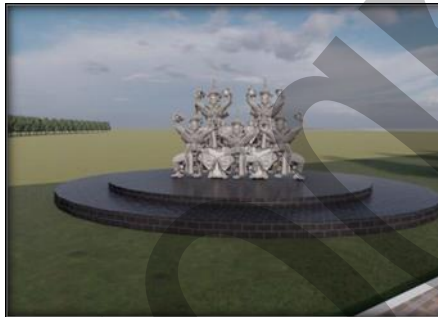

ทัศนียภาพบริเวณด้านหน้า

รูปที่ 4.1-8 ตัวอย่างการจัดภูมิทัศน์บริเวณเชิงสะพาน (ต่อ)

4.1.3 การออกแบบงานภูมิสถาปัตยกรรมประกอบงานทาง

ที่ปรึกษาทำการภูมิทัศน์ บริเวณทางร่วม ทางแยก และพื้นที่ริมถนนโครงการเพื่อให้เกิดทัศนียภาพที่ดีต่อผู้ใช้ทางและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชนโดยรอบ ในการจัดภูมิสถาปัตยกรรมจะเลือกใช้ไม้พุ่มเตี้ยหรือพืชคลุมดินที่ให้ดอกสวยงามเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ทางเป็นหลัก ส่วนไม้ยืน ให้ร่มเงา และประเภทให้ดอกสวยงามจะเลือกปลูกบริเวณจุดพักรถ จุดชมวิวหรือบริเวณจุดพักรถ หรือพื้นที่ริมทางที่เป็นพื้นที่โล่ง เช่น ถนนริมทะเล ถนนตัดใหม่เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มผู้อยู่อาศัย 2 ข้างทางและรบกวนการเข้า - ออกริมถนนโครงการ

รูปที่ 4.1-9 ตัวอย่างการจัดภูมิทัศน์บริเวณทางร่วม ทางแยก และการจัดภูมิทัศน์บริเวณจุดพักรถ

การออกแบบองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ศาลารอรถโดยสาร ป้ายแผนที่บริเวณ บนถนนโครงการให้มีความสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์การใช้สอย และสวยงามดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งโครงการและด้วยศักยภาพของพื้นที่โครงการซึ่งมีพื้นที่ที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงามจึงเหมาะสมที่จะออกแบบเพื่อส่งเสริมหรือพัฒนาจุดชมวิวภายในโครงการ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กับผู้ใช้ทางและชุมชนภายในโครงการ ทั้งยังสามารถเป็นจุดพักรถเพื่อผ่อนคลาย โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น เช่น ลานจอดรถ ห้องน้ำสาธารณะ ลานชมวิว ลานพลาซ่าเพื่อประกอบกิจกรรมร่วมกัน การออกแบบจะคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนทุกวัย (UNIVERSAL DESIGN) เพื่อให้โครงการได้มาตรฐานในระดับสากล

รูปที่ 4.1-10 ตัวอย่างอาคารองค์ประกอบ ศาลารอรถโดยสาร ป้ายแผนที่

4.1.4 งานออกแบบด้านสถาปัตยกรรม

ที่ปรึกษากำหนดแนวคิดในการออกแบบด้านสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรมของโครงการที่สอดคล้องกับข้อมูลการคัดเลือกแนวเส้นทางที่โครงการ เพื่อจัดทำแบบเบื้องต้น ที่ปรึกษาดำเนินการสำรวจพื้นที่ของโครงการร่วมกับงานออกแบบทางด้านระบบวิศวกรรม เพื่อสามารถจัดเตรียมแบบในการกำหนด การออกแบบวางผัง การสร้างพื้นที่ องค์ประกอบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

(1) จัดทำแบบเบื้องต้นในการปรับปรุงถนนท่องเที่ยวเดิม

เพื่อเป็นการพัฒนาพื้นที่เดิมและเชื่อมต่อถนนโครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ จากลักษณะที่เป็นถนนเส้นเดิมผ่านแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล แนวทางจัดทำแบบเบื้องต้น ในการปรับปรุงภูมิสถาปัตยกรรมงานทาง โดยออกแบบปรับปรุงถนนให้มีความกว้างตามหลักวิศวกรรม มีเส้นทางจักรยานเฉพาะและทางเดินเท้า การปลูกต้นไม้เพื่อความสวยงามและให้ร่มเงาสำหรับผู้ใช้งานทางเดินและเส้นทางจักรยาน

รูปที่ 4.1-11 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการการปรับปรุงถนนท่องเที่ยวเดิมบริเวณหาดทุ่งเปลว จังหวัดตรัง

รูปที่ 4.1-12 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงถนนท่องเที่ยวเดิมบริเวณบ้านกิ่งแก้ว
หากสำเร็จจังหวัด.ตรัง

(2) แนวคิดจัดทำแบบเบื้องต้นในการออกแบบถนนท่องเที่ยวเส้นทางใหม่

ในบางพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวไม่มีถนนตัดผ่าน หรือเป็นทางแคบ ๆ การเข้าถึงมีความลำบาก เช่น พื้นที่หมู่บ้านชาวประมง บ้านแหลมนาว หาดคอกิ้ว หาดมณีนาคา จังหวัดระนอง เป็นต้น ที่ปรึกษามีแนวคิดในการจัดทำแบบเบื้องต้น โดยออกแบบถนนท่องเที่ยว รวมทั้งมีทางจักรยานเฉพาะ การปลูกต้นไม้สองข้างทาง เพื่อเป็นการพัฒนาส่งเสริมพื้นที่ให้มีศักยภาพเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และจะพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ออกแบบให้มีจุดพักรถ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

รูปที่ 4.1-13 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการออกแบบถนนท่องเที่ยวเส้นทางใหม่นันทนาการ

(3) แนวคิดจัดทำแบบเบื้องต้นในการออกแบบถนนท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ

เป็นการออกแบบแนวคิดจัดทำแบบเบื้องต้น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและกิจกรรมให้ขยายตัว ซึ่งอาจจะอยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยวเดิม หรือเป็นการวางตำแหน่งที่ตั้ง เพื่อรองรับทางด้านนันทนาการ เช่น การออกแบบพื้นที่เป็นสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น มีพื้นที่ออกกำลังกาย ทางจักรยานร่วมกับทางเดินเท้า การปลูกไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ทำให้เกิดศักยภาพทั้งในด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาขยายเพิ่มพื้นที่สีเขียวของผังเมืองที่อยู่ในพื้นที่โครงการ

รูปที่ 4.1-14 แสดงตัวอย่างแนวคิดเบื้องต้นในการออกแบบถนนท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ

4.2 การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

4.2.1 หลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว

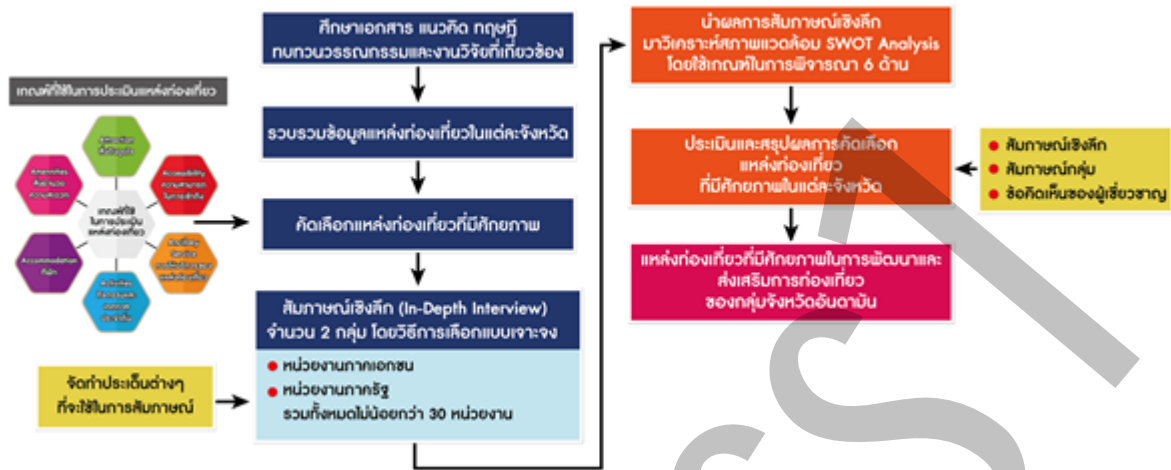
การแสดงแนวทางการค้นหาและคัดเลือกพื้นที่สถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 6 ด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.2-1

ตารางที่ 4.2-1 เกณฑ์การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

ด้าน	เกณฑ์
1	สิ่งดึงดูดใจ (Attraction)
2	ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility)
3	สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)
4	ที่พัก (Accommodation)
5	กิจกรรม และเทศกาลประจำปี (Activities)
6	การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service)

4.2.2 แนวทางการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ ที่ปรึกษาได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพดังแสดงในรูปที่ 4.2-1

รูปที่ 4.2-1 แนวทางการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

จากแผนภูมิข้างต้นเป็นการแสดงแนวทางการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ โดยมีกระบวนการดำเนินการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและสังเคราะห์เอกสาร (Document Synthesis) และศึกษาพื้นที่ที่ดำเนินการศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยการใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร การใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สัมภาษณ์กลุ่ม (Group-Interview) และรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาศึกษาหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้น และกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามันช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล มีรายละเอียดดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจุดเด่นของพื้นที่ท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

2) ค้นหาและรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นในพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อคัดเลือกและกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ โดยมีการกำหนดเกณฑ์การเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพและความพร้อม เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล โดยใช้เกณฑ์การประเมินแหล่งท่องเที่ยวพิจารณา 6 ด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.2-1

3) ร่างแนวทางสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์/ชื่อหน่วยงาน) ส่วนที่ 2 เส้นทางท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อใช้ประกอบการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้น และการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ส่วนที่ 3 เกณฑ์ในการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้น และการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ

4) สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) มีทั้งหมด 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) หน่วยงานภาคเอกชน ได้แก่ หอการค้า สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อุทยานแห่งชาติ เทบอล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจจังหวัด) ในพื้นที่ท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งไม่น้อยกว่า 30 คน หรือจน

ข้อมูลอิ่มตัว (Saturated Data) โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้จำแนกรายละเอียด ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)

การศึกษานี้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยคัดเลือกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และสัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview) รวมทั้งหมดไม่น้อยกว่า 30 หน่วยงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัด เขตพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน
- หน่วยงานภาคเอกชนและสมาคมด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ หอการค้า สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน เป็นต้น

ที่ปรึกษาได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักของการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล ใช้วิธีการเก็บข้อมูลไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคำตอบที่ได้เริ่มซ้ำ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม จำนวนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ และจุดเด่นของพื้นที่ท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยใช้เครื่องมือเชิงคุณภาพ ได้แก่ แนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Guideline) และการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis)

การพัฒนาเครื่องมือเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ร่างการสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิเคราะห์เอกสาร รวมทั้งอุปกรณ์เทปบันทึกเสียง เพื่อช่วยในการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จะสัมภาษณ์เชิงลึกด้าน Supply Side กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ประสานพูดคุยก่อนการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้การเลือกแบบเจาะจง และให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์
- ทำหนังสือจากหน่วยงาน ให้กับที่เกี่ยวข้อง และนัดแนะวันสัมภาษณ์เชิงลึก
- สัมภาษณ์เชิงลึกตามวันเวลา การนัดแนะรวบรวมข้อมูลที่ได้ด้วยเครื่องบันทึกเสียง

การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพ

ที่ปรึกษาใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ดังนี้

- การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ไดมานั้นถูกต้องหรือไม่ โดยแหล่งที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคล เช่น ถ้าข้อมูลที่ไดมาต่างเวลา ต่างสถานที่ หรือต่างบุคคล จะเหมือนหรือสอดคล้องกันหรือไม่

- การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้ศึกษา (Investigation Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลจากการเก็บข้อมูลในภาคสนาม ที่มีทั้งคณะผู้ศึกษา และผู้ช่วยฯ หลังจากเก็บข้อมูลแล้วมาบันทึกข้อมูลด้วยกันและเห็นตรงกัน
- การตรวจสอบสามเส้าด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี ทั้งจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกต

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของผู้ให้ข้อมูลหลัก รวมถึงการวิเคราะห์เอกสารในศึกษา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในลักษณะการบรรยาย

5) นำผลการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้มการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อใช้ศึกษาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) โดยการใช้ตารางประเมินของ วิลเลน และฮังเกอร์ (Wheelen and Hunger, 2006) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกิดจากการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) และการประเมินจากสภาพแวดล้อมภายนอก โอกาส (O) อุปสรรค (T) สามารถนำไปเป็นแนวทางการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยใช้รูปแบบของ Stanley C. Abraham (2006) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับข้อมูลที่จะไปสำรวจในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมุ่งเน้นที่พื้นที่จังหวัดระนอง กระบี่ พังงา ภูเก็ต ตรัง และสตูล

6) นำข้อมูลจากการศึกษามาตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมเบื้องต้นและสรุปผลการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล

7) สรุปผลการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอันดามัน มานำเสนอในรูปแบบรายงานต่อไป

4.2.3 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา

ที่ปรึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา โดยผลที่ได้จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

4.2.3.1 จังหวัดระนอง

- หน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์

รายละเอียดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ที่ปรึกษาเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ในจังหวัดระนอง แสดงในตารางที่ 4.2-2 และตารางที่ 4.2-3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2-2 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของด้านการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดระนอง

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณสมโชค วงศ์วิวัฒนา	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดระนอง	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดระนอง
2. คุณสนชัย อู่เต็กเค่ง	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัด ระนอง	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดระนอง
3. คุณจิระวรรณ เศรษฐะกุล	ประธานหอการค้าจังหวัดระนอง	หอการค้าจังหวัดระนอง
4. คุณสัพพัญญู อักษรกุล	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี	อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี

ตารางที่ 4.2-3 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของด้านการท่องเที่ยวภาครัฐในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดระนอง

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณธนกร บริสุทธิธัญญ์	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง	องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง
2. คุณพินิจ ต้นกุล	นายกเทศมนตรีเมืองระนอง	เทศบาลเมืองระนอง
3. คุณอนุชิตา อ้วนสกุล	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดระนอง
4. คุณจิรศักดิ์ จารุศักดิ์เดช	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแหลมสน	อุทยานแห่งชาติแหลมสน

- ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดระนอง

จังหวัดระนอง มีความโดดเด่นเรื่องทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
เรื่องน้ำพุร้อน น้ำแร่ธรรมชาติ หมู่เกาะต่าง ๆ ที่สวยงาม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เมืองเก่า ป่าชายเลน
ชีวมณฑลโลก ดังแสดงในตารางที่ 4.2-4

ตารางที่ 4.2-4 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดระนอง 3 อันดับแรก

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดระนองที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	บ่อน้ำพุร้อน	5	1	23.82
2	ภูเขาหญ้า	3	2	14.29
3	เกาะพยาม	3	2	14.29
4	น้ำตกหงาว	2	3	9.52
5	ป่าชายเลน	1	4	4.76
6	วัฒนธรรม (ซากเรือญี่ปุ่น พระราชวังรัตนรังสรรค์ ท้องถิ่น)	1	4	4.76
7	น้ำตกปุญญบาล	1	4	4.76
8	อุทยานแห่งชาติแหลมสน	1	4	4.76
9	ถ้ำพระขยงค์	1	4	4.76
10	วิถีชีวิต งานประเพณี กิจกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา	1	4	4.76
11	การค้าชายแดน เกาะคลองลัดโหนด	1	4	4.76
12	แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	1	4	4.76
	รวม	21	-	100

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์จังหวัดระนองท่านนึกถึงอะไรเป็น 3 อันดับแรก พบว่า
อันดับที่ 1 ได้แก่ บ่อน้ำพุร้อน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับที่ 2 ได้แก่ ภูเขาหญ้าและเกาะพยาม
คิดเป็นร้อยละ 14.29 อันดับที่ 3 ได้แก่ น้ำตกหงาว คิดเป็นร้อยละ 9.52 และผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำภาพลักษณ์

ของจังหวัดระนองเพิ่มเติมเป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ป่าชายเลน, วัฒนธรรม ชากเรือญี่ปุ่น พระราชวังรัตนรังสรรค์, น้ำตกบุญญบาล, อุทยานแห่งชาติแหลมสน, ถ้ำพระขยงค์, วิถีชีวิต งานประเพณี กิจกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา, การค้าชายแดน เกาะคลองลัดโหนด และแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.76 เป็นต้น

- ผลวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดระนอง

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แสดงในตารางที่ 4.2-5

ตารางที่ 4.2-5 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดระนอง

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดระนอง
1	อุทยานแห่งชาติแหลมสน (หาดอ่าวเคย หาดบางเบน หาดประพาส เกาะกำตก เกาะค้างคาว)
2	อุทยานชาติลำน้ํากระบุรี (จุดชมวิวเขาคอมา น้ำตกบุญญบาล เกาะเสียด เกาะขวาง เกาะโซน เกาะยาว เกาะปลิง และเกาะนกเปล้า)
3	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง (ท่าเรือซุด เกาะช้างหาดหินงาม/เกาะไฟไหม้ เกาะพยาม เกาะเหลา เกาะหาดทรายดำ เกาะช้างตันโงกงายักษ์ อ่าวไขเต่า อ่าวใหญ่ อ่าวเสียด หาดทรายแดง หาดทะเลนอก คลองหงาว - คลองตำโง)
4	อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว (บ่อน้ำแร่ร้อนบ้านพรุ้ง น้ำตกคลองเพรา น้ำตกหงาว)
5	หาดชาญดำริ
6	ภูเขาหญ้า

สรุปผลโดยภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดระนอง ได้แก่ 1) อุทยานแห่งชาติแหลมสน (หาดอ่าวเคย หาดบางเบน หาดประพาส เกาะกำตก เกาะค้างคาว) 2) อุทยานแห่งชาติลำน้ํากระบุรี (จุดชมวิวเขาคอมา น้ำตกบุญญบาล เกาะเสียด เกาะขวาง เกาะโซน เกาะยาว เกาะปลิง และเกาะนกเปล้า) 3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง (ท่าเรือซุด เกาะช้างหาดหินงาม/เกาะไฟไหม้ เกาะพยาม เกาะเหลา เกาะหาดทรายดำ เกาะช้างตันโงกงายักษ์ อ่าวไขเต่า อ่าวใหญ่ อ่าวเสียด หาดทรายแดง หาดทะเลนอก คลองหงาว - คลองตำโง) 4) อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว (บ่อน้ำแร่ร้อนบ้านพรุ้ง น้ำตกคลองเพรา น้ำตกหงาว) 5) หาดชาญดำริ และ 6) ภูเขาหญ้า

- ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดระนองซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

จังหวัดระนองมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่มีความสวยงามและมีศักยภาพซึ่งสามารถทำการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดังแสดงในตารางที่ 4.2-6

ตารางที่ 4.2-6 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดระนองที่ตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง ที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	บ่อน้ำพุร้อนรักชะวาริน	10	1	10.64
2	พระราชวังรัตนรังสรรค์	10	1	10.64
3	จุดชมวิวเขาฟาซี	9	2	9.57
4	บ้านร้อยปีเทียนสี	9	2	9.57
5	วัดบ้านหงาว	9	2	9.57
6	ชุมชนบ้านในวง	8	3	8.51
7	คอคอดกระ	7	4	7.45
8	น้ำตกสายรุ้งละอองดาว	6	5	6.38
9	ชุมชนบ้านหาดส้มแป้น	6	5	6.38
10	บ้านแหลมนาว	4	6	4.26
11	ระนองแคนยอน	4	6	4.26
	รวม	94	-	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดระนองที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็น 6 อันดับแรกในจังหวัดระนอง โดยเรียงอันดับจากอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 6 พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ บ่อน้ำพุร้อนรักชะวาริน และพระราชวังรัตนรังสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 10.64 อันดับที่ 2 ได้แก่ จุดชมวิวเขาฟาซี บ้านร้อยปีเทียนสี และวัดบ้านหงาว คิดเป็นร้อยละ 9.57 อันดับที่ 3 ได้แก่ ชุมชนบ้านในวง คิดเป็นร้อยละ 8.51 อันดับที่ 4 ได้แก่ คอคอดกระ คิดเป็นร้อยละ 7.45 อันดับที่ 5 ได้แก่ น้ำตกรุ้งละอองดาว ชุมชนบ้านหาดส้มแป้น คิดเป็นร้อยละ 6.38 และอันดับที่ 6 ได้แก่ บ้านแหลมนาว และระนองแคนยอน คิดเป็นร้อยละ 4.26 เป็นต้น

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำองค์ความรู้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งภายในและโอกาส อุปสรรคภายนอก รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง ดังแสดงในตารางที่ 4.2-7 และ ตารางที่ 4.2-8

ตารางที่ 4.2-7 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนมากอยู่ในตัวเมืองและไม่ไกลกันมากทำให้การเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก - เดินทางสะดวกขึ้น/นักท่องเที่ยวเข้าถึงพื้นที่มากขึ้น/การกระจายรายได้มากขึ้น - มีถนนเส้นเล็ก ๆ ครอบคลุมทางเข้าไปสู่แหล่งท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่าย 	<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งท่องเที่ยวบางที่อยู่ห่างไกล ทำให้รถขนส่งสาธารณะยังไม่ถึง - การเดินทางโดยรถโดยสารบางจุดไม่สะดวก - เดินทางไปยังจังหวัดระนองยังไม่ค่อยสะดวก เนื่องจากเที่ยวบินต่อวันมีจำนวนน้อย และสายการบินมีเพียงหนึ่งเดียว รวมถึงมีราคาสูงเกินไป - การเดินทางมายังจังหวัดระนองมีเพียง 2 ช่องทาง ได้แก่ ทางอากาศ และทางบก บางทีก็พบเจอดินสไลด์ทำให้เส้นทางถนนต้องปิดชั่วคราว - สภาพอากาศฝน 8 แดด 4 ทำให้มีผลกระทบต่อตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว
<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีหลากหลาย - มีเส้นทางบกที่มีการเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น ๆ ได้แก่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดพังงา - มีเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เมืองเก่าแก่สโตนโปรตุเกส - มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ - ถ้ามีเส้นทางเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันนี้เกิดขึ้น จะเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวและยังสามารถเชื่อมโยงกันได้กับเส้นเดิม - มีกิจกรรมท่องเที่ยว ในเส้นทางปั่นจักรยาน เดิน วิ่ง ฯลฯ - เป็นแหล่งอาหารทะเลสด/หัดส้มแป้น/เกาะพยาม (มัลดีฟส์เมืองไทย) - มีเส้นทางท่องเที่ยวตามไหล่เขา (แหล่งแร่หัดส้มแป้น) มีสปาธรรมชาติ และรูปเรือขุด - มีพิพิธภัณฑ์ มีเส้นทางสายวัฒนธรรมย่านกลางเมือง และสถานที่สำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงอีกมากมาย 	<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการขยายเส้นทางใหม่มาหลาย 10 ปี เนื่องจากพื้นที่จังหวัดระนองล้อมรอบด้วยภูเขา - ถนนเชื่อมโยงพื้นที่อื่น ๆ ส่วนใหญ่ยังคงเป็น 2 เลนเท่านั้น - ขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการช่วยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบางพื้นที่ - เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น ๆ ยังไม่ค่อยสะดวก - การเดินทางมีปัญหาจากสภาพอากาศที่มีฝนตกบ่อย

ตารางที่ 4.2-7 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - น้ำพุร้อนตัง น้ำแร่ดี - เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีน้ำแร่อากาศบริสุทธิ์ - แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมชาวเหมืองวัฒนธรรม (เหมืองแร่) และวัฒนธรรมท้องถิ่น - เที่ยวได้ทุกกลุ่ม, น้ำพุร้อนมีคุณภาพดี, แหล่งท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอยู่ ท่ามกลางธรรมชาติที่สมบูรณ์ - เส้นทางท่องเที่ยวที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ประกอบด้วยธรรมชาติที่สวยงามป่าไม้ธรรมชาติที่ร่มรื่น และน้ำทะเลที่สวยงาม - แหล่งท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สมบูรณ์ - มีธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ /มีน้ำแร่/มีทะเล/มีท่องเที่ยวชายแดน - มีกิจกรรมท่องเที่ยวมากมาย ทั้งลานกางเต็นท์ สามารถดู นกแขกเต้า นกเป่า นกชายเลน เกาะกำ เกาะ ภูเขา ภูเขา ค้างคาว (ดำน้ำดูปะการัง ปลาการ์ตูน เล่นน้ำ ปิกนิก เพราะมีความสงบเงียบ) 	<ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวยังขาดความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งเสื่อมโทรม - ในโครงการนี้ต้องตรวจสอบต่อการสร้างผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยว - ชายหาดที่อุทยานแห่งชาติแหลมสน ไม่ขาว เป็นทรายดำ เนื่องจากตะกอนเลน ทำให้สภาพบรรยากาศดูไม่น่าเล่นและทำกิจกรรมบนชายหาด - นักท่องเที่ยวที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจทำให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวบางพื้นที่ถูกทำลายและเสื่อมโทรม
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวกครบครันตามแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม 	3.1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> - ถึงขณะนี้ยังมีน้อยหลังจัดกิจกรรมจะมีขยะตกค้าง - ทำเทียบเรือเกาะพยามมีขยะ และมีกลิ่น - ควรพัฒนาทำเทียบเรือ (ต้นสน)แต่ถูกทิ้งร้างไปนาน - ควรปรับปรุงทำเทียบเรือในการสร้างมาตรฐานความปลอดภัย - มีปัญหาในการกำจัดขยะ - ป้ายที่มีทรุดโทรมขาดการปรับปรุงดูแลหลายที่ - ขาดป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> - มีสถานที่กว้างขวางรองรับนักท่องเที่ยวได้มาก และมีสภาพแวดล้อมดี - มีนักท่องเที่ยวมีตลอดทั้งปี มากที่สุดเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม-เมษายน และช่วงที่เยอะที่สุดจะเป็นช่วงปีใหม่เป็นคนไทย ร้อยละ 80 นักท่องเที่ยวต่างชาติ ร้อยละ 20 - มีกิจกรรมทางน้ำจำนวนมาก - กลุ่มอันดามันมีความพร้อม ในการจัดประชุมหรือจัดกิจกรรม ระดับประเทศ ได้ด้วยความร่วมมือซึ่งกันและกัน - พื้นที่ในจังหวัดระนองสามารถรองรับการเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมระดับประเทศได้ 	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> - ทำเทียบเรือยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพียงพอ

ตารางที่ 4.2-7 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกช่วงวัย เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างครบถ้วน 	
5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - คนในชุมชนใจดี - คนระนองร่วมใจ/ชายแดน/สมัครใจ - บุคลากรมีความพร้อมในการจัดการ การรักษา/ดูแลพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และแหล่งท่องเที่ยว - มีบุคลากรเพียงพอ ในช่วงเทศกาลจะมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่เข้าไปช่วยเหลือและดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก - บุคลากรผ่านการฝึกอบรมในการปฐมพยาบาล กู้ชีพ กู้ภัยสามารถช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงทีในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก 	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรยังขาดความเข้าใจในการบริการที่ดี - บางจุดนอกเขตแหล่งท่องเที่ยวขออนุญาตบริหารจัดการที่ดี - ขาดการสร้างความตระหนักให้ประชาชนในพื้นที่ให้วางแผนทรัพยากรธรรมชาติ
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มอันดามันมีความพร้อมเรื่องการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวผ่านการสื่อสารมวลชนในทุกแผนงาน - มีโครงการจำนวนมากที่เข้าร่วมพัฒนาจังหวัดระนอง - อุทยานแห่งชาติมีการรณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติกเข้ามายังพื้นที่ที่รับผิดชอบ ร่วมกันปลูกจิตสำนึกต่อทรัพยากรธรรมชาติ - มีการประชาสัมพันธ์ทางเพจเฟซบุ๊ก ปากต่อปากจากนักท่องเที่ยว และความร่วมมือจากกลุ่มผู้ประกอบการช่วยกันประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ 	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ <ul style="list-style-type: none"> - ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และไม่ทั่วถึง - มีโครงการน้อยมากที่ประสบความสำเร็จ และดำเนินการจนเสร็จสิ้น
6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> - สนามบินรองรับสำหรับคนพิการ(Tourism for all) - มีกิจกรรมงานบอลูนและเทศกาลต่าง ๆ อีกมากมาย - ทำเทียบเรือเกาะพยาม/ท่าต้นสน/สะพานปลารองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวทำกิจกรรมดำน้ำ และเที่ยวเกาะ - ทุกครั้งที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จะมีการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น รถกู้ภัยเจ้าหน้าที่คอยให้บริการตลอดงาน - กิจกรรมการท่องเที่ยวมากมาย เช่น แชน้ำแร่ เล่นน้ำตก มีจุดชมวิว และลานกางเต็นท์ตามอุทยานแห่งชาติ 	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> - ได้พยายามที่จะจัดเทศกาลว่า กิจกรรมบอลูนที่ภูเขาหญ้า หรือการจัดเทศกาลอาหารทะเลซีฟู๊ด แต่ก็มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่ไม่มากนัก ด้วยการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ทั่วถึง

ตารางที่ 4.2-8 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)	1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)
1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว - การมีโครงการนี้จะเข้ามาปรับปรุงการเดินทางให้ชัดเจนขึ้นและขยายเส้นทางจะสามารถครอบคลุมได้ทุกเส้นทางในจังหวัด - มีโครงการทำเส้นทางเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวเกาะต่าง ๆ และน้ำตก กับเส้นทางจังหวัด ทำเรือ/ เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ - อยู่ในโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษอันดามัน “Andaman Wellness Corridor (AWC)”	1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว - การเดินทางมีปัญหาจากสภาพอากาศที่มีฝนตกบ่อยหากนักท่องเที่ยวไม่คุ้นชินกับสภาพอากาศจะให้เป็นอุปสรรคในการเดินทาง - ฝนตกเกือบตลอดทั้งปี
1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ	1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณะเฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณะเฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว - มีโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และสิ่งแวดล้อม โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง เช่นการปรับปรุงภูมิทัศน์ริมคลองหงาว และการทำสะพานให้คนและจักรยานข้าม - การผลักดัน จังหวัดระนอง สูการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำของโลก “Wellness City”	2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว - สภาพอากาศฝน 8 เดือน 4
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม - มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้มีน้ำใช้เพียงพอและป้องกันปัญหาน้ำท่วม - มีโครงการยกระดับจังหวัดระนองให้กลายเป็น เมืองน่าอยู่ส่งเสริมสุขภาพชีวิต และรักษาอัตลักษณ์ของเมืองให้คงอยู่ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน สร้างความหลากหลาย ด้านการท่องเที่ยวและประเด็นโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม -
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม -	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม -

ตารางที่ 4.2-8 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดระนอง (ต่อ)

5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - การทำ MOU ร่วมกันระหว่างสถานประกอบการเกี่ยวกับเครือข่ายการท่องเที่ยวเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้แก้ปัญหา และร่วมกันพัฒนามุ่งสู่สากล - มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของผู้บริหารจังหวัดส่งผลกระทบต่อโครงการพัฒนาต่าง ๆ และการต่อยอดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ -	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ -
6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ - มีเครือข่ายพันธมิตรกลุ่มปฐมพยาบาล - มาตรการการเตรียมที่พักสำรอง ในช่วงเทศกาลและช่วงที่มีวันหยุดยาว	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ -

- สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดระนอง

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า หน่วยงานหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนในจังหวัดระนองในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า โดยส่วนใหญ่ทุกหน่วยงานให้ความสนใจกับโครงการและเห็นประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดระนองได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ กฎหมายของอุทยานมีรายละเอียดค่อนข้างมาก พร้อมทั้งการลงทะเบียนเพื่อการขอเข้ารับการเป็นพื้นที่ มรดกโลก ในพื้นที่ 6 อุทยานและ 1 ซิวมณฑล รวมถึงชุมชนบริเวณใกล้เคียง และผลกระทบอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปประเด็นที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคตดังนี้

- การเดินทางมายังจังหวัดระนองมีเพียง 2 ช่องทาง ได้แก่ ทางอากาศ และทางบก บางที่ก็พบเจอดินสไลด์ทำให้เส้นทางถนนต้องปิดชั่วคราว
- การผลักดันจังหวัดระนอง สู่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำของโลก “Wellness City” และจังหวัดอยู่ในโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษอันดามัน “Andaman Wellness Corridor (AWC)”
- การมีโครงการนี้จะเข้ามาปรับปรุงการเดินทางให้ชัดเจนขึ้นและขยายเส้นทางจะสามารถครอบคลุมได้ทุกเส้นทางในจังหวัด
- การมีโครงการทำให้เส้นทางเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวเกาะต่าง ๆ และน้ำตก กับเส้นทางจังหวัด ท่าเรือซึ่งเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ

นอกจากนี้ จะสามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ในพื้นที่จังหวัดระนองยังมีจุดที่ต้องพัฒนา เช่น ท่าเทียบเรือสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังเกาะ และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เนื่องจากยังไม่ได้มาตรฐานที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ทั้งในสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดจอดรถ จุดชมวิว ห้องน้ำ ไฟส่องสว่าง และในส่วนของเรื่องความปลอดภัย รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ อีกด้วย

สำหรับบริเวณที่มีความเป็นไปได้ในการพัฒนาเส้นทางเลียบชายฝั่งในอันดับต้น ๆ ที่ทางหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่างเห็นพ้องต้องกัน ถึงศักยภาพและความเป็นไปได้ของจังหวัดระนอง คือ บริเวณจุดชมวิวกาโหลที่มีจุดชมวิวกว้างที่สวยงาม หาดอ่าวเคยและหาดประพาสที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแหลมสนมีสภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์ สะอาด ไร้ขยะ เงียบสงบ ยามพระอาทิตย์ตกยิ่งงดงาม มีความเป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และบริเวณคอคอดกระที่ สามารถมองเห็นชายแดนประเทศพม่า แต่ทั้งนี้ยังต้องปรับภูมิทัศน์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ต่อไป

- ประมวลภาพการขอเข้าพบและขอสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จังหวัดระนอง

ที่ปรึกษาได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดระนอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ดังแสดงใน ตารางที่ 4.2-9

ตารางที่ 4.2-9 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
1		คุณสมโชค วงศ์ภักดี ประธานสภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง
2		คุณสนชัย อู่เต็กเค่ง นายกสมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว จังหวัดระนอง
3		คุณจิระวรรณ เสวตะดุล ประธานหอการค้าจังหวัด ระนอง	หอการค้าจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 4.2-9 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
4		คุณธนกร บริสุทธิญาณี นายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดระนอง	องค์การบริหารส่วน จังหวัดระนอง
5		คุณอนุชิตา อ้วนสกุล การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดระนอง	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาและกีฬา จังหวัดระนอง
6		นายจรัสศักดิ์ จารุศักดิ์เดช หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ แหลมสน	อุทยานแห่งชาติแหลม สน จังหวัดระนอง
7		นายสัพพัญญู อักษรกุล หัวหน้าอุทยานแห่งชาติลำ น้ำกระบือ (ประชุมผ่าน ระบบ Zoom Meeting)	อุทยานแห่งชาติลำน้ำ กระบือ จังหวัดระนอง

ตารางที่ 4.2-9 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
8		นายชลิต สินโรจน์ธนากร หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ น้ำตกหงาว (ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting)	อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว จังหวัดระนอง

4.2.3.2 จังหวัดพังงา

- หน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์

รายละเอียดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ปรึกษาเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ในจังหวัดพังงา แสดงในตารางที่ 4.2-10 และตารางที่ 4.2-11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2-10 รายชื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดพังงา

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณกัณฐ์ กุลวานิช	ประธานหอการค้าจังหวัดพังงา	สำนักงานหอการค้าจังหวัดพังงา
2. คุณเลิศศักดิ์ ปนกลื่น	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว จังหวัดพังงา	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดพังงา
3. คุณชยพล หิรัญย์กนกกุล	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดพังงา

ตารางที่ 4.2-11 รายชื่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดพังงา

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณโดม จันทรสุวรรณ	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน
2. คุณนรงค์ คงเอียด	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาลึก-ลำรู่	อุทยานแห่งชาติเขาลึก-ลำรู่
3. คุณไพบุลย์ กุลแพง	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา
4. คุณไตรรัตน์ กลับคง	รองนายกเทศมนตรีจังหวัดพังงา	เทศบาลเมืองพังงา
5. คุณจาร์วัฒน์ ต้นสกุล	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา	องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา
6. คุณอาทิตย์ ชัยนิกิจ	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์
7. คุณปรารพ แปลงงาน	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง	อุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง

- ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงามีทรัพยากรการท่องเที่ยวจำนวนมากและหลากหลายที่มีชื่อเสียง ส่วนใหญ่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดพังงา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หาดเขาหลัก แหล่งดำน้ำลึกที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน แหล่งดำน้ำตื้นที่หมู่เกาะสุรินทร์ และแหล่งท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ เช่น ถ้ำ น้ำตก ภูเขา เกาะ ชายหาด ทะเล เป็นต้น โดยผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.2-12

ตารางที่ 4.2-12 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดพังงา 3 อันดับแรก

ลำดับที่	ภาพลักษณ์ของจังหวัดพังงาที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	เขาหลัก	5	1	23.81
2	เกาะสุรินทร์	4	2	17.39
3	เกาะสิมิลัน	3	3	14.29
4	เกาะตาปู	2	4	9.52
5	เกาะปันหยี	2	4	9.52
6	ค่าน้ำชมปะการัง	2	4	9.52
7	อ่าวพังงา	2	4	9.52
8	เกาะพระทอง	1	5	4.76
	รวม	21		100

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์จังหวัดพังงาที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก พบว่าอันดับที่ 1 ได้แก่ เขาหลัก คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับที่ 2 ได้แก่ เกาะสุรินทร์ คิดเป็นร้อยละ 17.39 อันดับที่ 3 ได้แก่ เกาะสิมิลัน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำภาพลักษณ์ของจังหวัดพังงาเพิ่มเติมเป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ เกาะตาปู เกาะปันหยี ค่าน้ำชมปะการัง อ่าวพังงา คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับที่ 5 ได้แก่ เกาะพระทอง คิดเป็นร้อยละ 4.76 เป็นต้น

ผลวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดพังงา

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แสดงในตารางที่ 4.2-13

ตารางที่ 4.2-13 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดพังงา

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดพังงา
1	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน (เกาะเมียง (เกาะสี่) เกาะห้า เกาะหก เกาะปายู (เกาะเจ็ด) เกาะสิมิลัน (เกาะแปด) เกาะบางู (เกาะเก้า) เกาะตาชัย เกาะบอน อ่าวเกือก หินปูชาร์)
2	อุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง (หาดท้ายเหมือง หาดบ่อด่าน เรือชุดแร่เพ็ญยักษ์ เขาน้ำยักษ์ ทุ่งเสม็ด น้ำตกลำปี น้ำตกโดนไพร)
3	อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-ลำน้ำตกรู (น้ำตกโดนช่องฟ้า หาดเล็ก หาดเขาหลัก หาดนางทอง)
4	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ (อ่าวช่องขาด อ่าวไม้งาม อ่าวสุเทพ อ่าวแม่ยาย อ่าวจาก อ่าวเต่า อ่าวผักกาด อ่าวบอน อ่าวสับปะรด เกาะผ้า เกาะตอรินลา เกาะไข (เกาะมังกรหรือเกาะปาจุม) กองหินริชิลิว)
5	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระ-เกาะพระทอง (เกาะระ เกาะพระทอง เกาะทุ่งนางดำ เกาะคอเขา เกาะปลิง-เกาะพ่อวิหารเซียน)
6	อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา (เกาะไข่นอก เกาะไข่นอน (เกาะไข่นม) เกาะไข่น้อย เกาะยาวน้อย เกาะยาวใหญ่ เกาะพนัก เกาะห้อง เกาะปันหยี เกาะลวะใหญ่ เกาะทะลุออก เกาะโบยใหญ่ ถ้ำลอด ถ้ำนาค ถ้ำแก้ว ถ้ำโงกถ้ำ ถ้ำค้างคาว ถ้ำปีน เขาตาปู เขาพิงกัน เขาหมาจู เขาเซียน หาดนาใต้)
7	สะพานไม้เขาปีหลาย

สรุปผลโดยภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดพังงา ได้แก่ 1) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน (เกาะเมียง (เกาะสี่) เกาะห้า เกาะหก เกาะปายู (เกาะเจ็ด) เกาะสิมิลัน

(เกาะแปด) เกาะบาง (เกาะแก้ว) เกาะตาชัย เกาะบอน อ่าวเกือก หินปูซาร์) 2) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี หาดท้ายเหมือง (หาดท้ายเหมือง หาดบ่อด่าน เรือขุดแร่เฟืองยักษ์ เขาหน้ายักษ์ ฟุ้งเสม็ด น้ำตกลำปี น้ำตก โตนไพร) 3) อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ (น้ำตกโตนช่องฟ้า หาดเล็ก หาดเขาหลัก หาดนางทอง) 4) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ (อ่าวช่องขาด อ่าวไม้งาม อ่าวสุเทพ อ่าวแม่อาย อ่าวจาก อ่าวเต่า อ่าวฝักกาด อ่าวบอน อ่าวสับปะรด เกาะผ้า เกาะตอรินลา เกาะไข่ (เกาะมังกรหรือเกาะปาล์ม) กองหินริเชลิว) 5) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระ-เกาะพระทอง (เกาะระ เกาะพระทอง เกาะทุ่งนางดำ เกาะคอเขา เกาะปลิง-เกาะพ่อ วิหารเซียน) 6) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา (เกาะไข่นอก เกาะไข่นิน (เกาะไข่นม) เกาะไข่น้อย เกาะยาวน้อย เกาะยาวใหญ่ เกาะพังก เกาะห้อง เกาะปันหยี เกาะลวะใหญ่ เกาะทะเลนอก เกาะโอบใหญ่ ถ้ำลอด ถ้ำ นาค ถ้ำแก้วถ้ำโก๊งถ้ำ ถ้ำค้างคาว ถ้ำป็น เขาตาปู เขาพิงกัน เขาหมาจู เขาเขียน หาดนาใต้) 7) สะพานไม้เขาปีหลาย

- ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดพังงาซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

จังหวัดพังงามีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่มีความสวยงามและมีศักยภาพซึ่งสามารถทำการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดังแสดงในตารางที่ 4.2-14

ตารางที่ 4.2-14 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดพังงาซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงาที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	จุดชมวิวเสม็ดนางชี	12	1	16.44
2	น้ำตกลำปี	11	2	15.07
3	บ่อน้ำร้อนปากฟูกะปง	10	3	13.70
4	วัดสุวรรณคูหา (วัดถ้ำ)	8	4	10.96
5	วัดท่าไทร	6	5	8.22
6	น้ำตกโตนช่องฟ้า	6	5	8.22
7	บ้านสามช่องใต้	5	6	6.85
8	บ้านสามช่องเหนือ	5	6	6.85
9	ถ่องแพคลองวังเคียงคู่	5	6	6.85
10	สปาโคลนร้อนคลองมะลู่	5	6	6.85
	รวม	94		100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงาที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็น 6 อันดับแรกโดยเรียงอันดับจากอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 6 พบว่า อันดับที่ 1 จุดชมวิวเสม็ดนางชี คิดเป็นร้อยละ 16.44 อันดับที่ 2 ได้แก่ น้ำตกลำปี คิดเป็นร้อยละ 15.07 อันดับที่ 3 ได้แก่ บ่อน้ำร้อนปากฟูกะปง คิดเป็นร้อยละ 13.70 อันดับที่ 4 ได้แก่ วัดสุวรรณคูหา (วัดถ้ำ) คิดเป็นร้อยละ 10.96 อันดับที่ 5 ได้แก่ น้ำตกโตนช่องฟ้า และวัดท่าไทร คิดเป็นร้อยละ 8.22 และอันดับที่ 6 ได้แก่ บ้านสามช่องใต้ บ้านสามช่องเหนือ ถ่องแพคลองวังเคียงคู่ สปาโคลนร้อนคลองมะลู่ คิดเป็นร้อยละ 6.85

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำองค์ความรู้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งภายในและโอกาส อุปสรรคภายนอก รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา แสดงในตารางที่ 4.2-15 และ ตารางที่ 4.2-16

ตารางที่ 4.2-15 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเข้าถึงพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีความพร้อมอย่างดี - ป้ายบอกทางสถานที่ท่องเที่ยวชัดเจน - ถนนมี 4 เลน ในพื้นที่อำเภอเมือง - มีไฟฟ้าส่องสว่าง - พื้นที่ในจังหวัดมีความปลอดภัยสูง - ถนนได้รับการพัฒนา จากทางหลวงและหน่วยงาน ทช. 	<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังไม่มี บางจุดมีน้อย และบอกทางทำให้สับสน เช่น ปักที่ละป้ายว่า “ลดความเร็ว” (เช่นเดียวกับบ้านปิดทองฝังลูกนิมิต) - ฤดูกาลเปลี่ยนแปลงบ่อย มีฝนตกชุกตลอดปี ทำให้น้ำท่วมและมีอุบัติเหตุเยอะ - ถนนไม่สะดวกในการเดินทาง ขาดการดูแล เช่น บริเวณหาดนางทอง เกาะพระทอง เกาะคอเขา ควรได้รับการปรับปรุงและการเข้าถึงยาก - ทางม้าลายไม่อยู่ตรงสี่แยก แต่ตั้งอยู่ห่างแยกประมาณ 500 เมตร จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุรถชน โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวเสียชีวิต 5 คน/ปี จากการข้ามถนน - ทางเข้าสู่น้ำตกโดนช่องฟ้า เป็นเส้นทางที่ยังลำบากอยู่ - คุณภาพผิวถนนต่ำ - จุดกลับรถ และไฟโหล่ทางไม่สว่าง - ถนนคดเคี้ยวทำให้เสียเวลาในการเดินทาง โค้งหักศอกเยอะเนื่องจากอาจจะขาดระบบเทคโนโลยีในการระบบสร้างถนน
<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทางเขาหลักมีถนนเลียบมาเส้นอื่น ๆ มากมาย เช่น มีเส้นทางตะกั่วป่าไปกะปงไปต่ออ่าวพังงา - มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายให้นักท่องเที่ยว เช่น น้ำตกบ่อน้ำร้อน จุดดำน้ำ เล่น surf ล่องแก่ง ปั่นจักรยาน ชมวิว กิจกรรมทางกีฬาอย่างครบครัน - อุทยานแห่งชาติในพื้นที่จังหวัดพังงาเป็น ทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยว อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ได้ง่าย - จังหวัดพังงาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงไปยังเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมได้แก่ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ 	<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวหนาแน่นอยู่ที่สถานที่ท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ เกาะลิมิตัน มากเกินไป - รายได้ด้านการท่องเที่ยวกระจายไปยังจังหวัดอื่น ๆ ใกล้เคียงมากกว่าในพื้นที่จังหวัดพังงา เนื่องจากเป็นเส้นทางของบริษัททัวร์ที่กำหนดไว้ จึงทำให้เศรษฐกิจยังไม่ดีเท่าที่ควร - โครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอ ที่จะรองรับอัตราการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกปี

ตารางที่ 4.2-15 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีเอกลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีเอกลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความอุดมสมบูรณ์และควมมีชื่อเสียง <ul style="list-style-type: none"> - มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลายและอุดม สมบูรณ์ ทั้งน้ำตก ชายหาด ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ โดดเด่น เช่น ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งวางไข่ของเต่าทะเล และบริเวณหาดท้ายเหมืองมีป่าดิบชื้น ป่าชายเลน ปะการัง ป่า ชายหาด ที่มีความสมบูรณ์มาก - อุทยานแห่งชาติหลายแห่งในกลุ่มอันดามันกำลังอยู่ในกระบวนการยื่นขอเป็น “มรดกโลก” - ธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวยอดเยี่ยม ยังคงมีความสวยงาม เช่น สิมิลัน และเกาะปันหยี เป็นต้น 	2.1 ความอุดมสมบูรณ์และควมมีชื่อเสียง <ul style="list-style-type: none"> - การสร้างสิ่งปลูกสร้างโดยไม่คำนึงถึงระบบนิเวศ - ยังไม่มีการอนุรักษ์/รักษาทำให้ชุมชนมอร์แกนได้รับผลกระทบของวิถีชีวิตประจำวันสู่การเปลี่ยนแปลงในอนาคต - ไม่สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี เนื่องจากหลังวันที่ 15 เดือน พ.ค.-ก.ย.จะปิดเกาะเพื่อเป็นการฟื้นฟูธรรมชาติและระบบนิเวศ - บริษัททัวร์ส่วนใหญ่จะระบุในกำหนดการท่องเที่ยวเฉพาะ เกาะตาปู สิมิลัน แบบไม่คำนึงถึงพื้นที่จังหวัดพังงา ทำให้สูญเสียทรัพยากรทางธรรมชาติ แต่ไปกระจายรายได้สู่จังหวัดใกล้เคียงมากกว่า
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยานแห่งชาติมีครบครัน - ห้องน้ำในพื้นที่อุทยานแห่งชาติได้มาตรฐาน - ป้ายบอกทางชัดเจนดี - ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวแจ้งความปลอดภัยล่วงหน้า ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยมีสัญญาณเตือนนกหวีด และ ปักธงแดงห้ามเล่นน้ำทะเล - มีท่าเทียบเรือที่บดคมที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการไปเที่ยวหมู่เกาะสิมิลัน และท่าเทียบเรือบุรีไปเที่ยวหมู่เกาะสุรินทร์ 	3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย <ul style="list-style-type: none"> - ท่าเทียบเรือของอุทยานแห่งชาติสิมิลัน มั่นกร่อนจนต้องปิดทำการและรอรอกรมเจ้าท่าอนุญาตให้ปรับปรุงเพื่อให้ นักท่องเที่ยวและชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์ - ยังไม่ทำท่าเทียบเรือสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เช่น เรือสำราญ เรือยอร์ช เป็นต้น มีเพียงท่าเทียบเรือของ ชาวประมงเท่านั้นที่มาให้บริการ เช่น อาจต้องพัฒนาท่าเทียบเรือมาริน่า เนื่องจากเป็นบริเวณน้ำลึกสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ - ไม่มีห้องอาบน้ำจัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล - สัญญาณอินเตอร์เน็ตขาดหายบางจุดในแหล่งท่องเที่ยว - ผิวถนนพัง - ไม่มีขนส่งสาธารณะมวลชน ไปตามแหล่งท่องเที่ยว - ป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวไม่ชัดเจน - ยังไม่มีความพร้อมเรื่องความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว เช่น หน่วยแพทย์พยาบาล อุปกรณ์พยาบาล เป็นต้น ทำให้ยังมีอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่องทุกปี - สัญญาณเตือนสำหรับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวยังไม่พร้อม - ป้ายบอกทางค่อนข้างงง เช่น ปักทีละป้ายว่าลดความเร็ว (เช่นเดียวกับป้ายปิดทองฝังลูกนิมิต) ทำให้ผู้ใช้เดินทางอาจสับสน
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 4.2-15 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - การรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทุกแห่งจะมีข้อกำหนดในปริมาณของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ จึงทำให้มีมาตรการควบคุมที่เข้มแข็งได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - สถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่ค่อยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจะขาดการดูแล - การจัดการเรื่องน้ำไม่อำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยว - การรองรับนักท่องเที่ยวในบางฤดูกาลก็มาจำนวนมากเกินกว่าของแต่ละพื้นที่ที่กำหนดเอาไว้ อาจทำให้ไม่สามารถมาท่องเที่ยวได้ตามความต้องการ จึงทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว - มีปัญหาด้านการกำจัดน้ำเสีย - การลงทุนกิจการโรงแรมไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว เนื่องจากติดกับพื้นที่อุทยานแห่งชาติจึงไม่สามารถขยายพื้นที่ได้
<p>5. ด้านการบริหารจัดการและการรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>5. ด้านการบริหารจัดการและการรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว</p>
<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - อุทยานแห่งชาติ อยู่ร่วมกับชาวบ้านในท้องถิ่น โดยเฉพาะชาวมอแกนที่เข้ามาทำงานร่วมกัน ใช้แรงงานบริการหาบของนักท่องเที่ยว และกิจกรรมจิตอาสา - เจ้าหน้าที่มีการสื่อสารชัดเจนดี มีปรีชา ตัดสินใจ และมีการประเมินร่วมกับเครือข่ายหน่วยงานอื่น ๆ - มีการร่วมรณรงค์เรื่องการจัดการขยะของอุทยานแห่งชาติ สนิลกับชาวบ้านและนักท่องเที่ยว - มีเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน กลุ่มอันดามัน และสมาคมต่าง ๆ ร่วมกันในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น ภูเก็ต กระบี่ เป็นต้น - บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว - ได้รับงบประมาณจัดการดูแลพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ 	<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดคนดูแลในการรักษาความปลอดภัย - มีการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวผลประโยชน์ - บุคลากรไม่เพียงพอในการให้บริการและดูแลรักษาความปลอดภัย ไม่สามารถจัดเจ้าหน้าที่ในการดูแลสถานที่ท่องเที่ยว - การพัฒนาต้องมีการเชื่อมโยงจากภูเก็ต/บุคลากรทางการแพทย์ - ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริการให้มีมาตรฐาน - งบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวมีน้อย เพราะส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมาจากจังหวัดภูเก็ตและมาเที่ยวพังงาแบบไปเช้าเย็นกลับจึงใช้จ่ายใช้สอยได้ไม่มาก - ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและจัดการความเรียบร้อยของเกาะกลางถนน - ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ
<p>5.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง จะมีเพจเฟซบุ๊กเว็บไซต์ไว้ทำการตลาดและประชาสัมพันธ์ เช่น อุทยานแห่งชาติจะได้นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ หรือการปฏิบัติ งานของเจ้าหน้าที่ที่มีการซ้อมกู้ชีพ กู้ภัย ก็คอยประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ หรือกลุ่มนักดำน้ำ เป็นต้น 	<p>5.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบการจัดการด้านประชาสัมพันธ์ยังไม่เพียงพอ - ขาดการประชาสัมพันธ์เชิงลึก ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวรองของจังหวัด

ตารางที่ 4.2-15 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มเครือข่ายภาคผู้ประกอบการในพื้นที่ที่จะช่วยประชาสัมพันธ์กิจกรรมและสถานที่ท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง - มีการทำการตลาดในประเทศ โดยทำการตลาดเกี่ยวกับชุมชนในพื้นที่ให้มีการผลิตสินค้าต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเข้าถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น - หน่วยงานรัฐมีการทำการประชาสัมพันธ์กลุ่มนักท่องเที่ยวตลาดบน (Hi-end) ด้วยความร่วมมือกับเครือข่ายกับหน่วยงานเอกชน ได้แก่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว สภาอุตสาหกรรม หอการค้า และการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นต้น 	
6. การใช้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6. การใช้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
<p>6.1 มีกิจกรรมอื่นไปที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกิจกรรมเกี่ยวกับชายหาด ทางน้ำ เน้นความเป็นส่วนตัว เรียบง่าย และชมวิถีชีวิตชุมชนมอร์แกน เป็นต้น - มีการออกบูธกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น วิศวกรรมวิงกับหน่วยพิทักษ์ป่า เป็นต้น - มีการส่งเสริมเทศกาลผลไม้ ได้แก่ มังคุดทิพย์พังงา ทุเรียน เป็นต้น - กิจกรรมดำน้ำลึกที่เกาะสี่ เกาะแปดที่นักท่องเที่ยวนิยมมากที่สุด และเป็นแหล่งดำน้ำลึกที่หมู่เกาะสิมิลันสวยงามติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก 	<p>6.1 มีกิจกรรมอื่นไปที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายโดยเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ประกอบการได้ตระหนักถึงความสำคัญในการต้อนรับนักท่องเที่ยวในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี - มีการจัดกิจกรรมอยู่เรื่อย ๆ แต่ยังไม่โดดเด่นเท่ากับจังหวัดใกล้เคียง เช่น เทศกาลถือศีลกินเจ กิจกรรมอนุรักษ์ป่า เป็นต้น

ตารางที่ 4.2-16 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)	1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)
1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว - เส้นทางใหม่ (Andaman Riveria) จะทำให้การเดินทางสะดวกขึ้น	1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยวหลัก ยังไม่มีท่าเทียบเรือที่เป็นของอุทยานแห่งชาติในพื้นที่รับผิดชอบ
1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ - บริเวณเขาหน้ายักษ์น่าจะเป็นอีกจุดที่ให้นักท่องเที่ยวได้มาอีกหนึ่งทางเลือก - ควรทำเส้นทางท่องเที่ยวเกาะสิมิลันและเชื่อมต่อพื้นที่อื่น ๆ ให้เข้ามา	1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ - กระจุกอยู่ที่เกาะสุรินทร์ เกาะสิมิลัน ควรเกิดการกระจายรายได้ไม่เข้าสู่จังหวัดพังงา เนื่องจากเป็นทัวร์ท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่น ๆ ใกล้เคียงที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับ
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว	2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว - การสร้างสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ โดยไม่ใส่ใจระบบนิเวศ - ยังไม่มีการอนุรักษ์และรักษาทำให้ชุมชนมอริแกนได้รับผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต
3. ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด	3. ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม - ควรพัฒนาและสร้างท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐาน ให้มีศักยภาพรองรับกับนักท่องเที่ยว - ควรเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวจากสนามบินพังงา - โครงการอบรมไลฟ์การ์ด/การออกกพบ.เกี่ยวกับการกำหนดกฎหมายหรือขยะ ควรพัฒนาให้มีมาตรฐานและบริหารจัดการและนักท่องเที่ยวได้รับผลประโยชน์โดยตรง - อยากให้มีเส้นทางขนส่งสาธารณะช่วงระยะทุก ๆ 50 กม. - การพัฒนาสิ่งก่อสร้าง เช่น บ้านพักนักท่องเที่ยว / ศูนย์บริการ หน่วยงานอุทยานแห่งชาติ อาจดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมามากขึ้น	3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม - ท่าเทียบเรือยังไม่มีการทำท่าเทียบเรือสำหรับนักท่องเที่ยว ประเภทเรือสำราญ เรือยอร์ช มีเพียงท่าเทียบเรือของชาวประมงเท่านั้น - การจัดการเรื่องน้ำไม่อำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยว
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม -	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม - หลัง 15 พ.ค.-ก.ย.จะปิดเกาะ ทำให้ไม่เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว - พื้นที่ของจังหวัดส่วนใหญ่ติดกับพื้นที่อุทยานไม่สามารถเข้าไปลงทุนได้ จึงทำให้จำนวนโรงแรมไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว - ควรพิจารณาว่าถ้านักท่องเที่ยว 100 คน กับนักท่องเที่ยว 10 คน สถานที่ท่องเที่ยวสูญเสียทรัพยากรไปต่างกันมากน้อยเพียงใด แม้กระทั่งระบบการจัดการของเสีย

ตารางที่ 4.2 16 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดพังงา (ต่อ)

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - ควรพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ โดยมีการเชื่อมโยงจากจังหวัดภูเก็ต - ควรเพิ่มคนดูแลในแหล่งท่องเที่ยว หลังจากการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกตามแหล่งท่องเที่ยว - อาจมีกลุ่ม Audit ทำงานร่วมกับชุมชน ในการสร้างจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของบ้าน - มีกลุ่มอาสาสมัครแห่งชาติ และมีกลุ่มหมู่บ้านเครือข่ายที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม มีรถกู้ภัยที่ผ่านมาตรฐาน ได้ผ่านการอบรมแล้ว สามารถรองรับความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ - มีโครงการขยะเดินดินให้นักท่องเที่ยวมาขยะกลับมาแลกเปลี่ยนของแทน เพื่อเป็นกิจกรรม CSR ในการร่วมอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอาเปรียบนักท่องเที่ยวเรื่องผลประโยชน์ จนทำให้เกิดการร้องเรียน
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ - ควรทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวระดับรองเพื่อเชื่อมโยงไปสู่แหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น เขาหน้ายักษ์ เป็นต้น - นักท่องเที่ยวต่างชาติจะนิยมพักอยู่ยาว (long-team) ควรพัฒนาเจาะกลุ่มเป้าหมายนี้ให้ชัดเจน	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ - ได้รับงบประมาณมาบริหารจัดการด้านนี้น้อย เพราะส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมาจากภูเก็ตและมาเที่ยวพังงาต่อ แต่ไม่ค่อยได้จับจ่ายใช้สอย
6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ - สร้างเส้นทางท่องเที่ยว โดยสร้างชุมชนให้เป็นจุดขาย - มีการจัดกิจกรรมที่สะพานสารสินทุกปี สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดภูเก็ตได้	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ -

• สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดพังงา

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า หน่วยงานหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา พบว่า โดยส่วนใหญ่ทุกหน่วยงานให้ความสนใจกับโครงการและเล็งเห็นประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากจากโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดพังงาได้อีกด้วย เนื่องจากจังหวัดพังงามีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงระดับโลก จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาพื้นที่ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การพัฒนาเส้นทางถนนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเขาหลัก อำเภอดงตาลกับท่าอากาศยาน ทั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปประเด็นที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคตดังนี้

- ถนนคดเคี้ยวทำให้เสียเวลาในการเดินทาง เนื่องจากอาจจะขาดระบบเทคโนโลยีในการระบบสร้างถนน

- โครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอ ที่จะรองรับอัตราการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกปี

- การขยายช่องจราจรในเส้นทางจากอำเภอตะกั่วทุ่ง – อำเภอท้ายเหมือง-อำเภอตะกั่วป่า บางจุดควรขยายให้เป็นถนน 4 ช่องจราจร

- บริเวณเขาหน้ายักษ์ตัดเส้นเข้าทับละมุ ให้มีการสร้างสะพานเชื่อมต่อไปทางอ่าวพังงา

นอกจากนี้ จะสามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ในพื้นที่จังหวัดพังงา ยังมีจุดที่ต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการเรื่องน้ำไม่อำนวยต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ห้องอาบน้ำจัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล สัญญาณอินเทอร์เน็ต ไม่มีขนส่งสาธารณะมวลชน ไปตามแหล่งท่องเที่ยว ยังไม่มีความพร้อมเรื่องความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งสัญญาณเตือน หน่วยแพทย์พยาบาล อุปกรณ์พยาบาลส่วนท่าเทียบเรือยังไม่มีท่าเทียบเรือสำหรับนักท่องเที่ยว ประเภทเรือสำราญ เรือยอร์ช มีเพียงท่าเทียบเรือของชาวประมงเท่านั้น หรือปรับปรุงท่าเทียบเรือที่มีอยู่เดิมให้มีมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อรองรับเรือสำราญ และเรือยอร์ชเพื่อส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว เป็นต้น

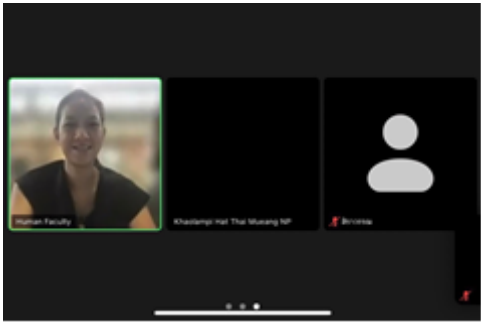

ดังนั้น การพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสมดังกล่าว ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อภารกิจกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะยังคงเป็นปัจจัยสำคัญต่อระบบนิเวศและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ เช่น อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ เขาหลักและเกาะต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อเสริมศักยภาพการพัฒนาพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลในกลุ่มอันดามันในจังหวัดพังงาไปสู่มรดกโลกทางธรรมชาติได้ในอนาคตให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

ประมวลภาพการขอเข้าพบและขอสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จังหวัดพังงา ที่ปรึกษาได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดพังงาเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-17

ตารางที่ 4.2-17 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
1		คุณอาทิตย์ ชัยนกิจ หัวหน้าอุทยานอุทยาน แห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ (ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting)	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ สุรินทร์ จังหวัดพังงา
2		คุณกัณฐ์ศ กุลวานิช ประธานหอการค้าจังหวัด พังงา	หอการค้าจังหวัดพังงา

ตารางที่ 4.2-17 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
3		คุณปรารพ แผลงงาน หัวหน้าอุทยานอุทยาน แห่งชาติเขาลำปี-หาดท้าย เหมือง (ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting)	อุทยานแห่งชาติเขาลำปี- หาดท้ายเหมือง จังหวัด พังงา
4		คุณชยพล ทิรัณย์กนกกุล ประธานสภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา
5		คุณจารุวัฒน์ ต้นสกุล รองนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพังงา	องค์การบริหารส่วน จังหวัดพังงา
6		คุณไตรรัตน์ กลีบคง รองนายกเทศมนตรีเมือง พังงา	เทศบาลเมืองพังงา

ตารางที่ 4.2-17 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
7		คุณไพบุลย์ กุลแพง ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พังงา	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
8		คุณณรงค์ คงเอียด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ เขาหลัก-ลำรู่	อุทยานแห่งชาติเขา หลัก-ลำรู่ จังหวัดพังงา
9		นายเลิศศักดิ์ ปนกลิน นายกสมาคมธุรกิจการ ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	สมาคมธุรกิจการ ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา
10		1. คุณโดม จันทรสุวรรณ์ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะสิมิลัน 2. คุณวิลาสินี หวานแก้ว ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยาน แห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ สิมิลัน จังหวัดพังงา

4.2.3.3 จังหวัดภูเก็ต

- หน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์

รายละเอียดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ปรึกษาเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ในจังหวัดภูเก็ต แสดงในตารางที่ 4.2-18 และ ตารางที่ 4.2-19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2-18 รายชื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดภูเก็ต

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณก้องศักดิ์ คู่พงศกร	ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต	สำนักงานหอการค้า จังหวัดภูเก็ต
2. คุณธนศ ตันติพิริยะกิจ	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต
3. คุณรังสิมันต์ กิ่งแก้ว	อุปนายกฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	
4. คุณวรินทร์ตรา ปากกิจยศพัฒน์	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4.2-19 รายชื่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดภูเก็ต

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณวัชร ส่องสีอ่อน	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติสิรินาถ	อุทยานแห่งชาติสิรินาถ
2. คุณปรารพ แปลงงาน	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง	อุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง
3. คุณรัชดาภรณ์ โออิน	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต	การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
4. คุณสุนิรัตน์ รุจีมาศ	รองผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต
5. คุณศุภโชค ละอองเพชร	รองนายกเทศมนตรีจังหวัดภูเก็ต	เทศบาลนครภูเก็ต
6. คุณเรวัต อารีรอบ	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

- ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีความโดดเด่นเรื่องทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวทางทะเล หมู่เกาะต่าง ๆ ที่สวยงามที่มีชื่อเสียงโด่งดังอีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมรวมถึงย่านเมืองเก่า ดังแสดงในตารางที่ 4.2-20

ตารางที่ 4.2-20 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต 3 อันดับแรก

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดภูเก็ตที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	ทะเล	6	1	12.50
2	เทศกาลกินเจ	6	1	12.50
3	ชายหาด	5	2	10.42
4	หาดป่าตอง	4	3	8.33
5	อาหารการกิน	4	3	8.33

ตารางที่ 4.2 20 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต 3 อันดับแรก (ต่อ)

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดภูเก็ตที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
6.	แหลมพรหมเทพ	4	3	8.33
7	กิจกรรมทางน้ำ	4	3	8.33
8	ชุมชนย่านเมืองเก่า	3	4	6.25
9	วิถีชีวิตผู้คน	2	5	4.17
10	เมืองท่องเที่ยวระดับโลก	1	6	2.08
11	เมืองที่อยู่อาศัยระยะยาวของชาวต่างชาติ	1	6	2.08
12	เมืองพักผ่อน	1	6	2.08
13	วิถีชีวิตวัฒนธรรม	1	6	2.08
14	หาดในทอน	1	6	2.08
15	เกาะเฮ	1	6	2.08
16	เกาะราชา	1	6	2.08
17	การท่องเที่ยวชุมชน	1	6	2.08
18	โรงแรมหรู	1	6	2.08
19	หาดลาอัน	1	6	2.08
20	หาดทรายแก้ว	1	6	2.08
21	หาดลับ	1	6	2.08
22	หาดบางเทา (หาดยาวที่สุด)	1	6	2.08
23	จุดชมวิวกังกันลม	1	6	2.08
24	พระอาทิตย์ตก	1	6	2.08
	รวม	48	-	100

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์จังหวัดภูเก็ตที่นึกถึงอะไรเป็น 3 อันดับแรก พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ ทะเล และเทศกาลกินเจ คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับที่ 2 ได้แก่ ชายหาด คิดเป็นร้อยละ 10.42 อันดับที่ 3 ได้แก่ หาดป่าตอง อาหารการกิน แหลมพรหมเทพ และกิจกรรมทางน้ำ คิดเป็นร้อยละ 8.33 ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ตเพิ่มเติมเป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ชุมชนย่านเมืองเก่า คิดเป็นร้อยละ 6.25 อันดับที่ 5 ได้แก่ วิถีชีวิตผู้คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 อันดับที่ 6 ได้แก่ เมืองท่องเที่ยวระดับโลก เมืองที่อยู่อาศัยระยะยาวของชาวต่างชาติ เมืองพักผ่อน วิถีชีวิตวัฒนธรรม หาดในทอน เกาะเฮ เกาะราชา การท่องเที่ยวชุมชน โรงแรมหรู หาดลาอัน หาดทรายแก้ว หาดลับ หาดบางเทา จุดชมวิวกังกันลม พระอาทิตย์ตก คิดเป็นร้อยละ 2.08 เป็นต้น

- ผลวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดภูเก็ต

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แสดงในตารางที่ 4.2-21

ตารางที่ 4.2-21 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดภูเก็ต

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดภูเก็ต
1	แหลมพรหมเทพ หาดป่าตอง. หาดสุรินทร์ หาดกะตะ
2	เกาะราชาใหญ่ หาดกะรน
3	หาดกมลา หาดราไวย์ หาดพริตอม เกาะเฮ หาดยะนุ้ย จุดชมวิว 3 อ่าว จุดชมวิวกังหันลม เกาะไม้ท่อน
4	เกาะราชาน้อย แหลมกระติง จุดชมวิวดาหินดำ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง หาดในทอน หาดไม้ขาว หาดทรายแก้ว หาดลายัน เกาะแวว เกาะปลิง แหลมทราย อ่าวปอดะ)
5	แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและท่าเทียบเรือ ฝั่งตะวันออก
6	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบางโรง

สรุปผลโดยภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ 1) แหลมพรหมเทพ หาดป่าตอง. หาดสุรินทร์ หาดกะตะ 2) เกาะราชาใหญ่ หาดกะรน 3) หาดกมลา หาดราไวย์ หาดพริตอม เกาะเฮ หาดยะนุ้ย จุดชมวิว 3 อ่าว จุดชมวิวกังหันลม เกาะไม้ท่อน 4) เกาะราชาน้อย แหลมกระติง จุดชมวิวดาหินดำ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง หาดในทอน หาดไม้ขาว หาดทรายแก้ว หาดลายัน เกาะแวว เกาะปลิง แหลมทราย อ่าวปอดะ) 5) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและท่าเทียบเรือ ฝั่งตะวันออก 6) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบางโรง ทั้งนี้ แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามันต่างเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับอยู่แล้วและเส้นทางถนนที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ในปัจจุบันมีปัญหาเรื่องการจราจร หากต้องการพัฒนาเรื่องการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการเชื่อมโยงกับฝั่งตะวันออกแต่อย่างไรก็ตามแหล่งท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน (ฝั่งตะวันตก) มีความสวยงามกว่าฝั่งตะวันตกซึ่งเป็นพื้นที่หาดเลน

- ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดภูเก็ตที่ตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

จังหวัดภูเก็ตมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่มีความสวยงามและมีศักยภาพซึ่งสามารถทำการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดังแสดงในตารางที่ 4.2-22

ตารางที่ 4.2-22 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดภูเก็ตซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	วัดฉลอง	10	1	13.89
2	วัดพระพุทธมิ่งมงคลเอกนาคคีรี (วัดพระใหญ่)	10	1	13.89
3	ย่านเมืองเก่าโบราณตึกชิโนโปรตุกีส	9	2	12.50
4	วัดพระทอง หรือวัดพระมุด	8	3	11.11
5	อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร	6	4	8.33
6	บ้านชินประชา	6	4	8.33
7	พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว	5	5	6.94
8	วัดศรีสุนทร	4	6	5.56
9	น้ำตกโตนอ่าววน	4	6	5.56
10	สวนพฤกษชาติภูเก็ต	3	7	4.17

ตารางที่ 4.2 22 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดภูเก็ตซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
11	สะพานไม้หาดในทอน	2	8	2.78
12	ท่าเทียบเรืออ่าวฉลอง	1	9	1.39
13	พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ. แหลมพันวา	1	9	1.39
14	หาดไม้ขาว (เมืองใหม่)	1	9	1.39
	รวม	72	-	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็น 6 อันดับแรกโดยเรียงอันดับจากอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 6 พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่วัดพระพุทธมิ่งมงคลเอกนาคคีรี (วัดพระใหญ่) และวัดฉลอง คิดเป็นร้อยละ 13.89 อันดับที่ 2 ได้แก่ ย่านเมืองเก่าโบราณตึกชิโนโปรตุกีส คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับที่ 3 ได้แก่ วัดพระทอง หรือวัดพระผุด คิดเป็นร้อยละ 11.11 อันดับที่ 4 ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร และบ้านชินประชาคิดเป็นร้อยละ 8.33 อันดับที่ 5 ได้แก่พิพิธภัณฑสถานภูเก็ตไทยหัว คิดเป็นร้อยละ 6.94 อันดับที่ 6 ได้แก่ วัดศรีสุนทรและน้ำตกโตนอ่าวยอน คิดเป็นร้อยละ 5.56 อันดับที่ 7 ได้แก่ สวนพฤกษชาติภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 4.17 อันดับที่ 8 ได้แก่ สะพานไม้หาดในทอน คิดเป็นร้อยละ 2.78 และอันดับที่ 9 ได้แก่ ท่าเทียบเรืออ่าวฉลอง พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ. แหลมพันวาและหาดไม้ขาว (เมืองใหม่) คิดเป็นร้อยละ 1.39 เป็นต้น

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำองค์ความรู้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งภายในและโอกาส อุปสรรคภายนอก รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต แสดงในตารางที่ 4.2-23 และ ตารางที่ 4.2-24

ตารางที่ 4.2-23 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเข้าถึงสะดวก มีเที่ยวบินที่หลากหลาย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ - มีถนนที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเล - แหล่งท่องเที่ยวส่วนมากอยู่ไม่ไกลกันมากทำให้การเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก 	<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การขยายถนนเป็นไปได้ยาก - ปัญหาคารจากรจร - ขาดการขนส่งมวลชน / รถสาธารณะ - ที่จอดรถไม่เพียงพอ - ท่าเทียบเรือบางแห่งยังไม่ได้มาตรฐาน - ถนนบางเส้นทำมาเป็นระยะเวลาช้านานแล้วขาดการปรับปรุงผิวถนน - ถนนบางเส้นมีลักษณะเป็นคอคอด ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย - ถนนบริเวณแหลมพรหมเทพช่วงหลังชมพระอาทิตย์ตกมีการจราจรที่หนาแน่น - ถนนมีปัญหาเรื่องการกัดเซาะ

ตารางที่ 4.2-23 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีหลากหลาย - มีท่าเทียบเรือหลายแห่งและบริเวณหาดป่าตองมีจุดจอดเรือสำราญ - มีเส้นทางบกที่มีการเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น ๆ ได้แก่ จังหวัดพังงา, กระบี่ - มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ มีกิจกรรมท่องเที่ยว ที่หลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางทะเล และบริเวณย่านเมืองเก่า - มีเทศกาลที่มีชื่อเสียง เช่น เทศกาลถือศีลกินผัก 	<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาการจราจรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางไปยังสนามบิน - ไฟส่องสว่างของถนนบางสายไม่มี
<p>2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p>	<p>2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p>
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดภูเก็ตมีเส้นทางท่องเที่ยวที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ประกอบด้วยธรรมชาติที่สวยงาม ทั้งทางทะเลและเกาะต่าง ๆ ที่สวยงามและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ - แหล่งท่องเที่ยวอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีหาดทรายสีขาวและมีความยาวต่อเนื่อง - มีกิจกรรมท่องเที่ยวมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเส้นเลียบชายหาด เป็นแหล่งนันทนาการกลางแจ้ง - ทะเลภูเก็ตมีลักษณะเป็นน้ำอุ่นสามารถทำกิจกรรมทางน้ำได้ตลอดทั้งปี - มีความโดดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม 3 อำเภอ อาหาร อากาศ อารมณ์ - มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งบันเทิงทำให้ภูเก็ตมีชีวิตชีวาตลอดทั้งวัน 	<p>2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งในจังหวัดภูเก็ตมีนักท่องเที่ยวมากเกินไป
<p>3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก</p>	<p>3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก</p>
<p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวกครบครันตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง - มีจุดเทียบเรือสำราญ เรือยอร์ช และเรือสำหรับนำเที่ยวอื่น ๆ - มีเที่ยวบินที่บริการด้านการท่องเที่ยว ทั้งในประเทศและต่างประเทศมากกว่า 260 เที่ยวบิน 	<p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถึงขณะนี้ยังมีน้อยหลังจัดกิจกรรมจะมีขยะตกค้าง - ห้องน้ำมีแต่การปรับปรุงซ่อมแซมและการดูแลให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมกับการใช้งาน และควรมีการออกแบบให้เป็นอารยสถาปัตยกรรม - ควรพัฒนาท่าเทียบเรือให้ได้มาตรฐานและมีการบริหารจัดการที่ดี - ควรปรับปรุงท่าเทียบเรือในการสร้างมาตรฐานความปลอดภัย - ป้ายที่มีทรูด์โทรมขาดการปรับปรุงดูแลหลายที่ - ขาดป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว - ขาดการขนส่งมวลชน - นักท่องเที่ยวของค์ความรู้ในการทิ้งขยะ

ตารางที่ 4.2-23 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการจัดกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดภูเก็ตสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มาก และมีสภาพแวดล้อมดี - มีนักท่องเที่ยวมีตลอดทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ - ความพร้อม ในการจัดประชุมหรือจัดกิจกรรมระดับประเทศ ได้ด้วยความร่วมมือซึ่งกันและกัน - มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกช่วงวัย เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างครบถ้วน - มีการบริการด้านการท่องเที่ยวที่เพียงพอทั้งห้องพัก ร้านอาหาร 	<p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการจัดกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำประปาไม่เพียงพอ
5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5. ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้คนมีความมีเสน่ห์และมีความพร้อมในการเป็นเจ้าของที่ดี - บุคลากรมีความพร้อมในการจัดการ การรักษา/ดูแลพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยว - มีบุคลากรเพียงพอ ในช่วงเทศกาลจะมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่เข้าไปช่วยเหลือและดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก - บุคลากรผ่านการฝึกอบรมในการปฐมพยาบาล กู้ชีพ กู้ภัย สามารถช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงทีในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก - บุคลากรในภาคเอกชนเข้มแข็งในการขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยว และภาครัฐร่วมมือกับภาคเอกชนได้ดี 	<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรยังขาดความเข้าใจในการบริการที่ดี - บางจุดนอกเขตแหล่งท่องเที่ยวอดนียมยังขาดการจัดการที่ดี - ขาดการสร้างความตระหนักให้ประชาชนในพื้นที่ให้หวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ - บุคลากรบางส่วนมีการเอาใจเอื้อประโยชน์นักท่องเที่ยวด้านการตั้งราคาสูง โดยเฉพาะการขนส่ง - ขาดแคลนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวหลังเกิดวิกฤตการณ์ โควิด
<p>5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมเรื่องการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวผ่านการสื่อสารมวลชนในทุกแผนงาน - มีการประชาสัมพันธ์ทางเพจเฟซบุ๊ก ปากต่อปากจากนักท่องเที่ยว และความร่วมมือจากกลุ่มผู้ประกอบการช่วยกันประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ - อบจ.จังหวัดมีการเก็บภาษีด้านการท่องเที่ยว 1% เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ Fam Trip / Tradeshow / Roadshow ทั้งในปละต่างประเทศ 	<p>5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <p>-</p>

ตารางที่ 4.2-23 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
- ทุกภาคส่วนมีการทำงานร่วมกันอย่างแข็งขัน เพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	
6. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ - มีกิจกรรมและเทศกาลต่าง ๆ ตลอดทั้งปี - ทุกครั้งที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จะมีการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น รถกู้ภัย เจ้าหน้าที่คอยให้บริการตลอดงาน - ส่งเสริมการรองรับกลุ่ม ตลาด MICE - การเป็นศูนย์กลางด้าน Wellness - มีกิจกรรมที่สนับสนุนการเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative City of Gastronomy อาทิ ให้นักท่องเที่ยวได้ทดลองทำอาหารพื้นเมือง - การจัดกิจกรรม Chef Table เป็นต้น - มีเทศกาลที่มีชื่อเสียง เช่น เทศกาลถือศีลกินผัก	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ -

ตารางที่ 4.2-24 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)	1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)
1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว - มีโครงการยกระดับด้านวิศวกรรมความปลอดภัย ในถนนสายหลัก และสายรองเพื่อส่งเสริม การเดินทางท่องเที่ยวเชิงคุณภาพจังหวัดภูเก็ต - โครงการปรับปรุงถนน และระบบสาธารณูปโภค ถนนสายบ้านบางโจ - บ้านยา ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว -
1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ -	1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ -
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว - การได้รับการรับรอง จาก Unesco ในการเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของโลก (The creative City of Gastronomy) - การเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและทางการแพทย์ (Medical Hub) - ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) - การเป็นเมืองที่สร้างมูลค่าจากดิจิทัลเทคโนโลยี (Smart City) - การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล (Marina Hub)	2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว -

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<ul style="list-style-type: none"> - การเป็นเมือง MICE city และมีการวางเป้าหมายเมืองภูเก็ตให้มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการเป็นจุดหมายปลายทางในการประชุมนานาชาติของไทย - เป้าหมายของจังหวัดภูเก็ตมุ่งเน้น สู่การเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการ ในระดับมาตรฐานนานาชาติ และการพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จเป็นจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20 จากปีฐาน - มีโครงการพัฒนา ต่อยอด สร้างนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่อัตลักษณ์ภูเก็ต 	
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> - มีโครงการติดตั้งระบบควบคุมและแจ้งเตือน ไฟฟ้าส่องสว่างอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการระบบไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะตามเส้นทางสายรองสู่แหล่งท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต - มีโครงการติดตั้งป้ายแบบปรับเปลี่ยนข้อความ อัจฉริยะ (ivms) พร้อมระบบเก็บข้อมูล ปริมาณจราจร จังหวัดภูเก็ต 	3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม -
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> - โครงการก่อสร้างศูนย์ประสานงาน นักท่องเที่ยว และหอชมเมือง ณ หาดป่าตอง 	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม -
5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตมีการวางเป้าหมายภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการผลักดันให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา - โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยวเนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตร้อยละ 97 มาจากรายได้ของการท่องเที่ยว - โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาศักยภาพภาคเหนือภาคใต้ - โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวนานาชาติ 	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว -
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ -
6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> - มีโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์คลองบางใหญ่เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน 	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ -

- สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดภูเก็ต

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า หน่วยงานหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พบว่า โดยส่วนใหญ่ทุกหน่วยงานให้ความสนใจกับโครงการและสิ่งเห็นประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดพังงาได้อีกด้วย แต่อยากให้ผลักดันเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งด้านตะวันออกมากกว่าเนื่องจากถนนเส้นเลียบชายฝั่งด้านตะวันตกมีอยู่แล้วและเป็นปัญหาด้านการจราจรอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพได้ถึงแม้ว่าทางฝั่งตะวันออกทะเลไม่มีความสวยงามเทียบเท่าฝั่งตะวันตกก็ตาม ทั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปประเด็นที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่เกิประโยชน์สูงสุดในอนาคตดังนี้

- ถนนเลียบชายฝั่งอันดามันมีอยู่แล้วหากแต่มีปัญหาด้านการจราจรที่ควรเร่งแก้ไข เนื่องจากนักท่องเที่ยวใช้เป็นจำนวนมาก

- จังหวัดภูเก็ตมีโอกาสในการได้รับงบประมาณในการทำโครงการต่าง ๆ จำนวนมากแต่เป็นโครงการที่ยังไม่เกิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องขนส่งสาธารณะ อยากให้มีการผลักดันให้เกิดขึ้นจริง

- ควรมีการกระจายนักท่องเที่ยวจากฝั่งตะวันตกไปตะวันออกบ้าง หากจะทำถนนเส้นใหม่ในจังหวัดภูเก็ตควรทำรอบตลอดทั้งเกาะ

- ถนนเส้นกระหลิม - หาดกมลา ควรขยายถนนเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว

- ให้ศึกษาเส้นทางการจราจรบริเวณตำบลเชิงทะเล

- ถนนเส้นหลัก (ทางหลวงหมายเลข 402) บางช่วงควรได้รับการปรับปรุงผิวจราจรก่อน และค่อยพัฒนาการทำสปอร์ตไลน์

- แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตมีฝั่งตะวันตกศักยภาพและมีชื่อเสียงอยู่แล้ว หากต้องการพัฒนาควรพัฒนาเส้นฝั่งตะวันออกเช่น พัฒนาท่าเทียบเรือต่างให้มีมาตรฐาน และปัจจุบันโรงแรมระดับ 6 ดาวเริ่มกระจายตัวมาฝั่งตะวันออก อาทิเช่น ศรีพันวา

- ควรทำถนนเชื่อมระหว่างฝั่งตะวันตกและตะวันออก แต่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเนื่องจากติดพื้นที่ป่าชายเลน

- ควรพัฒนาท่าเทียบเรือ เช่น Yatch Haven ,Royal Phuket Marina, ท่าเทียบเรือปากคลองท่าเรืออ่าวฉลอง ,ท่าเรือแหลมพันวา เป็นต้น

- การจะดำเนินการทำถนนเส้นใหม่ให้ดูข้อจำกัดทางด้านกฎหมายควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน และพัฒนาควบคู่ไปกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ควรออกแบบ ถนนเส้นข้ามผ่านภูเขาหรือ Fly Over มากกว่าเส้นเลียบทะเลเพื่อแก้ปัญหาการจราจร

- ควรสร้างและพัฒนาจุดจอดรถ Parking Lodge

ดังนั้น การพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสมดังกล่าว ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งช่วยแก้ปัญหาการจราจรที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดการกระจายตัวและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดภูเก็ตเนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพสูงด้านและสร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศไทย

- ประมวลผลการขอเข้าพบและขอสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

ที่ปรึกษาได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-25

ตารางที่ 4.2-25 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
1		คุณวัชร ส่องสีอ่อน หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ สิรินาถ	อุทยานแห่งชาติ สิรินาถ จังหวัดภูเก็ต
2		1. คุณธเนศ ดันติพิริยะกิจ นายกสมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต 2. คุณรังสิมันต์ กิ่งแก้ว อุปนายกฝ่ายยุทธศาสตร์ การพัฒนาท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต	สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยว จังหวัด ภูเก็ต
3		คุณรัชดาภรณ์ โออิน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ภูเก็ต	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
4		คุณสุนิรัตน์ รุจีมาศ รองผู้อำนวยการการ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต	การท่องเที่ยวแห่ง ระเทศไทยสำนักงาน ภูเก็ต

ตารางที่ 4.2-25 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
5		คุณก้องศักดิ์ คู่พงศกร ประธานหอการค้าจังหวัด ภูเก็ต	เทศบาลนครภูเก็ต
6		คุณก้องศักดิ์ คู่พงศกร ประธานหอการค้า จังหวัด ภูเก็ต	หอการค้าจังหวัดภูเก็ต
7		คุณเรวัต อารีรอบ นายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ต	องค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ต
8		คุณวิรินทร์ตรา ปากากิจ ยศพัฒน์ ประธานสภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต (ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting)	สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

4.2.3.4 จังหวัดกระบี่

- หน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์

รายละเอียดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ปรึกษาเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ในจังหวัดระนอง ดังแสดงในตารางที่ 4.2-26 และ ตารางที่ 4.2-27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2-26 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดกระบี่

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณกฤษฏา อึ้งสกุล	ประธานหอการค้าจังหวัดสตูล	หอการค้าจังหวัดสตูล
2. คุณสรรเพชร ศรีสวัสดิ์	ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
3. คุณศศิธร กิตติธรร	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.2-27 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาครัฐในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดกระบี่

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณอิทธิพล อยู่ไพบูลย์	ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี	อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี
2. คุณอะหมาน หมัดอาดัม	ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดกระบี่	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. พ.ต.อ. สมเด็จ สุขการ	นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองกระบี่	เทศบาลเมืองกระบี่
4. คุณอดิศักดิ์ เหงี่ยมสรระน้อย	ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาตินพรัตน์ธารา	อุทยานแห่งชาตินพรัตน์ธารา
5. คุณอนุชาติ อัจหาญ	ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
6. คุณบัญญัติ หังบุตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่

- ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ มีจุดเด่นด้านแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ที่มีชายหาดและเกาะแก่งที่สวยงามของทะเลฝั่งอันดามัน และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ ของโลก รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติใต้ท้องทะเลที่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ได้แก่ กิจกรรมดำน้ำลึก และดำน้ำตื้น การปีนผา ชมวิว และยังมีอาหารพื้นเมืองอย่างหลากหลาย รวมไปถึงประเพณีของชาวเล ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังแสดงในตารางที่ 4.2-28

ตารางที่ 4.2-28 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ 3 อันดับแรก

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดกระบี่ที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	สระมรกต	5	1	10.64
2	ทะเล	5	1	10.64
3	น้ำตกร้อน	4	2	8.51
4	น้ำพุร้อนเค็ม คลองท่อม	4	2	8.51
5	อ่าวนาง	3	3	6.38
6	ทะเล, เกาะ (พีพี)	3	3	6.38
7	ความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3	3	6.38
8	แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	2	4	4.26

ตารางที่ 4.2-28 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ 3 อันดับแรก (ต่อ)

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดกระบี่ที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
9	วัดบางโหลง (วัดมหาธาตุวชิรมงคล)	2	4	4.26
10	วิถีชีวิต เชื้อชาติและศาสนา	2	4	4.26
11	อุทยานแห่งชาติปรีณรัตน์ธารา	1	5	2.13
12	ทะเลแหวก	1	5	2.13
13	สถานบันเทิง อำเภอเมือง	1	5	2.13
14	ปิ่นผา	1	5	2.13
15	ดำน้ำดูปะการัง	1	5	2.13
16	อ่าวมาหยา	1	5	2.13
17	อ่าวไร่เลย์	1	5	2.13
18	อ่าวลึก	1	5	2.13
19	เกาะ	1	5	2.13
20	วัดแก้วโกรวาราม	1	5	2.13
21	น้ำตก	1	5	2.13
22	ภูเขา	1	5	2.13
23	ถ้ำผีหัวโต	1	5	2.13
24	แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปะ	1	5	2.13
	รวม	47	-	100

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์จังหวัดระนองท่านนึกถึงอะไรเป็น 3 อันดับแรก จากตารางที่ 4.2-25 พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ สระมรกต และทะเล คิดเป็นร้อยละ 10.64 อันดับที่ 2 ได้แก่ น้ำตกร้อน และน้ำพุร้อนเค็มคลองท่อม คิดเป็นร้อยละ 8.51 อันดับที่ 3 ได้แก่ อ่าวนาง ทะเลและเกาะพีพี คิดเป็นร้อยละ 6.38 และผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่เพิ่มเติมเป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ วัดบางโหลง (วัดมหาธาตุวชิรมงคล) วิถีชีวิต เชื้อชาติและศาสนา คิดเป็นร้อยละ 4.76 และอันดับที่ 5 ได้แก่ อุทยานแห่งชาติปรีณรัตน์ธารา ทะเลแหวก สถานบันเทิง ปิ่นผา ดำน้ำดูปะการัง อ่าวมาหยา อ่าวไร่เลย์ อ่าวลึก เกาะ น้ำตก ภูเขา ถ้ำผีหัวโต และแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 2.13 เป็นต้น

- ผลวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดกระบี่

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แสดงในตารางที่ 4.2-29

ตารางที่ 4.2-29 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดกระบี่

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดกระบี่
1	เขาขนานน้ำ
2	เกาะจำ
3	คลองสระแก้ว
4	คลองหurut (คลองน้ำใส)
5	ท่าปอมคลองสองน้ำ
6	วัดถ้ำเสือ
7	วัดมหาธาตุวชิรมงคล
8	วัดมหาธาตุแหลมสีก
9	จุดชมวิวกวนท่ามะพร้าว
10	ชุมชนท่องเที่ยวแหลมสีก
11	อุทยานแห่งชาติอินทรีธำรง-หมู่เกาะพีพี (ทะเลแหวก, เกาะปอดะ, เขาทางนาค, เกาะยูง, เกาะพีพีเล, อ่าวโละชามะ, อ่าวมาหยา, อ่าวไร่เลย์, อ่าวท่าเลน, อ่าวนาง, เกาะไม้ไผ่, เกาะพีพีดอน, เกาะไก่, ถ้ำพระนาง, ถ้ำไว้ง, หาดยาว, หาดถ้ำพระนาง และสุสานหอย 75 ล้านปี)
12	อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี (ธารโบกขรณี, ถ้ำลอดเหนือและถ้ำลอดใต้, ถ้ำผีหัวโต (ถ้ำหัวกะโหลก), ถ้ำเพชร, ถ้ำคลัง, ถ้ำพระ และหมู่เกาะห้อง)
13	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา (เกาะรอก, เกาะโหลง, เกาะห้า, ถ้ำเขาไม้แก้ว, น้ำตกคลองจาก, แหลมโตนด และกองหินม่วงหินแดง)

สรุปผลโดยภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดกระบี่ ได้แก่ 1) เขาขนานน้ำ 2) เกาะจำ 3) คลองสระแก้ว 4) คลองหurut (คลองน้ำใส) 5) ท่าปอมคลองสองน้ำ 6) วัดถ้ำเสือ 7) วัดมหาธาตุวชิรมงคล 8) วัดมหาธาตุแหลมสีก 9) จุดชมวิวกวนท่ามะพร้าว 10) ชุมชนท่องเที่ยวแหลมสีก 11) อุทยานแห่งชาติอินทรีธำรง-หมู่เกาะพีพี (ทะเลแหวก เกาะปอดะ เขาทางนาค เกาะยูง เกาะพีพีเล อ่าวโละชามะ อ่าวมาหยา อ่าวไร่เลย์ อ่าวท่าเลน อ่าวนาง เกาะไม้ไผ่ เกาะพีพีดอน เกาะไก่ ถ้ำพระนาง ถ้ำไว้ง หาดยาว หาดถ้ำพระนาง และสุสานหอย 75 ล้านปี) 12) อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี (ธารโบกขรณี, ถ้ำลอดเหนือและถ้ำลอดใต้ ถ้ำผีหัวโต (ถ้ำหัวกะโหลก) ถ้ำเพชร ถ้ำคลัง ถ้ำพระ และหมู่เกาะห้อง) 13) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา (เกาะรอก, เกาะโหลง เกาะห้า ถ้ำเขาไม้แก้ว น้ำตกคลองจาก แหลมโตนด และกองหินม่วงหินแดง) เป็นต้น

- ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดกระบี่ที่ตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

จังหวัดกระบี่มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่มีความสวยงามและมีศักยภาพซึ่งสามารถทำการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดังแสดงในตารางที่ 4.2-30

ตารางที่ 4.2-30 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดกระบี่ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	สระมรกตและสระน้ำผุด	11	1	11.46
2	น้ำตกร้อนคลองท่อม	11	1	11.46
3	บ้านเกาะกลาง	10	2	10.42
4	ลานปูดำ	9	3	9.38
5	น้ำตกห้วยโต้	9	3	9.38
6	อุทยานแห่งชาติเขาพนมจา	8	4	8.33
7	น้ำตกหินเพิง	8	4	8.33
8	เกาะเหลาลาดิงหรือเกาะพาราไดซ์	6	5	6.25
9	ถ้ำลอด	5	6	5.21
10	เขื่อนเขาค้อม	5	6	5.21
11	ถ้ำโต๊ะหลวง	4	7	4.17
12	วัดมหาธาตุวชิรมงคล	2	8	2.08
13	ถ้ำคลัง	1	9	1.04
14	วัดคลองท่อม	1	9	1.04
15	อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี	1	9	1.04
16	สปาโคลน (หาดทรายร้อน) อ่าวลึก	1	9	1.04
17	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านไทรหนั่ง	1	9	1.04
18	เขานาบน้ำ	1	9	1.04
19	ชุมชนทุ่งห้วยเพิง	1	9	1.04
20	เกาะ	1	9	1.04
	รวม	96	-	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็น 9 อันดับแรกในจังหวัดโดยเรียงอันดับจากอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 9 พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ สระมรกต, สระน้ำผุด และน้ำตกร้อนคลองท่อม คิดเป็นร้อยละ 11.46 อันดับที่ 2 ได้แก่ ชุมชนบ้านเกาะกลาง คิดเป็นร้อยละ 10.42 อันดับที่ 3 ได้แก่ ลานปูดำ และน้ำตกห้วยโต้ คิดเป็นร้อยละ 9.38 อันดับที่ 4 ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพนมจา และน้ำตกหินเพิง คิดเป็นร้อยละ 8.33 อันดับที่ 5 ได้แก่ เกาะเหลาลาดิงหรือเกาะพาราไดซ์ คิดเป็นร้อยละ 6.25 อันดับที่ 6 ได้แก่ ถ้ำลอด และเขื่อนเขาค้อม คิดเป็นร้อยละ 5.21 อันดับที่ 7 ได้แก่ ถ้ำโต๊ะหลวง คิดเป็นร้อยละ 4.17 อันดับที่ 8 ได้แก่ วัดมหาธาตุวชิรมงคล คิดเป็นร้อยละ 2.08 อันดับที่ 9 ได้แก่ ถ้ำคลัง วัดคลองท่อม อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี สปาโคลน (หาดทรายร้อน) ชุมชนท่องเที่ยวบ้านไทรหนั่ง เขานาบน้ำ ชุมชนทุ่งห้วยเพิงและเกาะ คิดเป็นร้อยละ 1.04 เป็นต้น

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำองค์ความรู้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งภายในและโอกาส อุปสรรคภายนอก รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่ แสดงในตารางที่ 4.2-31

ตารางที่ 4.2-31 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีประติมากรรมมากมาย เช่น สัญญาณไฟจราจร ช้างชูกระบี่ มนุษย์โบราณ และมีประติมากรรมปูดำ ทำให้เห็นสัญลักษณ์ของจังหวัดทั่วพื้นที่ตามเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว - สถานที่ท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปีทุกฤดูกาล เหมาะสมกับการเที่ยวแบบครอบครัว คู่รัก และกลุ่มเพื่อน เป็นต้น - บริเวณอ่าวนางมีความพร้อมในระบบโครงสร้างพื้นฐาน บริเวณถนนหน้าสะพานมีการขยาย มีถนนเลียบเมืองไปยังสนามบิน และเชื่อมต่อไปยังอ่าวท่าเลน เป็นต้น - มีถนนที่เป็นเส้นหลัก และมีทางแยกไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ - มีป้ายบอกทางถนนเส้นทางชัดเจน - เส้นทางมีความพร้อมในการเข้าถึงเดินทางง่ายสะดวก - ถนนอยู่ในสภาพดี ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเป็นอย่างดี มีความสะดวกสบายด้วยถนน 4 เลน - อ่าวนาง,หาดยาว และแหลมหิน มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในการเข้าถึง 	<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีป้ายบอกทางเฉพาะบางพื้นที่ เช่น อ่าวนาง แหล่งท่องเที่ยวในอำเภออ่าวลึก เป็นต้น - ถนนบางช่วงไม่สะดวกสบายในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว - ถนนสายอ่าวลึกที่ตัดริมทะเล เป็นเส้นทางท่องเที่ยว ต้องให้ส่วนงานท้องถิ่นรับผิดชอบ - ครมมีป้ายบอกทางก่อนถึงแหล่งท่องเที่ยวประมาณ 20-30 กม. - บ้านช่องพลี, คลองม่วง 3 แยกหนองทะเล-เรือนรับรอง แหลมอ่าวนาง ควรขยายเส้นทาง - การเดินทางของขนส่งสาธารณะไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุมทุกเส้นทาง - อ่าวนางมีสภาพถนนเป็นเลนสวนและกลายเป็นพื้นที่จอดรถ ทำให้เหลือพื้นที่ถนนคับแคบ และที่จอดรถไม่เพียงพอ - ป้ายบอกทางยังไม่ครอบคลุมไม่ชัดเจน อาจะหลง - เส้นทางถนนคดเคี้ยว มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว - สระมรคมีป้ายบอกทางเพียงบางจุดเท่านั้น - หาดยาวมีถนนเพียง 2 เลน - คลองม่วงต้องสร้างสะพานและถนน 4 ช่องจราจรไปยังเกาะลันตา - คลองม่วงต้องสร้างสะพานและถนน 4 ช่องจราจรไปยังเกาะลันตา

ตารางที่ 4.2-31 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	<ul style="list-style-type: none"> - การเชื่อมโยงจากในเมืองไปยังแหลมโดนด นักท่องเที่ยวต้องมีความตั้งใจไปจริง ๆ เพราะเส้นทางไม่สะดวกสบาย - ป้ายบอกทางไม่ชัดเจน และการปักหมุด location ใน google map ทำให้นักท่องเที่ยวหลงทางบางจุด - เส้นทางในชุมชนแหลมสักมีสภาพถนนที่ทรุดโทรม
<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางของจังหวัด มีเส้นเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มากมาย - กระบี่เป็นตัวกลางสามารถเชื่อมกับจังหวัดระนอง ภูเก็ตได้ - มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดแทบทุกเดือน และมีการทำปฏิทินท่องเที่ยว 12 เดือนให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี - การเดินทางไปได้หลากหลายเส้นทางเพื่อไปยังเกาะต่าง ๆ และมีการเชื่อมโยงเส้นทางตามแหล่งท่องเที่ยวได้ดี - การเชื่อมโยงเส้นทาง Romantic Road คล้าย ๆ เส้นทางที่มีการถ่ายภาพที่หอการค้า จังหวัดกระบี่ เป็นเส้นทาง Man Made ขึ้นมา - มีการเชื่อมโยงชุมชนท่องเที่ยวนาติน (เน้นวัฒนธรรมผ้าบาติก และวัฒนธรรมท้องถิ่น) และเชื่อมโยงกับชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งบนเกาะลันตา - เส้นทางชุมชนท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่าย (ชุมชนท่องเที่ยว 9 เส้นทาง) 	<p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเชื่อมโยงเส้นทางทะเลใช้เวลาการเดินทางนาน - ถนนระหว่างจังหวัดควรเป็น 4 ช่องทางจราจร
<p>2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p> <p>2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีความสวยงาม โดยเฉพาะที่ชุมชนลันตา และชุมชนแหลมสัก เป็นต้น - จังหวัดได้รับรางวัลประเภทแหล่งท่องเที่ยว เช่น อ่าวมาหยาติดอันดับโลกมาตลอด เป็นต้น - มีถนนป่าไอโซน - ตลอดเส้นทางมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ และความหลากหลายของวัฒนธรรมจำนวนมาก - มีการพบผลมาหูด้าที่อ่าวมาหยา ฉลามวาฬ เต่าทะเลหายาก และกระเบนราหูในท้องทะเลของจังหวัด - มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น - ปะการังที่อุดมสมบูรณ์และจำนวนปลาการ์ตูนที่มากมายแห่งท้องทะเล - ดินแดงดอย, คลองหรุบน้ำใส (หนองน้ำทะเลที่ใหญ่ที่สุด) พายคายัค ผ่านโขดหิน สระน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ 	<p>2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p> <p>2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกาะจำเป็นยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากควรได้รับการพัฒนา - ในช่วงที่มีมรสุม นักท่องเที่ยวตั้งใจเดินทางมาแต่กลับเจอมรสุมจึงทำให้ไม่สามารถท่องเที่ยวได้ เพราะต้องเดินทางโดยเรือไปตามเกาะต่าง ๆ - เกาะเที่ยวได้เฉพาะช่วง High Season ที่ไม่ใช่หน้ามรสุม ซึ่งไม่สามารถเที่ยวได้ทุกเดือน - พื้นที่ชุมชนในเขตเมืองขาดอัตลักษณ์ประจำถิ่น - เกาะห้องไม่มีน้ำจืด

ตารางที่ 4.2-31 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - ภาพเขียนสีในถ้ำผีหัวโต - เกาะห้องมีจุดชมวิว 360 องศา - เกาะเหลาลาดิงหรือเกาะพาราโดซ์ เพราะได้รับชื่อว่าสวยเหมือนสวรรค์ - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (น้ำพุร้อนเค็ม) ที่โดดเด่น มีที่เดียวที่รักษากระดูกไขข้อ, ผิวหนัง และสตรีกร เป็นต้น - ความเป็นคนกระบี่ ยิ้มแย้มแจ่มใส ร่วมกันใส่ใจถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก - อาหารพื้นถิ่น ข้าวเหนียวอาลั่ว น้ำซุบคลีเซ่ (มะพร้าวคว่ำ) แกงไก่หยวกกล้วย ยำยอดจิก เป็นต้น 	
<p>3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีทั้งโรงแรม ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า บริษัทนำเที่ยว และอื่น ๆ - อ่าวท่าเลนเป็นจุดที่สวยงามมาก มีท่าเทียบเรือน้ำลึกที่คลองจิหลาด สำหรับเรือเฟอร์รี่เพื่อการท่องเที่ยว) - ท่าเทียบเรือคอนข้างเยอะ ทั้งท่าเทียบเรือคลองจิหลาด อ่าวนาง และที่บริเวณหาดนพรัตน์ธารา เป็นต้น - มีการติด CCTV ทั่วเขตเทศบาล - แหล่งท่องเที่ยวบนฝั่งมีระบบสาธารณูปโภคค่อนข้างครบ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ดี - ท่าเรืออ่าวน้ำเมา, คลองม่วง, หาดนพรัตน์ธารา, องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ อุปกรณ์การเดินเรือและอุปกรณ์ความปลอดภัยต้องมาขอใบอนุญาตในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีการตรวจสอบก่อนการให้บริการนักท่องเที่ยว - มีให้บริการดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ทั้งกู้ภัย และกู้ชีพ มีความพร้อมของการปฐมพยาบาล - มีการใส่เสื้อชูชีพและสอนการพายให้นักท่องเที่ยวก่อนทำกิจกรรมต่าง ๆ - ทางอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณีมีพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All) - แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีการชักธงสีแดงห้ามนักท่องเที่ยวลงเล่นน้ำ ณ สถานที่นั้น ๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว 	<p>3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ท่าเรือแออัด เช่น ท่าเทียบเรือหาดนพรัตน์ธารา - แพขนาดใหญ่มีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว - ห้องน้ำแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีจำนวนเพียงพอแต่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว - ควรเพิ่มถนนทางเข้าที่จอดเรือยอร์ช เนื่องจากยังไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว - มีเพียงรถเหมาเท่านั้นสำหรับขาไป ส่วนขากลับจะไม่มีรถเดินทางกลับที่พัก - ท่าเรือไปยังเกาะพีพีมีสภาพทรุดโทรมไม่ได้รับการพัฒนาเนื่องจากมีปัญหาระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นกับกรมเจ้าท่า - ไฟส่องสว่างไม่เพียงพอ เช่น ควรเชื่อมโยงไฟเส้นทางทั่วอ่าวนางไปถึงอ่าวท่าเลน เป็นต้น - รถขนส่งสาธารณะมีปริมาณน้อย มีจำกัด เวลาออกเดินทางไม่แน่นอน และเข้าไม่ถึงตัวแหล่งท่องเที่ยว - ห้องน้ำไม่รองรับนักท่องเที่ยว - บางพื้นที่ที่ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน - บางจุดเครือข่ายอินเตอร์เน็ตในมือถือไม่ดี - ความไม่พร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกนอกเขตอุทยานแห่งชาติหรือในชุมชนท่องเที่ยวต่าง ๆ - ชุมชนยังคงไม่พร้อมในส่วนของห้องน้ำความสะอาด
<p>4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าสนามบินเสร็จสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ถึง 8 ล้านคนต่อปี - ในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวจะมีการจำกัดนักท่องเที่ยวที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ และความสามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว เช่น อ่าวมาหยา รองรับได้ 4,000 กว่าคน และมีการแบ่งกระจายตัวนักท่องเที่ยวไปให้ครบทุกจุดของแหล่งท่องเที่ยว 	<p>4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง และบางช่วงเวลายังคงมีนักท่องเที่ยวเกินขีดจำกัด - ปริมาณนักท่องเที่ยวยังไม่ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น เกาะรอกที่แต่ละวันก็ไปทำกิจกรรมดำน้ำ - เกาะพีพียังหนาแน่น แออัดมากด้วยจำนวนของนักท่องเที่ยว และส่วนใหญ่มาใช้บริการที่ทำเทียบ

ตารางที่ 4.2-31 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจุบันขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวยังไม่เกินที่กำหนด เช่น นักท่องเที่ยวที่เกาะลันตา ยังไม่เยอะเท่าเกาะพีพีและอ่าวมาหยา เป็นต้น - มีการประสานงานกับผู้ประกอบการในการขนส่งนักท่องเที่ยวทางเรือ อยู่ที่ 1200 คน/วัน ผู้ประกอบการจะกระจายนักท่องเที่ยวไปยังเกาะอื่น ๆ ที่ยังสามารถรองรับได้ต่อไป 	<p>เรือนพรัตน์ธาราและอ่าวมาหยาทำให้การจัดการของท่าเทียบเรือไม่พอสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว</p>
<p>5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว</p>
<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความปลอดภัยตามแหล่งท่องเที่ยว โดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างรัดกุมอยู่เสมอ โดยมีการพัฒนาอาสาสมัครกู้ภัย ผ่านการอบรม และฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี - มีเจ้าหน้าที่จัดการขยะได้เป็นอย่างดี - เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติสามารถจัดการและดูแลนักท่องเที่ยวได้ดี - มีเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ - เจ้าหน้าที่ทุกท่านสามารถให้คำแนะนำ จัดโปรแกรมนำเที่ยว และสามารถอธิบายแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัดกระบี่ได้ - บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวมีความรู้ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี เช่น กรมการท่องเที่ยวมีนโยบายเรื่องการอบรมให้ความรู้กับกลุ่มผู้ประกอบการ - มีการบริหารจัดการร่วมกับคนในชุมชน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - มีการแบ่งฝ่ายดูแลนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงในทุกภาคส่วน - ชาวบ้านในแต่ละชุมชนท่องเที่ยวมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี - มีเครือข่ายช่วยเหลือและเชื่อมโยงกันตลอดเวลา โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาของทุกภาคส่วน 	<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวเคยเสียชีวิตในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว - น้ำพุร้อน เนื่องจากการบริหารจัดการที่ยังไม่ดีพอ - ข้อจำกัดด้านภาษาต่างประเทศ - แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ - แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีปัญหากับชุมชน เนื่องจากขาดระบบการจัดการที่ดี
<p>5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ผ่านทางเฟซบุ๊ก เว็บไซต์ และสื่อโซเชียลต่าง ๆ ของการเรียนรู้วัฒนธรรมอันดามันของจังหวัดกระบี่ เช่น กระบี่ mesum.com - มีการทำงานด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานระดับจังหวัด ในการประชาสัมพันธ์ในทุกกิจกรรม และเชิญผู้ประกอบการไปร่วมออกบูธร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย - สมาคมที่มีหลากหลายมาร่วมกันประชาสัมพันธ์และไปทำกิจกรรม work shop/trade show ที่ต่างประเทศ เช่น 	<p>5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เชื้อนเขาค้อม คนยังไปน้อยอยู่ อยากให้ช่วยกันประชาสัมพันธ์ - การเข้าถึงข้อมูลทางด้านพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวและความน่าสนใจของสื่อประชาสัมพันธ์ยังไม่ดึงดูดนักท่องเที่ยว - การประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมถึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากเพียงพอ - ขาดการประชาสัมพันธ์ให้เห็นคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2-31 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>มีการไปออกบูทที่เยอรมันทุกปี โดยนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ล่าสุดคือแหล่งท่องเที่ยวคลองหรุบน้ำใส</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดกิจกรรม Road Show ในประเททนำเที่ยวในไทย โดยมีการทำ PR/ Vlogger มาในพื้นที่ ซึ่งเน้นเรื่องของ Go-green - มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวในการดูแลและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว 	
<p>6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดกิจกรรมตลอดทั้งปี จากภาครัฐและเอกชน เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากระบี่มากยิ่งขึ้น - มีปฏิทินกิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้ง 6 จังหวัด (กลุ่มอันดามันภาคใต้) - มีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นนักท่องเที่ยวทั้งปี ได้แก่ โครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวโดยการทำจุดเช็คอิน ถ่ายรูปช่วงเทศกาลปีใหม่และวาเลนไทน์, โครงการดนตรีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองกระบี่ โดยการจัดเทศกาลดนตรีในช่วงฤดูการท่องเที่ยวและนอกฤดูกาลท่องเที่ยวของฝั่งภาคใต้อันดามัน - มีกิจกรรมมากมาย ทั้งเล่นน้ำตามเกาะ ดำน้ำตื้น ดำน้ำลึก การพายเรือคายัคผ่านโขดหิน และต้นไม้ใหญ่ ผ่านสระน้ำธรรมชาติ (คลองหรุบน้ำใส) กิจกรรมแอดเวนเจอร์ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ต่อยมวยไทย เป็นต้น 	<p>6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมไม่ต่อเนื่องและไม่ชัดเจน - รูปแบบการจัดงานเหมือนเดิม อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ต้องการกิจกรรมซ้ำ

ตารางที่ 4.2-32 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การมีการโครงการนี้จะเข้ามาปรับปรุงการเดินทางให้ชัดเจนขึ้นและขยายเส้นทางจะสามารถครอบคลุมได้ทุกเส้นทางในจังหวัด - หลังสถานการณ์โควิด ทางจังหวัดมีการปรับปรุงเส้นทางถนนอยู่หลายจุด - มีโครงการเชื่อมเกาะลันตาน้อยไปเกาะลันตาใหญ่ - ท่ามะพร้าวมีเชื่อมการสร้างทางใหม่ <p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <p>-</p>	<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>-</p> <p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมืองขาดความครึกครื้นเมื่อนักท่องเที่ยวไปเที่ยวที่เกาะทั้งหมด - เกาะพีพี อ่าวมาหยา นักท่องเที่ยวไม่ได้มาจากกระบี่ นักท่องเที่ยวมาจากจังหวัดใกล้เคียง มาเป็นกลุ่มใหญ่

ตารางที่ 4.2-32 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความสมบูรณ์และควมมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว	2.1 ความสมบูรณ์และควมมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว - ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมอาจส่งผลกระทบต่อ การดึงดูดนักท่องเที่ยว
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม	3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม - ค่าตัวเครื่องบินแพงมาก ทำให้คนไทยลดน้อยลงมีเฉพาะชาวต่างชาติที่เดินทางมาตามฤดูกาลท่องเที่ยว
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม - ทุกหน่วยงานควรร่วมมือกันกับอุทยานแห่งชาติในการร่วมกันสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวที่เข้าไปใช้พื้นที่ ในการส่งเสริมและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวควบคู่กันไป
5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - ระเบียบของอุทยานแห่งชาติมีข้อจำกัดในการให้งบประมาณในการบริหารจัดการ - ขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากคนในพื้นที่ไปภูเก็ตมากกว่าในช่วงฤดูกาล high Season
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ - งบประมาณจากส่วนกลางด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์สู้ระดับท้องถิ่นมีไม่เพียงพอ
6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ - จังหวัดกระบี่ได้กำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ห้ามเล่นสกีตเตอร์ เจ็ตสกี เรือลาก หรือเตียงร่มชายหาด ทุกชนิดเพราะจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งยังมีนักท่องเที่ยวบางส่วนที่ไม่ทราบมาตรการดังกล่าว ทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้

- สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดกระบี่

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า หน่วยงานหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่า โดยส่วนใหญ่ทุกหน่วยงานให้ความสนใจกับโครงการและเล็งเห็นประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากจากโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามควรพัฒนาภาพลักษณ์การ

ท่องเที่ยวให้กลายเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นกลไกในการรักษาฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การสื่อสาร การคมนาคมที่สะดวกสบาย รวดเร็ว การเดินทางที่เพิ่มความสะดวกสบาย ลดระยะเวลามีส่วนกระตุ้นและเพิ่มประสิทธิภาพให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ทั้งนี้ผู้ให้ สัมภาษณ์ได้สรุปประเด็นที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต ดังนี้

- อ่าวนางมีสภาพถนนเป็นเลนสวนและกลายเป็นพื้นที่จอดรถ ทำให้เหลือพื้นที่ถนนคับแคบ และที่ จอดรถไม่เพียงพอ

- บ้านช่องพลี, คลองม่วง 3 แยกหนองทะเล-เรือนรับรอง แหลมอ่าวนาง ควรขยายเส้นทาง
- เส้นทางถนนคดเคี้ยว มีผลกระทบต่อทัศนียภาพของนักท่องเที่ยว
- หาดยาวมีถนนเพียง 2 เลน
- คลองม่วงต้องสร้างสะพานและถนน 4 ช่องจราจรไปยังเกาะลันตา
เส้นทางสามแยกลงสะพานไปท่ามะพร้าว ต้องปรับปรุงถนน บ้านบ่อม่วงไปยัง ตำบลทรายขาว
การเชื่อมโยงจากในเมืองไปยังแหลมโตนด เส้นทางไม่สะดวกสบาย
เพิ่มถนนทางเข้าที่จอดเรือยอร์ช เนื่องจากยังไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ จะสามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ยังมีจุดที่ต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น ท่าเทียบเรือสำหรับ นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังเกาะ ทูรโดม ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว อีกทั้งการจัดจำนวน นักท่องเที่ยวในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว ทำให้มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เนื่องจากยังไม่ได้มาตรฐานที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ทั้งในสิ่งอำนวยความสะดวก รถขนส่งสาธารณะ มีปริมาณน้อย มีจำกัด ห้องน้ำ ไฟส่องสว่าง จุดจอดรถ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ขาดโครงสร้างพื้นฐานที่ยัง ไม่ได้มาตรฐาน ยังไม่สามารถรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น

ดังนั้น การพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสมดังกล่าว ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเป้าหมาย และแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งช่วยแก้ปัญหาจากข้อมูลดังกล่าว ข้างต้น รวมถึงจังหวัดกระบี่ได้รับการประชาสัมพันธ์และยกย่องจากสื่อระดับโลก ในการเป็นสุดยอดจุดหมาย ปลายทางของการท่องเที่ยวเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เพื่อคงความเป็นกระแสนิยมและการกระจายตัวและสร้าง ความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดกระบี่ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการไม่ ทำลายคุณค่าของของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

● ประมวลผลการขอเข้าพบและขอสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ที่ปรึกษาได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-33

ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ที่ปรึกษาโครงการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิด เบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดกระบี่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการ ศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของแต่ละจังหวัด และนำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้ในการ ศึกษาวางแผนพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเล

ตารางที่ 4.2-33 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
1		นายอิทธิพล อยู่ไพบูลย์ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ธารโบกขรณี	อุทยานแห่งชาติธาร โบกขรณีจังหวัดกระบี่
2		คุณขวัญตา ผกามาศ ประธานชุมชนคลองหรุต อีโค ทาวริสซิม จังหวัดกระบี่	ชุมชนคลองหรุต อีโคทาวริสซิม จังหวัด กระบี่
3		คุณอดิศักดิ์ เจริญสรระน้อย ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี	อุทยานแห่งชาติหาด นพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพี พี จังหวัดกระบี่
4		พ.ตำบลอำเภอสมเด็จพระ สุขการ นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่	เทศบาลเมืองกระบี่

ตารางที่ 4.2-33 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
5		1. คุณบัญญัติ หงษ์บุตร นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนชำนาญการพิเศษ 2. คุณนฤมล สิริรัตน์ เจ้าหน้าที่สนับสนุนงาน วิเคราะห์นโยบายและแผน 3. คุณนิชธิดา ขาวขำ เจ้าหน้าที่สนับสนุนงาน พัฒนาการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดกระบี่
6		คุณศศิธร กิตติธรรกุล นายกสมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่
7		คุณอะหมาน หมดอะดัม ผู้อำนวยการการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงาน กระบี่	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงาน กระบี่
8		คุณนนท์ อติศราลักษณ์ ประธานหอการค้าจังหวัด กระบี่ (ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting)	หอการค้าจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.2-33 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
9		คุณอนุชาติ อัจหาญ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยาน แห่งชาติหมู่เกาะลันตา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ ลันตา จังหวัดกระบี่
10		คุณสรระพีชญ์ ศรีสวัสดิ์ ประธานสภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting)	สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
11		คุณสมศักดิ์ กิตติธรรกุล นายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดกระบี่ (สัมภาษณ์ออนไลน์ผ่านการ โทร)	องค์การบริหารส่วน จังหวัดกระบี่

4.2.3.5 จังหวัดตรัง

- หน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์

รายละเอียดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ปรึกษาเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ในจังหวัดตรัง ดังแสดงในตารางที่ 4.2-34 และตารางที่ 4.2-35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2-34 รายชื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดตรัง

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณสุธรรม เศรษฐพิศาล	ประธานหอการค้าจังหวัดตรัง	สำนักงานหอการค้า จังหวัดตรัง
2. คุณสิทธิชัย ชลวิศิษฐ์	เลขาธิการหอการค้าจังหวัดตรัง	
3. คุณสีตลาภรณ์ จันทรสุนทร	ผู้ช่วยเลขาธิการหอการค้าจังหวัดตรัง	
4. คุณพิทักษพงษ์ ชัยคช	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
5. คุณพิทักษพงษ์ ชัยคช	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
6. คุณสมศักดิ์ เสือบุญทอง	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดตรัง	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตารางที่ 4.2-35 รายชื่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องของด้านการท่องเที่ยวในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดตรัง

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. ดร.สัญญา ศรีวิเชียร	นายกเทศมนตรีนครตรัง	เทศบาลนครตรัง
2. คุณกัณฐภรณ์ ทองเสียบ	นักพัฒนาการท่องเที่ยว	
3. คุณปณิต สงสุด	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว	
4. คุณลดาวัลย์ ช่วยชาติ	ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานตรัง	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานตรัง
5. คุณจันทร์ทิมา อุบล	เจ้าหน้าที่นันทนาการและสื่อความหมาย	อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมจังหวัด ตรัง

● ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดตรัง

จังหวัดตรังมีความโดดเด่นด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.2-36

ตารางที่ 4.2-36 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดตรัง 3 อันดับแรก

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดภูเก็ตที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	อาหาร	5	1	16.67
2	หมูย่าง	3	2	10.00
3	หมูเคาะ (ทะเล)	2	3	6.67
4	ติ่มซำ น้ำจิ้มส้มเชื้อ น้ำจิ้มสีส้ม	2	3	6.67
5	วัฒนธรรมท้องถิ่น	2	3	6.67
6	ขนมเค้ก	2	3	6.67
7	ยุทธจักรความอร่อย รักชิมรล	2	3	6.67
8	เกาะกระดาน	2	3	6.67
9	วัดศาลเจ้าพระโพธิสัตว์	2	3	6.67
10	วัดโบราณ พระโบราณ	1	4	3.33
11	มัสยิด	1	4	3.33
12	น้ำพุ เต็ม กิจกรรมต่าง ๆ	1	4	3.33
13	ถ้ำมรกต	1	4	3.33
14	การประมงท้องถิ่น	1	4	3.33
15	แพชั่น craft	1	4	3.33
16	Event วิวาห์ใต้สมุทร	1	4	3.33
	รวม	29	4	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์จังหวัดตรังท่านนึกถึงอะไรเป็น 3 อันดับแรก พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ อาหาร 9 มื้อ คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับที่ 2 ได้แก่ หมูย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.0 อันดับที่ 3 ได้แก่ ทะเล หมูเคาะ ติ่มซำ วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนมเค้ก ยุทธจักรความอร่อย เกาะกระดานและ ศาลเจ้าพระโพธิสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำภาพลักษณ์ของจังหวัดตรังเพิ่มเติมเป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ วัดโบราณ พระโบราณ มัสยิด น้ำพุ เต็ม กิจกรรมต่าง ๆ ถ้ำมรกต การประมงท้องถิ่น แพชั่น craft และEvent วิวาห์ใต้สมุทร คิดเป็นร้อยละ 3.33 เป็นต้น

ผลวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดตรัง

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แสดงในตารางที่ 4.2-37

ตารางที่ 4.2-37 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดตรัง

ลำดับที่	สถานที่ใกล้เคียงที่เห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเชื่อมโยง	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	หาดปางเมง	8	1	13.33
2	อุทยานแห่งชาติเจ้าไหม(หาดยาว เกาะแหวน เกาะกระดาน (จุดสถานที่นักท่องเที่ยวนิยม) เกาะเชือก เกาะมุกด์ เขาแบนะ (สะพานลอยน้ำ) ถ้ำมรกต)	7	2	11.67
3	เขาไม้แก้วพิสดาร	7	2	11.67
4	360 องศา เขามป้า บ้านน้ำราบ	6	3	10.00
5	หาดเก็บตะวัน	5	4	8.33
6	ทะเลแหวก (สันหลังมังกรเหลือง)	4	5	6.67
7	หาดหัวหิน	4	5	6.67
8	หาดตะเสะ	4	5	6.67
9	หาดสั้น หาดฉางกลาง (มีหาดทราย)	2	6	3.33
10	เกาะลิบง คุปยูงที่ใหญ่ที่สุด	2	6	3.33
11	ถ้ำเขาเจ็ดยอด	2	6	3.33
12	ถ้ำเขาติง	2	6	3.33
13	วังผาเมฆ	1	7	1.67
14	บ่อน้ำร้อนกันตัง	1	7	1.67
15	หาดทรายสวยมาก	1	7	1.67
16	เกาะสุกร เกาะให้มองเห็นเกาะ	1	7	1.67
17	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทะเล	1	7	1.67
18	แหลมไทร	1	7	1.67
19	หินหัวช้าง	1	7	1.67
	รวม	60	7	100.00

สรุปผลโดยภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดตรัง ได้แก่ 1) หาดปางเมง 2) อุทยานแห่งชาติเจ้าไหม(หาดยาว เกาะแหวน เกาะกระดาน (จุดสถานที่นักท่องเที่ยวนิยม) เกาะเชือก เกาะมุกต์เขาแบนะ (สะพานลอยน้ำ) ถ้ำมรกต) และเขาไม้แก้วพิสดาร 3) 360 องศา เขามงป้า บ้านน้ำราบ 4) หาดเก็บตะวัน 5) ทะเลแหวก (สันหลังมังกรเหลือง) หาดหัวหิน หาดเต๊ะเสะ 6) ถ้ำเขาเจ็ดยอด ถ้ำเขาติง 7) วังผาเมฆ แหลมไทร ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทะเล และหินหัวช้าง ทั้งนี้ แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันต่างเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีศักยภาพและมีความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกาะกระดาน ซึ่งอยู่ในพื้นที่การดูแลของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม มีน้ำทะเลที่เขียวใส และในปี 2566 World Beach Guide ซึ่งเป็นเว็บไซต์แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดของประเทศอังกฤษ ได้เผยแพร่ผลการจัดลำดับ ชายหาดที่ดีที่สุดในโลก 100 แห่ง และเกาะกระดานอยู่ในลำดับที่ 1 นอกเหนือจากนี้ ยังมี การแนะนำเส้นทาง ในการเดินทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ดังนี้

- 1) หาดสั้น - หาดยาว - หาดหยงหลิง บ่อน้ำร้อนกั้งตั้ง
- 2) ทะเลตรัง

ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดตรังซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรังมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่มีความสวยงามและมีศักยภาพซึ่งสามารถทำการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดังแสดงในตารางที่ 4.2-38

ตารางที่ 4.2-38 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดตรังซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ลำดับที่	สถานที่ท่องเที่ยว 10 อันดับที่เห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเส้นเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากชายฝั่งทะเล	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	สตรีทอาร์ตเมืองกันตัง	5	1	10.20
2	สวนพฤกษศาสตร์ภาคใต้ทุ่งค่าย	5	1	10.20
3	น้ำตกโตนดก	5	1	10.20
4	ถ้ำเขาอกบ	5	1	10.20
5	บ่อน้ำร้อนกันตัง	4	2	8.16
6	พิพิธภัณฑิ์พระยารัษฎา	4	2	8.16
7	ถ้ำเขาช้างหาย	4	2	8.16
8	วังผาเมฆ	3	3	6.12
9	วังเทพพาโร	3	3	6.12
10	วัดเขาพระยอด	2	4	4.08
11	ผาเหนือเมฆ	2	4	4.08
12	น้ำตกสายรุ้ง	1	5	2.04
13	กลุ่มเมืองเก่าของอันดามัน	1	5	2.04
14	เมืองเก่ากันตัง	1	5	2.04
15	สำนักสงฆ์ควนสงฆ์	1	5	2.04
16	เจดีย์จุฬามณี	1	5	2.04
17	น้ำตกฟาน	1	5	2.04
	รวม	49	5	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตรังที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็น 6 อันดับแรกโดยเรียงอันดับจากอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 6 พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ สตรีทอาร์ทเมืองกันตัง สวนพฤกษศาสตร์ภาคใต้ทุ่งค่าย น้ำตกโตนตกและถ้ำเลเขากอบ คิดเป็นร้อยละ 10.20 อันดับที่ 2 ได้แก่ บ่อน้ำร้อนกันตัง พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎา และถ้ำเขาช่างหาย คิดเป็นร้อยละ 8.16 อันดับที่ 3 ได้แก่ วังผาเมฆและวังเทพทาโร คิดเป็นร้อยละ 6.12 อันดับที่ 4 ได้แก่ วัดเขาพระยอด และผาเหนือเมฆ คิดเป็นร้อยละ 4.08 อันดับที่ 5 ได้แก่ น้ำตกสายรุ้ง กลุ่มเมืองเก่าของอันดามัน เมืองเก่ากันตัง สำนักสงฆ์ควนสงฆ์ เจดีย์จุฬามณี น้ำตกพ่าน คิดเป็นร้อยละ 2.04 เป็นต้น

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเล อันดามัน จังหวัดตรัง

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำองค์ความรู้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งภายในและโอกาส อุปสรรคภายนอก รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรังแสดงในตารางที่ 4.2-39 และ ตารางที่ 4.2-40

ตารางที่ 4.2-39 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสวยงามของธรรมชาติที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์และมีศักยภาพ - การเข้าถึงสะดวก ทั้งทางบกและอากาศ - ถนนบางสายมีการปรับปรุงทัศนียภาพ เช่นทำสายฟ้าลงดินและถนนไร้ชยะ - การเดินทางจากตัวเมืองไปแหล่งท่องเที่ยวสะดวกสบาย ถนน 4 ช่องจราจร - เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเนื่องจากปัจจุบันมีเทคโนโลยีด้านเครือข่ายใช้ Google map นำทาง <p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกิจกรรมวิสาหกิจได้สมุทรส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล - มหาลยเทคโนโลยีราชมงคลที่ตั้งอยู่ติดกับทะเล และมีพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ และการแสดงโชว์สัตว์น้ำ - การเดินทางเชื่อมโยงไปจังหวัดใกล้เคียงสะดวกสบาย (ตรัง-สตูล) 	<p>1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)</p> <p>1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ป้ายบอกทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ครอบคลุม ควรเพิ่มเติม ควรปรับปรุง หรือเปลี่ยนใหม่ พร้อมทั้งทำภาษาอังกฤษเพิ่มเติม - ถนนบางสายยังมีขนาดเล็ก และผิวจราจรไม่สมบูรณ์ - ขาดการขนส่งสาธารณะในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว - ถนนบางสายของจังหวัดตรังขาดความต่อเนื่องเส้นทางเขตริมทะเลบางพื้นที่เข้าถึงไม่สะดวก <p>1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดตรังมักเป็นทางผ่าน หากไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวทางทะเล

ตารางที่ 4.2 39 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p> <p>2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสวยงามของธรรมชาติที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์และมีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกาะกระดาน - มีความโดดเด่นเรื่องอาหาร อาหาร 9 มื้อ และมีการออกแบบเมนูอาหารสำหรับความรัก และเมนูเพื่อสุขภาพ - คนในจังหวัดร่วมใจกันอนุรักษ์และดูแลทรัพยากร ให้มีเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น - Gastronomy โดดเด่นเรื่องอาหาร อาหาร 9 มื้อ และมีการออกแบบเมนูอาหารสำหรับความรัก - โครงการ ข้าวมือเด็ด เสร็จเมืองตรัง , เสน่ห์อันดามัน สวรรค์นักกิน อากาศดี ปราศจาก PM 2.5 เป็นเมืองเพื่อสุขภาพ อยากขับเคลื่อนให้เป็นเมืองไร้ฝุ่น และ Low carbon Tourism - คนในท้องถิ่นร่วมใจกันอนุรักษ์และดูแลทรัพยากร สงบ ไม้ ร่วนวาย มีเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น - มีความโดดเด่นด้านการเกษตร เช่น แตงโมเกาะสุกร นาข้าวสีชมพู ไก่ดำ มะนาวสีทอง พริกไทยประหลาด ข้าวราชนิ ข้าวลิ้มผิว - มีความโดดเด่น ทางด้านพหุวัฒนธรรม - มีสินค้าท้องถิ่น ผ้าทอนาหมื่นสี 	<p>2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p> <p>2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> -
<p>3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดการขยะได้ดี และมีโครงการขยะไร้ถัง และมีการบริหารจัดการขยะที่ดี - มีท่าเรือรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวทางทะเล และทำกิจกรรมทางน้ำ - มีสภามบินในการรองรับนักท่องเที่ยวและอยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมเพื่อให้เป็นสนามบินนานาชาติ 	<p>3.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำกิจกรรมหรือพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่อุทยานมีข้อจำกัดทางกฎหมายทำให้ไม่สามารถใช้พื้นที่หรือพัฒนาพื้นที่ในเขตอุทยานได้ - ที่จอดรถไม่เพียงพอในบางพื้นที่ เช่น ท่าเรือปากเมง - ห้องสุขา ขาดการดูแลและปรับปรุง ควรเพิ่มในบางแหล่งท่องเที่ยว - ท่าเทียบเรือบางแห่งยังไม่ได้มาตรฐาน และควรมีการดูแลในเรื่องความสะอาดและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณท่าเรือ - ภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการดูแล - ขาดการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน - ไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2-39 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม - พื้นที่ที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว - ผู้คนและบุคลากรในทุกฝ่ายให้ความสนับสนุน และมีความในการต้อนรับนักท่องเที่ยว - มีการจัดการขยะที่ดี - มีที่จอดรถเพียงพอ - มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว - โรงแรมมีหลายขนาด รับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 10,000 คน - มีท่าเรือที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ - มีการวางอัตราค่าสิ่งในการดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม - นักท่องเที่ยวยังมีจำนวนไม่มากนัก
5. ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5. ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - บุคลากรมีความเข้าใจในด้านบริการ พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยว มีมหาวิทยาลัยที่ผลิต - มีการบูรณาการร่วมกันทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน - มีการประชุมเครือข่าย ติดตาม ส่งเสริมและเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน - มีการบูรณาการงานกับคณะกรรมการแห่งชาติหาดเจ้าไหม - การท่องเที่ยวและกีฬาเป็นคณะกรรมการ ร่วมมือกันหน่วยงานท้องถิ่น ตรวจสอบความปลอดภัยทางเรือ	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - คนในชุมชนและผู้ประกอบการบางส่วนขาดความรู้และความเข้าใจในการบริการและต้อนรับนักท่องเที่ยว - บุคลากรของการท่องเที่ยวแต่ละหน่วยงานขาดการเข้าใจในการบูรณาการร่วมกัน
5.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ - ชาวตรังมีสำนึกรักบ้านเกิด พร้อมกันช่วยประชาสัมพันธ์จังหวัดให้เป็นที่รู้จัก - ทั้งภาครัฐและเอกชนช่วยกันจัดกิจกรรมและทำสื่อประชาสัมพันธ์ - ท่องเที่ยวกีฬาจังหวัดตรังมีกิจกรรมประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวทางกีฬา - จังหวัดมีช่องทางประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านเพจ PR นครตรัง News - เทศบาลซื้อเวลาวิทยุในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมท่องเที่ยว - มีการจัดทำแพคเกจท่องเที่ยวที่รวม ร้านอาหาร ที่พัก และกิจกรรมท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน โดยมีราคาที่เหมาะสม	5.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ - งบประมาณในการทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์มีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มอันดามัน - จังหวัดตรังไม่ได้มีการจัดทำตลาดภายในประเทศ

ตารางที่ 4.2-39 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - สำนักบริหารเขตพื้นที่สำนักงานที่ 5 และอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมมีช่องทางประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวผ่านโซเชียลมีเดีย - กลุ่ม Blogger และ youtuber มาช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยว - มีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยและกระจายข่าวสารตามสื่อทุกช่องทางมากขึ้นเพิ่มการดำเนินการและการตลาด 	
6 การให้บริการของนักท่องเที่ยว	6 การให้บริการของนักท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดมีปฏิทินท่องเที่ยว และจัดกิจกรรมมากมาย เช่น กิจกรรมคาราวาน Big Bike วิวาทิใต้สมุทร (ก.พ.) เทศกาลกินเจ (ช่วง พ.ย.- เม.ย.) ดึงนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก กิจกรรมตรุษจีน กิจกรรมแสดงแสงสีเสียง น้ำพุต้นระบำ (แสดงและสื่อให้เห็นความเป็นมาและประวัติศาสตร์) กิจกรรม สวรรค์น้กปั้น กิจกรรม Sightseeing รอบเมือง กิจกรรม Muslim local friendly (เกาะสุกร) และกิจกรรมอาสาสมัคร ปลูกหญ้าทะเล - โครงการวิ่งชมธรรมชาติ สัมผัสอากาศ ชายหาด Bikini Run 	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> -

ตารางที่ 4.2-40 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)	1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)
1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - มีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้าส่องสว่าง - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมได้รับงบจากกลุ่มจังหวัดอันดามันในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อลดระยะเวลาในการเดินทาง 70 กม. 	1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> -
1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - ทุกภาคส่วนจับมือร่วมใจกันพัฒนาและเชื่อมโยงโปรแกรมท่องเที่ยว - เทศบาลมีโครงการจัดทำเส้นทาง 5 วัด 5 ศาลเจ้า 2 พระโพธิสัตว์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในเขตเมือง - มีโครงการทำสะพานเชื่อม ระหว่างกันตั้ง - หาดสำราญ 	1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่ได้รับงบประมาณเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของผู้บริหารทำให้โครงการไม่ต่อเนื่องและบางโครงการไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2.ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ในปี 2566 World Beach Guide ซึ่งเป็นเว็บไซต์แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดของประเทศอังกฤษ ได้เผยแพร่ผลการจัดลำดับ ชายหาดที่ดีที่สุดในโลก 100 แห่ง และเกาะกระดานอยู่ ในลำดับที่1 	2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> -

ตารางที่ 4.2-40 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณ
เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดตรัง (ต่อ)

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมกันผลักดันให้เกิดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของจังหวัดตรังเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว - หน่วยงานต่าง ๆ พยายามผลักดันและส่งเสริมกิจกรรมที่ยกระดับความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมการกินอาหาร 	
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
<p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้าง ปรับปรุง - ท่อการบำบัดน้ำมีการผลักดันทำอากาศยานตรังให้เป็นสนามบินนานาชาติ - มีโครงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอันดามัน - มีโครงการผลักดันรถตุ๊กตุ๊ก หักบ ให้กลับมาดึงดูดการท่องเที่ยวและคงความเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด - มีโครงการผลักดันรถตุ๊กตุ๊ก หักบ ให้กลับมาดึงดูดการท่องเที่ยวและคงความเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด - มีงบประมาณสนับสนุนการนำพลังงานทดแทนมาใช้แทนไฟฟ้าในพื้นที่เกาะ - มีโครงการสร้างท่าเทียบเรือลอยน้ำ - ได้รับงบประมาณกลุ่มอันดามัน และจังหวัดตรังที่มาช่วยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก 	<p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดงบประมาณและโครงการในการสนับสนุนขนส่งสาธารณะ
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
<p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนสามารถลงทุนประกอบธุรกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับ 	<p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อกำหนดของกรมไม้และอุทยานส่งผลต่อการใช้พื้นที่และการสร้างสิ่งปลูกสร้าง
5. ด้านการบริหารจัดการ และ รักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5. ด้านการบริหารจัดการ และ รักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวมีการทำ MOU ร่วมกับอุทยานเพื่อร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยว 	<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> -
<p>5.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยและกระจายข่าวสารตามสื่อทุกช่องทางมากขึ้นเพิ่มการดำเนินการและการตลาด 	<p>5.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณในการทำการตลาดและประชาสัมพันธ์มีน้อย
6 การให้บริการของนักท่องเที่ยว	6 การให้บริการของนักท่องเที่ยว
<p>6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทศบาลมีงบประมาณในการสร้างและออกแบบTrang Square เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ที่มีบริการที่หลากหลายและมีความทันสมัยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว - มีโครงการชมเมืองแบบ Sightseeing - มีโครงการรับรองมาตรฐานรถตุ๊กๆรับ-ส่งนักท่องเที่ยวจากสนามบิน 	<p>6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฤดูกาลในการท่องเที่ยวมีผลต่อการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล

- สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดตรัง

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า หน่วยงานหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง พบว่า โดยส่วนใหญ่ทุกหน่วยงานให้ความสนใจกับโครงการและเล็งเห็นประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดตรังได้อีกด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมโยงกับจังหวัดสตูล ทั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปประเด็นที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต ดังนี้

- ควรเชื่อมโยงเส้นทางจากด่านวังประจันต์เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย
- ควรมีการออกแบบเส้นทางจักรยาน เนื่องจากจังหวัดมีกิจกรรมปั่นจักรยาน
- ควรพัฒนาและยกระดับมาตรฐานท่าเรือ อาทิ ท่าเรือปากเมง ท่าเรือควนตุงกู ท่าเรือหาดยาว เช่นท่าเทียบเรือที่สามารถเติมน้ำมันได้ น้ำมันจะได้ไม่ไหลลงสู่ทะเลเพื่อแก้ปัญหามลภาวะเป็นพิษ และส่งผลเสียกับสัตว์ทะเล
- ควรมีเส้นทางเชื่อมโยงทางทะเลและทางบกเข้าด้วยกัน เช่น เกาะพีพี-อ่าวนาง-เกาะลันตา-หาดปากเมง-เกาะหลีเป๊ะ-และเกาะลังกาอี
- ควรพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวมาเลเซีย
- พัฒนาและออกแบบป้ายบอกทางและแหล่งท่องเที่ยวตามจุดพักรถ โดยให้ข้อมูลผ่านQR Code
- ถนนเส้นสิเกา - ประเหลียน ถนนไม่มีการเชื่อมต่อแต่อาจมีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ป่าชายเลน
- หากมีการออกแบบถนนเป็นเส้นทางยาวควรออกแบบจุดพักรถทุก ๆ 50 กิโลเมตรและควรมีการออกแบบอารยสถาปัตยกรรมเพื่อรองรับคนทุกกลุ่ม
- การออกแบบเส้นทางควรมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม
- เส้นทาง หาดหยงหลิง - หาดปากเมงเป็นเส้นทางที่มีศักยภาพสูงของจังหวัดตรัง ควรได้รับการพัฒนา
- บริเวณก่อนถึงอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมถนนที่มีในปัจจุบันทางโค้งมากก่อให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อลดอุบัติเหตุ

ดังนั้น การออกแบบโครงการนี้หากสามารถผลักดันให้สามารถเกิดขึ้นได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเดินทางและการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวแต่อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อภารกิจกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือถ้าเกิดต้องส่งผลกระทบต่อภัยน้อยที่สุดและไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในทุฝ่ายประมวลผลการขอเข้าพบและขอสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง

ที่ปรึกษาได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-41

ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ที่ปรึกษาโครงการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น และออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดตรัง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของแต่ละจังหวัด และนำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาวางแผนพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเล

ตารางที่ 4.2-41 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
1		คุณสุธรรม เศรษฐพิศาล ประธานหอการค้า คุณสิทธิชญาณ์ ชลวิศิษฏ์ เลขาธิการหอการค้าคุณ สิตลาภรณ์ จันทร์สุตร์ ผู้ช่วยเลขาธิการ	หอการค้าจังหวัดตรัง
2		ดร.สัญญา ศรีวิเชียร นายกเทศบาลนครตรัง น.ส. กัญจุมณี ทองเส็บ นักพัฒนาการท่องเที่ยว คุณปณต สงสุด ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พนักงาน ส่งเสริมการท่องเที่ยว	เทศบาลนครตรัง
3		คุณลดาวัลย์ ช่วยชาติ ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประเทศไทย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานตรัง
4		คุณพิทักษพงษ์ ชัยคช นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตารางที่ 4.2-41 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
5		คุณคุณจันทร์ทิมา อุบล เจ้าหน้าที่นันทนาการและ สื่อความหมาย	อุทยานแห่งชาติหาด เจ้าไหมจังหวัดตรัง
6		คุณสมศักดิ์ เสือบุญทอง ประธานสภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว (สัมภาษณ์ออนไลน์ผ่าน Zoom)	สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

4.2.3.6 จังหวัดสตูล

- หน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์

รายละเอียดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ที่ปรึกษาเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ในจังหวัดสตูล แสดงในตารางที่ 4.2-42 และ ตารางที่ 4.2-43 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2-42 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดสตูล

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณสรโรชนี วิหะกะรัตน์	นักวิชาการป่าไม้ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติตะรุเตา	อุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล
2. คุณวรรณา ปันดิกา	เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา	
3. คุณพาพิณี เกษม	เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา	
4. คุณปณณานิษฐ์ ทองหุ่ย	ผู้ช่วยการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
5. คุณบำรุงรัตน์ พลอยดำ	นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา จังหวัดสตูล
6. คุณจตุพร ชาเดร์	นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา	
7. นายสัมฤทธิ์ เลียงประสิทธิ์	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
8. นายไพรัช สุขงาม	ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
9. นายวิรัช วิชิต	รองผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	สำนักงานสตูล
10. คุณพรชัย กุัสกุล	รองนายกเทศบาลเมืองสตูล	เทศบาลเมืองสตูล

ตารางที่ 4.2-43 รายชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวภาครัฐในการสัมภาษณ์เชิงลึก จังหวัดสตูล

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1. คุณกฤษฎา อิงสกุล	ประธานหอการค้าจังหวัดสตูล	หอการค้าจังหวัดสตูล
2. นายสามารถ เจริญฤทธิ์	นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสตูล
3. นายสามารถ ดอล่ำห์	รองนายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสตูล

● ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สวยงามเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีความเป็นอยู่ทางวัฒนธรรมด้วยความหลากหลาย จึงทำให้จังหวัดสตูลเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ยังเป็นอุทยานแห่งธรรม์โลกแห่งแรกของประเทศไทย โดยได้รับการแต่งตั้งจากองค์การยูเนสโก ดังแสดงในตารางที่ 4.2-44 และ ตารางที่ 4.2-45

ตารางที่ 4.2-44 ผลการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของจังหวัดสตูล 3 อันดับแรก

ลำดับที่	ภาพลักษณ์จังหวัดสตูลที่นึกถึงเป็น 3 อันดับแรก	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	เกาะหลีเป๊ะ	3	1	25.00
2	อุทยานแห่งชาติตะรุเตา	3	1	25.00
3	ความสงบ ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ อากาศบริสุทธิ์สดชื่น	3	1	25.00
4	หาดทรายยาว (สันหลังมังกร) เปลือกหอยสูง 10 เมตร	2	2	16.67
5	ล่องแก่ง	2	2	16.67
6	ชายแดน (ด่านชายแดน, ด่านวังประจันต์)	2	2	16.67
7	พหุวัฒนธรรม	2	2	16.67
8	เกาะ, ทะเล	2	2	16.67
9	อุทยานธรรม์โลก	2	2	16.67
10	วังสายทอง	1	3	8.33
11	อาหารทะเล (สด แปรรูป)	1	3	8.33
12	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสตูล (คฤหาสน์กูเด็น)	1	3	8.33
13	ถ้ำภูผาเพชร	1	3	8.33
14	เกาะบุโหลน	1	3	8.33
15	ถ้ำเลสเดโกดอน	1	3	8.33
16	แหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย	1	3	8.33
	รวม	12	-	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์จังหวัดสตูลท่านนึกถึงอะไรเป็น 3 อันดับแรก พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ เกาะหลีเป๊ะ อุทยานแห่งชาติตะรุเตา ความสงบ และความสมบูรณ์ของธรรมชาติ อากาศบริสุทธิ์สดชื่น คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับที่ 2 ได้แก่ หาดทรายยาว (สันหลังมังกร) เปลือกหอยสูง 10 เมตร ล่องแก่ง ชายแดน (ด่านชายแดน ด่านวังประจันต์) พหุวัฒนธรรม เกาะ, ทะเล และอุทยานธรรม์โลก คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับที่ 3 ได้แก่ วังสายทอง อาหารทะเล (สด แปรรูป) พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสตูล (คฤหาสน์กูเด็น) ถ้ำภูผาเพชร เกาะบุโหลน ถ้ำเลสเดโกดอน และแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 8.33 เป็นต้น

ผลวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดสตูล

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-45

ตารางที่ 4.2-45 ผลการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดสตูล

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงของจังหวัดสตูล
1	จุดชมวิวน้ำท่าอ้อย ล่องเรือชมปูทะเลทุ่งหว้า
2	ชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก
3	หาดบางศิลา
4	หาดปากบารา
5	อุทยานธรณีสตูล (ถ้ำเลสเทโกดอน ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเจ็ดคต น้ำตกวังสายทอง)
6	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา (ปราสาทหินพันยอด เกาะเขาใหญ่ เกาะลิคิ เขาโต๊ะหยง อ่าวปอ)
7	อุทยานแห่งชาติตะรุเตา (อ่าวพันเตมะละกา อ่าวสน อ่าวเกาะและ อ่าวฤๅษี อ่าวมะขาม อ่าวจาก อ่าวตะโละวาว อ่าวตะโละอูตัง เกาะราวี เกาะไข่ เกาะรอกลอย เกาะดง เกาะหินซ้อน เกาะหลีเป๊ะ เกาะอาดัง เกาะหินงาม เกาะยาง เกาะจาบัง เกาะตะรุเตา น้ำตกโจรสลัด น้ำตกโละโปะ น้ำตกลูคู ผาโต๊ะบู ผาชะโด ถ้ำจระเข้ แหลมสน

สรุปผลโดยภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันหรือใกล้เคียงที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดสตูล ได้แก่ 1) จุดชมวิวน้ำท่าอ้อย ล่องเรือชมปูทะเลทุ่งหว้า 2) ชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก 3) หาดบางศิลา 4) หาดปากบารา 5) อุทยานธรณีสตูล (ถ้ำเลสเทโกดอน ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเจ็ดคต น้ำตกวังสายทอง) 6) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา (ปราสาทหินพันยอด เกาะเขาใหญ่ เกาะลิคิ เขาโต๊ะหยง อ่าวปอ) 7) อุทยานแห่งชาติตะรุเตา (อ่าวพันเตมะละกา อ่าวสน อ่าวเกาะและ อ่าวฤๅษี อ่าวมะขาม อ่าวจาก อ่าวตะโละวาว อ่าวตะโละอูตัง เกาะราวี เกาะไข่ เกาะรอกลอย เกาะดง เกาะหินซ้อน เกาะหลีเป๊ะ เกาะอาดัง เกาะหินงาม เกาะยาง เกาะจาบัง เกาะตะรุเตา น้ำตกโจรสลัด น้ำตกโละโปะ น้ำตกลูคู ผาโต๊ะบู ผาชะโด ถ้ำจระเข้ แหลมสน

- การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดสตูลซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

จังหวัดสตูลมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่มีความสวยงามและมีศักยภาพซึ่งสามารถทำการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดังแสดงในตารางที่ 4.2-46

ตารางที่ 4.2-46 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดสตูลซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสตูล ที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
1	อุทยานแห่งชาติทะเลบัน	5	1	10.00
2	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสตูล	5	1	10.00
3	หาดสันหลังมังกร	4	2	8.00
4	เกาะบูโหลน	4	2	8.00
5	สตรีทอาร์ตสตูล	4	2	8.00
6	น้ำตกธารปลิว	3	3	6.00

ตารางที่ 4.2-46 ผลการคัดเลือกและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดสตูลซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสตูลที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน	ความถี่	อันดับที่	ร้อยละ
7	วังผาเมฆ	3	3	6.00
8	หาดชันไรซ์	3	3	6.00
9	หาดชันเซีท	2	4	4.00
10	ถ้ำเขาดิน	2	4	4.00
11	บ่อทวดแหลมไทรบังกะโล	2	4	4.00
12	วัดทุ่งหลวง	2	4	4.00
13	วัดกมลศรี	2	4	4.00
14	สะพานบ้านทุ่งทองสามัคคี	2	4	4.00
15	ต้นหยงโป	2	4	4.00
16	ถ้ำลอดปูยู	1	5	2.00
17	วัดชนาธิปเฉลิม (พระอารามหลวง)	1	5	2.00
	รวม	47	-	100.00

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสตูลที่มีศักยภาพซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็น 6 อันดับแรกในจังหวัดสตูล โดยเรียงอันดับจากอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 5 พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทะเลบัน และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสตูล คิดเป็นร้อยละ 10.00 อันดับที่ 2 ได้แก่ หาดสันหลังมังกร หาดสันหลังมังกร และสตรีทอาร์ทสตูล คิดเป็นร้อยละ 8.00 อันดับที่ 3 ได้แก่ น้ำตกธารปลิว วังผาเมฆ และหาดชันไรซ์ คิดเป็นร้อยละ 6.00 อันดับที่ 4 ได้แก่ หาดชันเซีท ถ้ำเขาดิน บ่อทวดแหลมไทรบังกะโล วัดทุ่งหลวง วัดกมลศรี สะพานบ้านทุ่งทองสามัคคี และต้นหยงโป คิดเป็นร้อยละ 4.00 อันดับที่ 5 ได้แก่ ถ้ำลอดปูยู และวัดชนาธิปเฉลิม (พระอารามหลวง) คิดเป็นร้อยละ 2.00 เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบ่งชี้ศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเบื้องต้นและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำองค์ความรู้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบ SWOT ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งภายในและโอกาส อุปสรรคภายนอก รวมทั้งความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล แสดงในตารางที่ 4.2-27 - ตารางที่ 4.2-48

ตารางที่ 4.2-47 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณ
 เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)	1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)
1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางจราจรดี มีความปลอดภัยในการเดินทาง - เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหลักเป็นเส้นทางลาดยางทั้งหมด - นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางบกได้สะดวก ปลอดภัยส่วนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลก็มีเรือโดยสารตลอดทั้งปี 	1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ขาดป้ายบอกทางบางจุด และป้ายบอกทางไม่ชัดเจน - ถนนหนทางควรปรับปรุง ถนนแคบเกินไป รถสวนกันไม่ได้ - บ่อเจ็ดลูกเป็นเส้นทางที่ควรพัฒนาและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว - อุทยานแห่งชาติเกตุราที่จอดรถไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบเกินไป - การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลอาจได้รับผลกระทบทางคลื่นลมบก ช่วงฤดูมรสุม - ดันหยงโป ถนนทางเข้าแคบเกินไป - ท่าเทียบเรือตะมะลัง ถนนยังเป็น 2 เลน
1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมาเลเซีย เดินทางมาจากด่านวังประจันเข้ามาท่องเที่ยวเกาะต่าง ๆ ในจังหวัดสตูลและจังหวัดเชื่อมโยง เช่น เกาะหลีเป๊ะไปยังเกาะลันตา หรือเชื่อมโยงไปยังจังหวัดภูเก็ต - เส้นทางในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวอยู่ใกล้กัน ซึ่งใช้เวลาเดินทางไม่นานสามารถเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัดต่าง ๆ ได้ - มีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวจากพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา เข้ามาสู่จังหวัดสตูล 	1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - สะพานข้ามกาลเวลา - สถานที่ท่องเที่ยวมีความสอดคล้องกับสถานธรรมคติ ธรรมชาติ พหุวัฒนธรรม และวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชน - ถ้ำภูมาเพชร ถ้ำเลสโตโกตอน อุทยานธรณีโลก ปราสาทหินพันยอด ตะรุเตา หลีเป๊ะ หินย้อย หินงาม - เกาะหลีเป๊ะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีความสวยงาม ทั้งชายหาด เป็นจุดดำน้ำที่มีปะการัง 	2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - หัวใจของอุทยานธรณีโลกคือ ซากฟอสซิลมันไม่สามารถมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ เพราะกระจายอยู่ทั่วภูเขา ไม่ได้อยู่จุดเดียวเหมือนฟอสซิลไดโนเสาร์ที่ถูกค้นพบในไทย - เกาะหลีเป๊ะขาดแคลนเรื่องน้ำ ในช่วงหน้าแล้ง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 4.2-47 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการรับรอง ทำเรือต่าง ๆ มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นอย่างดี - มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว - มีรถทางภาคการศึกษาดูงาน จัดโดยเทศบาลไปเส้นทางรอบเมือง - มีศูนย์และหน่วยงานในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว - พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยาน จึงมีความพร้อมไปด้วยสาธารณูปโภค - มีจุดบริการนักท่องเที่ยวทุกจุดของแหล่งท่องเที่ยว 	<p>3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสำหรับทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว - ระบบขนส่งสาธารณะในเมืองมีข้อจำกัด เช่น จากวังสายทองไปถ้ำภูผาเพชรไม่มีรถบริการเลย ต้องเหมาเช่ารถเท่านั้น - ระบบขนส่งสาธารณะ ไม่มีรถโดยสารสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวอดนินยิม - ไฟฟ้าบนเกาะปัจจุบันยังใช้ระบบปั่นไฟ - สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ขาดทรุดโทรมใช้งานไม่ได้ดี - บ้ายสื่อความหมายไม่ได้พัฒนาให้เป็นปัจจุบัน จากจุดทำเทียบเรือตะมะลังไปลังกาวิ
<p>4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว</p>	<p>4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว</p>
<p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานที่จัดการกิจกรรมมีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก - แต่ละเกาะมีการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ไม่เท่ากัน แต่ยังไม่เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ - ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีจำนวนมากและหลากหลาย 	<p>4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการกิจกรรม</p>
<p>5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว</p>
<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่มีความพร้อมและมาตรฐานด้านการประชาสัมพันธ์ไทยและภาษาอังกฤษทำเทียบเรือปากบารา โดยอบจังหวัดสตูล - หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ และการจัดการกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดร่วมทำกับเครือข่าย เป็นต้น - มีบุคลากรที่มีคุณภาพ ผ่านการอบรมจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ - บุคลากรมีการฝึกซ้อมหน่วยกู้ชีพ กู้ภัย มีแผนเผชิญเหตุร่วมกับบริษัท - ทัวร์ - หน่วยงานทุกภาคส่วนมีความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี 	<p>5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งท่องเที่ยวทะเล ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง - จำนวนบุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอเรือเข้ามาเทียบท่าเรือพร้อมกัน แต่เรือข้างนอกต้องลอยลำอยู่ก่อนที่เทียบท่า (เฉพาะช่วงเทศกาล) ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความไม่พอใจ ในความล่าช้า และการบริหารจัดการของเจ้าหน้าที่ - ผู้บริการด้านการท่องเที่ยวไม่ได้ให้ความสำคัญด้านการท่องเที่ยว และไม่ใส่ใจนักท่องเที่ยวเท่าที่ควร

ตารางที่ 4.2-47 ผลการวิเคราะห์ SWOT(จุดแข็งและจุดอ่อน) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกิจกรรม Road show ในเครือข่ายธุรกิจร่วมมือกับธุรกิจด้วยกัน (B2B) - แต่ละหน่วยงานจะมีเพจเฟสบุ๊ค สื่อจากกลุ่ม Youtuber วิทยุ FM และอาศัยสื่อมวลชนมาช่วยกัน เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัททัวร์อุทยานแห่งชาติ หอการค้า และการสร้าง Micro influencer ในจังหวัด - การประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียลของจังหวัดมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - มีกลุ่มนักท่องเที่ยวไทยมากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ จึงนิยมทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์เป็นภาษาไทย - หน่วยงานให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ 	<p>5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีโครงการกิจกรรมมากมาย แต่โดนปฏิเสธไปหลายโครงการ - มีเพจประชาสัมพันธ์ แต่ไม่มีบุคลากรในการดูแลการให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ - ขาดการทำตลาดและประชาสัมพันธ์แบบเจาะกลุ่มเป้าหมาย เพราะส่วนใหญ่เป็นคนพื้นที่มากกว่าคนนอกพื้นที่ - การประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยได้ผลลัพธ์ที่ดีทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ทั้งในภาคใต้และมาเลเซีย เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด
<p>6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว</p>
<p>6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดเทศกาลประเพณีตลอดทั้งปี เช่น ว่าวนานาชาติ เทศกาลอาหารฮาลาล งานตกปลา เป็นต้น - มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับบริบทของแหล่งท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมตกปลา ทางหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ อบจ.จังหวัดร่วมกับหอการค้า หรือกิจกรรมสื่อความหมายด้านประวัติศาสตร์สำหรับกลุ่มศึกษาดูงาน เป็นต้น 	<p>6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกิจกรรมเยอะทุกเดือน ทำการประชาสัมพันธ์เยอะมาก แต่ผลลัพธ์คือนักท่องเที่ยวมาน้อยมาก - เส้นปากบาราช่วงที่มีกิจกรรมจะทำให้ลำบากในการเดินทางสัญจร

ตารางที่ 4.2-48 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)	1. ลักษณะทางกายภาพ (ด้านพื้นที่)
1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ควรทำป้ายบอกทางให้เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย) - ควรขยายเส้นทางเข้าอุทยานแห่งชาติเกตราให้สะดวกมากขึ้นทำให้รถบัสสามารถเข้ามาด้านในพื้นที่อุทยานแห่งชาติได้ - ควรสร้างสะพานเชื่อมแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะปากบารา มีถนนเพียงเส้นเดียว โดยเชื่อมโยงไปยังชุมชนบ่อเจ็ดลูก ซึ่งการจราจรติดขัดมากในช่วงเทศกาล - การเปิดเส้นทางสายใหม่เลียบชายฝั่งอันดามัน ไม่จำเป็นต้องไปทำลายธรรมชาติ ความคดโค้งของเส้นทาง ควรปรับปรุงให้ตรงขึ้นดีกว่า - ควรพัฒนาถนนให้เป็น 4-6 เลน 	1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - สตูลเป็นจังหวัดปิด นักท่องเที่ยวต้องตั้งใจมาเท่านั้น
1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - มีโครงการเชื่อมเส้นทางกับมาเลเซีย-สิงคโปร์ เพื่อผลักดันทางการท่องเที่ยว ในงบประมาณปี 2568 - ด้านวังประจันต์ (ตลาดการค้าชายแดน) ถ้ามีการผ่อนปรน จะทำให้นักท่องเที่ยวได้กลับมามากขึ้น โดยเฉพาะวันหยุด จะมีผลกระทบต่ออัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว 	1.2 การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - ควรปรับเส้นทางเชื่อมระหว่างมาเลเซียและด้านต่าง ๆ ที่เชื่อมกับจังหวัดสตูล เนื่องจากการเข้าถึงยังไม่สะดวกเท่าที่ควร - หลังสถานการณ์โควิดมีการให้ใช้ passport อาจส่งผลกระทบต่อจิตใจเดินทางมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น	2. ด้านคุณค่า เอกลักษณ์เฉพาะ/มีอัตลักษณ์โดดเด่น
2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - 	2.1 ความสมบูรณ์และความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ในช่วง High Season เกิดมลภาวะมากด้านขยะ สิ่งแวดล้อม คราบน้ำมัน และน้ำเสียตามเกาะยอดนิยมของจังหวัด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> - เกาะหลีเป๊ะ (ช่วงเมษายน) บริเวณน้ำตกไหลไปในแต่ละวันมีจำนวนเยอะมากที่เสียไป ควรนำมาใช้กับชาวบ้าน และนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ - ถ้าพัฒนารูปแบบ Tourism For All ได้ทุกสถานที่ท่องเที่ยวจะดีมาก เรือที่นั่งเข้าไปถ้าเลสเทโกตอนมันไม่เหมาะสำหรับการนั่งนั้นต้องยึดขาออกมา ทำให้เมื่อล้า ควรพัฒนาเรือให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว 	3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> - ควรขยายท่าเทียบเรือจุดอื่น ๆ เช่น แหลมสน หาดราไวย์ เพื่อการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2-48 ผลการวิเคราะห์ SWOT (โอกาสและอุปสรรค) ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพซึ่งตั้งอยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดสตูล (ต่อ)

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	4. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการจัดกิจกรรม	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการจัดกิจกรรม
4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการจัดกิจกรรม	4.1 ด้านพื้นที่/สถานที่ในการจัดการจัดกิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวไม่นิยมเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง ของจังหวัดสตูล - สภาพธรรมชาติเสื่อมโทรมอันเนื่องมาจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เกินขีดจำกัด - ถ้าเลสเตโคดอนมีการจำกัดการรองรับของนักท่องเที่ยวไม่เกิน 40-60 คน/วัน นักท่องเที่ยวบางคนตั้งใจเดินทางมาแต่ไม่สามารถเที่ยวได้
5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	5.ด้านการบริหารจัดการและรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว
5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	5.1 บุคลากรในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดประชุมในหน่วยงานภาครัฐ แต่การดำเนินการเป็นไปได้ช้า ซึ่งภาคเอกชนขับเคลื่อนได้ไวกว่า - กลุ่มเอกชนทั้งผู้ประกอบการเอกชนยังฉะฉานไม่เข้มแข็ง - ตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) ไปอยู่ที่เกาะหลีเป๊ะไม่เป็นผลดีต่อการจัดการในเมืองเวลาต่อ Visa นักท่องเที่ยวก็จะไปที่ฝั่งทะเลมากกว่าที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในเมือง
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์
5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์	5.2 การส่งเสริมด้านตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีการผสมผสานทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกับการตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยว ควรเติบโตไปพร้อม ๆ กัน แต่ผลลัพธ์ที่ได้คือ จำนวนนักท่องเที่ยวน้อยมาก - หน่วยงานภาครัฐไม่ทำการสนับสนุน เพราะคิดว่ามาเลเซียหลังไหลเข้ามาจำนวนมากอยู่แล้ว
6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้
6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> - ล่องแก่งวังสายทอง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจังหวัดใกล้เคียงจะมาเที่ยวอย่างหนาแน่น ทำให้แหล่งเที่ยวนั้น ๆ ได้รับความเสียหายไปด้วย เช่น ชุมชนบ่อเจ็ดลูก ไปเที่ยวทะเลหนาแน่น ในช่วงวันหยุด 	6.1 มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ <ul style="list-style-type: none"> -

- **สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดสตูล**

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า หน่วยงานหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสตูล พบว่า โดยส่วนใหญ่ทุกหน่วยงานให้ความสนใจกับโครงการและเล็งเห็นประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากจากโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดสตูลได้อีกด้วย โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมผ่านพหุวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น) และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลอย่างสมดุลและยั่งยืน ส่งผลต่อเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพในจังหวัดสตูล ทั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปประเด็นที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคตดังนี้

ควรสร้างสะพานเชื่อมแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะปากบารา มีถนนเพียงเส้นเดียว โดยเชื่อมไปยังชุมชนบ่อเจ็ดลูก ซึ่งการจราจรติดขัดมากในช่วงเทศกาล

- ควรขยายเส้นทางเข้าอุทยานแห่งชาติเขาค้อให้สะดวกมากขึ้นทำให้รถบัสสามารถเข้ามาด้านในพื้นที่อุทยานแห่งชาติได้
- ดันหยงโป ถนนทางเข้าแคบเกินไป
- ท่าเทียบเรือตะมะลัง ถนนยังเป็น 2 เลน
- ควรปรับเส้นทางเชื่อมระหว่างมาเลเซียและด้านต่าง ๆ ที่เชื่อมกับจังหวัดสตูล เนื่องจากการเข้าถึงยังไม่สะดวกเท่าที่ควร
- หลังสถานการณ์โควิดได้มีการให้ใช้ passport อาจส่งผลกระทบต่อทัศนใจเดินทางมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
- การเปิดเส้นทางสายใหม่เลียบชายฝั่งอันดามัน ไม่จำเป็นต้องไปทำลายธรรมชาติ ความคงตัวของเส้นทางควรปรับปรุงให้ตรงขึ้นดีกว่า

นอกจากนี้ จะสามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ในพื้นที่จังหวัดสตูลยังมีจุดที่ต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น ควรขยายท่าเทียบเรือจุดอื่น ๆ เช่น แหลมสน หาดราไวย์ เพื่อการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว ป้ายบอกทางให้เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย) ระบบขนส่งสาธารณะในเมืองมีข้อจำกัด ไฟฟ้าบนเกาะ ปัจจุบันยังใช้ระบบปั่นไฟ ควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสำหรับทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ดังนั้น การพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสมดังกล่าว ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งช่วยแก้ปัญหาจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นถึงแม้ว่าจังหวัดสตูลเป็นหนึ่งในจังหวัดเมืองรองของประเทศไทย แต่นับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับรางวัลจากยูเนสโกให้เป็นเมืองอุทยานธรณีโลกแห่งแรกของประเทศ นับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญและโดดเด่นทางธรณีวิทยา ธรรมชาติ พหุวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่า ด้วยนิยามของสตูลที่กล่าวไว้ว่า “เมืองธรรมชาติบริสุทธิ์” ซึ่งนำมาเป็นจุดขายในการดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนสู่ระดับชาติและนานาชาติได้

- ประมวลผลการขอเข้าพบและขอสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จังหวัดสตูล

ที่ปรึกษาได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-49

ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ที่ปรึกษาโครงการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้เข้าพบหารือเพื่อขอความคิดเห็นจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดสตูล เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของแต่ละจังหวัด และนำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาวางแผนพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณเลียบชายฝั่งทะเล

ตารางที่ 4.2-49 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสตูล

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
1		คุณกฤษฎา อังสกุลประธาน หอการค้าจังหวัดสตูล สัมภาษณ์ออนไลน์ผ่าน (Zoom)	หอการค้าจังหวัดสตูล
2		คุณ สโรชนี วิหะกะรัตน์ นักวิชาการป่าไม้ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติตะรุเตา คุณวรรณ ปันติกา เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา คุณพาพิณี เกษม เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา	อุทยานแห่งชาติตะรุเตา
3		คุณปยุณณันท์ ทองหุย ผู้ช่วยการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สตูล	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดสตูล

ตารางที่ 4.2-49 ภาพการเข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสตูล (ต่อ)

ลำดับ	ภาพถ่ายระหว่างการเข้าพบ	ผู้ให้สัมภาษณ์	หน่วยงาน
4		คุณบำรุงรัตน์ พลอยดำนักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา คุณจตุพร ชาเดร์ นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราจังหวัดสตูล
5		นายสามารถ เจริญฤทธิ์ นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล นายสามารถ ดอล่าห์ รองนายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล (สัมภาษณ์ออนไลน์ผ่าน Zoom)	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสตูล
6		นายสมฤทธิ์ เลียงประสิทธิ์ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสตูล
7		นายไพรัช สุขงาม ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นายวิรัช วิชิต รองผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสตูล
8		คุณพรชัย กู้สกุล รองนายกเทศบาลเมืองสตูล	เทศบาลเมืองสตูล

(2) หลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าตัวคูณ

ในการประเมินเพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสม ของรูปแบบแนวเส้นทางแต่ละทางเลือก ที่ปรึกษาได้ใช้วิธีการให้คะแนนเปรียบเทียบโดยใช้ค่าตัวคูณ (Multiplier Factor) ซึ่งจะพิจารณาจาก ความได้เปรียบ/เสียเปรียบ หรือข้อดี/ข้อเสียของแต่ละปัจจัย และเมื่อนำค่าตัวคูณไปคูณกับ น้ำหนักคะแนนใน หัวข้อนั้น จะได้ผลคูณเป็นคะแนนในแต่ละหัวข้อ สำหรับแต่ละรูปแบบทางเลือกต่าง ๆ ของแนวเส้นทางแต่ละ แห่ง เมื่อนำผลรวมของคะแนนในแต่ละหัวข้อของแต่ละรูปแบบทางเลือกมาเปรียบเทียบกัน รูปแบบทางเลือก ที่ได้คะแนนรวมมากที่สุดจะมีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าตัวคูณที่จะใช้สำหรับปัจจัยแต่ละด้านสามารถ กำหนดได้ 3 วิธีคือ

1) แบบขั้นบันได

โดยวิธีนี้ค่าตัวคูณจะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.3-2 การให้ค่าตัวคูณในแต่ละ หัวข้อจะต้องทำการประเมินระดับของผลกระทบในแต่ละรูปแบบทางเลือกของแนวเส้นทาง แล้วจึงทำการ กำหนดค่าตัวคูณที่สอดคล้องกับระดับของผลกระทบสำหรับรูปแบบทางเลือกนั้น

ตารางที่ 4.3-2 การกำหนดค่าตัวคูณแบบขั้นบันได

ระดับ	ด้านวิศวกรรมและจรรยาบรรณ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	ค่าตัวคูณ	ด้านผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	ค่าตัวคูณ
1	ดีมาก	1.00	ไม่มีผลกระทบ	1.00
2	ดี	0.80	มีผลกระทบน้อย	0.80
3	พอใช้	0.60	มีผลกระทบปานกลาง	0.60
4	ค่อนข้างไม่ดี	0.40	มีผลกระทบมาก	0.40
5	ไม่ดี	0.20	มีผลกระทบรุนแรง	0.20

2) แบบสัดส่วน

โดยการกำหนดให้รูปแบบทางเลือกที่มีความได้เปรียบหรือดีที่สุดในทุกหัวข้อ มีค่าตัวคูณเท่ากับ 1.00 ส่วนรูปแบบทางเลือกอื่นจะได้ค่าตัวคูณลดหลั่นเป็นสัดส่วนกันไปตามความสัมพันธ์ในลักษณะของสมการเชิงเส้น (Linear Equation) ที่ใช้ประเมินค่าตัวคูณในแต่ละหัวข้อ โดยมีรูปแบบของสมการทั่วไปดังนี้

$$MF_i = 1.00 - \left(\frac{A_i - A(\text{best})}{A(\text{best})} \right)$$

โดยที่ MF_i = ค่าตัวคูณของรูปแบบทางเลือก i
 A_i = ค่าของตัวแปรของปัจจัยที่ใช้พิจารณาสำหรับรูปแบบทางเลือก i
 A(best) = ค่าที่ดีที่สุดของตัวแปรของปัจจัยที่ใช้พิจารณา

ในกรณีที่ MF_i < 0 ค่า MF_i จะเทียบเป็นสัดส่วนโดยตรงกับ A(best) โดย MF_i = A(best) / A_i

3) แบบวิเคราะห์หลากหลายเกณฑ์ (Multi Criteria Analysis; MCA)

เป็นวิธีการที่ได้รับการเชื่อถือและยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายในกระบวนการตัดสินใจในกรณีที่มีเกณฑ์หลายๆ อย่างที่เกี่ยวข้อง และจะต้องได้รับการพิจารณา เนื่องจากสามารถวินิจฉัยเปรียบเทียบ เกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อหาลำดับความสำคัญก่อนการตัดสินใจ ซึ่งวิธีนี้จะช่วยปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจให้มีความถูกต้องและมีความสอดคล้องกันของเหตุผลมากขึ้น MCA ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ในการวินิจฉัย เปรียบเทียบหาลำดับความสำคัญของแต่ละทางเลือกในกระบวนการตัดสินใจ โดยการวินิจฉัยเปรียบเทียบ เกณฑ์ต่าง ๆ เทียบกัน การพิจารณาการลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อกำหนดน้ำหนักเปรียบเทียบ ความสำคัญของเกณฑ์ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยได้กำหนดน้ำหนักในรูปแบบของสัดส่วนของคะแนน จากการ พิจารณาความสำคัญและความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ของแต่ละเกณฑ์หลักในรูปแบบของ Matrix ซึ่งจะกำหนด คะแนนของแต่ละเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเท่ากับ 1 ของเกณฑ์ในแนวนอน หมายถึง มีความสำคัญน้อยกว่าเกณฑ์ในแนวตั้งมาก
คะแนนเท่ากับ 2 ของเกณฑ์ในแนวนอน หมายถึง มีความสำคัญน้อยกว่าเกณฑ์ในแนวตั้งแต่ไม่มาก
คะแนนเท่ากับ 3 ของเกณฑ์ในแนวนอน หมายถึง มีความสำคัญเท่ากับเกณฑ์ในแนวตั้ง
คะแนนเท่ากับ 4 ของเกณฑ์ในแนวนอน หมายถึง มีความสำคัญมากกว่าเกณฑ์ในแนวตั้งแต่ไม่มาก
คะแนนเท่ากับ 5 ของเกณฑ์ในแนวนอน หมายถึง มีความสำคัญมากกว่าเกณฑ์ในแนวตั้งมาก
คะแนนตามน้ำหนักความสำคัญดังกล่าวเป็นตัวเลขเปรียบเทียบ (Relative Figure) เพื่อให้จะ
ชี้ให้เห็นความสำคัญที่แตกต่างระหว่างเกณฑ์หลักบนสมมติฐานเดียวกัน และนำมาใช้เปรียบเทียบเกณฑ์
ดังกล่าว โดยมีข้อกำหนดเพื่อพิจารณาระดับความสำคัญเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์หลักของแต่ละเกณฑ์
ตัวถ่วงน้ำหนักในแต่ละเกณฑ์จะสามารถพิจารณาได้จากคะแนนของแต่ละเกณฑ์เปรียบเทียบกับคะแนนรวม
ทั้งหมดการวิเคราะห์โดยวิธี MCA เพื่อกำหนดค่าคะแนนเต็มของเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกรูปแบบ

4.3.1.1 ปัจจัยด้านวิศวกรรมและการจราจร

ในการวิเคราะห์แนวทางเลือกด้านวิศวกรรมจะทำการเปรียบเทียบด้านรูปร่างทางเรขาคณิต (Geometric Feature) และลักษณะการใช้งาน (Operation Characteristic) พิจารณาให้คะแนนเปรียบเทียบ
ในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ความยาวของแนวสายทาง จะพิจารณาจากความยาวของแต่ละแนวทางเลือก แนวสายทางที่สั้นกว่าย่อมมีความเหมาะสมมากกว่าแนวสายทางที่มีความยาวยาวกว่า เนื่องจากความยาวของแนวสายทางส่งผลโดยตรงต่อระยะเวลาในการเดินทางของผู้ขับขี่ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกและดึงดูดการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
2. ลักษณะทางเรขาคณิตของแนวสายทาง จะพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงทางเรขาคณิต ทั้งโค้งราบและโค้งดิ่ง แนวทางเลือกที่มีจำนวนโค้งน้อยกว่า หรือเป็นโค้งที่รองรับความเร็วในการเดินทางสูงกว่า ย่อมมีความปลอดภัย และดึงดูดการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้ดีกว่า
3. ทัศนียภาพของแนวสายทางโครงการติดชายฝั่งทะเล โดยพิจารณาจากระยะทางของแนวสายทางช่วงที่สามารถมองเห็นแนวชายฝั่งทะเล โดยแนวสายทางที่มีทัศนียภาพชายฝั่งทะเลดีกว่าย่อมดึงดูดการเดินทางได้มากกว่า
4. การจัดการจราจรระหว่างก่อสร้าง แนวทางเลือกของโครงการในบางช่วง เป็นการปรับปรุงโครงข่ายถนนเดิมเพื่อให้เป็นโครงข่ายรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ ซึ่งระหว่างปรับปรุงย่อมส่งผลกระทบต่อจราจรบนถนนเดิม แนวสายทางที่มีผลกระทบต่อจราจรในพื้นที่น้อยกว่าย่อมมีความเหมาะสมมากกว่า
5. การได้มาซึ่งเขตทาง ในการกำหนดแนวสายทางโครงการ การได้มาซึ่งเขตทางจะเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความเป็นได้ในการพัฒนาโครงการ ดังนั้นแนวสายทางที่ไม่ติดข้อจำกัดด้านเขตทางย่อมมีความเหมาะสมมากกว่า
6. ความยากง่ายในการก่อสร้าง พิจารณาจากข้อจำกัดด้านวิศวกรรม การออกแบบโครงสร้างสะพาน โครงสร้างป้องกันการกัดเซาะ หรือการเสริมเสียรภาพคันทาง

4.3.1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุนจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าการลงทุนโครงการและผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ โดยเฉพาะผลประโยชน์ทางอ้อมที่โครงการจะช่วยส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนในพื้นที่โครงการโดยจะช่วยดึงดูด

ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่ตามแนวสายทางโครงการ สำหรับปัจจัยหลักด้านนี้ประกอบด้วยปัจจัยย่อยต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ค่าก่อสร้าง : เป็นมูลค่าที่ใช้ในการก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนโครงการ
- 2) ค่าบำรุงรักษา : เป็นมูลค่าที่ใช้ในการบำรุงรักษาถนนโครงการ
- 3) ค่าจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน : เป็นมูลค่าที่ใช้ในการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินสำหรับใช้ในการก่อสร้างถนนโครงการ
- 4) การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ : ปัจจัยย่อยนี้จะทำการประเมินแหล่งท่องเที่ยวที่โครงการตัดผ่าน ได้แก่ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในแนวเส้นทางโครงการ และระยะห่างระหว่างแหล่งท่องเที่ยวเทียบกับแนวเส้นทางของโครงการ

4.3.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

1) การพิจารณาปัจจัยด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการที่เหมาะสมที่สุด เลือกใช้วิธี Multi Criteria Analysis (MCA) โดยปัจจัยด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการจะคัดเลือกจากประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ทรัพยากรด้านกายภาพ ทรัพยากรทางด้านชีวภาพและนิเวศวิทยา คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต จำนวน 17 ปัจจัย โดยพิจารณาปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญในเชิงปริมาณที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ หากไม่มีความแตกต่างกันจะไม่นำมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ทั้งนี้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจำนวน 7 ปัจจัย ที่นำมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกของโครงการ และปัจจัยที่เหลือที่ไม่นำมาเป็นเกณฑ์ด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละแนวทางเลือกโครงการ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.3-3

ตารางที่ 4.3-3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบทางเลือกซึ่งไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกรูปแบบทางเลือก

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณา	การพิจารณานำมาใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือก
สภาพภูมิประเทศ	- ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ	เนื่องจากแนวทางเลือกโครงการอยู่ในสภาพภูมิประเทศเดียวกัน จึงไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้ และไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
อุตุนิยมวิทยาและคุณภาพอากาศ	- ผลกระทบจากฝุ่นละออง (TSP, PM ₁₀ , PM _{2.5}) ที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่อ่อนไหว - ผลกระทบจากมลสารจที่ระบายออกจากเครื่องยนต์ (NO _x , SO ₂ , CO) ที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่อ่อนไหว	แนวทางเลือกโครงการอยู่ในพื้นที่เดียวกัน กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนพื้นที่อ่อนไหวที่ได้รับผลกระทบแตกต่างกันอย่างชัดเจน สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้ จึงนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
เสียงและความสั่นสะเทือน	- ผลกระทบจากการใช้อุปกรณ์/เครื่องยนต์ที่มีเสียงดัง และส่งผลกระทบต่อพื้นที่อ่อนไหว - ผลกระทบจากการใช้อุปกรณ์/เครื่องยนต์ที่เกิดความสั่นสะเทือน และส่งผลกระทบต่อพื้นที่อ่อนไหว	แนวทางเลือกโครงการอยู่ในพื้นที่เดียวกัน กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนพื้นที่อ่อนไหวที่ได้รับผลกระทบแตกต่างกันอย่างชัดเจน สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้ จึงนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ

ตารางที่ 4.3-3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบทางเลือกซึ่งไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกรูปแบบทางเลือก (ต่อ)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณา	การพิจารณานำมาใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือก
ธรณีวิทยาและแผ่นดินไหว	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อโครงสร้างทางธรณีวิทยา - ผลกระทบจากการเกิดแผ่นดินไหวต่อโครงการ 	รอยเลื่อนมีผลต่อการก่อสร้าง/โครงสร้าง พบกลุ่มรอยเลื่อนมีพลัง 2 กลุ่ม ได้แก่ รอยเลื่อนระนอง และ รอยเลื่อนคลองมะรุ่ย ซึ่งผลกระทบแนวทางเลือกโครงการอาจไม่แตกต่างกันและไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้ จึงไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
ทรัพยากรดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการสูญเสียดินหรือการเคลื่อนย้ายดินออกจากบริเวณเดิม - ผลกระทบต่อการชะล้างพังทลายของดิน - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงเสถียรภาพและการทรุดตัวของดิน - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของดิน - ผลกระทบต่อการปนเปื้อนในดิน 	แนวทางเลือกโครงการอยู่ในพื้นที่เดียวกัน การขุดดิน/การก่อสร้างไม่แตกต่างกัน ไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้ จึงไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
น้ำผิวดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอุทกวิทยาน้ำผิวดิน - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอุทกวิทยาน้ำผิวดิน - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำผิวดิน 	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนจุดตัดถนนกับแหล่งน้ำ และความยาวเส้นทาง แตกต่างกันอย่างชัดเจน สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
น้ำใต้ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอุทกวิทยาน้ำใต้ดิน - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำใต้ดิน 	แนวทางเลือกโครงการอยู่ในพื้นที่เดียวกัน กิจกรรมของโครงการไม่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงสภาพอุทกวิทยาน้ำใต้ดินและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำ ไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้และไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
น้ำทะเล	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสมุทรศาสตร์ 	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนความยาวเส้นทาง และตอม่อ ที่ก่อสร้างในทะเลแตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ

ตารางที่ 4.3-3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบทางเลือกซึ่งไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกรูปแบบทางเลือก (ต่อ)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณา	การพิจารณานำมาใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือก
นิเวศวิทยาทางบก (ทรัพยากรป่าไม้/ ทรัพยากรสัตว์ป่า)	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศ - ผลกระทบต่อการรบกวนแหล่งอาศัยแหล่งหากิน แหล่งหลบภัย และเส้นทางการเดินทางของสัตว์ในระบบนิเวศ - ผลกระทบต่อพืชในระบบนิเวศ - ผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตหายากที่มีความสำคัญในพื้นที่ 	แนวทางเลือกโครงการอยู่ในพื้นที่เดียวกัน แต่ความยาวและขนาดพื้นที่ที่ตัดผ่านพื้นที่คุ้มครอง/อนุรักษ์แตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
นิเวศวิทยาทางน้ำ (ระบบนิเวศแหล่งน้ำ จืด/พื้นที่ชุ่มน้ำ)	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศวิทยาทางน้ำ - ผลกระทบต่อการรบกวนแหล่งอาศัยแหล่งหากิน แหล่งหลบภัย และเส้นทางการเดินทางของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ - ผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ 	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่ความยาวและขนาดพื้นที่ที่ตัดผ่านพื้นที่ชุ่มน้ำและชายฝั่งแตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
นิเวศวิทยาทางน้ำ ผิวดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศวิทยาทางน้ำ - ผลกระทบต่อการรบกวนแหล่งอาศัยแหล่งหากิน แหล่งหลบภัย และเส้นทางการเดินทางของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ - ผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ 	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่ความยาวและขนาดพื้นที่ที่ตัดผ่านพื้นที่ชุ่มน้ำและชายฝั่งแตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้และนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
นิเวศวิทยาทางน้ำ ทะเล	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศวิทยาทางน้ำ - ผลกระทบต่อการรบกวนแหล่งอาศัยแหล่งหากิน แหล่งหลบภัย และเส้นทางการเดินทางของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ - ผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ 	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่ความยาวและขนาดพื้นที่ที่ตัดผ่านพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง แตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้และนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
การใช้ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากสภาพปัจจุบัน 	การใช้ที่ดินตามแนวเส้นทางมีความคล้ายคลึงกันแตกต่างกันไม่มาก จึงไม่สมารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ

ตารางที่ 4.3-3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบทางเลือกซึ่งไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกรูปแบบทางเลือก (ต่อ)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณา	การพิจารณานำมาใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือก
สาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ (ระบบประปา/ไฟฟ้า/การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม)	- ผลกระทบต่อปริมาณและสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการของประชาชน	สาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ เหมือนกัน จึงไม่มีความแตกต่างของข้อมูล จึงไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
การคมนาคมขนส่ง	- ผลกระทบต่อการกีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการสัญจร/การจราจรของโครงข่ายเส้นทางคมนาคมหลัก และโครงข่ายเส้นทางในท้องถิ่น	มีการขนส่งในระยะก่อสร้าง/ดำเนินการ เหมือนกัน จึงไม่มีความแตกต่างของข้อมูล จึงไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
เศรษฐกิจและสังคม	- ผลกระทบต่อโครงสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมของชุมชน - ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของชุมชน	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนพื้นที่อันไหนที่ได้รับผลกระทบแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยพิจารณาร่วมกับผลกระทบด้านคุณภาพอากาศ/เสียง/สั่น/โบราณ จึงไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
การโยกย้ายและการทดแทนทรัพย์สิน	- ผลกระทบต่อการโยกย้ายถิ่นฐาน การสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินทรัพย์สิน	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่ความยาวและขนาดพื้นที่ตัดผ่านพื้นที่ในกรรมสิทธิ์ของประชาชน แตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
สาธารณสุข	- ผลกระทบต่อปัญหาด้านสาธารณสุขของชุมชน	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้และไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
อาชีพอนามัยและความปลอดภัย	- ผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัย/การบาดเจ็บ เนื่องจากอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงาน	กิจกรรมก่อสร้าง/ดำเนินการไม่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันได้และไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ
สุนทรียภาพ	- ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพหรือลดคุณค่าของภูมิทัศน์/ทัศนียภาพลดคุณค่ามุมมองและช่องมอง	ผลกระทบต่อทัศนียภาพและลดคุณค่าภูมิทัศน์ (พิจารณาจำนวนแหล่งท่องเที่ยว) จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันและนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ

ตารางที่ 4.3-3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบทางเลือกซึ่งไม่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกรูปแบบทางเลือก (ต่อ)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณา	การพิจารณานำมาใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือก
แหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งโบราณสถาน	- ผลกระทบต่อการถูกทำลายหรือทำให้เสียหาย ต่อ โบราณสถาน และโบราณวัตถุที่มีความสำคัญ	ความเสียหายต่อโบราณสถาน/โบราณวัตถุที่มีความสำคัญ แตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงสามารถนำมากำหนดระดับของน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกัน และนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกแนวทางเลือกโครงการ

2) วิธีการให้คะแนนด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การกำหนดน้ำหนักของปัจจัย จะใช้เทคนิคการคัดเลือกแบบพิจารณาหลายเกณฑ์ (Multi-Criteria Analysis : MCA) ในการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละปัจจัยแล้วให้คะแนน ดังนี้

- 3 คะแนน เท่ากับ ปัจจัยแกนอ่อนมีความสำคัญมากกว่าปัจจัยแกนตั้ง
- 2 คะแนน เท่ากับ ปัจจัยแกนอ่อนมีความสำคัญเท่ากับปัจจัยแกนตั้ง
- 1 คะแนน เท่ากับ ปัจจัยแกนอ่อนมีความสำคัญน้อยกว่าปัจจัยแกนตั้ง

3) เกณฑ์การคัดเลือกด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การคัดเลือกเกณฑ์การคัดเลือกด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้มีการพิจารณาจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงการอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโครงการ โดยปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่นำมาพิจารณาเพื่อประกอบการแนวทางการเลือกของโครงการแสดงดังตารางที่ 4.3-4 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.3-4 ตารางการให้น้ำหนักคะแนนปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	อากาศ, เสียง, ความสั่นสะเทือน	คุณภาพน้ำ และนิเวศวิทยาทางน้ำผิวดิน	คุณภาพน้ำ และนิเวศวิทยาทางทะเล	นิเวศวิทยาทางบก	การโยกย้ายและการทดแทนทรัพยากร	สุนทรียภาพ	แหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งโบราณสถาน	รวมคะแนน	ปรับคะแนนเต็ม 35 คะแนน
อากาศ, เสียง, ความสั่นสะเทือน	0	2	1	1	2	1	1	8	3
คุณภาพน้ำ และนิเวศวิทยาทางน้ำผิวดิน	2	0	1	1	2	1	3	10	4
คุณภาพน้ำ และนิเวศวิทยาทางทะเล	3	3	0	1	3	2	3	15	6
นิเวศวิทยาทางบก	3	3	3	0	3	3	3	18	8
การโยกย้ายและการทดแทนทรัพยากร	2	2	1	1	0	1	1	8	3
สุนทรียภาพ	3	3	2	1	3	0	1	13	6
แหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งโบราณสถาน	3	1	1	1	3	3	0	12	5
รวม								84	35.0

สรุปปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่นำมาพิจารณาเพื่อประกอบการแนวทางเลือกของโครงการ

● อากาศ, เสียง, ความสั่นสะเทือน	3	คะแนน
● คุณภาพน้ำ และนิเวศวิทยาทางน้ำผิวดิน	4	คะแนน
● คุณภาพน้ำ และนิเวศวิทยาทางทะเล	6	คะแนน
● นิเวศวิทยาทางบก	8	คะแนน
● การโยกย้ายและการทดแทนทรัพย์สิน	3	คะแนน
● สุนทรียภาพ	6	คะแนน
● แหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งโบราณสถาน	5	คะแนน

การจัดทำรายการตรวจสอบข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม จะพยายามประเมินปัจจัยสิ่งแวดล้อมในรูปเชิงปริมาณหรือประเมินเป็นเชิงตัวเลขมากที่สุด เพื่อจะได้นำมาเปรียบเทียบกับคะแนนรวมของแต่ละแนวทางเลือกของโครงการ ทำให้สามารถคัดเลือกแนวทางเลือกที่เหมาะสมได้ สำหรับเกณฑ์พิจารณาด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้กำหนดคะแนนเต็ม เท่ากับ 35 คะแนน โดยปัจจัยสิ่งแวดล้อมแต่ละด้านที่ใช้ในการพิจารณา จะได้รับผลกระทบจากโครงการในลักษณะและความรุนแรงของผลกระทบที่แตกต่างกัน เนื่องจากแนวทางเลือกโครงการผ่านพื้นที่ป่าอนุรักษ์หลายแห่งที่มีความสำคัญในด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาแนวเส้นทางโครงการในพื้นที่นี้ การประเมินค่าตัวคุณถ่วงน้ำหนักสำหรับปัจจัยด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมจึงให้คะแนนความสำคัญกับปัจจัยด้านผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้และสัตว์ป่าสูงกว่าด้านอื่น ๆ รายละเอียดดังนี้

1) ด้านอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน (3 คะแนน) พิจารณากิจกรรมการก่อสร้างของแต่ละแนวทางเลือกโครงการที่เป็นแหล่งกำเนิดผลกระทบด้านฝุ่นละออง เสียงรบกวน ความสั่นสะเทือน ซึ่งมีจำนวนพื้นที่อ่อนไหวต่างกันและระยะห่างของพื้นที่อ่อนไหวจากแนวทางเลือกต่างกันในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวทางเลือกโครงการ ส่งผลให้ระดับผลกระทบของแต่ละแนวทางเลือกต่างกัน รวมถึงพิจารณาผลกระทบที่อาจส่งผลกระทบต่อสัตว์ป่าในบริเวณพื้นที่ป่าอนุรักษ์ต่างกันด้วย ทั้งนี้ ผลกระทบดังกล่าวจะเกิดขึ้นในช่วงระยะก่อสร้างและพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่เกษตรกรรม ทำให้ค่าน้ำหนักคะแนนของเกณฑ์ด้านอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ย่อยจำเป็นต้องมีแนวทางเลือกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถกำหนดเกณฑ์ย่อยของแต่ละแนวทางเลือกต่อไป

2) ด้านคุณภาพน้ำและนิเวศวิทยาทางน้ำผิวดิน (6 คะแนน) พิจารณากิจกรรมการก่อสร้างของแต่ละแนวทางเลือกโครงการที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งน้ำผิวดินที่พาดผ่าน โดยพิจารณาจำนวนแหล่งน้ำที่ตัดผ่านและการจำนวนต่อม่อที่อยู่ในแหล่งน้ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภารกิจค้ำวางทางน้ำรวมถึงอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำได้ ทั้งนี้ การพิจารณาจะให้ความสำคัญของแหล่งน้ำที่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความอ่อนไหวทางทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงสิ่งมีชีวิตที่สำคัญที่อยู่ในแหล่งน้ำ ทำให้ค่าน้ำหนักคะแนนของเกณฑ์คุณภาพน้ำและนิเวศวิทยาทางน้ำผิวดินมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ย่อยจำเป็นต้องมีแนวทางเลือกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถกำหนดเกณฑ์ย่อยของแต่ละแนวทางเลือกต่อไป

3) คุณภาพน้ำและนิเวศวิทยาทางทะเล (4 คะแนน) พิจารณากิจกรรมการก่อสร้างของแต่ละแนวทางเลือกโครงการที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและนิเวศวิทยาทางทะเล โดยพิจารณาจากระยะห่างของแต่ละแนวทางเลือกที่อาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและนิเวศวิทยาทางทะเล จำนวนโครงสร้าง/ต่อม่อที่อยู่ในทะเล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในทะเลได้ รวมถึงอาจก่อให้เกิดผลกระทบ

ต่อแหล่งอาศัย แหล่งหากินของสัตว์ทะเลหายาก เช่น พะยูน โลมา เต่าทะเล เป็นต้น ทั้งนี้ การพิจารณาจะให้ความสำคัญต่อระยะห่างของแนวเส้นทางเลือกต่อพื้นที่อ่อนไหวทางทะเล เช่น แหล่งหญ้าทะเล แหล่งปะการัง แหล่งวางไข่ของเต่าทะเล เป็นต้น และจำนวนโครงสร้าง/ตอม่อที่อยู่ในทะเล เนื่องจากคาดว่าแนวเส้นทางเลือกของโครงการส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในทะเลโดยตรงทำให้ค่าน้ำหนักคะแนนของเกณฑ์คุณภาพน้ำและนิเวศวิทยาทางน้ำทะเลมีค่าเท่ากับ 4 คะแนน ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ย่อยจำเป็นต้องมีแนวทางเลือกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถกำหนดเกณฑ์ย่อยของแต่ละแนวทางเลือกต่อไป

4) นิเวศวิทยาทางบก (8 คะแนน) พิจารณากิจกรรมการก่อสร้างของแต่ละแนวทางเลือกโครงการที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยพิจารณาจากความยาวของแนวเส้นทางเลือกที่อยู่ในเขตพื้นที่อนุรักษ์และจำนวนพื้นที่อนุรักษ์ที่พาดผ่าน รวมถึงพิจารณาความสำคัญของพื้นที่อนุรักษ์ในระดับนานาชาติ ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น เช่น พื้นที่มรดกโลกที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้น อุทยานแห่งชาติ ป่าชายเลน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ รวมถึงอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งอาศัย แหล่งหากินของสัตว์ป่า การตัดเชื่อมต่อของผืนป่า ทั้งนี้ การพิจารณาจะให้ความสำคัญต่อระยะทางที่แนวเส้นทางเลือกโครงการผ่าน จำนวนพื้นที่อนุรักษ์ที่พาดผ่าน ระดับความสำคัญของพื้นที่อนุรักษ์ การแบ่งแยกและเชื่อมต่อผืนป่า แหล่งอาศัยและหากินของสิ่งมีชีวิตประจำถิ่นที่สำคัญ เป็นต้น เนื่องจากคาดว่าแนวทางเลือกของโครงการส่วนใหญ่อาจจะต้องพาดผ่านพื้นที่อนุรักษ์ที่สำคัญทำให้ค่าน้ำหนักคะแนนของเกณฑ์นิเวศวิทยาทางบกมีค่าเท่ากับ 8 คะแนน ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ย่อยจำเป็นต้องมีแนวทางเลือกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถกำหนดเกณฑ์ย่อยของแต่ละแนวทางเลือกต่อไป

5) การโยกย้ายและการทดแทนทรัพยากร (3 คะแนน) พิจารณากิจกรรมการก่อสร้างของแต่ละแนวทางเลือกโครงการที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อโยกย้ายและการทดแทนทรัพยากร โดยพิจารณาจากระยะทางของแนวเส้นทางเลือกที่ต้องมีการโยกย้ายและเวนคืน รวมถึงพิจารณาความสำคัญของพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชาชนที่จะต้องโยกย้าย ทั้งนี้ การพิจารณาจะให้ความสำคัญต่อระยะทางที่แนวเส้นทางเลือกโครงการผ่าน จำนวนบ้านเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะต้องมีการโยกย้ายเวนคืน เนื่องจากคาดว่าแนวทางเลือกของโครงการบางช่วงอาจจะต้องพาดผ่านพื้นที่ชุมชนทำให้ค่าน้ำหนักคะแนนของเกณฑ์การโยกย้ายและการทดแทนทรัพยากรมีค่าเท่ากับ 3 คะแนน ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ย่อยจำเป็นต้องมีแนวทางเลือกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถกำหนดเกณฑ์ย่อยของแต่ละแนวทางเลือกต่อไป

6) สุนทรียภาพ (6 คะแนน) สภาพพื้นที่โดยรอบโครงการในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่า ทะเล และพื้นที่ชายหาด ลักษณะการก่อสร้างในแต่ละแนวเส้นทางทางเลือกมีความแตกต่างกัน โดยแนวเส้นทางที่อยู่ใกล้ทะเลหรือมีการก่อสร้างสะพานยกระดับอาจเป็นสิ่งแปลกปลอมทางสายตา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือลดทอนคุณค่าของภูมิทัศน์/ทัศนียภาพเดิมของพื้นที่ รวมถึงการออกแบบองค์ประกอบแต่ละแนวทางเลือกอาจทำให้มีความสะดวกในการเข้าพื้นที่ถึงชุมชน/ร้านค้า/สถานประกอบการหรือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวให้มีรายได้มากขึ้น จึงพิจารณาเกณฑ์ย่อยในการคัดเลือกแนวเส้นทางเลือก เช่น การบดบังทัศนียภาพ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น เนื่องจากคาดว่าแนวทางเลือกของโครงการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกกว่าเดิมทำให้ค่าน้ำหนักคะแนนของเกณฑ์สุนทรียภาพมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ย่อยจำเป็นต้องมีแนวทางเลือกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถกำหนดเกณฑ์ย่อยของแต่ละแนวทางเลือกต่อไป

7) แหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งโบราณสถาน (5 คะแนน) พิจารณากิจกรรมการก่อสร้างของแต่ละแนวทางเลือกโครงการที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งโบราณสถาน โดยพิจารณาจากจำนวนของแหล่งแหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ ที่อยู่ในระยะ

ช่วง ๆ โดยแบ่งข้อมูลเป็น 5 ช่วง เพื่อให้สอดคล้องกับระดับผลกระทบและค่าตัวคูณ เมื่อได้แบ่งช่วงข้อมูลแล้ว จึงตรวจสอบข้อมูลในแต่ละแนวเส้นทางเลือกของโครงการว่าอยู่ในช่วงใดบ้าง และประเมินระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ออกมา ระดับผลกระทบดังกล่าวจะได้ค่าตัวคูณนั้น ๆ โดยค่าตัวคูณจะเป็นเครื่องที่บ่งชี้ว่า ในแต่ละปัจจัยสิ่งแวดล้อมของแต่ละแนวเส้นทางเลือกของโครงการมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงใด แล้วนำค่าตัวคูณไปคูณกับคะแนนเต็มในแต่ละปัจจัยสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เมื่อได้คะแนนรวมของแต่ละแนวเส้นทางเลือกของโครงการแล้วจะนำเอาผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการศึกษาด้านปัจจัยวิศวกรรมและการจราจร และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ทำให้การพิจารณาคัดเลือกแนวเส้นทางของโครงการได้แนวเส้นทางของโครงการเพียงรูปแบบทางเดียวที่คาดว่าจะมีความเป็นไปได้ในเชิงวิศวกรรมและมีความคุ้มค่าด้านเศรษฐกิจและการลงทุนสูงที่สุด และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดต่อไป

4.3.2 การกำหนดค่าน้ำหนักของแต่ละปัจจัยที่ใช้ในการคัดเลือก

4.3.2.1 ปัจจัยด้านวิศวกรรมและการจราจร

ในการกำหนดค่าน้ำหนักของปัจจัยด้านวิศวกรรมและการจราจร จะพิจารณาโดยใช้การวิเคราะห์แบบหลากหลายเกณฑ์ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3-5 การกำหนดค่าน้ำหนักปัจจัยด้านวิศวกรรมและการจราจร

ด้านวิศวกรรมและจราจร	1) ความยาวของแนวเส้นทาง	2) ลักษณะทางเรขาคณิตของแนวเส้นทาง	3) ทักษะคุณภาพของแนวเส้นทางโครงการติด	4) การจัดการจราจรระหว่างก่อสร้าง	5) การได้มาซึ่งเขตทาง	6) ความยากง่ายในการก่อสร้าง	คะแนนรวม	สัดส่วนน้ำหนัก	คะแนน	ปรับคะแนน
1) ความยาวของแนวเส้นทาง	0	3	1	3	1	3	11	0.12	3.67	4.00
2) ลักษณะทางเรขาคณิตของแนวเส้นทาง	3	0	1	3	1	3	11	0.12	3.67	4.00
3) ทักษะคุณภาพของแนวเส้นทางโครงการติดชายฝั่งทะเล	5	5	0	5	3	5	23	0.26	7.67	7.00
4) การจัดการจราจรระหว่างก่อสร้าง	3	3	1	0	1	3	11	0.12	3.67	4.00
5) การได้มาซึ่งเขตทาง	5	5	3	5	0	5	23	0.26	7.67	7.00
6) ความยากง่ายในการก่อสร้าง	3	3	1	3	1	0	11	0.12	3.67	4.00
รวม							90	1.00	30.00	30.00

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

4.3.2.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

ในการกำหนดค่าน้ำหนักของปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุนจะพิจารณาโดยใช้การวิเคราะห์แบบหลากหลายเกณฑ์ โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.3-6 การกำหนดค่าน้ำหนักปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	1) ค่าก่อสร้าง	2) ค่าบำรุงรักษา	3) ค่าจัดกรรมสิทธิ์	4) การพิจารณาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว	คะแนนรวม	สัดส่วนน้ำหนัก	คะแนน	ปรับคะแนน
1) ค่าก่อสร้าง	0	4	4	2	10	0.28	9.72	10.00
2) ค่าบำรุงรักษา	2	0	3	1	6	0.17	5.83	6.00
3) ค่าจัดกรรมสิทธิ์	2	3	0	1	6	0.17	5.83	6.00
4) การพิจารณาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ	4	5	5	0	14	0.39	13.61	13.00
รวม					36	1.00	35.00	35.00

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

4.4 การกำหนดแนวสายทางโครงการ

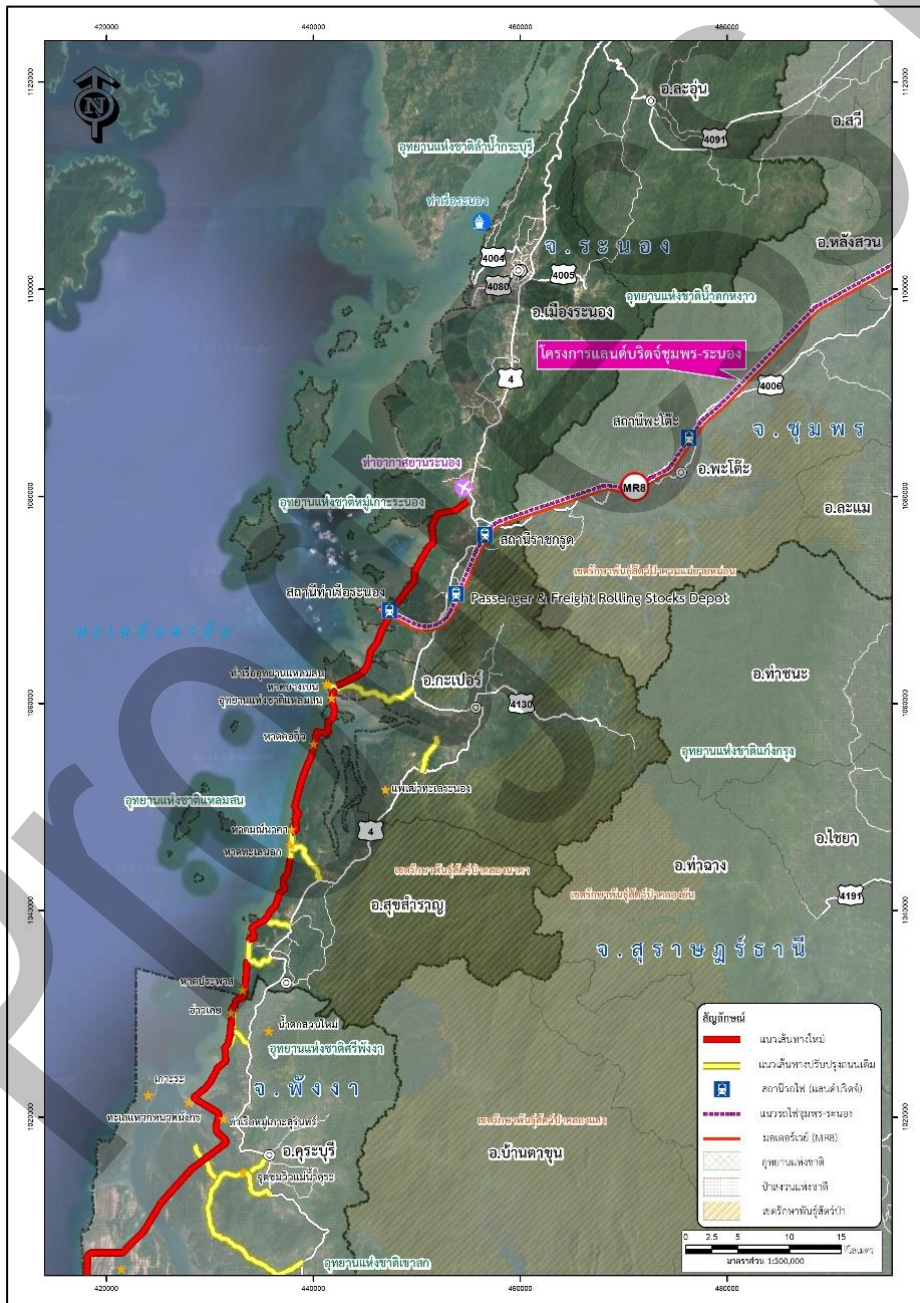
การกำหนดแนวทางเลือกโครงการ จะพิจารณาจากโครงข่ายถนนในพื้นที่โครงการ ทั้งโครงข่ายเดิมที่มีหรือพิจารณาแนวเส้นทางใหม่ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้สามารถสนับสนุนการเดินทางเชิงท่องเที่ยวและอนุรักษ์ โดยเป็นโครงข่ายที่แยกจากโครงข่ายการเดินทางหลักและการขนส่งสินค้า เพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้โดยสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ไม่ได้รับผลกระทบจากการเดินทางหลักหรือการขนส่ง รวมถึงเป็นเส้นทางที่สามารถพัฒนาให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่หรือการเดินทางท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ได้โดยในการกำหนดแนวเส้นทางเบื้องต้น จะดำเนินการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการกำหนดแนวเส้นทางเบื้องต้นประกอบด้วย

- แผนที่มาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหาร
- แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศเพื่อพิจารณาจุดอุปสรรคตามแนวสายทาง
- แผนที่ข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อม
- แผนที่เส้นชั้นความสูงเพื่อใช้ประกอบการออกแบบแนวทางตั้ง
- ข้อมูลทางด้านอุทกวิทยาและการระบายน้ำ
- ข้อมูลทางด้านธรณีวิทยา

เบื้องต้นผู้ศึกษาออกแบบโครงการได้กำหนดตำแหน่งที่มีความจำเป็นจะต้องทำการคัดเลือกแนวเส้นทาง ในบริเวณที่ไม่สามารถกำหนดแนวเส้นทางผ่านพื้นที่ที่จะติดชายฝั่งไปได้ตลอดแนว เนื่องจากข้อจำกัดในด้านลักษณะทางภูมิประเทศ และข้อจำกัดต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ โดยมีรายละเอียดเบื้องต้นดังนี้

4.4.1 จังหวัดระนอง

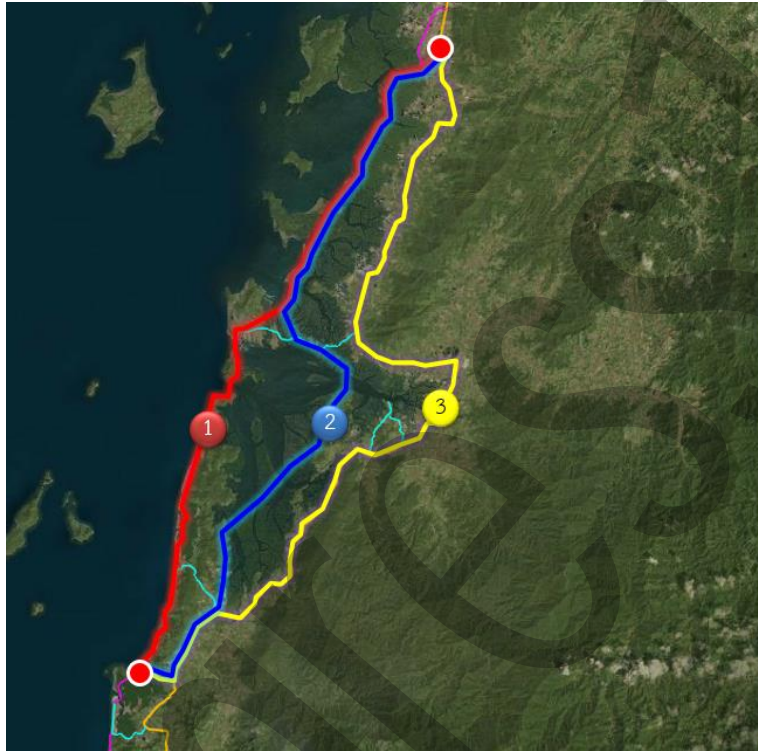
แนวสายทางในพื้นที่จังหวัดระนอง เบื้องต้นได้กำหนดแนวสายทางโครงการแยกออกจากทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) บริเวณด้านทิศใต้ของท่าอากาศยาน จังหวัดระนอง แล้วเลียบชายฝั่งทะเลผ่านพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เป็นป่าชายเลน และผ่านแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแหลมสน หาดบางเบน หาดคอกิ้ว หาดมณีนาคา หาดทะเลนอก และหาดประภาส แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดระนองแสดงดังรูปที่ 4.4-1

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 4.4-1 แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดระนอง

บริเวณจุดเริ่มต้นโครงการมาถึงชายหาดทะเลนอก จะผ่านพื้นที่ที่เป็นอ่าวบริเวณอุทยานแห่งชาติแหลมสน อำเภอกะเปอร์ ได้พิจารณากำหนดแนวทางเลือกเพื่อนำมาคัดเลือกแนวเส้นทางที่มีความเหมาะสมในช่วงนี้ แสดงดังรูปที่ 4.4-2

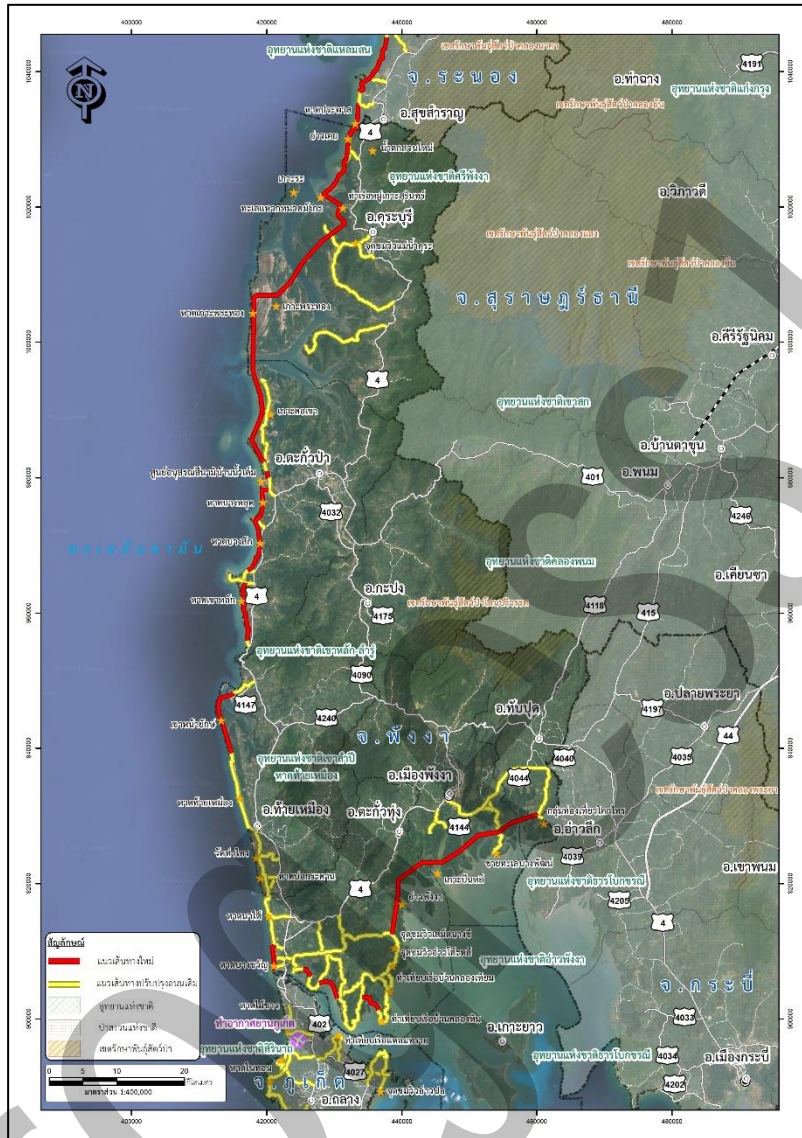

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 4.4-2 แนวทางเลือกเบื้องต้นช่วงผ่าน อุทยานแห่งชาติแหลมสน

4.4.2 จังหวัดพังงา

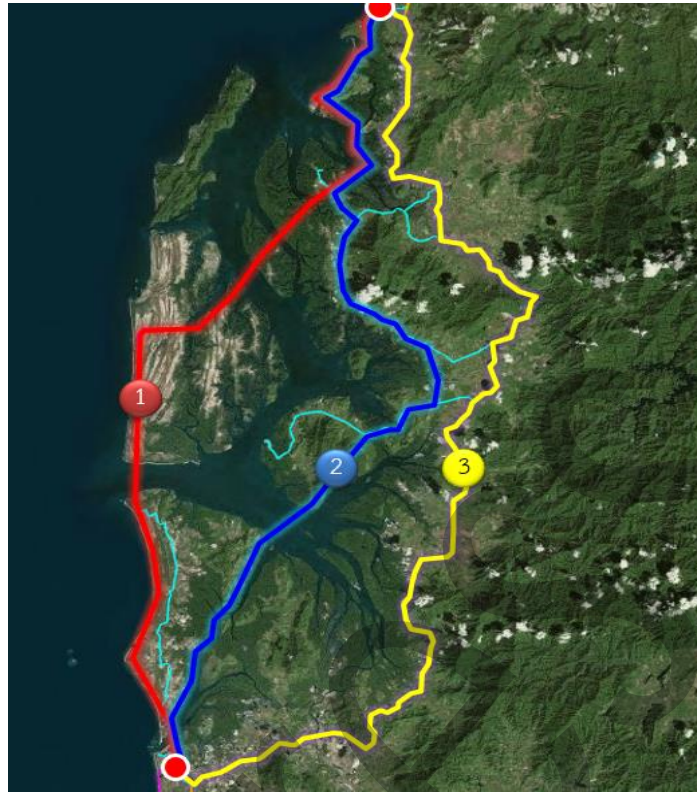
แนวสายทางในพื้นที่จังหวัดพังงา ต่อเนื่องมาจากแนวเส้นทางในพื้นที่จังหวัดระนอง เลียบชายฝั่งทะเลผ่านแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ อ่าวเคย เกาะพระทอง บ้านน้ำเค็ม หาดบางหลุด หาดบางสัก หาดเขาหลัก อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ เขาหน้ายักษ์ หาดท้ายเหมือง วัดท่าไทร หาดนาใต้ หาดบางขวัญ พื้นที่รอบอ่าวพังงา โดยแนวเส้นทางบางช่วงจะใช้โครงข่ายถนนเดิมที่มีอยู่มาปรับปรุงภูมิทัศน์ และอาจจะเพิ่มทางเท้า ทางจักรยาน และจุดชมวิว ในบริเวณที่มีศักยภาพ บนแนวเส้นทางโครงการ แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดระนองแสดงดังรูปที่ 4.4-3

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 4.4-3 แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดพังงา

ในพื้นที่จังหวัดพังงาในช่วงที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน จะมี 2 ช่วงที่ผ่านพื้นที่ปากแม่น้ำ ซึ่งจะต้องพิจารณากำหนดแนวทางเลือกโครงการ ได้แก่บริเวณที่ผ่านพื้นที่เกาะพระทอง อำเภอกระบือบุรี แสดงดังรูปที่ 4.4-3 และบริเวณช่วงที่แนวสายทางตัดผ่านคลองทุ่งมะพร้าว-ท้ายเหมือง แสดงดังรูปที่ 4.4-5

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 4.4-4 แนวทางเลือกเบื้องต้น ช่วงเกาะพระทอง-บ้านน้ำเค็ม

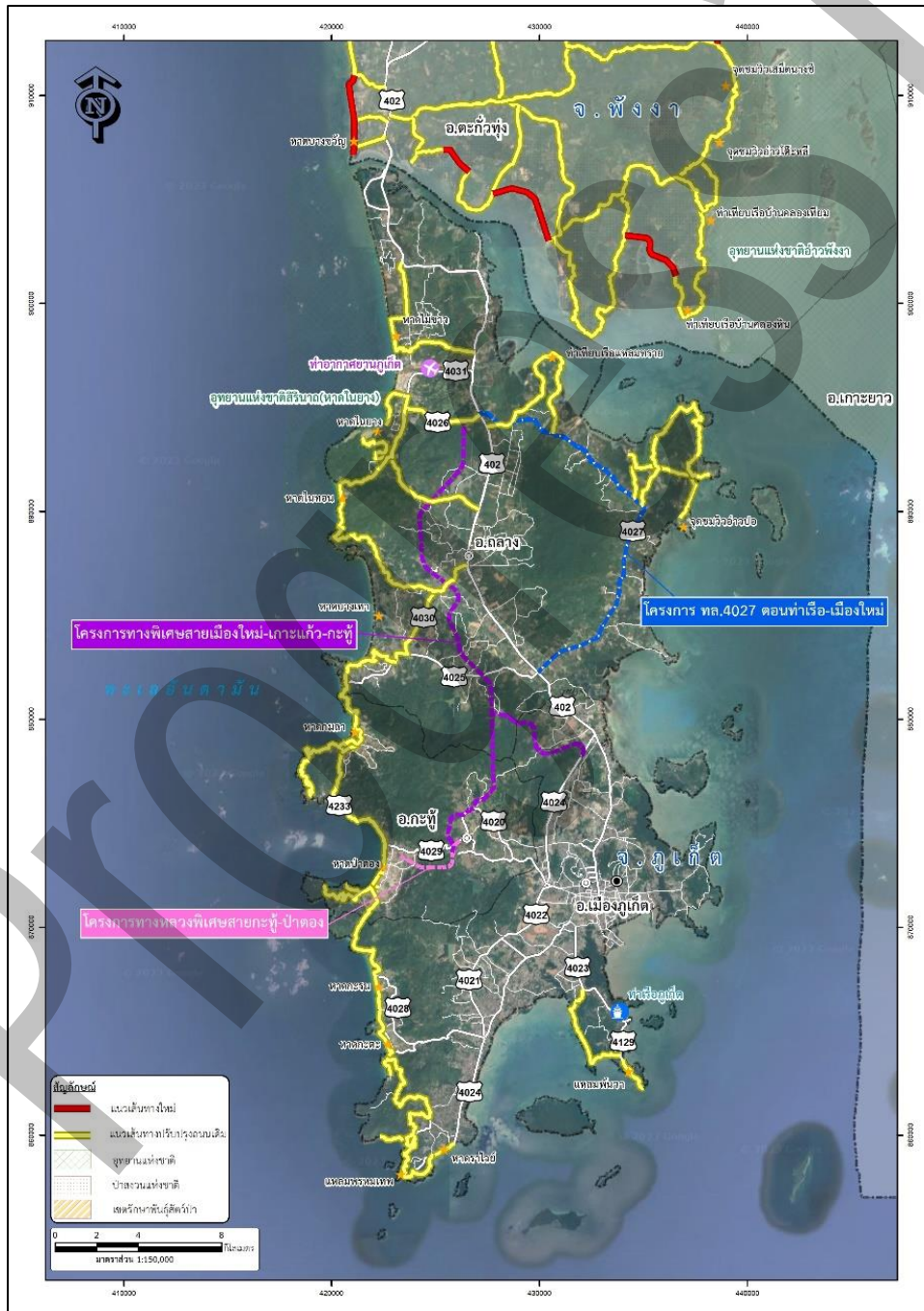

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 4.4-5 แนวทางเลือกเบื้องต้น ช่วงปากคลองทับมะพร้าว-ท้ายเหมือง

4.4.3 จังหวัดภูเก็ต

แนวเส้นทางในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ได้พิจารณาเลือกใช้โครงข่ายถนนเดิมมีอยู่มาปรับปรุงภูมิทัศน์ และ อาจเพิ่มทางเท้า ทางจักรยาน และจุดชมวิว ในบริเวณที่มีศักยภาพ บนแนวเส้นทางโครงการ ซึ่งส่วนใหญ่จะ อยู่ทางฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต ผ่านพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดแนวชายฝั่งของเกาะภูเก็ต แนวสาย ทางโครงการในพื้นที่จังหวัดระนองแสดงดังรูปที่ 4.4-6

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

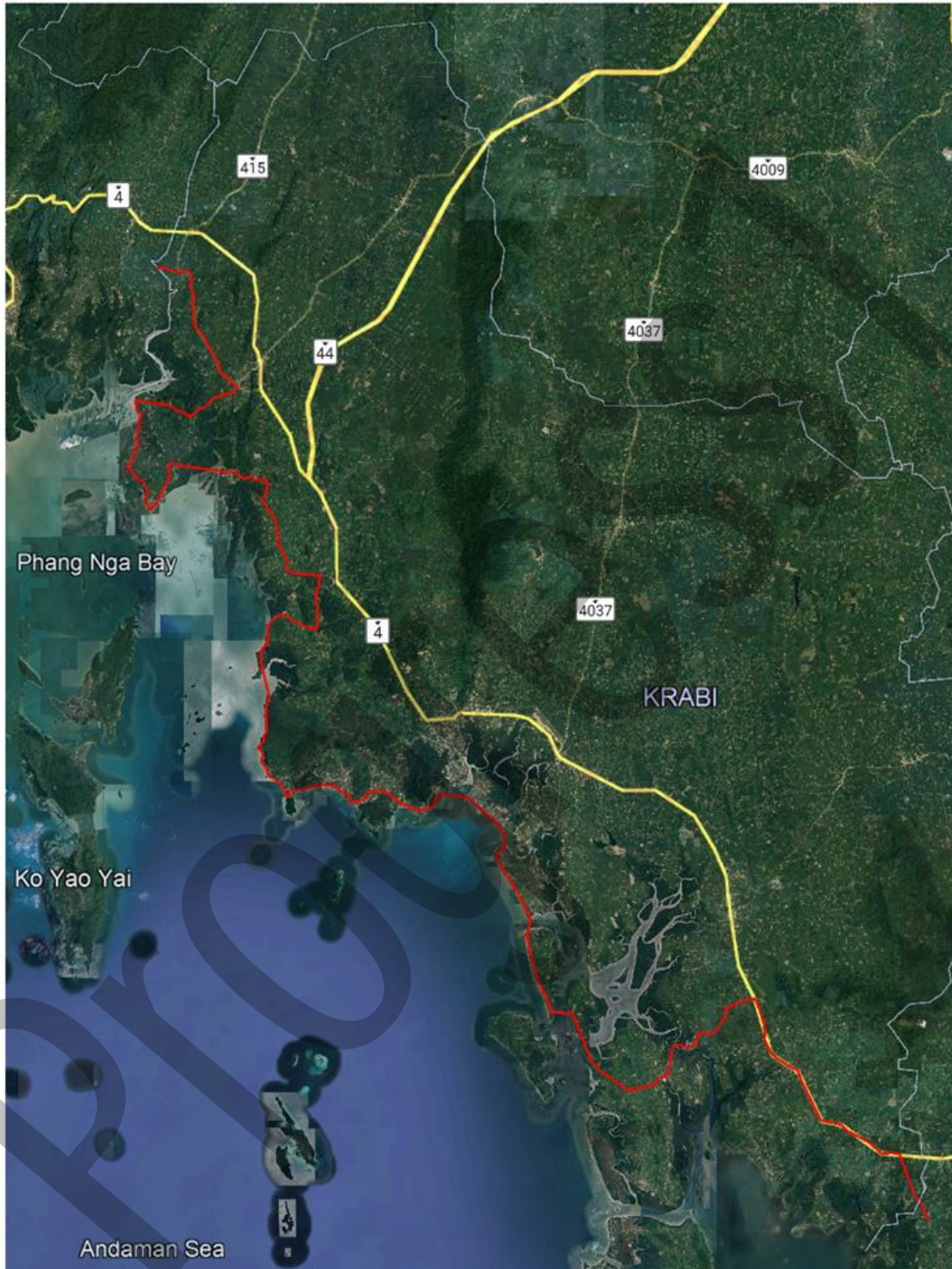
รูปที่ 4.4-6 แนวสายทางโครงการในพื้นที่จังหวัดพังงา

4.4.4 จังหวัดกระบี่

แนวเส้นทางของโครงการช่วงจังหวัดกระบี่มีจุดเริ่มต้นแนวเส้นทางต่อเนื่องจากแนวเส้นทางช่วงจังหวัดพังงา ณ บริเวณพื้นที่อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข กบ.1002 โดยแนวเส้นทางต่อเนื่องไปตามแนวถนนเดิมลัดเลาะไปตามแนวชายฝั่งของจังหวัดกระบี่ ผ่านพื้นที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง และอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ จนไปสิ้นสุดแนวเส้นทางบริเวณอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง บนถนนทางหลวงหมายเลข 4046

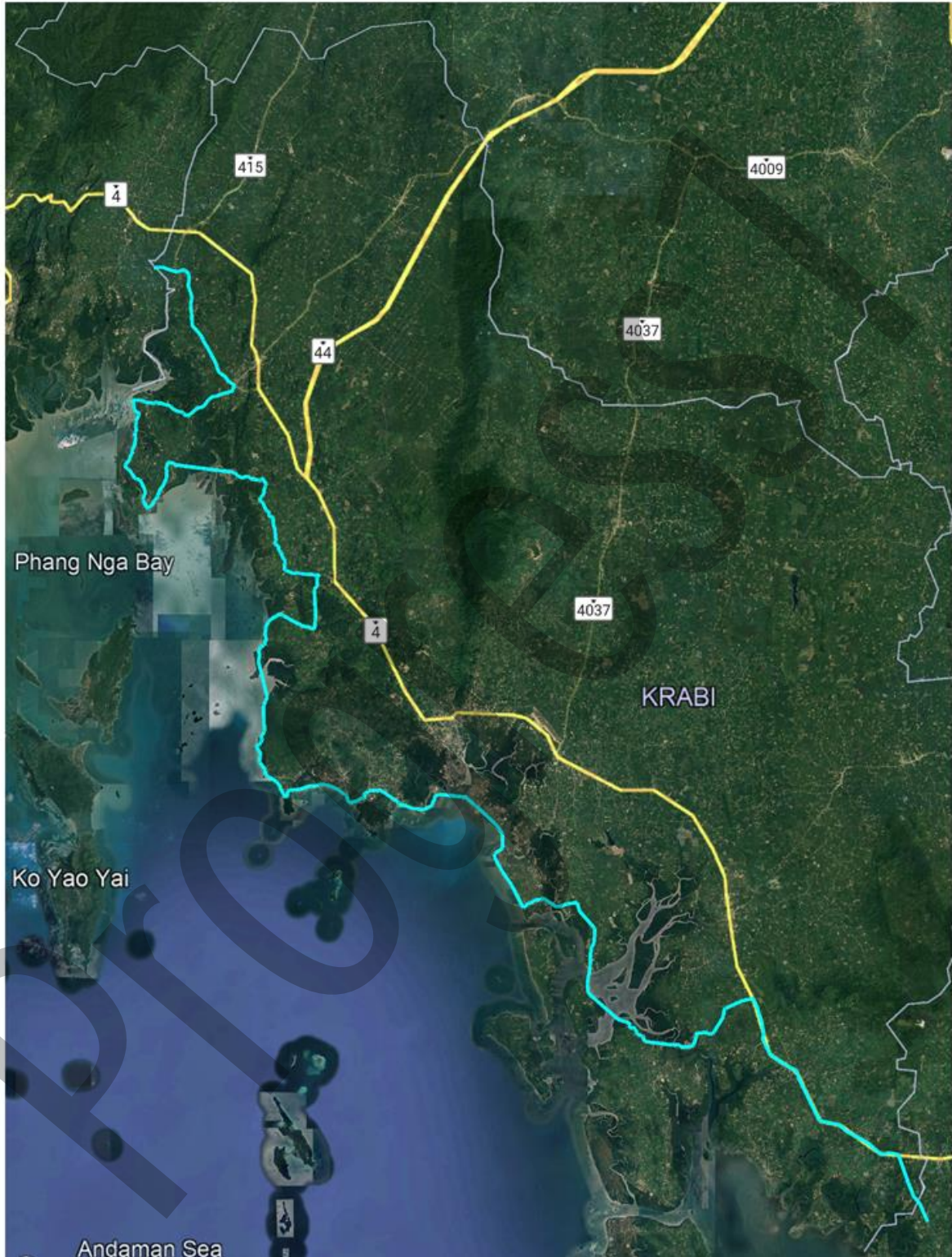
ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดทางสภาพภูมิประเทศของจังหวัดกระบี่ ทำให้แนวเส้นทางในบางช่วงบางตอนนั้นไม่สามารถลัดเลาะไปตามแนวชายฝั่งได้ตลอด จำเป็นต้องทำการก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินเพื่อเชื่อมต่อพื้นที่ ที่ปรึกษาจึงได้กำหนดแนวเส้นทางเลือกในบริเวณที่มีข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ดังกล่าว แนวเส้นทางเลือกของ จังหวัดกระบี่มีรายละเอียดดังนี้

1) **แนวเส้นทางเลือกที่ 1** มีจุดเริ่มต้นบริเวณพื้นที่ของ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ บนถนนทางหลวงชนบทหมายเลข กบ.1002 มีแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องตามแนวถนนไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เข้าสู่ อำเภอเมืองกระบี่ จากนั้นแนวเส้นทางได้เบี่ยงไปทางทิศตะวันตกบริเวณจุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 4039 ไปทางพื้นที่ของชุมชนแหลมสัก โดยแนวเส้นทางลัดเลาะไปตามแนวโครงข่ายถนนชุมชนเดิม อย่างไรก็ตามแนวเส้นทางในช่วงนี้นั้นที่ปรึกษาพิจารณาให้มีการเวนคืนพื้นที่บริเวณหน้าชายหาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ด้านทิศตะวันตก จากนั้นแนวเส้นทางผ่านพื้นที่แหลมสักและวนกลับเข้าสู่ถนนทางหลวงหมายเลข 4039 อีกครั้ง ก่อนที่จะเบี่ยงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตัดแนวถนนใหม่พร้อมแนวสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างพื้นที่ชุมชนวัดสถิตโพธาราม และชุมชนอ่าวลึก จากนั้นแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4205 และเบี่ยงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4011 เข้าสู่พื้นที่ อำเภอเมืองกระบี่ ลัดเลาะไปบริเวณพื้นที่ทางด้านตะวันออกของแนวพื้นที่ป่าชายเลน ผ่านถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 1003 และเบี่ยงไปทางทิศตะวันตกผ่านพื้นที่ชุมชนท่าเลน อ่าวท่าเลน และแหลมจุกควาย ก่อนที่จะเปิดแนวเส้นทางใหม่เป็นรูปบรูบสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างแหลมจุกควาย และชุมชนคลองทราย ซึ่งแนวเส้นทางในช่วงนี้นั้นจะควบคู่ไปกับแนวเส้นเลียบชายหาด เพื่อส่งเสริมทางเดินทางและการท่องเที่ยวตลอดแนวชายฝั่งผ่านพื้นที่ หาดทับแขก หาดคลองม่วง หาดนพรัตน์ธารา อ่าวนาง ตามแนวถนนชุมชนเดิม และเชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 4203 ผ่านท่าเรืออ่าวน้ำเมา สุสานหอย 75 ล้านปี โดยจากบริเวณนี้ที่ปรึกษาพิจารณาให้ทำการก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดิน เพิ่มเชื่อมไปยังพื้นที่เลียบชายหาดของชุมชนบ้านเกาะกลาง และก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินต่อเนื่องไปถึงพื้นที่ชุมชนหาดยาว สู่พื้นที่อำเภอเหนือคลอง เมื่อแนวเส้นทางผ่านพื้นที่เลียบชายหาดของหาดยาวแล้วจึงข้ามสะพานเชื่อมแผ่นดินเข้าสู่เกาะศรีบรยา โดยแนวเส้นทางในช่วงนี้จะเป็นการตัดแนวถนนใหม่เลียบชายหาด และมีการก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินเชื่อมต่อพื้นที่ระหว่างเกาะต่าง ๆ ผ่านพื้นที่อำเภอเกาะลันตา และเชื่อมต่อกับแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 เพื่อกลับเข้าสู่แผ่นดิน โดยแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 เข้าสู่ อำเภอเหนือคลอง โดยแนวเส้นทางยังคงไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 และเบี่ยงไปใช้แนวเส้นทางถนนทางหลวงหมายเลข 4 เพื่อมุ่งต่อเนื่องไปเชื่อมต่อกับแนวเส้นทางช่วงจังหวัดตรัง โดยแนวเส้นทางมีจุดสิ้นสุดแนวเส้นทางที่บริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 ณ อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง รวมระยะทางโดยประมาณ 195 กิโลเมตร

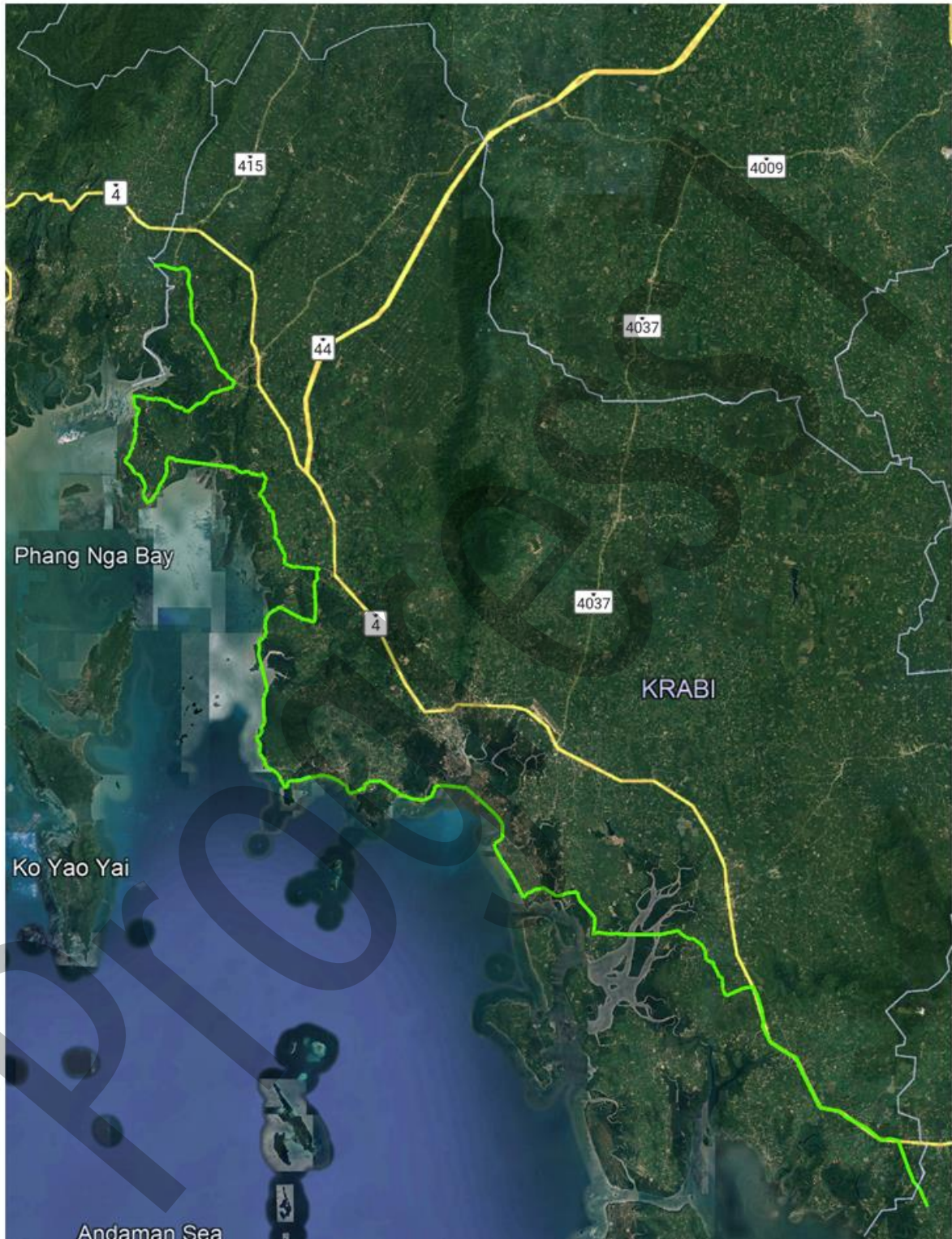
รูปที่ 4.4-7 แนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดกระบี่

2) แนวเส้นทางเลือกที่ 2 มีจุดเริ่มต้นบริเวณพื้นที่ของ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ บนถนนทางหลวงชนบทหมายเลข กบ.1002 มีแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องตามแนวถนนไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เข้าสู่ อำเภอเมืองกระบี่ จากนั้นแนวเส้นทางได้เบี่ยงไปทางทิศตะวันตกบริเวณจุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 4039 ไปทางพื้นที่ของชุมชนแหลมสัก โดยแนวเส้นทางถัดมาจะไปตามแนวโครงข่ายถนนชุมชนเดิม อย่างไรก็ตามแนวเส้นทางในช่วงนี้นั้นที่ปรึกษาพิจารณาให้มีการเวนคืนพื้นที่บริเวณหน้าชายหาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ด้านทิศตะวันตก จากนั้นแนวเส้นทางผ่านพื้นที่แหลมสักและวนกลับเข้าสู่ถนนทางหลวงหมายเลข 4039 อีกครั้ง ก่อนที่จะเบี่ยงไปทางทิศตะวันออก ตัดแนวถนนใหม่พร้อมแนวสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างพื้นที่ชุมชนวัดสถิตโพธาราม และชุมชนอ่าวลึก จากนั้นแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4205 และเบี่ยงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4011 เข้าสู่พื้นที่ อำเภอเมืองกระบี่ ถัดมาแนวเส้นทางทางด้านตะวันออกของแนวพื้นที่ป่าชายเลน ผ่านถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 1003 และเบี่ยงไปทางทิศตะวันตกผ่านพื้นที่ชุมชนท่าเลน อ่าวท่าเลน และแหลมจุกควาย ก่อนที่จะเปิดแนวเส้นทางใหม่เป็นรูปบสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างแหลมจุกควาย และชุมชนคลองทราย ซึ่งแนวเส้นทางในช่วงนี้นั้นจะควบคู่ไปกับแนวเส้นทางเลียบชายหาด เพื่อส่งเสริมทางเดินทางและการท่องเที่ยวตลอดแนวชายฝั่ง ผ่านพื้นที่ หาดทับแขก หาดคลองม่วง หาดนพรัตน์ธารา อ่าวนาง ตามแนวถนนชุมชนเดิม และเชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 4203 ผ่านท่าเรืออ่าวน้ำเมา สุสานหอย 75 ล้านปี โดยจากบริเวณนี้ที่ปรึกษาพิจารณาให้ทำการก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดิน เพิ่มเชื่อมไปยังพื้นที่เลียบชายหาดของชุมชนบ้านเกาะกลาง และก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินต่อเนื่องไปถึงพื้นที่ชุมชนหาดยาว สู่พื้นที่อำเภอเหนือคลอง เมื่อแนวเส้นทางผ่านพื้นที่เลียบชายหาดของหาดยาวแล้วจึงเบี่ยงแนวไปตามแนวถนนชุมชนถัดมาตามแนวป่าชายเลน พร้อมก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินข้ามแนวแม่น้ำต่าง ๆ เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 4036 ผ่านพื้นที่ชุมชนแหลมกรวด และเกาะบริเวณโดยรอบเพื่อเชื่อมต่อไปยังแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 เพื่อกลับเข้าสู่แผ่นดินโดยแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศตะวันออกตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 เข้าสู่ อำเภอเหนือคลอง โดยแนวเส้นทางยังคงไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 และเบี่ยงไปใช้แนวเส้นทางถนนทางหลวงหมายเลข 4 เพื่อมุ่งต่อเนื่องไปเชื่อมต่อ กับแนวเส้นทางช่วงจังหวัดตรัง โดยแนวเส้นทางมีจุดสิ้นสุดแนวเส้นทางที่บริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 ณ อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง รวมระยะทางโดยประมาณ 191 กิโลเมตร

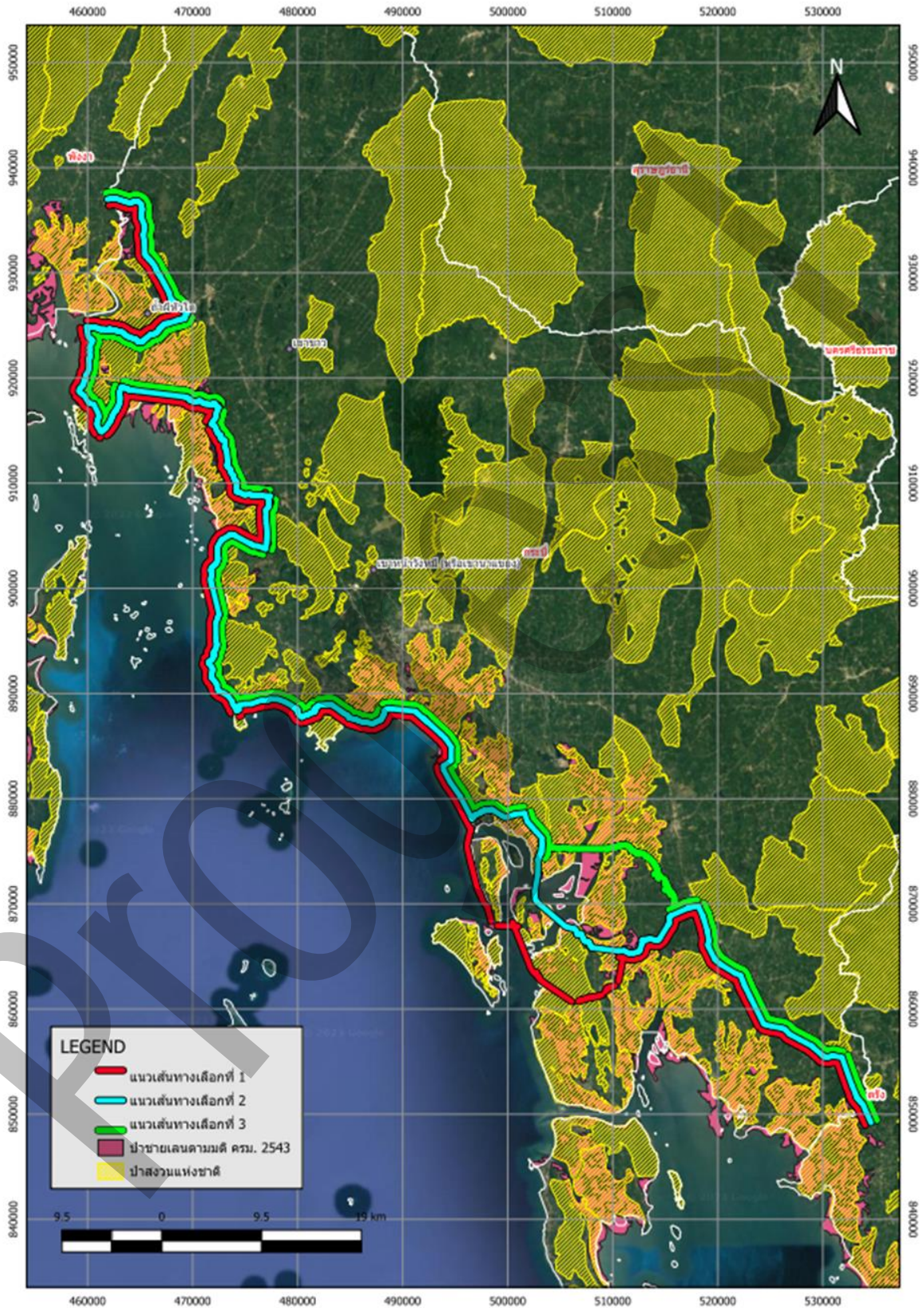

รูปที่ 4.4-8 แนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดกระบี่

3) แนวเส้นทางเลือกที่ 3 มีจุดเริ่มต้นบริเวณพื้นที่ของ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ บนถนนทางหลวงชนบทหมายเลข กบ.1002 มีแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องตามแนวถนนไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เข้าสู่ อำเภอเมืองกระบี่ จากนั้นแนวเส้นทางได้เบี่ยงไปทางทิศตะวันตกบริเวณจุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 4039 ไปทางพื้นที่ของชุมชนแหลมสัก โดยแนวเส้นทางลัดเลาะไปตามแนวโครงข่ายถนนชุมชนเดิม อย่างไรก็ตาม แนวเส้นทางในช่วงนี้นั้นที่ปรึกษาพิจารณาให้มีการเวนคืนพื้นที่บริเวณหน้าชายหาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว บริเวณพื้นที่ด้านทิศตะวันตก จากนั้นแนวเส้นทางผ่านพื้นที่แหลมสักและวนกลับเข้าสู่ถนนทางหลวงหมายเลข 4039 อีกครั้ง ก่อนที่จะเบี่ยงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ แนวถนนใหม่พร้อมแนวสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างพื้นที่ชุมชนวัดสถิตโพธาราม และชุมชนอ่าวลึก จากนั้นแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4205 และเบี่ยงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4011 เข้าสู่พื้นที่ อำเภอเมืองกระบี่ ลัดเลาะไปบริเวณพื้นที่ทางด้านตะวันออกของแนวพื้นที่ป่าชายเลน ผ่านถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 1003 และเบี่ยงไปทางทิศตะวันตกผ่านพื้นที่ชุมชนท่าเลน อ่าวท่าเลน และแหลมจุมกควาย ก่อนที่จะเปิดแนวเส้นทางใหม่เป็นรูปบสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างแหลมจุมกควาย และชุมชนคลองทราย ซึ่งแนวเส้นทางในช่วงนี้นั้นจะควบคู่ไปกับแนวเส้นเลียบชายหาด เพื่อส่งเสริมทางเดินทางและการท่องเที่ยวตลอดแนวชายฝั่ง ผ่านพื้นที่ หาดทับแขก หาดคลองม่วง หาดนพรัตน์ธารา อ่าวนาง ตามแนวถนนชุมชนเดิม และเชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 4203 ผ่านท่าเรืออ่าวน้ำเมา สุสานหอย 75 ล้านปี โดยจากบริเวณนี้ที่ปรึกษาพิจารณาให้ทำการก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดิน เพิ่มเชื่อมต่อไปยังพื้นที่เลียบชายหาดของชุมชนบ้านเกาะกลาง และก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินต่อเนื่องไปถึงพื้นที่ชุมชนหาดยาว สู่พื้นที่อำเภอเหนือคลอง เมื่อแนวเส้นทางผ่านพื้นที่เลียบชายหาดของหาดยาวแล้วจึงเบี่ยงแนวไปตามแนวถนนชุมชนลัดเลาะไปตามแนวป่าชายเลน พร้อมก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินข้ามแนวอนน้ำต่าง ๆ เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 4036 ผ่านพื้นที่ชุมชนคลองแรด และก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างชุมชนคลองแรด และชุมชนท่าประดู่ เพื่อเชื่อมต่อแนวถนนชุมชนท่าประดู่ เพื่อเชื่อมต่อไปยังแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 กลับเข้าสู่แผ่นดิน โดยแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 เข้าสู่ อำเภอเหนือคลอง โดยแนวเส้นทางยังคงไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4206 และเบี่ยงไปใช้แนวเส้นทางถนนทางหลวงหมายเลข 4 เพื่อมุ่งต่อเนื่องไปเชื่อมต่อ กับแนวเส้นทางช่วงจังหวัดตรัง โดยแนวเส้นทางมีจุดสิ้นสุดแนวเส้นทางที่บริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 ณ อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง รวมระยะทางโดยประมาณ 185.5 กิโลเมตร

รูปที่ 4.4-9 แนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดกระบี่

รูปที่ 4.4-10 แนวเส้นทางเลือกของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล

4.4.5 จังหวัดตรัง

แนวเส้นทางโครงการฯ มีจุดเริ่มต้นบริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 ตำบลกะลาเส อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง เชื่อมต่อกับแนวเส้นทางโครงการฯ ช่วง จังหวัดกระบี่ และไปสิ้นสุดแนวเส้นทางโครงการฯ บริเวณ จุดตัดของถนนทางหลวงหมายเลข 404 กับถนนทางหลวงหมายเลข 4371 ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง เชื่อมต่อกับแนวเส้นทางโครงการฯ ช่วง จังหวัดสตูล

ที่ปรึกษาได้ทำการศึกษาแนวเส้นทางเลือกของโครงการฯ ช่วง จังหวัดตรัง เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน และด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดของแนวทางเลือกดังนี้

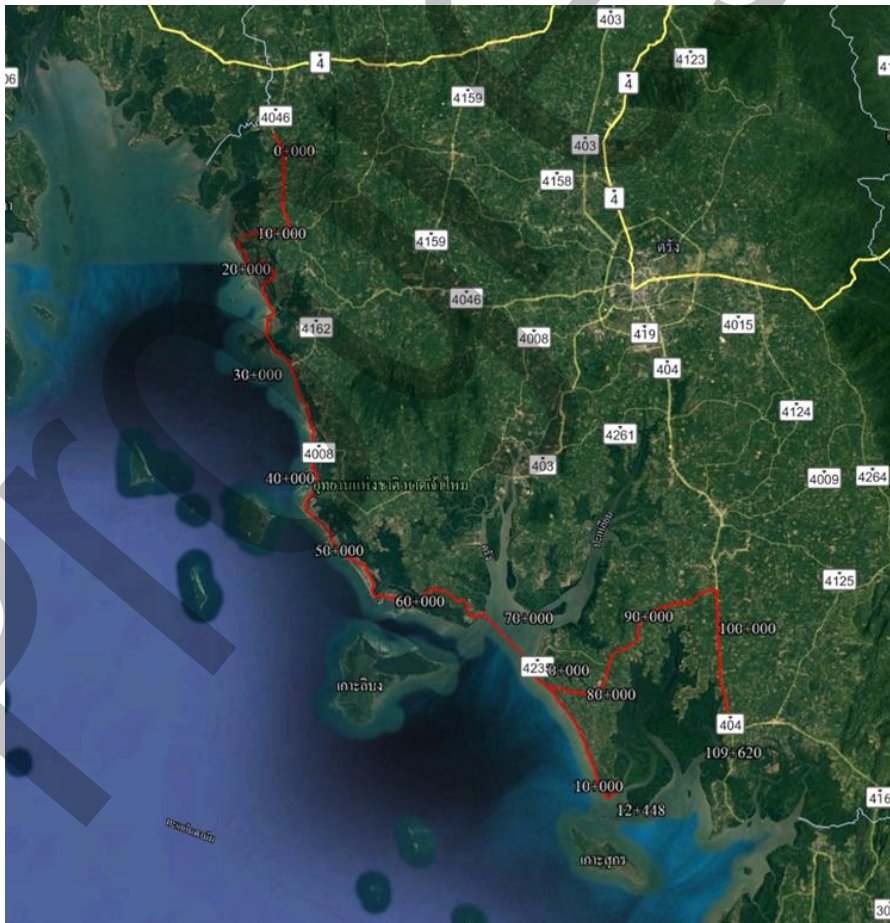
1) แนวเส้นทางเลือกที่ 1 มีจุดเริ่มต้นบริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 (ตรัง-สิเกา-ควนกู) ตำบลกะลาเส อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง เชื่อมต่อกับแนวเส้นทางโครงการฯ ช่วง จังหวัดกระบี่ โดยแนวเส้นทางมุ่งหน้าลงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนเดิมของทางหลวงหมายเลข 4046 ผ่าน ตำบลเขาไม้แก้ว ผ่านทางเข้าวัดเขาไม้แก้วและสถานที่ท่องเที่ยวเขาไม้แก้วพิสดาร หลังจากนั้นแนวเส้นทางเข้าสู่ ตำบลบ่อหินและเบี่ยงแนวเส้นทางไปทิศตะวันตก บริเวณสามแยกบ่อหิน โดยได้ใช้แนวถนนเดิมของถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.2054 (สิเกา-ไสต้นวา) แนวเส้นทางบางช่วงเป็นถนนเลียบไปกับหาดหัวหิน หลังจากนั้นได้เปลี่ยนแนวเส้นทางไปใช้ถนนท้องถิ่นเดิม โดยผ่านศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล จังหวัดตรัง และหาดเก็บตะวัน ไปจนถึงบริเวณท่าเรือคลองสน หลังจากนั้นแนวเส้นทางออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองสิเกา เข้าสู่ ตำบลไม้ผาด เพื่อเชื่อมต่อไปยังถนนท้องถิ่นเดิมและผ่านหาดราชมงคล พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำราชมงคล และหาดวิวาห์ใต้สมุทร หลังจากนั้นตัดแนวเส้นทางใหม่ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนและออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองอ่าวปากเมง เพื่อเชื่อมต่อไปยังถนนท้องถิ่นบริเวณฝั่งท่าเรือปากเมง จากนั้นแนวเส้นทางจะเข้าสู่ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.4008 (แยก ทล. 4046 - บ้านหาดปากเมง) บริเวณสามแยกหาดปากเมง ซึ่งเป็นถนนเลียบชายหาด ผ่านหาดปากเมงและผ่านหาดฉางกลาง หาดเจ้าไหม จากนั้นแนวเส้นทางเข้าสู่เขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม โดยใช้แนวถนนเดิมของอุทยานและตัดแนวเส้นทางใหม่ไปจนถึงปากคลองไหโละ

หลังจากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง บริเวณปากคลองไหโละ โดยตัดแนวเส้นทางใหม่และออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองไหโละ เพื่อเชื่อมต่อกับสองฝั่งแนวเส้นทางตัดใหม่จะเลียบไปตามชายหาดเจ้าไหมและมีช่วงที่ออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองตะเปะ เพื่อเชื่อมต่อกับแนวชายหาดสั้น หลังจากนั้นเข้าสู่แนวถนนเดิมของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ 2 จม.2 (หยงหลิง) และผ่านหาดหยงหลิง จากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.5010 (แยก ตง.4008 -บ้านหาดยาว) ได้ผ่านหาดยาวและไปจนถึงท่าเรือหาดยาว หลังจากนั้นออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองลัดเจ้าไหมเพื่อเชื่อมต่อกับฝั่งหาดมดตะนอย โดยใช้แนวถนนท้องถิ่นเดิมผ่านชุมชนและโรงเรียนมดตะนอย แนวเส้นทางบางช่วงผ่านบริเวณพื้นที่ป่าชายเลน และแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลนาเกลือ และใช้ถนนท้องถิ่นเดิม (บ้านค้าย-บ้านพระม่วง) จากนั้นได้ตัดแนวเส้นทางใหม่บางช่วงเพื่อเชื่อมโครงข่ายกับถนนท้องถิ่นเดิม (นาเกลือ-บ้านพระม่วง) แนวเส้นทางใช้แนวถนนท้องถิ่นเดิมไปจนถึงบริเวณท่าเรือพระม่วง และหลังจากนั้นได้ออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากแม่น้ำตรังและแม่น้ำปะเหลียน เพื่อเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 4235 (บ้านนา-ปากปรน-บกหัก)

หลังจากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ตำบลหาดสำราญ อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง บริเวณท่าเรือปากคลองและท่าเรือปากปรน โดยใช้แนวถนนทางหลวงหมายเลข 4235 (บ้านนา-ปากปรน-บกหัก) บางส่วน และจากนั้นจะมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) โดยใช้แนวถนนท้องถิ่นเดิมเลียบไปตามชายทะเล โดยผ่านบริเวณ หาดสำราญ และเข้าสู่ ตำบลตะเสะ ผ่านหาดทุ่งเปลว หาดตะเสะ และไปสิ้นสุดแนวเส้นทางช่วงนี้ที่บริเวณท่าเรือบ้านตะเสะ (ระยะทางประมาณ 12.50 กิโลเมตร) แนวเส้นทางต่อจากบริเวณท่าเรือปากคลองและท่าเรือปากปรน ไปตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 4235 และแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลบ้าหวี มุ่งหน้าเข้าสู่ อำเภอปะเหลียน บริเวณคลองบางหาดต่อไป

ต่อมาแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลบ้านนา อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง บริเวณคลองบางหาด โดยแนวเส้นทางยังคงใช้แนวถนนทางหลวงหมายเลข 4235 (บ้านนา-ปากปรน-บกหัก) และมุ่งหน้าไปเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 404 (ตรัง-บ้านนา-ปะเหลียน) บริเวณสี่แยกบ้านนาและแนวเส้นทางมุ่งหน้าลงทางทิศใต้เข้าสู่ ตำบลสุโสะ และไปสิ้นสุดโครงการบริเวณสามแยก (ทล. 404 ตัดกับ ทล. 4371) ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

โดยสรุปแล้วแนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของแนวเส้นทางโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง พบว่ามีระยะทางรวมประมาณ 122 กิโลเมตร

รูปที่ 4.4-11 แนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง

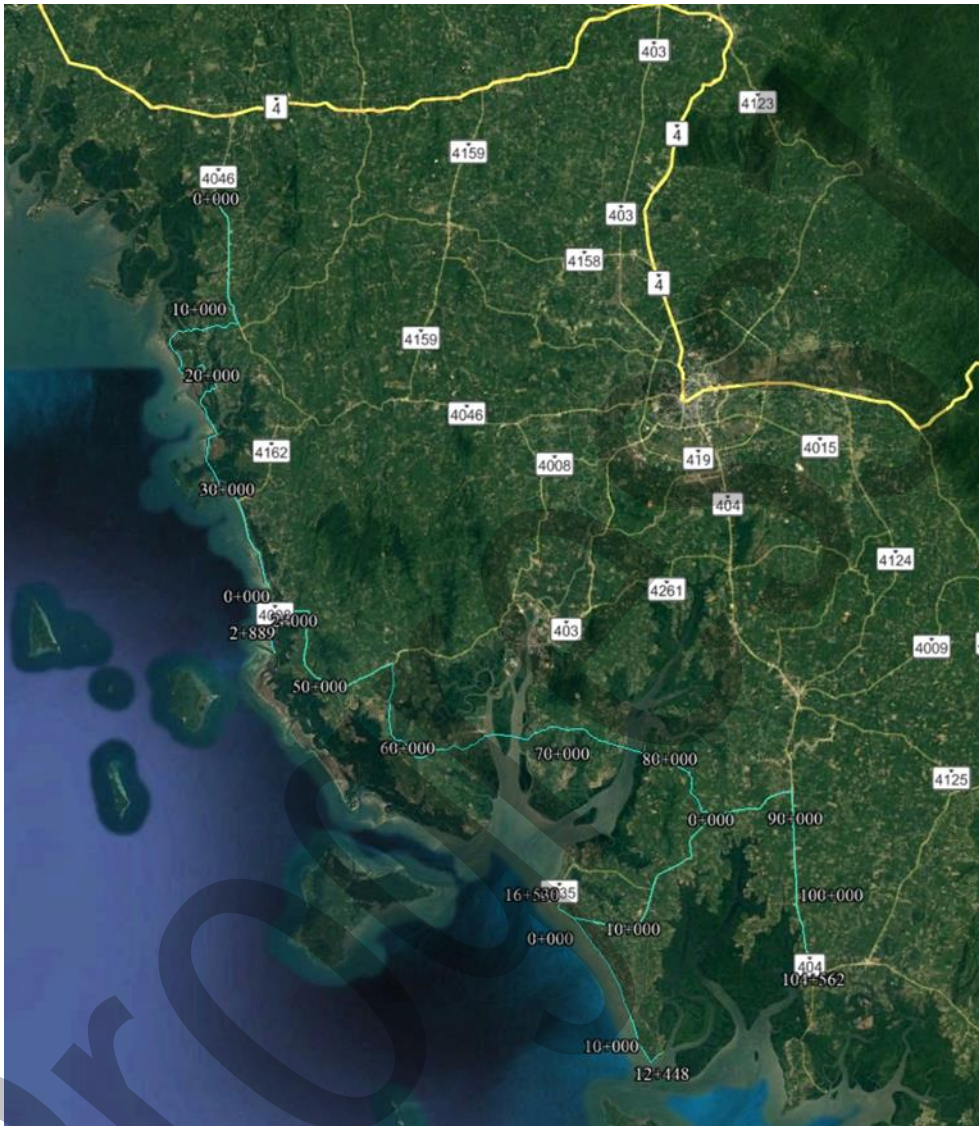
2) แนวเส้นทางเลือกที่ 2 มีจุดเริ่มต้นบริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 (ตรัง-สิเกา-ควนกู) ตำบลกะลาเส อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เชื่อมต่อกับแนวเส้นทางโครงการฯ ช่วง จังหวัดกระบี่ โดยแนวเส้นทางมุ่งหน้าลงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนเดิมของทางหลวงหมายเลข 4046 ผ่าน ตำบลเขาไม้แก้ว ผ่านทางเข้าวัดเขาไม้แก้วและสถานที่ท่องเที่ยวเขาไม้แก้วพิสดาร หลังจากนั้นแนวเส้นทางเข้าสู่ ตำบลบ่อหินและเป็ยงแนวเส้นทางไปทิศตะวันตก บริเวณสามแยกบ่อหิน โดยได้ใช้แนวถนนเดิมของถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง. 2054 (สิเกา-ไสตั่ว) แนวเส้นทางบางช่วงเป็นถนนเลียบไปกับหาดหัวหิน หลังจากนั้นได้เปลี่ยนแนวเส้นทางไปใช้ถนนท้องถิ่นเดิม โดยผ่านศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล จังหวัดตรัง และหาดเก็บตะวัน ไปจนถึงบริเวณท่าเรือคลองสน หลังจากนั้นแนวเส้นทางออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองสิเกา เข้าสู่ ตำบลไม้ฝาด เพื่อเชื่อมต่อไปยังถนนท้องถิ่นเดิมและผ่านหาดราชมงคล พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติราชมงคล และหาดวิวิทได้สมุทร หลังจากนั้นตัดแนวเส้นทางใหม่ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนและออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองอ่าวปากเมง เพื่อเชื่อมต่อไปยังถนนท้องถิ่นบริเวณฝั่งท่าเรือปากเมง จากนั้นแนวเส้นทางจะเข้าสู่ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.4008 (แยก ทล. 4046 - บ้านหาดปากเมง) บริเวณสามแยกหาดปากเมง ซึ่งเป็นถนนเลียบชายหาด ผ่านหาดปากเมงและผ่านหาดฉางกลาง หาดเจ้าไหม เพื่อเข้าสู่ อำเภอกันตัง ต่อไป โดยช่วงนี้จะมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) เข้าสู่เขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม โดยใช้แนวถนนเดิมของอุทยานและตัดแนวเส้นทางใหม่ไปจนถึงปากคลองไหโล๊ะ (ระยะทางประมาณ 2.80 กิโลเมตร)

หลังจากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลบางสัก อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง บริเวณคลองคังคัง ยังคงใช้แนวถนนเดิมของทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.4008 ซึ่งช่วงนี้จะมีโครงข่ายถนนเดิมที่สามารถเดินทางไปยังหาดสั้น หาดหยงหลิง และหาดยาวได้ เมื่อแนวเส้นทางไปจนถึงบริเวณสามแยกตลาดบางสัก ได้เปลี่ยนแนวเส้นทางไปใช้ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.5039 (แยก ตง.4008 - บ้านนาเกลือ) มุ่งหน้าลงทางทิศใต้ และได้เข้าสู่ ตำบลนาเกลือ ซึ่งช่วงนี้จะมีโครงข่ายถนนเดิมที่สามารถเดินทางไปยัง หาดมดตะนอยและท่าเรือพระม่วงได้ จากนั้นเมื่อแนวเส้นทางไปจนถึงบริเวณท่าเรือนาเกลือ ได้ตัดแนวเส้นทางใหม่และออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากแม่น้ำตรัง เพื่อเชื่อมต่อกับฝั่งของ ตำบลกันตังใต้ และเข้าสู่ถนนท้องถิ่นเดิมและถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.2023 (ห้วยลึก-จุปะ-เกาะเคียม) ผ่านวิทยาลัยการอาชีพกันตัง และเข้าสู่ตำบลวังวน โดยแนวเส้นทางจะไปจนถึงบริเวณท่าเรือบ้านแหลม ช่วงนี้ต้องตัดแนวเส้นทางใหม่และออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากแม่น้ำปะเหลียน เพื่อเชื่อมต่อไปยัง อำเภอปะเหลียนต่อไป

จากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลบ้านนา อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง บริเวณปากแม่น้ำปะเหลียน และใช้ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.2085 (บ้านบ่าหวี-บ้านนาทุ่ง-บ้านควน) จากนั้นได้มุ่งหน้าลงทิศใต้ไปเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 4235 (บ้านนา-ปากปรน-บกหัก) และมุ่งหน้าทางทิศตะวันออกเพื่อไปเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 404 (ตรัง-บ้านนา-ปะเหลียน) บริเวณสี่แยกบ้านนาและแนวเส้นทางมุ่งหน้าลงทางทิศใต้เข้าสู่ ตำบลสุโสะ และไปสิ้นสุดโครงการบริเวณสามแยก (ทล. 404 ตัดกับ ทล. 4371) ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

แนวเส้นทางเลือกช่วงนี้จะมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) โดยใช้แนวถนนทางหลวงหมายเลข 4235 มุ่งหน้าเข้าสู่ ตำบลหาดสำราญ อำเภหาดสำราญ จังหวัดตรัง ไปจนถึงท่าเรือปากคลอง (ระยะทางประมาณ 16.50 กิโลเมตร) และมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) เลียบไปตามชายทะเล โดยผ่านบริเวณ หาดสำราญ และเข้าสู่ ตำบลตะเสะ ผ่านหาดทุ่งเปลว หาดตะเสะ และไปสิ้นสุดแนวเส้นทางช่วงนี้ที่บริเวณท่าเรือบ้านตะเสะ (ระยะทางประมาณ 12.50 กิโลเมตร)

โดยสรุปแล้วแนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของแนวเส้นทางโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดตรัง พบว่ามีระยะทางรวมประมาณ 136 กิโลเมตร

รูปที่ 4.4-12 แนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง

3) แนวเส้นทางเลือกที่ 3 มีจุดเริ่มต้นบริเวณถนนทางหลวงหมายเลข 4046 (ตรัง-สิเกา-ควนงู) ตำบลกะลาเส อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เชื่อมต่อกับแนวเส้นทางโครงการฯ ช่วง จังหวัดกระบี่ โดยแนวเส้นทางมุ่งหน้าลงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนเดิมของทางหลวงหมายเลข 4046 ผ่าน ตำบลเขาไม้แก้ว ผ่านทางเข้าวัดเขาไม้แก้วและสถานที่ท่องเที่ยวเขาไม้แก้วพิสดาร หลังจากนั้นแนวเส้นทางเข้าสู่ ตำบลบ่อหินและเป็ยงแนวเส้นทางไปทิศตะวันตก บริเวณสามแยกบ่อหิน โดยได้ใช้แนวถนนเดิมของถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.2054 (สิเกา-ไสตันวา) แนวเส้นทางบางส่วนเป็นถนนเลียบไปกับหาดหัวหิน หลังจากนั้นได้เปลี่ยนแนวเส้นทางไปใช้ถนนท้องถิ่นเดิม โดยผ่านศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล จังหวัดตรัง และหาดเก็บตะวัน ไปจนถึงบริเวณท่าเรือคลองสน หลังจากนั้นแนวเส้นทางออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเลบริเวณปากคลองสิเกา เข้าสู่ ตำบลไม้ผาด เพื่อเชื่อมต่อไปยังถนนท้องถิ่นเดิมและผ่านหาดราชมงคล พิพิธภัณฑสถานน้ำราชมงคล และหาดวิภาที่ใต้สมุทร หลังจากนั้นตัดแนวเส้นทางใหม่ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนและออกแบบเป็นสะพานข้ามทะเล

บริเวณปากคลองอ่าวปากเมง เพื่อเชื่อมต่อไปยังถนนท้องถิ่นบริเวณฝั่งท่าเรือปากเมง จากนั้นแนวเส้นทางจะเข้าสู่ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.4008 (แยก ทล. 4046 - บ้านหาดปากเมง) บริเวณสามแยกหาดปากเมง ซึ่งเป็นถนนเลียบชายหาด ผ่านหาดปากเมงและผ่านหาดฉางกลาง หาดเจ้าไหม เพื่อเข้าสู่ อำเภอกันตังต่อไป โดยช่วงนี้จะมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) เข้าสู่เขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม โดยใช้แนวถนนเดิมของอุทยานและตัดแนวเส้นทางใหม่ไปจนถึงปากคลองไโละ (ระยะทางประมาณ 2.80 กิโลเมตร)

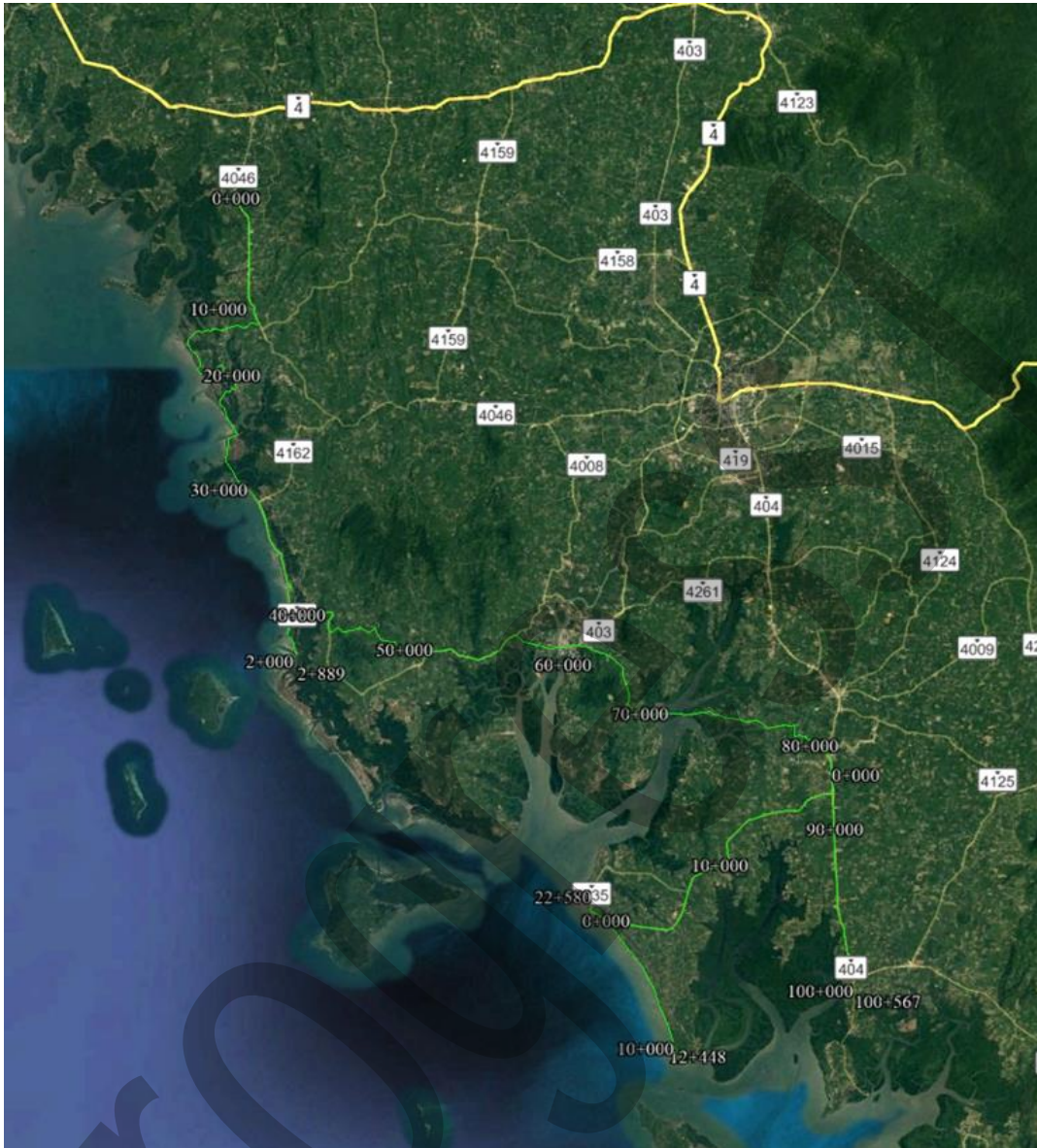
หลังจากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลบางสัก อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง บริเวณคลองคังคัง ยังคงใช้แนวถนนเดิมของทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.4008 ซึ่งช่วงนี้จะมีโครงข่ายถนนเดิมที่สามารถเดินทางไปยังหาดสั้น หาดหยงหลิง และหาดยาวได้ ประมาณช่วงถนน ตง.4008 กม.ที่ 11+500 แนวเส้นทางได้เปลี่ยนไปใช้แนวถนนท้องถิ่นเดิม (บ้านควนตุงกู-โรงเรียนบางสัก) และมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกต่อเชื่อมกับทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.4008 อีกครั้งบริเวณสามแยกโรงเรียนบ้านบางสัก และแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลบ่อน้ำร้อน บริเวณคลองไม้แดง เมื่อแนวเส้นทางไปถึงบริเวณชุมชนบ้านควนแดง ได้ตัดแนวเส้นทางใหม่โดยเบี่ยงแนวเส้นทางไปในทิศทางบริเวณท่าเรือท่าส้มและออกแบบเป็นสะพานข้ามแม่น้ำตรัง เพื่อข้ามไปยัง ฝั่ง ตำบลกันตัง และเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 403 (ตรัง-กันตัง) ผ่านตัวเมืองอำเภอกันตัง เมื่อแนวเส้นทางไปถึงบริเวณสามแยกการประปากันตัง ได้เปลี่ยนไปใช้แนวเส้นทางถนนอบจังหวัด ตรัง 2007 (กันตัง-วังวน) และเข้าสู่ ตำบลบางเป้า บริเวณหน้าโรงเรียนวิเศษกาญจน์ จากนั้นแนวเส้นทางเข้าสู่ ตำบลวังวน ผ่านอนามัย ห้วยลึก วัตวาริ่ง ไปจนถึงท่าเรือวังวน แนวเส้นทางช่วงนี้ต้องตัดแนวเส้นทางใหม่และออกแบบเป็นสะพานข้ามบริเวณปากแม่น้ำปะเหลียน เพื่อเชื่อมต่อไปยัง อำเภอย่านตาขาว ต่อไป

จากนั้นแนวเส้นทางได้เข้าสู่ ตำบลทุ่งกระปือ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง บริเวณปากแม่น้ำปะเหลียนและใช้ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ตง.3093 (ย่านตาขาว-ทุ่งกระปือ) ผ่านโรงพยาบาลเสริมสุขภาพ ตำบลบ้านท่าบันได จากนั้นได้มุ่งหน้าลงทิศใต้ ไปเชื่อมต่อกับถนนท้องถิ่น (บ้านท่าบันได-บ้านท่าพญา) และมุ่งหน้าทางทิศตะวันออก เข้าสู่ อำเภอปะเหลียน ต่อไป

แนวเส้นทางเข้าสู่ ตำบลท่าพญา อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง บริเวณคลองปะเหลียน และมุ่งหน้าไปเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 404 (ตรัง-บ้านนา-ปะเหลียน) ก่อนถึงสถานีไฟฟ้าย่านตาขาว จากนั้นแนวเส้นทางมุ่งหน้าลงทิศใต้เข้าสู่ ตำบลบ้านนา บริเวณคลองหินขวางและผ่านสี่แยกบ้านนา จากนั้นได้เข้าสู่ ตำบลสุโสะ และไปสิ้นสุดโครงการบริเวณสามแยก (ทล. 404 ตัดกับ ทล. 4371) ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

แนวเส้นทางเลือกช่วงนี้จะมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) เริ่มต้นจากสี่แยกบ้านนา โดยใช้แนวถนนทางหลวงหมายเลข 4235 มุ่งหน้าเข้าสู่ ตำบลบ้าหวีและตำบลหาดสำราญ อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง ไปจนถึงท่าเรือปากคลอง (ระยะทางประมาณ 22.60 กิโลเมตร) และมีแนวเส้นทางถนนเชื่อมต่อ (Spurline) เลียบไปตามชายทะเล โดยผ่านบริเวณ หาดสำราญ และเข้าสู่ ตำบลตะเสะ ผ่านหาดทุ่งเปลว หาดตะเสะ และไปสิ้นสุดแนวเส้นทางช่วงนี้ที่บริเวณท่าเรือบ้านตะเสะ (ระยะทางประมาณ 12.50 กิโลเมตร)

โดยสรุปแล้วแนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของแนวเส้นทางโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดตรัง พบว่ามีระยะทางรวมประมาณ 138 กิโลเมตร

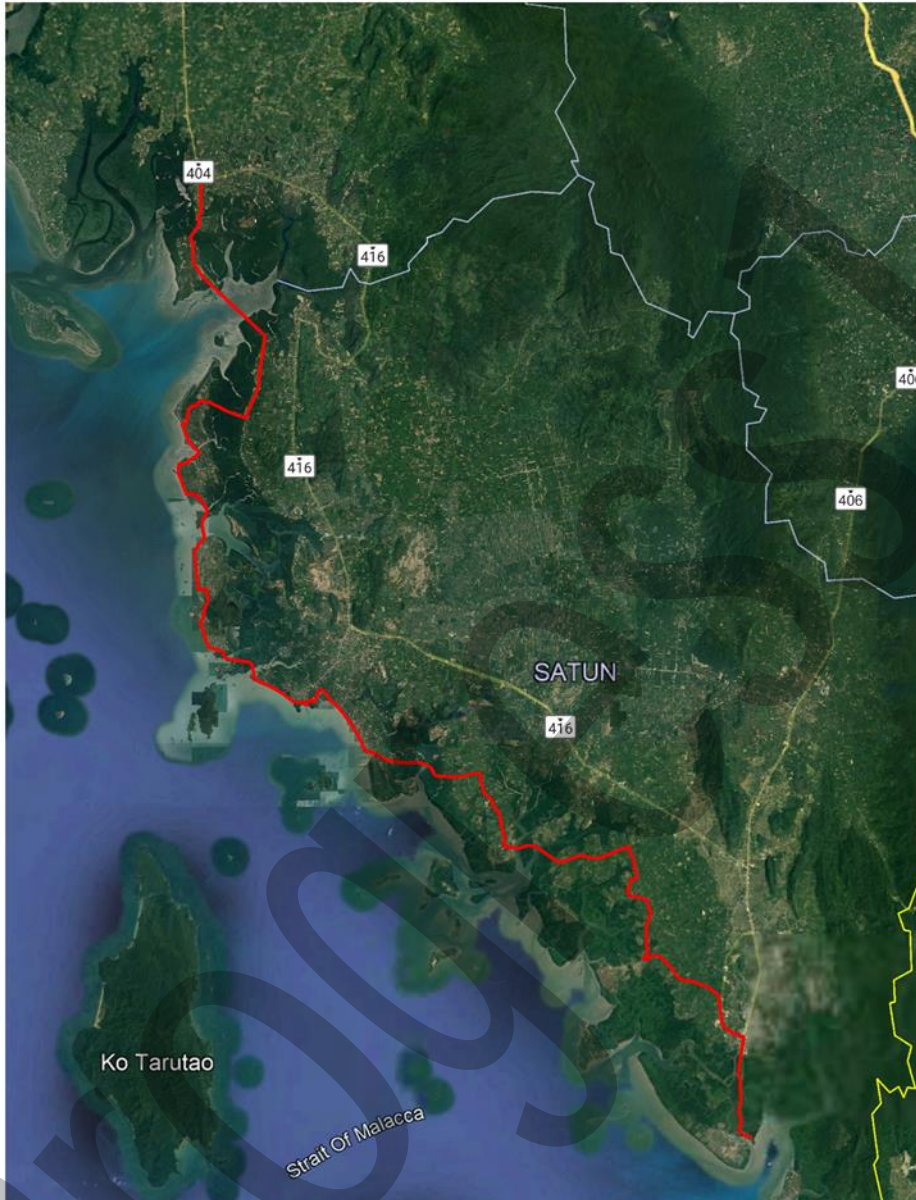
รูปที่ 4.4-13 แนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง

4.4.6 จังหวัดสตูล

แนวเส้นทางของโครงการช่วงจังหวัดสตูลมีจุดเริ่มต้นแนวเส้นทางต่อเนื่องจากแนวเส้นทางช่วงจังหวัดตรัง บริเวณพื้นที่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ที่จุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 404 และทางหลวงหมายเลข 416 โดยแนวเส้นทางต่อเนื่องไปตามแนวถนนเดิมลัดเลาะไปตามแนวป่าชายเลน ผ่านพื้นที่อำเภอ ปะเหลียน อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู อำเภอท่าแพ และอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล จนไปสิ้นสุดแนวเส้นทางบริเวณ ท่าเรือท่ามะลิ้งบนถนนทางหลวงหมายเลข 406

ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดทางสภาพภูมิประเทศของจังหวัดสตูล ทำให้แนวเส้นทางในบางช่วงบางตอน นั้นไม่สามารถลัดเลาะไปตามแนวชายฝั่งได้ตลอด จำเป็นต้องทำการก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินเพื่อเชื่อมต่อพื้นที่ ที่ปรึกษาจึงได้กำหนดแนวเส้นทางเลือกในบริเวณที่มีข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ดังกล่าว แนวเส้นทางเลือกของจังหวัดสตูลมีรายละเอียดดังนี้

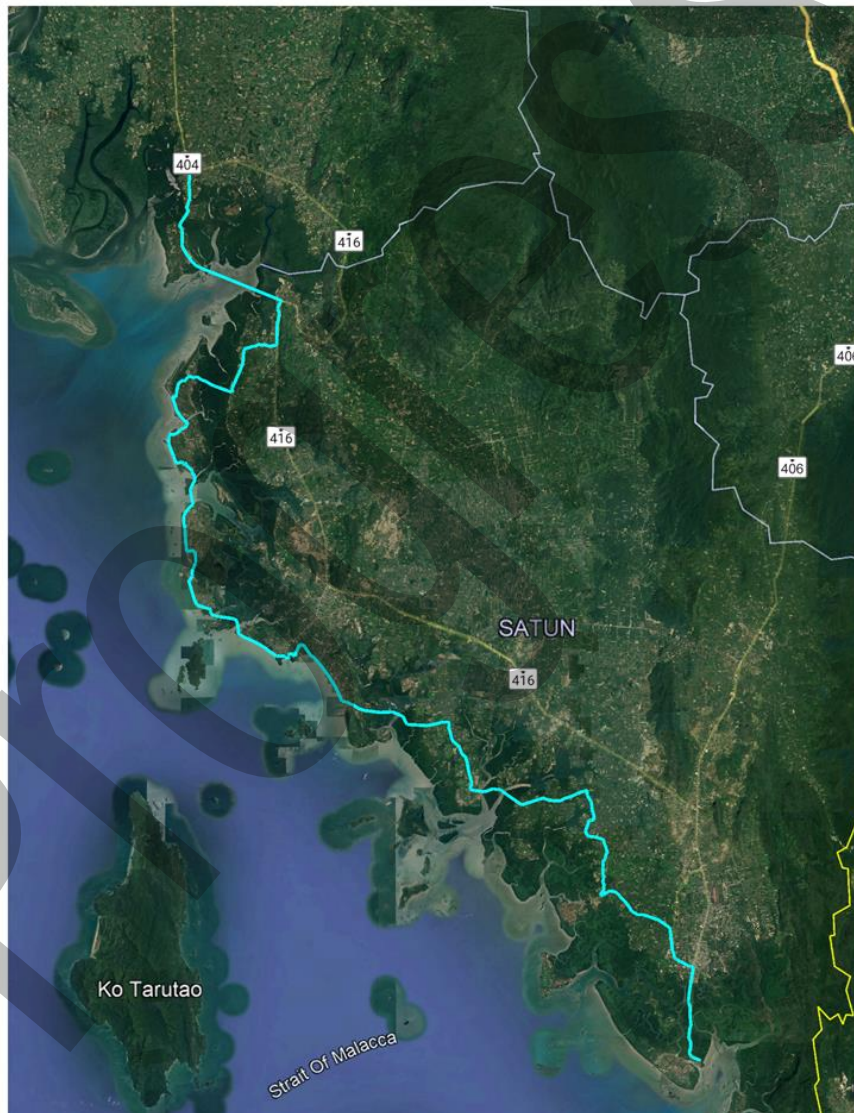
1) **แนวเส้นทางเลือกที่ 1** มีจุดเริ่มต้นบริเวณพื้นที่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ที่จุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 404 และทางหลวงหมายเลข 416 โดยแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 404 ผ่านชุมชนบ้านท่าข้าม เกาะเหลาตรง และก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างชุมชนบ้านท่าข้าม และชุมชนบ้านนาทอน จากนั้นแนวเส้นทางเบี่ยงไปทางทิศใต้เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3002 และเบี่ยงแนวเส้นทางอีกครั้งบริเวณชุมชนบ้านบาราย ไปทางทิศตะวันตก ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนตามแนวถนนชุมชนเดิม จบไปถึงแนวถนนเลียบชายหาดทุ่งสะโ๊ะ และมีแนวเส้นทางควบคู่ไปตามแนวชายหาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณโดยรอบชายหาด และมีแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ ผ่านชุมชนบ้านขอนคลาน สะพานราไวย์ หาดราไวย์ และสะพานดุกัง ก่อนที่จะก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินต่อเนื่องไปทางทิศใต้ เข้าสู่อำเภอละงู ผ่านพื้นที่ชุมชนบ้านบุโบาย หาดแหลมสน ชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก และสะพานเชื่อมแผ่นดินแนวใหม่ เชื่อมต่อไปยังท่าเรือปากบารา ซึ่งเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 4052 โดยแนวเส้นทางต่อเนื่องไปตามแนวถนนหมายเลข 4052 อย่างไรก็ตามแนวเส้นทางเบี่ยงออกจากแนวถนนเดิมไปตามแนวถนนชุมชนประชิดเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา และเชื่อมต่อไปยังแนวถนนเลียบชายหาดบางศิลา จากนั้นแนวเส้นทางเบี่ยงไปตามแนวถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 4020 และตัดแนวถนนใหม่ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนบางส่วน พร้อมสะพานเชื่อมแผ่นดิน เข้าสู่อำเภอท่าแพ บริเวณถนนชุมชนบ้านปลักแรด ซึ่งแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ตามแนวถนนชุมชน และเบี่ยงไปทางทิศตะวันออกบริเวณท่าเรือสาคร ผ่านท่าเรือทุ่งริน โดยมีรูปแบบเป็นสะพานเชื่อมแผ่นดินเข้าสู่อำเภอเมืองสตูล และเชื่อมต่อถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3001 ลัดเลาะไปตามแนวถนนเดิมเลียบพื้นที่ทางตะวันออกของป่าชายเลน ผ่านชุมชนเจ๊ะบิลัง และเปลี่ยนไปตามแนวถนนทางหลวงสาย 4051 เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 421 และ 406 มุ่งหน้าลงทิศใต้ จนไปสิ้นสุดแนวเส้นทางที่ท่าเรือท่ามะลิ้ง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล รวมระยะทางโดยประมาณ 123 กิโลเมตร

รูปที่ 4.4-15 แนวเส้นทางเลือกที่ 1 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล

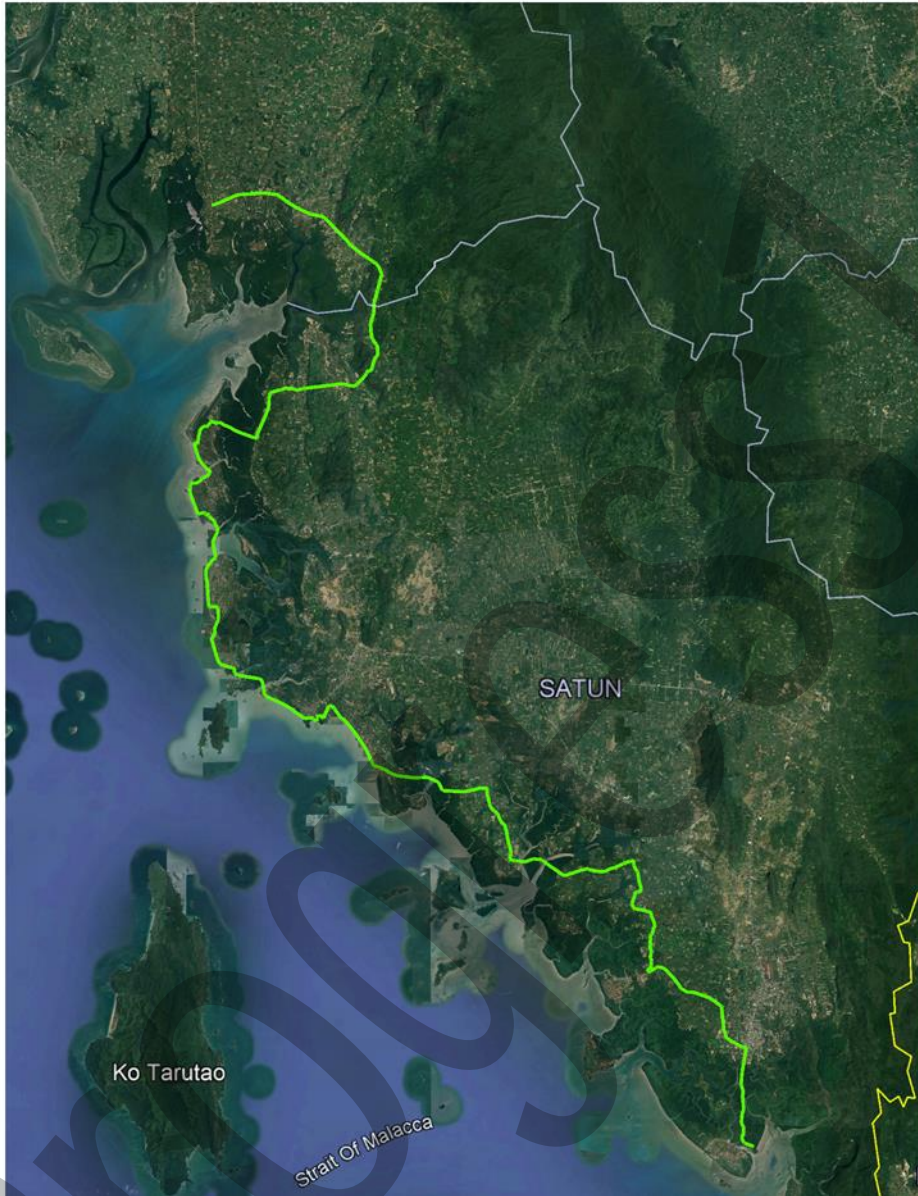
2) แนวเส้นทางเลือกที่ 2 มีจุดเริ่มต้นบริเวณพื้นที่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ที่จุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 404 และทางหลวงหมายเลข 416 โดยแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 404 ผ่านชุมชนบ้านท่าข้าม เกาะเหลาตรง และก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินระหว่างชุมชนบ้านท่าข้าม และชุมชนทุ่งหว้า จากนั้นแนวเส้นทางเบี่ยงไปทางทิศใต้เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3002 และเบี่ยงแนวเส้นทางอีกครั้งบริเวณชุมชนบ้านบาราย ไปทางทิศตะวันตก ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนตามแนวถนนชุมชนเดิม จบไปถึงแนวถนนเลียบชายหาดทุ่งสะโบ๊ะ และมีแนวเส้นทางควบคู่ไปตามแนวชายหาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณโดยรอบชายหาด และมีแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ ผ่านชุมชนบ้านชอนคลาน สะพานราไวย์ หาดราไวย์ และสะพานดุกัง ก่อนที่จะก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินต่อเนื่องไปทางทิศใต้ เข้าสู่อำเภอละงู ผ่านพื้นที่ชุมชนบ้านบุโบย หาดแหลมสน ชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก และสะพานเชื่อมแผ่นดินแนวใหม่ เชื่อมต่อไปยังท่าเรือปากบารา ซึ่งเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 4052 โดยแนวเส้นทางต่อเนื่องไปตามแนวถนนหมายเลข 4052 อย่างไรก็ตามแนวเส้นทางเบี่ยงออกจากแนวถนน

เดิมไปตามแนวถนนชุมชนประชิดเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา และเชื่อมต่อไปยังแนวถนนเลียบชายหาดบางศิลา จากนั้นแนวเส้นทางเบี่ยงไปตามแนวถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 4020 และตัดแนวถนนใหม่ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนบางส่วน พร้อมสะพานเชื่อมแผ่นดิน เข้าสู่อำเภอท่าแพ บริเวณถนนชุมชนบ้านปลักแรด ซึ่งแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ตามแนวถนนชุมชน และเบี่ยงไปทางทิศตะวันออกบริเวณท่าเรือสาคร ผ่านท่าเรือทุ่งริน โดยมีรูปแบบเป็นสะพานเชื่อมแผ่นดินเข้าสู่อำเภอเมืองสตูล และเชื่อมต่อถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3001 ถัดเลาะไปตามแนวถนนเดิมเลียบพื้นที่ทางตะวันออกของป่าชายเลน ผ่านชุมชนเจ๊ะบิลัง และเปลี่ยนไปตามแนวถนนทางหลวงสาย 4051 เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 421 และ 406 มุ่งหน้าลงทิศใต้ จนไปสิ้นสุดแนวเส้นทางที่ท่าเรือตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล รวมระยะทางโดยประมาณ 145 กิโลเมตร

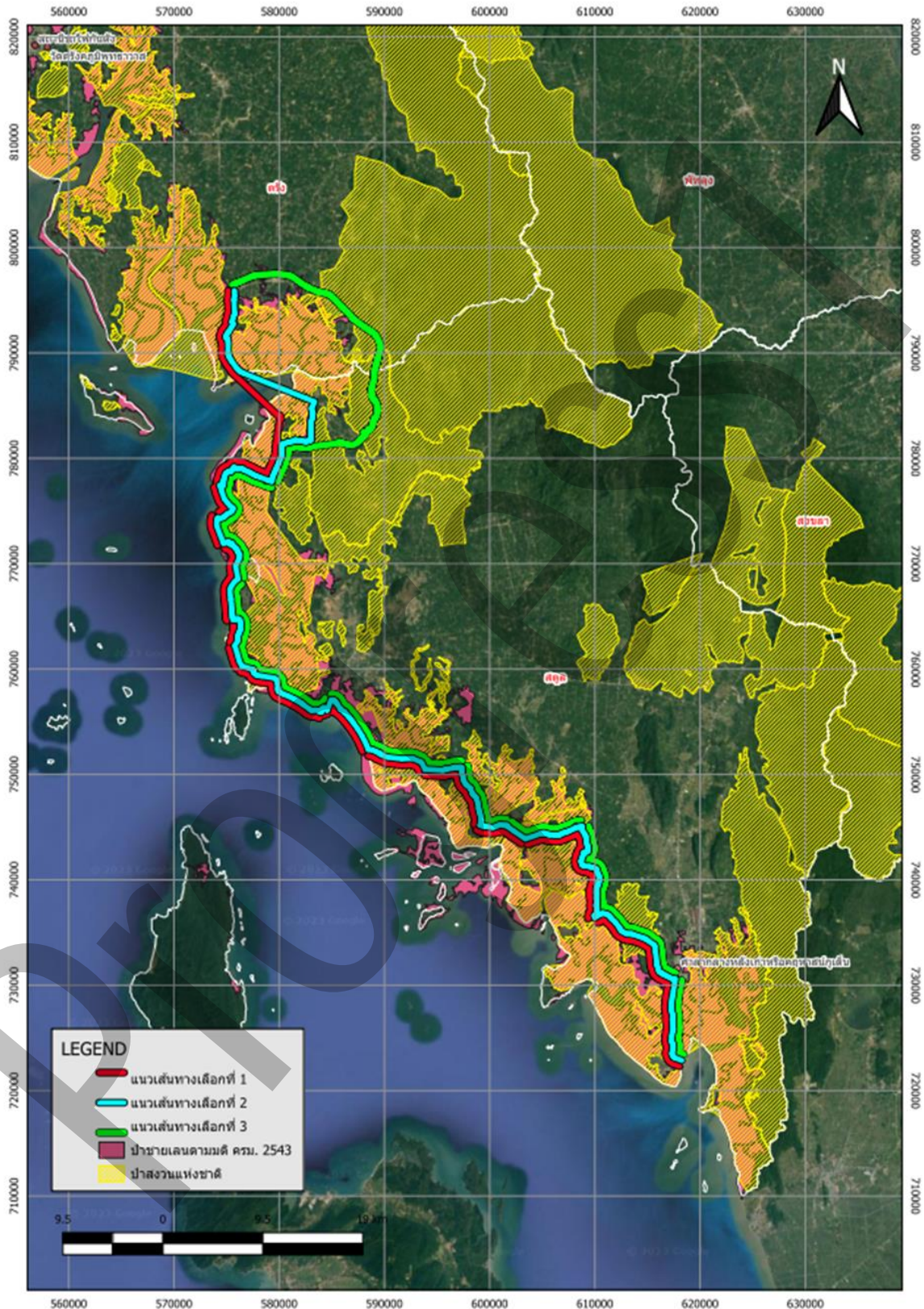

รูปที่ 4.4-16 แนวเส้นทางเลือกที่ 2 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล

3) แนวเส้นทางเลือกที่ 3 มีจุดเริ่มต้นบริเวณพื้นที่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ที่จุดตัดถนนทางหลวงหมายเลข 404 และทางหลวงหมายเลข 416 โดยแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 416 ผ่านพื้นที่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง เข้าสู่อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล โดยแนวเส้นทางได้เบี่ยงออกจากทางหลักไปทางทิศตะวันตกเพื่อเชื่อมกับถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3002 บริเวณโรงเรียนทุ่งหว้า จากนั้นแนวเส้นทางเบี่ยงไปทางทิศใต้เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3002 และเบี่ยงแนวเส้นทางอีกครั้งบริเวณชุมชนบ้านบารายี ไปทางทิศตะวันตก ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนตามแนวถนนชุมชนเดิมจนไปถึงแนวถนนเลียบชายหาดทุ่งสะโปะ๊ะ และมีแนวเส้นทางควบคู่ไปตามแนวชายหาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณโดยรอบชายหาด และมีแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ ผ่านชุมชนบ้านขอนคลาน สะพานราไว๋ หาดราไว๋ และสะพานดุกัง ก่อนที่จะก่อสร้างสะพานเชื่อมแผ่นดินต่อเนื่องไปทางทิศใต้ เข้าสู่อำเภอละงู ผ่านพื้นที่ชุมชนบ้านบุโอบย หาดแหลมสน ชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก และสะพานเชื่อมแผ่นดินแนวใหม่เชื่อมต่อไปยังท่าเรือปากบารา ซึ่งเชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 4052 โดยแนวเส้นทางต่อเนื่องไปตามแนวถนนหมายเลข 4052 อย่างไรก็ตามแนวเส้นทางเบี่ยงออกจากแนวถนนเดิมไปตามแนวถนนชุมชนประชิดเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา และเชื่อมต่อไปยังแนวถนนเลียบชายหาดบางศิลา จากนั้นแนวเส้นทางเบี่ยงไปตามแนวถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 4020 และตัดแนวถนนใหม่ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนบางส่วนพร้อมสะพานเชื่อมแผ่นดิน เข้าสู่อำเภอท่าแพ บริเวณถนนชุมชนบ้านปลักแรด ซึ่งแนวเส้นทางมุ่งต่อเนื่องไปทางทิศใต้ตามแนวถนนชุมชน และเบี่ยงไปทางทิศตะวันออกบริเวณท่าเรือสาคร ผ่านท่าเรือทุ่งรีน โดยมีรูปแบบเป็นสะพานเชื่อมแผ่นดินเข้าสู่อำเภอเมืองสตูล และเชื่อมต่อถนนทางหลวงชนบทหมายเลข 3001 ลัดเลาะไปตามแนวถนนเดิมเลียบพื้นที่ทางตะวันออกของป่าชายเลน ผ่านชุมชนเจ๊ะบิลัง และเปลี่ยนไปตามแนวถนนทางหลวงสาย 4051 เชื่อมต่อไปยังถนนทางหลวงหมายเลข 421 และ 406 มุ่งหน้าลงทิศใต้ จนไปสิ้นสุดแนวเส้นทางที่ท่าเรือตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล รวมระยะทางโดยประมาณ 156 กิโลเมตร

รูปที่ 4.4-17 แนวเส้นทางเลือกที่ 3 ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดสตูล

รูปที่ 4.4-18 แนวเส้นทางเลือก ของโครงการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วง จังหวัดระนอง

4.5 การกำหนดรูปแบบถนนโครงการ

รูปแบบถนนของโครงการเป็นถนนสายรองเพื่อการท่องเที่ยว ได้ออกแบบตามมาตรฐานของกรมทางหลวงสำหรับทางหลวงทั่วประเทศ โดยให้สอดคล้องกับรูปแบบถนนเดิม และสภาพพื้นที่ หากตัดผ่านโครงข่ายถนนเดิม โดยให้มีองค์ประกอบต่างๆ ของรูปตัดถนน เช่น ช่องจราจร ไหล่ทาง ชั้นทาง ลาดดินตัด ดินถม ร่องน้ำข้างทาง งานสาธารณูปโภค อุปกรณ์เสริมความปลอดภัย และการขยายคันทางเดิม แสดงดังรูปที่ 4.5-1 โดยการออกแบบพิจารณาจากรูปแบบมาตรฐานของกรมทางหลวงเป็นเกณฑ์ และปรับเพิ่มเติมรายละเอียดตามความเหมาะสม ส่วนการกำหนดรูปแบบถนนโครงการขององค์ประกอบภูมิทัศน์ช่วยส่งเสริมเชื่อมโยงพื้นที่สนับสนุนเข้าถึงการขนส่งสาธารณะ โดยมีรายละเอียดส่วนประกอบของถนน ได้แก่

(1) เขตทาง เป็นเขตถนนที่วัดจากฝั่งด้านหนึ่งไปยังฝั่งตรงข้ามในแนวตั้งฉาก ความกว้างของเขตทางในถนนแต่ละสาย ประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ ทางเท้า ช่องจราจร เกาะกลางถนน ซึ่งมีขนาดต่างกันตามปริมาณการจราจรและประเภทของถนน

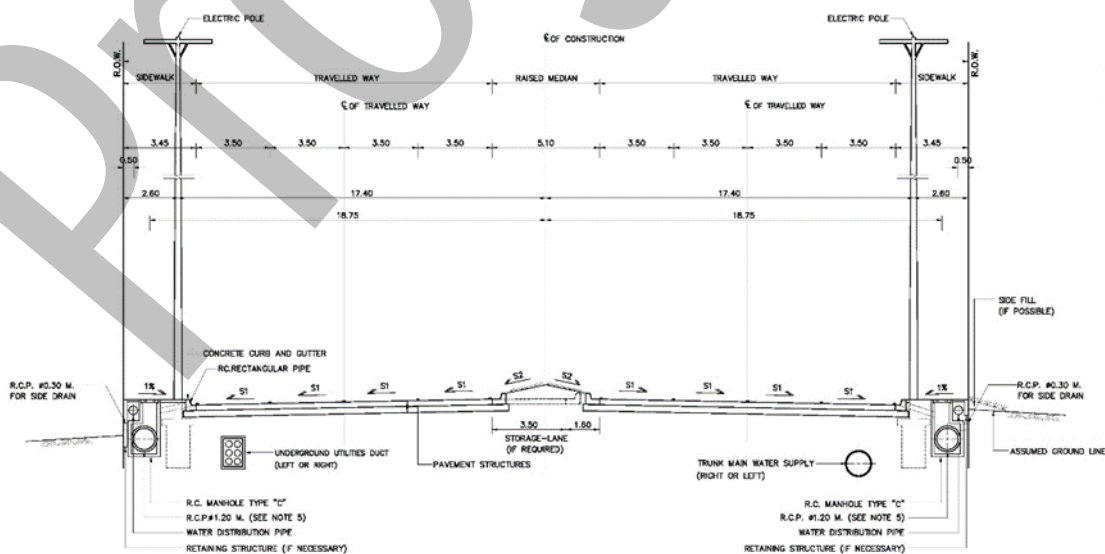
(2) ทางเท้า ของถนนเป็นพื้นที่รองรับอุปกรณ์ทั้งด้านบนและด้านใต้ทางเท้า เช่น ศาลาที่พัก ที่จอดรถสาธารณะ ป้ายต่างๆ เสาไฟฟ้า เสาไฟส่องสว่าง ต้นไม้ ท่อระบายน้ำ ท่อประปา เป็นต้น ความกว้างของทางเท้าควรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3.00 ม. ความลาดชันทางเท้าด้านยาวประมาณ 0-3% ด้านกว้างลาดชัน 2%

(3) ช่องจราจร เป็นช่องทางของยานพาหนะตั้งแต่ 2 ช่องจราจรสำหรับถนนสายย่อย ไปจนถึง 6 ช่องจราจร สำหรับถนนสายหลัก มาตรฐานความกว้างของช่องจราจรอยู่ระหว่าง 2.75-3.50 ม.

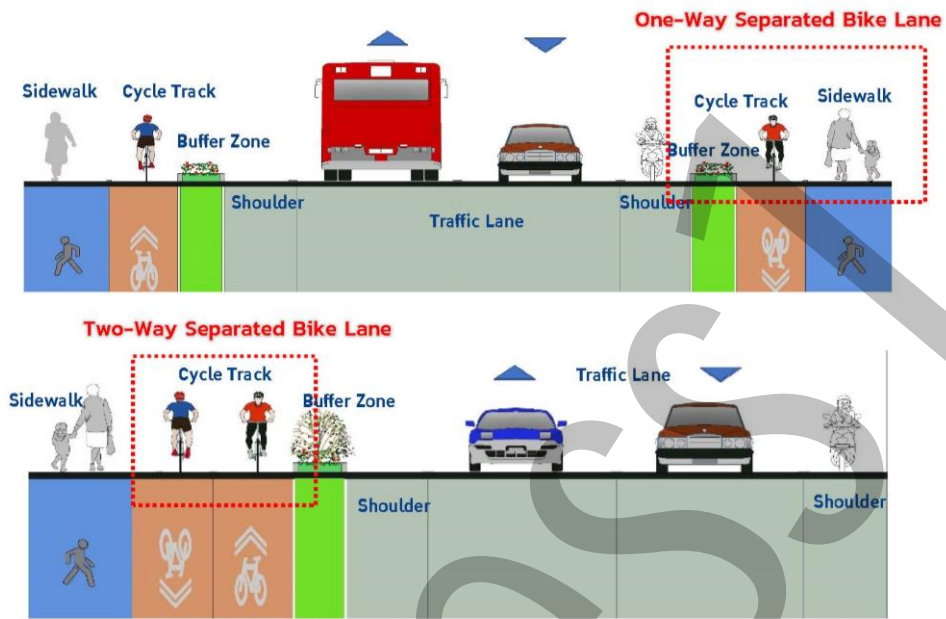
(4) เกาะกลางถนน เป็นส่วนของถนนที่ใช้สำหรับแยกการจราจรที่มีทิศทางสวนกัน ขนาดของเกาะกลางถนนมีความแตกต่างตามช่องจราจรและประเภทของถนน มีความกว้างอยู่ระหว่าง 1.00-4.20 ม.

(5) ไหล่ทาง เป็นพื้นที่ส่วนริมสุดทั้งสองข้างต่อจากทางเท้า

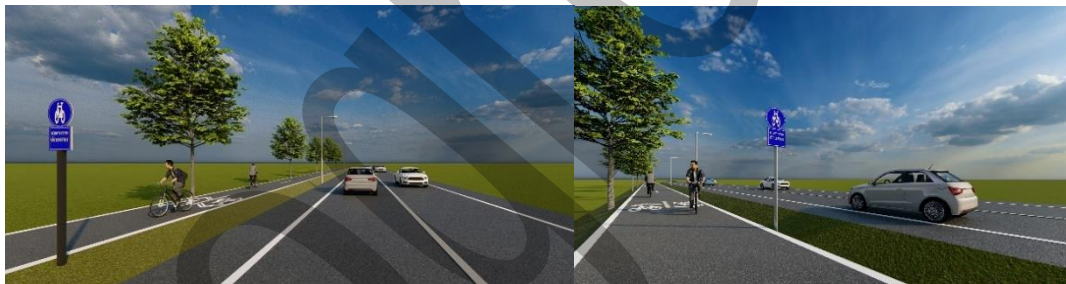
(6) ทางจักรยาน อาจใช้ในช่องทางเดียวกับทางรถยนต์ตามปกติหรือแยกช่องทางจักรยานด้วยการตีเส้นแสดงเครื่องหมายทางจักรยาน หรือแยกเฉพาะทางจักรยานออกจากทางรถยนต์ หรือกันพื้นที่ไหล่ทางหรือทางเท้าให้เป็นทางจักรยาน แสดงดังรูปที่ 4.5-2

รูปที่ 4.5-1 ตัวอย่างของระบบสาธารณูปโภคบนถนนทางหลวง

รูปที่ 4.5-2 แสดงตัวอย่างรูปแบบทางจักรยานแบบช่องทางเดียวกับแบบสวนทางกัน

รูปที่ 4.5-3 แสดงตัวอย่างรูปแบบทางจักรยานแบบแยกจากทางรถยนต์

ในการออกแบบถนนเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลของงานสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ จะช่วยส่งเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยว สร้างบรรยากาศของสภาพแวดล้อมในการเดินทางและสื่อถึงอัตลักษณ์ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด แสดงดังรูปที่ 4.5-4 ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม เช่น แสงสว่าง ทางข้ามระดับทางเท้า ที่จอดรถผู้พิการ ทางลาด ทางเดินเชื่อมต่อลงหาด ทางจักรยาน จุดจอดรถจักรยาน รวมทั้งการออกแบบในส่วนของพื้นที่กิจกรรมสาธารณะ เพื่อดึงดูดประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ชุมชนน่าอยู่ เช่น ลานพลาซ่า ทางเดินออกกำลังกาย ทางเดินเลียบหาด พื้นที่ร้านค้าชุมชน แสดงดังรูปที่ 4.5-6

รูปที่ 4.5-4 แสดงทัศนียภาพจำลอง Landmark ถนนท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

รูปที่ 4.5-5 แสดงทัศนียภาพจำลองส่วนประกอบถนน ทางจักรยาน ทางเดินเท้า

รูปที่ 4.5-6 แสดงทัศนียภาพจำลองสิ่งอำนวยความสะดวกโครงการถนนท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเล

งานส่วนที่ 4 : การออกแบบแนวคิดเบื้องต้น
(Conceptual Design) และศึกษาความเหมาะสม
ทางวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อม
ของโครงการ(Feasibility Study) เส้นทางท่องเที่ยว
เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

บทที่ 5

งานส่วนที่ 4 : การออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) และศึกษาความเหมาะสมทางวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อม ของโครงการ (Feasibility Study) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

5.1 งานออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design)

1) แนวคิดการออกแบบงานทาง

ที่ปรึกษาจะดำเนินการออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) ของการพัฒนาโครงการทั้งในด้านแนวสายทาง และรูปแบบถนนโครงการ โดยออกแบบให้สามารถรองรับการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ (New landmark) มีความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว และคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย ความปลอดภัย และความสวยงาม การออกแบบจะอ้างอิงมาตรฐานการออกแบบของกรมทางหลวง รวมถึงมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับ ได้แก่ มาตรฐานของ AASHTO (American Association of State Highway and Transportation Officials) โดยงานออกแบบทางด้านงานทางที่ ประกอบด้วย งานออกแบบวิศวกรรม งานทางด้านเรขาคณิต และ งานออกแบบองค์ประกอบงานทางอื่น ๆ มีรายละเอียดของงานดังนี้

- แนวทางราบ (Horizontal Alignment) พิจารณาออกแบบแนวทางราบให้สามารถรับความเร็วตามกำหนดได้อย่างปลอดภัย ทั้งนี้จะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วออกแบบรัศมีโค้งวงกลม และการยกโค้งที่เหมาะสม ตามข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ รวมทั้งออกแบบระยะมองเห็นของการหยุดรถให้ปลอดภัยและเพียงพอตามข้อกำหนด
- แนวทางตั้ง (Vertical Alignment) พิจารณาตรวจสอบข้อมูลของค่าระดับน้ำสูงสุด ลักษณะภูมิประเทศ ความหนาของชั้นทางมาประกอบในการกำหนดระดับก่อสร้าง ในกรณีปรับปรุงถนนเดิม ค่าระดับก่อสร้างของถนนต้องสอดคล้องกับระดับถนนเดิมและระดับต่อเชื่อมของถนนในพื้นที่ ในส่วนบริเวณที่จำเป็นต้องออกแบบเป็นสะพานจะกำหนดให้มีความสูงของช่องลอดที่เพียงพอและเป็นไปตามมาตรฐานของกรมทางหลวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จะพิจารณาออกแบบให้เพียงพอกับระยะมองเห็นปลอดภัย (Safety Sight Distance) และความสะดวกสบายของผู้ใช้รถด้วย
- รูปตัดตามขวาง (Typical Cross Section) ออกแบบรูปตัดถนนโครงการให้ได้ความกว้างของผิวทางและไหล่ทาง ตามมาตรฐานชั้นทางของกรมทางหลวง สำหรับทางหลวงทั่วประเทศ แสดงดังตารางที่ 5.1-1 สอดคล้องกับรูปแบบถนนเดิมและสภาพพื้นที่ โดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปตัดถนน เช่น ช่องจราจร ไหล่ทาง ชั้นทาง ลาดดินถม ลาดดินตัด ร่องน้ำข้างทาง ตำแหน่งสาธารณูปโภค อุปกรณ์เสริมความปลอดภัย และการขยายคันทางเดิม เป็นต้น โดยการออกแบบพิจารณาจากรูปแบบมาตรฐานของกรมทางหลวงเป็นเกณฑ์ และปรับเปลี่ยนรายละเอียดตามความเหมาะสม

เมื่อออกแบบแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) แล้วเสร็จ จะนำแนวคิดเบื้องต้นมาศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมเบื้องต้น (Pre-Feasibility Study) และศึกษาความเหมาะสม (Feasibility Study) ด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อมของโครงการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design) ต่อไป

Progress

ตารางที่ 5.1-1 มาตรฐานชั้นทางสำหรับทางหลวงทั่วประเทศ

ชั้นทาง	พิเศษ	1	2	3	4	5	เขตเมือง	ทางชนวน
ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวัน	มากกว่า 8,000	4,000 - 8,000	2,000 - 4,000	1,000 - 2,000	300 - 1,000	น้อยกว่า 300	-	-
อัตราความเร็วที่ใช้ออกแบบ กม./ชม.								
- ทางราบ		90 - 110			70 - 90	60 - 80	60	70 - 90
- ทางเนิน		80 - 110			55 - 70	50 - 60	60	70 - 80
- ทางเขา		70 - 90			40 - 55	30 - 50	60	60 - 70
ความลาดชันสูงสุด %								
- ทางราบ	4		4		4	4	ตามสภาพพื้นที่	4
- ทางเนิน	6		6		8	8	ตามสภาพพื้นที่	6
- ทางเขา	6		8		12	12	ตามสภาพพื้นที่	8
ประเภทผิวทางจราจรที่เสนอแนะและไหล่ทาง		ชั้นสูง	กลาง-สูง			ลูกรัง	ชั้นสูง	กลาง-สูง
ความกว้างของผิวจราจร (เมตร)	อย่างน้อยข้างละ 7.00	7	7	7	7	8	ช่องจราจรละ 3.00 - 3.50	ช่องจราจรละ 3.00 - 3.50
ความกว้างของไหล่ทาง (เมตร)	ซ้าย 2.50 - 3.00 ขวาทาง 1.00 -1.50	2.5	2	1.5	1	-	2.50 หรือ เป็นทางเท้า	อย่างน้อย 2.00 ม.หรือเป็นทางเท้า
ความกว้างของผิวจราจรบนสะพาน (เมตร)	11	12	11	11	11	11	สะพานกว้างตามรูปแบบ Ultimate Design หรืออย่าง น้อย 11.00 ม.	
ความกว้างของเขตทาง (เมตร)	60-80		40-60		30-40		ตามความเหมาะสม	-
ยกโค้งราบสูงสุด				10%			6%	10%

หมายเหตุ :

1. ความกว้างไหล่ทางที่ปรากฏเป็นไหล่ทาง โดยทั่วไปสำหรับบางช่วง หากมีความจำเป็น อาจขยาย ความกว้างได้ตามความจำเป็นของทางในช่วงนั้น ๆ
2. การแบ่งผิวจราจรและไหล่ทางแบ่งด้วยเส้นขอบทาง
3. สะพานที่มีทางเท้า ความกว้างทางเท้าอย่างน้อย ข้างละ 1.50 ม.
4. ความกว้างสะพานในทางชัน 4,5 ในสายทางที่คาดว่าจะไม่เพิ่มมาตรฐานชั้นทางในระยะเวลานั้น ความกว้างสะพานอาจลดลงได้แต่ต้องไม่น้อยกว่า 9.00 ม.
5. ลาดคันทันทางโดยทั่วไปให้ใช้ความลาดเอียง 4:1 ถึง 6:1 ยกเว้นบางช่วงที่มีความจำเป็น ความลาดเอียงอาจใช้ 2:1 ถึง 3:1 ตามแต่กรณี
6. มาตรฐานทางชัน 4,5 ไม่แนะนำสำหรับทงหลวงแผ่นดิน

2) แนวคิดการออกแบบโครงสร้างสะพาน/อาคารระบายน้ำ

สำหรับแนวคิดในการออกแบบโครงสร้างสะพาน/อาคารระบายน้ำ ที่ปรึกษาจะออกแบบตามมาตรฐาน AASHTO LRFD ฉบับล่าสุด โดยที่รูปแบบของโครงสร้างสะพานต้องมีรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ การจัดวางตำแหน่งเสาตอม่อสะพานจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพการระบายน้ำ ขนาดของช่องเปิดต้องเพียงพอต่อปริมาณน้ำที่ไหลผ่าน และหลีกเลี่ยงการจัดวางตำแหน่งเสาตอม่อให้อยู่ในลำน้ำ โครงสร้างสะพานต้องสามารถป้องกันการกัดเซาะจากกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวในช่วงฤดูน้ำหลาก มีองค์ประกอบและชิ้นส่วนของสะพานที่ง่ายต่อการดูแลรักษาและสามารถเปลี่ยนได้ในอนาคตหากเสื่อมสภาพหรือหมดอายุการใช้งาน สามารถก่อสร้างได้ง่ายและรวดเร็ว รวมทั้งยังคำนึงถึงการออกแบบองค์ประกอบของสะพานให้มีความสวยงาม มีรูปแบบที่ทันสมัยและประหยัด ซึ่งในระหว่างการทำงานจะมีการประสานงานออกแบบร่วมกับงานวิศวกรรมด้านอื่น ๆ เช่น วิศวกรรมงานทาง วิศวกรรมปลูกพืช วิศวกรรมระบายน้ำ งานออกแบบทางสถาปัตยกรรม เป็นต้น

3) แนวคิดการออกแบบโครงสร้างอาคารประกอบงานทาง

การออกแบบโครงสร้างอาคารประกอบงานทาง ที่ปรึกษาจะออกแบบโดยยึดถือมาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ ตามมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยรูปแบบโครงสร้างต้องมีความมั่นคงแข็งแรงและออกแบบให้รองรับการใช้งานของระบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเลือกใช้วัสดุโครงสร้างและระบบโครงสร้างที่มีความเหมาะสม บำรุงรักษาได้ง่ายในอนาคต การออกแบบต้องให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของงานวิศวกรรมด้านอื่น ๆ เช่นงานระบายน้ำ งานออกแบบงานระบบงานสถาปัตยกรรม และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4) แนวคิดการออกแบบด้านงานสถาปัตยกรรม

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันของโครงการโซนเอ ขอบเขตพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต มีจุดมุ่งหมายในการออกแบบภูมิทัศน์องค์ประกอบของถนน เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและผู้ใช้เส้นทาง เช่น ทางเดินเท้า ทางจักรยาน จุดพักรถ จุดชมวิว ลานนั่งทานอาหาร ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ป้ายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเส้นทางโครงการ เป็นต้น ซึ่งช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวสร้างบรรยากาศของสภาพแวดล้อมในการเดินทางและสื่อถึงอัตลักษณ์ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

โดยมีวัตถุประสงค์ในการออกแบบภูมิทัศน์ถนนเส้นทางใหม่หรือปรับปรุงส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญในพื้นที่บนถนนเดิม ประกอบด้วย

- การเชื่อมต่อและสนับสนุนการขนส่งสาธารณะ-การเข้าถึงชายหาด
- ทำให้ถนนเลียบชายหาดหรือถนนโครงข่ายมีความสวยงาม
- ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม
- มีความปลอดภัยสำหรับทุกคน
- ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต ชุมชนน่าอยู่
- ดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งเสริมพื้นที่กิจกรรมสาธารณะ

ที่ปรึกษาได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลโครงการพัฒนาต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องในการออกแบบของงานสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ เช่น โครงการออกแบบถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1 เป็นส่วนหนึ่งของ

โครงข่ายถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก โดยกรมทางหลวงชนบท ประกอบด้วย เส้นทางจักรยาน จุดชมวิว การออกแบบประติมากรรมวงเวียน จุดพักรถ มีอาคารประกอบ ได้แก่ อาคารร้านค้าชุมชน หอมน้ำสาธารณะ อาคารบริการนักท่องเที่ยว ศาลาพักผ่อน อาคารสำนักงาน ป้ายแผนที่ ป้ายชื่อสถานที่ แสดงดังรูปที่ 5.1-1

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-1 แสดงตัวอย่างข้อมูลโครงการออกแบบถนนเฉลิมบูรพาชลทิต ระยะที่ 1

การศึกษาแนวเส้นทางถนนเลียบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทย เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการออกแบบในโครงการไทยแลนด์รีเวียรา ตัวอย่างเช่น จุดพักรถคลองโคน แนวเส้นทางจักรยานที่แยกออกจากช่องจราจร ช่วงทางแยกหาดเจ้าสำราญไปชะอำ จุดชมวิวทางธรรมชาติ แหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน สิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการ แสดงดังรูปที่ 5.1-2

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-2 แสดงตัวอย่างข้อมูลถนนเลียบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทย ไทยแลนด์รีเวียรา เส้นทาง Pacific Coast Highway หรือ PCH ประเทศสหรัฐอเมริกา ในข้อมูลทางกายภาพ กิจกรรมสาธารณะ การออกแบบเส้นทางเดินเลียบหาด ทางจักรยาน ลานปลาซ่า แสดงดังรูปที่ 5.1-3 เส้นทาง Grand Pacific Drive หรือ GPD ของประเทศออสเตรเลีย เรื่องการเชื่อมต่อถนนโครงข่าย จุดชมวิว จุดพักรถ เส้นทางในรูปแบบสะพาน แสดงดังรูปที่ 5.1-4

ซึ่งทั้งสองโครงการมีการปรับปรุงเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกในบางพื้นที่ของโครงการ เช่น Grand Pacific Walk หรือ GPW ออกแบบทางเดินที่ปลอดภัยและทางจักรยาน ป้าย แผนที่ ข้อมูลเฉพาะสถานที่ Street Furniture เป็นต้น

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-3 แสดงเส้นทาง Pacific Coast Highway หรือ PCH ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-4 แสดงเส้นทาง Grand Pacific Drive หรือ GPD ของประเทศออสเตรเลีย

กรณีศึกษา Pompano Beach Boulevard Streetscape Improvement และ Central Beach Master Plan รัฐฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา ในส่วนของการปรับปรุงภูมิทัศน์ถนนเลียบริบชายหาด

มหาสมุทรแอตแลนติก โครงข่ายเชื่อมโยงทางเท้า การปลูกต้นไม้บนทางเท้า แสงสว่าง ทางเดิน
ริมชายหาด เส้นทางออกกำลังกาย ลานจอดรถริมทะเลเพื่อเพิ่มพื้นที่จอดรถ ลานพลาซ่า การ
ออกแบบปรับปรุงพื้นที่สาธารณะเพื่อส่งเสริมกิจกรรมเชิงพาณิชย์ แสดงดังรูปที่ 5.1-5

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-5 แสดงภาพกรณีศึกษา Pompano Beach Boulevard Streetscape Improvement และ Central Beach Master Plan

รวมทั้งที่ปรึกษาได้ลงสำรวจเบื้องต้นในส่วนที่เส้นทางถนนสามารถเข้าถึงพื้นที่ของ จังหวัดระนอง พังงา
ภูเก็ต รวมทั้งพื้นที่เชื่อมต่อโครงการของจังหวัดกระบี่ ในส่วนประกอบที่สำคัญของภูมิทัศน์ถนน
โครงการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในการกำหนดเป็นแนวทางการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยว
เลียบชายฝั่งทะเลอันดามันของโครงการโซนเอ แสดงดังตารางที่ 5.1-2

ตารางที่ 5.1-2 พื้นที่สำรวจแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต

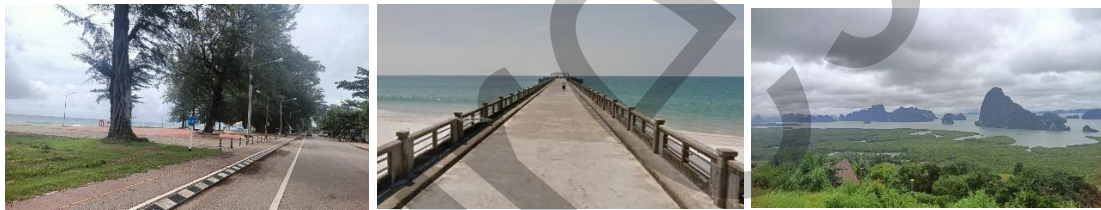
ลำดับ	แหล่งท่องเที่ยว	อยู่ในพื้นที่	จังหวัด	อนนเดียบหาด	ทางเดินเท้า	ทางจักรยาน	พื้นที่จอดรถ	เช่าไฟส่องสว่าง
1	หาดบางเบน	ต.ม่วงกลาง อ.กะเปอร์	ระนอง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มีลานจอดรถ	ไม่มี
2	ท่าเรืออุทยานแหลมสน	ต.ม่วงกลาง อ.กะเปอร์	ระนอง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
3	หาดตะเอนอก และ หาดมะนิมา	ต.กำพวน อ.สุขสำราญ	ระนอง	มี	ไม่มี	ไม่มี	จอดพื้นที่ว่าง-ใต้ต้นไม้	ไม่มี
4	หาดประพาส	ต.กำพวน อ.สุขสำราญ	ระนอง	มี	ไม่มี	ไม่มี	พื้นที่จอดรถ 1 จุด	มี
5	อ่าวเคย	ต.คุระ อ.คุระบุรี	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
6	หาดบ้านน้ำเค็ม	ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
7	หาดบางหุด	ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
8	หาดทับตะวัน	ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
9	หาดบางลึก	ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	พังงา	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
10	หาดแหลมประกาย	ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี
11	หาดบางเขียง	ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี
12	หาดนางทอง	ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	พังงา	ไม่มี	มีเป็นบางช่วง	ไม่มี	มี	มี
13	อุทยานแห่งชาติ เขาน้ำร้อน-น้ำร้อน	ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	พังงา					
14	ทำเทียมหรือทับละมุ	ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	พังงา					
15	หาดท้ายเหมือง	ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	พังงา	มี	มี	มีแต่ไม่ต่อเนื่อง	มี	มี
16	วัดพุทธธรรมนาวา	ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	พังงา					
17	หาดบ่อคน	ต.นาตย อ.ท้ายเหมือง	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
18	หาดนาใต้	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
19	หาดบ้านเขาปีหลาย	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	พังงา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
20	แหลมหิน	ต.ห่อขุย อ.ตะกั่วทุ่ง	พังงา					
21	จุดชมวิวคลองเคียน	ต.คลองเคียน อ.ตะกั่วทุ่ง	พังงา					
22	จุดชมวิวเสม็ดนางชี	ต.คลองเคียน อ.ตะกั่วทุ่ง	พังงา					
23	หาดทรายแก้ว	ต.ไม้ขาว อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มี	ไม่มี	มี	มี	มี
24	หาดไม้ขาว	ต.ไม้ขาว อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
25	หาดในยาง	ต.ถ้อง อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี
26	หาดในทอน	ต.ถ้อง อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
27	หาดบางเทา	ต.เชิงทะเล อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มีถนนช่วงสั้นๆ	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
28	หาดสุรินทร์	ต.เชิงทะเล อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
29	หาดกมลา	ต.ป่าตอง อ.กระบุรี	ภูเก็ต	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี
30	หาดป่าตอง	ต.ป่าตอง อ.กระบุรี	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
31	หาดกระรน	ต.กระรน อ.เมือง	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
32	หาดกะตะ	ต.กระรน อ.เมือง	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
33	หาดกะตะน้อย	ต.กระรน อ.เมือง	ภูเก็ต	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
34	จุดชมวิวกระรน	ต.กระรน อ.เมือง	ภูเก็ต					
35	หาดในหาน	ต.ราไวย์ อ.เมือง	ภูเก็ต	มี	ใช้ร่วมกับอน	ไม่มี	มี	มี
36	หาดยะนี	ต.ราไวย์ อ.เมือง	ภูเก็ต	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี
37	จุดชมวิวแหลมพรหมเทพ	ต.ราไวย์ อ.เมือง	ภูเก็ต					
38	หาดราไวย์	ต.ราไวย์ อ.เมือง	ภูเก็ต	มี	มี	ไม่มี	มี	มี
39	หาดกิงอาติก	ต.ราไวย์ อ.เมือง	ภูเก็ต	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
40	จุดชมวิวเขาขนา	ต.วิชิต อ.เมือง	ภูเก็ต					
41	หาดอ่าวคน	ต.วิชิต อ.เมือง	ภูเก็ต	ถนนช่วงสั้นๆ	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี
42	ทำเทียมหรือแหลมทราย	ต.เทพกระษัตรี อ.ถ้อง	ภูเก็ต					
43	ทำเทียมหรืออ่าวปอ	ต.ป่าตอง อ.ถ้อง	ภูเก็ต					
44	หาดท่าเสา	ต.ป่าตอง อ.ถ้อง	ภูเก็ต	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี

ที่มา : ทั่วประเทศ, 2566

จากการสำรวจเบื้องต้นของภูมิทัศน์ถนนโครงการพื้นที่ 3 จังหวัด จำนวน 44 แห่ง แบ่งเป็น พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล 32 แห่ง ท่าเทียบเรือ 5 แห่ง จุดชมวิว 6 แห่ง วัด 1 แห่ง จะมีถนนที่เลียบติดชายหาดจำนวน 17 แห่ง ทางเดินเท้า 10 แห่ง เส้นทางจักรยาน 2 แห่ง ผลการสำรวจเบื้องต้นแสดงให้เห็นถึงเส้นทางจักรยานจะมีจำนวนน้อยที่สุด โดยพบที่ ถนนหาดท้ายเหมือง จังหวัดพังงา และ หาดทรายแก้ว จังหวัดภูเก็ตแสดงดังรูปที่ 5.1-6

ตัวอย่างพื้นที่สำรวจจังหวัดระนอง

ตัวอย่างพื้นที่สำรวจจังหวัดพังงา

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

ตัวอย่างพื้นที่สำรวจจังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 5.1-6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต

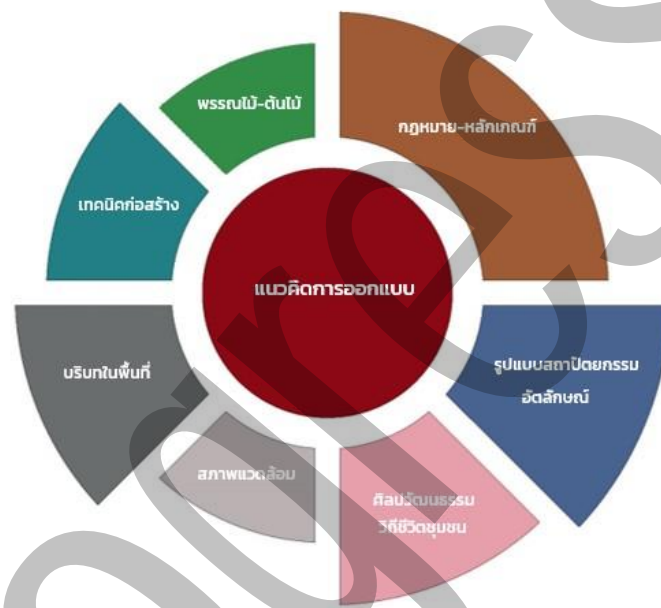
นอกจากนี้ที่ปรึกษาได้สำรวจทางกายภาพสถานที่สำคัญ อาคารทางสถาปัตยกรรม การออกแบบตกแต่งภูมิทัศน์ถนน เพื่อเก็บข้อมูลในบริบทต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัด แสดงดังรูปที่ 5.1-7

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-7 แสดงอาคารสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภูมิทัศน์ถนน

การกำหนดแนวคิดของรูปแบบสถาปัตยกรรม-ภูมิทัศน์ในโครงการมีแนวความคิดของสถาปัตยกรรมแบบร่วมสมัย (Contemporary Architecture) เน้นการใช้วัสดุและเทคโนโลยี เทคนิควิธีการก่อสร้างผสมผสานประยุกต์สืบสานต่อยอดเข้ากับเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรม และบริบททางวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ของโครงการ หลักการออกแบบ (Passive) คำนึงถึงความปลอดภัยเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศท้องถิ่น พรรณไม้ที่เลือกใช้ในโครงการ รวมถึงนำหลักเกณฑ์ข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ แสดงดังรูปที่ 5.1-8

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.1-8 แสดงผังแนวความคิดในการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ของโครงการ

หลักที่สำคัญในการออกแบบอาคารในโครงการในงานออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรม

- การกำหนดที่ตั้งอาคารมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
- การออกแบบวางผัง การสร้างพื้นที่ รูปแบบอาคาร เชื่อมโยงกับบริบทโดยรอบ โดยคำนึงสภาพปัจจุบันกับระดับดินเดิมในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง
- การเข้าถึงมีความปลอดภัย เน้นเปิดพื้นที่จุดจอดรถให้ผู้ขับขี่ที่ใช้เส้นทางโครงการสามารถมองเห็นได้จากระยะไกล
- การออกแบบขนาด สัดส่วน เหมาะสมพอดีกับการใช้งาน
- การออกแบบตกแต่งหรือการสร้างสัญลักษณ์ลวดลายต่าง ๆ ไม่กระทบต่อความอ่อนไหวในประเด็นทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น

- การเลือกใช้วัสดุ เทคนิควิธีการก่อสร้าง แข็งแรง ทนทาน ดูแลรักษาง่าย และปลอดภัยต่อผู้ใช้ อาคาร หลีกเลียงพื้นผิวที่สะท้อนแสงเพื่อลดอันตรายการมองเห็นของผู้สัญจรใช้ทาง
- ออกแบบอาคารสถานที่ คำนึงถึงการเดินเชื่อมต่อ การเข้าถึงพื้นที่ของหลักการออกแบบอารยสถาปัตย์ (Universal Design) เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ และคนชราพื้นที่จอดรถสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ เป็นต้น

งานออกแบบทางด้านภูมิทัศน์ หลักที่สำคัญในการออกแบบภูมิทัศน์ในโครงการ

- พรรณไม้ที่ใช้มีความปลอดภัย ไม่บดบังทัศนวิสัย ต่อผู้สัญจรใช้เส้นทาง
- พรรณไม้ที่ใช้ในโครงการ มีความทนทาน ทนแล้ง และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ โดยเฉพาะพรรณไม้ประจำจังหวัด

คำนึงการเลือกใช้พรรณไม้ที่ปลูก ในการกำหนดขอบเขตพื้นที่ หรือออกแบบช่วยสร้างกรอบภาพของถนนและบริเวณด้านข้างทาง และ จุดนำสายตา ให้ผู้ขับขี่เป็นจุดสังเกตหรือภาพจำในสถานที่ในโครงการ เช่น ทางเข้าออก ทางแยกแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นต้น

5.2 งานวิเคราะห์ความเหมาะสมเบื้องต้น (Pre-Feasibility Study) และศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสม (Feasibility Study) ด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อมของโครงการจากแบบแนวคิดเบื้องต้น

5.2.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม

จากการคัดเลือกแนวเส้นทางที่เหมาะสม แล้วนำมาออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) ที่ปรึกษาจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความเหมาะสมเบื้องต้น (Per-Feasibility Study) ด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อมของโครงการ โดยการวิเคราะห์มูลค่าลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและบำรุงรักษาโครงการต่อหน่วย แล้วนำผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมเบื้องต้น (Per-Feasibility Study) มาประเมินและเสนอแนะทางเลือกในการพัฒนาโครงข่ายเชื่อมโยงที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และแผนการพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ จากนั้นจะดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสม (Feasibility Study) ด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อมของโครงการ โดยโครงการที่มีค่าผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจสูงแสดงให้ทราบว่ามีความคุ้มค่าในการลงทุน ซึ่งจะได้รับพิจารณาให้ดำเนินการก่อนโครงการที่มีค่าผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจต่ำ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design) ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบโครงการที่เหมาะสม

5.2.2 การศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อม

โครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล เป็นการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก สนับสนุนการเดินทางในเชิงการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ และพัฒนาให้เกิดแหล่งการเดินทางท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ จากแนวเส้นทางของโครงการเบื้องต้น จะครอบคลุม 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัด

กระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ระยะทางประมาณ 600 กิโลเมตร ซึ่งเส้นทางเบื้องต้นของโครงการ อาจตัดผ่านเขตอนุรักษ์และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ความเหมาะสม จึงพิจารณาจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงการอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโครงการด้วย

สำหรับการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานฉบับนี้ ที่ปรึกษาพิจารณา แนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล ซึ่งแนวเส้นทางเบื้องต้น การคัดกรองข้อจำกัดด้านพื้นที่ตามกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการคัดกรองเบื้องต้นเท่านั้น โดยข้อมูลอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามแนวเส้นทางของโครงการ

5.2.2.1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมการก่อสร้างของโครงการทั้งระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ อาจเป็นแหล่งกำเนิดผลกระทบด้านฝุ่นละออง เสียงรบกวน และความสั่นสะเทือน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม เช่น สถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล เป็นต้น เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล พบว่ามีพื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ทั้งหมด 235 แห่ง ดังนี้

ตารางที่ 5.2-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ		
จังหวัดระนอง (2 แห่ง)	จังหวัดพังงา (44 แห่ง)	จังหวัดภูเก็ต (25 แห่ง)
1) โรงเรียนบ้านบางเบน 2) โรงเรียนบ้านทะเลนอก	1) โรงเรียนบ้านนอกนา 2) โรงเรียนบ้านบางนายสี 3) โรงเรียนบ้านน้ำเค็ม 4) โรงเรียนบ้านบางสัก 5) โรงเรียนบ้านปากวีป 6) โรงเรียนบ้านบางเนียง 7) โรงเรียนบ้านทับละมุ 8) โรงเรียนบ้านท่าดินแดง 9) โรงเรียนบ้านเกาะนก 10) วิทยาลัยการอาชีพท้ายเหมือง 11) โรงเรียนบ้านพอดแดง 12) โรงเรียนบ้านท่าแดง 13) โรงเรียนบ้านเขาปีหลาย 14) โรงเรียนบ้านท่าบ้านแหวง 15) โรงเรียนบ้านแหลมหิน 16) โรงเรียนบ้านบากัน 17) โรงเรียนบ้านบางจัน 18) โรงเรียนบ้านย่านสะบ้า	1) โรงเรียนบ้านสาคุ 2) โรงเรียนบ้านในทอน 3) โรงเรียนบ้านกมลา 4) โรงเรียนบ้านกะหลิม 5) โรงเรียนบ้านไสน้ำเย็น 6) โรงเรียนสุวรรณคีรีเขต 7) โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ 8) โรงเรียนแหลมพันวา 9) โรงเรียนสิทธิ์สุนทรบำรุง 10) โรงเรียนวีรสตรีอนุสรณ์ 11) โรงเรียนบ้านแหลมทราย 12) มัสยิดฮิดายาตุลยันนะฮ์ 13) มัสยิดดารุลอิกมะฮ์ 14) มัสยิดกียามุดติน 15) มัสยิดเรว่วฏอดุลมุดตากิน 16) มัสยิดนูรุลอับดิยะฮ์ 17) มัสยิดหะดำนียาตุลอิสลามียะฮ์ 18) มัสยิดนุรอนอิสลามียะฮ์

ตารางที่ 5.2-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ		
19) โรงเรียนคลองเคียน	19) มัสยิดอัล-บุรอร	
20) โรงเรียนบ้านอ่าวมะขาม	20) วัดไม้ขาว	
21) โรงเรียนบ้านหินร่ม	21) วัดสุวรรณคีรีเขต	
22) โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 54	22) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำบลกะรน	
23) โรงเรียนวัดศรัทธาราม	23) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำบลกมลา	
24) มัสยิดโชคอำนวย	24) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำบลปากคอก	
25) มัสยิดบ้านเขาเผา	25) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำบลราไวย์	
26) มัสยิดบ้านคลองเคียน		
27) มัสยิดมิมิตาฮุสดีน (บ้านหาด ทรายเปลือกหอย)		
28) มัสยิดยามีอุลอิสลาม		
29) มัสยิดอัลอุสนา		
30) วัดนิโรธรังสี		
31) วัดศรัทธาราม		
32) วัดไสเสียด		
33) วัดอภัยราษฎร์บำรุง		
34) ศาลเจ้าพ่อเขาหลัก		
35) ศาลเจ้าเล่งสิ้นแก้ง		
36) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เกาะคอเขา		
37) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลองเคียน		
38) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ่อแสน		
39) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บางม่วง		
40) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทุ่งรักชัยพัฒนา		
41) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บางนายสี		
42) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านน้ำเค็ม		
43) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านปากเกาะ		
44) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อ่าวมะขาม		

ตารางที่ 5.2-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ		
จังหวัดกระบี่ (99 แห่ง)	จังหวัดตรัง (74 แห่ง)	จังหวัดสตูล (90 แห่ง)
1) โรงเรียนบ้านเขาล่อม	1) โรงเรียนกมลศรี	1) วิทยาลัยเทคนิคสตูล
2) โรงเรียนบ้านโนควน	2) โรงเรียนบ้านสายควน	2) วิทยาลัยการอาชีพละงู
3) โรงเรียนบ้านคลองแรด	3) โรงเรียนบ้านเขาไม้แก้ว	3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยลึก
4) โรงเรียนวัดสถิตโพธาราม	4) โรงเรียนสิเกาประชาคมดุรงวิทยา	4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาทอน
5) โรงเรียนบ้านแหลมลึก	5) โรงเรียนวัดไม้ผาด	5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กละงู
6) โรงเรียนบ้านบากัน	6) โรงเรียนหาดปากเมง	6) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเมือง
7) โรงเรียนบ้านอ่าวลึกน้อย	7) โรงเรียนบ้านฉางกลาง	7) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากบาหรา
8) โรงเรียนบ้านควนโอ	8) โรงเรียนบ้านน้ำราบ	8) โรงเรียนกำแพงวิทยา
9) โรงเรียนบ้านไทรหนัง	9) โรงเรียนบ้านบางสัก	9) โรงเรียนบ้านนาทอน
10) โรงเรียนคลองทราย	10) โรงเรียนบ้านหาดยาว	10) โรงเรียนบ้านนาลาน
11) โรงเรียนบ้านเขาทอง	11) โรงเรียนบ้านควนแดง	11) โรงเรียนบ้านตะโล๊ะใส
12) โรงเรียนบ้านคลองม่วง	12) โรงเรียนบ้านท่าส้ม	12) โรงเรียนสายเพชรศึกษา
13) โรงเรียนบ้านคลองแห้ง	13) โรงเรียนกันตังรัชฎาศึกษา	13) โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดชนธิภิเษกลิม)
14) โรงเรียนนุรุสุตา	14) โรงเรียนจุ่งฮัวโชะเซียว	14) โรงเรียนบ้านทุ่งมัสยิดมิตรภาพที่ 114
15) โรงเรียนบ้านแหลมโพธิ์	15) โรงเรียนอนุบาลกันตังศึกษา	15) โรงเรียนบ้านวังตง
16) โรงเรียนอุตรกิจ	16) โรงเรียนประชาวิทยา	16) โรงเรียนบ้านห้วยไทร
17) โรงเรียนอนุบาลกระบี่	17) โรงเรียนกันตังพิทยากร	17) โรงเรียนวัดชมพูนิมิตร
18) โรงเรียนบ้านคลองยวน	18) โรงเรียนเทศบาลวัดตรังภูมิ พุทธาวาส	18) โรงเรียนบ้านสวนเทศ
19) โรงเรียนบ้านแหลมกรวด	19) โรงเรียนบ้านกันตังใต้	19) โรงเรียนละงูพิทยาคม
20) โรงเรียนคลองยางประชานุสรณ์	20) โรงเรียนบ้านจุปะ	20) โรงเรียนบ้านปากบาง
21) โรงเรียนบ้านคลองยาหนด	21) วิทยาลัยการอาชีพกันตัง	21) โรงเรียนอนุบาลละงู
22) โรงเรียนบ้านหลังสอด	22) โรงเรียนบ้านวังศิลา	22) โรงเรียนท่าแพผดุงวิทย์
23) โรงเรียนบ้านคลองโตนด	23) โรงเรียนบ้านบ้าหวี	23) โรงเรียนบ้านควนฟ้าแลบ
24) โรงเรียนบ้านทุ่ง	24) โรงเรียนบ้านบกหัก	24) โรงเรียนอนุบาลเพชรกาญจน์
25) โรงเรียนแสงศาสตร์วิทยา	25) โรงเรียนวัดหนองสมาน	25) โรงเรียนบ้านในเมือง
26) โรงเรียนลิ๊ะใหญ่	26) โรงเรียนหาดสำราญ	26) โรงเรียนบ้านศรีวัง
27) โรงเรียนชุมชนบ้านศาลาด่าน	27) โรงเรียนบ้านโคกรัก	27) โรงเรียนบ้านท่าแพ
28) โรงเรียนบ้านพระแอะ	28) โรงเรียนทุ่งไทรทอง	28) โรงเรียนบ้านท่าศิลาบำรุง
29) โรงเรียนบ้านทุ่งหยีเพ็ง	29) โรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์	29) โรงเรียนบ้านวังปริง
30) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่ง	30) โรงเรียนบ้านสุโสะ	30) โรงเรียนทุ่งหว้าวิทย
31) โรงเรียนบ้านคลองนิน	31) โรงเรียนบ้านสามแยก	31) โรงเรียนบ้านเนินสูง
32) โรงเรียนบ้านเจ๊ะหลี	32) โรงเรียนบ้านท่าข้าม	32) โรงเรียนบ้านไสใหญ่
33) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเจ๊ะหลี	33) โรงเรียนบ้านหยงสตาร์	33) โรงเรียนตรีกิยะตุลอมมะห์
34) โรงเรียนวัดเกาะลันตา	34) วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน	34) โรงเรียนปากละงู
35) โรงเรียนลันตาราชาประชาอุทิศ	35) โรงเรียนบ้านทุ่งยาว	35) โรงเรียนอนุบาลทุ่งหว้า
36) โรงเรียนบ้านสังกาอู๋	36) โรงเรียนทุ่งยาววิทยา	36) โรงเรียนแสงธรรม
37) โรงเรียนบ้านทุ่งเสม็ด	37) โรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์	37) โรงเรียนบ้านไทรงาม
38) โรงเรียนบ้านคลองบึง		38) โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านศาลากันตง)

ตารางที่ 5.2-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ		
39) โรงเรียนคลองพนฤๅษดีพิทยา	38) โรงเรียนบ้านทุ่งยาวพาหนัน	39) โรงเรียนวัดท่าชะมวง
40) โรงเรียนคลองพน	39) โรงเรียนบ้านเขาติง	40) โรงเรียนปิยนุสรณ์ศึกษา
41) โรงเรียนบ้านคลองแรด	40) มัสยิดดารุสลามจุปะ	41) โรงเรียนบ้านลาหงา
42) มัสยิดดารุสลามุดากิน	41) มัสยิดบ้านโคกเคียม	42) โรงเรียนอนุบาลอมรรัตน์ทุ่งหว้า
43) มัสยิดดารุสลามุนะฮ์	42) มัสยิดบ้านรุงอิสลาม	43) โรงเรียนบ้านการันยี่ตัน
44) มัสยิดนูรุลอิหม่าม	43) มัสยิดปากีสถานกันตัง	44) โรงเรียนบ้านบารายี
45) มัสยิดนูรุลฮิยาเยฮ์คลองหิน	44) มัสยิดมีอาอุลอิสลาม	45) โรงเรียนบ้านปากบารา
46) มัสยิดนูรุลฮูดา	45) มัสยิดสู่หุยุดนัสมัสยิด	46) โรงเรียนบ้านท่าน้ำเค็ม
47) มัสยิดนูรุลฮิยาเยฮ์	46) มัสยิดอัลสะลาฟี	47) โรงเรียนอนุบาลท่าแพ
48) มัสยิดบ้านกลาง	47) มัสยิดฮนดินหนิน	48) มัสยิดกลางกำแพง
49) มัสยิดบ้านเกาะกวาง	48) วัดกมลศรี	49) มัสยิดคลองน้ำเค็ม
50) มัสยิดบ้านขุนรยา	49) วัดเขาไม้แก้ว	50) มัสยิดตะโล๊ะใส
51) มัสยิดบ้านคลองม่วง	50) วัดศรีกาญจนาราม	51) มัสยิดทำบ้านท่ามาลัย
52) มัสยิดบ้านคลองย่าหนัดใต้	51) วัดทุ่งป่าหนัน	52) มัสยิดท่าแพพัฒนา
53) มัสยิดบ้านคลองหมาก	52) วัดโนเขา	53) มัสยิดนูรูลเราะฮ์มานพัฒนา
54) มัสยิดบ้านเจ๊ะหลี่	53) วัดบ้านห้วยเล็ก	54) มัสยิดนูรุลมุสลิม
55) มัสยิดบ้านเต่าถ่าน	54) วัดภูมิประสิทธิ์	55) มัสยิดนูรุลเอียะซาน (บ้านนาลาน)
56) มัสยิดบ้านทุ่งเสม็ด	55) วัดไม้ฝาด	56) มัสยิดนูรุลฮูดา
57) มัสยิดบ้านทุ่งหิเย็ง	56) วัดวาริวัง	57) มัสยิดในเมือง
58) มัสยิดบ้านบากัน	57) วัดหนองสมาน	58) มัสยิดบ้านควนไส
59) มัสยิดบ้านพระแอะ	58) ศาลเจ้าข้าปกอง	59) มัสยิดบ้านบารายี
60) มัสยิดบ้านรำปู	59) ศาลเจ้าปู่กันตัง	60) มัสยิดบ้านหัวหิน
61) มัสยิดบ้านโล๊ะคูหยง	60) ศาลเจ้าลูกพระอิศวรน้อยเจ้าแม่ทับทิม	61) มัสยิดปากละงู
62) มัสยิดบ้านโล๊ะใหญ่	61) ศาลเจ้ายกเกี้ยน	62) มัสยิดปากีสถาน
63) มัสยิดบ้านศรีราชา	62) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้	63) มัสยิดเปรี๊ยะ
64) มัสยิดบ้านหลังสอด	63) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาไม้แก้ว	64) มัสยิดมูรุษฮาลิน
65) มัสยิดบ้านแหลมกรวด	64) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งยาว	65) มัสยิดยามืออุลอิควาน
66) มัสยิดบ้านแหลมโพธิ์	65) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางสัก	66) มัสยิดเราะฮ์อตุสซอลิฮีน
67) มัสยิดบ้านอ่าวนาง	66) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ่าหวี	67) มัสยิดอัลบาศาร์
68) มัสยิดบ้านอ่าวน้ำเมา	67) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ฝาด	68) มัสยิดอัลมาหฺนะ
69) มัสยิดประชาบารุง	68) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลิพัง	69) มัสยิดอีมาตุรรอหฺมาน
70) มัสยิดพัฒนาอิสลามบ้านท่าพรุ		70) มัสยิดฮัลมูญาฮ์ดีน
71) มัสยิดมะขามทอง		71) มัสยิดฮาดีมียะห์
72) มัสยิดเราะหฺมะติลละฮ์		72) มัสยิดฮิยาเยฮ์ซอฮ์ดีน
73) มัสยิดสันติประชาสรรค์		73) วัดชนาธิปเฉลิม
74) มัสยิดสามัคคีมัสยิด		74) วัดชมพูนิมิตร
75) มัสยิดแหลมป่อง		75) วัดท่าชะมวง
76) มัสยิดอะลิสซูนหฺนะฮ์		76) วัดปากบารา
77) มัสยิดอัลมูวาลีย์ฮ์ดีน		77) วัดโพธิ์เจริญธรรม

ตารางที่ 5.2-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ		
78) มัสยิดฮาดิฮารนอยุมูฮัมมัดฮ์	69) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สุโสะ	78) วัดวังตง
79) วัดเกาะลันตา	70) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านกะลาเส	79) วัดสาทรรังสฤทธิ
80) วัดเขาล้อม	71) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านฉางกลาง	80) วัดห้วยไทร
81) วัดถ้ำเทพนิมิตร์	72) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านหอยสตาร์	81) วัดอาทรรังสฤทธิ
82) วัดบ้านคลองแรด	73) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านห้วยลึก	82) ศาลเจ้าโปเจ้เก็ง
83) วัดสถิตโพธาราม	74) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หาดสำราญ	83) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ควนขัน
84) วัดแหลมสัก		84) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ท่าเรือ
85) ศาลเจ้าไต้เต๋เอี้ย		85) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แป๊ะระ
86) ศาลเจ้าเทพให้พร		86) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล นาทอน
87) ศาลเจ้าพระ 108-109 คลองพน		87) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านในเมือง
88) ศาลเจ้าพ่อน้ำโต๊ะก่ง		88) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านวังตง
89) ศาลเจ้าพ่อสามเซียน		89) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ปาเต๊ะ
90) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านเขาล้อม		90) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลละงู
91) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านคลองไตนต		
92) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านคลองโตบ		
93) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านคลองม่วง		
94) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านคลองยวน		
95) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านตลิ่งชัน		
96) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านนาทุ่งกลาง		
97) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้าน รำปู		
98) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านศาลาด่าน		
99) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านอ่าวลึกน้อย		

5.2.2.2 พื้นที่คุ้มครองตามกฎหมาย/พื้นที่อนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี

1) พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หมายถึง พื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตาม ในมาตรา 43 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535 เป็นกลไกทางกฎหมายที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกัน หรือยับยั้งการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ส่งเสริมการดำเนินการใดๆ ซึ่งเป็นการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน พื้นที่ที่มีคุณค่าควรแก่การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งทางด้านธรรมชาติและศิลปกรรมให้ ดำรงอยู่และใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์หลักของการกำหนดมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมเป็นไปเพื่อสงวนรักษาไว้ซึ่งความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีอยู่มิให้ถูกทำลายเสียหายและเสื่อมโทรมมากขึ้น และเพื่อฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมจนอยู่ในภาวะวิกฤติให้มีสภาพดีขึ้นและสามารถ สงวนไว้สำหรับเป็นแหล่งทรัพยากรในอนาคต

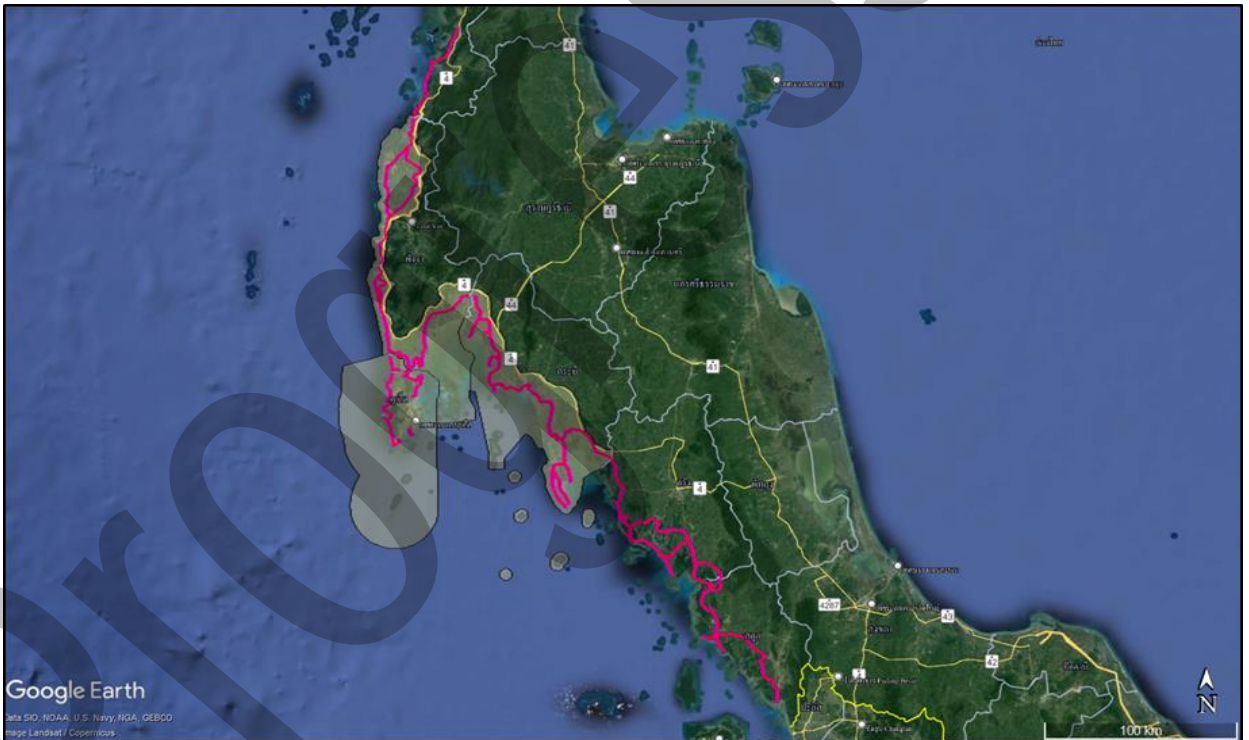
เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัด ระนอง - จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านเขตพื้นที่มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมใน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่
- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านเขตพื้นที่มาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมใน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่

ในกรณีพบพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมต้องดำเนินการตามกฎหมายและ ประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง กับโครงการไว้ดังนี้

- กรณีมีการศึกษาและวิจัยทางวิชาการในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้องได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมศิลปากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่ น้อยกว่า 20 เมตร หรือต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 20 เมตร กรณี ที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล (เฉพาะพื้นที่จังหวัดภูเก็ต)
- การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่ น้อยกว่า 30 เมตร หรือมีความลาดชันไม่เกินร้อยละ 35 (เฉพาะพื้นที่จังหวัดกระบี่)

- โครงสร้างที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม กิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภคที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 200 เมตร (เฉพาะพื้นที่จังหวัดกระบี่)
- จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น กรณีโครงการประเภททางหลวงตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ก่อสร้างบนพื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ร้อยละ 15-25 (เฉพาะพื้นที่จังหวัดภูเก็ต) และจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กรณีโครงการประเภททางหลวงตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ก่อสร้างบนพื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ร้อยละ 25 หรือบนพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า 80 เมตร (เฉพาะพื้นที่จังหวัดภูเก็ต)
- จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (พื้นที่คุ้มครองทุกพื้นที่)

ที่มา : Google Earth

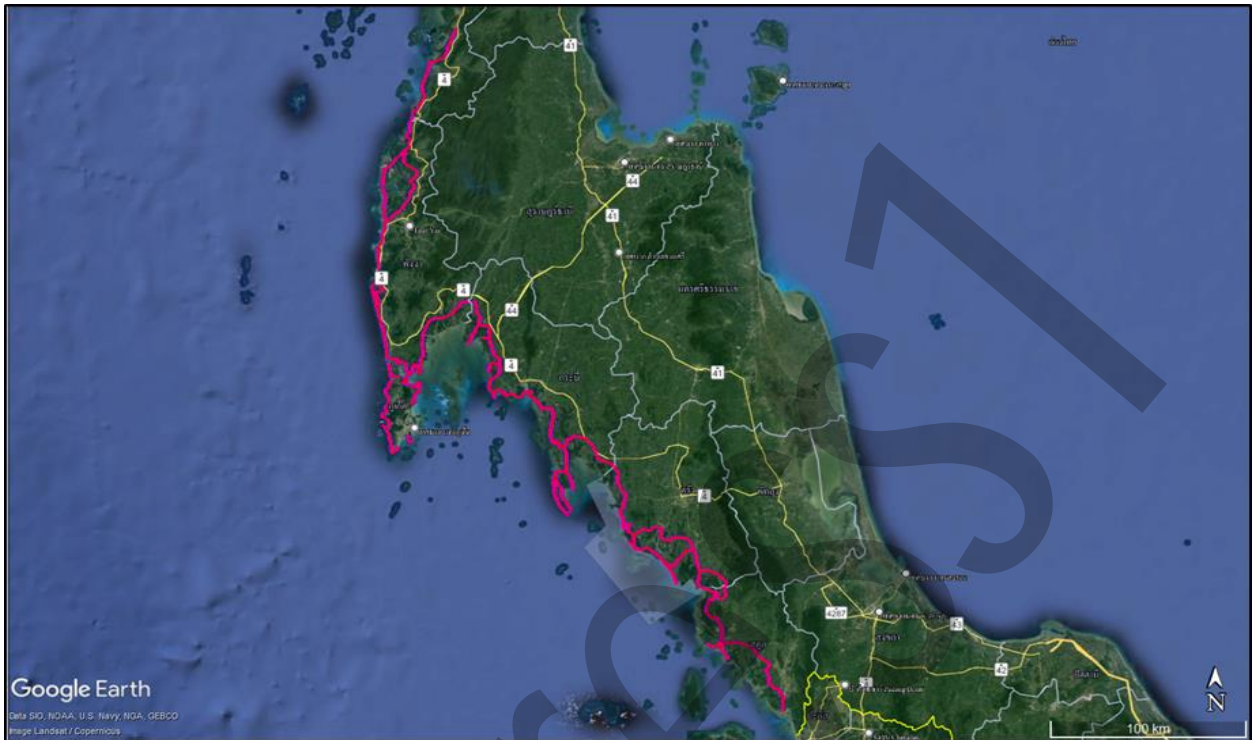
รูปที่ 5.2-1 พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- 2) พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง และพื้นที่แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก
 - 2.1) พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง
พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ได้ให้อำนาจกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเล เพื่อประโยชน์ในการสงวน การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากร

ทางทะเลและชายฝั่งที่มีใช้พื้นที่ป่าชายเลนให้คงสภาพธรรมชาติ และมีสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์

เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 1 จังหวัด คือ จังหวัดตรัง
 - ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 1 จังหวัด คือ จังหวัดตรัง
- ในกรณีพบพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้
- การดำเนินการใด ๆ ภายในอุทยานแห่งชาติ หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
 - หากเป็นการดำเนินโครงการของหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะที่เป็น การดำเนินการเท่าที่จำเป็น กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และไม่เป็นการทำลายสภาพทางธรรมชาติในลักษณะที่ไม่สามารถฟื้นฟูกลับมาได้ดั้งเดิม และต้องแจ้งแบบโครงการและแผนงานเป็นหนังสือให้อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทราบล่วงหน้า ก่อนเริ่มดำเนินการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ หากอธิบดีเห็นว่าโครงการอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สภาพทางธรรมชาติในลักษณะที่ไม่สามารถฟื้นฟูกลับมาได้ดั้งเดิม หรือมีมาตรการป้องกันไม่เพียงพอ ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการโดยเร็ว เพื่อให้ระงับโครงการ ปรับปรุงแบบหรือแผนงาน หรือกำหนดมาตรการป้องกันเพิ่มเติม

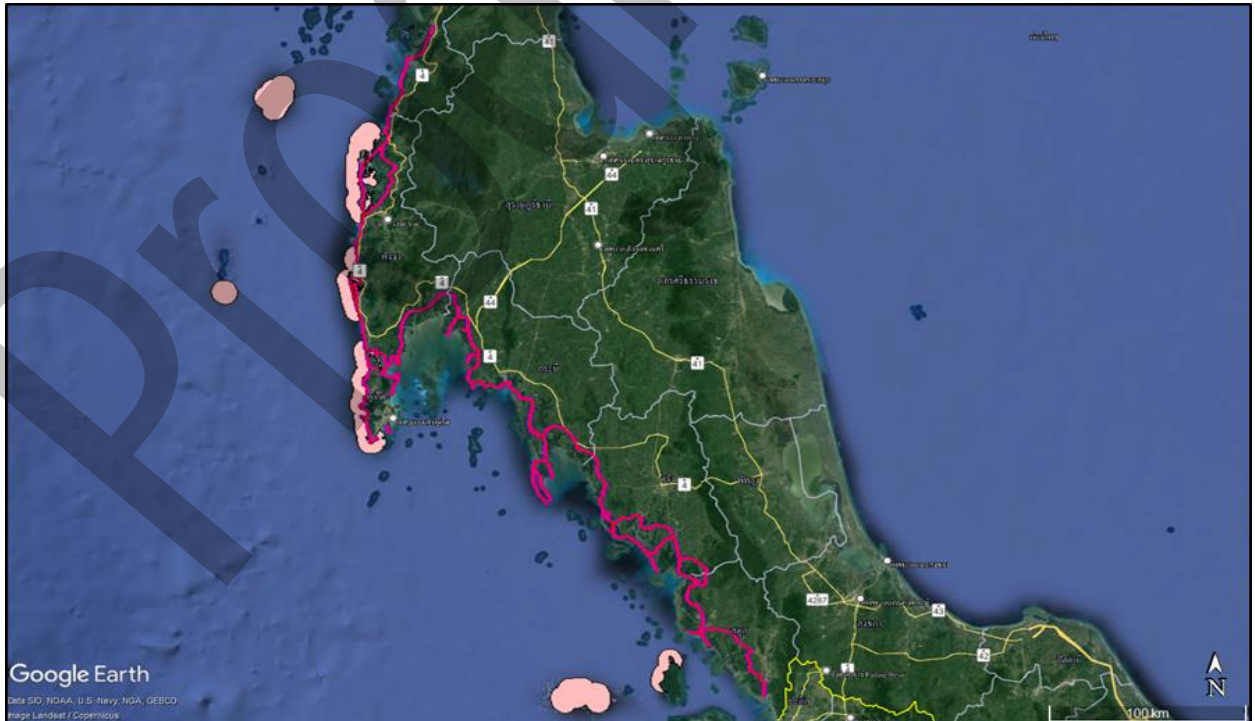
ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-2 พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

2.2) พื้นที่แหล่งอาศัยและแหล่งแพร่กระจายของสัตว์ทะเลหายาก “สัตว์ทะเลหายากหรือใกล้สูญพันธุ์” หมายความว่า พะยูน โลมา เต่าทะเล ฉลามวาฬ และสัตว์ทะเลอื่น ตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่แหล่งอาศัยและแหล่งแพร่กระจายของสัตว์ทะเลหายาก (เต่าทะเล พะยูน โลมา) จากฐานข้อมูลของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพบว่า

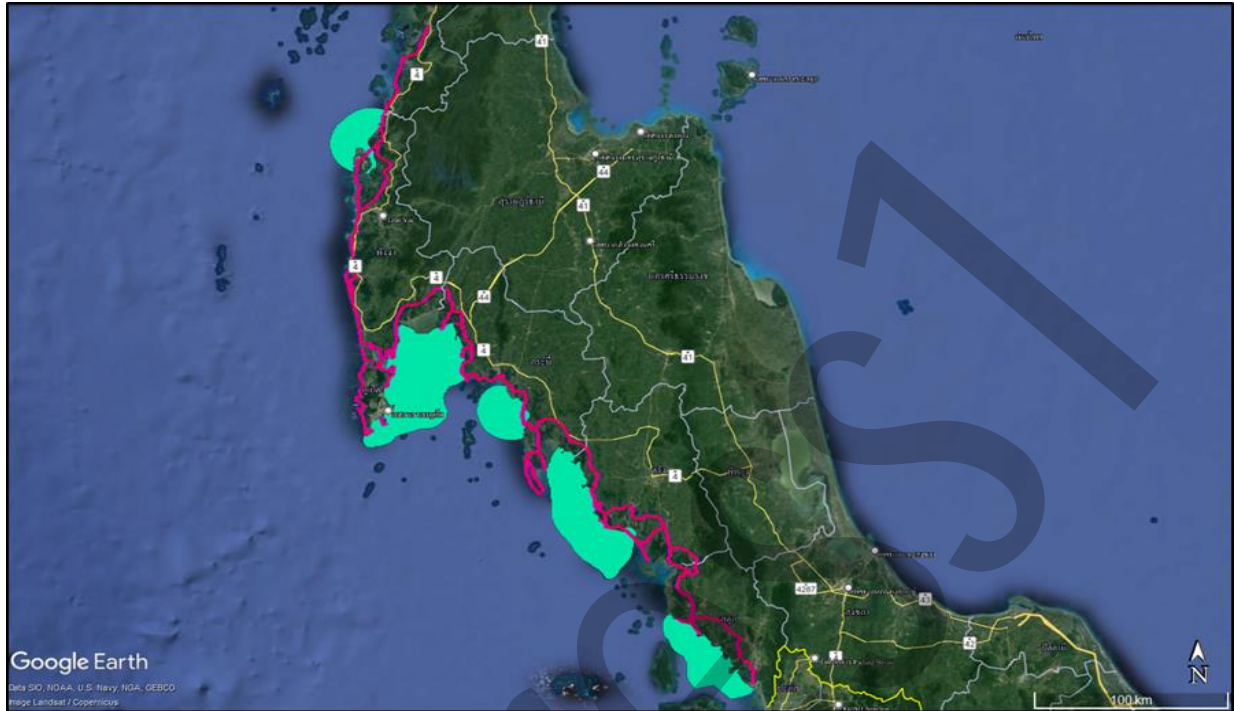
- แนวเส้นทางของโครงการ
 - ไม่พบแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล
 - ไม่พบแหล่งแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายาก ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล

- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ
 - ไม่พบแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก ในพื้นที่จังหวัดระนอง แต่พบแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก ในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล
 - พบแหล่งแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายาก ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล
- ระยะ 1,000 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ
 - พบแหล่งวางไข่เต่ามะเฟือง ในพื้นที่ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ตในกรณีพบสัตว์ทะเลหายากหรือใกล้สูญพันธุ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าในพื้นที่ดำเนินกิจการใด ๆ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด โดยสัตว์ป่าหายากหรือสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์จำเป็นต้องสงวนและอนุรักษ์ไว้อย่างเข้มงวด มีจำนวน 19 ชนิด ตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนตามท้ายพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 ได้แก่ กระซู่ กวางผา กูปรีหรือโคไพร เก้งหม้อ ควายป่า พะยูนหรือหมูน้ำ แมวลายหินอ่อน แรด ละองหรือละมั่ง เลียงผาหรือเยื้องหรือกูร่า หรือโคร่า วาฬบรูด้า วาฬโอมูระ สมเสร็จ สมัน หรือเนื้อสมัน นกกระเรียน นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร นกแต้วแล้วท้องดำ เต่ามะเฟือง และปลาฉลามวาฬ

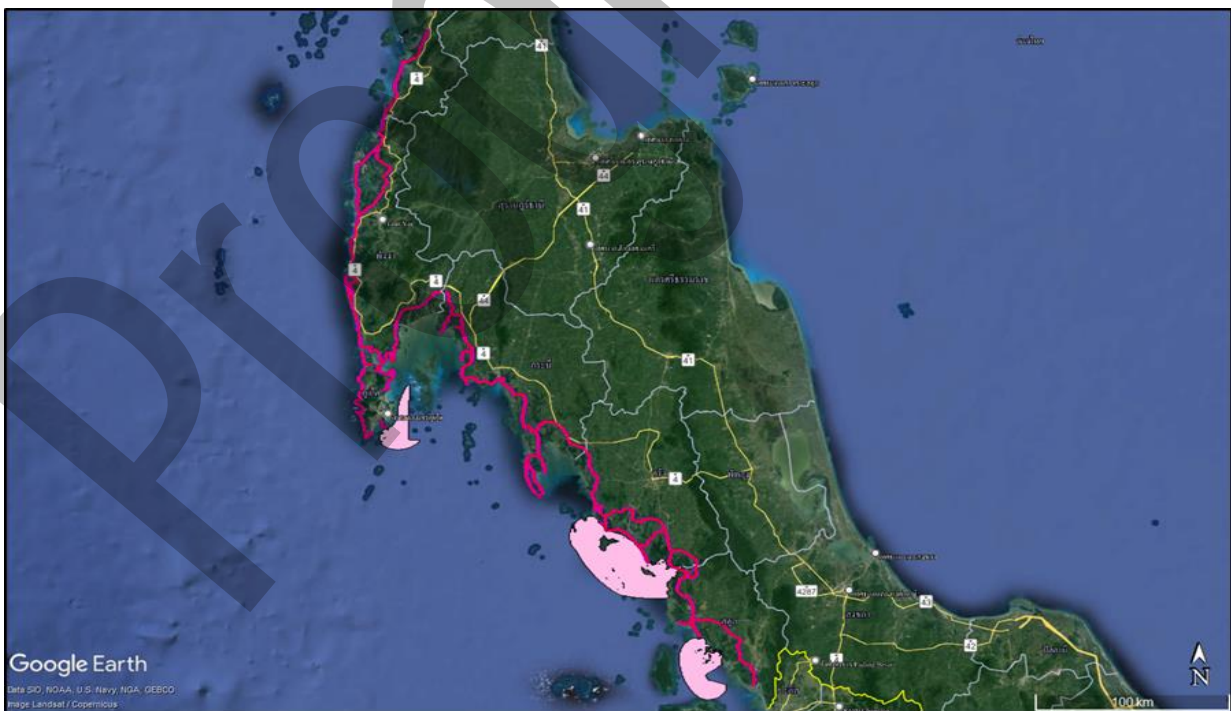
ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-3 แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก (เต่าทะเล)

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-4 แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก (พะยูน)

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-5 แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก (โลมา)

3) พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า

พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 มาตรา 47 ให้ความหมายไว้ว่า เมื่อปรากฏว่าบริเวณพื้นที่ใดมีสภาพธรรมชาติสมควรต้องอนุรักษ์ไว้ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าอย่างปลอดภัย และรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ตลอดจนคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือระบบนิเวศให้คงเดิม เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และคุ้มครองสัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตนั้นด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า”

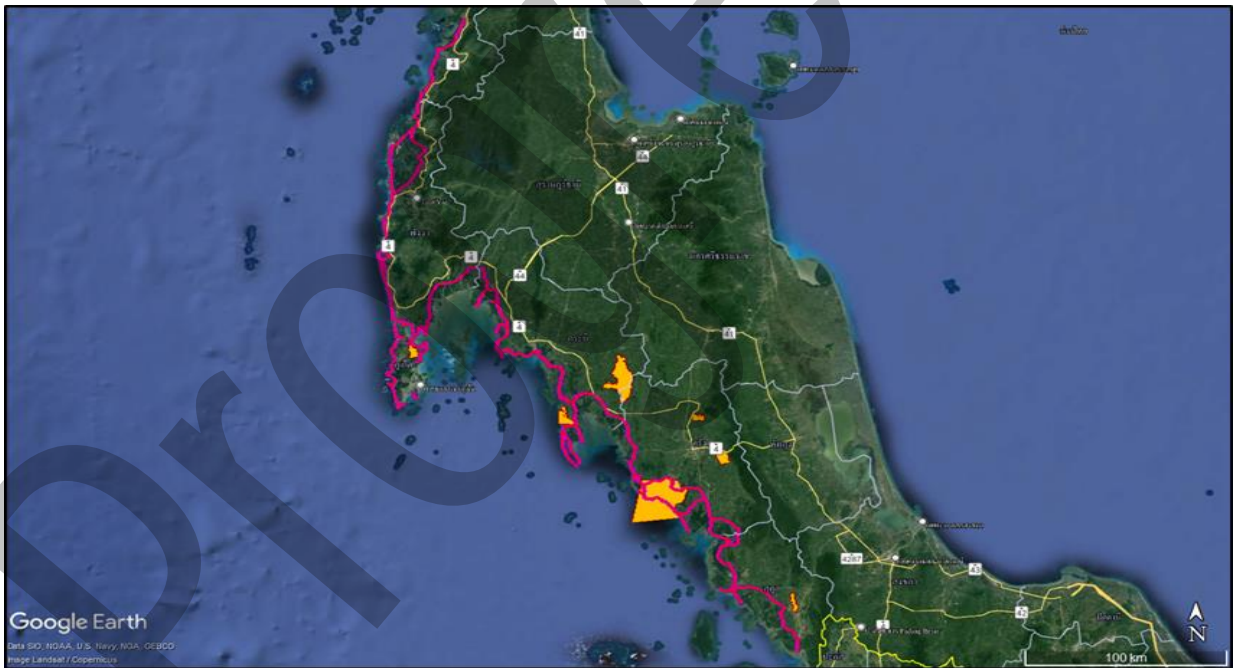
พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 ตามมาตรา 62 ให้ความหมายไว้ว่า บริเวณพื้นที่ใดที่ไม่ได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นของบุคคลใด เว้นแต่เป็นที่ดินของหน่วยงานของรัฐ สมควรอนุรักษ์ไว้ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหรือแหล่งหากินของสัตว์ป่าชนิดใดหรือประเภทนั้นได้ โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตนั้นด้วย และตามมาตรา 66 ระบุไว้ว่า ในกรณีที่มีการกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแห่งใด ครอบคลุมบริเวณสถานที่ที่ใช้ในราชการ หรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หน่วยงานของรัฐ และประชาชนยังคงมีสิทธิเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่านั้นได้ ตามแผนการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมาตรา 68 ในกรณีที่ใช้ประโยชน์ดังกล่าว จะก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อสัตว์ป่าที่ห้ามล่าหรือระบบนิเวศของเขตห้ามล่าสัตว์ป่านั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้งดเว้นการกระทำดังกล่าวหรือสั่งให้ออกไปจากเขตห้ามล่าสัตว์ป่าได้เป็นคราว ๆ ไป

เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่อนุรักษ์ 3 แห่ง ดังนี้
 - (1) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล ในพื้นที่จังหวัดกระบี่
 - (2) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง ในพื้นที่จังหวัดตรัง
 - (3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ในพื้นที่จังหวัดสตูล
- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่อนุรักษ์ 3 แห่ง ดังนี้
 - (1) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล ในพื้นที่จังหวัดกระบี่
 - (2) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง ในพื้นที่จังหวัดตรัง
 - (3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ในพื้นที่จังหวัดสตูล
- ในกรณีพบพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562

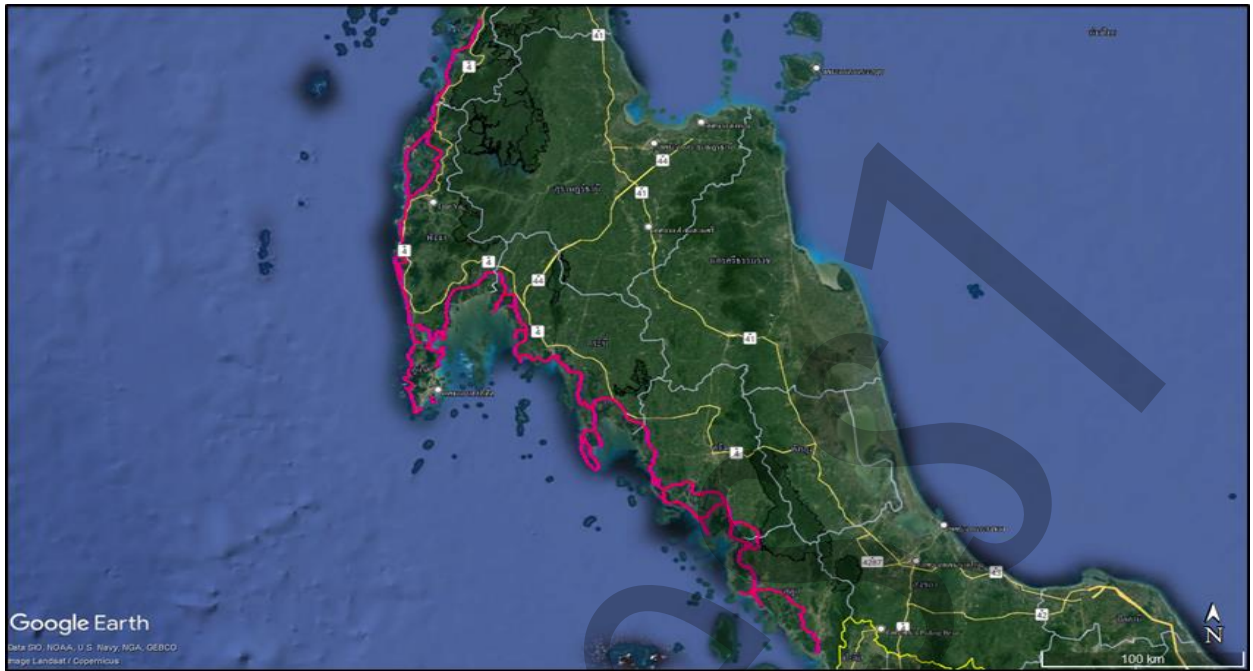
ต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ ดังนี้

- ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามกฎหมาย ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561
- การสำรวจ ศึกษา วิจัย หรือการทดลองทางวิชาการ ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามมาตรา 54 และ มาตรา 67 (1) แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-6 เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-7 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

- 4) พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
อุทยานแห่งชาติ” ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติเป็นพิเศษ หรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรม ที่สมควรสงวนหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติ หรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติ หรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืนเมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 พบว่า

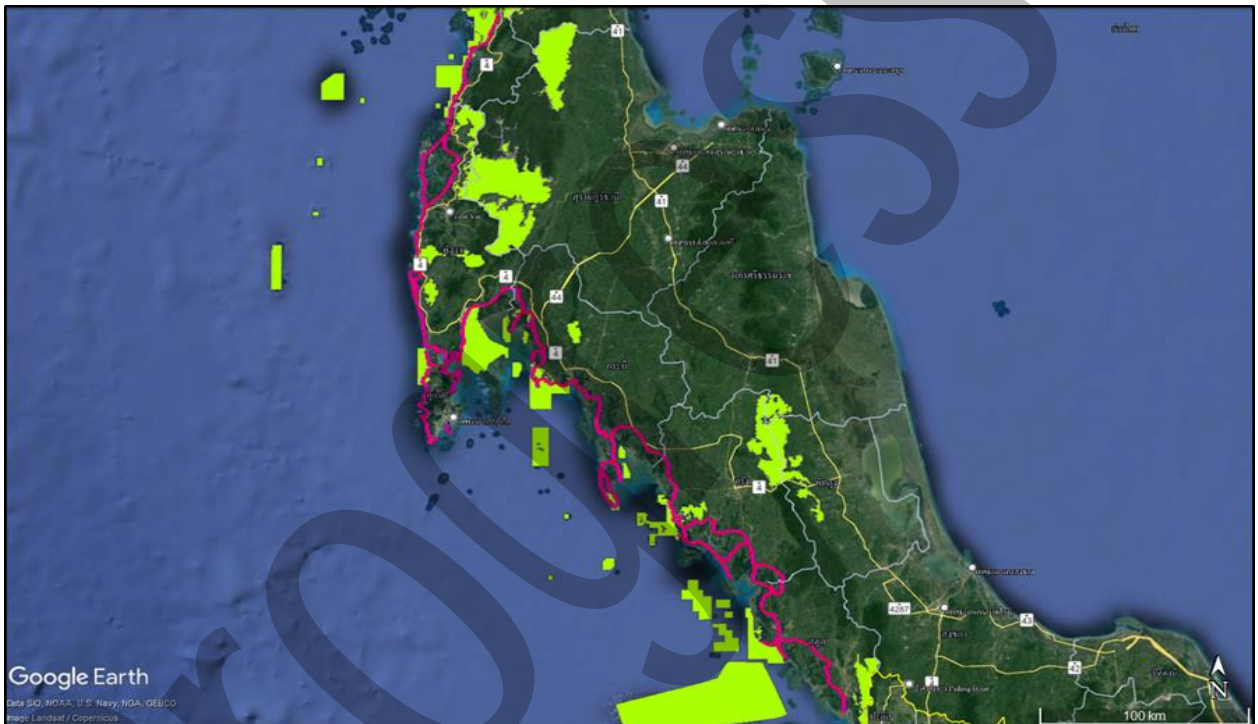
- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติ รวม 7 แห่ง ดังนี้
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (2 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
 - (2) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (3 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
 - (2) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

- (3) อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติสิรินาถ
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม
- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ รวม 8 แห่ง ผ่านพื้นที่ดังนี้
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (2 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
 - (2) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (3 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
 - (2) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา
 - (3) อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติสิรินาถ
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม
 - อุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดสตูล (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา

ในกรณีพบพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามกฎหมาย ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561
- บุคคลซึ่งเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบเพื่ออิติกรรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชกำหนด
- การเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์

- หรือสวนรุกขชาติ เพื่อการศึกษาหรือวิจัย (มาตรา 34 แห่ง พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562) กำหนดให้การจัดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้ หรือพันธุ์สัตว์ดังกล่าว รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เพื่อการศึกษาหรือวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- หน่วยงานของรัฐที่ได้รับอนุญาต หรือมีการใช้หรือทำประโยชน์ในพื้นที่เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องได้รับอนุญาตก่อนจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-8 เขตอุทยานแห่งชาติ

- 5) พื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ หมายถึง การแบ่งเขตที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำตามลักษณะกายภาพ และศักยภาพทางอุทกวิทยาและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อประโยชน์ในการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพในลุ่มน้ำนั้น ๆ โดยมุ่งเน้นคุณสมบัติของพื้นที่ต่อการพังทลายของดินและความเปราะบางทางสิ่งแวดล้อมเป็นหลักปฏิบัติในการกำหนดขอบเขตพื้นที่ใดที่ดินและสิ่งแวดล้อมเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายจะต้องเก็บรักษาไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ส่วนพื้นที่ใดมีความคงทนต่อการพังทลายของดินก็สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมตามลำดับต่อไป โดยการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำจำแนกตามมติ

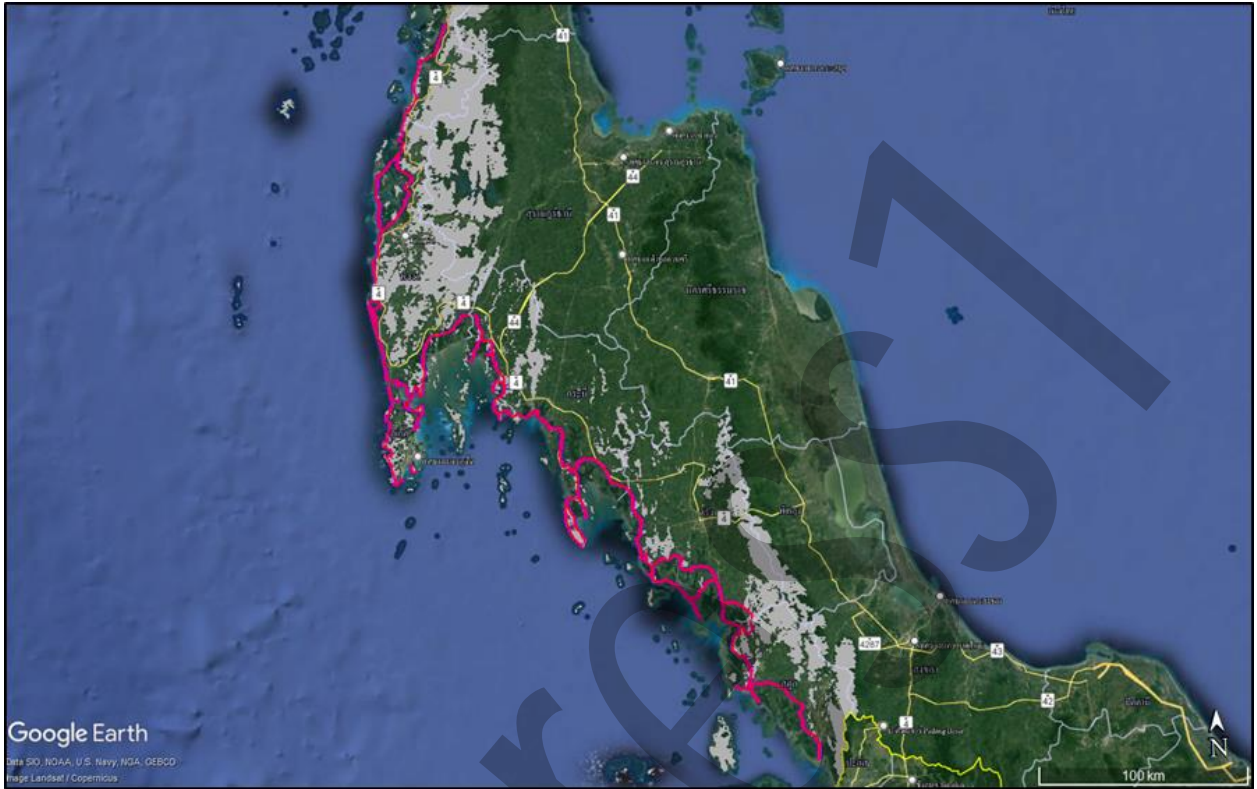
คณะรัฐมนตรี 5 ระดับ ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 (1A และ 1B) พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 3 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 4 และพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 5

เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ทั้ง 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล ผ่านพื้นที่ดังนี้
 - ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1A
 - ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1B
 - ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 2

ในกรณีพบพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561
- ลำดับที่ 33 ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1”
- ลำดับที่ 20 ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 2

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-9 พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

6) พื้นที่ป่าชายเลน/ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี และพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ

6.1) พื้นที่ป่าชายเลนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 มาตรา 18 เพื่อประโยชน์ในการสงวน การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลนให้คงสภาพธรรมชาติและมีสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่ป่าชายเลนบริเวณหนึ่งบริเวณใดเป็นพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์ และมาตรา 19 กำหนดไว้ว่า ในกรณีพื้นที่ป่าชายเลน หรือป่าชายเลนอนุรักษ์อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่า ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมป่าไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่ป่าชายเลนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามประกาศพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ รวม 17 แห่ง ดังนี้
 - ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (1 แห่ง)

- (1) ป่าคลองหินกอง และป่าคลองม่วงกลาง
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (6 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่า และป่าเขาบางนายสี
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี แปลงที่หนึ่ง
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการทับปุด
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรี แปลงที่สาม
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองสามช่อง แปลงที่สอง
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางปอ
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (2 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางโรง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพารา
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (4 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองไหโละ ป่าเลนคลองปอ และป่าเลนคลองทะเล
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปรน ป่าเลนคลองควนยาง และป่าเลนคลองหินคอกควาย
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปะเหลียน และป่าคลองท่าบ้า
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองไทรตน ป่าเลนคลองตะเสะ ป่าเลนคลองทุ่งกอ และป่าเลนคลองแพรกออก
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดสตูล (4 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 2
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 3 ป่าปาเต๊ะ และป่าปลักจูด
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 5
- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ รวม 24 แห่ง ดังนี้
 - ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (1 แห่ง)
 - (1) ป่าคลองหินกอง และป่าคลองม่วงกลาง
 - ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (6 แห่ง)

- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่า และป่าเขาบางนายสี
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี แปลงที่หนึ่ง
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการทับปุด
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรี แปลงที่สาม
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองสามช่อง แปลงที่สอง
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางปอ
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (6 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองอู่ตะเภา
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางโรง
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองเกาะผี
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองท่าเรือ
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพารา
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ (2 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองรำปู้ แปลงที่หนึ่งและแปลงที่สอง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพน และป่ากลาเส่น้อย
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (5 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยงสตาร์ ป่าคลองหลักขันธุ์ และป่าคลองลิพัง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองหวายदन ป่าเลนคลองสุโสะ และป่าเลนคลองกุเหร่า
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองโหลน ป่าเลนคลองตะเสะ ป่าเลนคลองทุ่งกอ และป่าเลนคลองแพรกออก
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปะเหลียน และป่าคลองท่าบ้า
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองไโละ ป่าเลนคลองปอ และป่าเลนคลองหละ
- ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดสตูล (4 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 2
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 3 ป่าปาเต๊ะ และป่าปลักจูด

(4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 5

ในกรณีพบป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ต้องดำเนินการตามกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- ประเภทโครงการกิจกรรม หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เพื่อประกอบการขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
- การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ในพื้นที่ป่าชายเลน หรือป่าชายเลนอนุรักษ์อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่า ตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้ขออนุญาตจากอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (เช่น อบต./เทศบาล)

6.2) ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี

ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี คือ ป่าชายเลนที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งรับมอบพื้นที่จากกรมป่าไม้ ตามที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2543 และเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2543 ต่อมาประกาศพื้นที่ป่าชายเลนเป็นพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์ ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 และในวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 มีมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ยกเว้นมติคณะรัฐมนตรี (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2534, วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2543 และ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2543) เพื่อดำเนินการจัดที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยให้ชุมชน ในพื้นที่ป่าชายเลนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2563 ในท้องที่จังหวัดชายฝั่งทะเล 21 จังหวัด เพื่อนำที่ดินที่เป็นป่าชายเลน เนื้อที่รวม 4,105 ไร่ 4 ตารางวา ไปดำเนินการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยให้ชุมชน

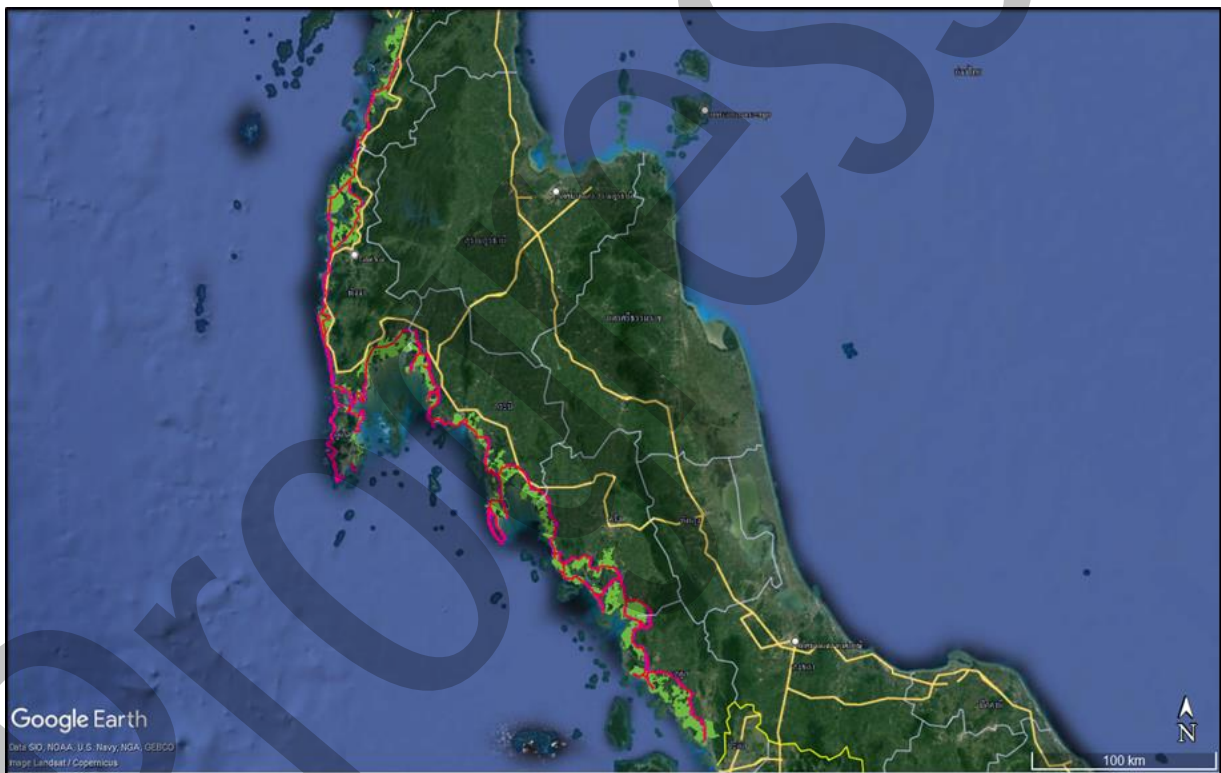
เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการมีเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล พบว่ามีข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ดังนี้

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล

- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล

ในกรณีพบป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ในพื้นที่ป่าชายเลน หรือป่าชายเลนอนุรักษ์อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่า ตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้ขออนุญาตจากอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เช่น อบต./เทศบาล)

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-10 พื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543

6.3) พื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ

“ป่าสงวนแห่งชาติ” คือ ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2543 พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ รวม 17 แห่ง ดังนี้

- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (2 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหินกอง และป่าคลองม่วงกลวง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองม่วงกลวงและป่าแหลมหน้าทุ่ง
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (23 แห่ง)
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาทอย และป่านางหงษ์
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการทับปุด
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองสามช่อง แปลงที่สอง
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองสามช่อง และป่าคลองกระโสม
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอย และป่าคลองท่าอยู่
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองติเต๊ะ
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองทองกลาง
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนโต๊ะหลา และป่าแหลมซ่า
 - (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยง
 - (12) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสนชายทะเล
 - (13) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าโคกขรบ
 - (14) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองทุ่งมะพร้าว
 - (15) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางปอ
 - (16) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรี แปลงที่สาม
 - (17) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าหัวเขา
 - (18) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่า และป่าเขาบางนายสี
 - (19) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี แปลงที่หนึ่ง
 - (20) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาบ่อไทร
 - (21) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาแม่นางขาว
 - (22) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งทุ
 - (23) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งนาดำ และป่าควนปากเตรียม
 - (24) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะเกาะ
 - (25) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานมสาว แปลงที่สอง

- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (7 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพารา
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาไม้พอก และป่าไม้แก้ว
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาสามเหลี่ยม
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขารวก และป่าเขาเมือง
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางโรง
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานาคเกิด
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขากมลา
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ (11 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะกลาง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองลัดป็นจ้อ
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะลันตาใหญ่
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าหลังสออด และป่าควนบกกันเกาะ
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะฮัง
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองเหนือคลอง และป่าแหลมกรวด
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกระบี่ใหญ่ และป่าคลองเหนือคลอง
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองจิหลาด
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอ่าวนาง และป่าหางนาค
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกาโหด และป่าคลองหิน
 - (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าปากลาว และป่าคลองบกกัน
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (14 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสายคลองร่มเมือง ป่าสายควน และป่าเกาะอ้ายกลิ้ง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกะลาเส และป่าคลองไม้ตาย
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองไโหละ ป่าเลนคลองปอ และป่าเลนคลองหละ
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาหวาง ป่าควนแดง และป่าน้ำราบบ
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกันตัง และป่าคลองไโหละ
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพรุเตียว และป่าคลองยาง

- (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนกันตัง
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแตหรีป่าปากคลองบางแรต และป่าเขาหนุ่ย
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปรน ป่าเลนคลองควนยาง และป่าเลนคลองหินคอกควาย
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนตะเสะ
 - (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปะเหลียน และป่าคลองท่าบ้า
 - (12) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองไทรคน ป่าเลนคลองตะเสะ ป่าเลนคลองทุ่งกอ และป่าเลนคลองแพรกออก
 - (13) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยงสตาร์ ป่าคลองหลักขันธุ์ และป่าคลองลิพัง
 - (14) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาบันทัด แปลงที่ 2 ตอนที่ 1
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดสตูล (9 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 5
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนโต๊ะอม ป่าควนชี้หมา และป่าควนท่าหิน
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเจ๊ะบิลัง ป่าตันหยงโป และป่าตำมะลัง
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 3 ป่าปาเต๊ะ และป่าปลักจูด
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 2
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพยอมงาม
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนทัง และป่าเขาขาว
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าตระ ป่าห้วยหลอด และป่าเขาชุมทรัพย์
- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ รวม 92 แห่ง ดังนี้
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (2 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหินกอง และป่าคลองม่วงกลาง
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองม่วงกลางและป่าแหลมหน้าทุ่ง
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (28 แห่ง)
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าโคกขรบ
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่า และป่าเขาบางนายสี

- (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี แปลงที่หนึ่ง
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการทับปุด
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรี แปลงที่สาม
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองสามช่อง แปลงที่สอง
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางปอ
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาแม่นางขาว
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาหลัก และป่าเขาโตน
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานมสาว แปลงที่สอง
 - (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานมสาว
 - (12) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาหลักลำแก่น
 - (13) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาบ่อไทร
 - (14) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาทอย และป่านางหงษ์
 - (15) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะเกาะ
 - (16) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าหัวเขา
 - (17) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสนชายทะเล
 - (18) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านบางหลาม
 - (19) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งนาดำ และป่าควนปากเตรียม
 - (20) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งทุ
 - (21) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายทะเลเขาหลัก
 - (22) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนโต๊ะหลา และป่าแหลมซ่า
 - (23) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอย และป่าคลองท่าอยู่
 - (24) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยง
 - (25) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองสามช่อง และป่าคลองกระโสม
 - (26) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองทุ่งมะพร้าว
 - (27) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองติเต๊ะ
 - (28) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองทองหลาง
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (12 แห่ง)

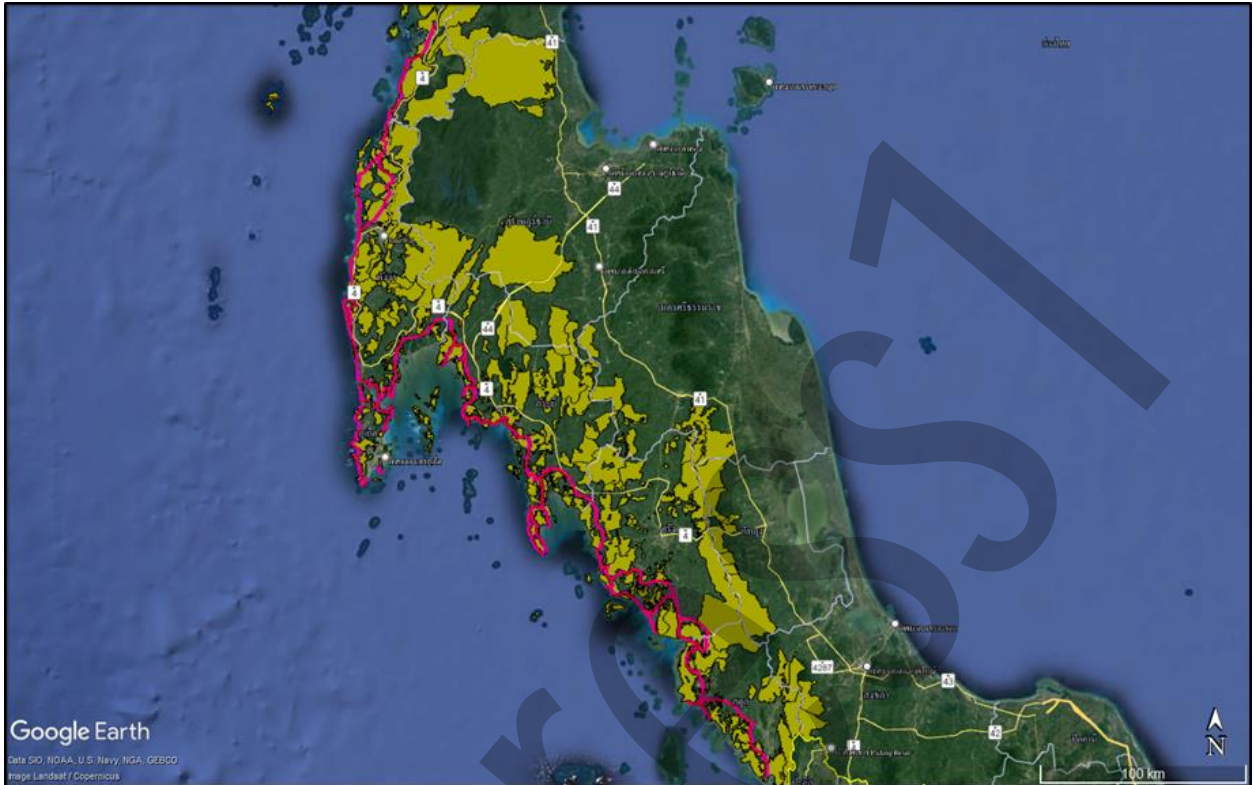
- (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานาคเกิด
- (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขากมลา
- (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาไม้พอก และป่าไม้แก้ว
- (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาสามเหลี่ยม
- (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขารวก และป่าเขาเมือง
- (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบางขนุน
- (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองอุต๊ะเกา
- (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางโรง
- (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองเกาะผี
- (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว
- (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองท่าเรือ
- (12) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพารา
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ (18 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะลันตาใหญ่
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะฮัง
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกระบี่ใหญ่ และป่าคลองเหนือคลอง
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกาโหด และป่าคลองหิน
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองพน และป่าบากัน
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองลัดป็นจ้อ
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองเหนือคลอง และป่าแหลมกรวด
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองโหนด และป่าลัดบ่อแหน
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าปากลาว และป่าคลองบากัน
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองรำปู แปลงที่หนึ่งและแปลงที่สอง
 - (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าหลังสอ และป่าควนบากันเกาะ
 - (12) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะกลาง
 - (13) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพน และป่ากลาแสน้อย
 - (14) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแหลมกรวด และป่าคลองบางฝั่ง

- (15) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอ่าวนาง และป่าหางนาศ
- (16) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาทอง ป่าไผ่ไทย และป่าอ่าวนาง
- (17) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาอ่าวน้ำเมา และป่าเขาอ่าวนาง
- (18) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองจิหลาด
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (22 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาหวาง ป่าควนแดง และป่าน้ำราบ
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกะลาเส และป่าคลองไม้ตาย
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกันตัง และป่าคลองโหละ
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยงสตาร์ ป่าคลองหลักขันธุ์ และป่าคลองลิพัง
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนกันตัง
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนจูปะ
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนตะเสะ
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนบ้าหวี
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งตะเสะ
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพรุชี่ล้อม
 - (11) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพรุเดี่ยว และป่าคลองยาง
 - (12) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปรน ป่าเลนคลองควนยาง และป่าเลนคลองหินคอกควาย
 - (13) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองหวายตน ป่าเลนคลองสุโสะ และป่าเลนคลองกุเหร่า
 - (14) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองโหล่น ป่าเลนคลองตะเสะ ป่าเลนคลองทุ่งกอ และป่าเลนคลองแพรกออก
 - (15) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าตระ ป่าห้วยหลอด และป่าเขาชุมทรัพย์
 - (16) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสายควนหละ และป่าเขาหวาง
 - (17) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปะเหลียน และป่าคลองท่าบ้า
 - (18) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองโหละ ป่าเลนคลองปอ และป่าเลนคลองหละ
 - (19) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสายคลองร่มเมือง ป่าสายควน และป่าเกาะอ้ายกลิ้ง
 - (20) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะค้อ

- (21) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองเตหรีป่าปากคลองบางแรต และป่าเขาหนุ่ย
- (22) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาบันทัด แปลงที่ 2 ตอนที่ 1
- ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดสตูล (10 แห่ง)
 - (1) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพยอมงาม
 - (2) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าตระ ป่าห้วยหลอด และป่าเขาชุมทรัพย์
 - (3) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนโต๊ะอม ป่าควนซี้หมา และป่าควนท่าหิน
 - (4) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนบารายี ป่าควนโรงพัก และป่าควนสังหยุด
 - (5) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1
 - (6) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 2
 - (7) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 3 ป่าปาเต๊ะ และป่าปลักจูด
 - (8) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเจ๊ะบิลัง ป่าตันหยงโป และป่าตำมะลัง
 - (9) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนทัง และป่าเขาขาว
 - (10) ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 5

ในกรณีพบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ต้องดำเนินการตามกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐหากมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้ขอความเห็นชอบจากอธิบดีกรมป่าไม้และคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ที่มา: Google Earth

รูปที่ 5.2-11 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

7) พื้นที่ชุ่มน้ำ หรือแหล่งมรดกโลก

7.1) พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ

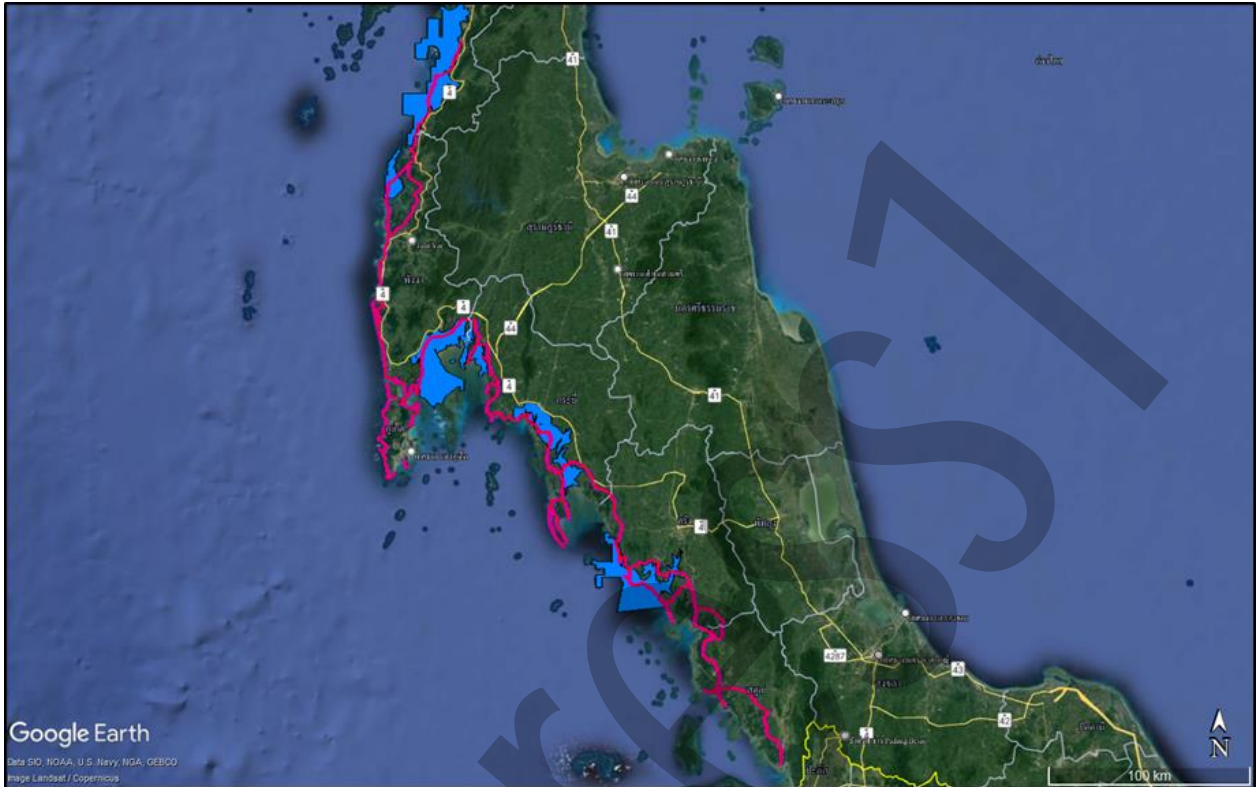
อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ หรือ “อนุสัญญาแรมซาร์” ได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 ณ เมืองแรมซาร์ สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นความตกลงระหว่างรัฐบาลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบการดำเนินงานและความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน เพื่อยับยั้งการสูญหายของพื้นที่ชุ่มน้ำในโลก โดยสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด และเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นลำดับที่ 110 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2541 และปัจจุบันได้ขึ้นทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Sites) จำนวนทั้งสิ้น 15 แห่ง เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ พบว่า

- แนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ดังนี้

- พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (1 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบุรี-ปากคลองกะเปอร์
- พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (3 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา
 - (2) พื้นที่ชุ่มน้ำเกาะระ เกาะพระทอง
 - (3) พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบุรี-ปากคลองกะเปอร์
- พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ (2 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่
 - (2) พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา
- พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (1 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-หมู่เกาะลิบง
- ระยะ 500 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่ดังนี้
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดระนอง (1 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบุรี-ปากคลองกะเปอร์
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดพังงา (3 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา
 - (2) พื้นที่ชุ่มน้ำเกาะระ เกาะพระทอง
 - (3) พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบุรี-ปากคลองกะเปอร์
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ (2 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่
 - (2) พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่จังหวัดตรัง (1 แห่ง)
 - (1) พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-หมู่เกาะลิบง

ในกรณีพบพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้อง
อย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมาย
ว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ต้องจัดทำรายงานการ
ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-12 พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ

7.2) แหล่งมรดกโลก

แหล่งมรดกโลก (World Heritage Site) คือ พื้นที่หรือจุดหลัก (Landmark) ที่ได้รับคัดเลือกจากยูเนสโก เนื่องจากมีลักษณะสำคัญทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ โดยได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายตามสนธิสัญญา สถานที่เหล่านี้มีความสำคัญต่อประโยชน์โดยรวมของมนุษยชาติ

เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่แหล่งมรดกโลก พบว่าแนวเส้นทาง และระยะ 2,000 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการไม่พบแหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ โดยพบเพียงแหล่งมรดกโลกตามขึ้นบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) เท่านั้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

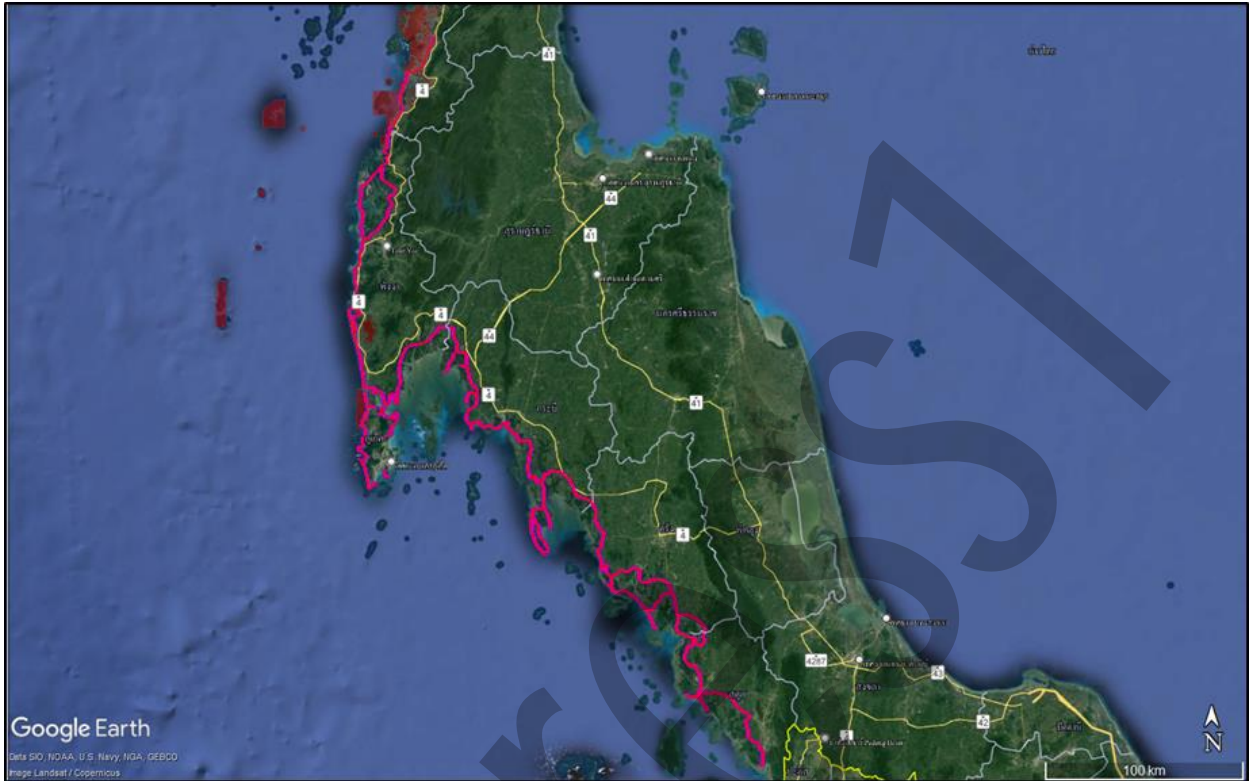
- แนวเส้นทางของโครงการผ่านพื้นที่แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) รวม 7 แห่ง ดังนี้
 - แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ในพื้นที่จังหวัดระนอง (3 แห่ง)
 - (1) พื้นที่บางส่วนของป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543
 - (2) อุทยานแห่งชาติแหลมสน

- (3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง
- แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ในพื้นที่จังหวัดพังงา (3 แห่ง)
 - (1) พื้นที่บางส่วนของป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543
 - (2) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง
 - (3) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
- แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติสิรินาถ
- **ระยะ 2,000 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ** ผ่านพื้นที่แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) รวม 7 แห่ง ดังนี้
 - แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ในพื้นที่จังหวัดระนอง (3 แห่ง)
 - (1) พื้นที่บางส่วนของป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543
 - (2) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
 - (3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง
 - แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ในพื้นที่จังหวัดพังงา (3 แห่ง)
 - (1) พื้นที่บางส่วนของป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543
 - (2) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง
 - (3) อุทยานแห่งชาติแหลมสน
 - แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (1 แห่ง)
 - (1) อุทยานแห่งชาติสิรินาถ

ในกรณีแหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List) ได้รับการประกาศตั้งเป็นพื้นที่แหล่งมรดกโลกขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ และแนวเส้นทางและพื้นที่ศึกษาของโครงการผ่านพื้นที่ดังกล่าว ต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ดังนี้

- ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่แหล่งมรดกโลกขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ ในระยะทาง 2 กิโลเมตร ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

- (2) การพัฒนาโครงการด้านสาธารณูปโภคในพื้นที่แหล่งมรดกโลก และพื้นที่ใกล้เคียง โดยให้รัฐภาคีดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่มีผลต่อคุณค่าความโดดเด่นอันเป็นสากล (Outstanding Universal Values, OUVs) ของแหล่งมรดกโลกไม่ว่าจะโดยทางตรงหรืออยู่ในพื้นที่ข้างเคียง จะต้องจัดทำรายงาน ดังนี้ (ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จาก <https://worldheritagesite.onep.go.th/> สืบค้นเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2566)
- (3) การสะท้อนผลกระทบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Environmental Assessment; SEA) ก่อนที่จะมีการอนุมัติหรือดำเนินโครงการ
- (4) การประเมินผลกระทบต่อแหล่งมรดก (Heritage Impact Assessments; HIAs) ประกอบการตัดสินใจสำหรับโครงการพัฒนาทุกประเภทที่ส่งผลกระทบต่อและนอกพื้นที่แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม
- (5) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessments; EIAs)
- (6) กำหนดมาตรการปกป้องคุ้มครองแหล่งอย่างเหมาะสมเพียงพอ ตลอดจนดำเนินการหารือร่วมกับองค์กรที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ส่งผลกระทบต่อคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่ง
- (7) แจ้งผลการประเมินและแนวทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดต่อศูนย์มรดกโลกก่อนดำเนินการใด ๆ ตามแนวทางการอนุรักษ์ตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก

ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-13 แหล่งมรดกโลกตามบัญชีเบื้องต้น (Tentative List)

5.2.2.3 แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน

พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535 ให้ความหมายของโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ ไว้ดังนี้

- “โบราณสถาน” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการก่อสร้างหรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของอสังหาริมทรัพย์นั้น เป็นประโยชน์ในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ทั้งนี้ ให้รวมถึงสถานที่ที่เป็นแหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ และอุทยานประวัติศาสตร์ด้วย
- “โบราณวัตถุ” หมายความว่า สงหาริมทรัพย์ที่เป็นของโบราณ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งประดิษฐ์หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของโบราณสถาน ซากมนุษย์หรือซากสัตว์ ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการประดิษฐ์หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี
- “ศิลปวัตถุ” หมายความว่า สิ่งที่ทำด้วยฝีมืออย่างประณีตและมีคุณค่าสูงในทางศิลปะ

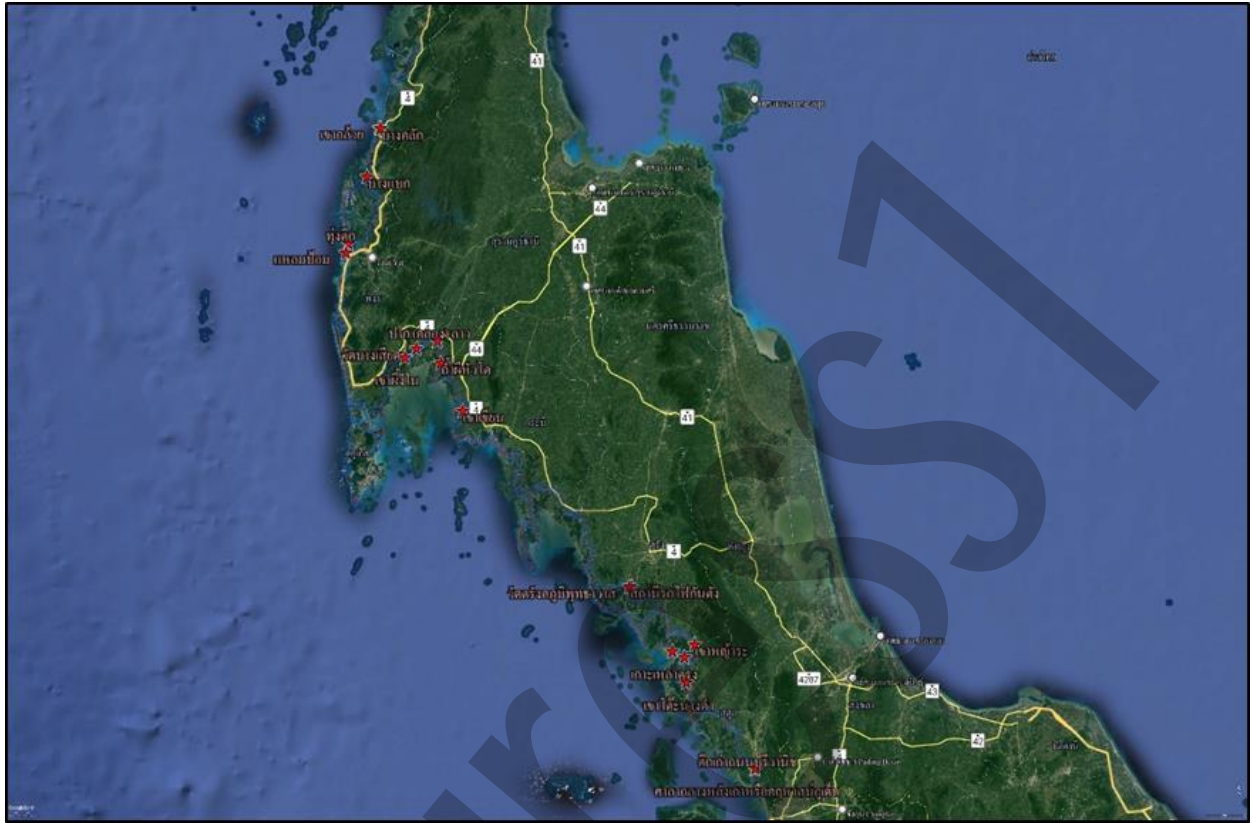
เมื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อกำหนดของแหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน พบว่า

- ระยะ 1,000 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี รวม 18 แห่ง ในพื้นที่จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล มีโบราณสถานที่ขึ้นทะเบียน และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ตารางที่ 5.2-2 แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน
- ในกรณีพบแหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน ต้องดำเนินการกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยที่ปรึกษาได้สรุปสาระสำคัญในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการไว้ ดังนี้
- ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ที่ตั้งอยู่ใกล้โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ตาม กฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในระยะทาง 1 กิโลเมตร ยกเว้น ถนนผังเมือง ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561
 - เมื่อพบวัตถุโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ที่ซ่อน หรือฝัง หรือทอดทิ้งไว้ในราชอาณาจักร หรือในบริเวณเขตเศรษฐกิจจำเพาะโดยพฤติการณ์ ให้แจ้งต่อสำนักศิลปากรที่รับผิดชอบ
 - หมวด 1 โบราณสถาน มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ระบุในหมวด 1 มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดซ่อมแซม แก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอน ต่อเติม ทำลาย เคลื่อนย้าย โบราณสถานหรือส่วนต่าง ๆ ของโบราณสถาน หรือขุดค้นสิ่งใด ๆ หรือปลูกสร้างอาคาร ภายในบริเวณโบราณสถาน เว้นแต่จะกระทำตามคำสั่งของอธิบดีหรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และถ้าหนังสืออนุญาตนั้นกำหนดเงื่อนไขไว้ประการใดก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นด้วย

ตารางที่ 5.2-2 แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน

จังหวัด	แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในระยะทาง 1 กิโลเมตร	
จังหวัดระนอง	2 แห่ง	1) บางคลัก ต.นาคา อ.สุขสำราญ 2) เขากล้วย ต.นาคา อ.สุขสำราญ
จังหวัดพังงา	5 แห่ง	1) วัดบางเสียด ต.บางเตย อ.เมืองพังงา (ขึ้นทะเบียนแล้ว) 2) เขาผึ้งใน ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน) 3) แหลมป้อม ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน) 4) หุ่นตึก ต.เกาะคอเขา อ.ตะกั่วป่า (ขึ้นทะเบียนแล้ว) 5) บางแบก ต.คุระ อ.คุระบุรี จ.พังงา (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน)
จังหวัดภูเก็ต		ไม่พบ
จังหวัดกระบี่	3 แห่ง	1) ถ้ำผีหัวโต ต.อ่าวลึกใต้ อ.อ่าวลึก (ขึ้นทะเบียนแล้ว) 2) เขาเขียน ต.เขาทอง อ.เมืองกระบี่ (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน) 3) ปาก (คลอง) ลาว ต.นาเหนือ อ.อ่าวลึก (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน)
จังหวัดตรัง	4 แห่ง	1) สถานีรถไฟกันตัง ต.กันตัง อ.กันตัง (ขึ้นทะเบียนแล้ว) 2) วัดตรังคภูมิพุทธาวาส ต.กันตัง อ.กันตัง (ขึ้นทะเบียนแล้ว) 3) เขาญ่าระ ต.ลิพัง อ.ปะเหลียน (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน) 4) เกาะเหลาตรง ต.ท่าข้าม อ.ปะเหลียน (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน)
จังหวัดสตูล	4 แห่ง	1) ศาลากลางหลังเก่าหรือคุกหาสน์ภูเต็น ต.พิมาน อ.เมืองสตูล จ.สตูล (ขึ้นทะเบียนแล้ว) 2) ตึกเก่าถนนบุรีวานิช ต.พิมาน อ.เมืองสตูล จ.สตูล (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน) 3) เขาโต๊ะนางดำ ต.นาทอน อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน) 4) ตึกเก่าตลาดทุ่งหว้า ต.ทุ่งหว้า อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล (รอพิจารณาขึ้นทะเบียน)
รวม	18 แห่ง	-

ที่มา: ที่ปรึกษา, 2566

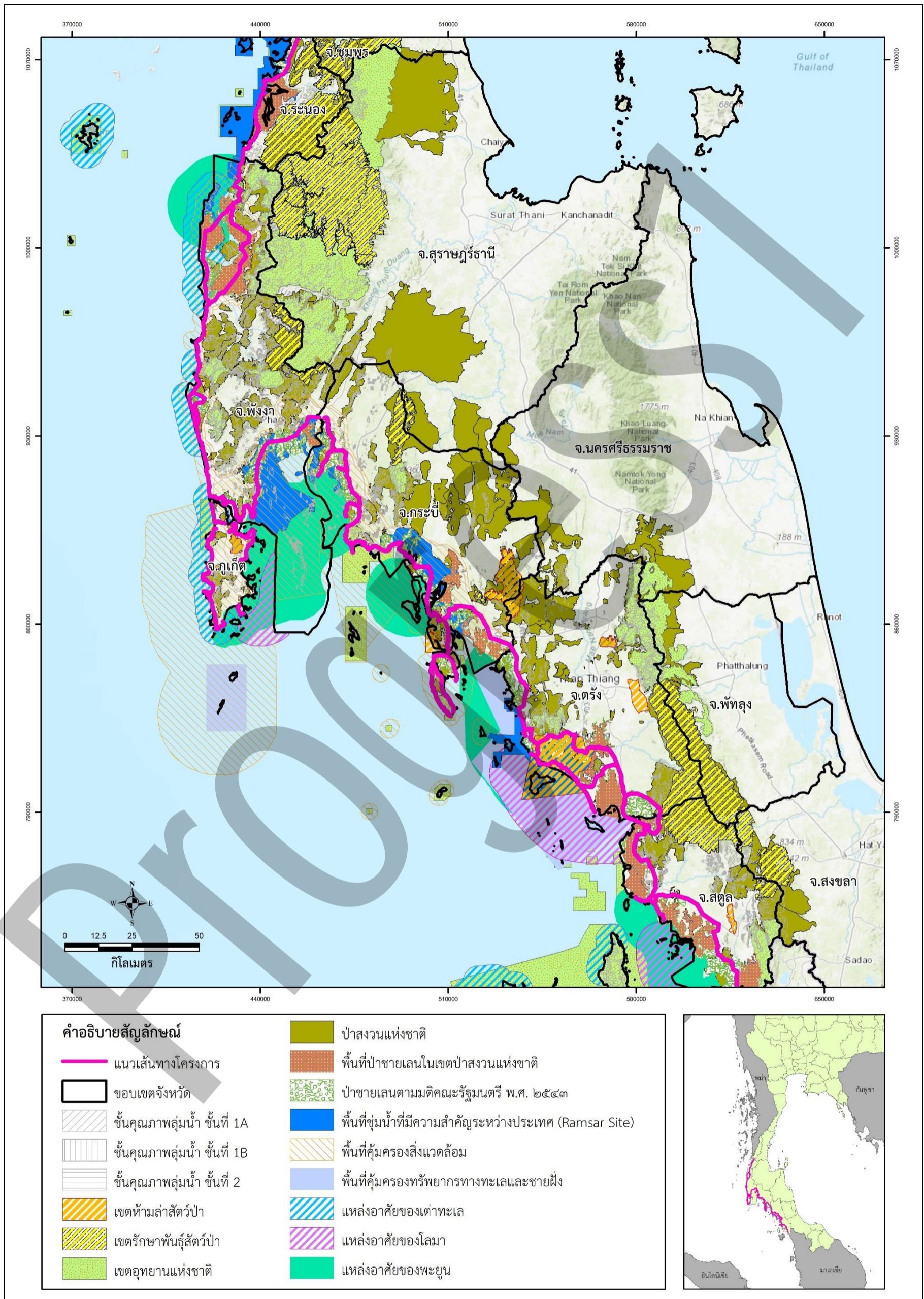
ที่มา : Google Earth

รูปที่ 5.2-14 แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน

5.2.2.4 สรุปผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อมของแนวเส้นทางเบื้องต้นของโครงการจากการการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล (เส้นทางเบื้องต้น) ครอบคลุม 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ระยะทางประมาณ 600 กิโลเมตร พบว่าแนวเส้นทางและพื้นที่ศึกษาในระยะ 500, 1000, 2000 เมตร จากแนวเส้นทางของโครงการ ผ่านพื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมและพื้นที่อนุรักษ์ต่าง ๆ (รูปที่ 5.2-15) สรุปดังนี้

- พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง และพื้นที่แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก
- พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า
- พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
- พื้นที่ที่คณะกรรมการมีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ (ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2)
- พื้นที่ป่าชายเลนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และพื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543
- พื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ
- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ
- แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน

โครงการต้องดำเนินการข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยสรุปรายละเอียดเบื้องต้นแสดงดังตารางที่ 5.2-3 นอกจากนี้ ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การเสนอเรื่องเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐต่อคณะรัฐมนตรีที่มีผลกระทบโดยตรงต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ เช่น การใช้พื้นที่อุทยานแห่งชาติ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ลุ่มน้ำ พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่ป่าไม้ถาวร เป็นต้น มีการพิจารณาอย่างบูรณาการเพื่อให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและกฎระเบียบ สอดคล้องกับหลักวิชาการด้านการอนุรักษ์และหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน จึงมีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติว่า ส่วนราชการเจ้าของเรื่องต้องขอความเห็นชอบจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก่อน และให้นำความเห็นชอบของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวเสนอไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี พร้อมกับเรื่องที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป ตามรายละเอียดในหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0505/ว 438 ลงวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เรื่อง การเสนอเรื่องเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี ดังนั้น โครงการของรัฐจึงขอใช้พื้นที่อนุรักษ์ต่าง ๆ เช่น อุทยานแห่งชาติ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ลุ่มน้ำ พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่ป่าไม้ถาวร เป็นต้น ได้และต้องปฏิบัติตามที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นไว้

ที่มา: ที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 5.2-15 แนวเส้นทางของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล กับข้อจำกัดของพื้นที่สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตามกฎหมาย

ตารางที่ 5.2-3 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ขอบเขตการศึกษา	แนวเส้นทางของเบื้องต้นของโครงการใน 6 จังหวัด						ข้อจำกัดตามกฎหมาย (เบื้องต้น)
		ระนอง	พังงา	ภูเก็ต	กระบี่	ตรัง	สตูล	
พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ระยะ 500 เมตร	2 แห่ง	44 แห่ง	25 แห่ง	99 แห่ง	74 แห่ง	90 แห่ง	-
พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	แนวเส้นทาง	-	✓	✓	✓	-	-	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาและวิจัยทางวิชาการต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, อธิบดีกรมป่าไม้, อธิบดีกรมประมง, อธิบดีกรมศิลปากร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (แล้วแต่กรณีตามประกาศของแต่ละท้องที่)
	ระยะ 500 เมตร	-	✓	✓	✓	-	-	
พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง	แนวเส้นทาง	-	-	-	-	✓	-	<ul style="list-style-type: none"> การดำเนินการใด ๆ ภายในอุทยานแห่งชาติ หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า การดำเนินโครงการของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะ และต้องแจ้งแบบโครงการและแผนงานเป็นหนังสือให้อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทราบล่วงหน้าก่อนเริ่มดำเนินการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ
	ระยะ 500 เมตร	-	-	-	-	✓	-	
พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	แนวเส้นทาง	-	-	-	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามกฎหมาย การสำรวจ ศึกษา วิจัย หรือการทดลองทางวิชาการ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
	ระยะ 500 เมตร	-	-	-	✓	✓	✓	

ตารางที่ 5.2 3 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล (ต่อ)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ขอบเขตการศึกษา	แนวเส้นทางของเบื้องต้นของโครงการใน 6 จังหวัด						ข้อจำกัดตามกฎหมาย (เบื้องต้น)
		ระนอง	พังงา	ภูเก็ต	กระบี่	ตรัง	สตูล	
พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ	แนวเส้นทาง	✓	✓	✓	✓	✓	-	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามกฎหมาย บุคคลซึ่งเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชกำหนด
	ระยะ 500 เมตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> การจัดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้หรือพันธุ์สัตว์ดังกล่าว รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เพื่อการศึกษาหรือวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐที่ได้รับอนุญาต หรือมีการใช้หรือทำประโยชน์ในพื้นที่เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องได้รับอนุญาตก่อนจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ	แนวเส้นทาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1”
	ระยะ 500 เมตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 2

ตารางที่ 5.2 3 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ของโครงการเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล (ต่อ)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ขอบเขตการศึกษา	แนวเส้นทางของเบื้องต้นของโครงการใน 6 จังหวัด						ข้อจำกัดตามกฎหมาย (เบื้องต้น)
		ระนอง	พังงา	ภูเก็ต	กระบี่	ตรัง	สตูล	
พื้นที่ป่าชายเลน ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	แนวเส้นทาง	✓	✓	✓	-	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ป่าชายเลนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ในพื้นที่ป่าชายเลน หรือป่าชายเลนอนุรักษ์อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่า ให้ขออนุญาตจากอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เช่น อบต./เทศบาล)
	ระยะ 500 เมตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2543	แนวเส้นทาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ในพื้นที่ป่าชายเลน หรือป่าชายเลนอนุรักษ์อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่า ให้ขออนุญาตจากอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เช่น อบต./เทศบาล)
	ระยะ 500 เมตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
ป่าสงวนแห่งชาติ	แนวเส้นทาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> รัฐและราชการหากประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องขอความเห็นชอบจากอธิบดีกรมป่าไม้ และคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
	ระยะ 500 เมตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ	แนวเส้นทาง	✓	✓	-	✓	✓	-	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ
	ระยะ 500 เมตร	✓	✓	-	✓	✓	-	
แหล่งมรดกโลก ที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลก ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ	แนวเส้นทาง	-	-	-	-	-	-	-
	ระยะ 2,000 เมตร	-	-	-	-	-	-	
แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน	ระยะ 1,000 เมตร	✓	✓	-	✓	✓	✓	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ “ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง” ที่ตัดผ่านโบราณสถาน แหล่งโบราณคดีแหล่งประวัติศาสตร์ หรืออุทยานประวัติศาสตร์

หมายเหตุ: ✓ คือ แนวเส้นทางเบื้องต้นผ่านพื้นที่ข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

* การคัดกรองข้อจำกัดด้านพื้นที่เป็นการคัดกรองเบื้องต้นเท่านั้น โดยอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามแนวเส้นทางของโครงการที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในอนาคต

บทที่ 6

งานส่วนที่ 5 : การจัดทำแบบเบื้องต้น
(Preliminary Design)
และประมาณราคามูลค่าโครงการ

บทที่ 6

งานส่วนที่ 5 : การจัดทำแบบแนวคิดเบื้องต้น (Preliminary Design) และประมาณ ราคามูลค่าโครงการ

6.1 งานสำรวจพื้นที่ด้านธรณีวิทยา ปฐพีวิทยา อุทกวิทยา วิศวกรรมชายฝั่ง รวมถึงสำรวจ สิ่งก่อสร้างที่กีดขวางทางระบายน้ำ

6.1.1 งานสำรวจวิเคราะห์สภาพธรณีวิทยา

ที่ปรึกษาดำเนินการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ในพื้นที่ 6 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรังและจังหวัดสตูล ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมได้แก่ แผนที่เสี่ยงภัย แผนที่ทางธรณีวิทยา สภาพชั้นดินบริเวณข้างเคียงโครงการ รวมทั้งแหล่งวัสดุก่อสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการออกแบบเบื้องต้นและใช้ในการประเมินราคาค่าก่อสร้าง

งานออกแบบถนนใหม่หรือคันทางใหม่ ที่ปรึกษาจะทำการเก็บตัวอย่างจากการขุดหลุมทดสอบ Test Pit ความลึกประมาณ 1 เมตร ให้มีจำนวนหลุมทดสอบที่เพียงพอต่อการออกแบบ โดยเก็บข้อมูลดินพร้อมกับวัดตำแหน่งพิกัดแผนที่ UTM และคาร์ระดับของ Test Pit ตัวอย่างที่เก็บมาจะดำเนินการทดสอบคุณสมบัติต่าง ๆ เป็นไปตามมาตรฐานของกรมทางหลวงหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนงานเจาะสำรวจดินฐานรากสะพานและการทดสอบ ที่ปรึกษาจะทำการเจาะสำรวจดินฐานรากสำหรับงานสะพาน ที่ความลึกประมาณ 45 เมตร หรือถึงหน้าหินขึ้นอยู่กับลักษณะความหนาของชั้นดินและหินในพื้นที่ โดยมีจำนวนหลุมเจาะและความลึกหลุมที่เพียงพอต่อการออกแบบ ในกรณีการเจาะสำรวจชั้นดินเหนียวแข็งและชั้นทรายจะทดสอบ Standard Penetration Test (SPT) โดยใช้กระบอกผ่า (Split Spoon) และเก็บตัวอย่างแบบตัวอย่างดินแปลงสภาพ (Disturbed Sample) ทุก ๆ ระยะความลึก 1.50 เมตร โดยภายหลังการเจาะสำรวจชั้นดิน ที่ปรึกษาจะทำการบันทึกรายละเอียดที่จำเป็นของแต่ละหลุม เช่น ระดับและพิกัดปากหลุมเจาะ ความลึก การจำแนกชนิดของดิน ระดับน้ำใต้ดิน เป็นต้น รวมทั้งจัดทำ Boring Log ของแต่ละหลุมพร้อมกับระบุค่าคุณสมบัติต่าง ๆ ของชั้นดินแต่ละชั้นและจัดทำรายงาน/ข้อมูล

การตรวจสอบคุณสมบัติของโครงสร้างชั้นทางเดิม

ที่ปรึกษาจะทำการตรวจสอบคุณสมบัติของโครงสร้างชั้นทางเดิมโดยวิธีขุดหลุมสำรวจชั้นดินในสนาม (Test Pit) บริเวณขอบทางเดิม พร้อมทดสอบ Field density ของชั้นโครงสร้างทางที่ประกอบไปด้วยชั้นพื้นทาง รองพื้นทางวัสดุคัดเลือก วัสดุถมคันทาง รวมถึงชั้นดินเดิมหรือดินฐานรากของโครงสร้างคันทาง และดำเนินการเก็บตัวอย่างแต่ละชั้นวัสดุจาก Test Pit เพื่อทำการทดสอบในห้องปฏิบัติการ โดยตัวอย่างที่เก็บมาจะถูกดำเนินการทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ เช่น Sieve Analysis , Atterberg Limits , Standard Proctor และ C.B.R. และ Swell ผลการทดสอบจะทำให้ทราบถึงลักษณะทางกายภาพและทางวิศวกรรมของโครงสร้างชั้นทางเดิม ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการออกแบบหรือปรับปรุงโครงสร้างทางให้เหมาะสมกับปริมาณการจราจรที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

รูปที่ 6.1-1 แสดงรูปตัวอย่างการชุดหลุมสำรวจชั้นดินในสนาม

งานสำรวจทดสอบวัสดุคันทางใหม่

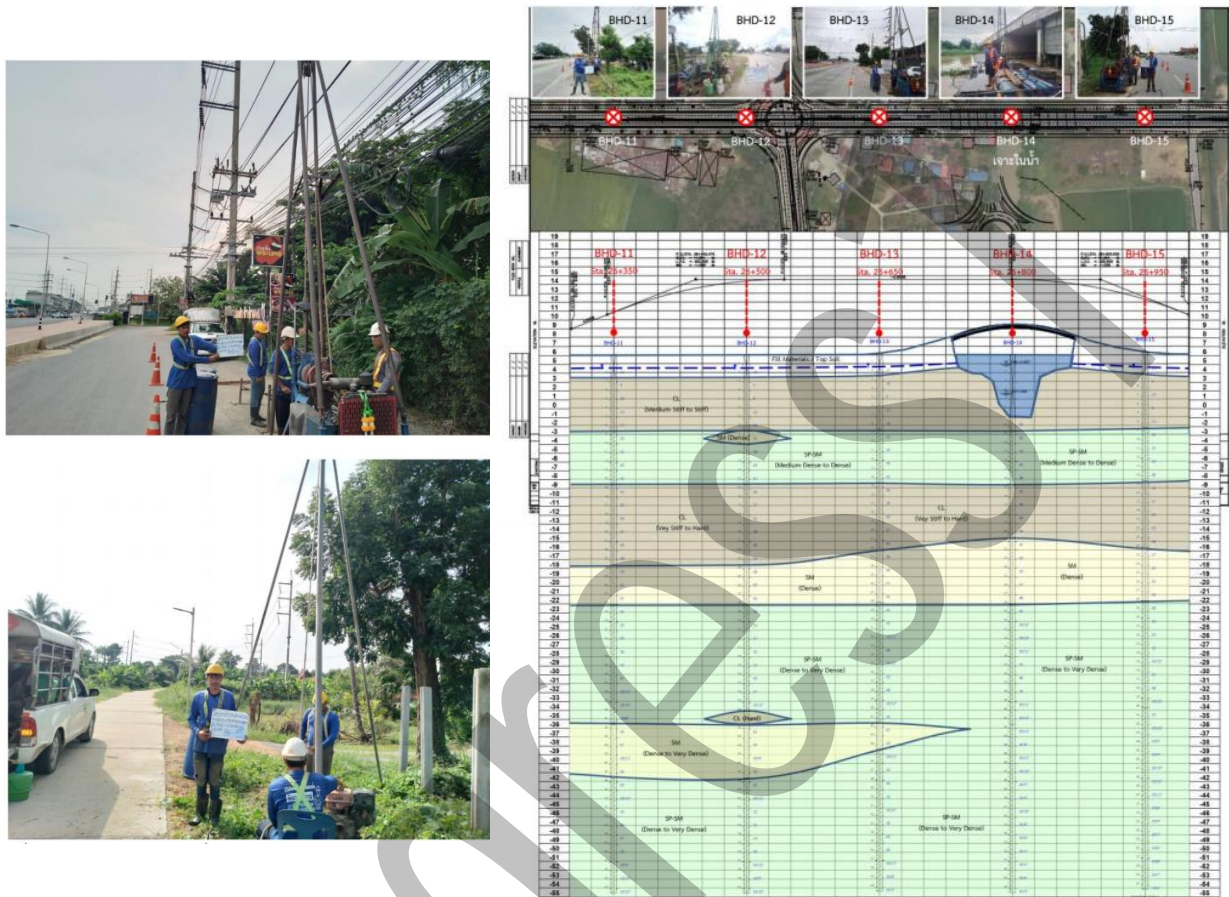
งานสำรวจสภาพชั้นดินฐานรากบริเวณที่คาดว่าจะมีการขยายช่องจราจร หรือคาดว่าจะมีการก่อสร้างช่องจราจรใหม่ในสนาม โดยจะดำเนินการดำเนินการเก็บตัวอย่างชั้นดินจากหลุมสำรวจชั้นดินในสนาม หรือ Test Pit ในบริเวณฐานรากของโครงสร้างคันทางในบริเวณที่เกี่ยวข้อง ที่ระดับความลึกที่จะทำได้ ข้อมูลเพียงพอสำหรับออกแบบโดยตัวอย่างที่เก็บมาจากในสนามจะดำเนินการทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ ได้แก่ Sieve Analysis, Natural Water Content, Atterberg Limits (LL, PL, PI), Compaction Test (Standard Proctor), C.B.R. และ Swell

รูปที่ 6.1-2 แสดงรูปตัวอย่างการขุดหลุมสำรวจชั้นดินในสนาม

งานสำรวจดินฐานรากสะพาน

ในส่วนงานเจาะสำรวจดินฐานรากสะพาน ที่ปรึกษาจะทำการเจาะสำรวจดินฐานรากสำหรับงานสะพานโดยกำหนดจำนวนจุดเจาะสำรวจและความลึกให้เหมาะสมกับลักษณะของโครงสร้างและน้ำหนักบรรทุก ให้เพียงพอกับการออกแบบเสาเข็มหรือโครงสร้างที่ต้องมีการถ่ายน้ำหนักหรือแรงกระทำลงสู่ชั้นดิน ในกรณีที่พบชั้นหินหรือสำรวจพบหน้าหิน ที่ปรึกษาจะดำเนินการเจาะสำรวจชั้นหินโดยวิธี Rock Coring เพื่อให้ได้ข้อมูลลักษณะและชนิดของหิน ลักษณะของรอยแตก และความต่อเนื่องของชั้นหิน พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบความแข็งแรงของหินดังกล่าวต่อไป สำหรับการเจาะสำรวจในชั้นดินเหนียวอ่อนถึงดินเหนียวแข็งปานกลาง จะทำการเก็บตัวอย่างโดยใช้กระบอกเปลือกบาง (Thin Wall Tube) เพื่อให้ได้ตัวอย่างดินแบบคงสภาพ (Undisturbed Sample) เพื่อการทดสอบคุณสมบัติในห้องปฏิบัติการ ในกรณีการเจาะสำรวจชั้นดินเหนียวแข็งและชั้นทราย จะทำการทดสอบความแข็งแรงของดินในสนามโดยวิธี Standard Penetration Test (SPT) โดยใช้กระบอกผ่า (Split Spoon) และเก็บตัวอย่างแบบตัวอย่างดินแปลงสภาพ (Disturbed Sample) โดยภายหลังการเจาะสำรวจชั้นดิน ที่ปรึกษาจะทำการบันทึกรายละเอียดที่จำเป็นของแต่ละหลุม เช่น ระดับและพิกัดปากหลุมเจาะ ความลึก การจำแนกชนิดของดิน ระดับน้ำใต้ดิน เป็นต้น รวมทั้งจัดทำ Boring Log ของแต่ละหลุมรวมถึงภาพตัดชั้นดิน (Soil Profile) พร้อมกับระบุค่าคุณสมบัติต่าง ๆ ของชั้นดินแต่ละชั้นและจัดทำรายงาน/ข้อมูล

รูปที่ 6.1-3 แสดงรูปตัวอย่างของการเจาะสำรวจและเก็บตัวอย่างชั้นดิน ตำแหน่งจุดสำรวจและภาพตัดชั้นดิน

งานสำรวจแหล่งวัสดุก่อสร้าง

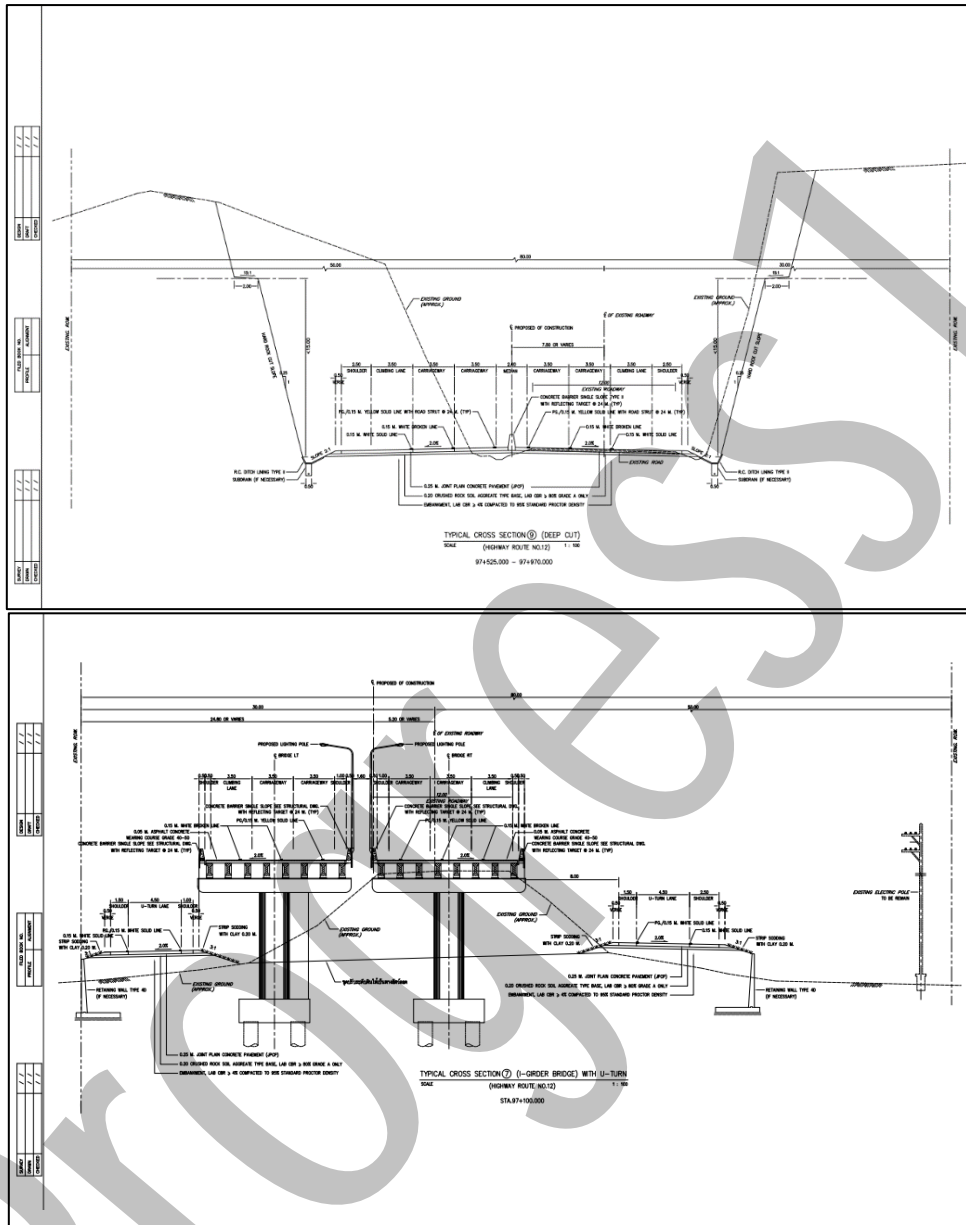
ประกอบด้วย การสำรวจ แหล่งวัสดุพื้นทางหินคลุก วัสดุรองพื้นทางวัสดุมวลรวม วัสดุคัดเลือกและดินถม วัสดุหินผสมคอนกรีต วัสดุทรายผสมคอนกรีต ที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้างโดยที่ปรึกษาจะทำการคัดเลือก แหล่งวัสดุที่มีคุณภาพและคุณสมบัติทางวิศวกรรมที่เหมาะสมและเป็นไปตามมาตรฐานงานออกแบบโครงสร้างทาง รวมทั้งจะสำรวจและศึกษาตำแหน่ง ระยะทางขนส่ง ปริมาณของวัสดุ และราคาของวัสดุในแต่ละแหล่ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบและประเมินราคาค่าก่อสร้าง การทดสอบคุณสมบัติของวัสดุก่อสร้าง จะดำเนินการทดสอบดังต่อไปนี้สำหรับการทดสอบทั่วไปเพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพและจัดกลุ่มของวัสดุ โดยการจำแนกชนิดของดินทั้งวิธี USCS และวิธี AASHTO รวมถึงคุณสมบัติด้านความแน่นเมื่อทำการบดอัด ประกอบด้วย Gradation Test, Atterberg's Limits (LL&PL), Standard Proctor Compaction Test, Modified Proctor Compaction Test, CBR and Swell Test ในวัสดุที่ต้องการให้ปราศจากการปนเปื้อนของสารอินทรีย์และต้องการให้ทนทานต่อสารเคมีหรือการขัดสี เช่นทรายผสมคอนกรีตจะถูกนำมาทดสอบ Organic Impurities, Soundness Test และ Los Angeles Abrasion Test รวมถึงค่า Specific Gravity Test และ Flakiness Index

รูปที่ 6.1-4 แสดงรูปตัวอย่างแหล่งวัสดุ

งานสำรวจเพิ่มเติมในพื้นที่ดินอ่อนหรือพื้นที่ลาดชันหรือโครงสร้างพิเศษ

ในบริเวณพื้นที่ดินอ่อนหรือพื้นที่ลาดชัน และมีความจำเป็นต้องมีข้อมูลคุณสมบัติของดินเพื่อการออกแบบหรือวิเคราะห์โครงสร้างที่เกี่ยวข้องเช่นกำแพงกันดิน หรือเสถียรภาพของลาดคันทางหรือลาดชันของไหล่เขาซึ่งอาจเป็นส่วนของงานดินตัดหรือดินฝาก หรือบริเวณที่มีโครงสร้างพิเศษต่าง ๆ เช่นทางลอด อุโมงค์ ทางยกระดับ เป็นต้น โดยที่ปรึกษาจะดำเนินการสำรวจและทดสอบคุณสมบัติของดินในบริเวณดังกล่าวให้มีข้อมูลเพียงพอสำหรับงานที่เกี่ยวข้องในส่วนต่อไป

รูปที่ 6.1-5 แสดงรูปตัวอย่างบริเวณที่จำเป็นต้องมีการสำรวจเพิ่มเติม

6.1.2 งานป้องกันการกัดเซาะ

ที่ปรึกษาจะทำการเก็บตัวอย่างจากการขุดหลุมทดสอบ Test Pit เพื่อให้ทราบลักษณะชนิดและขนาดของเม็ดดิน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์งานป้องกันการกัดเซาะที่จะเกิดขึ้นตามแนวสายทาง และเป็นการป้องกันรวมทั้งสามารถเลือกวัสดุที่เหมาะสม โดยจะมีหลุมเจาะที่เพียงพอต่อการออกแบบและวิเคราะห์

6.1.3 อุทกวิทยา วิศวกรรมชายฝั่ง รวมถึงสำรวจสิ่งก่อสร้างที่กีดขวางทางระบายน้ำ

6.1.3.1 อุทกวิทยา วิศวกรรมชายฝั่ง รวมถึงสำรวจสิ่งก่อสร้างที่กีดขวางทางระบายน้ำ (ส่วนที่ 1)

งานศึกษาด้านอุทกวิทยาและทำการสำรวจสภาพทางน้ำ เช่น คลอง ลำน้ำต่าง ๆ ถึงสภาพการไหลที่ผ่านแนวเส้นทางโครงการและประเมินถึงขีดความสามารถทางด้านชลศาสตร์ในการรองรับการระบายน้ำในพื้นที่ และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อการระบายน้ำของแหล่งน้ำบนผิวดินและระบบระบายน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบันที่แนวโครงการตัดผ่าน และประเมินศักยภาพการระบายน้ำและความเหมาะสมเพียงพอของสิ่งก่อสร้างอาคารระบายน้ำที่มีอยู่และเสนอแนะจัดทำเป็นแบบรายละเอียดเบื้องต้น ซึ่งได้ทำการรวบรวมข้อมูลด้านอุทกวิทยา และสำรวจสภาพการระบายน้ำมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

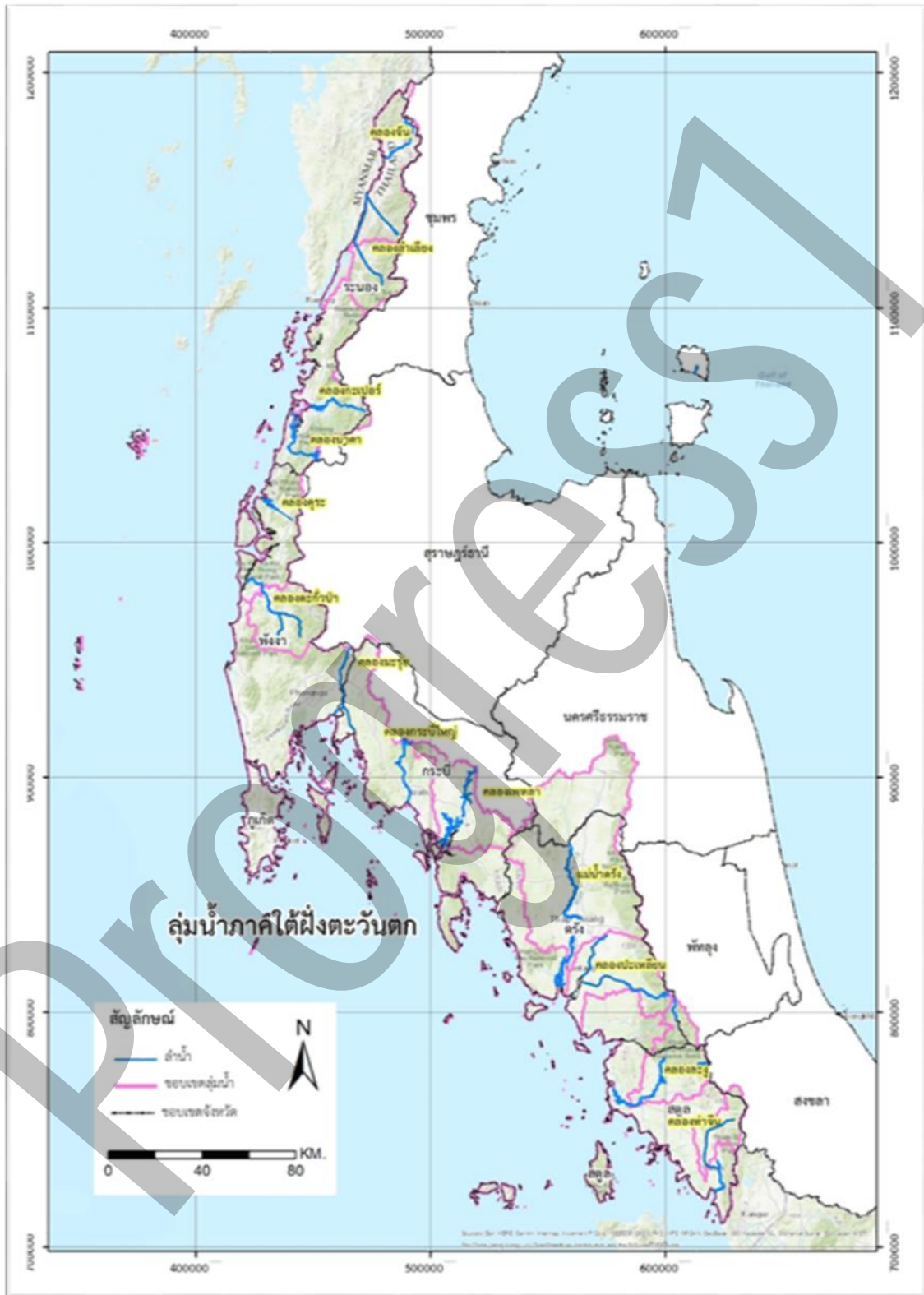
1. ข้อมูลด้านอุทกวิทยา

แนวเส้นทางโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง และสตูล ดังรูปที่ 6.1-6 จากการรวบรวมข้อมูลภูมิอากาศมีรายละเอียดตารางที่ 6.1-1

ตารางที่ 6.1-1 ค่าเฉลี่ยตัวแปรภูมิอากาศหลักของสถานีตรวจอากาศในพื้นที่ศึกษาโครงการ

สถานีตรวจวัดสภาพภูมิอากาศ	ตัวแปรภูมิอากาศ	ค่าเฉลี่ยรายปี	ช่วงพิสัยของค่าเฉลี่ยรายเดือน		ค่าเฉลี่ยสูงสุดรายเดือน	ค่าเฉลี่ยต่ำสุดรายเดือน
จังหวัดระนอง	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	27.1	26.3 (ธ.ค.)	- 28.7 (เม.ย.)	34.9 (มี.ค.)	21.8 (ม.ค.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	79.6	71.0 (ก.พ.)	- 86.0 (ส.ค.)	95.0 (ก.ย.)	48.0 (ก.พ.)
	ปริมาณการระเหยจากผิวน้ำ (มม.)	1,308.0	86.0 (ต.ค.)	- 157.0 (มี.ค.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.3	4.0 (ม.ค.)	- 8.0 (มิ.ย.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	1.5	0.9 (ต.ค.)	- 2.0 (ส.ค.)	270.0 (ก.ย.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	4,091.0	9.0 (ม.ค.)	- 794.6 (ส.ค.)	-	-
ตะกั่วป่า	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	27.1	26.4 (ม.ค.)	- 28.2 (เม.ย.)	34 (มี.ค.)	21.4 (ม.ค.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	83.7	79.0 (ม.ค.)	- 88.0 (ก.ย.)	97.0 (ก.ย.)	57.0 (ม.ค.)
	ปริมาณการระเหยจากผิวน้ำ (มม.)	1,434.0	100.0 (ก.ย.)	- 149.0 (มี.ค.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.4	4.0 (ม.ค.)	- 8.0 (มิ.ย.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	1.5	0.9 (พ.ย.)	- 2.4 (ส.ค.)	45.0 (มิ.ย.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	3,649.2	37.8 (ม.ค.)	- 609.5 (ก.ย.)	-	-
จังหวัดภูเก็ต	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	28.2	27.4 (ต.ค.)	- 29.4 (เม.ย.)	33.9 (มี.ค.)	24.4 (ม.ค.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	76.5	69.0 (ก.พ.)	- 82.0 (ก.ย.)	93.0 (ก.ย.)	51.0 (ก.พ.)
	ปริมาณการระเหยจากผิวน้ำ (มม.)	1,509.0	101.0 (ก.ย.)	- 165.0 (มี.ค.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.1	4.0 (ม.ค.)	- 8.0 (ก.ย.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	2.2	1.6 (เม.ย.)	- 3.1 (ส.ค.)	230.0 (ส.ค.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	2,228.2	24.7 (ก.พ.)	- 364.2 (ก.ย.)	-	-
สนามบินภูเก็ต	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	27.6	26.7 (ธ.ค.)	- 28.6 (เม.ย.)	33.6 (มี.ค.)	22.6 (ม.ค.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	80.5	74.0 (ก.พ.)	- 86.0 (ต.ค.)	96.0 (ต.ค.)	53.0 (ก.พ.)
	ปริมาณการระเหยจากผิวน้ำ (มม.)	1,673.0	115.0 (ต.ค.)	- 182.0 (มี.ค.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.6	5.0 (ม.ค.)	- 8.0 (ส.ค.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	3.8	2.6 (พ.ย.)	- 5.7 (ส.ค.)	50.0 (มิ.ย.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	2,466.7	27.1 (ก.พ.)	- 399.2 (ก.ย.)	-	-

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

ที่มา : กลุ่มที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 6.1-6 แผนที่โครงข่ายลำน้ำที่วางตัวอยู่ในบริเวณพื้นที่ของโครงการ

2. การสำรวจสิ่งก่อสร้างที่เกิดขวางทางระบายน้ำ

แนวเส้นทางโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก เป็นพื้นที่ชายฝั่งติดทะเลอันดามัน มีเทือกเขาผาดผ่านซึ่งเป็นต้นกำเนิดแม่น้ำสายต่าง ๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำ แม่น้ำและลำน้ำทั่วไปมีความยาวไม่มากนัก และไหลลงสู่ทะเลอันดามันไปทางทิศตะวันตก และตะวันตกเฉียงใต้เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำกะบุรี คลองละอูน คลองตะกั่วป่า ชายฝั่งทะเลแหวกมีอ่าวและเกาะต่าง ๆ เช่นเกาะภูเก็ต เกาะยาวเล็ก เกาะยาวใหญ่ เกาะพีพี เป็นต้น มีป่าชายเลนขึ้นอยู่ตามแนวปากแม่น้ำตั้งแต่ และที่ปรักได้ดำเนินการสำรวจสภาพการระบายน้ำเบื้องต้น ดังแสดงดังรูปที่ 6.1-7 ถึง รูปที่ 6.1-9

รูปที่ 6.1-7 ทำเรือและจุดชมวิวปากแม่น้ำ แหลมสน จ.ระนอง

รูปที่ 6.1-8 สะพานข้ามคลอง บริเวณอ่าวบางม่วง จ.พังงา

รูปที่ 6.1-9 ท่อลอดเหลี่ยมถนนข้ามคลอง บริเวณหาดเขาหลัก จ.พังงา

6.1.3.2 อุทกวิทยา วิศกรรมชายฝั่ง รวมถึงสำรวจสิ่งก่อสร้างที่เกิดขวางทางระบายน้ำ (ส่วนที่ 2)

1. ข้อมูลด้านอุทกวิทยา

แนวเส้นทางโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง และสตูล ดังรูปที่ 6.1-10 จากการรวบรวมข้อมูลภูมิอากาศ รายละเอียด ตารางที่ 6.1-2 และสรุปได้ดังนี้

- อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27.4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายนวัดได้ 34.4 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดในเดือนธันวาคม 22.4 องศาเซลเซียส ช่วงพิสัยของค่าเฉลี่ยรายเดือน 26.6-28.4 องศาเซลเซียส
- ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งปีอยู่ที่ 80.6 เปอร์เซ็นต์ ค่าความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด 96.0 เปอร์เซ็นต์ ช่วงพิสัยของค่าเฉลี่ยรายเดือนอยู่ที่ 72.4-86.1 เปอร์เซ็นต์
- ปริมาณการระเหยโดยเฉลี่ยทั้งปี 1,495.9 มิลลิเมตร ช่วงพิสัยของค่าเฉลี่ยรายเดือน 98.7-162.9 มิลลิเมตร
- ความเร็วลมโดยเฉลี่ย 2.2 น็อต ช่วงพิสัยเฉลี่ยรายเดือน 1.4-3.6 น็อต
- ปริมาณฝนเฉลี่ยรายปี 2,707.3 มิลลิเมตร ช่วงพิสัยเฉลี่ยรายเดือน 23.9-449.4 มิลลิเมตร

ตารางที่ 6.1-2 ค่าเฉลี่ยตัวแปรภูมิอากาศหลักของสถานีตรวจอากาศในพื้นที่ศึกษาโครงการ

สถานีตรวจวัด สภาพภูมิอากาศ	ตัวแปรภูมิอากาศ	ค่าเฉลี่ยรายปี	ช่วงพิสัยของค่าเฉลี่ย รายเดือน	ค่าเฉลี่ยสูงสุด รายเดือน	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด รายเดือน
กระบี่	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	26.8	26.2 (ต.ค.) - 27.5 (เม.ย.)	34.2 (มี.ค.)	21.6 (ธ.ค.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	82.9	73.0 (ก.พ.) - 88.0 (ต.ค.)	98.0 (พ.ค.)	47.0 (ก.พ.)
	ปริมาณการระเหยจากลาด (มม.)	1,497.0	94.0 (ก.ค.) - 153.0 (ก.พ.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.4	5.0 (ก.พ.) - 7.0 (พ.ค.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	2.3	1.5 (เม.ย.) - 3.9 (ม.ค.)	43.0 (ต.ค.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	2,060.2	29.7 (ม.ค.) - 331.4 (ต.ค.)	-	-
สนามบินตรัง	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	27.1	26.3 (ธ.ค.) - 28.3 (เม.ย.)	35.3 (มี.ค.)	21.7 (ก.พ.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	82.1	72.0 (ก.พ.) - 88.0 (ต.ค.)	98.0 (ก.ย.)	48.0 (ก.พ.)
	ปริมาณการระเหยจากลาด (มม.)	1,479.0	95.0 (พ.ย.) - 169.0 (มี.ค.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.6	4.0 (ก.พ.) - 8.0 (ก.ค.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	2.3	1.3 (ต.ค.) - 4.1 (ม.ค.)	60.0 (มี.ย.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	2,157.4	20.9 (ก.พ.) - 306.0 (ก.ย.)	-	-
จังหวัดสตูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	27.6	26.8 (ต.ค.) - 28.4 (มี.ค.)	34.6 (มี.ค.)	23.1 (ก.พ.)
	ความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	78.9	69.0 (ก.พ.) - 85.0 (ต.ค.)	95.0 (ก.ย.)	48.0 (ก.พ.)
	ปริมาณการระเหยจากลาด (มม.)	1,571.0	100.0 (พ.ย.) - 165.0 (มี.ค.)	-	-
	ความครึ้มของเมฆ (0-10 อ็อกต้า)	6.7	5.0 (ม.ค.) - 8.0 (ส.ค.)	-	-
	ความเร็วลม (น็อต)	1.9	1.0 (พ.ค.) - 4.1 (ม.ค.)	270.0 (ก.ย.)	-
	ปริมาณฝน (มม.)	2,298.2	17.8 (ม.ค.) - 341.0 (ต.ค.)	-	-

2. การสำรวจข้อมูลของสิ่งก่อสร้างที่กีดขวางทางระบายน้ำตามแนวเส้นทางโครงการ
แนวเส้นทางโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก โดยตัดผ่านพื้นที่จังหวัดที่เกี่ยวข้อง
มีรายละเอียดดังนี้ จังหวัดกระบี่ แนวเส้นทางที่พิจารณาเบื้องต้นรวมระยะทางประมาณ 160 กิโลเมตร
มีสภาพของโครงข่ายลำน้ำที่ตัดผ่านแนวเส้นทางโครงการเป็นลำน้ำที่ไม่ยาวมากนัก ไหลลงสู่ทะเลไปทาง
ด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันตกเฉียงใต้ เช่น คลองลาว คลองควรโอ คลองหิน คลองไคร คลองปาหลี
คลองดินแดง คลองม่วง คลองสน คลองกระบี่น้อย คลองกระบี่ใหญ่ คลองท่อม คลองพลูหนั่ง เป็นต้น
โดยมีโครงสร้างของสิ่งกีดขวางทางระบายน้ำ มีหลายรูปแบบ เช่น โครงสร้างเสาและตอม่อสะพาน
สิ่งปลูกสร้างของท่าเรือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมประมง ดังรูปที่ 6.1-11 ถึง รูปที่ 6.1-13

รูปที่ 6.1-11 ท่าเรือและอุปกรณ์สำหรับการทำประมง บริเวณปากอ่าวท่าเลน จ.กระบี่

รูปที่ 6.1-12 สะพานข้ามคลองหนองทะเล บนถนนทางหลวงชนบท 6024 บริเวณอ่าวคลองม่วง จ.กระบี่

จังหวัดตรัง แนวเส้นทางที่พิจารณาเบื้องต้นรวมเป็นระยะทาง 120 กิโลเมตร แนวเส้นทางจะเริ่มต้นที่บริเวณคลองแดน ลักษณะโครงข่ายลำน้ำที่ตัดผ่านแนวเส้นทางโครงการเป็นลำน้ำที่ไม่ยาวมากนัก ไหลลงสู่ทะเลไปทางด้านทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงใต้เช่นกัน ได้แก่ คลองกะลาเสใหญ่ คลองเขาไม้แก้ว คลองโต๊ะบัน คลองสีเภา คลองอ่าวปากเม็ง แม่น้ำตรัง แม่น้ำปะเหลียน คลองหวายตน คลองแร่ เป็นต้น โดยมีโครงสร้างของสิ่งกีดขวางทางระบายน้ำ มีสะพาน และท่อระบายน้ำ ระบายน้ำตลอดใต้ถนนเพื่อลงทะเล ดังรูปที่ 6.1-13

รูปที่ 6.1-13 ท่อลอดกลม ขนาด 4 ช่องบนช่วงของถนนท้องถิ่นที่ระบายน้ำลงสู่ทะเล บริเวณหาดสำราญ จ.ตรัง

จังหวัดสตูล แนวเส้นทางที่พิจารณาเบื้องต้นรวมมีระยะทางประมาณ 110 กิโลเมตร จากการสำรวจตามแนวเส้นทางถนนเลียบชายฝั่งทะเลจังหวัดสตูลที่มีอยู่เดิม พบว่าโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างที่เกิดขวางทางระบายน้ำ มีหลายรูปแบบ เช่น ตัวท่าเรือและอุปกรณ์สำหรับการทำประมง แนวถนนเลียบชายฝั่งรวมถึงโครงสร้างป้องกันชายฝั่งของหน่วยงานภาครัฐ ดังรูปที่ 6.1-14 ถึง รูปที่ 6.1-15

รูปที่ 6.1-14 ถนนเลียบชายฝั่ง และโครงสร้างป้องกันชายฝั่ง บริเวณหากบางศิลา ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

รูปที่ 6.1-15 ท่อลอดเหลี่ยมพร้อมระบบประตุน้ำ คลองแปะสน จ.สตูล

6.2 งานจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design)

งานออกแบบด้านสถาปัตยกรรม การจัดทำแบบเบื้องต้นสำหรับงานออกแบบงานสถาปัตยกรรม และงานภูมิทัศน์ ประกอบด้วย

- แผนผังแสดงพื้นที่ออกแบบ (Master Plan)
- แบบแปลนและระดับ
- รูปตัดองค์ประกอบถนนโครงการ
- รายละเอียดส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญ
- แบบทัศนียภาพจำลองการออกแบบภูมิทัศน์ถนนโครงการ

6.3 งานประมาณมูลค่างานโครงการ

ความคืบหน้างานประมาณมูลค่างานโครงการในงวดนี้ ที่ปรึกษาได้เตรียมข้อมูลสำหรับประมาณราคาสำหรับขั้นตอนคัดเลือกแนวเส้นทาง โดยได้ศึกษาและจัดเตรียมหน้าตัดโครงสร้างทางและสะพานรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้คำนวณราคาค่าก่อสร้างต่อหน่วยพื้นที่หรือหน่วยความยาว กล่าวคือ ประเมินปริมาณจากตามหน้าตัดโครงสร้างทางและสะพานรูปแบบที่เคยดำเนินงานมาและซึ่งมีหน้าตัดและรูปแบบใกล้เคียงกับรายงานการคัดเลือกแนวเส้นทางและคำนวณราคาต่อหน่วยที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางงานก่อสร้างในช่วงปัจจุบัน และดัชนีราคาที่สุดคล้องกับพื้นที่ก่อสร้าง โดยอ้างอิง ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

ดัชนีวัสดุก่อสร้างทั่วไป : ใช้กรุงเทพมหานครฯ ในเดือนที่ทำการประมาณราคา
ใช้ระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง, สตูล และจังหวัดข้างเคียงในเดือนที่ทำการประมาณราคา

ดัชนีวัสดุก่อสร้างงานทาง : ข้อมูลโครงการของปี 2567-2568 ได้แก่ จังหวัด ระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล โดยคิดระยะทางขนส่งจากแหล่งโครงการ

ราคาน้ำมันดีเซล B7 : อำเภอบางเมือง จังหวัด ระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล ในวันที่ทำการประมาณราคา

เงื่อนไข Factor : พื้นที่โครงการ ฝนชุก 2

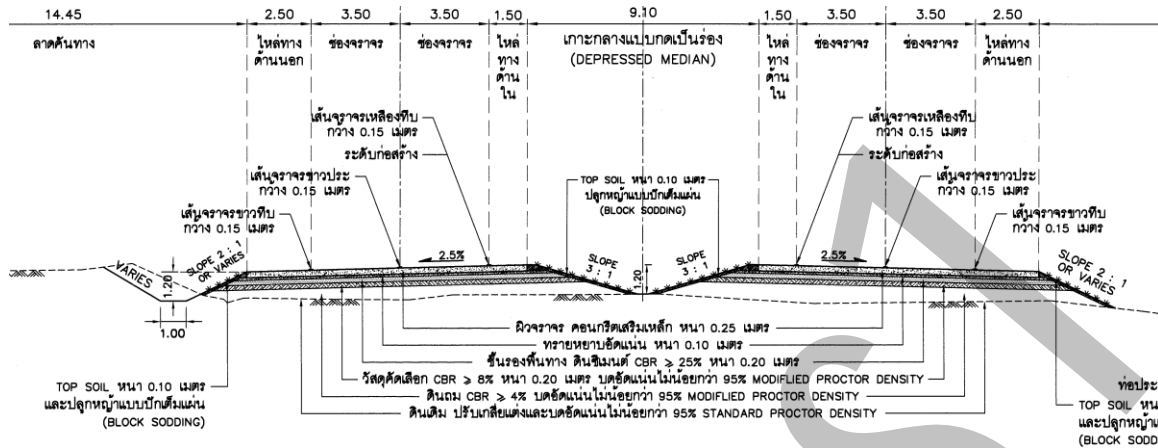
เงินล่วงหน้าจ่าย : 15%

เงินประกันผลงานหัก : 10%

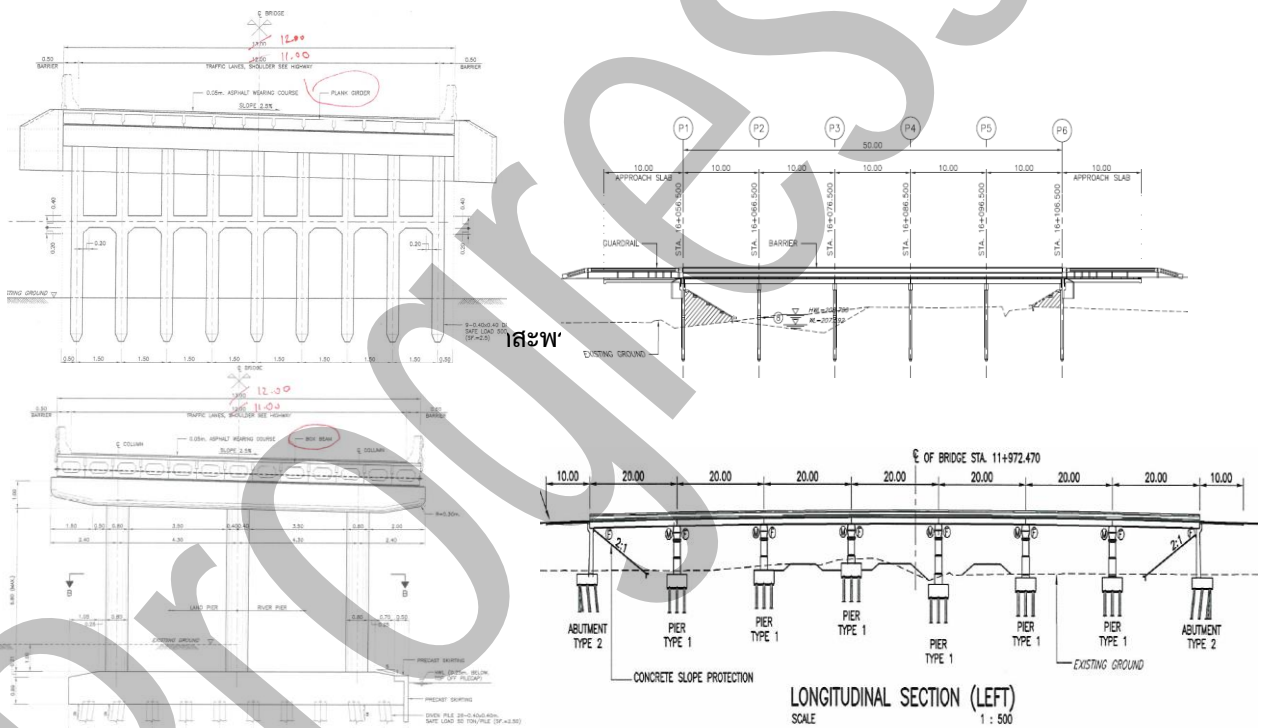
ดอกเบี้ยเงินกู้ : 7%

ภาษีมูลค่าเพิ่ม : 7%

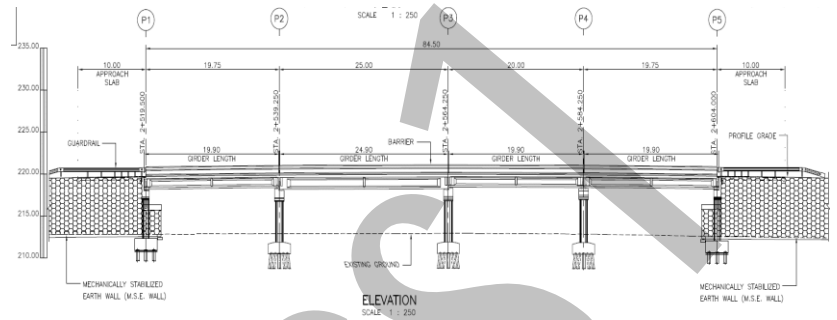
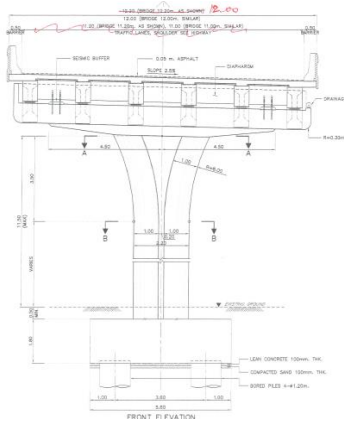
รูปแบบหน้าตัดโครงสร้างทางและสะพานที่คาดว่าจำเป็นมาคำนวณราคาต่อหน่วยพื้นที่หรือหน่วยความยาว มีรายละเอียดดังนี้

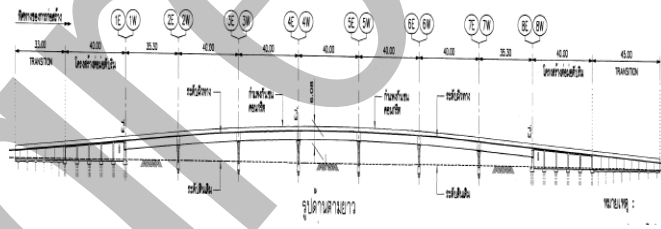
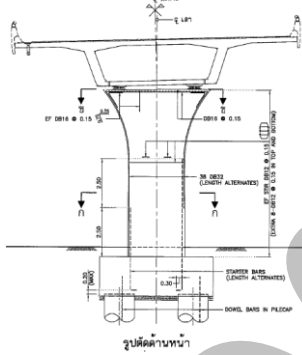
รูปที่ 6.3-1 หน้าตัดคันทาง ผิวทาง คสล.

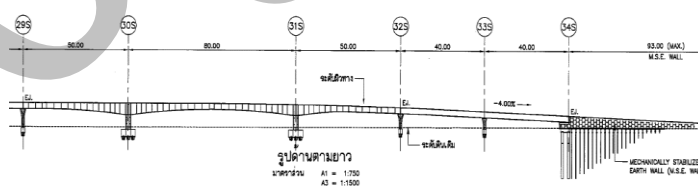
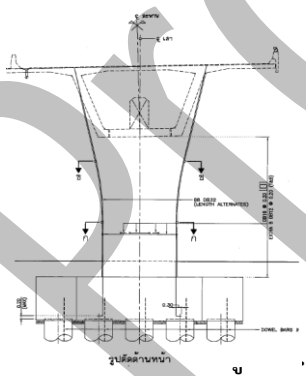
รูปที่ 6.3-3 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Box Beam

รูปที่ 6.3-4 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง I-Girder

รูปที่ 6.3-5 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Segmental

รูปที่ 6.3-6 หน้าตัดสะพาน โครงสร้าง Balance Cantilever

บทที่ 7

งานส่วนที่ 6 : การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

บทที่ 7

งานส่วนที่ 6 : การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

7.1 การศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination , IEE)

การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination , IEE) จำเป็นต้องศึกษารูปแบบ องค์ประกอบ และกิจกรรมการดำเนินงานของโครงการ และศึกษาสภาพแวดล้อมปัจจุบันของพื้นที่ เพื่อนำมาประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ ทั้งในระยะก่อนก่อสร้าง ระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการ โดยจะพิจารณาทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าต่าง ๆ ครอบคลุม 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต ทั้งในด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ระดับของผลกระทบ และพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ ตลอดจนกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นในเบื้องต้น เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาโครงการมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยที่สุด รวมทั้งระบุประเด็นผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญซึ่งจำเป็นต้องวิเคราะห์และประเมินผลกระทบเพิ่มเติมในรายละเอียด โดยการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นจะดำเนินการควบคู่ไปกับการศึกษาด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจและการเงิน การดำเนินการตามกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประชาสัมพันธ์

7.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1. เพื่อรวบรวมและศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ศึกษา ครอบคลุมทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต และทบทวนงานศึกษาและการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อศึกษาที่ตั้งแนวเส้นทางโครงการ รายละเอียดองค์ประกอบ กิจกรรมการพัฒนาโครงการ และแผนการดำเนินโครงการ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ
3. เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมการพัฒนาโครงการต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่าง ๆ ทั้งผลกระทบด้านบวกและด้านลบ ครอบคลุมทั้งในระยะก่อนก่อสร้าง ระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการ
4. เพื่อเสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

7.3 พื้นที่ศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ครอบคลุมแนวเส้นทางโครงการซึ่งอยู่ในช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุม 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล รวมระยะทางประมาณ 600 กิโลเมตร โดยมีพื้นที่ศึกษาเบื้องต้นแสดงดังตารางที่ 7.3-1 และรูปที่ 7.3-1 ซึ่งพิจารณาครอบคลุมพื้นที่ศึกษาดังนี้

1. พื้นที่ศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ ข้างละ 500 เมตร
2. พื้นที่ศึกษาด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี พิจารณาจากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ ข้างละ 1 กิโลเมตร
3. พื้นที่ที่อยู่ในหรือใกล้พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศหรือแหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาาระหว่างประเทศ พิจารณาจากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ ข้างละ 2 กิโลเมตร

ตารางที่ 7.3-1 พื้นที่ศึกษาในระยะ 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการเบื้องต้น

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	
ระนอง	เมืองระนอง	ราชกรูด	
		ม่วงขาว	
	สุขสำราญ	บางหิน	
		นาคา	
		กำพวน	
พังงา	คุระบุรี	คุระ	
		เกาะพระทอง	
		แม่นางขาว	
		บางวัน	
		ตะกั่วทุ่ง	กระโสม
			กะไหล
			โคกกลอย
	หล่อยูง		
	ท่าอยู่		
	คลองเคียน		
	ตะกั่วป่า	เกาะคอเขา	
		บางนายสี	
		บางม่วง	
		คึกคัก	
	ทับปุด		บ่อแสน
			มะรุ่ย

ตารางที่ 7.3-1 พื้นที่ศึกษาในระยะ 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการเบื้องต้น (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
พังงา (ต่อ)	ท้ายเหมือง	ทุ่งมะพร้าว
		ท้ายเหมือง
		นาเตย
		ลำแก่น
	เมืองพังงา	บางเตย
		ถ้ำน้ำผุด
		ตากแดด
		เกาะปันหยี่
ภูเก็ต	กะทู้	กมลา
		ป่าตอง
	ถลาง	ไม้ขาว
		เทพกระษัตรี
		สาคร
		ป่าคลอก
		เชิงทะเล
	เมืองภูเก็ต	รัษฎา
		กะรน
		ราไวย์
กระบี่	เกาะลันตา	คลองยาง
		เกาะกลาง
		เกาะลันตาน้อย
		ศาลาด่าน
		เกาะลันตาใหญ่
	คลองท่อม	ห้วยน้ำขาว
		คลองพน
		ทรายขาว
	เมืองกระบี่	เขาคราม
		เขาทอง
		หนองทะเล
		ไสไทย
		คลองประสังค์
		ปากน้ำ
	เหนือคลอง	คลองเขมา
		คลองขนาน
		ตลิ่งชัน
เกาะศรีบอยา		

	อ่าวลึก	นาเหนือ
		เขาใหญ่
		อ่าวลึกเหนือ

ตารางที่ 7.3-1 พื้นที่ศึกษาในระยะ 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการเบื้องต้น (ต่อ)

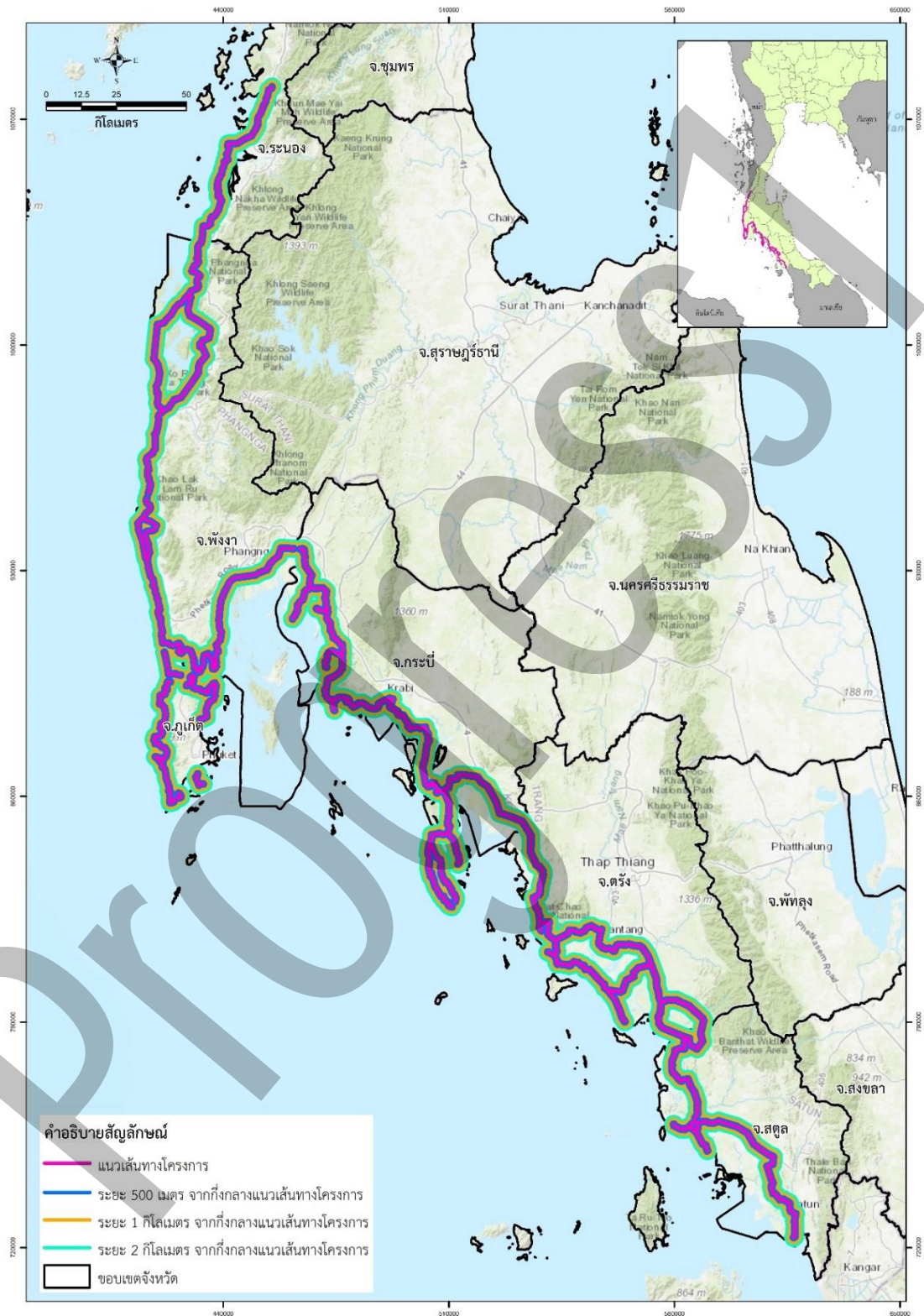
จังหวัด	อำเภอ	ตำบล		
กระบี่ (ต่อ)		อ่าวลึกใต้		
		แหลมสัก		
		อ่าวลึกน้อย		
ตรัง	กันตัง	กันตัง		
		กันตังใต้		
		เกาะลิบง		
		วังวน		
		นาเกลือ		
		บางสัก		
		บ่อน้ำร้อน		
		ปะเหลียน		ท่าพญา
				บ้านนา
	สุโสะ			
	ทุ่งยาว			
	ลิพัง			
	ท่าข้าม			
	ย่านตาขาว		ทุ่งกระบือ	
			ลิเกา	
	สิเกา		กะลาเส	
			เขาไม้แก้ว	
			บ่อหิน	
			ไม้ฝาด	
	หาดเจ้าสำราญ		บ้าหวี	
			หาดสำราญ	
			ตะเสะ	
	สตูล	ท่าแพ	แประ	
			ท่าเรือ	
			ท่าแพ	
		ทุ่งหว้า		ทุ่งหว้า
				นาทอน
ป่าแกบ่อหิน				
ทุ่งบุหรง				
ขอนคลาน				

	เมืองสตูล	ควนโพธิ์
		เจ๊ะบิลัง
		ฉลุง
		คลองขุด

ตารางที่ 7.3-1 พื้นที่ศึกษาในระยะ 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการเบื้องต้น (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
สตูล (ต่อ)		ควนขัน
		พิมาน
		ตำมะลัง
	ฉลุง	กำแพง
		ฉลุง
		ปากน้ำ

ที่มา : ทั่วไปศึกษา , 2566

ที่มา : ที่ปรึกษา , 2566

รูปที่ 7.3-1 พื้นที่ศึกษาโครงการเบื้องต้น

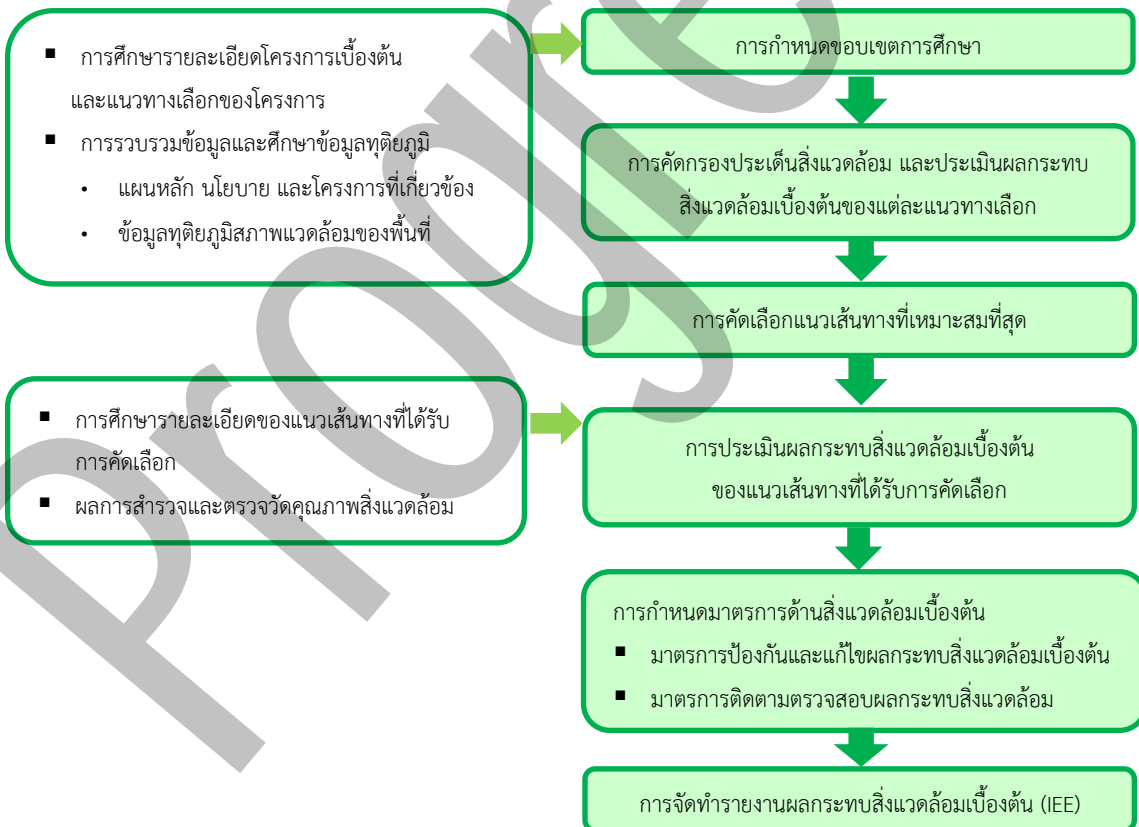
7.4 แนวทางและขั้นตอนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

การศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นของโครงการจะอ้างอิงแนวทางดังนี้

1. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2565
2. แนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประเภทโครงการคมนาคมทางบก โดยกลุ่มคมนาคม สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) พ.ศ. 2549
3. ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7.5 ขั้นตอนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นของโครงการ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนหลัก แสดงดังรูปที่ 7.5-1 รายละเอียดดังนี้

ที่มา : ที่ปรึกษา , 2566

รูปที่ 7.5-1 ขั้นตอนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

1. การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นสำหรับการคัดเลือกแนวเส้นทางที่เหมาะสม

ดำเนินการศึกษารายละเอียดโครงการเบื้องต้น และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ เหตุผลความจำเป็นและความเป็นมาของโครงการ ลักษณะและรูปแบบเบื้องต้นขององค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงการในทุกแนวทางเลือก และข้อมูลทุติยภูมิสภาพแวดล้อมของพื้นที่ ได้แก่

- แผนหลัก นโยบาย แผนงาน งานศึกษา และการดำเนินงานโครงการที่เกี่ยวข้อง
- กฎหมาย ระเบียบ ของหน่วยงานราชการและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลทุติยภูมิสภาพแวดล้อมของพื้นที่ศึกษาจากเอกสาร รายงาน แผนที่ต่าง ๆ ครอบคลุมทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ที่คาดการณ์ว่าจะได้รับผลกระทบจากโครงการ และข้อมูลจากสำรวจภาคสนามเบื้องต้น

เพื่อคัดกรองประเด็นผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะมีนัยสำคัญ เพื่อนำมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบเพื่อคัดเลือกรูปแบบการพัฒนาโครงการและแนวเส้นทางที่เหมาะสมทางด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม และนำไปศึกษาต่อในขั้นต่อไป

2. การศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination: IEE) สำหรับรูปแบบการพัฒนาโครงการที่เหมาะสม โดยนำประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ มาดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ และประเมินผลกระทบเพิ่มเติม เพื่อนำไปกำหนดเป็นมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อไป

7.6 การตรวจสอบพื้นที่อ่อนไหวและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อม

7.6.1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม

จากข้อมูลสภาพแวดล้อมในปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษา จากจุดกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ ข้างละ 500 เมตร สามารถสรุปพื้นที่อ่อนไหวต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สถานพยาบาล สถานศึกษา โบราณสถาน และศาสนสถาน ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ แสดงดังตารางที่ 7.6 1

ตารางที่ 7.6-1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
พื้นที่ศึกษาในจังหวัดระนอง					
1	โรงเรียนบ้านบางเบน	สถานศึกษา	ม่วงกลวง	กะเปอร์	ระนอง
2	โรงเรียนบ้านทะเลนอก	สถานศึกษา	กำพวน	สุขสำราญ	ระนอง
3	วัดควนไทรงาม	ศาสนสถาน	นาคา	สุขสำราญ	ระนอง
4	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางเบน	สถานพยาบาล	ม่วงกลวง	กะเปอร์	ระนอง
5	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านทะเลนอก	สถานพยาบาล	กำพวน	สุขสำราญ	ระนอง

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
พื้นที่ศึกษาในจังหวัดพังงา					
1	โรงเรียนบ้านนอกนา	สถานศึกษา	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	พังงา
2	โรงเรียนบ้านบางนายสี	สถานศึกษา	บางนายสี	ตะกั่วป่า	พังงา
3	โรงเรียนบ้านน้ำเค็ม	สถานศึกษา	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
4	โรงเรียนบ้านบางสัก	สถานศึกษา	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
5	โรงเรียนบ้านปากวีป	สถานศึกษา	คึกคัก	ตะกั่วป่า	พังงา
6	โรงเรียนบ้านบางเนียง	สถานศึกษา	คึกคัก	ตะกั่วป่า	พังงา
7	โรงเรียนบ้านทับละมุ	สถานศึกษา	ลำแก่น	ท้ายเหมือง	พังงา
8	โรงเรียนบ้านท่าดินแดง	สถานศึกษา	ลำแก่น	ท้ายเหมือง	พังงา
9	โรงเรียนบ้านเกาะนก	สถานศึกษา	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	พังงา
10	วิทยาลัยการอาชีพท้ายเหมือง	สถานศึกษา	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา
11	โรงเรียนบ้านพอดแดง	สถานศึกษา	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา
12	โรงเรียนบ้านท่าแดง	สถานศึกษา	นาเตย	ท้ายเหมือง	พังงา
13	โรงเรียนบ้านเขาพิหลาย	สถานศึกษา	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
14	โรงเรียนบ้านท่าบ้านแหวง	สถานศึกษา	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
15	โรงเรียนบ้านแหลมหิน	สถานศึกษา	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
16	โรงเรียนบ้านบักัน	สถานศึกษา	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
17	โรงเรียนบ้านบางจัน	สถานศึกษา	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
18	โรงเรียนบ้านย่านสะบ้า	สถานศึกษา	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
19	โรงเรียนคลองเคียน	สถานศึกษา	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
20	โรงเรียนบ้านอวามะขาม	สถานศึกษา	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
21	โรงเรียนบ้านหินรม	สถานศึกษา	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
22	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 54	สถานศึกษา	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
23	โรงเรียนวัดศรีธาราม	สถานศึกษา	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
24	มัสยิดโชคอำนวย	ศาสนสถาน	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
25	มัสยิดบ้านเขาเต่า	ศาสนสถาน	บางเตย	เมืองพังงา	พังงา
26	มัสยิดบ้านคลองเคียน	ศาสนสถาน	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
27	มัสยิดมีฟ้าอุสุตดิน (บ้านหาดทรายเปลือกหอย)	ศาสนสถาน	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
28	มัสยิดยามีอุลอิสลาม	ศาสนสถาน	บางวัน	คุระบุรี	พังงา
29	มัสยิดอัลอุสนา	ศาสนสถาน	นาเตย	ท้ายเหมือง	พังงา
30	วัดนิโรจน์สี	ศาสนสถาน	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา
31	วัดศรีธาราม	ศาสนสถาน	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
32	วัดไล่เสียด	ศาสนสถาน	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
33	วัดอุทัยราษฎร์บำรุง	ศาสนสถาน	มะรุ่ย	ทับปุด	พังงา
34	ศาลเจ้าพ่อเขาหลัก	ศาสนสถาน	คึกคัก	ตะกั่วป่า	พังงา
35	ศาลเจ้าเล่งสินแกง	ศาสนสถาน	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	พังงา

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
36	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะคอเขา	สถานพยาบาล	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	พังงา
37	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองเคียน	สถานพยาบาล	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
38	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ่อแสน	สถานพยาบาล	บ่อแสน	ทับปุด	พังงา
39	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางม่วง	สถานพยาบาล	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
40	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งรักชัยพัฒนา	สถานพยาบาล	บางวัน	คุระบุรี	พังงา
41	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางนายสี	สถานพยาบาล	บางนายสี	ตะกั่วป่า	พังงา
42	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านน้ำเค็ม	สถานพยาบาล	บางม่วง	ตะกั่วป่า	พังงา
43	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านปากเกาะ	สถานพยาบาล	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	พังงา
44	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอ่าวมะขาม	สถานพยาบาล	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	พังงา
พื้นที่ศึกษาในจังหวัดภูเก็ต					
1	โรงเรียนบ้านสาคุ	สถานศึกษา	สาคุ	ถลาง	ภูเก็ต
2	โรงเรียนบ้านในทอน	สถานศึกษา	สาคุ	ถลาง	ภูเก็ต
3	โรงเรียนบ้านกมลา	สถานศึกษา	กมลา	กะทู้	ภูเก็ต
4	โรงเรียนบ้านกะหลิม	สถานศึกษา	ป่าตอง	กะทู้	ภูเก็ต
5	โรงเรียนบ้านไสน้ำเย็น	สถานศึกษา	ป่าตอง	กะทู้	ภูเก็ต
6	โรงเรียนสุวรรณคีรีเขต	สถานศึกษา	กะรน	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
7	โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์	สถานศึกษา	ราไวย์	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
8	โรงเรียนแหลมพันวา	สถานศึกษา	รัษฎา	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
9	โรงเรียนสิทธีสุนทรบำรุง	สถานศึกษา	ป่าคลอก	ถลาง	ภูเก็ต
10	โรงเรียนวีรสตรีอนุสรณ์	สถานศึกษา	ป่าคลอก	ถลาง	ภูเก็ต
11	โรงเรียนบ้านแหลมทราย	สถานศึกษา	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต
12	มัสยิดฮิญาตูลยูนันฮะยี	ศาสนสถาน	รัษฎา	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
13	มัสยิดคารุลอิกมะฮู	ศาสนสถาน	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต
14	มัสยิดกียามุดดิน	ศาสนสถาน	รัษฎา	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
15	มัสยิดเราว์ภูอตุลมุดตากีน	ศาสนสถาน	ป่าคลอก	ถลาง	ภูเก็ต
16	มัสยิดนูรุลอับดุลยะฮ์	ศาสนสถาน	ไม้ขาว	ถลาง	ภูเก็ต
17	มัสยิดหะดำนียาตุลอิสลามียะ	ศาสนสถาน	ป่าตอง	กะทู้	ภูเก็ต
18	มัสยิดนูรอนอิสลามียะฮ์	ศาสนสถาน	รัษฎา	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
19	มัสยิดอัล-บุชรอ	ศาสนสถาน	กมลา	กะทู้	ภูเก็ต
20	วัดไม้ขาว	ศาสนสถาน	ไม้ขาว	ถลาง	ภูเก็ต
21	วัดสุวรรณคีรีเขต	ศาสนสถาน	กะรน	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
22	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลกะรน	สถานพยาบาล	กะรน	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
23	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลกมลา	สถานพยาบาล	กมลา	กะทู้	ภูเก็ต
24	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลป่าคลอก	สถานพยาบาล	ป่าคลอก	ถลาง	ภูเก็ต
25	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลราไวย์	สถานพยาบาล	ราไวย์	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
พื้นที่ศึกษาในจังหวัดกระบี่					
1	โรงเรียนบ้านเขาล้อม	สถานศึกษา	เขาใหญ่	อ่าวลึก	กระบี่
2	โรงเรียนบ้านในควน	สถานศึกษา	อ่าวลึกใต้	อ่าวลึก	กระบี่
3	โรงเรียนบ้านคลองแรด	สถานศึกษา	แหลมสัก	อ่าวลึก	กระบี่
4	โรงเรียนวัดสถิตโพธาราม	สถานศึกษา	แหลมสัก	อ่าวลึก	กระบี่
5	โรงเรียนบ้านแหลมสัก	สถานศึกษา	แหลมสัก	อ่าวลึก	กระบี่
6	โรงเรียนบ้านปากัน	สถานศึกษา	อ่าวลึกน้อย	อ่าวลึก	กระบี่
7	โรงเรียนบ้านอ่าวลึกน้อย	สถานศึกษา	อ่าวลึกน้อย	อ่าวลึก	กระบี่
8	โรงเรียนบ้านควนโอ	สถานศึกษา	อ่าวลึกน้อย	อ่าวลึก	กระบี่
9	โรงเรียนบ้านไหนหนิง	สถานศึกษา	เขาคราม	เมืองกระบี่	กระบี่
10	โรงเรียนคลองทราย	สถานศึกษา	เขาทอง	เมืองกระบี่	กระบี่
11	โรงเรียนบ้านเขาทอง	สถานศึกษา	เขาทอง	เมืองกระบี่	กระบี่
12	โรงเรียนบ้านคลองม่วง	สถานศึกษา	หนองทะเล	เมืองกระบี่	กระบี่
13	โรงเรียนบ้านคลองแห้ง	สถานศึกษา	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
14	โรงเรียนนุรุสุดา	สถานศึกษา	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
15	โรงเรียนบ้านแหลมโพธิ์	สถานศึกษา	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
16	โรงเรียนอูตรกิจ	สถานศึกษา	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
17	โรงเรียนอนุบาลกระบี่	สถานศึกษา	ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
18	โรงเรียนบ้านคลองยวน	สถานศึกษา	ตลิ่งชัน	เหนือคลอง	กระบี่
19	โรงเรียนบ้านแหลมกรวด	สถานศึกษา	คลองขนาน	เหนือคลอง	กระบี่
20	โรงเรียนคลองยางประชาชนุสรณ์	สถานศึกษา	คลองยาง	เกาะลันตา	กระบี่
21	โรงเรียนบ้านคลองยาหนด	สถานศึกษา	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
22	โรงเรียนบ้านหลังสอด	สถานศึกษา	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
23	โรงเรียนบ้านคลองโตนด	สถานศึกษา	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
24	โรงเรียนบ้านทุ่ง	สถานศึกษา	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
25	โรงเรียนแสงศาสตร์วิทยา	สถานศึกษา	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
26	โรงเรียนไล่ใหญ่	สถานศึกษา	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
27	โรงเรียนชุมชนบ้านศาลาดาน	สถานศึกษา	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
28	โรงเรียนบ้านพระแอะ	สถานศึกษา	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
29	โรงเรียนบ้านทุ่งหิยเพ็ง	สถานศึกษา	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
30	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่ง	สถานศึกษา	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
31	โรงเรียนบ้านคลองนิน	สถานศึกษา	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
32	โรงเรียนบ้านเจาะหลี	สถานศึกษา	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
33	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเจาะหลี	สถานศึกษา	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
34	โรงเรียนวัดเกาะลันตา	สถานศึกษา	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
35	โรงเรียนรัตนาราชประชาอุทิศ	สถานศึกษา	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
36	โรงเรียนบ้านสังกั่ว	สถานศึกษา	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
37	โรงเรียนบ้านทุ่งเสม็ด	สถานศึกษา	ห้วยน้ำขาว	คลองท่อม	กระบี่
38	โรงเรียนบ้านคลองปิ้ง	สถานศึกษา	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
39	โรงเรียนคลองพนฤๅษดีพิทยา	สถานศึกษา	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
40	โรงเรียนคลองพน	สถานศึกษา	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
41	โรงเรียนบ้านคลองแรด	สถานศึกษา	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
42	มัสยิดดารุ้ลมุดตากีน	ศาสนสถาน	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
43	มัสยิดคารุ้สุนนะฮ์	ศาสนสถาน	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
44	มัสยิดนูรุ้ลอิหม่าม	ศาสนสถาน	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
45	มัสยิดนูรุ้ลอิติยาเยฮ์คลองหิน	ศาสนสถาน	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
46	มัสยิดนูรุ้ลฮูดา	ศาสนสถาน	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
47	มัสยิดนูรุ้ลอิติยาเยฮ์	ศาสนสถาน	อ่าวลึกใต้	อ่าวลึก	กระบี่
48	มัสยิดบ้านกลาง	ศาสนสถาน	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
49	มัสยิดบ้านเกาะขวาง	ศาสนสถาน	หนองทะเล	เมืองกระบี่	กระบี่
50	มัสยิดบ้านขุนร่ายา	ศาสนสถาน	คลองยาง	เกาะลันตา	กระบี่
51	มัสยิดบ้านคลองม่วง	ศาสนสถาน	หนองทะเล	เมืองกระบี่	กระบี่
52	มัสยิดบ้านคลองยาหนัดใต้	ศาสนสถาน	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
53	มัสยิดบ้านคลองหมาก	ศาสนสถาน	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
54	มัสยิดบ้านจะหลี่	ศาสนสถาน	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
55	มัสยิดบ้านเตาถ่าน	ศาสนสถาน	แหลมสัก	อ่าวลึก	กระบี่
56	มัสยิดบ้านทุ่งเสม็ด	ศาสนสถาน	ห้วยน้ำขาว	คลองท่อม	กระบี่
57	มัสยิดบ้านทุ่งหิ่เพ็ง	ศาสนสถาน	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
58	มัสยิดบ้านบากัน	ศาสนสถาน	อ่าวลึกน้อย	อ่าวลึก	กระบี่
59	มัสยิดบ้านพระแอะ	ศาสนสถาน	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
60	มัสยิดบ้านราปู	ศาสนสถาน	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
61	มัสยิดบ้านโละคูหยง	ศาสนสถาน	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
62	มัสยิดบ้านโละใหญ่	ศาสนสถาน	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
63	มัสยิดบ้านศรีราชา	ศาสนสถาน	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
64	มัสยิดบ้านหลังสอด	ศาสนสถาน	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
65	มัสยิดบ้านแหลมกรวด	ศาสนสถาน	คลองขนาน	เหนือคลอง	กระบี่
66	มัสยิดบ้านแหลมโพธิ์	ศาสนสถาน	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
67	มัสยิดบ้านอ่าวนาง	ศาสนสถาน	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
68	มัสยิดบ้านอ่าวน้ำเมา	ศาสนสถาน	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
69	มัสยิดประชาบำรุง	ศาสนสถาน	เขาทอง	เมืองกระบี่	กระบี่
70	มัสยิดพัฒนาอิสลามบ้านท่าพรุ	ศาสนสถาน	เขาทอง	เมืองกระบี่	กระบี่
71	มัสยิดมะขามทอง	ศาสนสถาน	เขาทอง	เมืองกระบี่	กระบี่

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
72	มัสยิดเราะห์มะติลละฮ์	ศาสนสถาน	ตลิ่งชัน	เหนือคลอง	กระบี่
73	มัสยิดสันติประชาสรรค์	ศาสนสถาน	เขาคราม	เมืองกระบี่	กระบี่
74	มัสยิดสามัคคีมัสยิด	ศาสนสถาน	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
75	มัสยิดแหลมบ่อ	ศาสนสถาน	หนองทะเล	เมืองกระบี่	กระบี่
76	มัสยิดอะลิสซุนหนะฮ์	ศาสนสถาน	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
77	มัสยิดอัลมุวาฮ์ฮิดีน	ศาสนสถาน	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
78	มัสยิดฮาดิหารนอยูมูอะฮ์	ศาสนสถาน	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
79	วัดเกาะลันตา	ศาสนสถาน	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
80	วัดเขาล่อม	ศาสนสถาน	เขาใหญ่	อ่าวลึก	กระบี่
81	วัดถ้ำเทพนิมิต	ศาสนสถาน	อ่าวลึกใต้	อ่าวลึก	กระบี่
82	วัดบ้านคลองแรด	ศาสนสถาน	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
83	วัดสถิตโพธาราม	ศาสนสถาน	แหลมสัก	อ่าวลึก	กระบี่
84	วัดแหลมสัก	ศาสนสถาน	แหลมสัก	อ่าวลึก	กระบี่
85	ศาลเจ้าไต่เตอเอี้ย	ศาสนสถาน	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
86	ศาลเจ้าเทพไพพร	ศาสนสถาน	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
87	ศาลเจ้าพระ 108-109 คลองพน	ศาสนสถาน	คลองพน	คลองท่อม	กระบี่
88	ศาลเจ้าพอนาตะกง	ศาสนสถาน	คลองขนาน	เหนือคลอง	กระบี่
89	ศาลเจ้าพอสามเซียน	ศาสนสถาน	คลองขนาน	เหนือคลอง	กระบี่
90	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเขาล่อม	สถานพยาบาล	เขาใหญ่	อ่าวลึก	กระบี่
91	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองโตนด	สถานพยาบาล	เกาะลันตาน้อย	เกาะลันตา	กระบี่
92	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองโตบ	สถานพยาบาล	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	กระบี่
93	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองม่วง	สถานพยาบาล	หนองทะเล	เมืองกระบี่	กระบี่
94	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองยวน	สถานพยาบาล	ตลิ่งชัน	เหนือคลอง	กระบี่
94	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านตลิ่งชัน	สถานพยาบาล	ตลิ่งชัน	เหนือคลอง	กระบี่
96	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านนาทุ่งกลาง	สถานพยาบาล	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
97	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านราปู	สถานพยาบาล	เกาะกลาง	เกาะลันตา	กระบี่
98	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านศาลาดาน	สถานพยาบาล	ศาลาดาน	เกาะลันตา	กระบี่
99	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านอ่าวลึกน้อย	สถานพยาบาล	อ่าวลึกน้อย	อ่าวลึก	กระบี่
พื้นที่ศึกษาในจังหวัดตรัง					
1	โรงเรียนกมลศรี	สถานศึกษา	กะลาเส	สิเกา	ตรัง
2	โรงเรียนบ้านสายควน	สถานศึกษา	เขาไม้แก้ว	สิเกา	ตรัง
3	โรงเรียนบ้านเขาไม้แก้ว	สถานศึกษา	เขาไม้แก้ว	สิเกา	ตรัง
4	โรงเรียนสิเกาประชาผดุงวิทยา	สถานศึกษา	บ่อหิน	สิเกา	ตรัง
5	โรงเรียนวัดไม้ฝาด	สถานศึกษา	ไม้ฝาด	สิเกา	ตรัง
6	โรงเรียนหาดปากเมง	สถานศึกษา	ไม้ฝาด	สิเกา	ตรัง
7	โรงเรียนบ้านฉางหลวง	สถานศึกษา	ไม้ฝาด	สิเกา	ตรัง

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
8	โรงเรียนบ้านน้ำราบ	สถานศึกษา	บางสัก	กันตัง	ตรัง
9	โรงเรียนบ้านบางสัก	สถานศึกษา	บางสัก	กันตัง	ตรัง
10	โรงเรียนบ้านหาดยาว	สถานศึกษา	เกาะลิบง	กันตัง	ตรัง
11	โรงเรียนบ้านควนแดง	สถานศึกษา	บ่อน้ำร้อน	กันตัง	ตรัง
12	โรงเรียนบ้านทาส้ม	สถานศึกษา	บ่อน้ำร้อน	กันตัง	ตรัง
13	โรงเรียนกันตังรัชฎาศึกษา	สถานศึกษา	บ่อน้ำร้อน	กันตัง	ตรัง
14	โรงเรียนจูงฮั่วโซะเซียว	สถานศึกษา	กันตัง	กันตัง	ตรัง
15	โรงเรียนอนุบาลกันตังศึกษา	สถานศึกษา	กันตัง	กันตัง	ตรัง
16	โรงเรียนประชาวิทยา	สถานศึกษา	กันตัง	กันตัง	ตรัง
17	โรงเรียนกันตังพิทยากร	สถานศึกษา	กันตัง	กันตัง	ตรัง
18	โรงเรียนเทศบาลวัดตรังภูมิพุทธาวาส	สถานศึกษา	กันตัง	กันตัง	ตรัง
19	โรงเรียนบ้านกันตังใต้	สถานศึกษา	กันตังใต้	กันตัง	ตรัง
20	โรงเรียนบ้านจูปะ	สถานศึกษา	กันตังใต้	กันตัง	ตรัง
21	วิทยาลัยการอาชีพกันตัง	สถานศึกษา	กันตังใต้	กันตัง	ตรัง
22	โรงเรียนบ้านวังศิลา	สถานศึกษา	บ้านนา	ปะเหลียน	ตรัง
23	โรงเรียนบ้านบาหวี	สถานศึกษา	บาหวี	หาดสำราญ	ตรัง
24	โรงเรียนบ้านบกหัก	สถานศึกษา	หาดสำราญ	หาดสำราญ	ตรัง
25	โรงเรียนวัดหนองสมาน	สถานศึกษา	หาดสำราญ	หาดสำราญ	ตรัง
26	โรงเรียนหาดสำราญ	สถานศึกษา	หาดสำราญ	หาดสำราญ	ตรัง
27	โรงเรียนบ้านโคกรัก	สถานศึกษา	ตะเสะ	หาดสำราญ	ตรัง
28	โรงเรียนทุ่งไทรทอง	สถานศึกษา	สุโสะ	ปะเหลียน	ตรัง
29	โรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์	สถานศึกษา	สุโสะ	ปะเหลียน	ตรัง
30	โรงเรียนบ้านสุโสะ	สถานศึกษา	สุโสะ	ปะเหลียน	ตรัง
31	โรงเรียนบ้านสามแยก	สถานศึกษา	ท่าขาม	สุโสะ	ตรัง
32	โรงเรียนบ้านท่าขาม	สถานศึกษา	ท่าขาม	สุโสะ	ตรัง
33	โรงเรียนบ้านหยงสตาร์	สถานศึกษา	ท่าขาม	สุโสะ	ตรัง
34	วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน	สถานศึกษา	ท่าขาม	สุโสะ	ตรัง
35	โรงเรียนบ้านทุ่งยาว	สถานศึกษา	ทุ่งยาว	ท่าขาม	ตรัง
36	โรงเรียนทุ่งยาววิทยา	สถานศึกษา	ทุ่งยาว	ท่าขาม	ตรัง
37	โรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์	สถานศึกษา	ทุ่งยาว	ท่าขาม	ตรัง
38	โรงเรียนบ้านทุ่งยาวพาหนัน	สถานศึกษา	ลิพัง	ปะเหลียน	ตรัง
39	โรงเรียนบ้านเขาติง	สถานศึกษา	ลิพัง	ปะเหลียน	ตรัง
40	มัสยิดดารุสลามจูปะ	ศาสนสถาน	กันตังใต้	กันตัง	ตรัง
41	มัสยิดบ้านโคกเคี่ยม	ศาสนสถาน	หาดสำราญ	หาดสำราญ	ตรัง
42	มัสยิดบำรุงอิสลาม	ศาสนสถาน	บาหวี	หาดสำราญ	ตรัง
43	มัสยิดปากีสถานกันตัง	ศาสนสถาน	กันตัง	กันตัง	ตรัง

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
44	มัสยิดมื่อาดุลอิสลาม	ศาสนสถาน	ตะเสะ	หาดสำราญ	ตรัง
45	มัสยิดสุหุตุณมัสยิด	ศาสนสถาน	สุโสะ	ปะเหลียน	ตรัง
46	มัสยิดอัลสละลาฟี	ศาสนสถาน	ท่าขาม	ปะเหลียน	ตรัง
47	มัสยิดฮนดินหนิน	ศาสนสถาน	บ้านนา	ปะเหลียน	ตรัง
48	วัดกมลศรี	ศาสนสถาน	กะลาเส	สิเกา	ตรัง
49	วัดเขาไม้แก้ว	ศาสนสถาน	เขาไม้แก้ว	สิเกา	ตรัง
50	วัดศรีกาญจนาราม	ศาสนสถาน	บ่อน้ำร้อน	กันตัง	ตรัง
51	วัดทุ่งปาทนัน	ศาสนสถาน	ลิพัง	ปะเหลียน	ตรัง
52	วัดโนเขา	ศาสนสถาน	บาฮี	หาดสำราญ	ตรัง
53	วัดบ้านห้วยเล็ก	ศาสนสถาน	วังวน	กันตัง	ตรัง
54	วัดภูมิประสิทธิ์	ศาสนสถาน	ท่าขาม	ปะเหลียน	ตรัง
55	วัดไม้ฝาด	ศาสนสถาน	ไม้ฝาด	สิเกา	ตรัง
56	วัดวาวิรง	ศาสนสถาน	วังวน	กันตัง	ตรัง
57	วัดหนองสมาน	ศาสนสถาน	หาดสำราญ	หาดสำราญ	ตรัง
58	ศาลเจ้าข้าปอกง	ศาสนสถาน	ท่าขาม	ปะเหลียน	ตรัง
59	ศาลเจ้าปู่กันตัง	ศาสนสถาน	กันตัง	กันตัง	ตรัง
60	ศาลเจ้าลูกพระอัครนรอยเจ้าแม่ทับทิม	ศาสนสถาน	ท่าขาม	ปะเหลียน	ตรัง
61	ศาลเจ้าฮกเกี้ยน	ศาสนสถาน	กันตัง	กันตัง	ตรัง
62	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้	สถานพยาบาล	กันตังใต้	กันตัง	ตรัง
63	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาไม้แก้ว	สถานพยาบาล	เขาไม้แก้ว	สิเกา	ตรัง
64	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งยาว	สถานพยาบาล	ทุ่งยาว	ปะเหลียน	ตรัง
65	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางสัก	สถานพยาบาล	บางสัก	กันตัง	ตรัง
66	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบาฮี	สถานพยาบาล	บาฮี	หาดสำราญ	ตรัง
67	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ฝาด	สถานพยาบาล	ไม้ฝาด	สิเกา	ตรัง
68	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลิพัง	สถานพยาบาล	ลิพัง	ปะเหลียน	ตรัง
69	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสุโสะ	สถานพยาบาล	สุโสะ	ปะเหลียน	ตรัง
70	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกะลาเส	สถานพยาบาล	กะลาเส	สิเกา	ตรัง
71	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านฉางหลวง	สถานพยาบาล	ไม้ฝาด	สิเกา	ตรัง
72	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหยงสตาร์	สถานพยาบาล	ท่าขาม	ปะเหลียน	ตรัง
73	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยลึก	สถานพยาบาล	กันตัง	กันตัง	ตรัง
74	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหาดสำราญ	สถานพยาบาล	หาดสำราญ	หาดสำราญ	ตรัง
พื้นที่ศึกษาในจังหวัดสตูล					
1	วิทยาลัยเทคนิคสตูล	สถานศึกษา	พิมาน	เมืองสตูล	สตูล
2	วิทยาลัยการอาชีพละงู	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยลึก	สถานศึกษา	ควนโพธิ์	เมืองสตูล	สตูล
4	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาทอน	สถานศึกษา	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
5	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กละงู	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
6	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเมือง	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
7	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากบาหรา	สถานศึกษา	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
8	โรงเรียนกำแพงวิทยา	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
9	โรงเรียนบ้านนาทอน	สถานศึกษา	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
10	โรงเรียนบ้านนาลาน	สถานศึกษา	ควนขัน	เมืองสตูล	สตูล
11	โรงเรียนบ้านตะโล๊ะไฮ	สถานศึกษา	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
12	โรงเรียนสายเพชรศึกษา	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
13	โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดชนาธิปเฉลิม)	สถานศึกษา	พิมาน	เมืองสตูล	สตูล
14	โรงเรียนบ้านทุ่งมัสยิดมิตรภาพที่ 114	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
15	โรงเรียนบ้านวังตง	สถานศึกษา	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
16	โรงเรียนบ้านห้วยไทร	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
17	โรงเรียนวัดชมพูนิมิตร	สถานศึกษา	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
18	โรงเรียนบ้านสวนเทศ	สถานศึกษา	แปะ	ท่าแพ	สตูล
19	โรงเรียนละงูพิทยาคม	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
20	โรงเรียนบ้านปากบาง	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
21	โรงเรียนอนุบาลละงู	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
22	โรงเรียนท่าแพผดุงวิทย์	สถานศึกษา	แปะ	ท่าแพ	สตูล
23	โรงเรียนบ้านควนฟ้าแลบ	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
24	โรงเรียนอนุบาลเพชรกาญจน์	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
25	โรงเรียนบ้านในเมือง	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
26	โรงเรียนบ้านศรีวัง	สถานศึกษา	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
27	โรงเรียนบ้านท่าแพ	สถานศึกษา	ท่าแพ	ท่าแพ	สตูล
28	โรงเรียนบ้านท่าศิลาบำรุง	สถานศึกษา	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
29	โรงเรียนบ้านวังปริง	สถานศึกษา	ท่าเรือ	ท่าแพ	สตูล
30	โรงเรียนทุ่งหวาววิทย์	สถานศึกษา	ป่าแกบ่อหิน	ทุ่งหวา	สตูล
31	โรงเรียนบ้านเนินสูง	สถานศึกษา	ควนขัน	เมืองสตูล	สตูล
32	โรงเรียนบ้านไสใหญ่	สถานศึกษา	กำแพง	ละงู	สตูล
33	โรงเรียนตรีกิยะตุลอุ่มมะห์	สถานศึกษา	ท่าแพ	ท่าแพ	สตูล
34	โรงเรียนปากละงู	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
35	โรงเรียนอนุบาลทุ่งหวา	สถานศึกษา	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
36	โรงเรียนแสงธรรม	สถานศึกษา	ควนโพธิ์	เมืองสตูล	สตูล
37	โรงเรียนบ้านไทรงาม	สถานศึกษา	ควนขัน	เมืองสตูล	สตูล
38	โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านศาลากันตง)	สถานศึกษา	พิมาน	เมืองสตูล	สตูล
39	โรงเรียนวัดท่าชะมวง	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
40	โรงเรียนปิยนุสรณ์ศึกษา	สถานศึกษา	พิมาน	เมืองสตูล	สตูล

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
41	โรงเรียนบ้านลาหงา	สถานศึกษา	ละงู	ละงู	สตูล
42	โรงเรียนอนุบาลอมรรัตน์ทุ่งหวา	สถานศึกษา	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
43	โรงเรียนบ้านการันยี่ตัน	สถานศึกษา	เจาะปิลัง	เมืองสตูล	สตูล
44	โรงเรียนบ้านบารายี	สถานศึกษา	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
45	โรงเรียนบ้านปากบารา	สถานศึกษา	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
46	โรงเรียนบ้านทาน้ำเค็ม	สถานศึกษา	ทาแพ	ทาแพ	สตูล
47	โรงเรียนอนุบาลทาแพ	สถานศึกษา	ทาแพ	ทาแพ	สตูล
48	มัสยิดกลางกำแพง	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
49	มัสยิดคลองน้ำเค็ม	ศาสนสถาน	ทาแพ	ทาแพ	สตูล
50	มัสยิดตะโละไฮ	ศาสนสถาน	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
51	มัสยิดท่าบ้านท่ามาลัย	ศาสนสถาน	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
52	มัสยิดท่าแพพัฒนา	ศาสนสถาน	ทาแพ	ทาแพ	สตูล
53	มัสยิดนุรุเราะฮ์มานพัฒนา	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
54	มัสยิดนุรุลมุสลิม	ศาสนสถาน	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
55	มัสยิดนุรุเลียะซาน (บ้านนาลาน)	ศาสนสถาน	ควนซัน	เมืองสตูล	สตูล
56	มัสยิดนุรุสุดา	ศาสนสถาน	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
57	มัสยิดในเมือง	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
58	มัสยิดบ้านควนไฮ	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
59	มัสยิดบ้านบารายี	ศาสนสถาน	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
60	มัสยิดบ้านหัวหิน	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
61	มัสยิดปากละงู	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
62	มัสยิดปากีสถาน	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
63	มัสยิดเปรี๊ยะ	ศาสนสถาน	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
64	มัสยิดมูรสฮาลิน	ศาสนสถาน	เจาะปิลัง	เมืองสตูล	สตูล
65	มัสยิดยามือลือฮิวาน	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
66	มัสยิดเราะฮ์อตุสซอลิฮีน	ศาสนสถาน	ควนซัน	เมืองสตูล	สตูล
67	มัสยิดอัลบฮาร	ศาสนสถาน	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
68	มัสยิดอัลมาหะนะ	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
69	มัสยิดอิมามุรรอหมาน	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
70	มัสยิดฮัลมุญาฮิดีน	ศาสนสถาน	ปากน้ำ	ละงู	สตูล
71	มัสยิดฮาดิมียะห์	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
72	มัสยิดฮิกายาดุสซอลิฮีน	ศาสนสถาน	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
73	วัดชนาธิปเฉลิม	ศาสนสถาน	พิมาน	เมืองสตูล	สตูล
74	วัดชมพูนิมิตร	ศาสนสถาน	ทุ่งหวา	ทุ่งหวา	สตูล
75	วัดท่าชะมวง	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
76	วัดปากบารา	ศาสนสถาน	ปากน้ำ	ละงู	สตูล

ตารางที่ 7.6 1 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ (เบื้องต้น) (ต่อ)

ลำดับ	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	ประเภท	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
77	วัดโพธิ์เจริญธรรม	ศาสนสถาน	ควนโพธิ์	เมืองสตูล	สตูล
78	วัดวังตง	ศาสนสถาน	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
79	วัดสาทรรังสฤทธิ	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
80	วัดห้วยไทร	ศาสนสถาน	ละงู	ละงู	สตูล
81	วัดอาทรรังสฤทธิ	ศาสนสถาน	กำแพง	ละงู	สตูล
82	ศาลเจ้าโปเจ๊อง	ศาสนสถาน	พิมาน	เมืองสตูล	สตูล
83	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลควนขัน	สถานพยาบาล	ควนขัน	เมืองสตูล	สตูล
84	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าเรือ	สถานพยาบาล	ท่าเรือ	ท่าแพ	สตูล
85	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแปะระ	สถานพยาบาล	แปะระ	ท่าแพ	สตูล
86	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนาทอน	สถานพยาบาล	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
87	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านในเมือง	สถานพยาบาล	ละงู	ละงู	สตูล
88	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านวังตง	สถานพยาบาล	นาทอน	ทุ่งหวา	สตูล
89	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปาเต๊ะ	สถานพยาบาล	เจ๊ะบิลัง	เมืองสตูล	สตูล
90	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลละงู	สถานพยาบาล	ละงู	ละงู	สตูล

7.6.2 ข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อม

จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองและพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายของพื้นที่ศึกษาของโครงการ พบว่า พื้นที่ศึกษาของโครงการอยู่ในพื้นที่ ดังต่อไปนี้

1. พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง พื้นที่ศึกษาบริเวณจังหวัดตรังอยู่ใน พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดตรัง
2. พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี ในพื้นที่ศึกษาโครงการ มีพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่สำคัญ ได้แก่ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1A ชั้นที่ 1B และ ชั้นที่ 2 ซึ่งควรหลีกเลี่ยงแนวทางเลือกที่อยู่ในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1A เนื่องจากขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี แต่หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ประกอบกับโครงการมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ให้เจ้าของโครงการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่จากคณะรัฐมนตรี และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี โดยจะต้องให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบแนวทางเลือกโครงการที่อยู่ในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำดังกล่าวเพื่อความชัดเจนด้วย
3. พื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ศึกษาโครงการแต่ละจังหวัด รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.6-2

ตารางที่ 7.6-2 พื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ศึกษาโครงการ

พื้นที่ศึกษาโครงการ	พื้นที่ชุ่มน้ำ
จังหวัดระนอง	
พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับระหว่างประเทศ (Ramsar Sites)	- อุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากคลองกะเปอร์-ปากแม่น้ำกระบุรี
จังหวัดพังงา	
พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับระหว่างประเทศ (Ramsar Sites)	- อุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากคลองกะเปอร์-ปากแม่น้ำกระบุรี - อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา - เกาะระ เกาะพระทอง
จังหวัดภูเก็ต	
พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับระหว่างประเทศ (Ramsar Sites)	- ไม่พบ
จังหวัดกระบี่	
พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับระหว่างประเทศ (Ramsar Sites)	- อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา - ปากแม่น้ำกระบี่
จังหวัดตรัง	
พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับระหว่างประเทศ (Ramsar Sites)	- อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-หมู่เกาะลิบง-ปากน้ำตรัง
จังหวัดสตูล	
พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับระหว่างประเทศ (Ramsar Sites)	- ไม่พบ

4. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่ศึกษาศึกษาโครงการมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติ ในแต่ละจังหวัด รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.6-3

ตารางที่ 7.6-3 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ศึกษาโครงการ

พื้นที่ศึกษาโครงการ	พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติ
จังหวัดระนอง	
อุทยานแห่งชาติ	- อุทยานแห่งชาติแหลมสน - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง
ป่าสงวนแห่งชาติ	- ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหินกอง และป่าคลองม่วงกลาง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองม่วงกลางและป่าแหลมหน้าฟุ้ง
จังหวัดพังงา	
อุทยานแห่งชาติ	- อุทยานแห่งชาติแหลมสน - อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา - อุทยานแห่งชาติเขาลึก-ลำรู่

ตารางที่ 7.6 3 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ศึกษาโครงการ (ต่อ)

พื้นที่ศึกษาโครงการ	พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติ
ป่าสงวนแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาทอย และป่านางหงษ์ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการทับปุด - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองสามช่อง แผลงที่สอง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองสามช่อง และป่าคลองกระโสม - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอย และป่าคลองท่าอยู่ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองติเต๊ะ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองทองหลาง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนโต๊ะหลา และป่าแหลมชำ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสนชายทะเล - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าโคกขรบ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองทุ่งมะพร้าว - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางป้อ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรี แผลงที่สาม - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าหัวเขา - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่า และป่าเขาบางนายสี - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี แผลงที่หนึ่ง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาบ่อไทร - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาแม้นางขาว - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งทุ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งนาคำ และป่าควนปากเตรียม - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะเกาะ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานมสาว แผลงที่สอง
จังหวัดภูเก็ต	
อุทยานแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - อุทยานแห่งชาติสิรินาถ
ป่าสงวนแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองพารา - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาไม้พอก และป่าไม้แก้ว - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาสามเหลี่ยม - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขารวก และป่าเขาเมือง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองบางโรง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานาคเกิด - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขากมลา
จังหวัดกระบี่	
อุทยานแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี - อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี
ป่าสงวนแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะกลาง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองลัดบันจ้อ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะลันตาใหญ่ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าหลังสอ และป่าควนบกกันเกาะ

ตารางที่ 7.6 3 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ศึกษาโครงการ (ต่อ)

พื้นที่ศึกษาโครงการ	พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติ
	<ul style="list-style-type: none"> - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเกาะอั้ง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองเหนือคลอง และป่าแหลมกรวด - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกระบีใหญ่ และป่าคลองเหนือคลอง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองจิตลาด - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอ่าวนาง และป่าหางนาค - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกาไทรด และป่าคลองหิน - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าปากลาว และป่าคลองบากัน
จังหวัดตรัง	
อุทยานแห่งชาติ	- อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม
ป่าสงวนแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสายคลองร่มเมือง ป่าสายควน และป่าเกาะอ้ายกลิ้ง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกะลาเส และป่าคลองไม้ตาย - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองโหละ ป่าเลนคลองปอ และป่าเลนคลองหละ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาหวาง ป่าควนแดง และป่าน้ำราบ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองกันตัง และป่าคลองโหละ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพรุเตียว และป่าคลองยาง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนกันตัง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแตหรีา ป่าปากคลองบางแรด และป่าเขาหนุ่ย - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปรน ป่าเลนคลองควนยาง และป่าเลนคลองหินคอกควาย - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนตะเสะ - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองปะเหลียน และป่าคลองท่าบ้า - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนคลองโหนด ป่าเลนคลองตะเสะ ป่าเลนคลองทุ่งกอ และป่าเลนคลองแพรกออก - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองหยงสตาร์ ป่าคลองหลักขันธุ์ และป่าคลองลิพัง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขาบันทัด แปลงที่ 2 ตอนที่ 1
จังหวัดสตูล	
อุทยานแห่งชาติ	- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา
ป่าสงวนแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 5 - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนโต๊ะอม ป่าควนซี้หามา และป่าควนท่าหิน - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเจ๊ะบิลัง ป่าต้นหยงโป และป่าตำมะลัง - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนตอนที่ 3 ป่าป่าเต๊ะ และป่าปลักจูด - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1 - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 2 - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพยอมงาม - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าควนทัง และป่าเขาขาว - ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าตระ ป่าห้วยหลอด และป่าเขาชุมทรัพย์

ที่มา : ทิปรีक्षा , 2566

ดังนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงแนวเส้นทางที่ตัดผ่านพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติ เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงพื้นที่ดังกล่าวได้ในขั้นตอนการศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะต้องขออนุญาตเข้าศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในเขตพื้นที่อนุรักษ์ฯ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมป่าไม้ และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

7.7 ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ศึกษา

สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่จะนำมาคัดกรองเพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษาในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นสำหรับโครงการ ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ทรัพยากรด้านกายภาพ ทรัพยากรทางด้านชีวภาพและนิเวศวิทยา คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต จำนวน 17 ประเด็น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.7-1

ตารางที่ 7.7-1 ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่จะนำมาคัดกรองในการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ประเด็นสิ่งแวดล้อม	ประเด็นศึกษา
1. ทรัพยากรด้านกายภาพ	
1.1 สภาพภูมิประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - รายละเอียดลักษณะของภูมิประเทศ - ระดับความสูงต่ำ - ลักษณะของพื้นที่โครงการและพื้นที่โดยรอบ
1.2 อุตุณิยมวิทยา และคุณภาพอากาศ	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลอุตุณิยมวิทยาของสถานีตรวจวัดอากาศที่ใกล้ที่สุด - ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาด้านคุณภาพอากาศจากหน่วยงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและอยู่ใกล้โครงการมากที่สุด
1.3 เสียงและความสั่นสะเทือน	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลเสียงและความสั่นสะเทือนจากข้อมูลอุตุนิยมวิทยาด้านเสียงและความสั่นสะเทือนจากหน่วยงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและอยู่ใกล้โครงการมากที่สุด
1.4 ธรณีและแผ่นดินไหว	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะทางธรณี เช่น ชนิดและการเกิด ตำแหน่ง ความหนา รอยแตก รอยเลื่อน (Fault) และคุณสมบัติทางธรณี เป็นต้น - การเกิดแผ่นดินไหวและธรณีพิบัติและธรรมชาติ เช่น สถิติการเกิดแผ่นดินไหวและธรณีพิบัติ
1.5 ทรัพยากรดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ชนิด/ลักษณะชั้นดิน - คุณสมบัติทางกายภาพและชีวเคมี - ความอุดมสมบูรณ์ของดิน - การจำแนกดินทางวิศวกรรม และความเหมาะสมของดินต่อการรองรับโครงสร้างโครงการ
1.6 ทรัพยากรน้ำ	
1.6.1 อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำผิวดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลด้านอุทกวิทยา และศาสตร์ของแหล่งน้ำผิวดินในพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้องกับการใช้น้ำ
1.6.2 อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำใต้ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลด้านอุทกวิทยาน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน รวมทั้งสำรวจสภาพการใช้น้ำในปัจจุบันพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ
1.6.3 อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำทะเล	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีโครงการตั้งอยู่ริมตลิ่งหรือริมฝั่งทะเลหรือตัดผ่านแหล่งน้ำให้ศึกษาด้านสมุทรศาสตร์หรืออุทกศาสตร์ ได้แก่ ระดับน้ำหรือความลึก ทิศทางการไหลของน้ำกระแสน้ำขึ้น-ลง สภาพคลื่นลม

ตารางที่ 7.7 1 ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่จะนำมาคัดกรองในการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (ต่อ)

ประเด็นสิ่งแวดล้อม	ประเด็นศึกษา
	ในทะเล สภาพชายฝั่ง (หรือลักษณะปากแม่น้ำ) และคุณภาพน้ำทะเลตามความเหมาะสมกับกิจกรรมโครงการที่ทำให้มีผลกระทบ
2. ทรัพยากรทางด้านชีวภาพและนิเวศวิทยา	
2.1 นิเวศวิทยานบนบก	<ul style="list-style-type: none"> - ทรัพยากรป่าไม้ ทั้งในพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ - พื้นที่อนุรักษ์ตามธรรมชาติต่าง ๆ - ชนิดลักษณะและความสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้ - การใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ - แผนผังแสดงเขตอุทยานแห่งชาติ เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า เขตพื้นที่ลุ่มน้ำ เป็นต้น - ทรัพยากรสัตว์ป่า ชนิดลักษณะของแหล่งที่อยู่อาศัย และความหลากหลาย ชนิดพันธุ์และสถานภาพประชากรท้องถิ่น (Local Status) ของสัตว์ป่าแต่ละชนิด - แหล่งหากินและการอพยพโยกย้าย (โดยเฉพาะชนิดพันธุ์เด่นที่เป็นตัวชี้วัดสภาพแวดล้อม)
2.2 นิเวศวิทยาทางน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบนิเวศแหล่งน้ำจืดและพื้นที่ชุ่มน้ำ สภาพทางนิเวศวิทยาของแหล่งน้ำ เช่น ลักษณะ ประเภท (น้ำนิ่งน้ำไหล) ขนาด ที่ตั้ง สิ่งมีชีวิตและพืชน้ำประเภทต่าง ๆ โดยระบุจำนวน ชนิดและขนาด/วัย ปริมาณและการแพร่กระจาย รวมทั้งความโดดเด่นหรือความสำคัญเฉพาะ - ระบบนิเวศชายฝั่ง และระบบนิเวศที่สำคัญ และความอุดมสมบูรณ์ เช่น หญ้าทะเล และปะการัง สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ (ถ้ามี)
3. คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์	
3.1 การใช้ประโยชน์ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะของการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนที่และรายละเอียดผังเมืองรวมและการกำหนดพื้นที่เฉพาะในมาตราส่วนที่เหมาะสม รัศมีกึ่งกลางจากแนวเส้นทางโครงการอย่างน้อย 500 เมตร
3.2 การคมนาคมขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> - โครงข่ายการคมนาคม ปริมาณจราจร แผนการพัฒนาในอนาคต ที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับโครงการ
3.3 สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบประปา ไฟฟ้า แผนการพัฒนาของภาครัฐและเอกชน - ระบบการระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม การระบายน้ำตามธรรมชาติ ระบบที่สร้างขึ้น สภาพน้ำท่วม การป้องกันและแผนการดำเนินงานในอนาคต สถิติน้ำท่วมและความเสียหาย
4. คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต	
4.1 สภาพเศรษฐกิจสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลสถิติภูมิทัศน์สภาพเศรษฐกิจสังคมของพื้นที่ทั้งในระดับท้องถิ่นภูมิภาคและจังหวัด โดยพิจารณาข้อมูล ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชากร เช่น จำนวน เพศ วัย อัตราการเกิด-ตาย ระดับการศึกษา ฯลฯ 2. การตั้งถิ่นฐาน ลักษณะโครงสร้างทางสังคม ความเป็นเมืองและชนบท 3. การรวมกลุ่มและการตั้งองค์กรทางสังคม 4. วิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรม ศาสนา และความเชื่อ 5. สภาพเศรษฐกิจของประชาชน รายได้ อาชีพ 6. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 7. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบในปัจจุบัน
4.2 การโยกย้ายและทดแทนทรัพย์สิน	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ สภาพของครัวเรือน การประกอบอาชีพ - สภาพจิตใจ ความกังวล และปฏิกิริยาของชุมชนต่อโครงการ

	<ul style="list-style-type: none"> - การชดเชย การทดแทนทรัพยากร
4.3 สาธารณสุขท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - การให้บริการด้านสาธารณสุข จำนวน ขนาด และขีดความสามารถของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงพยาบาล และบุคลากร - ปัจจัยกำหนดสุขภาพ ชนิดของโรค ความชุกของการเกิดโรค การเจ็บป่วยของประชาชน - การบาดเจ็บ อัตราการตาย (อุบัติเหตุ) - โรคประจำถิ่น และประวัติการเกิดโรคระบาดในพื้นที่ตั้งโครงการ - การควบคุมดูแลและการจัดการด้านสาธารณสุขในปัจจุบันและแผนงานในอนาคต - หน่วยงานและสถานที่ให้บริการรองรับด้านอุบัติเหตุ ความปลอดภัย และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
4.4 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน - การควบคุมและการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
4.5 สุนทรียภาพของพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ความงดงามของทิวทัศน์ของธรรมชาติปัจจุบัน - แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งธรรมชาติที่ควรอนุรักษ์ - สถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลประวัติ และความสำคัญ แสดงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ
4.6 แหล่งโบราณคดี โบราณสถานและประวัติศาสตร์รวมทั้งโบราณสถานในพื้นที่ และบริเวณโดยรอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ตำแหน่งที่ตั้ง และระยะห่างจากพื้นที่โครงการ - ประวัติความเป็นมาและความสำคัญ - ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรม - ความสำคัญต่อชุมชน วิถีชีวิตประชาชนและชุมชน

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, พ.ศ. 2549. แนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเภทโครงการด้านคมนาคมทางบก.

7.8 การรวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อมปัจจุบัน

ที่ปรึกษาได้รวบรวมและศึกษาข้อมูลสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันในพื้นที่ที่ศึกษา โดยเฉพาะทรัพยากร/ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นของโครงการ รายละเอียดดังนี้

7.8.1 ทรัพยากรด้านกายภาพ

1) สภาพภูมิประเทศ

2.1) การศึกษาได้นำข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสภาพทั่วไป ลักษณะภูมิประเทศแผนที่ภูมิประเทศของบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ เพื่อใช้เป็นตัวแทนสภาพปัจจุบันของสภาพภูมิประเทศในพื้นที่ศึกษาและบริเวณใกล้เคียง

ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านภูมิประเทศเพื่อนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.2) จัดการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสภาพทั่วไป ลักษณะภูมิประเทศ แผนที่ภูมิประเทศ มาตรฐาน 1 : 50,000 และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิต้นฐานสภาพภูมิประเทศในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1) จังหวัดระนอง

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบน ด้านทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามันและสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยมีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 568 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 3,324.60 ตารางกิโลเมตร (2,077,875 ไร่) เป็นพื้นที่ราบร้อยละ 14 และภูเขาร้อยละ 86 มีเกาะในทะเลอันดามันทั้งสิ้น 62 เกาะ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดชุมพร
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และทะเลอันดามัน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาว จากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาว 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร ส่วนที่แคบที่สุดอยู่ที่คอคอดกระ อำเภอกระบุรี กว้างประมาณ 9 กิโลเมตร ซึ่งถือเป็นส่วนที่แคบที่สุดในแหลมมลายู ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนและมีป่าปกคลุมทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือ ภูเขาพ้อตาโขงโดง สูง 1,700 ฟุต และมีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

(2) จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานคร 788 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,170.885 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,606,803.125 ไร่ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดีย

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ผลัดใบ ป่าดิบเขา

ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเล จะมีป่าชายเลนเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะ โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางทะเล ได้แก่ หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ ชายหาดเขาหลัก เกาะคอเขา เกาะพระทอง และอ่าวพังงา เป็นต้น

(3) จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย มีลักษณะเป็นเกาะมีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวารถึง 32 เกาะ รวมเนื้อที่ประมาณ 570,034 ตารางกิโลเมตร หรือ 356,271.25 ไร่ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนที่ยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 867 กิโลเมตร สำหรับเกาะบริวาร จำนวน 32 เกาะ มีพื้นที่รวมกัน เท่ากับ 27 ตารางกิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ช่องแคบปากพระ อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะวางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้พื้นที่โดยรอบประกอบด้วย ภูเขา ทะเล และหาดทราย ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาสูงที่สุดคือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง อยู่ในตำบลป่าตอง อำเภอกระบุรี และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะมีลักษณะพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน สำหรับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทรายที่สวยงาม

(4) จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตกของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 946 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 4,624 ตารางกิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อบริเวณใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดสุราษฎร์ธานีและพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดตรังและทะเลในช่องแคบมะละกา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดนครศรีธรรมราชและตรัง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดกระบี่ทางตอนเหนือประกอบด้วยเทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุดและตะวันตกเฉียงใต้มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบและ

มีภูเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตก มีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามันยาวประมาณ 160 กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่จำนวน 154 เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 13 เกาะ เกาะที่สำคัญ ได้แก่ เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามติดอันดับของโลก

(5) จังหวัดตรัง

จังหวัดตรังอยู่ทางภาคใต้ของไทย เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลตะวันตกของมหาสมุทรอินเดีย ยาวตลอดแนวเขตจังหวัดตรังถึง 11 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 4,941 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 828 กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อบริเวณใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดกระบี่ และนครศรีธรรมราช
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดสตูล
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดกระบี่และทะเลอันดามัน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดตรัง มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ โดยทั่วไปเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับด้วยเขาเล็ก ๆ กระจุกกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่ราบมีจำนวนน้อย ซึ่งใช้เป็นแหล่งเพาะปลูกข้าว ทางทิศตะวันออกมีเทือกเขาบรรทัดยาวจากตอนเหนือจดตอนใต้ และเป็นแนวแบ่งเขตจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง ลักษณะดินส่วนใหญ่บนเขาบรรทัดเป็นดินร่วนปนทราย สภาพเป็นป่าดิบชื้นและชายเลนสำหรับท้องที่ที่อยู่ติดทะเล

(6) จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทยทางชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตกของประเทศไทย มีพื้นที่ทั้งหมด 2,478.997 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,549,361 ไร่ เป็นพื้นที่เกาะประมาณ 88 เกาะ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดตรัง และพัทลุง
ทิศใต้	ติดต่อกับ ประเทศมาเลเซียและทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดสงขลา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดสตูล ทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสลับซับซ้อน โดยมีทิวเขาที่สำคัญแบ่งเขตประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย คือ ทิวเขาบรรทัดและทิวเขาสันกาลาศิรี พื้นที่ของจังหวัดค่อย ๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ โดยยังมีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจุกกระจายในตอนล่าง ภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ เขาจัน เขาบารัง เขาใหญ่ เขาทะนานและเขาพญาวัง และมีที่ราบแคบ ๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นพื้นที่ป่าชายเลนน้ำเค็มขึ้นถึง อุดมไปด้วย

ป่าแสมและป่าโกงกาง สตูลเป็นจังหวัดที่ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน คงมีแต่ลำน้ำสั้น ๆ ต้นน้ำเกิดจากภูเขาทางทิศเหนือ และทิศตะวันออกของจังหวัด

2) อุตุนิยมวิทยา และคุณภาพอากาศ

2.1) การศึกษาได้นำข้อมูลจากการศึกษาอุตุนิยมวิทยาและคุณภาพอากาศของบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ เพื่อใช้เป็นตัวแทนสภาพปัจจุบันของอุตุนิยมวิทยาและคุณภาพอากาศในพื้นที่ศึกษา และบริเวณใกล้เคียงในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุตุนิยมวิทยาและคุณภาพอากาศ เพื่อนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.2) ทำการรวบรวมและศึกษาข้อมูลอุตุนิยมวิทยาภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยาจากสถานีอุตุนิยมวิทยาบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการ รวมทั้งข้อมูลอุตุนิยมวิทยาคุณภาพอากาศในบริเวณพื้นที่ศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมควบคุมมลพิษ

2.3) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลอุตุนิยมวิทยาและคุณภาพอากาศในปัจจุบันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุป ดังนี้

2.3.1) อุตุนิยมวิทยา

(1) จังหวัดระนอง

สำหรับข้อมูลสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่จังหวัดระนอง จะใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีตรวจวัดที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการ คือ สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง ตำบลบางรีน อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง แสดงดังตารางที่ 7.8-1 และสามารถสรุปได้ดังนี้

ความกดอากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาระนองในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง 7.0 เมตร พบว่า มีความกดอากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1,009.75 เฮกโตปาสคาล โดยค่าความกดอากาศสูงสุด 1,018.15 เฮกโตปาสคาล ในเดือนมีนาคม และค่าความกดอากาศต่ำสุด 1,002.11 เฮกโตปาสคาล ในเดือนกรกฎาคม

อุณหภูมิของบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาระนองในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าอุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 32.1 องศาเซลเซียส ซึ่งอุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าตลอดปีไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก โดยอุณหภูมิสูงสุด 39.5 องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคม และอุณหภูมิต่ำสุด 16.5 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคมและเดือนธันวาคม

ความชื้นสัมพัทธ์

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาระนองในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 79.2 โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 91.3 ส่วนค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 62.1

ทิศทางและความเร็วลม

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาระนองในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าทิศทางลมส่วนใหญ่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงมีนาคม และเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม รองลงมาเป็นลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันตกเฉียงใต้ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม และเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกในเดือนเมษายน ส่วนในเดือนกันยายนทิศทางของลมจะพัดมาจากทิศใต้ ทั้งนี้ความเร็วลมมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1.6 นอต โดยมีค่าความเร็วลมสูงสุดเท่ากับ 41.0 นอต ในเดือนกันยายน แสดงดังรูปที่ 7.8-1

ปริมาณฝนและการระเหยของน้ำ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาระนองในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าปริมาณฝนรวมตลอดปี 4,215.3 มิลลิเมตร โดยปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุด 208.0 มิลลิเมตร ในเดือนกันยายน และปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำสุด 54.6 มิลลิเมตรในเดือนกุมภาพันธ์ ส่วนการระเหยของน้ำ พบว่า การระเหยของน้ำรวมตลอดปี 1,310.9 มิลลิเมตร โดยการระเหยของน้ำสูงสุด 155.0 มิลลิเมตร ในเดือนมีนาคม และการระเหยของน้ำต่ำสุด 85.3 มิลลิเมตร ในเดือนพฤศจิกายน

ตารางที่ 7.8-1 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง

สถานี	RANONG	ระดับของสถานีเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	7.00	เมตร	ความสูงของที่วัดน้ำฝน	0.80	เมตร
รหัส	48532	ความสูงของบาโรมิเตอร์เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	7.99	เมตร			
ละติจูด	9° 59' 0.0" N	ความสูงของเทอร์โมมิเตอร์เหนือพื้นดิน	1.25	เมตร			
ลองจิจูด	98° 37' 0.0" E	ความสูงของเครื่องวัดลมเหนือพื้นดิน	10.20	เมตร			

ดัชนี	ข้อมูล	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รายปี
ความกดอากาศ (เฮกโตปาสกาล)	ค่าเฉลี่ย	1,011.20	1,010.90	1,010.00	1,009.30	1,008.60	1,008.60	1,008.70	1,009.10	1,009.80	1,010.00	1,009.90	1,010.90	1,009.75
	พิสัยรายวันเฉลี่ย	4.00	4.20	4.30	4.10	3.50	3.10	3.00	3.20	3.70	4.00	4.00	3.90	3.75
	ค่าสูงสุด	1,018.03	1,017.39	1,018.15	1,015.23	1,014.45	1,014.84	1,014.24	1,014.70	1,016.15	1,016.17	1,015.51	1,017.38	1,018.15
	ค่าต่ำสุด	1,003.83	1,003.65	1,003.07	1,003.29	1,002.82	1,002.62	1,002.11	1,003.01	1,003.31	1,002.91	1,002.74	1,004.26	1,002.11
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	32.4	33.7	34.6	34.4	32.6	31.4	30.9	30.8	30.6	31.1	31.5	31.5	32.1
	ค่าสูงสุด	36.4	37.6	39.5	38.8	38.7	35.0	34.8	34.0	35.0	35.2	35.4	34.9	39.5
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	22.4	22.6	23.7	24.7	24.9	24.6	24.4	24.4	24.0	23.7	23.5	22.8	23.8
	ค่าต่ำสุด	16.5	16.9	18.1	22.0	21.9	19.5	21.1	21.6	21.5	20.2	19.3	16.5	16.5
	ค่าเฉลี่ย	26.9	27.7	28.5	28.8	27.9	27.4	27.1	27.0	26.6	26.6	26.9	26.6	27.3
อุณหภูมิจุดน้ำค้าง (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ย	21.1	21.2	22.4	23.7	24.3	24.2	24.0	24.0	23.8	23.6	23.0	21.5	23.1
ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	ค่าเฉลี่ย	72	70	71	76	82	84	84	85	86	85	81	75	79.2
	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	88	88	88	90	93	93	93	93	94	94	92	88	91.3
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	53	49	50	56	65	69	71	71	71	69	64	58	62.1
	ค่าต่ำสุด	33	25	30	31	36	47	51	51	49	43	42	34	25.0
วิสัยทัศน์ (กิโลเมตร)	ค่าเฉลี่ย	9.6	9.7	9.6	9.6	9.3	9.1	8.9	9.0	9.0	9.1	9.3	9.4	9.3
	เวลา 7.00	8.8	9.0	9.0	9.1	8.9	8.7	8.4	8.5	8.6	8.6	8.7	8.8	8.8
ความครึ้มเมฆ (1-10)	ค่าเฉลี่ย	4.6	4.3	4.7	5.4	7.1	7.7	8.0	8.0	7.9	7.0	6.1	5.3	6.3
ความเร็วและทิศทางลม (นอต)	ทิศทางลม	NE	NE	NE	W	SW	SW	SW	SW	S	NE	NE	NE	-
	ความเร็วลมเฉลี่ย	1.7	1.5	1.5	1.4	1.5	1.8	1.9	2.1	1.6	1.2	1.4	1.9	1.6
	ความเร็วลมสูงสุด	28.0	33.0	30.0	28.0	32.0	40.0	32.0	38.0	41.0	28.0	24.0	30.0	41.0
อัตราการระเหย (มิลลิเมตร)	รวม	118.7	127.8	155.0	135.2	108.9	99.1	97.3	98.9	90.7	87.7	85.3	106.3	1,310.9
ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	รวม	41.5	25.1	89.2	162.3	509.1	639.0	717.4	745.5	670.7	448.1	152.5	61.7	4,262.1
	จำนวนวันที่ฝนตก	5.2	4.4	7.9	13.6	23.8	24.0	25.9	26.0	24.0	23.3	14.9	7.9	200.9
	ฝนสูงสุด 24 ชั่วโมง	176.3	54.6	84.0	94.5	182.6	204.1	198.0	187.8	208.0	177.9	103.6	57.9	208.0
ชั่วโมงที่มีแสงแดด (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.0
วันที่เกิดปรากฏการณ์ (วัน)	เมฆหมอก	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.1
	หมอก	9.7	10.0	9.3	5.3	1.4	0.7	0.7	0.4	0.5	1.7	3.9	8.6	52.2
	ลูกเห็บ	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.3	0.0	0.0	0.3
	ฟ้าคะนอง	0.4	0.7	3.7	8.3	11.1	6.0	5.1	3.6	3.6	5.0	2.3	0.9	50.7
	พายุฝน	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2566

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, 2566

รูปที่ 7.8-1 พังลมในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง

(2) จังหวัดพังงา

สำหรับข้อมูลสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่จังหวัดพังงา จะใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีตรวจวัดที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการ คือ สถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่า ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา แสดงดังตารางที่ 7.8-2 สามารถสรุปได้ดังนี้

ความกดบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่าในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ความกดอากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1,009.6 เฮกโตปาสคาล โดยค่าความกดอากาศสูงสุด 1,017.11 เฮกโตปาสคาล ในเดือนกุมภาพันธ์ และค่าความกดอากาศต่ำสุด 1,002.58 เฮกโตปาสคาล ในเดือนกรกฎาคม

อุณหภูมิของบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่าในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า อุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 32.1 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด 38.4 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และอุณหภูมิต่ำสุด 16.5 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม

ความชื้นสัมพัทธ์

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่าในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 83.8 โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 95.4 ส่วนค่าความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 68

ทิศทางและความเร็วลม

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่าในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ทิศทางลมส่วนใหญ่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงกันยายน ร่องลมมาเป็นลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันออกในเดือนมกราคมและช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม ส่วนในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายนทิศทางของลมจะพัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และในเดือนกุมภาพันธ์และเดือนตุลาคมทิศทางของลมจะพัดมาจากทิศตะวันตก ทั้งนี้ความเร็วลมมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1.4 นอต โดยมีค่าความเร็วลมสูงสุดเท่ากับ 45.0 นอต ในเดือนสิงหาคม

ปริมาณฝนและการระเหยของน้ำ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่าในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ปริมาณฝนรวมตลอดปี 3,909.8 มิลลิเมตร โดยปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุด 288.8 มิลลิเมตร ในเดือนกรกฎาคม และปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำสุด 65.8 มิลลิเมตร ในเดือนกุมภาพันธ์

ตารางที่ 7.8-2 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่า

สถานี	TAKUA PA	ระดับของสถานีเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	5.93 เมตร	ความสูงของที่วัดน้ำฝน	0.75 เมตร
รหัส	48561	ความสูงของบาโรมิเตอร์เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	7.72 เมตร		
ละติจูด	8° 41' 0.0" N	ความสูงของเทอร์โมมิเตอร์เหนือพื้นดิน	1.2 เมตร		
ลองจิจูด	98° 15' 0.0" E	ความสูงของเครื่องวัดลมเหนือพื้นดิน	11 เมตร		

ดัชนี	ข้อมูล	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รายปี
ความกดอากาศ(เฮกโตปาสกาล)	ค่าเฉลี่ย	1,010.7	1,010.6	1,010.0	1,008.9	1,008.6	1,008.7	1,008.8	1,009.2	1,009.7	1,009.8	1,009.5	1,010.3	1,009.6
	พิสัยรายวันเฉลี่ย	3.7	3.8	4.7	4.9	3.2	2.9	2.8	3	3.4	3.7	3.7	3.7	3.63
	ค่าสูงสุด	1,017.05	1,017.11	1,015.90	1,014.83	1,014.38	1,014.59	1,013.65	1,014.85	1,015.65	1,016.71	1,015.51	1,016.45	1,017.11
	ค่าต่ำสุด	1,003.06	1,003.95	1,003.33	1,003.43	1,003.16	1,003.09	1,002.58	1,004.01	1,003.46	1,003.47	1,003.11	1,004.76	1,002.58
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	32.5	33.1	33.6	33.6	32.6	31.9	31.5	31.2	30.9	31	31.7	31.9	32.1
	ค่าสูงสุด	35.9	37.2	38.1	38.4	38	36.1	35.3	35.2	34.5	34.5	34.5	35.4	38.4
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	22.2	22.4	23.3	24.4	24.7	24.6	24.6	24.5	23.9	23.6	23.3	22.7	23.7
	ค่าต่ำสุด	16.5	18	19	20.3	21.7	21.6	22	21.1	21.3	21	20	18.2	16.5
	ค่าเฉลี่ย	26.7	27.1	27.8	28.2	27.9	27.7	27.5	27.3	26.8	26.5	26.7	26.6	27.2
อุณหภูมิจุดน้ำค้าง (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ย	22.3	22.5	23.7	24.7	25.2	25	24.8	24.8	24.5	24.3	23.8	22.6	24
ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	ค่าเฉลี่ย	79	78	80	83	86	86	86	87	88	88	85	80	83.8
	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	94	94	95	96	96	96	95	96	97	97	96	93	95.4
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	60	58	61	65	71	73	73	75	76	74	69	63	68
	ค่าต่ำสุด	30	30	31	37	47	39	46	54	44	25	46	40	25
วิสัยทัศน์ (กิโลเมตร)	ค่าเฉลี่ย	9.9	9.8	9.9	10.1	10	9.8	9.8	9.6	9.6	9.7	9.9	10	9.8
	เวลา 7.00	9.3	9.2	9.3	9.6	9.6	9.6	9.6	9.4	9.1	9.5	9.6	9.6	9.5
ความครึ้มเมฆ (1-10)	ค่าเฉลี่ย	4.2	4.1	4.7	5.8	7.2	7.5	7.6	7.9	7.7	7.5	6.4	5	6.3
ความเร็วและทิศทางลม (นอต)	ทิศทางลม	E	W	NW	NW	SW	SW	SW	SW	SW,W	W	E	E	-
	ความเร็วลมเฉลี่ย	1.3	1.2	1.1	1.1	1.3	1.7	2	2	1.6	1.1	0.8	1.5	1.4
	ความเร็วลมสูงสุด	26	21	24	29	38	40	40	45	38	36	32	23	45
อัตราการระเหย (มิลลิเมตร)	รวม	125.2	132.2	143.3	132.3	112.5	107.1	104.2	103.3	95.8	96	92.5	110.5	1,354.9
ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	รวม	62.6	43.5	146.1	228.6	443.5	469.8	465.6	567.4	629.4	535.5	240.4	77.4	3,909.8
	จำนวนวันที่ฝนตก	6.6	5.5	10.4	16.2	22.2	21.6	22.4	23	23.6	24.4	17.1	9.2	202.2
	ฝนสูงสุด 24 ชั่วโมง	81.6	65.8	105.2	145	221	188.8	288.8	205.4	200.8	207.4	195.6	142.5	288.8
ชั่วโมงที่มีแสงแดด (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0
วันที่เกิดปรากฏการณ์ (วัน)	เมฆหมอก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	หมอก	2.3	2.5	2.2	0.6	0.2	0	1.1	0	0.1	0.1	1	1.2	11.3
	ลูกเห็บ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ฟ้าคะนอง	1.2	1.9	6.3	9.8	8.2	3.5	2.9	2.7	3	5.1	5.6	2.1	52.3
	พายุฝน	0	0	0	0	0	0.1	0.3	0	0	0	0	0	0.4

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2565

(3) จังหวัดภูเก็ต

สำหรับข้อมูลสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จะใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีตรวจวัดที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการ คือ ของสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต แสดงดังตารางที่ 7.8-3 สามารถสรุปได้ดังนี้

ความกดบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ตในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ความกดอากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1,009.3 เฮกโตปาสคาล โดยค่าความกดอากาศสูงสุด 1,018.99 เฮกโตปาสคาล ในเดือนพฤศจิกายนและค่าความกดอากาศต่ำสุด 1,002.47 เฮกโตปาสคาล ในเดือนมีนาคม

อุณหภูมิของบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ตในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า อุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 32.0 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด 38.5 องศาเซลเซียส ในเดือนกุมภาพันธ์ และอุณหภูมิต่ำสุด 17.0 องศาเซลเซียส ในเดือนพฤศจิกายน

ความชื้นสัมพัทธ์

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ตในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 80.1 โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 92.9 ส่วนค่าความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 65

ทิศทางและความเร็วลม

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ตในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ทิศทางลมส่วนใหญ่พัดมาจากทิศตะวันตก คือ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม รองลงมาเป็นลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงมีนาคมและเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ทั้งนี้ความเร็วลมมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 3.0 นอต โดยมีค่าความเร็วลมสูงสุดเท่ากับ 50.0 นอต ในเดือนมิถุนายน แสดงดังรูปที่ 7.8-2

ปริมาณฝนและการระเหยของน้ำ

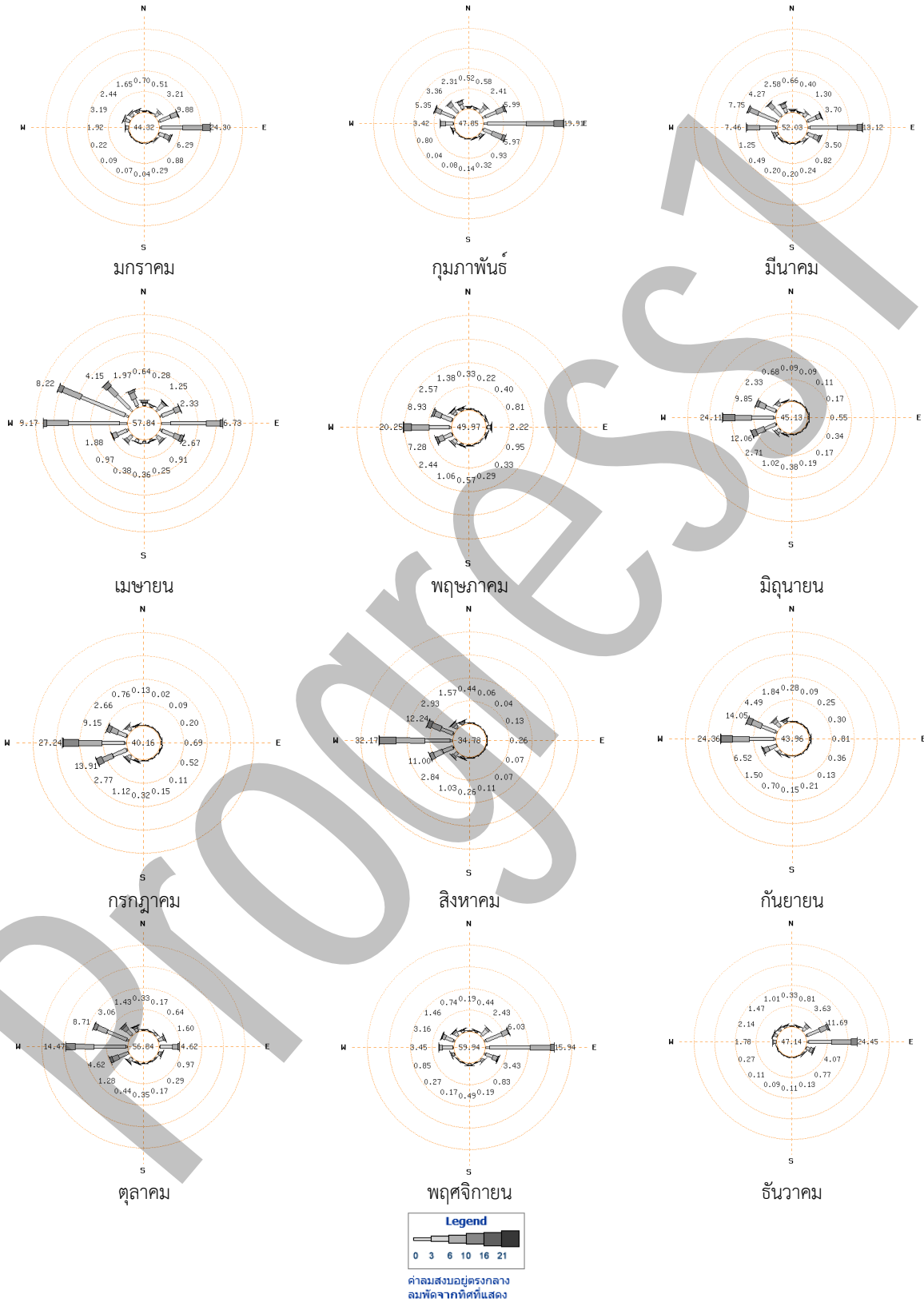
จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ตในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่า ปริมาณฝนรวมตลอดปี 2,688.7 มิลลิเมตร โดยปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุด 211.9 มิลลิเมตร ในเดือนสิงหาคม และปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำสุด 55.5 มิลลิเมตร ในเดือนมกราคม

ตารางที่ 7.8-3 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต

สถานี	PHUKET AIRPORT	ระดับของสถานีเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	5.86 เมตร	ความสูงของที่วัดน้ำฝน	0.75 เมตร
รหัส	48565	ความสูงของบาโรมิเตอร์เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	8.66 เมตร		
ละติจูด	8° 8' 42.0" N	ความสูงของเทอร์โมมิเตอร์เหนือพื้นดิน	1.2 เมตร		
ลองจิจูด	98° 18' 52.0" E	ความสูงของเครื่องวัดลมเหนือพื้นดิน	10 เมตร		

ดัชนี	ข้อมูล	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รายปี
ความกดอากาศ(เฮกโตปาสกาล)	ค่าเฉลี่ย	1,010.4	1,010.3	1,009.5	1,008.8	1,008.4	1,008.4	1,008.5	1,008.9	1,009.4	1,009.6	1,009.3	1,010.1	1,009.3
	พิสัยรายวันเฉลี่ย	3.7	3.8	3.9	3.7	3.2	2.7	2.7	2.8	3.3	3.6	3.7	3.6	3.39
	ค่าสูงสุด	1,016.87	1,016.09	1,016.50	1,014.06	1,013.61	1,014.29	1,013.13	1,015.07	1,015.75	1,015.41	1,018.99	1,016.18	1,018.99
	ค่าต่ำสุด	1,003.07	1,003.74	1,002.47	1,003.18	1,002.85	1,002.87	1,003.29	1,003.40	1,003.62	1,003.56	1,002.63	1,003.94	1,002.47
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	32.1	33.2	33.7	33.4	32.4	31.8	31.5	31.2	30.9	31	31.3	31.4	32.0
	ค่าสูงสุด	35.3	38.5	37.4	37.6	37.7	35.7	37	34.8	34.4	33.6	36.1	33.9	38.5
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	22.9	23	23.7	24.2	24.6	24.5	24.6	24.6	24	23.7	23.5	23.1	23.9
	ค่าต่ำสุด	18	17.9	19.4	20.2	19.5	19.6	20.2	18.9	19	20.2	17	18.9	17
	ค่าเฉลี่ย	27.4	28	28.5	28.9	28.7	28.4	28.2	28.1	27.6	27.3	27.2	27.1	28
อุณหภูมิจุดน้ำค้าง (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ย	22.3	22.4	23.6	24.6	25	24.8	24.6	24.5	24.4	24.3	23.9	22.8	23.9
ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	ค่าเฉลี่ย	76	74	76	79	82	82	81	82	84	85	83	79	80.1
	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	91	91	93	94	93	93	92	91	94	95	95	92	92.9
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	57	53	56	62	68	70	70	71	72	71	67	62	65
	ค่าต่ำสุด	36	30	27	32	46	50	49	52	51	52	42	44	27
วิสัยทัศน (กิโลเมตร)	ค่าเฉลี่ย	9.6	9.7	9.5	9.6	9.6	9.4	9.4	9.3	9.2	9.3	9.5	9.5	9.5
	เวลา 7.00	9.4	9.5	9.3	9.6	9.5	9.3	9.3	9.3	9.1	9.2	9.5	9.4	9.4
ความครึ้มเมฆ (1-10)	ค่าเฉลี่ย	5	4.7	5.1	5.8	6.7	6.9	7.1	7.2	7.3	7.2	6.6	5.9	6.3
ความเร็วและทิศทางลม (นอต)	ทิศทางลม	E	E	E	W	W	W	W	W	W	W	E	E	-
	ความเร็วลมเฉลี่ย	3.1	3	2.7	2.3	2.9	3.5	3.9	4.3	3.5	2.4	2	2.9	3
	ความเร็วลมสูงสุด	30	30	30	32	47	50	47	42	43	42	34	40	50
อัตราการระเหย (มิลลิเมตร)	รวม	151	150.2	169.2	150.2	140.4	121.1	127.4	126.8	116.7	117.4	114.7	129.9	1615
ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	รวม	64.8	31.8	119.7	153	279.5	321.9	256.3	385.8	394	374.2	221	86.7	2,688.7
	จำนวนวันที่ฝนตก	7.1	4.7	8.5	13.9	19.8	19.2	19.5	20.2	22	23.4	17.8	11.1	187.2
	ฝนสูงสุด 24 ชั่วโมง	120.8	55.5	185.4	160.3	121.0	209.8	123.4	211.9	207.8	180.3	128.2	108.1	211.9
วันที่เกิดปรากฏการณ์ (วัน)	เมฆหมอก	217.8	213.6	193.8	173.3	153.9	114.7	125.3	111	99.2	98.4	145.2	171.6	1,817.8
	หมอก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ลูกเห็บ	3.7	4.3	5.7	1.7	0.2	0.4	0.5	0.3	0.3	0.9	1.3	3.1	22.4
	ฟ้าคะนอง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.1	0	0	0.1
	พายุฝน	1.3	1.6	4	6.5	5.7	3.9	3.2	2.9	2.2	5.1	4.9	2.3	43.6

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2565

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2565

รูปที่ 7.8-2 ฝั่งลมในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต

(4) จังหวัดกระบี่

สำหรับข้อมูลสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่จังหวัดกระบี่ จะใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2537-2564) ของสถานีตรวจวัดที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการ คือ สถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่ ตำบลเหนือคลอง อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ แสดงดังตารางที่ 7.8-4 สามารถสรุปได้ดังนี้

ความกดบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่ในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2537-2564) พบว่าความกดอากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1,009.40 เฮกโตปาสคาล โดยค่าความกดอากาศสูงสุด 1,017.21 เฮกโตปาสคาล ในเดือนมกราคมและค่าความกดอากาศต่ำสุด 999.84 เฮกโตปาสคาล ในเดือนมกราคม

อุณหภูมิของบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่ในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2537-2564) พบว่าอุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 32.5 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด 39.2 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และอุณหภูมิต่ำสุด 0 องศาเซลเซียส ในเดือนตุลาคม

ความชื้นสัมพัทธ์

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่ในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2537-2564) พบว่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 83 โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 96.5 ส่วนค่าความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 62.1

ทิศทางและความเร็วลม

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่ในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2537-2564) พบว่าทิศทางลมส่วนใหญ่พัดมาจากทิศตะวันตก คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม รองลงมาเป็นลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ เมษายน และเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม ส่วนในเดือนมีนาคมเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ และในเดือนพฤษภาคมเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ ทั้งนี้ความเร็วลมมีค่าเฉลี่ยตลอดปีเท่ากับ 1.9 นอต โดยความเร็วลมมีค่าสูงสุดเท่ากับ 43.0 นอต ในเดือนตุลาคม

ปริมาณฝนและการระเหยของน้ำ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่ในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2537-2564) พบว่าปริมาณฝนรวมตลอดปี 2,127.4 มิลลิเมตร โดยปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุด 161.4 มิลลิเมตร ในเดือนมีนาคม และปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำสุด 80.8 มิลลิเมตร ในเดือนเมษายน

ตารางที่ 7.8-4 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 28 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยากระบี่

สถานี	KRABI	ระดับของสถานีเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	8.0 เมตร	ความสูงของที่วัดน้ำฝน	0 เมตร
รหัส	48563	ความสูงของบาโรมิเตอร์เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	0 เมตร		
ละติจูด	8° 6' 13.0" N	ความสูงของเทอร์โมมิเตอร์เหนือพื้นดิน	0 เมตร		
ลองจิจูด	98° 58' 31.0" E	ความสูงของเครื่องวัดลมเหนือพื้นดิน	0 เมตร		

ดัชนี	ข้อมูล	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รายปี
ความกดอากาศ(เฮกโตปาสกาล)	ค่าเฉลี่ย	1,010.8	1,010.6	1,009.8	1,009.0	1,008.4	1,008.5	1,008.6	1,008.9	1,009.4	1,009.7	1,009.4	1,010.2	1,009.4
	พิสัยรายวันเฉลี่ย	4.1	4.5	4.6	4.2	3.5	3	2.9	3.1	3.6	3.9	3.9	3.9	3.77
	ค่าสูงสุด	1,017.21	1,017.06	1,015.80	1,014.89	1,013.54	1,015.08	1,013.64	1,014.03	1,014.70	1,014.75	1,014.85	1,016.64	1,017.21
	ค่าต่ำสุด	999.84	1,003.29	1,002.73	1,002.36	1,001.42	1,002.90	1,003.85	1,004.14	1,003.62	1,003.50	1,002.51	1,004.24	999.84
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	32.6	34.1	34.8	34.3	33	31.9	31.6	31.5	31.3	31.5	31.4	31.5	32.5
	ค่าสูงสุด	36.8	38	39.2	39.2	38.8	36	35.6	35.1	34.8	35.4	35.1	35.7	39.2
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	21.5	21.5	22.4	23	23.5	23	22.7	22.6	22.3	22	22.3	21.7	22.4
	ค่าต่ำสุด	15.3	15.7	17.1	19.2	19.2	18.4	18.2	18	18.5	0	17.7	18	0
	ค่าเฉลี่ย	26.6	27.4	28.1	28.2	27.7	27.2	26.9	26.8	26.5	26.4	26.4	26.3	27
อุณหภูมิจุดน้ำค้าง (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ย	22.2	21.5	22.7	24.1	24.7	24.5	24.2	24.1	24	24	23.8	22.9	23.6
ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	ค่าเฉลี่ย	79	73	75	81	85	86	86	86	87	88	87	83	83
	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	95	94	95	96	98	98	98	98	98	98	97	95	96.5
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	56	46	48	56	65	68	69	68	69	69	67	63	62.1
	ค่าต่ำสุด	35	26	26	30	42	46	47	43	45	26	47	40	26
วิสัยทัศน์ (กิโลเมตร)	ค่าเฉลี่ย	9.6	9.7	9.6	9.6	9.7	9.7	9.6	9.7	9.6	9.4	9.5	9.6	9.6
	เวลา 7.00	8.3	8.5	8.6	8.6	9	8.8	8.8	8.9	8.7	8	8.2	8.5	8.6
ความครึ้มเมฆ (1-10)	ค่าเฉลี่ย	5.2	4.3	4.7	5.6	6.7	6.8	6.8	7	7.1	7.1	6.9	6	6.2
ความเร็วและทิศทางลม (นอต)	ทิศทางลม	NE	NE	E	NE	SW	W	W	W	W	W	NE	NE	-
	ความเร็วลมเฉลี่ย	3.1	2.8	2.1	1.5	1.2	1.3	1.3	1.5	1.5	1.4	2.2	3.3	1.9
	ความเร็วลมสูงสุด	34	30	40	29	30	32	42	42	42	43	30	33	43
อัตราการระเหย (มิลลิเมตร)	รวม	126.7	147.1	162.3	147	122	112	105.4	112	104.1	96.9	90.2	107.7	1,433.4
ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	รวม	89.4	37.6	102.1	135.7	202	211.7	226.2	273.2	283.2	285.6	192.7	88	2,127.4
	จำนวนวันที่ฝนตก	7.2	4.4	7.7	12.4	16.8	17	17.6	18.5	19.3	20.8	17.4	11	170.1
	ฝนสูงสุด 24 ชั่วโมง	125.1	82	161.4	80.8	137.6	98.8	121.5	150.5	94.2	91	99.6	98.8	161.4
ชั่วโมงที่มีแสงแดด (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0
วันที่เกิดปรากฏการณ์ (วัน)	เมฆหมอก	0.3	0	0.1	0.5	0.3	0.2	0.5	0.5	0.5	1.3	0.7	0.2	5.1
	หมอก	5.7	6.8	5.5	3.2	1	0.7	0.7	0.4	0.8	0.8	2.1	4.5	32.2
	ลูกเห็บ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ฟ้าคะนอง	1.2	1.3	4.7	7.6	7	3.4	3.6	2.8	3.2	6.5	4.9	1.8	48
	พายุฝน	0	0	0	0	0	0	0.2	0.1	0	0	0	0	0.3

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2565

(5) จังหวัดตรัง

สำหรับข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่จังหวัดตรัง จะใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีตรวจวัดที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการ คือ สถานีอุตุนิยมวิทยาตรัง ตำบลโคกหล่อ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง แสดงดังตารางที่ 7.8-5 สามารถสรุปได้ดังนี้

ความกดบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตรังในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่าความกดอากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1,009.47 เฮกโตปาสคาล โดยค่าความกดอากาศสูงสุด 1,017.01 เฮกโตปาสคาล ในเดือนมีนาคมและค่าความกดอากาศต่ำสุด 1,002.01 เฮกโตปาสคาล ในเดือนพฤษภาคม

อุณหภูมิของบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตรังในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่าอุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 27.4 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด 40.5 องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคม และอุณหภูมิต่ำสุด 16.00 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม

ความชื้นสัมพัทธ์

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตรังในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 81.6 โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 95.5 ส่วนค่าความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 61

ทิศทางและความเร็วลม

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตรังในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่าทิศทางลมส่วนใหญ่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน และเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคมและลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันตกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ทั้งนี้ความเร็วลมมีค่าเฉลี่ยตลอดปีเท่ากับ 2.1 นอต โดยความเร็วลมมีค่าสูงสุดเท่ากับ 40 นอต ในเดือนสิงหาคม

ปริมาณฝนและการระเหยของน้ำ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาตรังในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) พบว่าปริมาณฝนรวมตลอดปี 2,235.10 มิลลิเมตร โดยปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุด 192.1 มิลลิเมตร ในเดือนสิงหาคม และปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำสุด 76.8 มิลลิเมตร ในเดือนมกราคม

ตารางที่ 7.8-5 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2535-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตรัง

สถานี TRANG ระดับของสถานีเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง 14.32 เมตร
รหัส 48567
ละติจูด 7° 31' 0.0" N
ลองจิจูด 99° 37' 0.0" E

ดัชนี	ข้อมูล	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รายปี
ความกดอากาศ(เฮกโตปาสกาล)	ค่าเฉลี่ย	1,010.60	1,010.40	1,009.60	1,008.90	1,008.60	1,008.60	1,008.70	1,009.10	1,009.70	1,009.80	1,009.40	1,010.20	1,009.47
	พิสัยรายวันเฉลี่ย	4.00	4.30	4.60	4.40	3.90	3.30	3.30	3.50	3.90	4.20	4.10	3.90	3.95
	ค่าสูงสุด	1,016.89	1,016.50	1,017.01	1,015.48	1,013.67	1,015.96	1,013.87	1,014.76	1,016.38	1,015.77	1,015.79	1,016.86	1,017.01
	ค่าต่ำสุด	1,003.16	1,003.18	1,002.82	1,002.78	1,002.01	1,003.19	1,002.87	1,003.60	1,003.58	1,003.11	1,002.64	1,004.29	1,002.01
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	32.5	34.2	35.3	35.3	34.0	33.0	32.8	32.6	32.3	32.1	31.5	31.3	33.1
	ค่าสูงสุด	37.0	40.0	40.5	40.3	39.0	36.8	35.8	36.1	36.5	35.6	35.6	34.9	40.5
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	22.5	22.3	22.9	23.7	23.9	23.7	23.5	23.5	23.3	23.3	23.3	22.9	23.2
	ค่าต่ำสุด	16.0	17.0	18.2	20.2	21.1	20.6	20.0	20.5	20.6	20.4	20.0	18.2	16.0
	ค่าเฉลี่ย	27.0	27.7	28.3	28.5	28.1	27.7	27.4	27.2	27.0	26.7	26.6	26.5	27.4
อุณหภูมิจุดน้ำค้าง (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ย	22.0	21.7	22.6	24.0	24.7	24.5	24.3	24.2	24.2	24.1	23.8	22.9	23.6
ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	ค่าเฉลี่ย	76	72	74	79	84	85	85	85	86	87	86	82	81.6
	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	93	92	94	96	96	97	97	97	97	97	97	94	95.5
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	56	49	49	54	62	65	65	65	67	67	68	65	61.0
	ค่าต่ำสุด	34	22	24	30	35	41	41	38	46	44	44	41	22.0
วิสัยทัศน์ (กิโลเมตร)	เวลา 7.00	6.2	6.2	5.5	4.9	5.9	6.1	5.8	5.9	5.5	5.0	5.4	6.1	5.7
ความครึ้มเมฆ (1-10)	ค่าเฉลี่ย	4.5	3.8	4.5	5.7	6.9	7.2	7.4	7.4	7.6	7.7	7.2	6.1	6.3
ความเร็วและทิศทางลม (นอต)	ทิศทางลม	NE	NE	NE	NE	W	W	W	W	W	W	NE	NE	-
	ความเร็วลมเฉลี่ย	3.7	3.6	2.5	1.6	1.4	1.5	1.6	1.7	1.5	1.3	2.1	3.1	2.1
	ความเร็วลมสูงสุด	30.0	29.0	27.0	30.0	30.0	33.0	31.0	40.0	32.0	30.0	28.0	27.0	40.0
อัตราการระเหย (มิลลิเมตร)	รวม	143.0	152.8	159.4	137.0	118.2	105.4	108.0	105.7	97.9	98.0	89.9	109.3	1,424.6
ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	รวม	58.0	26.9	99.3	152.9	213.5	214.2	252.3	283.9	275.1	279.5	233.3	146.2	2,235.1
	จำนวนวันที่ฝนตก	6.7	3.8	7.8	13.3	17.8	17.4	17.9	19.4	20.2	22.2	18.8	13.1	178.4
	ฝนสูงสุด 24 ชั่วโมง	76.8	80.4	121.1	104.0	87.0	151.3	125.6	192.1	136.1	92.3	144.5	150.0	192.1
วันที่เกิดปรากฏการณ์ (วัน)	เมฆหมอก	0.7	0.5	2.2	4.6	3.4	2.1	2.8	2.9	3.9	6.3	3.5	1.4	34.3
	หมอก	11.9	13.2	13.9	9.4	3.3	3.8	4.2	3.0	2.2	2.6	2.9	5.6	76.0
	ลูกเห็บ	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	ฟ้าคะนอง	0.8	1.2	6.2	11.8	13.0	8.2	7.9	7.6	7.3	9.8	6.3	2.6	82.7
	พายุฝน	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2565

ที่มา : บริษัท วีเอสอี คอนซัลแตนท์ จำกัด, 2565. รายงานฉบับสมบูรณ์ (ฉบับปิดกั้นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครอง) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการ เอสเซ้นท์ โลว์ ดริง บริษัท ซีพีเอ็น เรซซิเดนซ์ จำกัด.

รูปที่ 7.8-3 ผังลมในคาบ 10 ปี (พ.ศ. 2555-2564) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตรัง

(6) จังหวัดสตูล

สำหรับข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่จังหวัดสตูล จะใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีตรวจวัดที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการ คือ สถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล แสดงดังตารางที่ 7.8-6 สามารถสรุปได้ดังนี้

ความกดบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูลในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าความกดอากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1,009.42 เฮกโตปาสคาล โดยค่าความกดอากาศสูงสุด 1,021.70 เฮกโตปาสคาล ในเดือนกุมภาพันธ์ และค่าความกดอากาศต่ำสุด 1,002.21 เฮกโตปาสคาล ในเดือนมีนาคม

อุณหภูมิของบรรยากาศ

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูลในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าอุณหภูมิของบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 32.8 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด 39.6 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และอุณหภูมิต่ำสุด 17.3 องศาเซลเซียส ในเดือนกุมภาพันธ์

ความชื้นสัมพัทธ์

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูลในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 79.5 โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 92.1 ส่วนค่าความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 60.8

ทิศทางและความเร็วลม

จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูลในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าทิศทางลมส่วนใหญ่พัดมาจากทิศตะวันตก คือ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม รองลงมาเป็นลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม และเป็นลมที่พัดมาจากลมทิศตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนธันวาคม ทั้งนี้ความเร็วลมมีค่าเฉลี่ยตลอดปี 1.2 นอต โดยมีค่าความเร็วลมสูงสุดเท่ากับ 60.0 นอต ในเดือนกันยายน แสดงดังรูปที่ 7.8 4

ปริมาณฝนและการระเหยของน้ำ

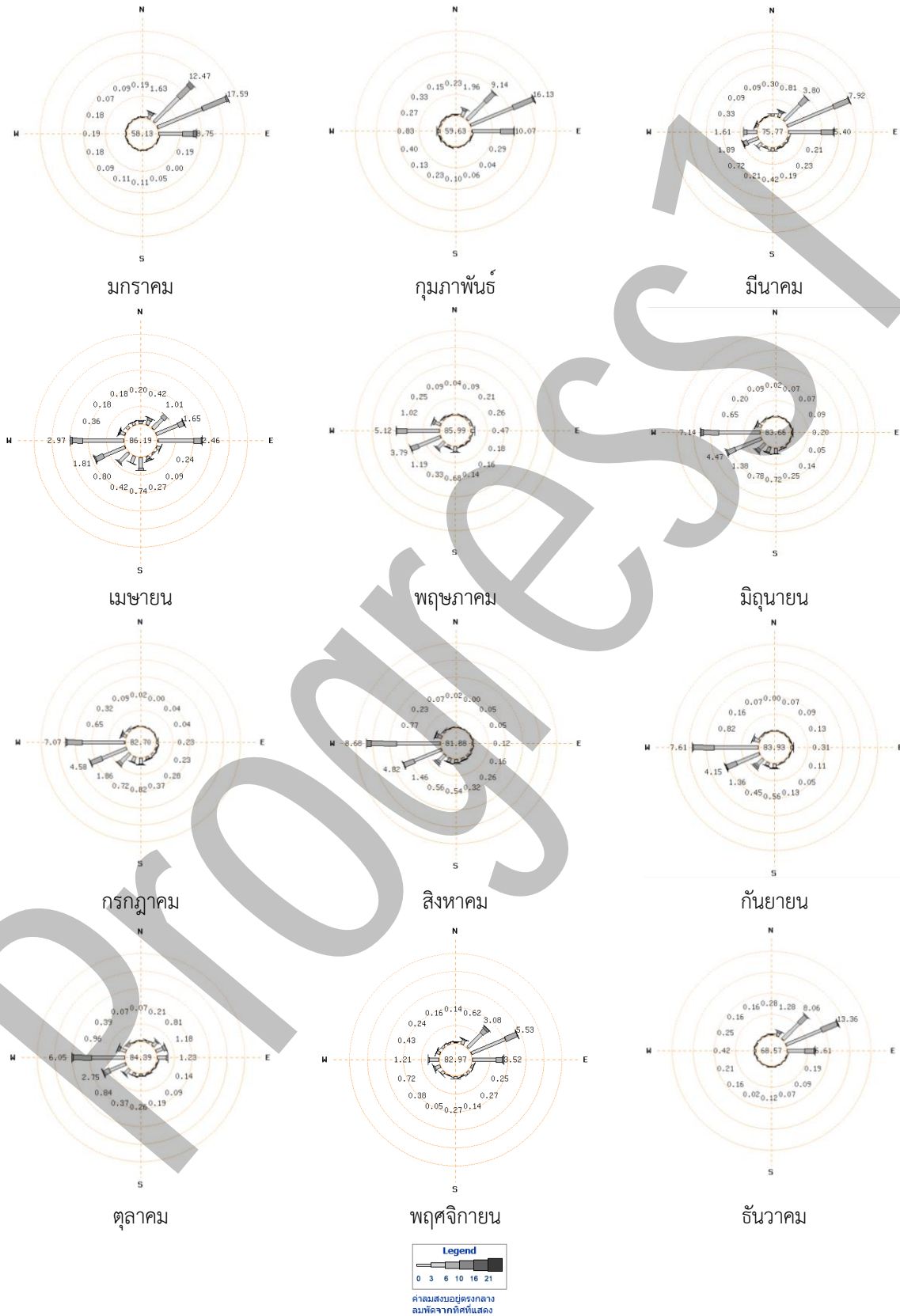
จากข้อมูลสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูลในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) พบว่าปริมาณฝนรวมตลอดปี 2,383.7 มิลลิเมตร โดยปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุด 192.6 มิลลิเมตร ในเดือนกันยายน และปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำสุด 71.2 มิลลิเมตร ในเดือนธันวาคม

ตารางที่ 7.8-6 สถิติอุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล

สถานี	SATUN	ระดับของสถานีเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	4.06	เมตร	ความสูงของที่วัดน้ำฝน	0.80	เมตร
รหัส	48570	ความสูงของบาโรมิเตอร์เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง	5.96	เมตร			
ละติจูด	6° 39' 0.0" N	ความสูงของเทอร์โมมิเตอร์เหนือพื้นดิน	1.20	เมตร			
ลองจิจูด	100° 5' 0.0" E	ความสูงของเครื่องวัดลมเหนือพื้นดิน	11.30	เมตร			

ดัชนี	ข้อมูล	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รายปี
ความกดอากาศ (เฮกโตปาสกาล)	ค่าเฉลี่ย	1,010.40	1,010.30	1,009.50	1,008.90	1,008.60	1,008.70	1,008.70	1,009.20	1,009.70	1,009.80	1,009.30	1,010.00	1,009.42
	พิสัยรายวันเฉลี่ย	4.10	4.50	4.70	4.40	3.80	3.40	3.40	3.50	3.90	4.10	4.10	4.00	3.99
	ค่าสูงสุด	1,016.88	1,021.70	1,016.94	1,015.21	1,014.05	1,014.90	1,014.84	1,014.60	1,016.58	1,015.90	1,015.72	1,016.50	1,021.70
	ค่าต่ำสุด	1,003.40	1,003.32	1,002.21	1,002.78	1,002.51	1,002.37	1,002.85	1,003.57	1,003.79	1,003.46	1,003.46	1,004.19	1,002.21
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	32.8	34.2	34.8	34.1	33.3	32.6	32.2	32.1	31.7	31.8	31.9	31.7	32.8
	ค่าสูงสุด	36.5	37.5	39.5	39.6	38.1	35.2	35.2	35.3	35.0	35.4	35.2	34.7	39.6
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	23.7	23.5	23.7	24.4	24.6	24.3	24.1	24.0	23.8	23.8	23.8	23.6	23.9
	ค่าต่ำสุด	18.7	17.3	19.6	21.7	21.5	21.7	21.4	19.2	21.2	21.8	21.0	19.8	17.3
	ค่าเฉลี่ย	27.7	28.2	28.5	28.4	28.3	27.9	27.7	27.5	27.2	27.0	27.2	27.2	27.7
อุณหภูมิจุดน้ำค้าง (องศาเซลเซียส)	ค่าเฉลี่ย	21.9	21.7	22.8	24.2	24.6	24.4	24.2	24.1	24.1	24.0	23.8	22.9	23.6
ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	ค่าเฉลี่ย	72	70	74	80	82	82	83	83	84	85	83	78	79.5
	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	85	86	90	93	94	94	94	94	95	95	94	90	92.1
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	55	49	51	58	62	63	64	65	66	67	66	63	60.8
	ค่าต่ำสุด	33	21	23	30	35	39	43	42	49	47	46	33	21.0
วิสัยทัศน์ (กิโลเมตร)	ค่าเฉลี่ย	10.1	10.1	9.8	9.6	9.6	9.5	9.4	9.3	9.1	9.0	9.4	9.7	9.6
	เวลา 7.00	9.2	9.2	8.9	8.6	8.6	8.4	8.2	8.2	8.0	8.0	8.4	8.8	8.5
ความครึ้มเมฆ (1-10)	ค่าเฉลี่ย	5.3	5.1	5.6	6.5	7.0	7.0	7.2	7.3	7.6	7.7	7.2	6.5	6.7
ความเร็วและทิศทางลม (นอต)	ทิศทางลม	E	E	E	W	W	W	W	W	W	W	E	NE, E	-
	ความเร็วลมเฉลี่ย	2.5	2.3	1.3	0.7	0.7	0.8	0.9	1.0	0.9	0.8	1.0	1.8	1.2
	ความเร็วลมสูงสุด	29.0	29.0	60.0	35.0	32.0	25.0	37.0	40.0	35.0	35.0	25.0	35.0	60.0
อัตราการระเหย (มิลลิเมตร)	รวม	136.2	138.4	144.7	128.5	124.2	110.0	113.1	115.7	104.0	104.4	93.0	107.9	1,420.1
ปริมาณฝน (มิลลิเมตร)	รวม	44.1	46.4	140.8	210.7	224.9	197.6	233.2	266.2	323.3	349.0	229.1	118.4	2,383.7
	จำนวนวันที่ฝนตก	6.0	5.2	11.3	16.4	17.4	15.9	17.1	18.1	20.1	23.5	19.6	13.3	183.9
	ฝนสูงสุด 24 ชั่วโมง	125.0	77.5	119.4	97.2	94.0	131.2	137.7	126.5	192.6	163.6	116.8	71.2	192.6
ชั่วโมงที่มีแสงแดด (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.0
วันที่เกิดปรากฏการณ์ (วัน)	เมฆหมอก	0.0	0.0	0.0	0.1	0.0	0.1	0.0	0.0	0.2	0.3	0.0	0.0	0.7
	หมอก	1.7	1.8	1.6	0.1	2.2	1.1	3.7	2.9	1.6	1.5	0.1	1.8	20.1
	ลูกเห็บ	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	ฟ้าคะนอง	0.6	2.1	6.4	11.2	8.5	6.0	5.6	5.2	5.2	6.9	5.0	1.8	64.5
	พายุฝน	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2566

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, 2566.

รูปที่ 7.8-4 ฝั่งลมในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล

2.3 คุณภาพอากาศ

จากการทบทวนผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบริเวณพื้นที่โครงการจากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศ ของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565 ซึ่งมีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศที่ใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาจำนวน 2 สถานี ได้แก่ สถานีศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลนครภูเก็ตและสถานีศาลากลางจังหวัดสตูล โดยตรวจวัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ก๊าซโอโซน (O₃) ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM₁₀) และฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5}) พบว่าปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) เฉลี่ย 1 ชั่วโมง มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 10 ส่วนในพันล้านส่วน ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) เฉลี่ย 1 ชั่วโมง มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 46 ส่วนในพันล้านส่วน ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) เฉลี่ย 1 ชั่วโมง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 - 2.80 ส่วนในล้านส่วน ก๊าซโอโซน (O₃) เฉลี่ย 1 ชั่วโมง และเฉลี่ย 8 ชั่วโมง มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 99 และ 0 - 63 ส่วนในพันล้านส่วน ตามลำดับ ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM₁₀) เฉลี่ย 24 ชั่วโมงมีค่าอยู่ระหว่าง 7 - 92 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5}) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ระหว่าง 5 - 61 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร แสดงดังตารางที่ 7.8-7 ส่วนใหญ่มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2547) ยกเว้นปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5}) ของสถานีศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลนครภูเก็ต ที่มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2565 ที่กำหนดให้ไม่เกิน 37.5 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ 7.8-7 ผลตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษา ของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2563-2565

สถานี	ปี พ.ศ.	ก๊าซซัลเฟอร์ ไดออกไซด์ (SO ₂)		ก๊าซไนโตรเจน ไดออกไซด์ (NO ₂)		ก๊าซคาร์บอน มอนอกไซด์ (CO)		ก๊าซโอโซน (O ₃)				ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM ₁₀)		ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM _{2.5})	
		ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ส่วนในพันล้านส่วน)		ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ส่วนในพันล้านส่วน)		ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ส่วนในล้านส่วน)		ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ส่วนในพันล้านส่วน)		ค่าเฉลี่ย 8 ชั่วโมง (ส่วนในพันล้านส่วน)		ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (มคก./ลบ.ม.)		ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (มคก./ลบ.ม.)	
		ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
ศูนย์บริการ สาธารณสุข เทศบาลนคร ภูเก็ต	2563	9	0	46	0	2.80	0.00	95	0	60	1	62	10	35	4
	2564	10	0	39	0	1.20	0.00	78	0	63	0	92	18	61*	6
	2565	9	0	27	0	1.68	0.00	61	0	43	0	56	20	30	6
ศาลากลาง จังหวัดสตูล	2563	3	0	35	0	2.03	0.00	99	0	52	1	52	7	25	3
	2564	6	0	40	0	1.72	0.00	59	0	51	0	88	12	34	4
	2565	3	1	14	0	-	-	63	0	54	0	45	20	29	5
ค่ามาตรฐาน ^{1/, 2/}		300		170		30		100		70		120		37.5	

หมายเหตุ : ^{1/} มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) และฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2547) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

^{2/} ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (139 ตอนพิเศษ 163 ง) เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2565

- หมายถึง ไม่มีการตรวจวัด

* หมายถึง มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐาน

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ, พ.ศ. 2563 -2565. รายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทย ปี 2563 -2565.

3) เสียงและความสั่นสะเทือน

(3.1) การศึกษาโครงการได้นำข้อมูลจากสถานีตรวจวัดระดับเสียงของกรมควบคุมมลพิษที่ใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการ เพื่อใช้เป็นตัวแทนสภาพปัจจุบันของระดับเสียงในพื้นที่ศึกษาในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับเสียง เพื่อนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(3.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมและศึกษาข้อมูลทุติยภูมิระดับเสียงในบริเวณพื้นที่ศึกษา จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2565

(3.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านเสียงในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1) จังหวัดระนอง

จากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2565 ไม่พบการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการในจังหวัดระนอง

(2) จังหวัดพังงา

จากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2565 ไม่พบการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการในจังหวัดพังงา

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2565 มีการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 1 สถานี ได้แก่ สถานีกองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต โดยตรวจวัดระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (Leq 24 hours) สามารถสรุปได้ดังนี้ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (Leq 24 hours) มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป ที่กำหนดค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (Leq 24 hours) ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ โดยระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (Leq 24 hours) มีค่าอยู่ระหว่าง 60.2 - 61.4 เดซิเบลเอ แสดงดังตารางที่ 7.8-8

ตารางที่ 7.8-8 ผลการตรวจวัดรายงานสถานการณ์และการจัดการคุณภาพอากาศและเสียง ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2565

สถานีติดตามตรวจสอบ	ปีที่ติดตามตรวจสอบ	ผลการติดตามตรวจสอบ ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L _{eq} 24 hours)
สถานี กองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต	พ.ศ. 2563	60.9
	พ.ศ. 2564	60.2
	พ.ศ. 2565	61.4
มาตรฐาน		≤70 ^{1/}
หน่วย		เดซิเบลเอ

หมายเหตุ: ^{1/} มาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไปตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ, 2563 -2565. รายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทย ปี 2563 -2565.

(4) จังหวัดกระบี่

จากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2565 ไม่พบการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการในจังหวัดกระบี่

(5) จังหวัดตรัง

จากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2565 ไม่พบการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการในจังหวัดตรัง

(6) จังหวัดสตูล

จากรายงานสถานการณ์และการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2565 ไม่พบการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศึกษาโครงการในจังหวัดสตูล

4) ธรณีวิทยาและแผ่นดินไหว

(4.1) พื้นที่โครงการจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลลักษณะทางธรณีวิทยา ข้อมูลแผ่นดินไหว ได้แก่ แนวรอยเลื่อนที่มีพลังในประเทศไทย พื้นที่เสี่ยงภัยต่อแผ่นดินไหว และสถิติการเกิดแผ่นดินไหวในพื้นที่ศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลกระทบต่อลักษณะทางธรณีวิทยาจากการดำเนินการ หรือข้อจำกัดทางธรณีวิทยาต่อการพัฒนาโครงการ และประเมินผลกระทบจากการเกิดแผ่นดินไหวที่อาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาโครงการ เพื่อนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(4.2) ทำการรวบรวมและศึกษาข้อมูลทุติยภูมิศึกษารายละเอียดลักษณะทางธรณีวิทยา สถิติการเกิดแผ่นดินไหวจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(4.3) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านธรณีวิทยาและแผ่นดินไหวในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

4.3.1. ธรณีวิทยา

(1) จังหวัดระนอง

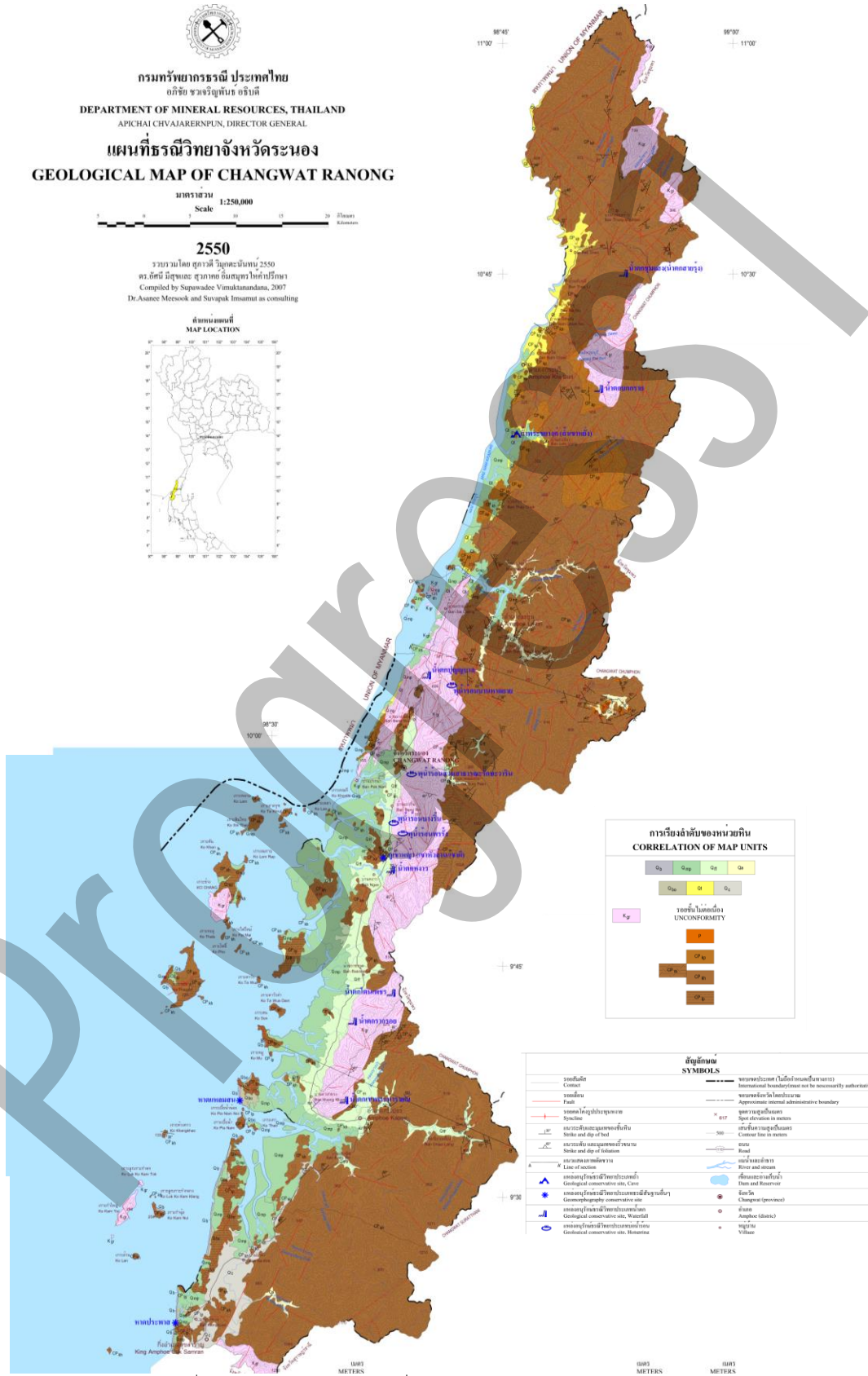
จังหวัดระนองมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสูงและเป็นส่วนตอนใต้ของเทือกเขาตะนาวศรี แนวการวางตัวของเทือกเขาอยู่ในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มีพื้นที่ราบเป็นแนวแคบตามแนวชายฝั่งทะเลอันดามันด้านทิศตะวันตกของจังหวัด พื้นที่จังหวัดรองรับด้วยหินแข็งอายุตั้งแต่ 360 ล้านปีจนถึงตะกอนปัจจุบัน จากกระบวนการทางธรณีวิทยาทำให้จำแนกย่อยเป็นตะกอน หินชั้น และหินแปรจำนวน 12 หน่วย และหินอัคคี 1 หน่วย ดังแสดงในรูปที่ 7.8-5 รายละเอียดดังนี้

ตะกอน หินชั้น และหินแปร (Sediment, Sedimentary and Metamorphic Rocks)

- ตะกอนชายหาด (Qb) ตะกอนที่ลุ่มราบน้ำขึ้นถึงมีป่าชายเลนปกคลุม (Qmp) ตะกอนที่ราบลุ่มแม่น้ำ (Qff) ตะกอนสันทรายเก่า (Qbo) ตะกอนน้ำพา (Qa) ตะกอนตะพัก (Qt) และตะกอนผูกพันอยู่กับที่ (Qc)
- กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินปูน (P)
- หินควaternary ได้แก่ หินโคลน (CPkp)
- หินทรายและหินโคลนเนื้อปนกรวด (CPkh) หินทรายแหลมไม้เฒ่า ได้แก่ หินโคลน สีเทา (CPlp) และหินชีสต์ (CPm)

หินอัคคี (Igneous Rocks)

- หินอัคคีในยุคครีเทเชียส ได้แก่ หินไปโอไทต์ (Kgr)

รูปที่ 7.8-5 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดระนอง

คำอธิบาย
EXPLANATION

ตะกอน หินชั้น และหินแปร SEDIMENT, SEDIMENTARY AND METAMORPHIC ROCKS	ชื่อหมวด/กลุ่มหิน FORMATION/GROUP	ยุค PERIOD	อายุ (ล้านปี) AGE (my.)
<p>Q_b ตะกอนชายหาด : หาด กรวด หาดแป้ง มีเปลือกหอย เศษปะการัง และเศษซากพืช Beach deposits: sand, gravel, silt, with mollusc, coral and plant remains.</p> <p>Q_{mp} ตะกอนที่ลุ่มราบน้ำขึ้นน้ำลงมีป่าชายเลนปกคลุม : ฟิล ดินเหนียวปนโคล ดินเหนียวละเอียด ดินเหนียวเนื้อปนทรายแป้ง Tidal flat deposits vegetated with mangrove: peat, peaty clay, fine sand and sandy clay.</p> <p>Q_{fl} ตะกอนที่ราบลุ่มแม่น้ำ : กรวด ทราย หาดแป้ง และดินเหนียว Fluvial deposits: gravel, sand, silt and clay.</p> <p>Q_{so} ตะกอนสันทรายเก่า ทราย เนื้อปานกลางถึงหยาบ การัดขนาดปานกลาง ความกลมมนดี มีเปลือกหอยปน Old beach ridged deposits: sand, medium-to coarse-grained, medium sorted, well rounded, with shell fragments.</p> <p>Q_a ตะกอนน้ำท่า : กรวด ทราย หาดแป้ง และดินเหนียว Alluvial deposits: gravel, sand, silt and clay.</p> <p>Q_t ตะกอนตะพัก : กรวด และทราย Terrace deposits: gravel and sand.</p> <p>Q_c ตะกอนเศษหินแข็ง และตะกอนหุ่ยอยู่ที่ : เศษหิน ประกอบด้วยหินควอร์ตไซต์ หินทราย หินทรายแป้ง หินแกรนิต ทราย และทรายแป้ง ดินลูกรัง และดินเทอร์ราโรซา Colluvial and residual deposits: rock fragments of quartzite, sandstone, siltstone, granite; sand and silt; lateritic soil and terrassa soil.</p>		ควอเทอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
<p>P หินปูน หินปูนเนื้อโลไลต์ หินโลไลต์ สีเทาถึงสีเทาเข้ม ไม่แสดงชั้น มีหินเชิร์ตเป็นกระจุก ทราย หินทรายและหินดินดาน พบซากฟอสซิล แบคทีเรีย โฟสไฟต์ ปรอท ออม โมโนออกไซด์ และโครนอยด์ Limestone, dolomitic limestone, dolomite, gray to dark gray, massive, locally chert nodules, interbedded with sandstone and shale, with fusulimids, brachiopods, corals, ammonoids and crinoids.</p>	กลุ่มหินราชบุรี Rathuri Gp.	เพอร์เมียน PERMIAN	245-286
<p>CP_{sp} หินโคลน สีเทาเข้มเขียว สีเทา แสดงแถบชั้นบางชัดเจน พบเลนส์ของหินทรายละเอียดแทรกสลับด้วยหินทรายหยาบ สีขาว สีเทาเข้ม เนื้อละเอียดปานกลาง เม็ดที่กลม ความกลมมนปานกลาง และเศษของหินกรวดมน ตอนบน ชั้มนางถึงหนา หินโคลนแสดงแนวแตกเรียบบริเวณใกล้กับแนวรอยเลื่อน Mudstone, greenish gray, gray, well laminated; lenticular fine grained sandstone, intercalated with quartzite sandstone, fine-to medium-grained, subrounded, moderately sphericity; and conglomerate lens near the upper part, thin to thick bedded, mudstone showing cleavage near fault zone.</p>	หมวดหินเขาพระ Khao Phra Fm.		
<p>CP_{sh} หินทราย และหินดินทรายเนื้อปานกลาง สีเทาเข้มเขียว สีเทา เม็ดทรายละเอียดถึงปานกลาง เนื้อแน่น แข็ง เม็ดกรวดหรือหินปูนเป็นระบบ ขนาดเฉลี่ย 2x3 มิลลิเมตร ลักษณะกรวดถึงเหลี่ยมถึงกลม ความกลมมนน้อยถึงปานกลาง การัดขนาดไม่ดี ประกอบด้วยควอร์ตไซต์ หินทราย หินปูน และหินแกรนิต แสดงการแตกออกเป็นกามะมีการเรียงตัวของเม็ดกรวด บริเวณใกล้กับแนวรอยเลื่อน พบหินควอร์ตไซต์ หินฮอร์นเฟลส์ และหินทรายแปรสภาพบริเวณสัมผัสกับหินแกรนิต Pebbly sandstone and pebbly mudstone, greenish gray, gray, fine-to medium grained, dense and hard, clasts are scattering, 2x3 mm. in average size of quartz, mudstone, sandstone, limestone and granite, subangular-to subrounded, low-to moderately sphericity, poor sorted, exfoliation and gravel oriented near fault zone; quartzite, hornfels and meta-sandstone at granite contact.</p>	หมวดหินเกาะเฮ Ko He Fm.	เพอร์เมียนถึง คาร์บอนิเฟอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>CP_{fp} หินโคลน สีเทา แสดงชั้นบางชัดเจน แทรกสลับชั้นบางกับหินทราย สีขาว เนื้อละเอียด เม็ดที่กลม ความกลมมนน้อย บริเวณตอนกลางแทรกด้วยหินทรายเนื้อฟอสซิล สีเทา เนื้อปานกลาง ถึงกลม ความกลมมนน้อย Mudstone, gray, well laminated, interlaminated with sandstone, dull white, fine grained, subrounded, low sphericity; intercalated with felspathic sandstone, white, medium grained, subrounded, low sphericity at the middle part.</p>	หมวดหินแหลมไม้ไผ่ Laem Mai Phai Fm.		
<p>CP_{gs} หินชีสต์ หินควอตซ์ ชีสต์ หินไบโอไทท์ ควอตซ์ เซอริคชีสต์ สีเทาถึงสีเทาเข้ม พบบริเวณสัมผัสกับหินอัคนี Schist, quartz schist, biotite quartz sericite schist, gray to greenish gray, at igneous contact.</p>			
<p>หินอัคนี IGNEOUS ROCKS</p> <p>Kgr หินไบโอไทท์ มัสโควิตต์ กรานิตต์ สีขาว เนื้อหยาบ เนื้อออก เนื้อละเอียดปานกลาง บางบริเวณมีการเรียงตัว Biotite muscovite granite, white, equigranular, porphyry, fine-to medium-grained, foliated.</p>		ยุค PERIOD ไทรแอสซิก TRIASSIC	210-245

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2550. แผนที่ธรณีวิทยารายจังหวัด (มาตราส่วน 1:250,000)

รูปที่ 7.8 5 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดระนอง (ต่อ)

(2) จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงาสามารถแบ่งธรณีวิทยาออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ธรณีวิทยาหินอัคนี ธรณีวิทยาของหินตะกอน และธรณีวิทยาของตะกอนร่วน โดยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่ ประกอบด้วยหินตะกอนเป็นหลักและจะพบหินปูนบริเวณทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ส่วนทางฝั่งตะวันตกส่วนใหญ่จะเป็นหินอัคนีชนิดหินแกรนิตจากกระบวนการทางธรณีวิทยาทำให้จำแนกย่อยเป็นหินตะกอนและหินแปรออกเป็น 17 หน่วย และหินอัคนี 9 หน่วย ดังแสดงในรูปที่ 7.8-6 รายละเอียดดังนี้

ตะกอน หินชั้น และหินแปร (Sediment, Sediment and Metamorphic Rocks)

- ตะกอนน้ำพา (Qa) ตะกอนชายหาด (Qb) ตะกอนป่าชายเลน (Qm) ตะกอนหลังป่าชายเลน (Qmb) ตะกอนที่ราบน้ำทะเลท่วมถึง (Qtf) ตะกอนชายฝั่งทะเลเดิมโดยอิทธิพลของคลื่น (Qbo) ตะกอนชายฝั่งทะเลปัจจุบันโดยอิทธิพลของคลื่น (Qms2) ตะกอนชายฝั่งทะเลไ้ระดับลงต่ำสุด (Qsb) ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน (Qtm) ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Qc) และตะกอนหินผุอยู่กับที่ (Qr)
- หมวดหินลำทับ กลุ่มหินทุ่งใหญ่ ได้แก่ หินทราย (K_t)
- กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินปูน (P)
- หมวดหินเขาเจ้า กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินทรายเนื้ออาร์โคส (CP_{kc})
- หมวดหินเขาพระ กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินทราย (CP_{kp})
- หมวดหินเกาะเฮ กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินทรายและหินโคลนเนื้อกรวด (CP_{kh}) และหินโคลน (CP_{lp})

หินอัคนี (Igneous Rocks)

- หินอัคนีในยุคครีเทเชียส ได้แก่ หินแกรนิต (K_{gr}) หินแกรนิตบาลา (K_{gr_1}) หินไบโอไทต์-แกรนิต (K_{gr_b}) หินแกรนิตหีบอ้อย ($K_{gr_{ho}}$) หินแกรนิตหาดกะตะ ($K_{gr_{kb}}$) หินแกรนิตเขาพนม ($K_{gr_{kp}}$) หินแกรนิตลำปี ($K_{gr_{lp}}$) และหินแกรนิตนงอก ($K_{gr_{nh}}$)
- หินอัคนีในยุคจูแรสซิกถึงครีเทเชียส ได้แก่ หินแกรนิตโต๊ะแซะ (gr_d)

(3) จังหวัดภูเก็ต

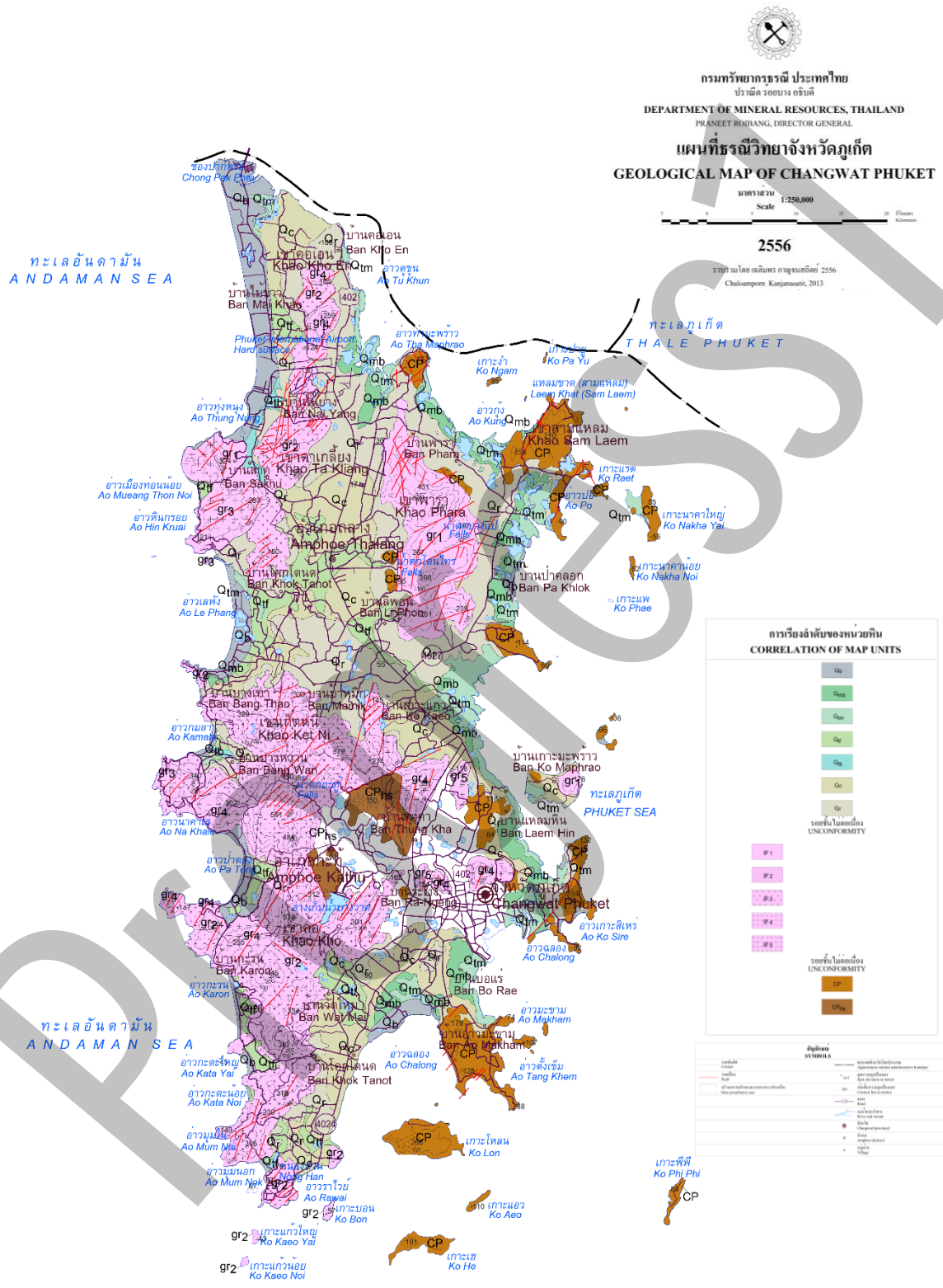
พื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตสามารถแบ่งธรณีวิทยาออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ธรณีวิทยา หินอัคนีธรณีวิทยาของหินตะกอน และธรณีวิทยาของตะกอนร่วน โดยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่ ประกอบไปด้วยหินอัคนีชนิดหินแกรนิตเป็นหลัก โดยหินที่มีอายุเก่าแก่ที่สุดอยู่ในหินตะกอน ยุคเพอร์เมียน - คาร์บอนิเฟอรัส โดยมีหินแกรนิตแทรกสลับอยู่ในหินโคลนเนื้อกรวด ซึ่งคาดว่าเป็นแกรนิตที่แทรกตัวเข้ามา ในช่วงยุคครีเทเชียส จากกระบวนการทางธรณีวิทยาทำให้จำแนกย่อยเป็นตะกอน หินชั้น และหินแปร จำนวน 9 หน่วย และหินอัคนี 5 หน่วย ดังแสดงใน รูปที่ 7.8-7 รายละเอียดดังนี้

ตะกอน หินชั้น และหินแปร (Sediment , Sediment and Methamorphic Rocks)

- สันหัด (Q_b) ตะกอนหลังป่าชายเลน (Q_{mb}) ตะกอนป่าชายเลน (Q_{tm}) ตะกอนทางน้ำ ขึ้นถึง (Q_H) ตะกอนหลังหาด (Q_{tb}) ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Q_C) และตะกอนหินผุ (Q_r)
- กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินโคลนเนื้อกรวด (CP) หินเนื้อฮอร์นเฟลส์และหิน ซีสต์ (CPhs)

หินอัคนี (Igneous Rocks)

- หินอัคนี ในยุคครีเทเชียส ได้แก่ หินแกรนิตประทีว (gr_1) หินแกรนิตกะตะ (gr_2) หินแกรนิตในทอน (gr_3) หินแกรนิตโต๊ะแซะ (gr_4) และหินแกรนิตเขารัง (gr_5)

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2556. แผนที่ธรณีวิทยารายจังหวัด (มาตราส่วน 1:250,000)

รูปที่ 7.8-7 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต

คำอธิบาย
EXPLANATION

ตะกอน หินชั้น และหินแปร SEDIMENT, SEDIMENTARY AND METAMORPHIC ROCKS	ชื่อหมวด/กลุ่มหิน FORMATION/GROUP	ยุค PERIOD	อายุ (ล้านปี) AGE (my.)
<p>Q_o ฝักริด : หยาบ ร่วน ปั่นกรวด หยาบขนาด 100 - 1,200 ไมครอน การคัดขนาดดี กรวดขนาด 2 - 5 มม. Beach ridge : sand, loose, gravelly, sand size 100 - 1,200 micron, well sorted, gravel size 2 - 5 mm.</p> <p>Q_{ob} ตะกอนหลังป่าชายเลน : ดินโคลน ปะหยาบ สีเทาถึงสีเทาเข้ม มีซากพืชซากสัตว์ขนาดเล็กฝังตัวในเนื้อดิน Back mangrove deposits : clay, sandy, gray to dark gray, small amount plant remains, bioturbation structure.</p> <p>Q_{om} ตะกอนป่าชายเลน : ดินโคลน ปะหยาบ สีเทาเข้มถึงดำ หยาบเป็นเส้นสั้นแทรก Mangrove swamp deposits : clay, peaty, dark gray to black, sand lenses.</p> <p>Q_{ot} ตะกอนทางน้ำขึ้นน้ำลง : หยาบ และกรวด ขนาด 800 - 1,500 ไมครอน การคัดขนาดไม่ดี พบซากเปลือกหอย และซากพืชซาก Tidal inlets deposits : sand and gravel, size 800 - 1,500 micron, poorly sorted, abundant shell fragments and plant remains.</p> <p>Q_{ob} ตะกอนชายหาด : ดินโคลน และทรายแป้ง สีเทาถึงสีน้ำตาลแทรกชั้นด้วยทรายละเอียด มีจุดปะระมาท Back beach deposits : clay and silt, gray to brown, fine sand interbedded, abundant mottles.</p> <p>Q_c ตะกอนตะกอนหินเชิงเขา : หยาบ และดินโคลน สีเทาขม การคัดขนาดไม่ดี พบแร่ดีบุกสะสมตัวมาก Colluvial deposits : sand and clay, light gray, poorly sorted, secondary cassiterite occurred.</p> <p>Q_r ตะกอนหินผุ : เศษหิน ทรายแป้ง และดินโคลน กรวดเป็นเหลี่ยม การคัดขนาดไม่ดี Residual deposits : rock fragments, silt and clay, angular shape, poorly sorted.</p>		ควอเทอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
<p>CP หินโคลนเนื้อกรวด หินทรายเนื้อกรวด หินโคลน และหินทรายแสดงชั้นบางๆ หินโคลนเนื้อซิลิกา แสดงลักษณะโครงสร้างกึ่งคิกจากกรวด Pebbly mudstone, pebbly sandstone, laminated mudstone and sandstone, silicified mudstone, slump structure and filled burrow.</p> <p>CP_{cs} หินเนื้อฮอร์นเฟลส์ และหินชีสต์บริเวณแนวสัมผัสกับหินแกรนิต Hornfelsic rock and schists at contact zone.</p>	กลุ่มหินแก่งกระเจา KAENG KRACHAN Gp.	เพอร์เมียนถึง คาร์บอนิเฟอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	—245-360—
<p>หินอัคนี IGNEOUS ROCKS</p> <p>Gr 1 หินแกรนิตประเทวี : ไบโอไทต์ - สอร์บอบนด์ แกรนิต มีดีทอยาปนกลางถึงหยาบ เนื้อสัมผัสค่อนข้างเนื้อละเอียดแร่ฟลด์สปาร์มีสีชมพู มี แร่ออกไซด์และสเฟนเป็นแร่รอง อายุ 82 ± 4 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) Prathui granite : Biotite - hornblende granite, medium - to coarse-grained, equigranular to porphyritic, pink feldspar with allanite and sphene accessories, Rb - Sr whole rock isochron age is at 82 ± 4 Ma.</p> <p>Gr 2 หินแกรนิตระตะ : ไบโอไทต์ - สอร์บอบนด์ แกรนิต มีดีทอยาปนหยาบมาก เนื้อสัมผัสค่อนข้างเนื้อละเอียด มีแร่หิน เป็นแร่รอง อายุ 98 ± 7 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) Kata granite : Biotite - hornblende granite, coarse-to very coarse-grained, porphyritic, with sphene accessory, Rb - Sr whole rock isochron age is at 98 ± 7 Ma.</p> <p>Gr 3 หินแกรนิตโยน : มัสโคไวต์ - ไบโอไทต์ แกรนิต มีดีทอยาปนหยาบ เนื้อสัมผัสค่อนข้างเนื้อละเอียด อายุ 100 ± 6 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) Nai Yang granite : Muscovite - biotite granite, coarse grained, equigranular to porphyritic, Rb - Sr whole rock isochron age is at 100 ± 6 Ma.</p> <p>Gr 4 หินแกรนิตโตะมะ : ไบโอไทต์ - มัสโคไวต์ แกรนิต มีดีทอยาปนกลางถึงหยาบ เนื้อสัมผัสค่อนข้างเนื้อละเอียด อายุ 84 ± 1 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) To Sae granite : Biotite - muscovite granite, fine-to medium-grained, equigranular to porphyritic, Rb - Sr whole rock isochron age is at 84 ± 1 Ma.</p> <p>Gr 5 หินแกรนิตขาววัง : ทัวร์มาลีน - มัสโคไวต์ แกรนิต มีดีทอยาปนกลางถึงหยาบ เนื้อสัมผัสสีขาว สีเทาขาว อายุ 78 ± 4 ล้านปี Khao Rang granite : Tourmaline - muscovite granite, fine-to medium-grained, equigranular, grayish white at 78 ± 4 Ma.</p>		ยุค PERIOD ครีเทเชียส CRETACEOUS	 66.4-140

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2556. แผนที่ธรณีวิทยารายจังหวัด (มาตราส่วน 1:250,000)

รูปที่ 7.8 7 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

(4) จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป ประกอบด้วยที่ราบ ที่ราบชายฝั่งทะเล เขาโดด หรือเนินเตี้ยๆ และทิวเขาสูง โดยลักษณะธรณีวิทยาทั่วไปจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยตะกอน ยุคควอเทอร์นารี ซึ่งเป็นยุคที่ 2 ของมหายุคซีโนโซอิก มีช่วงอายุประมาณ 1.8 ล้านปีถึงปัจจุบัน ส่วนหินแข็ง ส่วนมากพบตามพื้นที่ภูเขา พื้นที่เนินเขา หินที่สะสมตัวมีอายุแก่ที่สุดในยุคคาร์บอนิเฟอรัสลักษณะทาง ธรณีวิทยาที่โดดเด่น และสวยงามในรูปภูมิประเทศแบบคาสต์ มีอายุในยุคเพอร์เมียน จากกระบวนการทาง ธรณีวิทยาทำให้จำแนกย่อยเป็นตะกอน หินชั้น และหินแปร จำนวน 19 หน่วย และหินอัคนี 3 หน่วย ดังแสดงใน รูปที่ 7.8-8 รายละเอียดดังนี้

ตะกอน หินชั้น และหินแปร (Sediment, Sediment and Methamorphic Rocks)

- ตะกอนน้ำพาและตะกอนที่ราบน้ำท่วมถึง (Q_a) ตะกอนชายหาด (Q_b) ตะกอนป่าชายเลน (Q_{mc}) ตะกอนตะพักกลุ่มน้ำ (Q_c) และตะกอนเศษหินเชิงเขา (Q_e)

- กลุ่มหินกระบี่ ได้แก่ หินปูน (T_{kb})
- หมวดหินปูนหิน กลุ่มหินทุ่งใหญ่ ได้แก่ หินทราย (K_p)
- หมวดหินสามจอม กลุ่มหินทุ่งใหญ่ ได้แก่ หินกรวดมน และหินทรายที่มีตะกอนทรายขนาดหยาบ (K_{sc})
- หมวดหินลำทับ กลุ่มหินทุ่งใหญ่ ได้แก่ หินทราย (K_g)
- หมวดหินคลองมื่น กลุ่มหินทุ่งใหญ่ ได้แก่ หินทราย หินทรายแป้ง หินดินดาน หินปูน (J_{km})
- หมวดหินไสบอน ได้แก่ หินทรายแป้ง (R_{sb})
- หมวดหินอู่มลูก กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินปูน หินปูนเนื้อโดโลไมต์ (P_{ul})
- หมวดหินทับผ้า กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินปูน หินปูนเนื้อโดโลไมต์ (P_{pp})
- กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินดินดานสีเทา หินทรายสีน้ำตาลแกมเหลือง (P)
- หมวดหินเขาเจ้า กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินทรายเนื้ออาร์โคส (CP_{Kc})
- หมวดหินเขาพระ กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินทราย หินทรายแป้ง (CP_{Kp})
- หมวดหินเกาะเฮ กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินทรายและหินโคลนเนื้อกรวด (CP_{Kk})
- หมวดหินแหลมไม้ไผ่ กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินโคลนเนื้อแน่น (CP^{lp})
- กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินดินดาน (CP_k)

หินอัคคี (Igneous Rocks)

- หินอัคคีในยุคควอเทอร์นารี ได้แก่ กี้เซอไรต์ (gy)
- หินอัคคีในยุคเทอร์เชียรี ได้แก่ หินไซอีนิต (sy)
- หินอัคคีในยุคครีเทเชียส ได้แก่ หินแกรนิตเขาพนม (K_{gr})

คำอธิบาย
EXPLANATION

ตะกอน หินชั้น และหินแปร SEDIMENT, SEDIMENTARY AND METAMORPHIC ROCKS	ชื่อหมวด/กลุ่มหิน FORMATION/GROUP	ยุค PERIOD	อายุ (ล้านปี) AGE (my.)
<p>Qa ตะกอนน้ำพา และตะกอนที่ราบน้ำท่วมถึง ประกอบด้วยทราย หาดแป้ง กรวด และดินเหนียว Alluvial and flood plain deposits : sand, silt, gravel and clay.</p> <p>Qb ตะกอนชายหาด : ทรายหยาบ ขนาดละเอียด ถึงขนาดหยาบ มีซากพืช และเปลือกหอยปะปนมาก Beach deposits : loose sand, fine-grained, well sorted, abundant plant remains and shell fragments.</p> <p>Qmc ตะกอนป่าชายเลน : ดินเหนียวปนทราย ดินเหนียวปนทรายแป้ง สีเทา หรือสีเทาปนเขียว ปกคลุมด้วยป่าชายเลน Mangrove clay deposits : Peaty clay, silt clay, grey or greenish-grey, cover with mangrove.</p> <p>Qt ตะกอนตะกอนทราย : ทรายหยาบ และกรวดละเอียด สลับดินเหนียว ทรายแป้ง และทรายละเอียด Terrace deposits : coarse sand and fine gravel intercalated with clay, silt and fine sand.</p> <p>Qc ตะกอนชนหินเชิงเขา : ทรายแป้ง ทราย ดินเหนียว แร่เม็ดละเอียด Colluvial deposits : silt, sand, clay, laterite and rock fragments.</p>	กลุ่มหินกระบี่ Krabi Gp.	ควอเทอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
<p>Msp หินโคลน หินโคลนปนทราย หินทราย เมื่อนำไปเผาไหม้ได้หินคาร์บอนีฟิเคชัน หินคาร์บอนีฟิเคชัน และหินทรายกึ่งแข็งตัว Mudstone, peaty mudstone, thin-bedded, calcareous; fossiliferous mudstone; marlstone; lignite; and semi-consolidated sandstone.</p>	กลุ่มหินกระบี่ Krabi Gp.	พาลีโอจีน PALEOGENE	1.6-66.4
<p>Kp หินทราย สีแดงถึง มีหินทรายขนาดละเอียดถึงปานกลาง อาร์คอส และเนื้อปานกลาง หินชั้นเฉียงระดับ และพบชั้น Sandstone, brick-red, fine to medium grained, arkosic and micaceous, medium bedded, trough cross bedding and intercalation with thin bedded siltstone and mudstone.</p> <p>Ksc หินกรวดปนทรายที่มีตะกอนทรายขนาดหยาบ ชั้นหนา มีชั้นเฉียงระดับ หินโคลน สีน้ำตาลแดง หินทราย Conglomerate and sandstone, coarse grained, thick bedded, cross bedding, mudstone, reddish-brown, plant remains.</p> <p>Kg หินทราย สีน้ำตาลอ่อน สีน้ำตาลแดง มีหินทรายขนาดละเอียดถึงปานกลาง อาร์คอส ชั้นบางถึงปานกลาง หินชั้นเฉียงระดับ Sandstone, light brown, reddish-brown, fine-to medium-grained, arkosic, thin to medium bedded, cross bedding, mudstone, reddish-brown.</p>	หมวดหินขุนหิน กลุ่มหินทุ่งใหญ่ Phun Phin Fm., Thung Yai Gp. หมวดหินสามจอม กลุ่มหินทุ่งใหญ่ Sam Chom Fm., Thung Yai Gp. หมวดหินลำทับ กลุ่มหินทุ่งใหญ่ Lam Thap Fm., Thung Yai Gp.	ครีเทเชียส CRETACEOUS	66.4-140
<p>Jm หินทราย หินทรายแป้ง หินดินดาน หินปูน สีเทาเข้มเขียว เขียวอ่อน เททเทอแลง มีวงกลมแดงสีเทาถึง ชั้นบางถึงชั้นปานกลาง แสดง ริ้วรอยคลื่น รอยตีพันของรูพรุน หินปูนมีซากดึกดำบรรพ์ จำพวกหอยทาก Sandstone, siltstone, shale, and limestone, greenish gray, pale green, reddish purple to dark gray, thin to medium bedded, ripple mark, burrows, fossils of bivalve, <i>Purpuresoma</i>.</p>	หมวดหินคลองมื่น กลุ่มหินทุ่งใหญ่ Khlong Muen Fm., Thung Yai Gp.	จูแรสซิก JURASSIC	140-210
<p>Tb หินทรายถึง สีแดงถึง มีหินปูนเนื้อโดโลไมต์แทรกสลับเป็นชั้นบางๆ หินทรายสีน้ำตาลแดง หินทรายสีน้ำตาลแดง และ ทรายสีน้ำตาลอ่อน มีหินทรายขนาดละเอียดถึงปานกลาง ควอตซ์ถึง มีชั้นบางถึงปานกลาง Siltstone, brick-red, thin bedded, dolomitic limestone lenses, with fossil of pelecypods, gastropods and plant remains; sandstone, light brown, fine-to medium grained, quartzitic, thin to medium bedded.</p>	หมวดหินไชบอน Saibon Formation Fm.	ไทรแอสซิก TRIASSIC	210-245
<p>Ld หินปูน หินปูนเนื้อโดโลไมต์ สีเทา และสีเทาเข้ม ไม่แสดงชั้น มีหินจารึกเป็นเลนส์ Limestone, dolomitic limestone, gray and dark gray, massive, with chert lenses.</p>	หมวดหินอุ้มถู่ กลุ่มหินราษฎร์ Um Luk Fm., Rathuri Gp.		
<p>Lp หินปูน หินปูนเนื้อโดโลไมต์ สีเทา และสีเทาเข้ม ชั้นบางถึงปานกลาง หินทรายสีน้ำตาลแดง หินทรายสีน้ำตาลแดง และ โคลนตม บางส่วนมีหินจารึกเป็นเลนส์แทรกอยู่ Limestone, dolomitic limestone, gray and dark gray, thin to medium bedded with fossils of bryozoans, fusulimids, corals and crinoids, partly chert lenses intercalate.</p>	หมวดหินทับทิม กลุ่มหินราษฎร์ Phap Pha Fm., Rathuri Gp.	เพอร์เมียน PERMIAN	245-286
<p>P หินดินดานสีเทา หินทรายสีน้ำตาลอ่อนถึงสีแดง และแทรกสลับด้วยหินปูน มีลักษณะเป็นเลนส์ หินทรายสีน้ำตาลแดง สีขุ่นถึงเข้ม ทรายสีน้ำตาลอ่อน และโคลนตม Shale, gray; sandstone, yellowish-brown and limestone, gray lense or bedded; with fossils of fusulimids, brachiopods and corals and plant remains.</p>	กลุ่มหินราษฎร์ Rathuri Gp.		
<p>CPk หินทรายเนื้ออาร์คอส สีขาวถึงสีเทาขาว การคัดขนาดดี เนื้อปานกลาง ชั้นบาง หินทรายสีน้ำตาลแดง หินทรายสีน้ำตาลแดง Arkosic sandstone, white to light gray, good sorted, medium-grained, thin bedded, with <i>Pseudonema</i> sp.</p> <p>CPp หินทราย หินทรายแป้ง สีเทาเข้ม ไม่แสดงชั้นถึงชั้นบางๆ และแสดงร่องรอยของรูพรุน มีหินทรายสีน้ำตาลแดง หินทรายสีน้ำตาลแดง Siltstone, brick-red, thin bedded, massive to laminated bedded, bioturbated, silt to fine sand-sized, angular to subrounded, poor to moderate sorting; mudstone, greenish-gray, thin bedded to massive, locally found limestone lenses, fossil of bryozoan.</p>	หมวดหินเขาชะอ กลุ่มหินแก่งกระจาน Khao Chao Fm., Kaeng Krachan Gp. หมวดหินเขาพระ กลุ่มหินแก่งกระจาน Khao Phra Fm., Kaeng Krachan Gp.		
<p>CPn หินทราย เนื้ออาร์คอส สีเทาเข้ม ไม่แสดงชั้นถึงชั้นบางๆ และแสดงร่องรอยของรูพรุน มีหินทรายสีน้ำตาลแดง หินทรายสีน้ำตาลแดง Pebby sandstone, pebbly mudstone, greenish gray to gray, with clasts of quartz, sandstone, siltstone, granite, shale, schist and limestone, subangular to rounded, matrixes of clay mineral, chlorite, sericite, feldspar, biotite, quartz, calcite and iron oxide. หินโคลนเนื้อแน่น สีดำ ชั้นบาง แสดงชั้นบางถึงชั้นหนา มีทรายสีน้ำตาลแดง แทรก สลับกับหินทรายเนื้อดิน หินทรายเนื้อควอตซ์ และเหล็กออกไซด์</p>	หมวดหินกะละเฐ กลุ่มหินแก่งกระจาน Ko He Fm., Kaeng Krachan Gp.	เพอร์เมียนถึง คาร์บอนีฟิเอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>CPb หินทรายถึง หินโคลนเนื้อปานกลาง สีดำ สีน้ำตาลแดง และเทา ชั้นบางถึงไม่แสดงชั้น Mudstone, dense, black, thin bedded, well bedded, with silt lamination, intercalated with lithic sandstone; quartzitic sandstone, siltstone and pebbly mudstone, black, reddish brown and gray, thin bedded to massive.</p>	หมวดหินหมอกหม่นใต้ กลุ่มหินแก่งกระจาน Laem Mai Phai Fm., Kaeng Krachan Gp.		
<p>CPc หินดินดาน สีน้ำตาลอ่อน ชั้นบาง หินทรายอาร์คอส สีน้ำตาลอ่อน มีหินทรายขนาดละเอียดถึงปานกลาง ชั้นหนา หินทรายแป้ง และ หินทราย มีซากดึกดำบรรพ์จำพวกไรโอซัว ฟอสเฟอไรต์ ไครนอยด์ และแกสโตรพอด หินปูนแทรกสลับเป็นเลนส์ Shale, light brown, thin-bedded; sandstone, arkosic, light brown, fine to coarse grained, thick-bedded; siltstone and chert with bryozoans, foraminiferous, crinoid and gastropods, limestone were found in the upper part.</p>	กลุ่มหินแก่งกระจาน Kaeng Krachan Gp.		
<p>IGNEOUS ROCKS</p>		ยุค PERIOD	
<p>gy หินซิลิกาขาว เนื้อผลึกของรูปของควอตซ์ และเฟลด์สปาร์ แครกเป็นเหลี่ยม Geyserite, milky white, cryptocrystalline quartz and feldspar, brecciated.</p>		ควอเทอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
<p>sy หินไซนิต์ สีเทาเข้ม เนื้อผลึก ประกอบด้วยเฟลด์สปาร์ ควอตซ์ และฮอร์บลันด์เป็นหลัก ผลึกของแร่เฟลด์สปาร์ เห็นชัดเจน ขนาด ไม่เกิน 2 เซนติเมตร อาจพบหินอัคนีรูปร่างต้นอู๊ดขาว Syenite, dark gray, porphyritic, mainly feldspar, quartz and hornblende, crystalline feldspars, maximum 2 cm., with shallow extrusive rocks.</p>		เทอเชียรี TERTIARY	1.6-66.4
<p>Kgr หินแกรนิตชาพนม : หินแกรนิต เนื้อผลึก ประกอบด้วยแร่ควอตซ์ เฟลด์สปาร์ และไบโอไทต์ แร่ผลึกเฟลด์สปาร์แสดงหน้าสัมผัส ถึงมุมขนาดประมาณ 2-5 เซนติเมตร บางแห่งมีการเรียงตัวของผลึก Khao Phanom granite : granite, porphyry, consisting of quartz, feldspar, and biotite, feldspar phenocryst, subhedral, 2-5 cm., some foliation.</p>		ครีเทเชียส CRETACEOUS	66.4-140

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2556. แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัด (มาตราส่วน 1:250,000)

รูปที่ 7.8.8 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดกระบี่ (ต่อ)

(5) จังหวัดตรัง

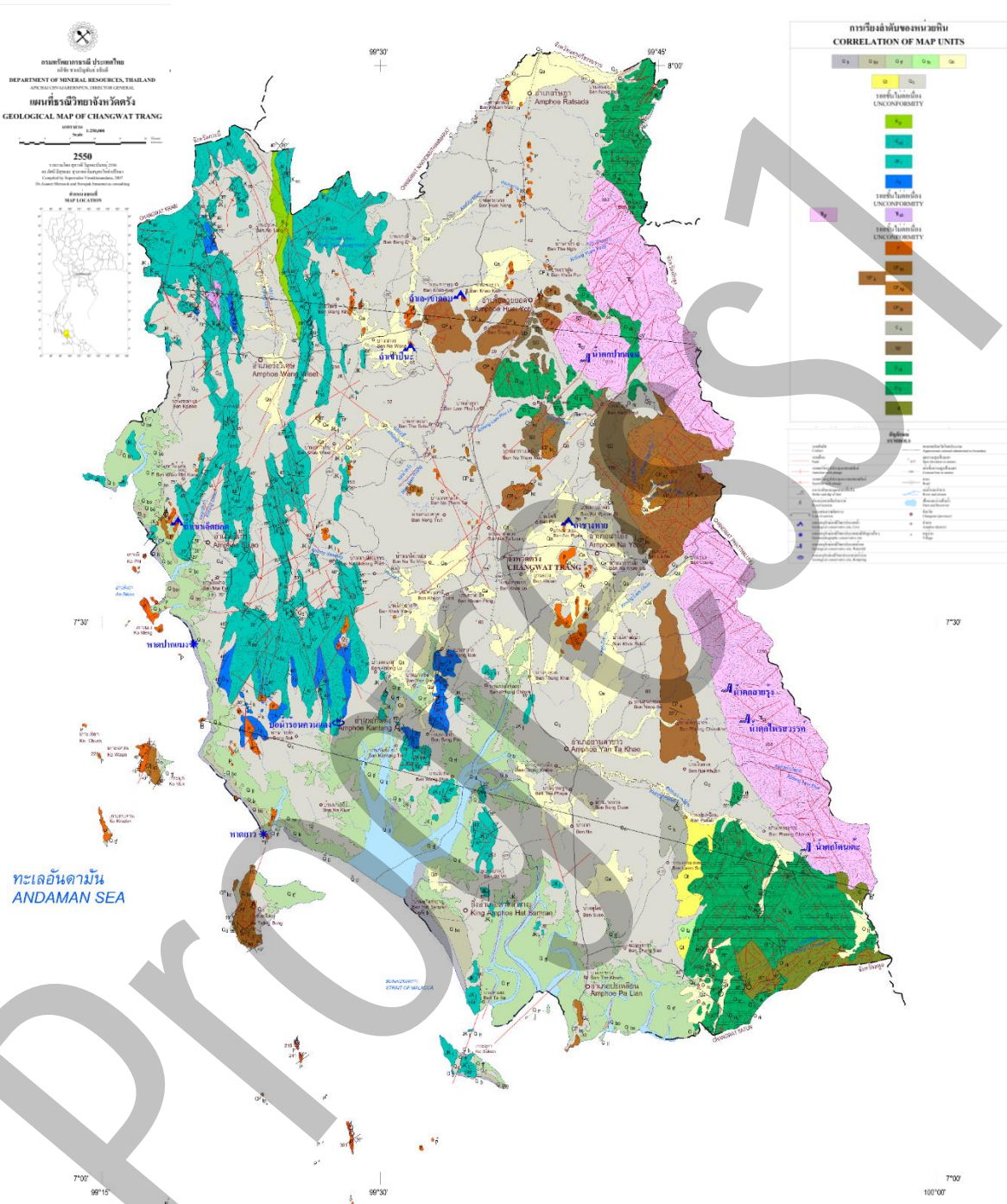
จังหวัดตรังเป็นเทือกเขาสูงทางด้านตะวันออกของจังหวัดและมีภูเขากระจายตัวทั่วไปทางด้านตะวันตก พื้นที่ตอนกลางและด้านตะวันออกเป็นที่เนิน ที่ราบสูงลอนลาดที่ราบลุ่มแม่น้ำ และที่ราบเชิงเขา และมีที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของจังหวัด พื้นที่จังหวัดรองรับด้วยหินแข็งอายุตั้งแต่ 570 ล้านปีจนถึงตะกอนปัจจุบัน มีทั้งหินตะกอน หินแปรหินอัคนี และตะกอนร่วนจากกระบวนการทางธรณีวิทยา ทำให้จำแนกย่อยเป็นตะกอน หินชั้น และหินแปร จำนวน 22 หน่วย และหินอัคนี 1 หน่วย ดังแสดงในรูปที่ 7.8-9 รายละเอียดดังนี้

ตะกอน หินชั้น และหินแปร (Sediment, Sediment and Metamorphic Rocks)

- ตะกอนทรายชายหาด (Qb) ตะกอนสันทรายเก่า (Qbo) ตะกอนที่ราบน้ำขึ้นถึง (Qtf) ตะกอนเนินตะกอนรูปพัด (Qfa) ตะกอนน้ำพา (Qa) ตะกอนตะพัก (Qt) และตะกอนเศษหินเชิงเขา (Qc)
- หมวดหินปูนหิน ได้แก่ หินทราย (Kp)
- หมวดหินสามจอม ได้แก่ หินกรวดมน และหินทรายเนื้อหยาบ (Kse)
- หมวดหินลำทับ ได้แก่ หินทราย (JKL)
- หมวดหินคลองมื่น ได้แก่ หินปูน หินปูนเนื้อดิน แทรกสลับด้วยหินดินดานและหินทราย (JK)
- หมวดหินไสบอน ได้แก่ หินทรายแป้ง (Rsb)
- กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินปูน (P)
- กลุ่มหินแก่งกระจาน ได้แก่ หินโคลน หินดินดาน หินทรายแป้ง หินเกรย์แกวปนกรวด และหินโคลนปนกรวด(CP_k)
- หมวดหินเขาเจ้า ได้แก่ หินกรวดมนสลับกับหินทราย (CPKc)
- หมวดหินเขาพระ ได้แก่ หินโคลน หินทรายแป้ง หินโคลนปนกรวด หินทรายปนกรวด และหินทรายเกรย์แกว (CPKp)
- หมวดหินแหลมไม้ไผ่ ได้แก่ หินโคลน (CPlp)
- หมวดหินควนกลาง ได้แก่ หินโคลน หินดินดาน หินทราย และหินโคลนปนกรวด (C_k)
- หมวดหินป่าเสม็ด ได้แก่ หินดินดาน หินดินดานกึ่งหินชนวน (SD)
- หมวดหินรังนก ได้แก่ หินปูนเนื้อดิน (Ork)
- หมวดหินเลตอง ได้แก่ หินดินดานและหินทรายแป้ง (Olt)
- กลุ่มหินตะรุเตา ได้แก่ หินทราย และหินควอร์ตไซต์ (€)

หินอัคนี (Igneous Rocks)

- หินอัคนีในยุคไทรแอสซิก ได้แก่ หินไบโอไทต์ - (R_{gr})

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2550. แผนที่ธรณีวิทยารายจังหวัด (มาตราส่วน 1:250,000)
 รูปที่ 7.8-9 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดตรัง

คำอธิบาย
EXPLANATION

ตะกอน หินชั้น และหินแปร SEDIMENTARY AND METAMORPHIC ROCKS	ชื่อหมวด/กลุ่มหิน FORMATION/GROUP	ยุค PERIOD	อายุ (ล้านปี) AGE (my.)
<p>Qa ตะกอนชายหาด : หาด และทรายเนื้อซิลิกา ของสันทราย หาดสันดอน เนินทราย และลากูน บางแห่งพบเปลือกหอย Beach deposits : sand, silica sand of beach ridge, barriers, dune, and lagoon, including shell fragments.</p> <p>Qsb ตะกอนสันทรายเก่า : ทราย เมื่อบริเวณถึงหอย การคัดขนาดปานกลาง ความกลมมนดี มีเปลือกหอยปน Old beach ridge deposits : sand, medium-to coarse-grained, medium sorted, well rounded, with shell fragments.</p> <p>Qst ตะกอนที่ราบน้ำขึ้นถึง ทุ่ง ป่าชายเลน และซากทะเล : ดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย ทรายแป้ง ทรายละเอียด พืด พืดปนดินโคลน Tidal flat marsh, mangrove swamp and estuary deposits : clay, sandy clay, silt, fine sand, peat, and peaty clay.</p> <p>Qs ตะกอนเนินตะกอนรูปพัด : กรวด ทราย ทรายปนกรวด ทรายแป้งปนทราย เนื้อละเอียดถึงหยาบ เม็ดปนเหลี่ยม Alluvial fan deposits : gravel, sand, conglomeratic sand, sandy silt, fine-to coarse-grained, angular.</p> <p>Qa ตะกอนน้ำพา : กรวด ทราย ทรายแป้ง และดินเหนียว Alluvial deposits : gravel, sand, silt and clay.</p> <p>Qt ตะกอนตะพัก : กรวด และทราย Terrace deposits : gravel and sand.</p> <p>Qc ตะกอนเศษหินซิวา และตะกอนหุงซิวาที่ : เศษหิน ประกอบด้วยหินควอร์ตไซต์ หินทราย หินทรายแป้ง หินแกรนิต ทราย และทรายแป้ง ดินลูกรัง และศิลาแดง Colluvial and residual deposits : rock fragments of quartzite, sandstone, siltstone, granite; sand and silt; lateritic soil and laterite.</p>		ควอเทอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
<p>Kp หินทราย สีแดง เนื้อละเอียดถึงปานกลาง เนื้อหยาบ ทรายแดง ทรายแดงปนทราย และทรายแดง Sandstone, brick-red, fine- to medium-grained, arkosic and micaceous, medium bedded, cross bedding, intercalated with bedded siltstone and mudstone.</p>	หมวดหินขุนหิน Pun Pin Fm.	ครีเทเชียส CRETACEOUS	66.4-140
<p>Ksc หินกรวดมน และหินทรายเนื้อหยาบ ชั้นหนา แสดงการวางชั้นเฉียงระดับ หินโคลน สีน้ำตาลแกมแดง พบซากพืช Conglomerate and sandstone, coarse-grained, thick bedded, cross bedding; mudstone, reddish brown, with plant remains.</p>	หมวดหินสามจอม Sam Chom Fm.	ครีเทเชียสถึงจูราสซิก CRETACEOUS to JURASSIC	66.4-210
<p>Kt หินทราย สีน้ำตาลอ่อน สีน้ำตาลแกมแดง เนื้อละเอียดถึงปานกลาง ชั้นบางถึงหนา แสดงชั้นเฉียงระดับ และ หินโคลน สีน้ำตาลแดง Sandstone, light brown, reddish brown, fine- to medium-grained, thin to thick bedded, cross bedding; and mudstone, reddish brown.</p>	หมวดหินถ้ำทับ Lam Thap Fm.	ครีเทเชียสถึงจูราสซิก CRETACEOUS to JURASSIC	66.4-210
<p>Kl หินปูน หินปูนเนื้ออ่อน แทรกสลับด้วยหินดินดานและหินทราย มีซากสัตว์บรรพบุรุษ ครุฑม้วนหินปูน หินทราย และหินน้ำมัน Limestone, argillaceous limestone, interbedded with shale and sandstone, fossiliferous, dead oil in limestone vug and oilshale.</p>	หมวดหินคลองมื่น Khlong Mui Fm.	จูราสซิก JURASSIC	140-210
<p>Tsb หินทรายแป้ง สีแดงอิฐ หินโคลน สีเทาอ่อนถึงเทา ชั้นบางถึงปานกลาง แทรกด้วยหินปูน หินปูนเนื้อโคลน สีเทา พบซากแอสโตรฟอด Siltstone, brick-red; mudstone, light gray to gray, thin to medium bedded; intercalated with limestone, dolomitic limestone, gray, with cf. <i>Zygopleura</i> sp..</p>	หมวดหินไชบอน Sai Bon Fm.	ไทรแอสซิก TRIASSIC	210-245
<p>P หินปูน หินปูนเนื้อโคลน หินโคลน สีเทาถึงสีเทาเข้ม ไม่แสดงชั้น มีหินจืดเป็นกระจุกๆ แทรกสลับ ด้วย หินทรายและหินดินดาน พบซากฟอสซิล แร่ควอตซ์ หินคาร์บอนีฟิออส ปรอทสีเทา ปรอทสีเทา และ ไครนอยด์ Limestone, dolomitic limestone, dolomite, gray to dark gray, massive, locally chert nodules, interbedded with sandstone and shale, with fusulinids, brachiopods, corals, ammonoids and crinoids.</p>	กลุ่มหินราบุรี Rathuri Gp.	เพอร์เมียน PERMIAN	245-286
<p>CPk หินโคลน หินดินดาน หินทรายแป้ง หินทรายปนกรวด และ หินโคลนปนกรวด สีดำดำ ชั้นหนา มีแถบชั้นบาง และแสดงชั้นหินทรายแป้ง เนื้อละเอียดถึงหยาบ การคัดขนาดไม่ดี เม็ดค่อนข้างกลม Mudstone, shale, siltstone, pebbly graywacke and pebbly mudstone, dark gray, thick bedded with lamination and lens of siltstone, fine- to coarse-grained, poorly sorted, moderately rounded.</p>	กลุ่มหินแก่งกระจาน Kaeng Kra Chan Gp.	เพอร์เมียนถึงคาร์บอนีฟิอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>CPsc หินกรวดมนสลับกับหินทราย เนื้อหยาบ ชั้นปานกลางถึงชั้นหนา แสดงชั้นเฉียงระดับ และหินโคลนสีน้ำตาลแดง Conglomerate interbedded sandstone, coarse-grained, medium to thick bedded, cross bedding; and mudstone, reddish brown.</p>	หมวดหินเขาน้ำ Khao Chao Fm.	เพอร์เมียนถึงคาร์บอนีฟิอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>CPsp หินโคลน หินทรายแป้ง หินโคลนปนกรวด หินทรายปนกรวด และ หินทรายเนื้อหยาบ สีเทาเข้มถึงสีเทาเข้ม หินโคลนมีแถบชั้นบาง แสดงชั้นเฉียงระดับ หินทรายกรวด ทราย สีขาว เนื้อละเอียดถึงปานกลาง Mudstone, siltstone, pebbly mudstone, pebbly sandstone, and graywacke, greenish gray to dark gray, mudstone show lamination, cross bedding; arkose, white, fine- to medium-grained.</p>	หมวดหินเขาพระ Khao Phra Fm.	เพอร์เมียนถึงคาร์บอนีฟิอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>CPs หินโคลน สีเทา ชั้นบางถึงหนา แสดงแนวชั้นบาง มีหินทรายแป้ง และหินทรายสลับ Mudstone, grey, thin to thick bedded with lamination; siltstone and sandstone intercalated.</p>	หมวดหินแหลมไม้ไผ่ Laem Mai Phai Fm.	เพอร์เมียนถึงคาร์บอนีฟิอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>Ck หินโคลน หินดินดาน หินทราย และหินโคลนปนกรวด สีขาว สีเทา สีน้ำตาล ชั้นบางถึงหนา เนื้อละเอียดถึงหยาบ การคัดขนาดไม่ดี เม็ดค่อนข้างกลม การเชื่อมประสานดี พบซากสัตว์บรรพบุรุษ หอยกาบปู ไทร โดโลไมต์ หอมวงช้าง หอดะเคียว ไครนอยด์ และหอยจืด Mudstone, shale, sandstone and pebbly mudstone, white, gray, brown, thin to thick bedded, fine- to coarse-grained, poorly sorted, moderately rounded, well cementation, with abundant bivalves, trilobites, cephalopods, brachiopods, crinoids and gastropods.</p>	หมวดหินควนกลาง Khuang Klang Fm.	คาร์บอนีฟิอรัส CARBONIFEROUS	286-360
<p>Sb หินดินดาน หินดินดานถึงหินชนวน สีเทาเข้มถึงดำ ชั้นบาง พบซากสัตว์บรรพบุรุษ หอยกาบปู ไทร โดโลไมต์ Shale, slaty shale, dark gray to black, thin bedded, with fossil of graptolites.</p>	หมวดหินป่าเสม็ด Pa Samed Fm.	ดีโวเนียนถึงไซลูเรียน DEVONIAN to SILURIAN	360-438
<p>Od หินปูนเนื้อปานกลาง สีเทาเข้มถึงชั้นหนา พบซากสัตว์บรรพบุรุษ หอยกาบปู ไทร โดโลไมต์ Argillaceous limestone, dark gray, thin to very thick bedded, with nautiloids.</p>	หมวดหินวังนก Rung Nok Fm.	ออร์โดวิเซียน ORDOVICIAN	438-505
<p>Os หินดินดานและหินทรายแป้ง สีเทาเข้มถึงสีเทา ชั้นบาง พบซากสัตว์บรรพบุรุษ หอยกาบปู ไทร โดโลไมต์ Shale and siltstone, light greenish gray, brown, thin bedded, with pelecypods, interbedded with limestone lens, light gray to gray.</p>	หมวดหินเยดอง Lae Tong Fm.	ออร์โดวิเซียน ORDOVICIAN	438-505
<p>c หินทราย และหินควอร์ตไซต์ สีขาว สีเทาอ่อน เนื้อละเอียด ชั้นหนาถึงบาง แสดงชั้นเฉียงระดับ และแถบชั้นบาง Sandstone and quartzite, white, light gray, fine-grained, thick to thin bedded, cross bedding and lamination.</p>	กลุ่มหินตะรุตา Tarutao Gp.	แคมเบรียน CAMBRIAN	505-570
<p>IGNEOUS ROCKS</p>	ยุค PERIOD	ไทรแอสซิก TRIASSIC	210-245
<p>Tgr หินไบโอไทต์-มัสโควิตต์แกรนิต เนื้อปานกลางถึงหยาบ เม็ดค่อนข้างกลม และเนื้อออก Biotite muscovite granite, fine- to medium-grained, equigranular and porphyry.</p>	ไทรแอสซิก TRIASSIC	210-245	

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2550. แผนที่ธรณีวิทยารายจังหวัด (มาตราส่วน 1:250,000)

รูปที่ 7.8 9 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดตรัง (ต่อ)

(6) จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลประกอบด้วยหินหลายประเภททั้งหินตะกอนชนิดต่าง ๆ และอัคนี อีกทั้งมีลักษณะภูมิประเทศที่มีความแตกต่างกัน ตั้งแต่ภูเขาสูง ที่ราบ หาดทราย และเกาะ ทั้งนี้เป็นผลจากกระบวนการทางธรณีวิทยาหลายกระบวนการผ่านระยะเวลาหลายร้อยล้านปี ไม่ว่าจะเป็นการวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของการสะสมตะกอน การยกตัวของชั้นหิน และลักษณะทางกายภาพของชั้นหินที่แตกต่างกัน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวตามหลักฐานทางธรณีวิทยาที่พบในพื้นที่จังหวัดสตูล เริ่มขึ้นตั้งแต่ยุคแคมเบรียน (ประมาณ 542 ล้านปีก่อน) จนถึงปัจจุบัน โดยมีหลักฐานแสดงถึงการเคยเป็นทะเลน้ำตื้น ทะเลลึก มีการแทรกดันของหินอัคนี จนกระทั่งการยกตัวของพื้นทะเลจนกลายเป็นแผ่นดินและการกัดกร่อนและพังทลายของชั้นดินและหิน กระบวนการเหล่านี้ส่งผลให้เกิดพื้นที่จังหวัดสตูลประกอบด้วย หินตะกอน ซากดึกดำบรรพ์ที่หลากหลาย และหินอัคนี จากกระบวนการทางธรณีวิทยาทำให้จำแนกย่อยเป็นตะกอน หินชั้น และหินแปรจำนวน 23 หน่วย และหินอัคนี 1 หน่วย ดังแสดงใน รูปที่ 7.8-10 รายละเอียดดังนี้

ตะกอน หินชั้น และหินแปร (Sediment, Sediment and Metamorphic Rocks)

- ตะกอนน้ำพา (Q_a) ตะกอนทรายชายหาด (Q_b) ชายหาดเดิมและเนินทราย (Q_{bd}) ดินดอนสามเหลี่ยมบริเวณที่ราบน้ำท่วม (Q_{df}) ร่องน้ำเก่า (Q_{fc}) ที่ราบน้ำท่วมถึง (Q_{ff}) ที่ราบน้ำขึ้นถึง (Q_{tm}) ที่ราบงอกพอกพูน (Q_{ua}) ตะพักกลุ่มน้ำระดับต่ำและที่ราบลอนคลื่น (Q_{tl}) ตะพักกลุ่มน้ำระดับสูง (Q_{th}) ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Q_c) และหินดานกร่อน (P_Q)
- กลุ่มหินราชบุรี ได้แก่ หินปูน (P)
- หมวดหินเขาพระ กลุ่มหินแก่งกระ जान ได้แก่ หินโคลน (CP_{kp})
- หมวดหินแหลมไม้ไผ่ กลุ่มหินแก่งกระ जान ได้แก่ หินโคลน (CP_{lp})
- กลุ่มหินแก่งกระ जान ได้แก่ หินโคลน หินดินดาน หินทรายแป้ง หินแกรนัยแกวปนกรวด และหินโคลนปนกรวด (CP_k)
- หมวดหินควนกลาง ได้แก่ หินโคลน หินดินดาน หินทราย และหินโคลนปนกรวด (C_k)
- หมวดหินป่าเสม็ด ได้แก่ หินโคลนเนื้อซิลิกา (SD_{ps}) และหินโคลนเนื้อซิลิกา หินเชิร์ต หินดินดาน หินทราย และหินทรายปนกรวด (SD)
- หมวดหินรังนก กลุ่มหินทุ่งสง ได้แก่ หินปูน หินปูนเนื้อดิน (O_m)
- หมวดหินลาดตอง กลุ่มหินทุ่งสง ได้แก่ หินดินดาน หินดินดานเนื้อปูน (O_{lt})
- กลุ่มหินทุ่งสง ได้แก่ หินปูนเนื้อดิน หินปูน (O)
- กลุ่มหินตะรุเตา ได้แก่ หินทราย หินทรายแป้ง หินดินดาน บางบริเวณพบเป็นควอร์ตไซต์ (€)

หินอัคนี (Igneous Rocks)

- หินอัคนีในยุคไทรแอสซิก ได้แก่ หินแกรนิต (R_{gr})

4.3.2) แผ่นดินไหวและรอยเลื่อนมีพลัง

4.3.2.1 แผ่นดินไหว

กรมทรัพยากรธรณีได้จัดทำแผนที่ภัยพิบัติแผ่นดินไหว (Seismic Hazard Map of Thailand) ซึ่งวิเคราะห์จากแนวรอยเลื่อนมีพลัง ลักษณะธรณีวิทยา ความถี่และขนาดแผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อประเมินความเร่งพื้นดินสูงสุดซึ่งนำเสนอในรูปแบบของคาร์ตความเร่งพื้นดินสูงสุดที่มีโอกาสเพียงร้อยละ 10 ที่จะมีค่าสูงกว่าภายในคาบเวลา 50 ปี มาแปลงให้อยู่ในรูปแบบของระดับความรุนแรงแผ่นดินไหวตามมาตราเมอร์คัลลี โดยพบว่าแนวเส้นทางโครงการในช่วงจังหวัดระนอง - สตูล อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหวดังนี้

(1) จังหวัดระนอง

จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่จังหวัดระนองอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหวระดับความรุนแรงแผ่นดินไหว (มาตราเมอร์คัลลี) ระดับแรง (VI) (ต้นไม้สั่น บ้านแกว่ง สิ่งปลูกสร้างบางชนิดพัง) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 12-22 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 5.0 – 5.9 ริคเตอร์) แสดงดังรูปที่ 7.8-11 นอกจากนี้จากสถิติเหตุการณ์การเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อนพื้นที่ศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี) จังหวัดระนองไม่พบการเกิดแผ่นดินไหว

นอกจากนั้น จากการตรวจสอบข้อมูลตามกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 พบว่าพื้นที่จังหวัดระนองอยู่ในบริเวณที่ 2 หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพในระดับปานกลางเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว โดยโครงการเข้าข่ายตามความในข้อ 4 วรรคหนึ่ง (ฐ) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อยาวตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ออกแบบต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

(2) จังหวัดพังงา

จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่จังหวัดพังงาอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหวระดับความรุนแรงแผ่นดินไหว (มาตราเมอร์คัลลี) ระดับค่อนข้างแรง (V) (คนที่นั่งหลับตาใจตื่น) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 6-12 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 4.0 – 4.9 ริคเตอร์) และระดับความรุนแรงแรง (VI) (ต้นไม้สั่น บ้านแกว่ง สิ่งปลูกสร้างบางชนิดพัง) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 12-22 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 5.0 – 5.9 ริคเตอร์) แสดงดังรูปที่ 7.8-11

นอกจากนี้ จากสถิติเหตุการณ์การเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี) พบว่า จังหวัดพังงาเกิดแผ่นดินไหว จำนวน 10 ครั้ง ได้แก่ ปี พ.ศ. 2556

จำนวน 1 ครั้ง ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 5 ครั้ง ปี พ.ศ. 2559 จำนวน 2 ครั้ง ปี พ.ศ. 2560 จำนวน 1 ครั้ง และปี พ.ศ. 2563 จำนวน 1 ครั้ง แสดงดังตารางที่ 7.8-9

นอกจากนั้น จากการตรวจสอบข้อมูลตามกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของ แผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 พบว่าพื้นที่จังหวัดพังงาอยู่ในบริเวณที่ 2 หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพในระดับปานกลางเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว โดยโครงการเข้าข่ายตามความในข้อ 4 วรรคหนึ่ง (ฐ) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อยาวตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ออกแบบต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหว ระดับความรุนแรงแผ่นดินไหว (มาตราเมอร์คัลลี) ระดับแรง (VI) (ต้นไม้สั้น บ้านแก่ง สิ่งปลูกสร้างบางชนิด พัง) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 12-22 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 5.0 – 5.9 ริคเตอร์) แสดงดังรูปที่ 7.8-11 นอกจากนี้ จากสถิติเหตุการณ์การเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี) จังหวัดภูเก็ตเกิดแผ่นดินไหว จำนวน 8 ครั้ง ได้แก่ ปี พ.ศ. 2556 จำนวน 1 ครั้ง ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 1 ครั้ง ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 5 ครั้ง และในปีล่าสุด พ.ศ. 2559 จำนวน 1 ครั้ง แสดงดังตารางที่ 7.8-9

นอกจากนั้น จากการตรวจสอบข้อมูลตามกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของ แผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 พบว่าพื้นที่จังหวัดภูเก็ตอยู่ในบริเวณที่ 2 หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพในระดับปานกลางเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว โดยโครงการเข้าข่ายตามความในข้อ 4 วรรคหนึ่ง (ฐ) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อยาวตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ออกแบบต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

(4) จังหวัดกระบี่

จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่จังหวัดกระบี่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหว ระดับความรุนแรงแผ่นดินไหว (มาตราเมอร์คัลลี) ระดับเบา (I-III) (คนธรรมดาไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกแต่เครื่องวัดสามารถตรวจจับได้) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 0-3 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 1.0 – 2.9 ริคเตอร์) ระดับพอประมาณ (IV) (คนที่สัญจรไปมารู้สึกได้) ค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 3-6 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วง

น้อยกว่า 3.0 – 3.9 ริกเตอร์ ระดับค่อนข้างแรง (V) (คนที่นอนหลับตกใจตื่น) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 6-12 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 4.0 – 4.9 ริกเตอร์) และระดับความรุนแรงแรง (VI) (ต้นไม้สั่น บ้านแกว่ง สิ่งปลูกสร้างบางชนิดพัง) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 12-22 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 5.0 – 5.9 ริกเตอร์) แสดงดังรูปที่ 7.8-11 นอกจากนี้ จากสถิติเหตุการณ์การเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อประเทศไทยในช่วง ปี พ.ศ. 2556-2565 (ข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี) จังหวัดภูเก็ตเกิดแผ่นดินไหว จำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 1 ครั้ง และในปีล่าสุด พ.ศ. 2559 จำนวน 1 ครั้ง และปี พ.ศ. 2565 จำนวน 1 ครั้ง แสดงดังตารางที่ 7.8-9

นอกจากนี้ จากการตรวจสอบข้อมูลตามกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 พบว่าพื้นที่จังหวัดกระบี่อยู่ในบริเวณที่ 1 หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว โดยโครงการเข้าข่ายตามความในข้อ 4 วรรคหนึ่ง (ฐ) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อยาวตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ออกแบบต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

(5) จังหวัดตรัง

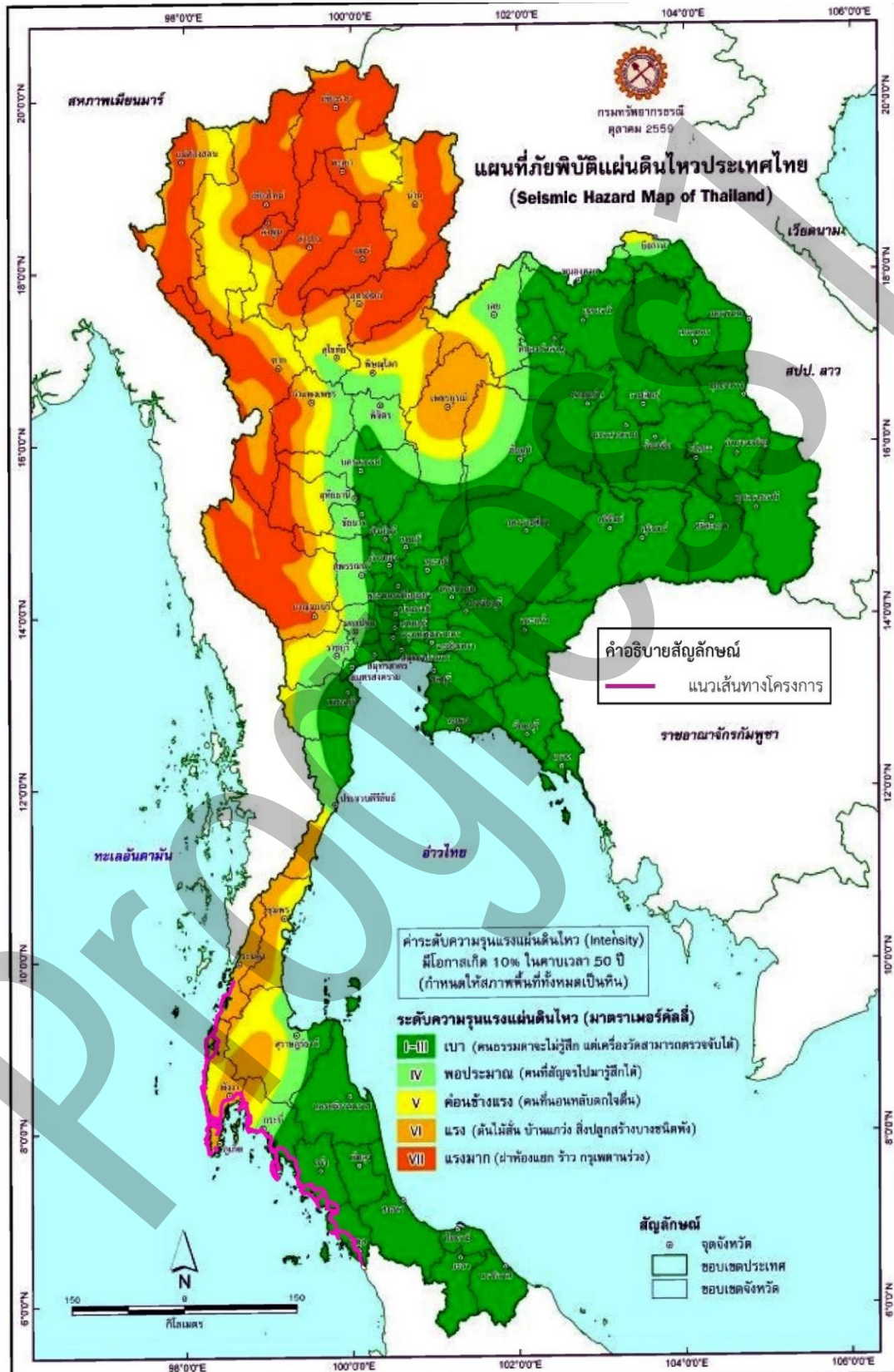
จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่จังหวัดระนองอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหวระดับความรุนแรงแผ่นดินไหว (มาตราเมอร์คัลลี) ระดับเบา (I-III) (คนธรรมดาไม่รู้สึกรู้สึแต่เครื่องวัดสามารถตรวจจับได้) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 0-3 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 1.0 – 2.9 ริกเตอร์) แสดงดังรูปที่ 7.8-11 นอกจากนี้จากสถิติเหตุการณ์การเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี) พบว่าจังหวัดตรังไม่พบการเกิดแผ่นดินไหว

นอกจากนี้ จากการตรวจสอบข้อมูลตามกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 พบว่าพื้นที่จังหวัดตรังอยู่ในบริเวณที่ 1 หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว โดยโครงการเข้าข่ายตามความในข้อ 4 วรรคหนึ่ง (ฐ) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อยาวตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ออกแบบต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

(6) จังหวัดสตูล

จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่จังหวัดสตูลอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหวระดับความรุนแรงเบา (I-III) (คนธรรมดาไม่รู้สึกรู้สึแต่เครื่องวัดสามารถตรวจจับได้) มีค่าอัตราเร่งพื้นดิน ณ บริเวณจุดศูนย์กลางแผ่นดินไหว 0-3 %g (ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวมีค่าอยู่ในช่วงน้อยกว่า 1.0 – 2.9 ริกเตอร์) แสดงดังรูปที่ 7.8-11 นอกจากนี้จากสถิติเหตุการณ์การเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี) พบว่าจังหวัดสตูลไม่พบการเกิดแผ่นดินไหว แสดงดังตารางที่ 7.8-9

นอกจากนี้ จากการตรวจสอบข้อมูลตามกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 พบว่าพื้นที่จังหวัดสตูลอยู่ในบริเวณที่ 1 หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว โดยโครงการเข้าชายตามความในข้อ 4 วรรคหนึ่ง (ฐ) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อยาวตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ออกแบบต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

รูปที่ 7.8-11 แผนที่ภัยพิบัติแผ่นดินไหวในประเทศไทย

ตารางที่ 7.8-9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
7 กุมภาพันธ์ 2556	10:12	21.10	99.85	4.3	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
2 มีนาคม 2556	20:35	18.36	99.56	3.4	ได้ยินเสียงดัง บ้านมีการสั่น รู้สึกสั่นไหวที่ ต.ต้นฝ้าย ต.พิชัย ต.ต้นธงชัย จ.ลำปาง
5 เมษายน 2556	23:20	18.64	98.72	2.9	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่วาง อ.หางดง อ.เมือง จ.เชียงใหม่
11 เมษายน 2556	05:05	18.96	97.68	5.1	รู้สึกสั่นไหวที่ จ.แม่ฮ่องสอน
7 พฤษภาคม 2556	03:17	20.70	99.84	5.4	รู้สึกสั่นไหว ที่บ้านและบนอาคาร อ.แม่อาย อ.เมือง จ.เชียงใหม่
7 มิถุนายน 2556	00:01	18.61	98.74	3.1	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่วาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่
2 กรกฎาคม 2556	14:37	4.64	96.56	6.0	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ จ.ภูเก็ต จ.พังงา และอาคารสูงในกรุงเทพฯ
1 สิงหาคม 2556	03:42	19.29	99.84	3.7	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่ใจ จ.พะเยา
20 กันยายน 2556	17:05	20.23	99.95	2.4	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
11 ตุลาคม 2556	01:19	19.32	99.24	4.1	รู้สึกสั่นไหวที่ ต.สันทราย อ.พร้าว จ.เชียงใหม่
1 ธันวาคม 2556	00:37	19.04	99.96	3.2	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา
21 มีนาคม 2557	20:41	7.64	94.21	6.4	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.ภูเก็ต
5 พฤษภาคม 2557	18:08	19.75	99.69	6.3	ถนน อาคารและบ้านเรือน บริเวณใกล้จุดศูนย์กลางได้รับความเสียหายอย่างหนัก มีผู้เสียชีวิต 1 คน เกิดโคลนผุด รู้สึกสั่นไหวที่ จ.เชียงใหม่ จ.แพร่ จ.แม่ฮ่องสอน จ.อุดรธานี จ.พิษณุโลก, จ.เชียงใหม่ และตึกสูงในกรุงเทพมหานครฯ
24 พฤษภาคม 2557	10:12	18.40	100.77	3.6	รู้สึกสั่นไหวที่ ต.โนนเวียง อ.เมือง จ.น่าน
24 ตุลาคม 2557	08:27	19.10	100.09	3.6	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา
6 ธันวาคม 2557	17:20	23.29	100.29	5.9	รู้สึกสั่นไหวที่ ตึกสูง จ.เชียงใหม่และกรุงเทพมหานคร
19 มกราคม 2558	21:04	17.50	99.35	2.8	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เถิน จ.ลำปาง
20 กุมภาพันธ์ 2558	13:02	7.87	98.57	4.0	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง อ.กะทู้ อ.ถลาง จ.ภูเก็ต, เกาะยาวใหญ่ จ.พังงา
25 มีนาคม 2558	05:32	7.89	98.52	3.8	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง อ.กะทู้ อ.ถลาง จ.ภูเก็ต, เกาะยาวใหญ่ จ.พังงา
6 พฤษภาคม 2558	04:18	7.85	98.54	4.6	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ จ. พังงา จ.ภูเก็ต และ จ.กระบี่
7 พฤษภาคม 2558	00:30	7.84	98.51	4.5	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ จ.พังงา จ.ภูเก็ต และ จ.กระบี่
24 พฤษภาคม 2558	13:27	20.56	99.02	5.1	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ จ.เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ และ จ.แม่ฮ่องสอน
14 กรกฎาคม 2558	21:25	15.01	98.47	4.8	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ อ.สังขละบุรี, อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี
16 สิงหาคม 2558	18:02	19.62	99.73	3.0	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.เมืองพาน อ.พาน จ.เชียงใหม่
20 สิงหาคม 2558	19:10	15.00	98.42	4.5	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ อ.ทองผาภูมิ อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี
7 ตุลาคม 2558	01:57	19.68	99.57	2.4	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
8 พฤศจิกายน 2558	23:47	6.79	94.50	6.2	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.ภูเก็ต, อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา, อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี, อ.เมือง จ.กระบี่
16 พฤศจิกายน 2558	02:15	19.69N	99.70	2.2	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ อ.พาน จ.เชียงใหม่
6 มกราคม 2559	04:28	18.20	98.06	3.5	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน
10 มกราคม 2559	12:11	14.08	99.47	2.3	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
31 มีนาคม 2559	09:26	7.92	98.54	2.4	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เกาะยาวใหญ่ จ.พังงา

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
18 มิถุนายน 2559	05:17	7.99	98.52	3.1	รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เกาะยาวใหญ่ จ.พังงา
24 สิงหาคม 2559	17:34	21.06	94.45	6.8	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ จ.เชียงใหม่ จ.เชียงราย และกรุงเทพมหานคร
14 ตุลาคม 2559	23:00	14.69	101.38	3.0	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
29 ตุลาคม 2559	00:53	17.35	97.86	4.5	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.เมืองตาก อ.แม่อ้อ อ.ทาสองยาง จ.ตาก
7 ธันวาคม 2559	05:03	5.32	96.07	6.5	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ จ.กระบี่ จ.สงขลา และ จ.ภูเก็ต
8 มกราคม 2560	03:08	16.10	98.70	3.9	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.อุ้มผาง จ.ตาก
15 มกราคม 2560	15:35	18.56	98.52	4.2	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ จ.แม่ฮ่องสอน และ จ.เชียงใหม่
6 เมษายน 2560	18:24	10.03	99.16	2.9	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.หลังสวน จ.ชุมพร
18 เมษายน 2560	16:13	20.71	100.12	5.1	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.เมือง อ.แม่อ้อ อ.แม่สาย อ.เชียงแสน จ.เชียงราย
22 เมษายน 2560	14:57	18.35	100.87	3.9	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.น่าน อ.เวียงสา จ.น่าน
2 พฤษภาคม 2560	17:04:42	19.79	99.74	3.1	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ บ้านโป่งมอญ อ.แม่อ้อ จ.เชียงราย
6 พฤษภาคม 2560	05:10:03	19.82	101.52	4.7	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณอาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น รพ.น่าน อ.เมือง จ.น่าน
22 พฤษภาคม 2560	08:14:36	19.23	97.49	4.0	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ บ้าน 1 ชั้น สันตะทอน เวียงเหนือ อ.ป่า จ.แม่ฮ่องสอน
24 พฤษภาคม 2560	12:58	8.05	98.48	3.4	รู้สึกสั่นไหวรุนแรงมากประมาณ 3 วินาที บ้าน 1 ชั้น หมู่ 1
26 พฤษภาคม 2560	23:28:35	20.57	99.95	3.0	รู้สึกสั่นไหวนาน 5 วินาที เวียนหัว บ้าน 1 ชั้น ดอยผาหมี
27 พฤษภาคม 2560	22:14:09	19.56	99.58	4.0	รู้สึกสั่นไหว อ.แม่อ้อ บ้าน 1 ชั้น เสียงเหมือนแผ่นดินแยก, รพ.แม่ฟ้าหลวง, บ้านชั้น 2 บ้านม่วงทอง ต.ม่วงคำ ต.เมืองพาน อ.พาน, บ้าน 1 ชั้น ดงมะตะ อ.แม่อ้อ, บ้านร่องกู่ บ้านสันมะเค็ด บ้านเวียงกาหลง อ.เวียงป่าเป้า, บ้านเมืองรวง อ.แม่อ้อ จ.เชียงราย
4 มิถุนายน 2560	20:01:07	19.71	99.69	2.1	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ บ้าน 1 ชั้น ต.สารทอง อ.พาน จ.เชียงราย
1 กรกฎาคม 2560	01:00:43	18.66	99.14	1.3	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ ม.7 บ้านแม่นาจาง ต.แม่นาจาง อ.แม่อ้อ จ.แม่ฮ่องสอน
5 สิงหาคม 2560	04:38:46	19.72	99.47	3.6	รู้สึกสั่นไหวที่ บ้าน 2 ชั้น ม.3 ต.แม่อ้อ อ.แม่อ้อ จ.เชียงราย
28 สิงหาคม 2560	07:17:29	14.05	99.41	2.6	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
31 สิงหาคม 2560	14:49:01	19.72	99.48	3.7	รู้สึกสั่นไหวที่ ร.ร.พานพิทยาคมสันไหวรุนแรง, ร.ร.แม่อ้อ, ร.ร.ตำรวจภูธรสงคราะห์ จ.เชียงราย / ร.ร.บ้านแม่ป๋าม, อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
7 กันยายน 2560	12:48:15	18.67	99.09	2.1	รู้สึกสั่นไหว บ้าน 2 ชั้น ของสัน ม.ป่าไผ่หลวง ต.หนองช้างคืน อ.บ้านธิ จ.ลำพูน
10 กันยายน 2560	07:39:00	18.53	99.07	3.1	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านปากกอก อ.สารภี, ต.บ้านแหวน อ.หางดง, อ.เมือง จ.เชียงใหม่ / ต.หนองช้างคืน อ.เมือง จ.ลำพูน
19 กันยายน 2560	06:55:43	18.77	99.07	2.7	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.ป่าบง ต.ไชยสถาน อ.สารภี จ.เชียงใหม่
23 ตุลาคม 2560	22:44:02	18.18	100.11	2.6	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เมือง จ.แพร่
23 ตุลาคม 2560	22:58:39	18.214	100.137	3.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านนาแหลม, บ้านโป่งศรี, แยกสนามบิน, บ้านเหมืองแดง, บ้านน้ำตอง อ.เมือง จ.แพร่
9 พฤศจิกายน 2560	06:29:17	20.439	98.954°E	4.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ม.แม่ฟ้าหลวง ต.ท่าสุด อ.เมือง จ.เชียงราย
21 พฤศจิกายน 2560	21:36:05	18.97	99.04	2.4	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
24 สิงหาคม 2559	17:34	21.06	94.45	6.8	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ จ.เชียงใหม่ จ.เชียงราย และกรุงเทพมหานคร
14 ตุลาคม 2559	23:00	14.69	101.38	3.0	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
29 ตุลาคม 2559	00:53	17.35	97.86	4.5	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.เมืองตาก อ.แม่อ้อต อ.ทาสองยาง จ.ตาก
7 ธันวาคม 2559	05:03	5.32	96.07	6.5	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ จ.กระบี่ จ.สงขลา และ จ.ภูเก็ต
8 มกราคม 2560	03:08	16.10	98.70	3.9	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.อุ้มผาง จ.ตาก
15 มกราคม 2560	15:35	18.56	98.52	4.2	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ จ.แม่ฮ่องสอน และ จ.เชียงใหม่
6 เมษายน 2560	18:24	10.03	99.16	2.9	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.หลังสวน จ.ชุมพร
18 เมษายน 2560	16:13	20.71	100.12	5.1	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.เมือง อ.แม่จัน อ.แม่สาย อ.เชียงแสน จ.เชียงราย
22 เมษายน 2560	14:57	18.35	100.87	3.9	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ อ.น่านน้อย อ.เวียงสา จ.น่าน
2 พฤษภาคม 2560	17:04:42	19.79	99.74	3.1	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ บ้านโป่งมอญ อ.แม่อ้อต จ.เชียงราย
6 พฤษภาคม 2560	05:10:03	19.82	101.52	4.7	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณอาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น รพ.น่าน อ.เมือง จ.น่าน
22 พฤษภาคม 2560	08:14:36	19.23	97.49	4.0	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ บ้าน 1 ชั้น สันตะเทือน เวียงเหนือ อ.ป่า จ.แม่ฮ่องสอน
24 พฤษภาคม 2560	12:58	8.05	98.48	3.4	รู้สึกสั่นไหวประมาณ 3 วินาที บ้าน 1 ชั้น หมู่ 1
26 พฤษภาคม 2560	23:28:35	20.57	99.95	3.0	รู้สึกสั่นไหวนาน 5 วินาที เวียงหัว บ้าน 1 ชั้น ดอยผาหมี่
27 พฤษภาคม 2560	22:14:09	19.56	99.58	4.0	รู้สึกสั่นไหว อ.แม่อ้อต บ้าน 1 ชั้น เสียงเหมือนแผ่นดินแยก, รพ.แม่ฟ้าหลวง, บ้านชั้น 2 บ้านม่วงทอง ต.ม่วงคำ ต.เมืองพาน อ.พาน, บ้าน 1 ชั้น ดงมะดะ อ.แม่อ้อต, บ้านร่องกู่ บ้านสันมะเค็ด บ้านเวียงกาหลง อ.เวียงป่าเป้า, บ้านเมืองรวง อ.แม่อ้อต จ.เชียงราย
4 มิถุนายน 2560	20:01:07	19.71	99.69	2.1	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ บ้าน 1 ชั้น ต.ธารทอง อ.พาน จ.เชียงราย
1 กรกฎาคม 2560	01:00:43	18.66	99.14	1.3	รู้สึกสั่นไหวที่บริเวณ ม.7 บ้านแม่จาง ต.แม่จาง อ.แม่อ้อต จ.แม่ฮ่องสอน
5 สิงหาคม 2560	04:38:46	19.72	99.47	3.6	รู้สึกสั่นไหวที่ บ้าน 2 ชั้น ม.3 ต.แม่อ้อต อ.แม่อ้อต จ.เชียงราย
28 สิงหาคม 2560	07:17:29	14.05	99.41	2.6	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
31 สิงหาคม 2560	14:49:01	19.72	99.48	3.7	รู้สึกสั่นไหวที่ ร.ร.พานพิทยาคมสันไหวรุนแรง, รพ.แม่อ้อต, ร.ร.ตำรวจภูธรสงเคราะห์ จ.เชียงราย / ร.ร.บ้านแม่ป่า, อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
7 กันยายน 2560	12:48:15	18.67	99.09	2.1	รู้สึกสั่นไหว บ้าน 2 ชั้น ของสัน ม.ป่าไร่หลวง ต.หนองข้างคิน อ.บ้านธิ จ.ลำพูน
10 กันยายน 2560	07:39:00	18.53	99.07	3.1	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านปากกอก อ.สารภี, ต.บ้านแหวน อ.หางดง, อ.เมือง จ.เชียงใหม่ / ต.หนองข้างคิน อ.เมือง จ.ลำพูน
19 กันยายน 2560	06:55:43	18.77	99.07	2.7	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.ป่าบง ต.ไชยสถาน อ.สารภี จ.เชียงใหม่
23 ตุลาคม 2560	22:44:02	18.18	100.11	2.6	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เมือง จ.แพร่
23 ตุลาคม 2560	22:58:39	18.214	100.137	3.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านนาแหลม, บ้านโป่งศรี, แยกสนามบิน, บ้านเหมืองแดง, บ้านน้ำตอง อ.เมือง จ.แพร่
9 พฤศจิกายน 2560	06:29:17	20.439	98.954°E	4.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ม.แม่ฟ้าหลวง ต.ทาสูต อ.เมือง จ.เชียงราย
21 พฤศจิกายน 2560	21:36:05	18.97	99.04	2.4	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
22 พฤศจิกายน 2560	11:18:34	18.96	99.05	3.0	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.แม่แฝกใหม่ อ.สันทราย, อ.เมือง, อ.แมริม จ.เชียงใหม่
3 มกราคม 2561	23:22:52	20.11	99.81	2.7	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.แม่จัน, บ้านห้วยยาโน ต.ป่าตึง อ.แม่จัน จ.เชียงราย
12 มกราคม 2561	01:26:24	18.28	96.12	5.9	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ จอมแจ้ง อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน / ต.สุเทพ ต.หนองหอย ต.ช่างเผือก อ.เมือง, ต.หนองผึ้ง อ.สารภี, ต.สะลวง อ.แมริม, ต.หนองหาร อ.สันทราย, อ.หางดง จ.เชียงใหม่/ อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง
3 กุมภาพันธ์ 2561	22:29:10	20.62	99.53	5.1	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.ท่าสุด อ.เมือง, ต.หลายงาว อ.เวียงแก่น, ต.วี ต.แมลอย อ.เทิง, อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย / ต.ห้วยข้าวก่า อ.จุน จ.พะเยา
3 กุมภาพันธ์ 2561	01:14:09	20.61	99.53	4.0	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ม.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย
8 มีนาคม 2561	04:13:09	19.85	96.01	5.4	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.ช่างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่
18 มีนาคม 2561	02:59:04	18.27	96.15	5.2	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่
29 พฤษภาคม 2561	23:04:48	19.79	99.76	2.7	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.บัวสลี อ.แมลาว จ.เชียงราย
10 มิถุนายน 2561	22:08:11	17.235	101.906	3.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.โคกขมิ้น อ.วังสะพุง จังหวัดเลย
1 กรกฎาคม 2561	22:10:35	20.27	97.97	5.0	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.ฝาง, ต.ช่างเคียน อ.เมือง, ต.ท่าตอน อ.แม่เฒ่า ของ จ.เชียงใหม่
12 ตุลาคม 2561	08:56:31	19.74	99.56	2.8	รู้สึกสั่นไหว เพดานสัน ต.แม่พริก อ.แมสรวย จ.เชียงราย
16 พฤศจิกายน 2561	08:55:45	19.7	99.72	3.3	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.จอมหมอกแก้ว อ.แมลาว จ.เชียงราย
30 ธันวาคม 2561	22:39:18	14.9	99.14	4.9	รู้สึกสั่นไหว อ.อุ้มผาง จ.ตาก/ อ.สากเหล็ก จ.พิจิตร/ อ.ศรีประจันต์, อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี / ต.บ่อทราย อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี / ต.บ้านชี อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี/ ต.เจดีย์หัก, ต.หน้าเมือง อ.เมือง, ต.หนองโพ อ.โพธาราม ราชบุรี/ อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม / อ.ท่ามะกา, อ.ไทรโยค, ต.สมเด็จเจริญ อ.หนองปรือ, อ.ทองผาภูมิ, ต.หนองบัว อ.เมือง จ.กาญจนบุรี/ อ.ลาดยาว, ต.ปากน้ำโพ อ.เมือง จ.นครสวรรค์/ เขตยานาวา, หนองบอน, ประเวศ, สาทร ต.ลิ้งชั้น กรุงเทพฯ / อ.บางกรวย นนทบุรี
22 มกราคม 2562	23:00:50	18.97	99.03	3.2	รู้สึกสั่นไหวบ้านสัน ต. แม่แฝกใหม่ อ.สันทราย, บ้านป่าม่วง ต.แม่แรม อ.แมริม จ.เชียงใหม่
27 มกราคม 2562	01:04:48	17.26	98.22	3.1	รู้สึกสั่นไหว กระเจ๊กสัน ต.แม่ต่าน อ.ท่าสองยาง จ.ตาก
29 มกราคม 2562	06:06:43	18.92	99.07	2.6	รู้สึกสั่นไหวบ้านสัน บ้านหนองเต่าคำใหม่ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่
20 กุมภาพันธ์ 2562	16:05:41	19.25	99.62	4.9	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน/ อ.แจ้ห่ม, ต.ต.นครชัย อ.เมือง, อ.วังเหนือ ลำปาง / ต.เหมืองง่า อ.เมือง จ.ลำพูน/ ต.บ้านปาง อ.หางดง, อ.สารภี, ต.ม่อนปิ่น อ.ฝาง, ต.ท่าศาลา ต.รอบเวียง ต.วัดเกต ต.หนองป่าครั่ง ต.สุเทพ อ.เมือง, อ.ฮอด, อ.พร้าว, อ.สันทราย, ต.อินทิล อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่/ อ.เวียงป่าเป้า, ต.ป่าแดด อ.แมสรวย, ต.เมืองพาน อ.พาน จ.เชียงราย/ ต.ป่าแฝก อ.แม่ใจ, ต.เวียง อ.เมือง จ.พะเยา
23 กุมภาพันธ์ 2562	09:54:24	19.25	99.61	2.5	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.วังซ้าย อ.วังเหนือ ลำปาง

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
23 กุมภาพันธ์ 2562	12:52:02	19.26	99.6	2.9	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.วังชาย อ.วังเหนือ ลำปาง
24 กุมภาพันธ์ 2562	01:56:14	19.25	99.62	2.5	รู้สึกสั่นไหว อ.เมือง จ.ลำปาง
14 มีนาคม 2562	00:04:39	19.25	99.62	4.2	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.แม่แนว อ.พร้าว จ.เชียงใหม่/ ต.ศรีถ้อย อ.แม่ใจ, ต.หนองหล่ม อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา/ อ.เวียงป่าเป้า, ต.ท่าสุด อ.เมือง, อ.พาน จ.เชียงราย/ อ.วังเหนือ ลำปาง
14 มีนาคม 2562	21:55:19	19.25	99.63	4.0	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.วังชาย อ.วังเหนือ จ.ลำปาง/ ต.บ้านใหม่ อ.เมือง จ.พะเยา/ อ.พร้าว, ต.สะลวง อ.แม่ริม, อ.สันทราย, จ.เชียงใหม่
14 มีนาคม 2562	23:58:27	19.26	99.62	2.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย
15 มีนาคม 2562	20:35:14	19.68	99.68	3.0	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.จอมหมอกแก้ว อ.แม่อาว, บ้านหัวฝาย ต.สันกลาง อ.พาน จ.เชียงราย
18 เมษายน 2562	12:42:59	19.253	99.599	2.9	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.วังเหนือ จ.ลำปาง
23 เมษายน 2562	04:40:23	19.794	99.268	2.8	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.แม่สุน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
27 พฤษภาคม 2562	21:48:45	19.243	99.621	3.0	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.วังเหนือ จ.ลำปาง
16 ตุลาคม 2562	12:36:35	17.626	101.68	3.9	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านท่าบุง ต.เมือง, ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.เลย
17 ตุลาคม 2562	10:18:12	17.621	101.709	2.6	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.ศรีสองรัก อ.เมืองเลย จ.เลย
18 ตุลาคม 2562	21:46:25	18.904	99.252	4.1	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.ป่าแดด ต.สันผีเสื้อ ต.ศรีภูมิ, ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมือง, ต.ออนใต้ อ.สันกำแพง, ต.ป่าลาน ต.สันปูเลย อ.ดอยสะเก็ด, อ.หางดง, ต.หนองหาร อ.สันทราย, อ.พร้าว, ต.ท่าวังตาล อ.สารภี จ.เชียงใหม่/ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย
27 ตุลาคม 2562	10:10:52	18.918	99.238	3.1	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เมือง, อ.สันทราย จ.เชียงใหม่
21 พฤศจิกายน 2562	04:03:55	19.421	101.333	5.9	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.ท่าวังผา, ต.เขียงกลาง อ.เขียงกลาง, ต.สถาน ต.บัว อ.บัว, อ.บ่อเกลือ อ.ทุ่งช้าง, ต.โนนเวียง อ.เมือง, อ.เฉลิมพระเกียรติ, อ.เวียงสา จ.น่าน/ อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์/ ต.นาปรัง ต.ออย อ.ปง, ต.แม่กา อ.เมือง, อ.เขียงคำ, อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา / ต.กลางใหญ่ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี/ อ.เมือง, ต.ธาตุ อ.เขียงคาน, ต.วังสะพุง อ.วังสะพุง จ.เลย/ ต.บ้านกลาง อ.เมือง จ.ลำพูน/ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/ อ.พาน, ต.รอบเวียง ต.บ้านดู่ อ.เมือง, ต.ศรีดอนไชย อ.เทิง, ต.ดงมหาวัน อ.เวียงเชียงรุ้ง จ.เชียงราย/ ต.บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่/ อ.เมือง จ.ลำปาง/ อ.ร้องกวาง จ.แพร่/ จ.ขอนแก่น
21 พฤศจิกายน 2562	06:50:42	19.456	101.376	6.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.คูใต้ อ.เมือง จ.น่าน/ อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย/ อ.เมือง จ.ลำพูน/ อ.เมือง จ.แพร่/ อ.เมือง จ.พิษณุโลก/ ต.ท่าอิฐ อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์/ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/ อ.เทิง, อ.แม่จัน, อ.เขียงของ, อ.เมือง จ.เชียงราย/ อ.วังเหนือ จ.ลำปาง / ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์/ ต.เด่นเหล็ก อ.น้ำปาด, อ.ลับแล จ.อุดรดิตถ์/ ต.ธาตุเชิงชุม อ.เมือง, ต.สว่างแดนดิน อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร/ ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ ต.หมากแข้ง, ต.หนองบัว อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี/ ต.วังสะพุง อ.วังสะพุง, ต.นาอาน อ.เมือง, อ.เขียงคาน จ.เลย/ อ.เมือง จ.มุกดาหาร/ ต.สะแกกรัง อ.เมือง

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					จ.อุทัยธานี/จ.จตุจักร, บางซื่อ, หลักสี่, ปทุมวัน, พระโขนง, คลองสาน, ยานนาวา, บางรัก, บางนา, ห้วยขวาง, ดินแดง, คลองสาน, ธนบุรี กทม./ คลองหลวง จ.ปทุมธานี/นนทบุรี
26 พฤศจิกายน 2562	18:05:56	19.163	94.929	5.6	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เมือง จ.เชียงใหม่
29 พฤศจิกายน 2562	06:50:25	19.53	101.333	4.6	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ.สะเนียน ต.สะเนียน อ.เมืองน่าน, ต.บัว อ.บัว จ.น่าน
1 ธันวาคม 2562	22:33:40	19.543	101.37	3.4	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน
12 ธันวาคม 2562	16:02:38	19.525	101.327	4.7	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.บัว อ.บัว จ.น่าน
14 ธันวาคม 2562	07:12:16	19.54	101.382	3.2	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน
26 มกราคม 2563	00:42:49	8.863	98.383	2.2	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.โคกเคียน อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา
6 กุมภาพันธ์ 2563	18:10:32	11.46	99.41	2.8	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.ธงชัย อ.บางสะพาน, อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์
7 กุมภาพันธ์ 2563	18:50:40	19.528	101.438	3.5	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.ห้วยโกน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน
29 กุมภาพันธ์ 2563	01:13:03	20.953	101.297	4.5	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน แขวง หลวงน้ำทา ประเทศลาว
14 เมษายน 2563	04:03:03	19.561	101.325	4.3	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ประเทศลาว ติดกับ อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน / ต.ทุ่งช้าง อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน
16 เมษายน 2563	18:45:25	22.798	94.111	6.1	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
25 เมษายน 2563	13:36:26	19.734	99.643	2.3	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.จอมหมอกแก้ว อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
3 พฤษภาคม 2563	08:27:02	19.841	99.667	2.2	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านดงมะเฟือง ต.จอมหมอกแก้ว อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
18 พฤษภาคม 2563	00:08:38	19.753	99.803	1.8	รู้สึกสั่นไหว บ้านปากอคำ อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
22 พฤษภาคม 2563	22:24:15	15.77	97.783	3.5	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี
9 มิถุนายน 2563	22:50:53	19.02	99.026	2.9	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านศรีงาม ต.แม่แฝก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่
25 มิถุนายน 2563	21:37:04	17.6	101.68	3.8	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน บ้านกกช่อ ต.ทรายขาว อ.วังสะพุง, ต.นาอ้อ ต.น้ำหมาน ต.กุดป่อง ต.นาแหม ต.ศรีสองรัก บ้านขอนแก่น ต.นาอาน อ.เมือง, บ้านนาสี บ้านธาตุ อ.เชียงคาน จ.เลย
17 กรกฎาคม 2563	21:03:41	11.713	95.284	5.8	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน พระราม 9 กรุงเทพมหานคร
20 กรกฎาคม 2563	12:14:50	17.502	101.513	2.8	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน ต.ศรีสองรัก อ.เมือง จ.เลย
24 สิงหาคม 2563	21:27:05	19.415	101.247	3.6	รู้สึกสั่นไหว บ้านสัน เมืองหงสา แขวงไชยบุรี ประเทศลาว
26 กันยายน 2563	18:39:02	19.823	99.928	2.5	รู้สึกสั่นไหว หลังคา,บ้านสัน บ้านหนองหมม อ.เวียงชัย, บ้านโป่งอึ้ง ต.ห้วยสัก อ.เมือง, วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย
30 ธันวาคม 2563	22:15:31	17.612	101.688	2.1	รู้สึกสั่นไหว เสียงสะท้อนของพื้นบ้าน, บ้านนาม่วง ต.ศรีสองรัก อ.เมือง จ.เลย
5 กุมภาพันธ์ 2564	18:47:46	21.036	97.838	5.4	รู้สึกสั่นไหว สิ่งของสั่นไหว ต.นางแล อ.เมือง, ต.ป่าจี่ อ.เวียงป่าเป้า, ค่ายเม็งรายมหาราช อ.เมือง, บ้านดงสุวรรณ ต.สันทราย อ.แม่จัน, บ้านด้ายท่าล้อ ต.เวียงชัย อ.เวียง จ.เชียงราย, มหาวิทยาลัยพายัพ อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 3, ตึกสัน อำเภอฟาง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
22 มีนาคม 2564	01:38:34	18.159	97.993	2.1	รู้สึกสั่นไหว สะเทือนชั่วขณะ เหมือนรถบรรทุกหนักแล่นผ่าน บ้านโป่ง ม.12 ตำบลบ้านกาศ บ้านเดี่ยว 1 ชั้น

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
1 พฤษภาคม 2564	03:47:34	19.511	97.269	4.9	บ้านรู้สึกสั่นไหว เกิดขึ้นที่ชั้น 2 : หมู่บ้านแม่สาบ ต.สะเมิงใต้ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่, ติดที่ทำการไปรษณีย์ปาย ต.เวียงใต้ อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน, บ้านปูนชั้นเดียว : บ้านขานเมือง ต.ปางหมู อ.เมือง, สนามบินแม่ฮ่องสอน, เตียงสัน ขอยผดุงม่วยต่อ ต.จองคำ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน
24 พฤษภาคม 2564	14:36:20	19.687	99.488	3.0	บ้านชั้นเดียว : รู้สึกสั่นไหว ตึกโครงสร้างใหญ่สะท้อนเสียงดัง อ.แม่สรวย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยวมากกว่า 1 ชั้น : บ้านโยก ฝ้าลัน อ.แม่สรวย จ.เชียงราย
18 มิถุนายน 2564	08:47:20	19.253	99.622	3.5	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : เตียงถูกเขย่าแรง จนสามารถสะดุ้งตื่น เสียงสั่นดังมาก สามแยกแม่ชะจาน ต.แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านใต้ถุนสูง พื้นบ้านสั่นไหวเล็กน้อย บ้านใหม่ ม.6 วังเหนือ จ.ลำปาง
30 มิถุนายน 2564	17:34:19	19.700	99.711	2.8	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : เสียงดังมากเหมือนเสียงฟ้าร้อง วัตถุประสงค์เพื่อเตือนรู้สึกได้ เช่น หลังคาบ้าน ผู้คนตกใจ บ้านป่ารวกใต้ ต.ธาตุทอง อ.พาน, บ้านป่าตึง ต.ดงมะตะ อ.แม่ลาว, บ้านสันทราย อ.พาน จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกถึงแรงสั่นไหวได้อย่างชัดเจน ตรงข้ามศูนย์ศิลปาชีพสตรีเชียงราย ต.ทรายขาว อ.พาน จ.เชียงราย, หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : สั่นแรง 1 ครั้ง เมืองพานทราย ต.ทรายขาว อ.พาน จ.เชียงราย
7 กรกฎาคม 2564	13:43:47	19.668	101.289	4.8	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : พื้นไม่มีเสียงดัง รู้สึกถึงแรงสะท้อนเล็กน้อย บ้านคอนกรีตบ้านขม ต.ออย อ.ปง จ.พะเยา, หมู่บ้านแม่เป็น ต.แม่คำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย, ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ 1 ชั้น : รู้สึกได้ชัดเจนว่ามีแรงสั่นไหว ต.บัว อ.บัว จ.น่าน, อาคารไม้เกิน 5 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวแรง อาคารสั่นไหวเหมือนรถบรรทุกผ่าน กระจกและประตูมีการเคลื่อนไหว แก้วอียอก เพดานลั่น ต.ขุนน่าน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน, อ.เชียงของ และ อ.เมือง จ.เชียงราย, อาคารไม้เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : อาคารสั่นไหว รู้สึกเวียนหัว ต.นาไร่หลวง อ.สองแคว จ.น่าน, อาคารไม้เกิน 5 ชั้น ชั้น 4 : ตึกสั่นเล็กน้อยและรู้สึกสั่นไหว ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง จ.น่าน, คอนโดมิเนียม ชั้น 3 : โคมไฟแขวนแกว่ง นั่งบนโซฟาโยกเล็กน้อย อ.เมือง จ.เชียงราย
7 กรกฎาคม 2564	13:54:44	19.621	101.127	3.1	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหว เมืองหงสา ประเทศลาว, อาคารไม้เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : สิ่งของสั่นไหว ต.เวียง อ.เมือง จ.เชียงราย
7 กรกฎาคม 2564	21:56:27	19.629	101.179	2.4	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหว ต.ขุนน่าน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน
12 กรกฎาคม 2564	10:40:25	19.692	99.719	2.3	หอพัก/อพาร์ทเมนท์ ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหว อ.พาน ต.ทรายขาว จ.เชียงราย
21 กรกฎาคม 2564	22:18:41	14.894	99.177	3.7	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : เตียงสั่นไหว ที่ทำการอุทยานแห่งชาติพุเตย ต.วังยาว อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี / เตียงและหลังคาสั่นไหวรู้สึกได้ ต.สมเด็จพระเจริญ อ.หนองปรือ, อ.เอราวัณ ชุมชนน้ำตกนกอก,

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					ต.วังดัง อ.เมือง จ.กาญจนบุรี, บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : บ้านสันไห อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี
29 กรกฎาคม 2564	15:39:28	22.804	96.065	6.4	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รุ้สึกสันไห ต.นาสวน จ.กาญจนบุรี, หอพัก ชั้น 5 : รุ้สึกสันไห สิ่งของสันไห ต.ซีเหล็ก อ.แมริม จ.เชียงใหม่, คอนโดมิเนียม : สิ่งของสันไห ประตูบานเลื่อนกระทบตามแรงสั่นสะเทือน แบริง สมุทรปราการ, คอนโดมิเนียม ชั้น 12 : รุ้สึกสันไห ต.หนองป่าครั่ง อ.เมือง จ.เชียงใหม่, คอนโดมิเนียม ชั้น 19 : รุ้สึกสันไห เวียนหัวเล็กน้อย สิ่งของสันไห โอศก กรุงเทพมหานคร,
29 กรกฎาคม 2564 (ต่อ)					คอนโดมิเนียม ชั้น 23 : รุ้สึกสันไห เวียนหัว ตึกโยก ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร, อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 4 : สิ่งของสันไห ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานเขต จ.เชียงใหม่, อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 11 : เวียนหัว สิ่งของสันไห ต.หนองป่าครั่ง อ.เมือง จ.เชียงใหม่, อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 22 : รุ้สึกสันไห เวียนหัว แว้งคลอเงาเฉยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
18 ตุลาคม 2564	09:18:14	18.062	99.518	2.5	รุ้สึกบ้านสัน อ.แม่ทะ จ.ลำปาง
18 ตุลาคม 2564	16:00:20	19.744	99.636	3.5	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านไม่รุ้สึกสันไหเล็กน้อย น้ำในขวดกระเพื่อม หมูบ้านแม่เป็น ต.แม่คำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย, สิ่งของสันไห อ.พาน จ.เชียงราย, สิ่งของสันไห ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย / บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : รุ้สึกสันไห สิ่งของภายในบ้านสันไห และบ้านโยก ต.แม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย / บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสันไห อ.แม่ลาว จ.เชียงราย, รุ้สึกสันไห ต.แม่กรณ์ อ.เมือง จ.เชียงราย, รุ้สึกสันไหติดต่อกันสองครั้ง ต.ดงมะตะ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย / ตึกแถวหรือทาวน์เฮาส์ ชั้น 2 : แก้อื้อสัน สันทราย จ.เชียงราย / อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 2 : สิ่งของสันไห ต.ดงมะตะ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย / อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : สิ่งของสันไห อ.เมือง จ.เชียงราย
30 ตุลาคม 2564	02:03:28	19.527	101.329	4.7	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านสัน รุ้สึกสันไห ต.บ่อเกลือใต้ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน, เตียงสัน รุ้สึกสันไห ต.ทุ่งช้าง อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสันไห ต.ขุนน่าน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน, รุ้สึกสันไห ต.บ่อเกลือใต้ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 3 : รุ้สึกสันไห สิ่งของแกว่ง ต.ไชยสถาน อ.เมืองน่าน จ.น่าน
31 ตุลาคม 2564	10:04:53	19.541	101.365	4.9	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านไม่สันไห ต.น้ำบัว อ.เวียงสา จ.น่าน/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสันไห ต.บ่อเกลือใต้ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 2 : รุ้สึกสันไห ต.ไชยสถาน อ.เมืองน่าน จ.น่าน
7 ธันวาคม 2564	23:19:15	19.278	98.462	2.0	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : ได้อินเสียงแต่ไม่ทราบที่มา อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน
7 ธันวาคม 2564	23:50:48	19.274	98.461	2.4	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : กระจกบ้านสัน ได้อินเสียงแต่ไม่ทราบที่มา

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน
20 ธันวาคม 2564	04:06:13	19.445	101.366	5.8	บนพื้นที่ รดสั้นที่ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน, รุ้สึกันไหวที่ อ.สอง จ.แพร่/ บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รุ้สึกันไหวที่ ต.ฝายแก้ว ต.โนเวียง ต.ถือตอง อ. เมือง ต.ปอน อ.ทุ่งช้าง อ.บ่อเกลือ อ.แม่จรม อ.นาหมื่น จ.น่าน, อ. แม่จัน อ.พญาเม็งราย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย, ต.ห้วยน อ.เชียงคำ ต.ภูซาง อ.ภูซาง จ.พะเยา, อ.จาว จ.ลำปาง, อ.สารภี จ.เชียงใหม่ รุ้สึกันไหว 2 รอบ ที่ ต.ห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน,
20 ธันวาคม 2564 (ต่อ)	04:06:13	19.445	101.366	5.8	สิ่งของสันไหวและรุ้สึกันไหวที่ ต.ป่าเข้า อ.เมือง จ.อุดรดิคตและ อ.ภูเพียง จ.พะเยา, อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน รุ้สึกันไหว กระจกและบ้าน สันที่ ต.กลางเวียง อ.เวียงสา ต.น้ำปาย อ.แม่จรม จ.น่าน, ต.หนอง ม่วงไข่อ.หนองม่วงไข่อ.แม่จรม บ้านและกระจกสันที่ ต.เปือ อ.เชียง กลาง ต.ป่าคา อ.ท่าวังผา อ.เวียงสา อ.เมือง อ.เชียงกลาง จ.น่าน, ต.ห้วยลาน อ.ดอกคำใต้ ต.จิม อ.ปง จ.พะเยา, อ.เชียงคาน ต.กุดบ่อง อ.เมือง จ.เลย, ต.ดอนซิวลา อ.เวียงชัย ต.เม็งราย อ.พญา เม็งราย จ.เชียงราย, อ.เมือง อ.ร่องกวาง จ.แพร่ พัดลมเพดาน แกว่งที่ อ.เวียงชัย จ.เชียงราย, เตียงสันไหวที่ อ.สารภี จ.เชียงใหม่/ บ้านเดี่ยวมากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกันไหวที่ ต.สถาน อ.น่าน้อย อ.บัว ต.สถาน จ.น่าน และ ต.แม่คำมี อ.เมือง จ.แพร่, สิ่งของสัน ไหวและรุ้สึกันไหวที่ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย, อ.สันติสุข อ.ทุ่งช้าง อ.เมือง จ.น่าน, บ้านและกระจกสันที่ ต.บัว อ.บัว อ.น่าน้อย อ. เวียงสา อ.ท่าวังผา ต.คูใต้ อ.เมือง อ.แม่จรม อ.ภูเพียง อ.บ่อเกลือ จ.น่าน, อ.เมือง จ.แพร่, ต.ห้วยลาน อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา, รุ้สึกัน ไหว 2 รอบระยะเวลาการเกิดประมาณ 1 นาทีที่ อ.เมือง จ.แพร่, เตียงสันที่ ต.ศรีสองรัก อ.เมืองเลย จ.เลย, ต.ในเมือง อ.เมือง จ. หนองคาย, โคมไฟสันที่เวียงจันทน์ ประเทศลาว/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 3: เตียง หน้าต่างและประตูสันที่ จ.เชียงราย, ต.กุดบ่อง อ.เมือง จ.เลย, อ.เมือง จ.อุดรธานี/ หอพัก/อพาร์ ทเมนท์/แฟลต ชั้น 1 : รุ้สึกันไหวที่ จ.เลย, อ.เมือง จ.เชียงราย, เตียงสันที่ ต.คูใต้ อ.เมืองน่าน จ.น่าน, ต.จิวงาม อ.เมือง จ.อุดรดิคต, ต.ธาตุ อ.เชียงคาน จ.เลย/ หอพัก/ อพาร์ทเมนท์/ แฟลต ชั้น 2 : รุ้สึกันไหวที่ จ.น่าน, อ.ปง จ.พะเยา, อ.เมือง จ. อุดรดิคต, อาคารสันที่ ต.น่าน้อย อ.น่าน้อย และ ต.ผาสิงห์ อ.เมือง จ.น่าน / หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต ชั้น 3: เตียงสันที่ ต.โนเวียง อ.เมือง จ.น่าน และ อ.แม่กา จ.พะเยา, รุ้สึกันไหวที่ ต.ท่าวังทอง อ.เมือง จ.พะเยา ต.กสันที่ อ.บัว จ.น่าน/ หอพัก/ อพาร์ทเมนท์/ แฟลต ชั้น 4 : เตียงสันที่ อ.เมือง จ.เลย, สิ่งของสันไหวและรุ้สึกัน ไหวที่ จ.เชียงรายและ จ.ขอนแก่น/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต ชั้น 8 : รุ้สึกันไหว 2 ช่วงที่ อ.เมือง จ.ลำปาง, เตียงสันไหวที่ ต. หมากแข้ง อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี/ ตึกแถว/ทาวนเฮาส์ ชั้น

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					1 : เตี้ยงและอาคารสันที่เมืองหงสา แขวงไชยยะบูลี สปป.ลาว/ ตึกแถว/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหวที่ ต.ผาสิงห์ อ.เมืองน่าน อ.บัว จ.น่าน, สิ่งของสันไหวที่ ต.โนเวียง อ.เมืองน่าน จ.น่าน/ ตึกแถว/ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : น้ำในขวดไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงราย, สิ่งของสันไหวที่ ต.โนเวียง อ.เมือง จ.แพร่ อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 5 : เตี้ยงและกระจกสันที่ อ.เมือง จ.เชียงราย/ อาคารสำนักงานไม่เกิน 10 ชั้น ชั้น 5 : สิ่งของสันไหวที่ ต.กุ่มกวาปี อ.กุ่มกวาปี จ.อุดรธานี, รุ้สึกสันไหว เตี้ยงสันที่ อ.เมือง เชียงราย/ อาคารสำนักงานไม่เกิน 10 ชั้น ชั้น 6 : อาคารสันและสิ่งของสันไหว/ อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 9:
20 ธันวาคม 2564 (ต่อ)	04:06:13	19.445	101.366	5.8	รุ้สึกสันไหวที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 10 : รุ้สึกและสิ่งของสันไหวที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 11 : เตี้ยงและสิ่งของสันไหวที่ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 15: แก้อ้อยกที่เขตวัฒนา กทม./ คอนโดมิเนียม ชั้น 4: รุ้สึกสันไหวที่ ต.ศิลา อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ คอนโดมิเนียม ชั้น 5 : รุ้สึกและสิ่งของสันไหว ที่ อ.เมือง จ.เลย, ตึกสันที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ คอนโดมิเนียม ชั้น 7 : เตี้ยงและสิ่งของสันไหว ที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น/ คอนโดมิเนียม ชั้น 8: เตี้ยงสันและอาคารสันที่ จ.เชียงใหม่, อาคารสันที่ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.หนองคาย/ คอนโดมิเนียม ชั้น 9 : สิ่งของและอาคารสันที่ ต.หมากแข้ง อ.เมือง จ.อุดรธานี/ คอนโดมิเนียม ชั้น 12 : เตี้ยงสันและสิ่งของสันไหวที่ ต.หนองป่าครั่ง อ.เมือง จ.เชียงใหม่/ คอนโดมิเนียม ชั้น 27 : ประตุสันที่ ต.สวนใหญ่ อ.เมือง จ.นนทบุรี
24 ธันวาคม 2564	20:43:22	22.424	101.708	5.7	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : น้ำในขวดไหวที่ ต.นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2 : โคมไฟเพดานไหว น้ำในแก้วกระเพื่อม รุ้สึกเวียนศირษะที่ อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : อาคารสัน ประตุและหน้าต่างที่เป็นกระจกสันรุนแรงที่ ต.บ้านแซว อ.เชียงแสน จ.เชียงราย/ ตึกสูงระฟ้า : ม่านไหว รุ้สึกเวียนศिरษะที่ จ.เชียงใหม่/ ตึกสูงระฟ้า ชั้น 10 : ไม่นแขวนเสื้อแก่งที่ จ.เชียงใหม่
5 มีนาคม 2565	19:02:41	4.563	95.187	5.6	อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหวเล็กน้อยที่ จ.ภูเก็ต, หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : รั้ปู้ได้ถึงอาคารมีการสันสะเทือนที่จ.ภูเก็ต
19 มีนาคม 2565	00:52:01	20.646	99.881	3.8	ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหวที่ ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รุ้สึกสันไหวที่ ต.แม่สาย อ.แม่สาย จ.เชียงราย, ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : รุ้สึกสันไหวที่ อ.แม่สาย ต.แม่สาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านสันและรุ้สึกสันไหวที่ ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย
19 มีนาคม 2565	00:52:01	20.646	99.881	3.8	ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหวที่ ต.เวียงพางคำ

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					อ.แม่อาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่อาย อ.แม่อาย จ.เชียงราย, ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3 : รู้สึก สั่นไหวที่ อ.แม่อาย ต.แม่อาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้าน สั่นและรู้สึกสั่นไหวที่ ต.เวียงพางคำ อ.แม่อาย จ.เชียงราย
19 มีนาคม 2565	00:52:01	20.646	99.881	3.8	ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.เวียงพางคำ อ.แม่อาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่อาย อ.แม่อาย จ.เชียงราย, ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3 : รู้สึก สั่นไหวที่ อ.แม่อาย ต.แม่อาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้าน สั่นและรู้สึกสั่นไหวที่ ต.เวียงพางคำ อ.แม่อาย จ.เชียงราย
19 มีนาคม 2565	00:52:01	20.646	99.881	3.8	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหว ที่หมู่บ้านปิยะพร อ.แม่อาย จ.เชียงราย และบ้านสันที่ดอยผาหิม ต.เวียงพางคำ อ.แม่อาย จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่อาย จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3 : รู้สึก สั่นไหวที่ ต.แม่อาย อ.แม่อาย จ.เชียงราย
4 เมษายน 2565	03:35:43	17.512	100.055	3.3	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : บ้านสั่นสะเทือนแรงที่ ต.ทุ่งยั้ง อ.ลับแล จ.อุตรดิตถ์
5 เมษายน 2565	03:47:49	17.512	100.048	3.6	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านสั่นรู้สึกได้ถึงแรงสั่นไหว ที่ ต.ไผ่ล้อม อ.ลับแล และ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์, รู้สึกสั่นไหวที่ ต.นครเดิฐ อ.ศรีนคร จ.สุโขทัย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น : เติงสั่นและรู้สึก สั่นไหว ที่ ต.ท่าอิฐ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : บ้านสั่น ที่ ต.ไผ่ล้อม อ.ลับแล จ.อุตรดิตถ์, บ้านและสิ่งของ สั่นไหว มีอพาร์ทเมนท์ตามมาที่ ต.ทุ่งยั้ง อ.ลับแล และ ต.ข่อยสูง อ. ตรอน จ.อุตรดิตถ์/ หอพักชั้น 2 : เติงและบ้านสั่นแรง ที่ ต.ป่าเช่า อ. เมือง จ.อุตรดิตถ์
28 เมษายน 2565	15:26:25	17.936	99.298	3.2	บนพื้นดิน : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.นายาง อ.สบปราบ จ.ลำปาง
14 เมษายน 2565	14:04:11	18.581	98.342	3.2	บนพื้น : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่อีก อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
26 พฤษภาคม 2565	10:58:26	19.756	99.683	2.9	ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 1 : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : บ้านและสิ่งของสั่นไหว ที่ ต.แม่อาย อ.แม่อาย จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่อาย จ.เชียงราย/ อาคารสำนักงาน ไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 1 : แก้อีสันไหวที่สำนักงานเทศบาลตำบล สันทราย อ.เมือง จ.เชียงราย
29 พฤษภาคม 2565	02:58:44	19.580	99.735	2.6	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านสั่นแรงและรู้สึกสั่นไหวที่ ต.ป่าหุง ต.เมืองพาน และ อ.พาน จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : เพดานสั่นและรู้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่อ้อ และ ต.สันกลาง อ.พาน จ.เชียงราย
8 มิถุนายน 2565	10:26:29	21.151	99.866	5.0	บนพื้น : เวียนศีรษะ แก้อีสันที่ ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านไม้สั่น รู้สึกได้ถึงแรงสั่นสะเทือนที่ ต.แม่อ้อ อ.แม่อาย จ.เชียงราย, บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : บ้านไม้สั่น รู้สึกได้ถึงแรงสั่นสะเทือนที่ ต.แม่อ้อ อ.แม่อาย จ.เชียงราย, อาคาร

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					สำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 2 : เก้าอี้และโต๊ะสนับ น้ำในแก้ว กระเพื่อมที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย, อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : รุ้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย
30 มิถุนายน 2565	01:54:42	21.119	99.883	5.4	บนพื้น : รุ้สึกสั่นไหวที่ ต.เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย และต.แม่ สาว อ.แม่สาย จ.เชียงใหม่/ บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รุ้สึกสั่นไหว เติงสั่น กระจกหน้าต่างสั่นที่ ต.รอบเวียง อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ และ ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย, บ้านสั่นที่ ต.แม่สาย อ.แม่สาย จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสั่นไหว 2 รอบ และบ้านสั่นที่ ต.โป่งผา อ.เมือง อ.แม่สาย อ.แม่จัน อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 1 : รุ้สึกสั่น ไหวที่ ต.บ้านคู อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/ แมนชั่น ชั้น 2 : ตึกสั่นไหวที่ ต.แม่เงิน อ.เชียงแสน และอ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 12: รุ้สึกสั่น ไหวและสิ่งของสั่นไหวที่ ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่/ ตึกแถว/ ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2 : รุ้สึกสั่นไหว 2 รอบที่ ต.บ้านคู อ.เมือง จ.เชียงราย และรุ้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 4 : รุ้สึกสั่นไหวที่ จ.เชียงราย/ คอนโดมิเนียม ชั้น 8 : ตึกสั่นและรุ้สึกสั่นไหวแรงที่ จ.เชียงราย/ อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : รุ้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.ลำพูน
21 กรกฎาคม 2565	23:40:08	21.161	99.900	5.1	หอพัก ชั้น 1: เติงสั่นและเก้าอี้สั่นเล็กน้อยที่ ต.ท่าสุด อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพัก ชั้น 2 : เติงสั่นและสิ่งของสั่นไหวที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพัก ชั้น 3 : ประตุกระจกสั่นที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านสั่น เติงสั่น โคมไฟแกว่ง รุ้สึก สั่นไหวแรงที่ อ.เมือง อ.เชียงแสน และ อ.เชียงของ จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : สิ่งของสั่นสะเทือนและรุ้สึก สั่นไหวที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย, รุ้สึกสั่นไหวแรงที่ อ.แม่จัน จ.เชียงราย
22 กรกฎาคม 2565	05:22:10	21.175	99.917	5.3	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รุ้สึกสั่นไหว บ้านและสิ่งของสั่นที่คอยผาหมี ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย, ต.แม่ไร่ อ.แม่จัน และ อ.เมือง จ.เชียงราย, สิ่งของสั่นไหวอย่างแรงจนรุ้สึกได้ที่ ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย/ บ้าน เดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : บ้านและสิ่งของสั่น อ.แม่ฟ้าหลวง จ. เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : หน้าต่าง ประตูและบ้าน สั่นที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย, รุ้สึกสั่นไหวและโคมไฟระย้า แกว่งที่ อ.แม่จัน จ.เชียงราย, รุ้สึกสั่นไหวที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 1 : รุ้สึกถึงแรง สั่นไหวที่ ต.ท่าสาย อ.เมือง จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวนโฮม/ ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : เติงและกระจกหน้าต่างสั่นที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 5 : เติงสั่นที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 1 : เติงสั่นที่ ต.เวียง อ.เมือง

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 2 : เตี้ยงและอาคารสันที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 3 : อาคารสันที่ อ.แม่จัน จ.เชียงราย, เตี้ยงสันที่ อ.พาน จ.เชียงราย, ประตูกระจกสัน สิ่งของสัน ไหวและรับรู้แรงสั่นสะเทือนที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย
22 กรกฎาคม 2565	00:07:24	21.219	99.851	6.4	หอพักชั้น 1 : อาคารสันไหว ต.ท่าสุด อ.เมือง จ.เชียงราย/หอพัก ชั้น 2 : เตี้ยงสัน รุ้สึกสันไหวมีอาการเวียนหัวที่ ต.ท่าสุด อ.เมือง และ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย, เตี้ยงสันและรุ้สึกสันไหวที่ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่/ หอพักชั้น 3 : รุ้สึกสันไหวและสิ่งของสันไหว ที่ ต.บ้านดู่ ต.รอบเวียง อ.เมือง อ.แม่ฟ้าหลวง อ.เวียงเชียงรุ้ง จ.เชียงราย, อาคารสันสะเทือนที่ อ.หางดง และ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่, อาคารโยกเตี้ยงสันที่ ต.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา/ หอพักชั้น 4 : สิ่งของสันไหวและอาคารสัน อ.เมือง จ.เชียงราย, รุ้สึกสันไหวที่ อ.เมืองและ ต.แม่สา อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่/ หอพัก ชั้น 5 : เตี้ยงสัน ที่ อ.สันทราย อ.เมือง จ.เชียงใหม่, สิ่งของสันไหว ที่ อ.เมือง จ.พะเยา, รุ้สึกสันไหวที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 6 : เตี้ยงสันที่ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/หอพักชั้น 7 : รุ้สึกสันไหวที่ ต.ชี้เหล็ก อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่/ บ้านเดี่ยว ชั้น 2 : เตี้ยงสันและรุ้สึกสันไหว ต.ริมกก อ.เมือง อ.แม่สาย อ.แม่จัน อ. เวียงแก่น อ.แม่สรวย ต.แม่พริก อ.แม่สรวย จ.เชียงราย และรุ้สึก สันไหว ต.หมอกจำแป่ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน, แก้อีสัน รุ้สึกสัน ไหว อ.แม่แตง อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/บ้านเดี่ยว ชั้น 1 : สิ่งของ สันสะเทือนและรุ้สึกสันไหวที่
22 กรกฎาคม 2565 (ต่อ)	00:07:24	21.219	99.851	6.4	ต.โป่งผา อ.แม่สาย ต.บ้านโป่ง อ.เวียงป่าเป้า ต.สันทราย อ.เมือง ต.บ้านโป่ง อ.พร้าว ต.ริมใต้ อ.แม่ริม ต.หนองจ่อม อ.เมือง จ.เชียงใหม่, สิ่งของสันไหวและรุ้สึกสันไหวที่ อ.เวียงแก่น ต.ดอน ศิลา อ.เวียงชัย อ.พาน ต.นางแล อ.เมือง ตำบลเวียง อ.เชียงแสน ต.รอบเวียง อ.เมือง อ.แม่สรวย ต.สันทราย ต.สถาน อ.เชียงของ จ.เชียงราย ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย ต.เวียงชัย อ.เวียงชัย อ.เมือง จ.เชียงราย และ ต.ช้างเผือก อ.เมือง, อ.หางดง อ.สันกำแพง อ.ฝาง และ อ.สันทราย ต.ทุ่งข้าวพวง อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่, ต.อุโมงค์ อ.เมือง และ อ.กุซาง จ.ลำพูน, แก้อีสันที่ ต.หนองหล่ม อ.ดอกคำใต้ รุ้สึกสันไหวและฝ้ามายสันไหวที่ อ.เมือง และ อ.แม่ใจ จ.พะเยา/คอนโดมิเนียม ชั้น 4 : ประตูสัน จ.เชียงใหม่/บ้านเดี่ยว 1 ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหวสิ่งของสันไหวที่ ต.เวียง อ.เมือง ต.สุเทพ อ.เมือง ต.โป่งแยง อ.แม่ริม ต.หนองหาร อ.สันทราย อ.ฝาง ต.แม่ สูน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ และ ต.เหมืองง่า อ.เมือง จ.ลำพูน, สิ่งของ สันไหวและรุ้สึกสันไหวที่ อ.เมือง อ.เชียงของ อ.เวียงป่าเป้า ต.หนองแรด อ.เทิง ต.นางแล ต.ริมกก อ.เมืองเชียงราย อ.แม่สาย ต.สันทราย อ.เมืองเชียงราย อ.เชียงของ ต.แม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย/ รุ้สึกสันไหวที่ ต.กุซาง อ.กุซาง, ต.ท่าวังทอง อ.เมือง

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					จ.พะเยา/บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 3 : สิ่งของสั่นไหวที่ ต.หนองหอย อ.เมือง จ.เชียงใหม่/อาคารสำนักงาน 8 ชั้น รู้สึกสั่นไหวและเตียงสั่นที่ อ.เมือง จ.อุดรธานี/ อาคารสำนักงานชั้น 13 : รู้สึกสั่นไหว อ.เมือง จ.เชียงใหม่, รู้สึกสั่นไหว อ.เมือง จ.ลำปาง/ ตึกแถว ชั้น 4 : เตียงสั่นที่ จ.ลำปาง/ คอนโดมิเนียม ชั้น 4 : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่เหียะ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ /คอนโดมิเนียม ชั้น 6 : เตียงสั่นที่ ต.หนองป่าครั่ง อ.เมือง จ.เชียงใหม่/ คอนโดมิเนียม ชั้น 8 : สิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่/คอนโดมิเนียม ชั้น 30 : อาคารสั่นไหวที่ เขตมกคะสัน กรุงเทพมหานคร/คอนโดมิเนียม ชั้น 36 : อาคารสั่นไหว เขตห้วยขวาง พระราม 9 กรุงเทพมหานคร/ นักร้าน : อาคารสั่นไหว อ.พาน จ.เชียงราย/ตึกแถว อาคารสั่นไหวที่ อ.เชียงแสน จ.เชียงราย/ตึกแถว ชั้น 2: เตียงสั่นที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ตึกแถว ชั้น 3 : เตียงสั่นไหวที่ อ.เมือง และ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/ อาคารสำนักงานชั้น 3 : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/อาคารสำนักงานชั้น 4 : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.บลเวียง อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย/อาคารสำนักงาน ชั้น 5: รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย
22 กรกฎาคม 2565	05:22:10	21.175	99.917	5.3	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหว บ้านและสิ่งของสั่นที่ดอยผาหมี ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย, ต.แม่ไร่ อ.แม่จัน และ อ.เมือง จ.เชียงราย, สิ่งของสั่นไหวอย่างแรงจนรู้สึกได้ที่ ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : บ้านและสิ่งของสั่น อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : หน้าต่าง ประตูและบ้านสั่นที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย, รู้สึกสั่นไหวและคอมไฟ ระบายแกว่งที่ อ.แม่จัน จ.เชียงราย, รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 1 :
22 กรกฎาคม 2565 (ต่อ)	05:22:10	21.175	99.917	5.3	รู้สึกถึงแรงสั่นไหวที่ ต.ท่าสาย อ.เมือง จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3: เตียงและกระจกหน้าต่างสั่นที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 5 : เตียงสั่นที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 1 : เตียงสั่นที่ต.เวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 2 : เตียงและอาคารสั่นที่ ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย/ หอพักชั้น 3 : อาคารสั่นที่ อ.แม่จัน จ.เชียงราย, เตียงสั่นที่ อ.พาน จ.เชียงราย, ประตูกระจกสั่น สิ่งของสั่นไหวและรับรู้แรงสั่นสะเทือนที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย
23 กรกฎาคม 2565	10:32:56	21.165	99.953	3.4	ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3 : ตึกสั่นที่ ต.เวียง อ.เมือง จ.เชียงราย
24 กรกฎาคม 2565	20:11:12	21.217	99.960	4.7	ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.แม่สาย จ.เชียงใหม่/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 3 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหวที่บ้าน สบรวก อ.เชียงแสน จ.เชียงราย
24 กรกฎาคม 2565	21:18:32	21.110	99.891	4.3	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวและน้ำในขวด

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					กระเพื่อมเล็กน้อยที่ อ.แมสรวย จ.เชียงราย/ หอพัก/อพาร์ทเมนท์/ แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : เตี้ยงสันที่ อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย
26 กรกฎาคม 2565	18:51:14	21.109	99.950	4.5	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รุ้สึกสันไหวที่ ต.ท่าขาวเปลือก อ.แม่จัน จ.เชียงราย, หอพักชั้น 5 : รุ้สึกสันไหวที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย
26 กรกฎาคม 2565	20:28:56	21.140	99.924	4.4	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : เตี้ยงสัน รุ้สึกสันไหวที่ ต.เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย
28 กรกฎาคม 2565	10:27:27	21.194	100.010	4.0	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : เตี้ยงสันและรุ้สึกสันไหวที่ ต.แม่คือ อ.ดอยสะเก็ด จ. เชียงใหม่
29 กรกฎาคม 2565	09:12:08	21.107	99.968	5.0	บนพื้น : รุ้สึกสันไหวที่ ต.มะลิกา อ.แม่สาย จ.เชียงใหม่/ บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : สิ่งของสันไหวและรุ้สึกสันไหว น้ำกระเพื่อมเล็กน้อยที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย, พื้นสันที่ ต.ศรีดอนมูล อ.เชียงแสน จ.เชียงราย/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหวและสิ่งของ สันไหวที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย, ขวดน้ำกระเพื่อมที่ อ.เมือง จ.พะเยา/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 1 : รุ้สึกสันไหวที่ อ.เชียงแสน จ.เชียงราย/ ตึกแถว/ทาวน์โฮม/ทาวน์เฮาส์ ชั้น 3 : รุ้สึกสันไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงราย, รุ้สึกสันไหว ของบนโต๊ะสันที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย/ อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 1 : ตุ้สันไหว พื้น อาคารสันที่ อ.เวียงเชียงรุ้ง จ.เชียงราย/ อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : ตึกโยกสันไหวที่ อ.เชียงแสน จ.เชียงราย/ คอนโดมิเนียม ชั้น 12 : รุ้สึกสันไหว พัดลมสันที่ ต.หนองป่าครั่ง อ.เมือง จ.เชียงใหม่
1 สิงหาคม 2565	23:03:50	21.174	99.962	5.1	(1) บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : พื้นสันและสิ่งของสันไหวที่ ต.โป่งผา อ.แม่ ลาว และดอยผาหมี อ.แม่สาย จ.เชียงราย, บ้านไม้สันที่ ต.ไม้ยา อ.พญาเม็งราย จ.เชียงราย, รุ้สึกสันไหวแรงที่ ต.ป่าอ้อดอนชัย อ.เมือง อ.แม่สาย จ.เชียงราย และ ต.เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย, เตี้ยงสัน บ้านสันและน้ำกระเพื่อมที่ อ.แม่สาย เชียงใหม่, รุ้สึกสัน ไหวที่ ต.โป่งน้ำร้อน อ.ฝาง และ อ.แม่จัน จ.เชียงใหม่/ บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : กระจกและสิ่งของสันไหวที่ อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงรายและ อ.แม่สาย จ.เชียงใหม่/ (2)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสันไหว เตี้ยงและหน้าต่างสันที่ อ.เชียงแสน
1 สิงหาคม 2565 (ต่อ)	23:03:50	21.174	99.962	5.1	อ.แม่ฟ้าหลวง อ.เมือง อ.แม่สาย จ.เชียงราย และ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่, รุ้สึกสันไหวแรงที่ จ.เชียงราย, บ้านสันไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงราย/ (3) หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : เตี้ยงสันและรุ้สึกสันไหวที่ ต.ท่าสุด อ.เมือง จ.เชียงราย/ (4)หอพัก/ อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 3 : เตี้ยงและหน้าต่างสันที่ ต.บ้านดู่ อ.เมือง จ.เชียงราย และ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่/ (5)อาคาร สำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 1 : หน้าต่างสันที่อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย/ (6)อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 2 : เตี้ยงสันที่ ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย
14 กันยายน 2565	01:03:29	19.771	99.167	3.6	(1)บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : พื้นและบ้านสันที่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ และ หลังคาสันที่ อ.ไชยปราการ จ.เชียงใหม่/ (2) บ้านเดี่ยว มากกว่า

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					1 ชั้น ชั้น 1 : บ้านสันแรงที่ ต.แม่งอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่/ (3) บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รุ้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่งอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่/ (4)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 3 : เตียงสั่นที่ ต.แม่งอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่/ (5)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 1: อาคารสันที่ ต.ศรีดงเย็น อ.ไชยปราการ จ.เชียงใหม่/ (6)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : รุ้สึกสั่นไหวที่ ต.ป่าแดด อ.เมือง จ.เชียงใหม่/ (7) หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 3 : ตึกสันที่อ.ไชยปราการ จ.เชียงใหม่
18 กันยายน 2565	03:22:38	18.683	98.884	2.3	(1) บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : บ้านสันที่ ต.หนองควาย อ.หางดง จ.เชียงใหม่/ (2)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 3 : อาคารสันไหวที่ อ.ไชยปราการ จ.เชียงใหม่
24 กันยายน 2565	03:52:59	3.745	95.935	6.2	(1) อาคารสำนักงานไม่เกิน 10 ชั้น ชั้น 4 : เตียงสั่นและน้ำในขวดกระเพื่อมที่ อ.เมือง จ.ภูเก็ต/ (2)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : รุ้สึกสั่นไหวที่ อ.สะเตา จ.สงขลา/ (3) หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 6 : ประตู ตู้และเตียง น้ำในขวดกระเพื่อมที่จ.พังงา/ (4) หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 7 : เตียงสั่นที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
12 ตุลาคม 2565	00:32:44	21.094	99.845	4.9	(1) บนพื้น : รุ้สึกสั่นไหวที่ ต.แม่สาย อ.แม่สาย จ.เชียงราย/ (2) บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : พื้นและน้ำในขวดสัน ต.แม่สาย อ.แม่สาย จ.เชียงราย/ (3) หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2 : น้ำในแก้วสัน ต.แม่สลองใน อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย/ (4)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 3: อาคารสัน ต.เวียง อ.เชียงของ จ.เชียงราย
18 ตุลาคม 2565	15:49:15	16.755	98.410	3.9	(1)บนพื้น : พื้นสันที่ ต.ท่าสายลวด อ.แม่สอด จ.ตาก/ (2)นั่งร้าน/ซุ้ม/กระทอม : รุ้สึกสั่นไหวในขณะที่นอนอยู่บนบ้านที่ ต.แม่ปะ อ.แม่สอด จ.ตาก/ (3)อาคารสำนักงานไม่เกิน 10 ชั้น ชั้น 4 : น้ำในแก้วสันไหวที่ อ.แม่สอด จ.ตาก
20 ตุลาคม 2565	01:39:48	18.041	99.886	3.7	(1) บนพื้น : รุ้สึกสั่นไหว 2 ครั้ง เสียงคล้ายรถบรรทุกหนักแล่นผ่านบ้านสันสะเทือนที่ ต.ปากกาง อ.ลอง และ ต.ไทรย้อย อ.เด่นชัย จ.แพร่/ (2)บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : บ้านสันสะเทือน 2 ครั้งที่ ต.แม่ปาน ,ต.บ่อเหล็กทอง, ต.ห้วยอ้อ และ ต.บ้านป็น อ.ลอง จ.แพร่/ (3)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1 : รุ้สึกสั่นไหวและเสียงดังคล้ายระเบิดที่
20 ตุลาคม 2565 (ต่อ)	01:39:48	18.041	99.886	3.7	ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่/ (4)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : บ้านและสิ่งของสันที่ ต.เด่นชัย อ.เด่นชัย, ต.ร่องพอง อ.เมือง, ต.สบสาย อ.สูงเม่น จ.แพร่ และ ต.น้ำหมัน อ.ท่าปลา จ.อุตรดิตถ์/ (5)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2: ฝ้าสันที่ ต.โนเวียง อ.เมือง จ.แพร่/ (6)อาคารสำนักงานไม่เกิน 5 ชั้น ชั้น 3 : รุ้สึกสั่นไหวที่ ต.วังขึ้น อ.วังชิ้น จ.แพร่
20 ตุลาคม 2565	05:16:50	18.054	99.906	2.9	ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : เตียงสั่นที่ ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
20 ตุลาคม 2565	04:36:34	18.790	99.106	4.1	(1)บนพื้น : หน้าต่างบานสั่นที่ อ.สันทราย อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่/ (2)บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหว สิ่งของสั่นไหวที่ อ.สันทราย อ.สารภี อ.แม่ริม อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ และ อ.บ้านธิ อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน, บ้านสั่น รู้สึกสั่นไหวที่ อ.หางดง อ.แม่แตง อ.สันกำแพง อ.ดอยสะเก็ด อ.แม่ออน อ.หางดง จ.เชียงใหม่ และ อ.ลอง จ.แพร่, รู้สึกสั่นไหว น้ำกระเพื่อม บ้านสั่นที่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่/ (3)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหว สิ่งของสั่นไหวที่ อ.สันทราย อ.ดอยสะเก็ด อ.เมืองเชียงใหม่ อ.หางดง อ.แม่ออน อ.สันกำแพง อ.สารภี อ.แม่ริม อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ อ.เมืองลำพูน อ.บ้านธิ จ.ลำพูน อ.ศรีสันชาลัย จ.สุโขทัย และ อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา/ (4)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 3 : รู้สึกสั่นไหว สิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่/ (5)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 1 : รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ อ.สารภี จ.เชียงใหม่/ (6)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 2: สิ่งของสั่นไหวที่ อ.ดอยสะเก็ด อ.สันทราย อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (7)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.สันทราย อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (8)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 4 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (9)ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 5 : รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (10)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 1: รู้สึก สั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ อ.สารภี อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่/ (11)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 2: รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/ (12)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 3: รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.ดอยสะเก็ด อ.สันทราย อ.เมืองเชียงใหม่ อ.หางดง จ.เชียงใหม่/ (13)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 4: รู้สึก สั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ อ.หางดง อ.สันทราย จ.เชียงใหม่/ (14)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 5: รู้สึก สั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (15)หอพัก/อพาร์ทเมนท์/แฟลต/แมนชั่น ชั้น 6 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (16)คอนโดมิเนียม ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (17)คอนโดมิเนียม ชั้น 3: รู้สึกสั่นไหวที่ สิ่งของสั่นไหว อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่
20 ตุลาคม 2565 (ต่อ)	04:36:34	18.790	99.106	4.1	(18)คอนโดมิเนียม ชั้น 4: รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (19)คอนโดมิเนียม ชั้น 6: รู้สึกสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (20)คอนโดมิเนียม ชั้น 8: รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (21)อาคารสำนักงานมากกว่า 10 ชั้น ชั้น 1: รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่/ (22)อาคารสำนักงานมากกว่า 10

ตารางที่ 7.8 9 สถิติการเกิดแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2556-2565 (ย้อนหลัง 10 ปี) (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	ละติจูด	ลองจิจูด	ขนาด	บริเวณ (ผลกระทบจากแผ่นดินไหว)
					ชั้น ชั้น 10: รู้สึกสั่นไหว และสิ่งของสั่นไหวที่ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่
20 ตุลาคม 2565	05:16:50	18.054	99.906	2.9	ตึกแถว/ทาวนโฮม/ทาวนเฮาส์ ชั้น 3 : เตี้ยงสั่นที่ ต.ห้วยอ้อ อ.ลองจ.แพร่
21 ตุลาคม 2565	14:59:22	18.037	99.889	3.4	(1)บ้านเดี่ยว 1 ชั้น : รู้สึกสั่นไหวที่ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่/(2)บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 1: รู้สึกสั่นไหว เตี้ยงสั่นที่ ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่
27 ตุลาคม 2565	03:45:51	18.023	99.895	2.0	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น:รู้สึกเหมือนรถบรรทุกวิ่งผ่านที่ต.แม่ปาน อ.ลอง จ.แพร่
15 พฤศจิกายน 2565	03:38:57	20.119	99.657	3.2	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหว สิ่งของสั่นไหวที่ ต.แม่คำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย
15 พฤศจิกายน 2565	03:38:57	20.119	99.657	3.2	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : บ้านสั่นที่ ต.แม่คำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย
21 พฤศจิกายน 2565	07:40:23	19.467	98.010	3.8	บ้านเดี่ยว มากกว่า 1 ชั้น ชั้น 2 : รู้สึกสั่นไหวที่ ต.จองคำ อ.เมืองแม่ฮ่องสอน จ.แม่ฮ่องสอน
31 ธันวาคม 2565	02:14:36	18.798	99.093	1.8	บ้านเดี่ยว 1 ชั้น:รู้สึกสั่นไหวที่ต.ป่าป้อง อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

ที่มา : กองเฝ้าระวังแผ่นดินไหว กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ. 2556-2565. สถิติข้อมูลแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย.พ.ศ. 2556-2565.

สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://earthquake.tmd.go.th/earthquakestat.html>

4.3.2.2 รอยเลื่อน

กรมทรัพยากรธรณีได้สำรวจรอยเลื่อนมีพลัง พบว่า ประเทศไทยมีแนวรอยเลื่อนใหญ่ๆ อยู่หลายแนวสามารถจัดกลุ่มรอยเลื่อนโดยอาศัยทิศทางการวางตัวและการเคลื่อนที่ได้ 3 แนว คือ กลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ กลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวในทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวอยู่ในทิศเหนือ-ใต้ จำนวนทั้งสิ้น 16 กลุ่มรอยเลื่อนครอบคลุม 22 จังหวัดของประเทศไทย ดังแสดงใน รูปที่ 7.8-12 โดยพบว่าพื้นที่ศึกษาโครงการตั้งอยู่ใกล้เคียงกับกลุ่มรอยเลื่อน รายละเอียดดังนี้

(1) จังหวัดระนอง

สำหรับพื้นที่โครงการในจังหวัดระนอง พบว่าตั้งอยู่ในกลุ่มรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่าน คือ กลุ่มรอยเลื่อนระนอง (จังหวัดระนอง ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ พังงา) ดังแสดงในรูปที่ 7.8-13 มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏบนแผ่นดินประมาณ 300 กิโลเมตร เป็นกลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ และมีการเลื่อนตัวตามแนวระนาบเหลื่อมซ้าย ซึ่งคำแนะนำของกรมทรัพยากรธรณี คือ หากมีการออกแบบสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ควรออกแบบสิ่งก่อสร้างให้สามารถต้านแรงแผ่นดินไหวมากกว่า 7.0 ริกเตอร์

(2) จังหวัดพังงา

สำหรับพื้นที่โครงการในจังหวัดพังงา พบว่าตั้งอยู่ในกลุ่มรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่าน คือ กลุ่มรอยเลื่อนระนอง (จังหวัดระนอง ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ พังงา) ดังแสดงในรูปที่ 7.8-13 มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏบนแผ่นดินประมาณ 300 กิโลเมตร เป็นกลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ และมีการเลื่อนตัวตามแนวระนาบเหลื่อมซ้าย และกลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย (จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต) ดังแสดงในรูปที่ 7.8 14 มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏบนแผ่นดินประมาณ 140 กิโลเมตร เป็นกลุ่มรอยเลื่อนตามแนวระนาบที่วางตัวขนานกับรอยเลื่อนระนองแบบเหลื่อมซ้ายเช่นเดียวกัน และเลื่อนตัวในแนวตั้งแบบรอยเลื่อนย้อน ซึ่งคำแนะนำของกรมทรัพยากรธรณี คือ หากมีการออกแบบสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ควรออกแบบสิ่งก่อสร้างให้สามารถต้านแรงแผ่นดินไหวมากกว่า 7.0 ริกเตอร์

(3) จังหวัดภูเก็ต

สำหรับพื้นที่โครงการในจังหวัดภูเก็ต พบว่าตั้งอยู่ในกลุ่มรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่าน คือ กลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย (จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต) ดังแสดงในรูปที่ 7.8-14 มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏบนแผ่นดินประมาณ 140 กิโลเมตร เป็นกลุ่มรอยเลื่อนตามแนวระนาบที่วางตัวขนานกับรอยเลื่อนระนองแบบเหลื่อมซ้ายเช่นเดียวกัน และเลื่อนตัวในแนวตั้งแบบรอยเลื่อนย้อน ซึ่งคำแนะนำของกรมทรัพยากรธรณี คือ หากมีการออกแบบสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ควรออกแบบสิ่งก่อสร้างให้สามารถต้านแรงแผ่นดินไหวมากกว่า 7.0 ริกเตอร์

(4) จังหวัดกระบี่

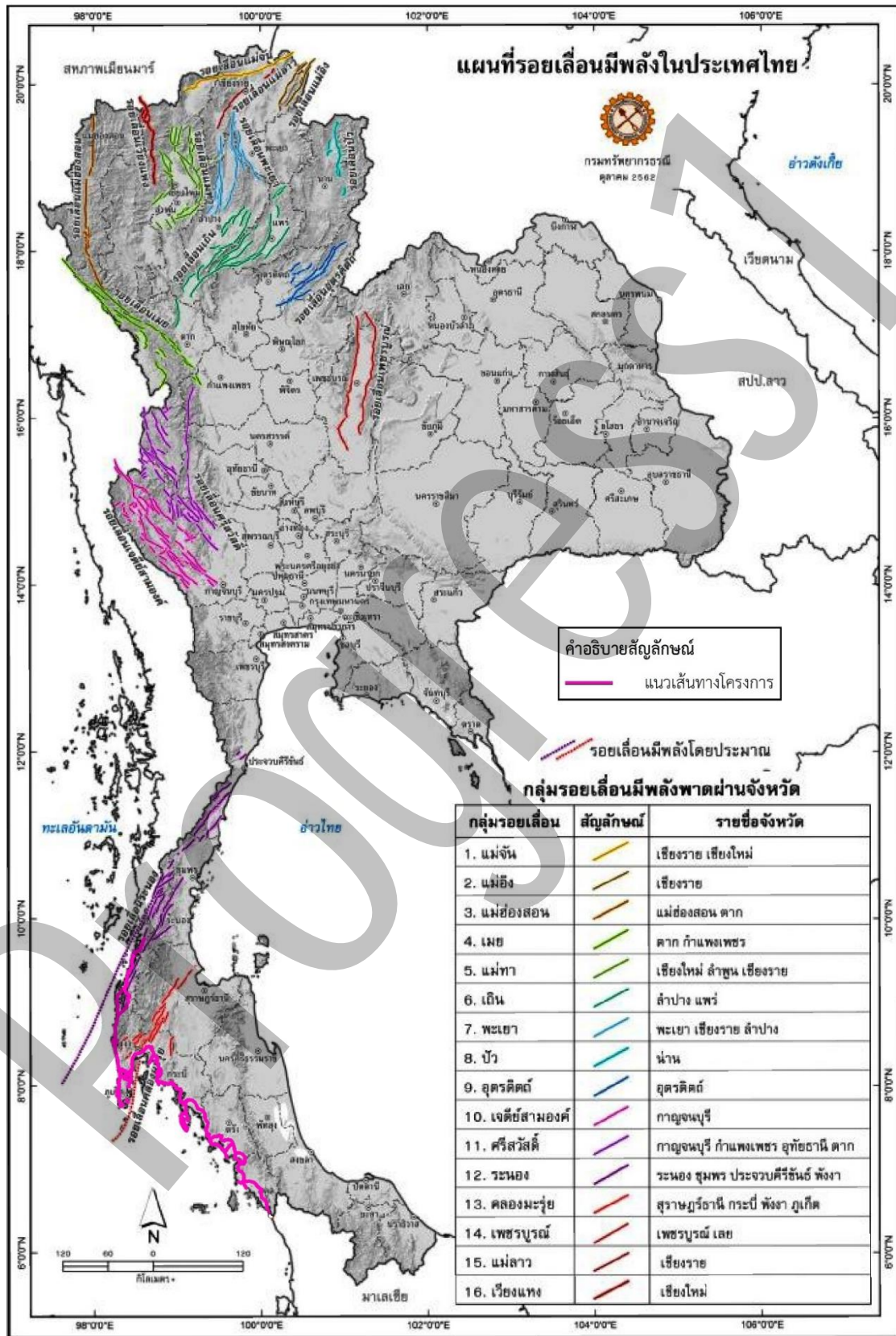
สำหรับพื้นที่โครงการในจังหวัดกระบี่ พบว่าตั้งอยู่ในกลุ่มรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่าน คือ กลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย (จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต) ดังแสดงในรูปที่ 7.8-14 มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏบนแผ่นดินประมาณ 140 กิโลเมตร เป็นกลุ่มรอยเลื่อนตามแนวระนาบที่วางตัวขนานกับรอยเลื่อนระนองแบบเหลื่อมซ้ายเช่นเดียวกัน และเลื่อนตัวในแนวตั้งแบบรอยเลื่อนย้อน ซึ่งคำแนะนำของกรมทรัพยากรธรณี คือ หากมีการออกแบบสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ควรออกแบบสิ่งก่อสร้างให้สามารถต้านแรงแผ่นดินไหวมากกว่า 7.0 ริกเตอร์

(5) จังหวัดตรัง

สำหรับพื้นที่โครงการในจังหวัดตรังไม่พบกลุ่มรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่านแต่อย่างใด ทั้งนี้ อาจได้รับผลกระทบจากแนวกลุ่มรอยเลื่อนใกล้เคียง โดยรอยเลื่อนมีพลังที่ใกล้เคียงโครงการมากที่สุด คือ รอยเลื่อนคลองมะรุ่ย

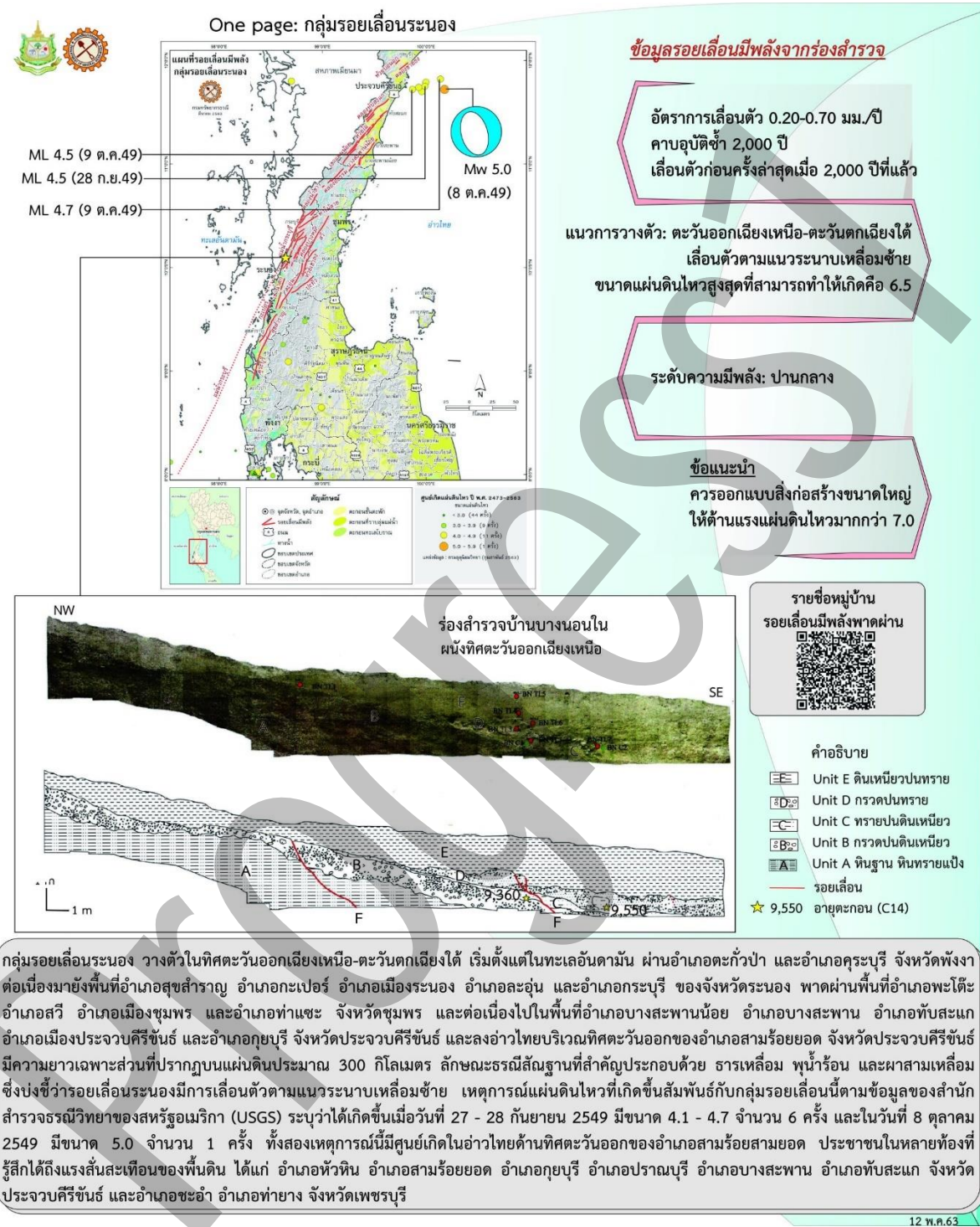
(6) จังหวัดสตูล

สำหรับพื้นที่โครงการในจังหวัดสตูลไม่พบกลุ่มรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่านแต่อย่างใด ทั้งนี้ อาจได้รับผลกระทบจากแนวกลุ่มรอยเลื่อนใกล้เคียง โดยรอยเลื่อนมีพลังที่ใกล้เคียงโครงการมากที่สุด คือ รอยเลื่อนคลองมะรุ่ย

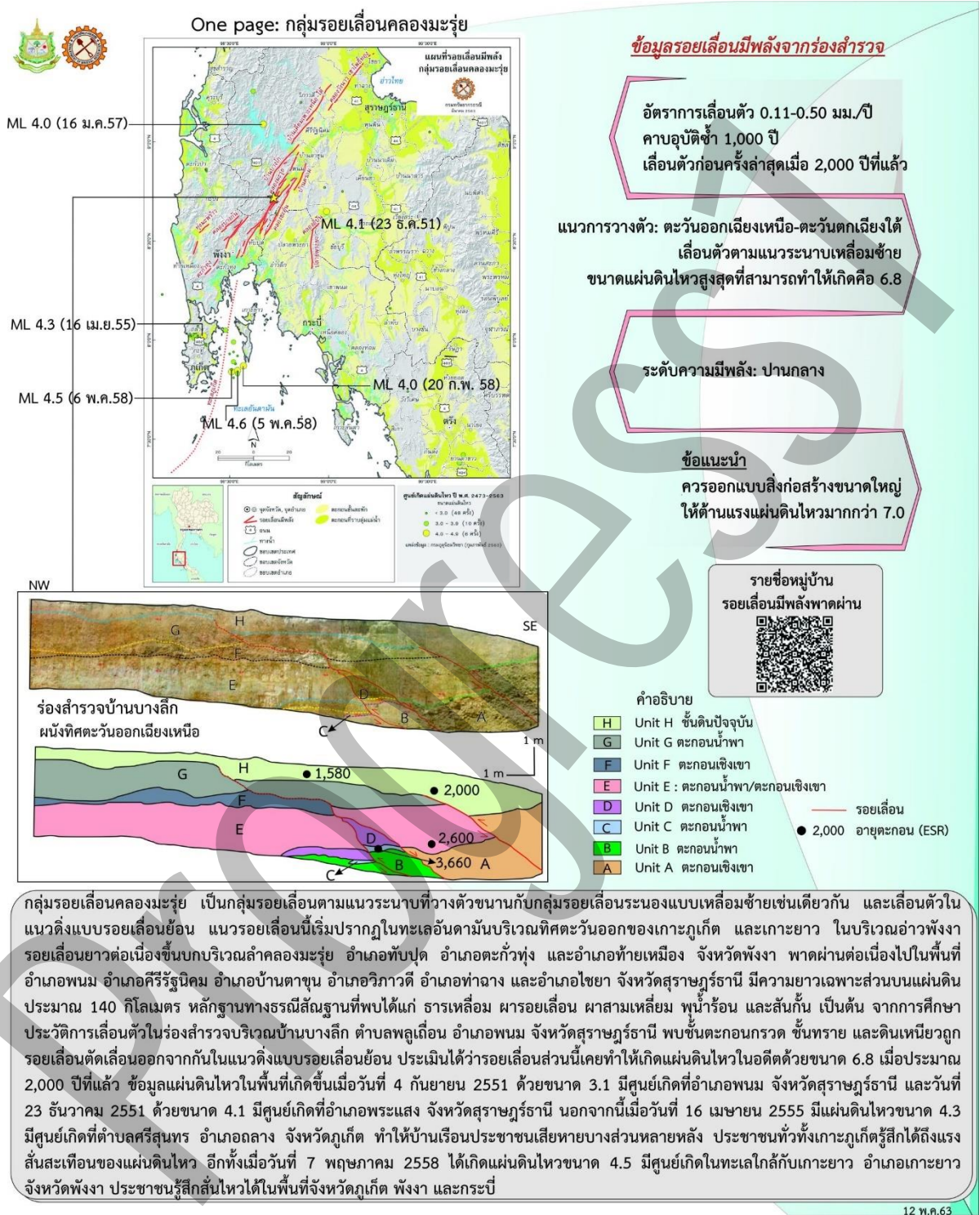
ที่มา : ดัดแปลงจากกรมทรัพยากรธรณี, 2563. แผนที่รอยลุ่มน้ำฝั้งในประเทศไทย 16 กลุ่มรอยลุ่มน้ำฝั้ง_ปรับปรุง มีนาคม 2563.

รูปที่ 7.8-12 แผนที่รอยลุ่มน้ำฝั้งในประเทศไทย

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี, 2563. คุณลักษณะเฉพาะของ 16 กลุ่มรอยเลื่อนมีพลัง (กลุ่มรอยเลื่อนระนอง).

รูปที่ 7.8-13 ข้อมูลรอยเลื่อนมีพลังจากร่องสำรวจกลุ่มรอยเลื่อนระนอง

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี, 2563. คุณลักษณะเฉพาะของ 16 กลุ่มรอยเลื่อนมีพลัง (กลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย).

รูปที่ 7.8-14 ข้อมูลรอยเลื่อนมีพลังจากร่องสำรวจกลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย

5) ทรัพยากรดิน

5.1) การศึกษาทรัพยากรดินในด้านลักษณะและคุณสมบัติของดินครอบคลุมทั้งทางด้านกายภาพ เคมี และชีวภาพ โดยเป็นข้อมูลตัวแทนของสภาพปัจจุบันของทรัพยากรดิน เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรดิน และนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

5.2) รวบรวมและศึกษาข้อมูลทุติยภูมิด้านทรัพยากรดินในบริเวณพื้นที่ศึกษา ได้แก่

- แผนที่ชุดดิน (Soil Series) มาตราส่วน 1:25,000 จากการสำรวจดินของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- รายงานการสำรวจกลุ่มชุดดินของจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล เกี่ยวกับลักษณะทรัพยากรดิน

5.3) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านทรัพยากรดินในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

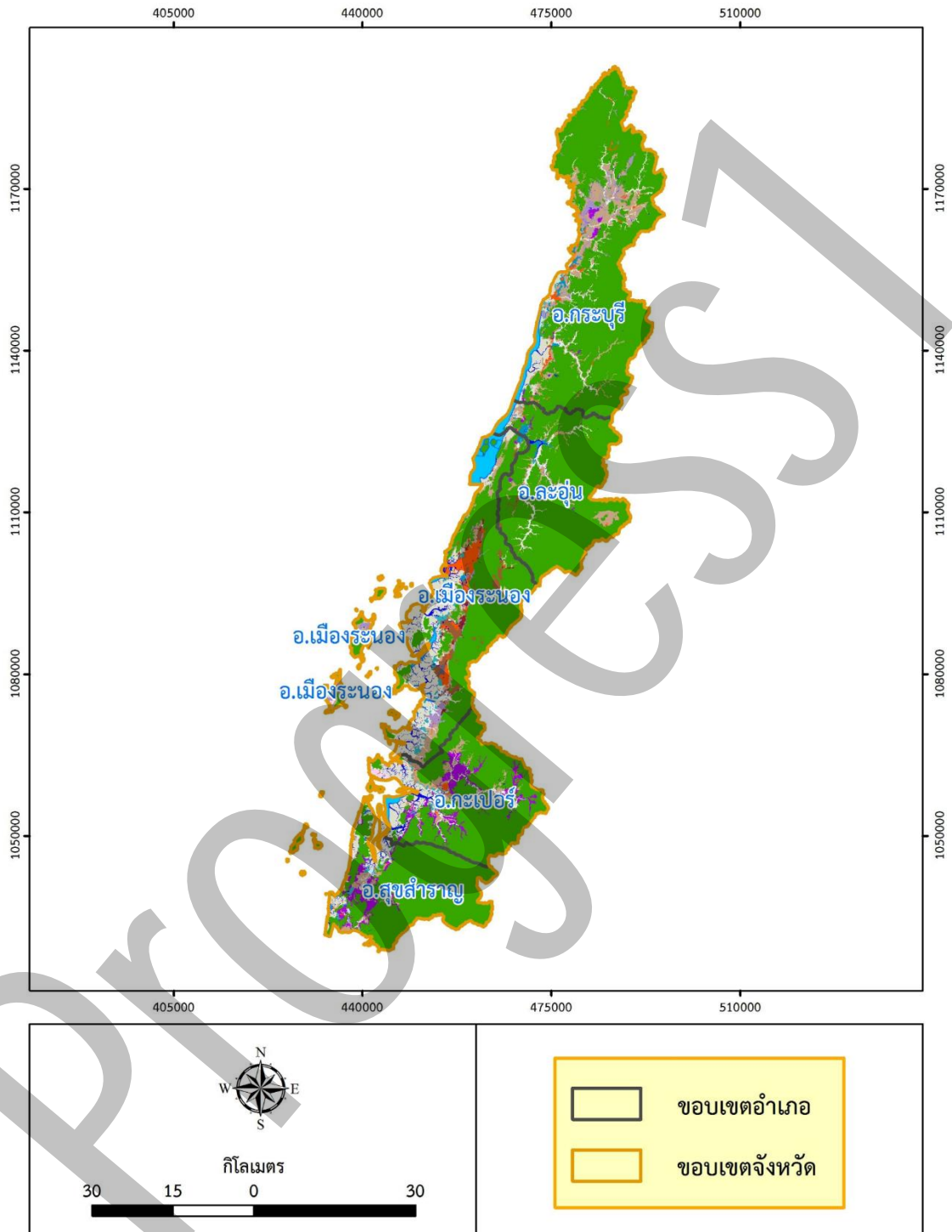
(1) จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลแผนที่ชุดดิน จังหวัดระนอง จากกรมพัฒนาที่ดิน พบกลุ่มชุดดินทั้งหมด จำนวน 11 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ 2, 6, 10, 13, 26, 32, 34, 43, 45, 53, และ 62 โดยกลุ่มชุดดินที่มีพื้นที่มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ กลุ่มชุดดินที่ 62 มีจำนวนพื้นที่ 1,431,267.90 ไร่ รองลงมาคือกลุ่มชุดดินที่ 13 มีจำนวนพื้นที่ 156,675.40 ไร่ และกลุ่มชุดดินที่ 26 มีจำนวนพื้นที่ 128,690.88 ไร่ ทั้งนี้ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดินแต่ละชนิด มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-10 และรูปที่ 7.8-15

ตารางที่ 7.8-10 กลุ่มชุดดินจังหวัดระนอง

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
2	489.42	กลุ่มดินเหนียวลึกมาก ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก อาจพบจุดประสีเหลืองฟางขาวของสารประกอบกำมะถันลึกกว่า 100 ซม. จากผิวดิน การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
6	547.79	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
10	9,090.00	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดตื้นที่เกิดจากตะกอนนํ้าทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดรุนแรงมาก การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
13	156,675.40	กลุ่มดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็วมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
26	128,690.88	กลุ่มดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
32	42,473.15	กลุ่มดินร่วนหรือดินทรายแป้งละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
34	2,915.12	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
43	9,827.98	กลุ่มดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือสันทรายชายทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
45	7,481.54	กลุ่มดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
53	50,760.86	กลุ่มดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
62	1,431,267.90	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดระนอง. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดระนอง. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้
จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

รูปที่ 7.8-15 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดระนอง

(2) จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลแผนที่ชุดดินจังหวัดพังงา จากกรมพัฒนาที่ดิน พบกลุ่มชุดดินทั้งหมด จำนวน 17 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ 5, 6, 13, 17, 18, 26, 32, 34, 39, 42, 43, 45, 50, 51, 53, 59 และ 60 โดยกลุ่มชุดดินที่มีพื้นที่มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ กลุ่มชุดดินที่ 26 มีจำนวนพื้นที่ 301,285.50 ไร่ รองลงมาคือกลุ่มชุดดินที่ 13 มีจำนวนพื้นที่ 290,837.88 ไร่ และกลุ่มชุดดินที่ 34 มีจำนวนพื้นที่ 109,322.15 ไร่ ทั้งนี้ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดินแต่ละชนิดมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-11 และรูปที่ 7.8-16

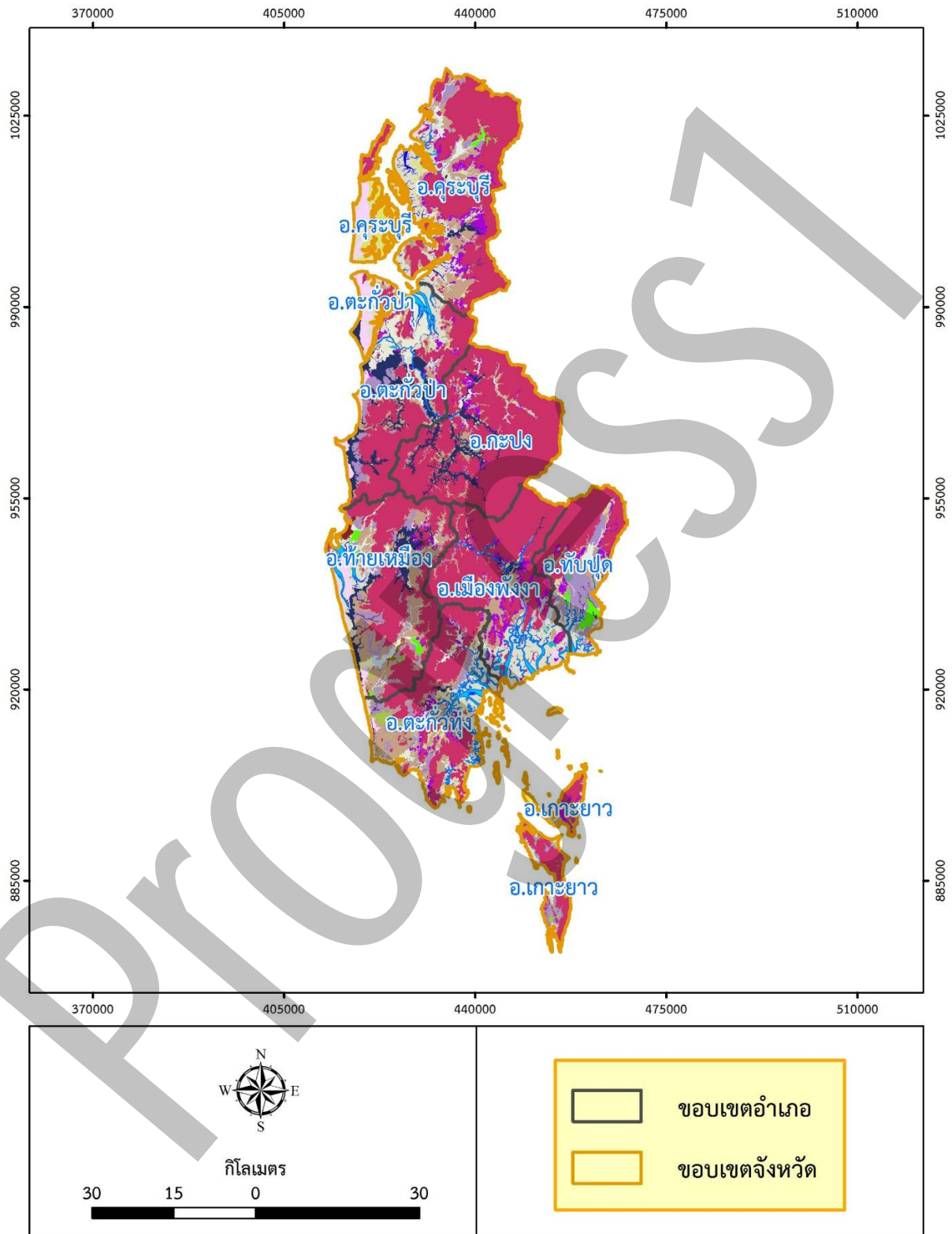
ตารางที่ 7.8-11 กลุ่มชุดดินจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
5	5,765.10	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
6	6,128.13	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
13	290,837.88	กลุ่มดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
17	1,347.28	กลุ่มดินร่วนหยาบที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า มีชั้นแน่นที่บภายในมีความลึก 100 เซนติเมตร จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
18	1,932.32	กลุ่มดินเค็มที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า มีคาบเกลือลอยหนาหรือมีชั้นดานแข็งที่สะสมเกลือภายในมีความลึก 100 เซนติเมตร จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
26	301,285.50	กลุ่มดินเหนียวลึกมากสีดําที่มีรอยแตกกระแหงกว้างและลึก ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
32	58,267.12	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
34	109,322.15	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
39	13,614.97	กลุ่มดินทรายหนาปานกลางที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบที่บอยู่บนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
42	14,654.59	กลุ่มดินทรายหนาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
43	67,465.18	กลุ่มดินตื้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
45	2,197.53	กลุ่มดินตื้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ 7.8 11 กลุ่มชุดดินจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
50	1,653.47	กลุ่มดินร่วนสีปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
51	24,567.41	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างดีมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
53	100,278.07	กลุ่มดินเหนียวสีปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
59	13,204.74	กลุ่มดินร่วนหยาบหรือดินร่วนละเอียดที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นสลับเนื้อดินไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว
60	9,935.19	กลุ่มดินร่วนที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดพังงา. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.idd.go.th/Default.aspx>

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดพังงา. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ddd.go.th/Default.aspx>

รูปที่ 7.8-16 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดพังงา

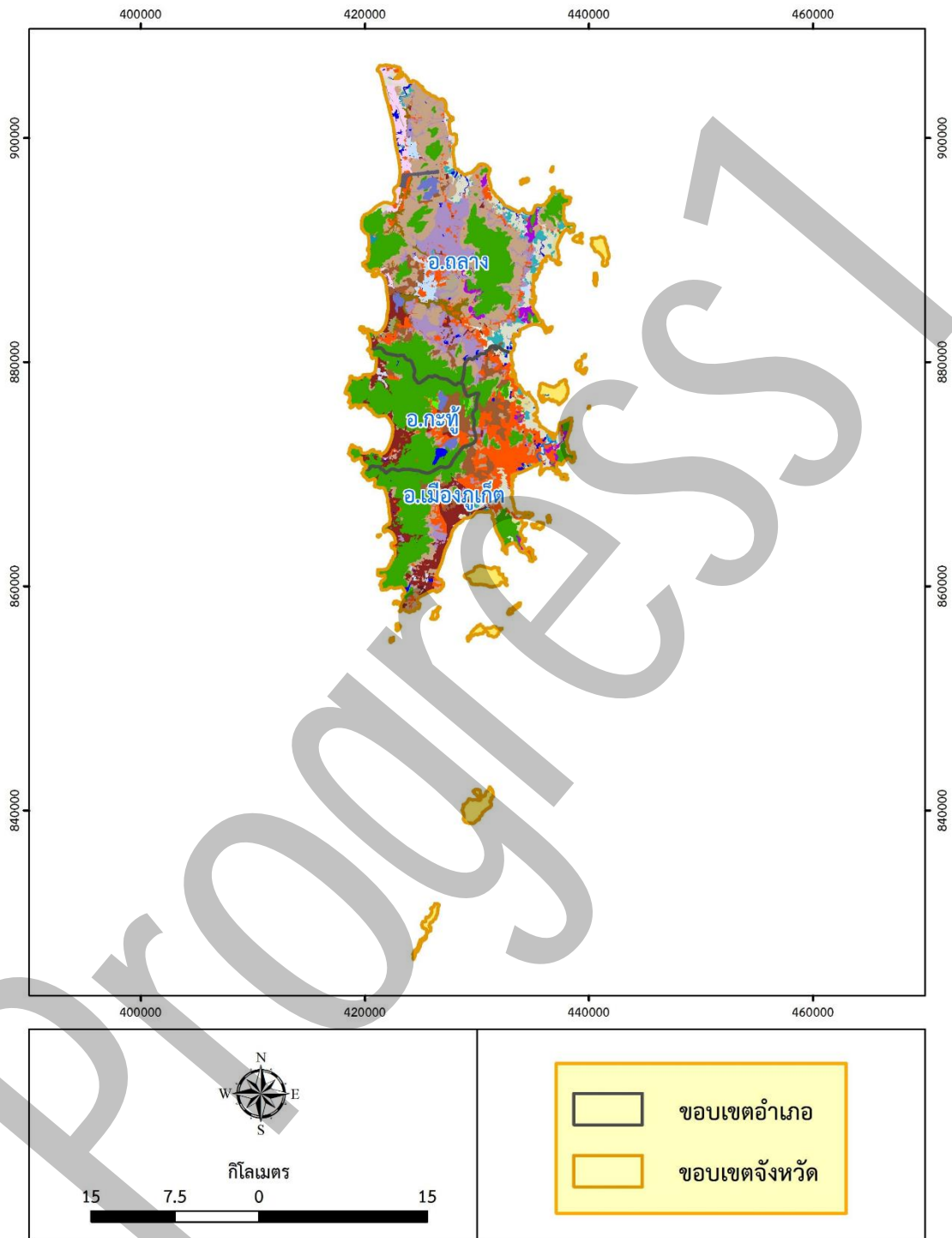
(3) จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลแผนที่ชุดดิน จังหวัดภูเก็ต จากกรมพัฒนาที่ดิน ที่ดิน พบกลุ่มชุดดินทั้งหมด จำนวน 14 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ 6, 10, 13, 17, 23, 26, 32, 34, 39, 43, 45, 51, 53, และ 62 โดยกลุ่มชุดดินที่มีพื้นที่มากที่สุด คือ กลุ่มชุดดินที่ 62 มีจำนวนพื้นที่ 102,968.86 ไร่ รองลงมาคือกลุ่มชุดดินที่ 26 มีจำนวนพื้นที่ 53,424.55 ไร่ และกลุ่มชุดดินที่ 13 มีจำนวนพื้นที่ 22,767.30 ไร่ ทั้งนี้ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดินแต่ละชนิดมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-12 และรูปที่ 7.8-17

ตารางที่ 7.8-12 กลุ่มชุดดินจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
 6	4,468.22	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากการระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 10	216.78	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดที่เกิดจากตะกอนนํ้าทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดรุนแรงมาก การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 13	22,767.30	กลุ่มดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
 17	4,664.78	กลุ่มดินร่วนหยาบที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า มีชั้นแน่นที่ภายในมีความลึก100 เซนติเมตร จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นด่างเล็กน้อยการระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 23	825.94	กลุ่มดินต้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 26	53,424.55	กลุ่มดินเหนียวลึกมากสีดํ้าที่มีรอยแตกแหว่งกว้างและลึก ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
 32	710.36	กลุ่มดินร่วนละเอียดถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
 34	28,177.10	กลุ่มดินร่วนละเอียดถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
 39	597.34	กลุ่มดินทรายหนาปานกลางที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบที่บอบยุบชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 43	7,021.88	กลุ่มดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 45	3,212.46	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำดีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 51	3,042.96	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างดีมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 53	3,943.89	กลุ่มดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 62	102,968.86	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษาสำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน,2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dionline.idd.go.th/Default.aspx>

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566.
เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

รูปที่ 7.8-17 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดภูเก็ต

(4) จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลแผนที่ชุดดิน จังหวัดกระบี่ จากกรมพัฒนาที่ดิน พบกลุ่มชุดดินทั้งหมด จำนวน 17 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ 5, 6, 13, 14, 23, 26, 32, 34, 39, 42, 43, 45, 50, 51, 53, 59 และ 60 โดยกลุ่มชุดดินที่มีพื้นที่มากที่สุด คือ กลุ่มชุดดินที่ 34 มีจำนวนพื้นที่ 793,441.94 ไร่ รองลงมาคือกลุ่มชุดดินที่ 26 มีจำนวนพื้นที่ 391,349.06 ไร่ และกลุ่มชุดดินที่ 50 มีจำนวนพื้นที่ 327,617.60 ไร่ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-13 และรูปที่ 7.8-18

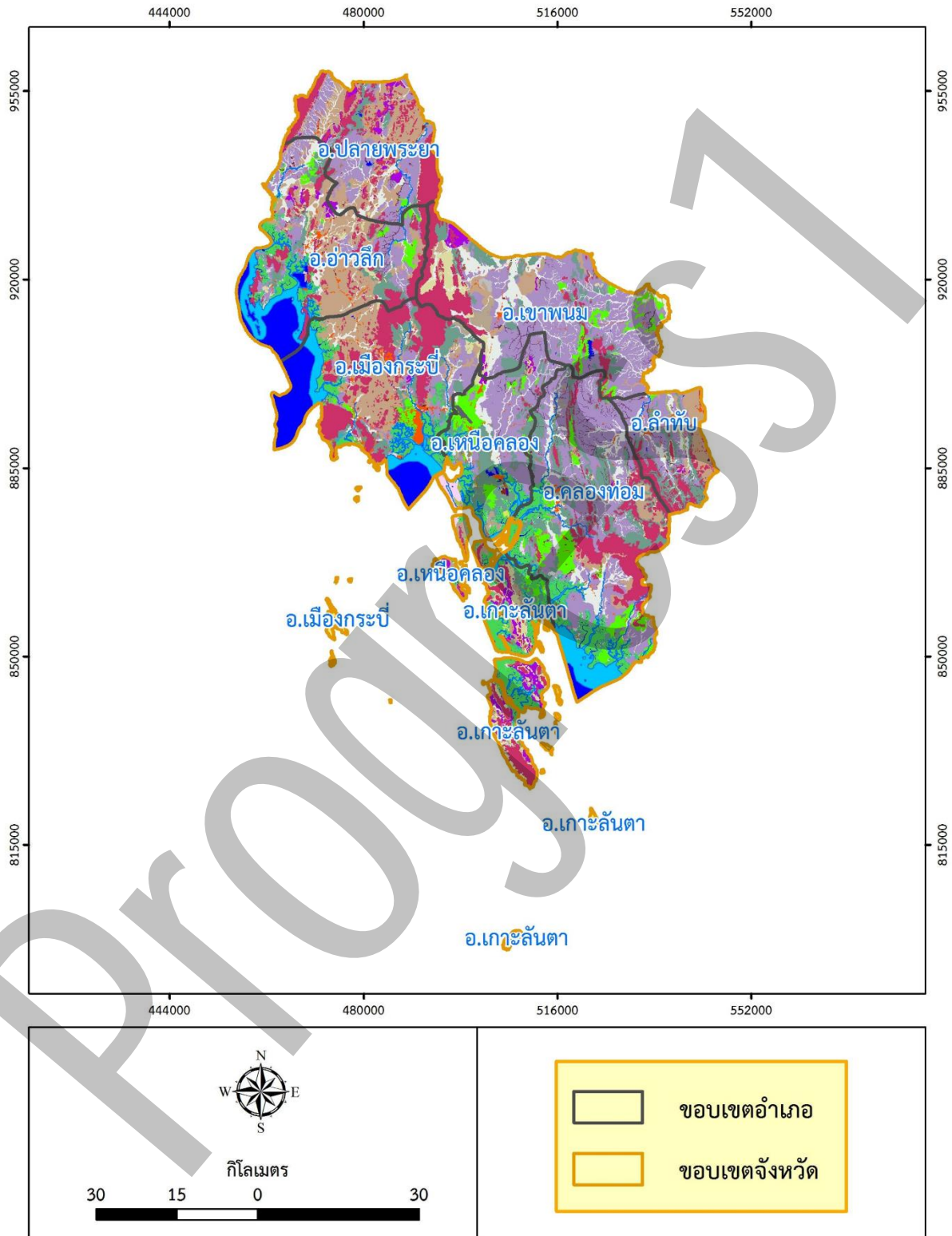
ตารางที่ 7.8-13 กลุ่มชุดดินจังหวัดกระบี่

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
5	3,223.95	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
6	255.13	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากการระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
13	9,640.44	กลุ่มดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็วมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
14	1,969.46	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดลึกปานกลางและมีชั้นดินเลเยที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินเปรี้ยวจัดหรือดินกรดกำมะถันภายในความลึก 150 เซนติเมตร จากผิวดิน ดินบนปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากและดินล่างมีปฏิกริยาเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
23	302.42	กลุ่มดินตื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
26	391,349.06	กลุ่มดินเหนียวลึกมากสีดําที่มีรอยแตกกระแหงกว้างและลึก ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
32	271,101.00	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
34	793,441.94	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
39	120,518.41	กลุ่มดินทรายหนาปานกลางที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบที่ขอยุบนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแฉ่ง ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
42	1,935.69	กลุ่มดินทรายหนาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
43	15,329.33	กลุ่มดินตื้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
45	39,714.27	กลุ่มดินตื้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำดีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
50	327,617.60	กลุ่มดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ 7.8 13 กลุ่มชุดดินจังหวัดกระบี่ (ต่อ)

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
51	64,864.49	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินนเป็นกรดจัด มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างดีมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
53	58,071.76	กลุ่มดินเหนียวลึกลับปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกแร่หรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
59	8,725.85	กลุ่มดินร่วนหยาบหรือดินร่วนละเอียดที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นสลับเนื้อดินไม่แน่นอนชั้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว
60	22,812.78	กลุ่มดินร่วนที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

รูปที่ 7.8-18 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดกระบี่

(5) จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลแผนที่ชุดดินจังหวัดตรัง จากกรมพัฒนาที่ดิน พบกลุ่มชุดดินทั้งหมด จำนวน 21 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ 3, 5, 6, 10, 14, 17, 23, 25, 26, 32, 34, 39, 42, 43, 45, 50, 51, 53, 59, 60 และ 62 โดยกลุ่มชุดดินที่มีพื้นที่มากที่สุด คือ กลุ่มชุดดินที่ 62 มีจำนวนพื้นที่ 724,492.10 ไร่ รองลงมาคือกลุ่มชุดดินที่ 34 มีจำนวนพื้นที่ 579,123.56 ไร่ และกลุ่มชุดดินที่ 26 มีจำนวนพื้นที่ 365,626.75 ไร่ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-14 และรูปที่ 7.8-19

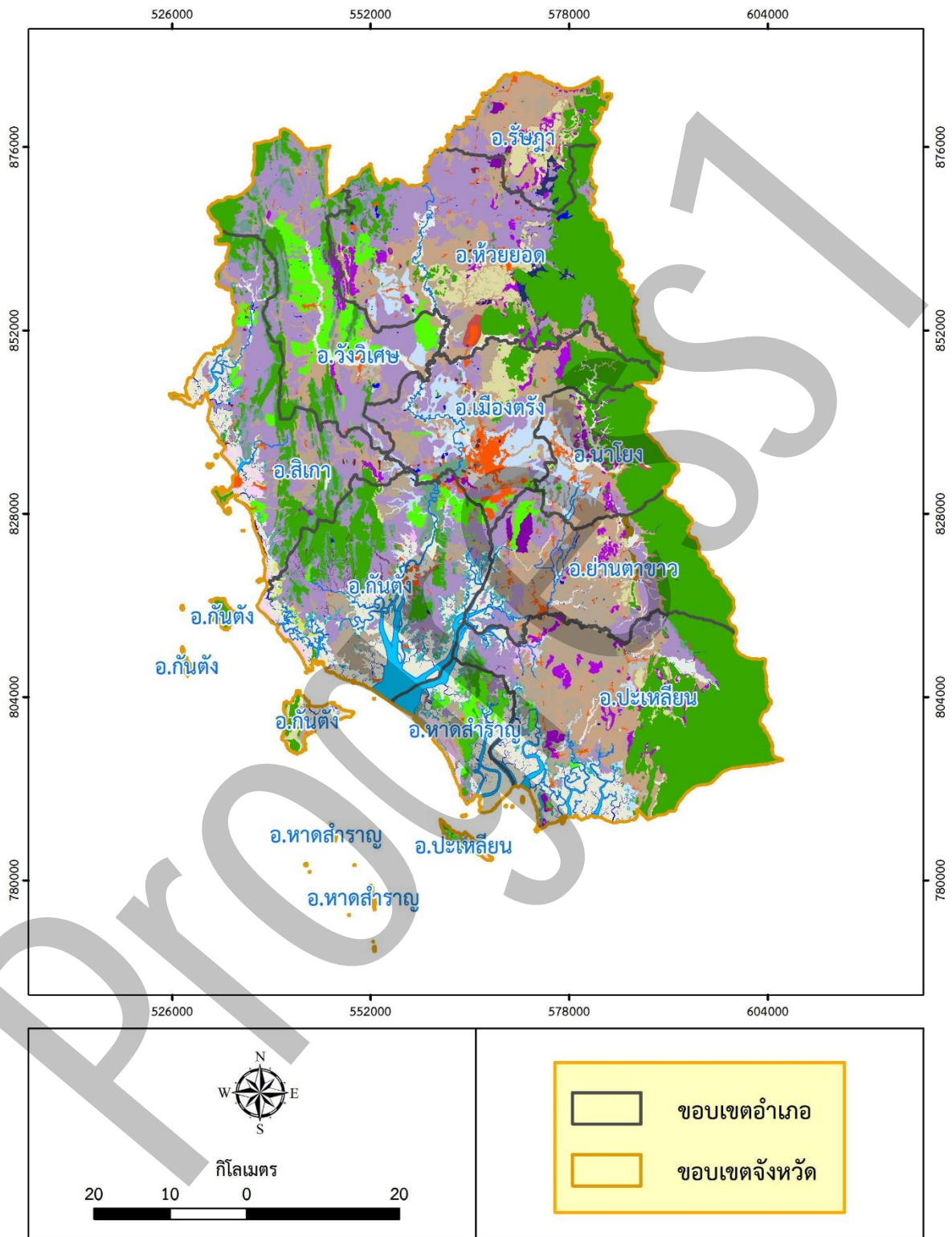
ตารางที่ 7.8-14 กลุ่มชุดดินจังหวัดตรัง

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
 3	823.71	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อย อาจพบชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลที่ไม่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถันภายในความลึก 150 เซนติเมตร จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
 5	11,246.23	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
 6	100,480.43	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 10	3,926.52	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดรุนแรงมาก การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 14	16,769.84	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดลึกปานกลางและมีชั้นดินเลนที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินเปรี้ยวจัดหรือดินกรดกำมะถันภายในความลึก 150 เซนติเมตร จากผิวดิน ดินบน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก และดินล่างมีปฏิกริยาเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 17	2,766.58	กลุ่มดินร่วนหยาบที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า มีชั้นแน่นที่ภายในมีความลึก 100 เซนติเมตร จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 23	2,821.48	กลุ่มดินตื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 25	10,400.24	กลุ่มดินเหนียวจัดสีแดงลึกมากที่เกิดจากหินภูเขาไฟ มีปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
 26	365,626.75	กลุ่มดินเหนียวลึกมากสีดำที่มีรอยแตกกระแหงกว้างและลึก ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
 32	71,464.25	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
 34	579,123.56	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

ตารางที่ 7.8 14 กลุ่มชุดดินจังหวัดตรัง (ต่อ)

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
 39	110,503.63	กลุ่มดินทรายหนาปานกลางที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบที่บอบ บนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแบ่ง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีอยู่บนชั้นดิน ที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 42	4,782.47	กลุ่มดินทรายหนาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็น กรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 43	23,743.48	กลุ่มดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำ ของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 45	227,013.42	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 50	97,714.48	กลุ่มดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 51	95,220.77	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้าง ดีมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 53	64,098.61	กลุ่มดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 59	5,869.02	กลุ่มดินร่วนหยาบหรือดินร่วนละเอียดที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นสลับเนื้อดินไม่แน่นอนชั้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว
 60	7,114.35	กลุ่มดินร่วนที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึง ปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง
 62	724,492.10	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มี การศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่า ยากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดตรัง. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก
<https://dinonline.ddd.go.th/Default.aspx>

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดตรัง. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

รูปที่ 7.8-19 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดตรัง

(6) จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลแผนที่ชุดดินจังหวัดสตูล จากกรมพัฒนาที่ดินพบว่า พบกลุ่มชุดดินทั้งหมด จำนวน 11 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ 5, 6, 7, 10, 14, 17, 19, 23, 25, 26, 32, 34, 42, 43, 45, 50, 51, 53, 59, 60 และ 62 โดยกลุ่มชุดดินที่มีพื้นที่มากที่สุด คือ กลุ่มชุดดินที่ 62 มีจำนวนพื้นที่ 592,216.56 ไร่ รองลงมาคือกลุ่มชุดดินที่ 45 มีจำนวนพื้นที่ 178,482.97 ไร่ และกลุ่มชุดดินที่ 26 มีจำนวนพื้นที่ 162,571.39 ไร่ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-15 และรูปที่ 7.8-20

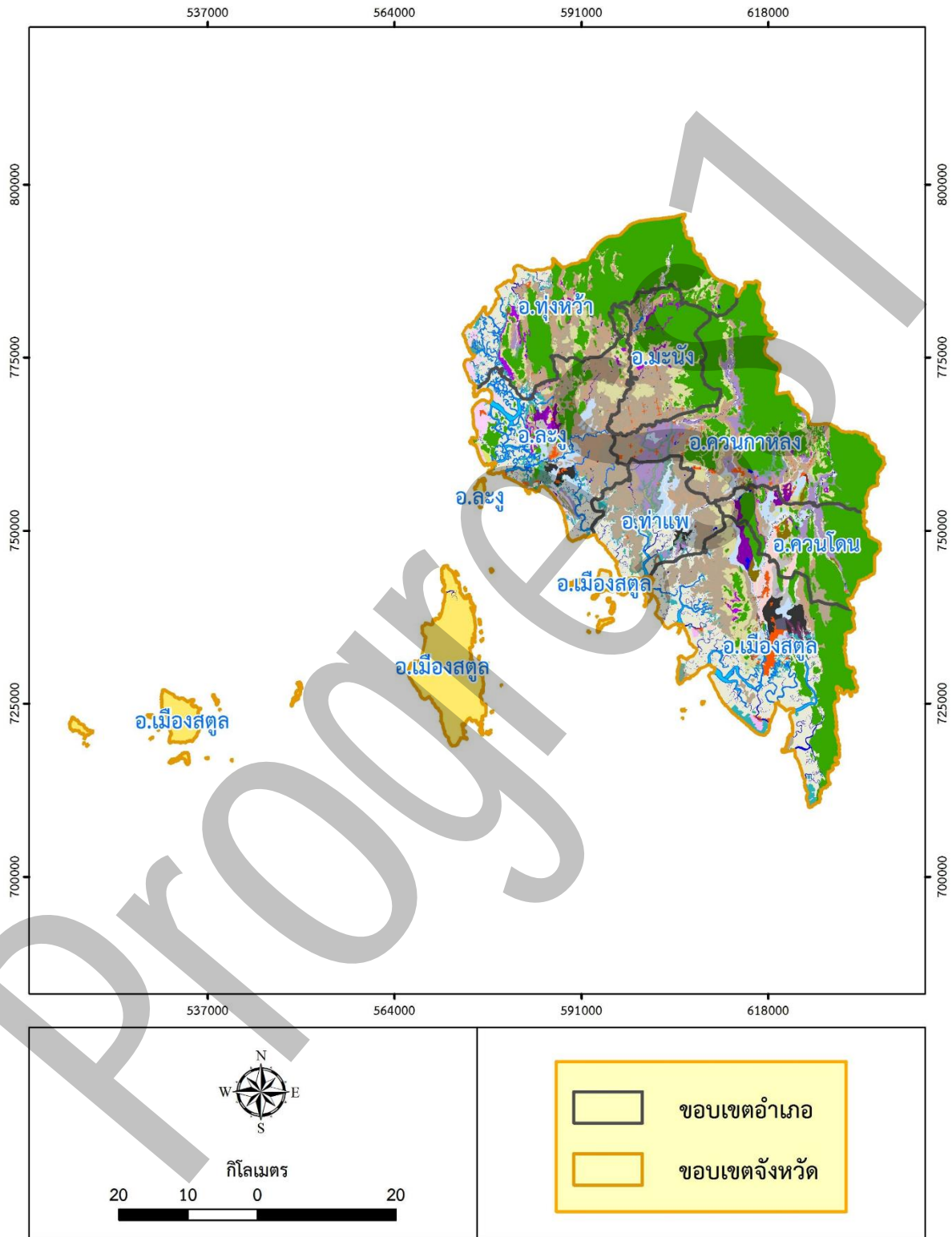
ตารางที่ 7.8-15 กลุ่มชุดดินจังหวัดสตูล

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
5	12,114.52	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
6	44,504.89	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
7	12,691.61	กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
10	1,920.67	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดที่เกิดจากตะกอนนํ้าทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดรุนแรงมาก การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
14	5,172.56	กลุ่มดินเปรี้ยวจัดลึกปานกลางและมีชั้นดินเลยที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินเปรี้ยวจัดหรือดินกรดกำมะถันภายในความลึก 150 เซนติเมตร จากผิวดิน ดินบนปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก และดินล่างมีปฏิกริยาเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
17	5,648.90	กลุ่มดินร่วนหยาบที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า มีชั้นแน่นที่ภายในมีความลึก 100 เซนติเมตร จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นด่างเล็กน้อยการระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
19	15,724.22	กลุ่มดินร่วนหยาบที่ลึกมากเกิดจากตะกอนลำนํ้าในสวนต่ำของพื้นที่ริมแม่นํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างเลวถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
23	1,582.52	กลุ่มดินต้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
25	12,461.75	กลุ่มดินเหนียวจัดสีแดงลึกมากที่เกิดจากหินภูเขาไฟ มีปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดการระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
26	162,571.39	กลุ่มดินเหนียวลึกมากสีดําที่มีรอยแตกระแหงกว้างและลึก ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
32	30,864.96	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
34	57,741.62	กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
42	997.51	กลุ่มดินทรายหนาที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือตะกอนเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
43	16,239.13	กลุ่มดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำของดินดีถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ 7.8 15 กลุ่มชุดดินจังหวัดสตูล (ต่อ)

กลุ่มชุดดินที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ลักษณะเด่นของกลุ่มชุดดิน
 45	178,482.97	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง มีการระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 50	16,060.11	กลุ่มดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน กอนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 51	119,395.88	กลุ่มดินต้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างดีมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 53	15,653.98	กลุ่มดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 59	1,738.31	กลุ่มดินร่วนหยาบหรือดินร่วนละเอียดที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นสลับเนื้อดินไม่แน่นอนชั้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว
 60	3,119.21	กลุ่มดินร่วนที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง
 62	592,216.56	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.idd.go.th/Default.aspx>

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, 2566. บริการข้อมูลดินและการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dinonline.ldd.go.th/Default.aspx>

รูปที่ 7.8-20 แผนที่กลุ่มชุดดินจังหวัดสตูล

6) ทรัพยากรน้ำ

6.1) การศึกษาสภาพอุทกวิทยาและคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำทะเล ในปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษาโครงการเพื่อประเมินผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงต่อสภาพอุทกวิทยา และคุณภาพน้ำต่อแหล่งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำทะเล ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ และเพื่อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หากการดำเนินโครงการก่อให้เกิดผลกระทบ

- 6.2) - รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านอุทกวิทยาน้ำผิวดินและคุณภาพน้ำผิวดินบริเวณพื้นที่ศึกษาโครงการจากรายงาน เอกสารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
- รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับอุทกวิทยาน้ำใต้ดิน และคุณภาพน้ำใต้ดิน บริเวณพื้นที่โครงการจากกรมทรัพยากรน้ำบาดาล
- รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับอุทกวิทยาน้ำทะเล และคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย กรมควบคุมมลพิษ

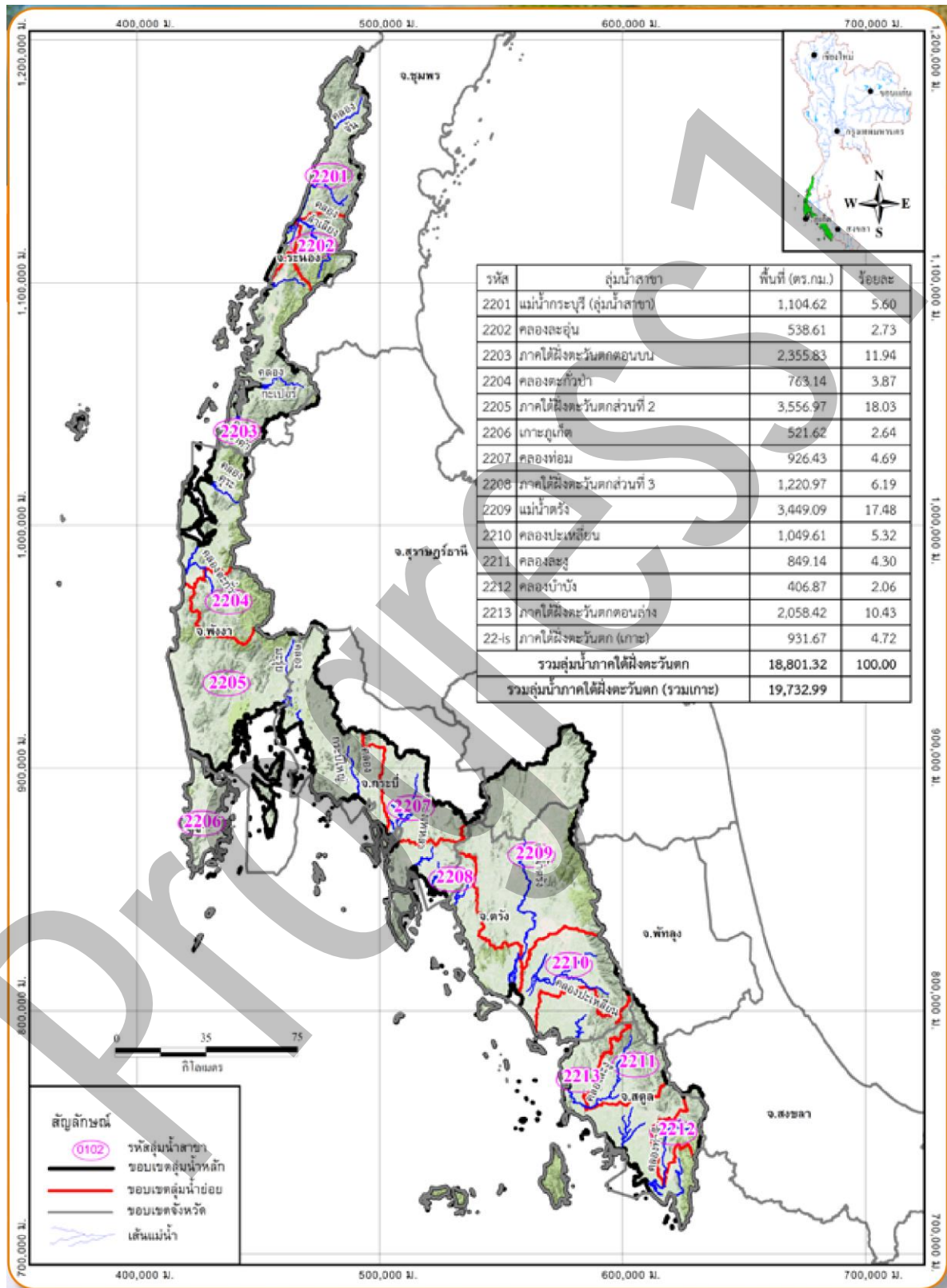
6.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านทรัพยากรน้ำในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1) อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำผิวดิน

- อุทกวิทยาน้ำผิวดิน

จากการรวบรวมข้อมูลในรายงาน 22 กลุ่มน้ำในประเทศไทย และพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำ พ.ศ.2564 พบว่าพื้นที่ตั้งโครงการอยู่ในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก แสดงดังรูปที่ 7.8-21 รายละเอียดดังนี้

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ, พ.ศ. 2564. 22 ลุ่มน้ำในประเทศไทย และพระราชกฤษฎีกา กำหนดลุ่มน้ำ พ.ศ.2564. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม พ.ศ. 2566. จาก <http://www.onwr.go.th/?p=10637>

รูปที่ 7.8-21 แผนที่แสดงลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก

ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 19,732.99 ตารางกิโลเมตร ส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง และสตูล และยังครอบคลุมพื้นที่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี พัทลุง และสงขลาเล็กน้อย ประกอบด้วย 13 ลุ่มน้ำสาขา รายละเอียดแสดงดัง ตารางที่ 7.8-16 มีความยาวลำน้ำโดยประมาณ 190 กิโลเมตร ระดับความสูง 0-210 เมตร รทก.

ตารางที่ 7.8-16 ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตก

ลำดับที่	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่		ร้อยละของพื้นที่ในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก	ครอบคลุมพื้นที่บางส่วน	
		(ตร.กม.)	(ไร่)		จังหวัด	อำเภอ
1.	แม่น้ำกระบุรี (ลุ่มน้ำสาขา)	1,019.69	637,307	5.41	- ชุมพร	- ท่าแซะ สวี และเมืองระนอง
					- ระนอง	- กระบุรี ละอุ่น และเมืองระนอง
2.	คลองละอุ่น	534.35	333,970	2.84	- ชุมพร	- สวี หลังสวน และพะโต๊ะ
					- ระนอง	- กระบุรี ละอุ่น และเมืองระนอง
3.	ภาคใต้ฝั่งตะวันตก ตอนบน	2,365.34	1,478,335	12.55	- ชุมพร	- พะโต๊ะ
					- ระนอง	- กิ่งอำเภอสุขสำราญ กะเปอร์ ละอุ่น และเมืองระนอง
					- สุราษฎร์ธานี	- ท่าชนะ ท่าฉาง บ้านตาขุน และพนม
					- พังงา	- กระบุรี และตะกั่วป่า
4.	คลองตะกั่วป่า	766.25	478,909	4.07	- สุราษฎร์ธานี	- พนม
					- พังงา	- ตะกั่วป่า กะปง เมืองพังงา และท้ายเหมือง
5.	ภาคใต้ฝั่งตะวันตก ส่วนที่ 2	3,610.34	2,256.465	19.16	- สุราษฎร์ธานี	- พนม
					- พังงา	- กะปง ตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า ทับปุด ท้ายเหมือง และเมืองพังงา
					- กระบี่	- เกาะยาว เขาพนม คลองท่อม ปลายพระยา เมืองกระบี่ เหนือคลอง และอ่าวลึก
6.	เกาะภูเก็ต	518.89	324,308	2.75	- ภูเก็ต	- กระทุ้ง ถลาง และเมืองภูเก็ต
7.	คลองท่อม	992.93	620,580	5.27	- กระบี่	- เขาพนม คลองท่อม เมืองกระบี่ ลำทับ และเหนือคลอง
					- ตรัง	- วังวิเศษ

ตารางที่ 7.8 16 ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตก (ต่อ)

ลำดับที่	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่		ร้อยละ ของพื้นที่ ในลุ่มน้ำ ภาคใต้ฝั่ง ตะวันตก	ครอบคลุมพื้นที่บางส่วน	
		(ตร.กม.)	(ไร่)		จังหวัด	อำเภอ
8.	ภาคใต้ฝั่ง ตะวันตกส่วนที่ 3	1,227.28	767,050	6.51	- กระบี่ - ตรัง	- เกาะลันตา คลองท่อม - กันตัง วังวิเศษ และสิเกา
9.	แม่น้ำตรัง	3,446.22	2,153,889	18.29	- นครศรีธรรมราช - กระบี่ - ตรัง - พัทลุง	- ช้างกลาง ทุ่งสง นาบอน บาง ขัน ร่อนพิบูลย์ และลานสกา - คลองท่อม และลำทับ - กันตัง นาโยง เมืองตรัง รัชฎา วังวิเศษ สิเกา และห้วย ยอด - ป่าพยอม ศรีบรรพต และศรี นครินทร์
10.	คลองปะเหลียน	1,047.25	654,531	5.56	- ตรัง - พัทลุง	- กิ่งอำเภอหาดสำราญกันตัง นาโยง ปะเหลียน เมืองตรัง และ ย่านตาขาว - ศรีนครินทร์ และกงหรา
11	คลองละงู	881.81	551,130	4.68	- พัทลุง - ตรัง - สตูล - สงขลา	- ป่าบอน และตะโหมด - ปะเหลียน - ทุ่งหว้า ควนกาหลง มะมิง และละงู - รัตภูมิ
12	คลองบ่าบั้ง	413.19	258,245	2.19	- สตูล - สงขลา	- ควนกาหลง ควนโดน ท่าแพ และเมืองสตูล - คลองหอยโข่ง รัตภูมิ สะเดา และหาดใหญ่
13	ภาคใต้ฝั่ง ตะวันตกตอนล่าง	2,017.65	1,261,032	10.71	- ตรัง - สตูล - สงขลา	- กิ่งอำเภอหาดสำราญ และปะ เหลียน - ควนกาหลง ควนโดน ท่าแพ ทุ่งหว้า เมืองสตูล และละงู - รัตภูมิ
รวม		18,841.20	11,775,750	100		

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ, พ.ศ. 2564. 22 ลุ่มน้ำในประเทศไทย และพระราชกฤษฎีกา กำหนดลุ่มน้ำ พ.ศ.2564.

สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <http://www.onwr.go.th/?p=10637>

- คุณภาพน้ำผิวดิน

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประจำปี พ.ศ. 2561 โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 15 (ภูเก็ต) ที่ดำเนินการติดตามคุณภาพน้ำผิวดินในพื้นที่ 5 จังหวัด จำนวน 8 แหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำกระบุรี คลองหาดส้มแป้น คลองตะกั่วป่า คลองพังงา คลองบางใหญ่ คลองกระบี่ใหญ่ คลองปะเหลียน แม่น้ำตรัง และจากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประจำปี พ.ศ. 2561 โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 16 (สงขลา) ที่ดำเนินการติดตามคุณภาพน้ำผิวดินในพื้นที่จังหวัดสตูล ซึ่งพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำทั่วไป หรือ Water Quality Index (WQI) ของกรมควบคุมมลพิษ แสดงถึงคุณภาพน้ำในภาพรวมโดยพิจารณาจาก 5 พารามิเตอร์ ได้แก่ ออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) และปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน (NH₃-N) พบว่า คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 7.8-17

ตารางที่ 7.8-17 คุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดระนอง-จังหวัดตรัง)

ลำดับที่	แม่น้ำ/คลอง	บริเวณ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ครั้งที่	WQI	ระดับคุณภาพ
1	แม่น้ำกระบุรี	ท่าเทียบเรือบ้านเขานางหงส์	ปากน้ำ	เมืองระนอง	ระนอง	1/2561	74.12	ดี
						2/2561	69.11	พอใช้
						3/2561	70.04	พอใช้
						4/2561	89.57	ดี
		คอคอดกระ	มะมู	กระบุรี	ระนอง	1/2561	69.40	พอใช้
						2/2561	52.11	เสื่อมโทรม
						3/2561	55.90	เสื่อมโทรม
						4/2561	90.14	ดี
2	คลองหาดสมเเป้น	ปากแม่น้ำระนอง บ.ปากน้ำ	ปากน้ำ	เมืองระนอง	ระนอง	1/2561	58.46	เสื่อมโทรม
						2/2561	57.55	เสื่อมโทรม
						3/2561	53.31	เสื่อมโทรม
						4/2561	53.76	เสื่อมโทรม
		สะพานหน้าโรงแรมจันทร์สม	เขานิเวศน์	เมืองระนอง	ระนอง	1/2561	66.84	พอใช้
						2/2561	59.44	เสื่อมโทรม
						3/2561	63.10	พอใช้
						4/2561	71.79	ดี
3	คลองตะกั่วป่า	สะพานคลองศก	เหล	กะปง	พังงา	1/2561	75.49	ดี
						2/2561	67.61	พอใช้
						43/2561	62.60	พอใช้
						4/2561	67.03	พอใช้

ตารางที่ 7.8 17 คุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดระนอง-จังหวัดตรัง) (ต่อ)

ลำดับที่	แม่น้ำ/คลอง	บริเวณ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ครั้งที่	WQI	ระดับคุณภาพ
		เทศบาลเมืองตะกั่วป่า	บางนายสี	ตะกั่วป่า	พังงา	1/2561	64.88	พอใช้
						2/2561	67.13	พอใช้
						3/2561	53.74	เสื่อมโทรม
						4/2561	83.27	ดี
4	คลองพังงา	สะพานทางเข้า Bangkaew Elephant camp	ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	พังงา	1/2561	76.75	ดี
						2/2561	69.19	พอใช้
						3/2561	55.43	เสื่อมโทรม
						4/2561	68.61	พอใช้
	สะพานคลองถนนใหม่	ถ้ำน้ำผุด	เมืองพังงา	พังงา	1/2561	73.87	ดี	
					2/2561	63.96	พอใช้	
					3/2561	63.15	พอใช้	
					4/2561	56.21	เสื่อมโทรม	
5	คลองบางใหญ่	บ้านคลองบางทะ หมู่บ้านรือคปาลัม	กะทู้	กะทู้	ภูเก็ต	1/2561	58.08	เสื่อมโทรม
						2/2561	46.59	เสื่อมโทรม
						3/2561	49.81	เสื่อมโทรม
						4/2561	35.91	เสื่อมโทรม
	สะพานกอจ้าน	ตลาดใหญ่	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	1/2561	14.28	เสื่อมโทรมมาก	
					2/2561	30.09	เสื่อมโทรมมาก	
					3/2561	27.69	เสื่อมโทรมมาก	
					4/2561	14.36	เสื่อมโทรมมาก	
6	คลองกระบี่ใหญ่	สะพานคลองใหญ่	ทับปริก	เมืองกระบี่	กระบี่	1/2561	72.19	ดี

ตารางที่ 7.8 17 คุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดระนอง-จังหวัดตรัง) (ต่อ)

ลำดับที่	แม่น้ำ/คลอง	บริเวณ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ครั้งที่	WQI	ระดับคุณภาพ	
		สะพานท่าหน้า				2/2561	55.57	เสื่อมโทรม	
						3/2561	59.84	เสื่อมโทรม	
						4/2561	88.40	ดี	
			กระบุรีใหญ่	เมืองกระบุรี	กระบุรี	1/2561	64.20	พอใช้	
						2/2561	52.92	เสื่อมโทรม	
						3/2561	61.04	พอใช้	
						4/2561	73.10	ดี	
7	คลองปะเหลียน		บ้านหัวสะพาน	ปะเหลียน	ปะเหลียน	ตรัง	1/2561	75.63	ดี
2/2561		63.88					พอใช้		
3/2561		57.73					เสื่อมโทรม		
4/2561		61.05					พอใช้		
			บ้านท่าพญา	ท่าพญา	ปะเหลียน	ตรัง	1/2561	58.51	เสื่อมโทรม
							2/2561	55.72	เสื่อมโทรม
							3/2561	53.85	เสื่อมโทรม
							4/2561	70.13	พอใช้
		ปากคลองปะเหลียน บ้านแหลม	วังวน	กันตัง	ตรัง	1/2561	74.02	ดี	
						2/2561	69.10	พอใช้	
						3/2561	65.12	พอใช้	
						4/2561	85.67	ดี	
8	แม่น้ำตรัง	ปากแม่น้ำตรัง บ้านเกาะเคียม	กันตังใต้	กันตัง	ตรัง	1/2561	73.56	ดี	

ตารางที่ 7.8 17 คุณภาพน้ำผิวดินภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดระนอง-จังหวัดตรัง) (ต่อ)

ลำดับที่	แม่น้ำ/คลอง	บริเวณ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ครั้งที่	WQI	ระดับคุณภาพ	
						2/2561	68.70	พอใช้	
						3/2561	62.28	พอใช้	
						4/2561	56.30	พอใช้	
						1/2561	64.53	พอใช้	
		ท่าแพขนานยนต์ เทศบาลเมืองกันตัง	กันตัง	กันตัง	กันตัง	ตรัง	2/2561	70.10	พอใช้
							3/2561	63.75	พอใช้
							4/2561	58.30	พอใช้
							1/2561	74.72	ดี
		ศาลาท่าน้ำ วัดประสิทธิชัย	ทับเที่ยง	เมืองตรัง	เมืองตรัง	ตรัง	2/2561	55.81	เสื่อมโทรม
							3/2561	68.15	พอใช้
							4/2561	59.03	เสื่อมโทรม
							1/2561	72.42	ดี
		สะพานคลองวัดบางดี	บางดี	ห้วยยอด	ห้วยยอด	ตรัง	2/2561	53.09	เสื่อมโทรม
							3/2561	58.99	เสื่อมโทรม
							4/2561	56.58	เสื่อมโทรม
							1/2561	67.14	พอใช้
สะพานต้นประดู่	ควนเมา	รัชฎา	รัชฎา	ตรัง	2/2561	55.50	เสื่อมโทรม		
					3/2561	70.69	ดี		
					4/2561	57.61	เสื่อมโทรม		

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมที่ 15 (ภูเก็ต), 2561. รายงานคุณภาพน้ำประจำปี พ.ศ. 2561. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://epo15.pcd.go.th/news_download/?cid=2

(2) อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำใต้ดิน

• อุทกวิทยาน้ำใต้ดิน

น้ำบาดาลสามารถกักเก็บอยู่ในส่วนที่เป็นโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่เกิดขึ้นภายหลังการเกิดของหิน เช่น รอยแตก รอยร้าว รอยเลื่อน และบริเวณชั้นหินผุ หรือในโพรงถ้ำซึ่งเกิดจากการละลายของหิน ชั้นหินที่กักเก็บน้ำไว้จนอิ่มตัวและให้น้ำได้ในปริมาณมากพอ เรียกว่า ชั้นหินอุ้มน้ำโดยทั่วไป แหล่งน้ำบาดาลในประเทศไทยจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ชั้นน้ำบาดาลตะกอนกรวดทราย และชั้นน้ำบาดาลหินแข็ง

จากรายงานสถานการณ์น้ำบาดาล ประจำปี พ.ศ. 2565 พบว่า พื้นที่ภาคใต้ มีบ่อสังเกตการณ์ทั้งหมด 154 สถานี 271 บ่อ ติดตามระดับน้ำบาดาลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2565 โดยระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงและมีความเคลื่อนไหวน้อยกว่า 5 เมตร สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ชั้นน้ำบาดาลตะกอนกรวดทราย

จังหวัดระนอง มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-6 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกันเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลลดลงเฉลี่ย 0.02 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 3.2 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.3 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดพังงา มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 0-9 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.02 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 3.7 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.6 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดภูเก็ต มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-5 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลลดลงเฉลี่ย 0.02 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 2.9 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.0 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดกระบี่ มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-9 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลลดลงเฉลี่ย 0.12 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 3.0 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.6 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดตรัง มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-7 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาล ลดลงเฉลี่ย 0.06 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 2.4 เมตรจากผิวดิน เป็น 2.7 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดสตูล มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-7 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลมีความเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาล ลดลงเฉลี่ย 0.02 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 2.2 เมตร เป็น 2.3 เมตรจากผิวดิน

ชั้นน้ำบาดาลหินแข็ง

จังหวัดระนอง มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-9 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาล ลดลงเฉลี่ย 0.14 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 3.1 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.8 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดพังงา มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-9

เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลลดลงเฉลี่ย 0.04 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 3.3 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.5 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดภูเก็ต มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-10 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาล ลดลงเฉลี่ย 0.04 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 3.1 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.3 เมตรจากผิวดิน

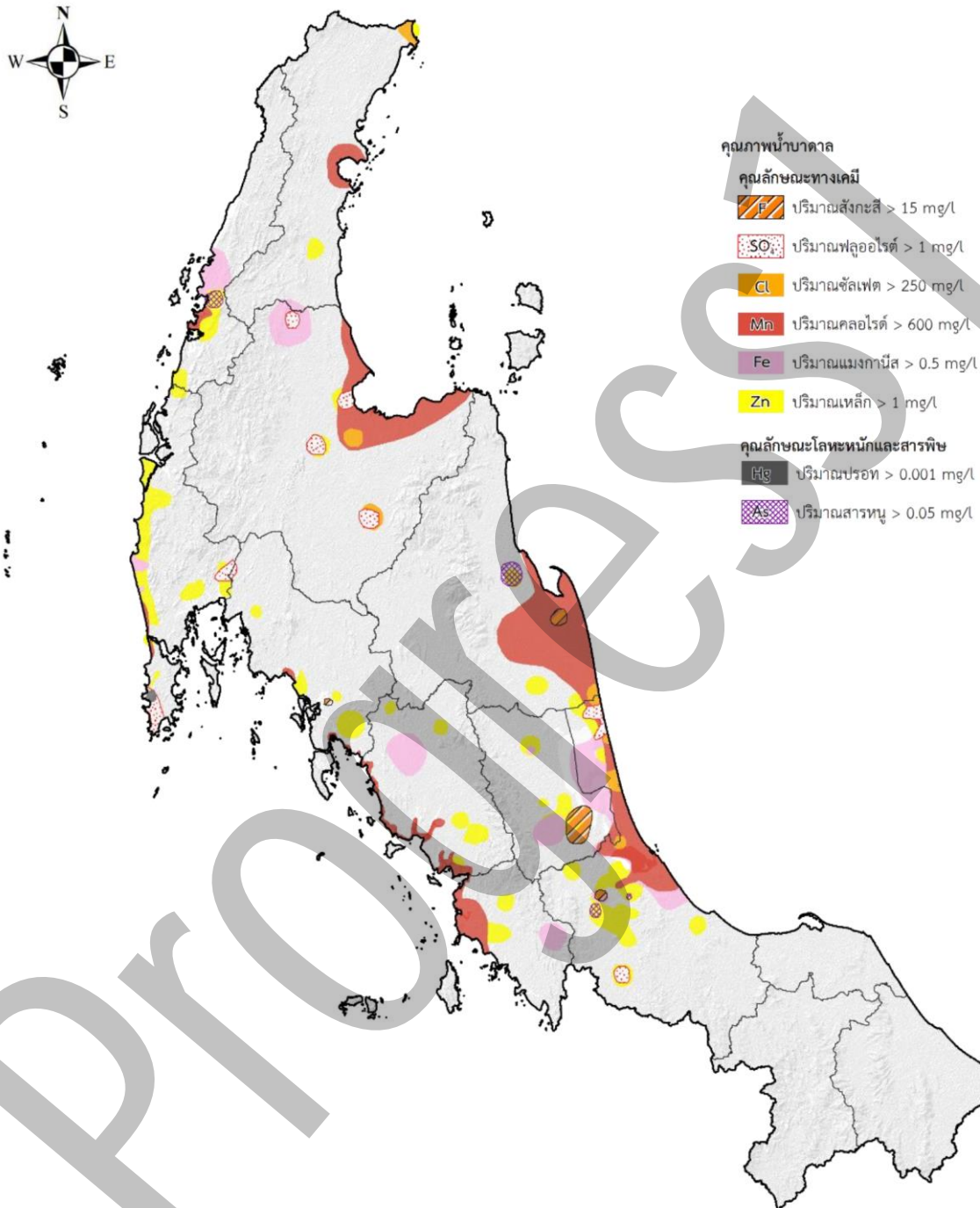
จังหวัดกระบี่ มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-10 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาล ลดลงเฉลี่ย 0.28 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 5.7 เมตร เป็น 7.1 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดตรัง มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-7 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลลดลงเฉลี่ย 0.02 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 2.9 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.0 เมตรจากผิวดิน

จังหวัดสตูล มีการติดตามระดับน้ำบาดาลในช่วงปี พ.ศ. 2550-2565 ในภาพรวมของพื้นที่ระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยระดับน้ำบาดาลเริ่มต้นมีความเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-9 เมตรจากผิวดิน และปัจจุบันระดับน้ำบาดาลเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) พบว่า ในภาพรวมระดับน้ำบาดาลไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาล ลดลงเฉลี่ย 0.04 เมตรต่อปี จากเดิมระดับน้ำบาดาลเฉลี่ย 2.9 เมตรจากผิวดิน เป็น 3.1 เมตรจากผิวดิน

- คุณภาพน้ำใต้ดิน

คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ยกเว้นในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้งด้านอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน ที่มีคุณภาพน้ำบาดาลร่อยถึงเค็ม พบปริมาณคลอไรด์สูงถึง 260-18,000 มิลลิกรัมต่อลิตร ในบางพื้นที่ของอำเภอท้ายเหมืองและอำเภอบึงนาราง จังหวัดพังงา อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต พบปริมาณฟลูออไรด์ (0.7-3.5 มิลลิกรัมต่อลิตร) สูงเกินเกณฑ์อนุโลมสูงสุดตามมาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับแนวรอยเลื่อนของหินตามธรรมชาติ และในบางพื้นที่ของอำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พบปริมาณสารหนู (0.0527-0.4950 มิลลิกรัมต่อลิตร) เกินเกณฑ์อนุโลมสูงสุดตามมาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ นอกจากนี้ยังพบปริมาณปรอท (0.0013-0.0017 มิลลิกรัมต่อลิตร) เกินเกณฑ์อนุโลมสูงสุดตามมาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ในบางพื้นที่ของอำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต อีกด้วย รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 7.8-22

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล, พ.ศ. 2566. โครงการระบบติดตามเฝ้าระวังระดับน้ำบาดาลและคุณภาพน้ำบาดาลทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <http://www.dgr.go.th/bgr12/th/newsALL/235/6225>

รูปที่ 7.8-22 แผนที่แสดงปริมาณคลอไรด์เกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลที่ใช้บริโภค พื้นที่ภาคใต้

3. อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำทะเล

• อุทกวิทยาน้ำทะเล

ลักษณะชายฝั่งทะเลของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีลักษณะเป็นชายฝั่งทะเลยุบตัวลงหรือจมตัวซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของลักษณะฐานชายฝั่งครั้งใหญ่ เมื่อประมาณ 65 ล้านปีมาแล้ว ในยุคเทอร์เชียรี การจมตัวของชายฝั่งทำให้ชายฝั่งทะเลของพื้นที่ที่มีความลาดชันและเกิดเป็นแนวไม่ราบเรียบ เว้าแหว่ง มีอ่าวและเกาะแก่งมากมาย ที่เห็นได้ชัดเจน คือ บริเวณปากแม่น้ำกระบุรี จังหวัดระนอง เกาะสำคัญ ได้แก่ เกาะภูเก็ต เกาะตะรุเตา เกาะลันตา เกาะลิบง เกาะพระทอง และเกาะยาวใหญ่ บริเวณชายฝั่งทะเลบางแห่ง น้ำทะเลท่วมถึง มีป่าชายเลนขึ้นอยู่ ตั้งแต่อ่าวพังงาลงไปถึงจังหวัดตรัง และพบร่องรอยการกัดเซาะแนวชายฝั่งตามอ่าวต่าง ๆ บาง เช่น บริเวณอ่าวฉลอง อ่าวภูเก็ต อ่าวราไวย์และอ่าวมะพร้าว เป็นต้น รายละเอียดข้อมูลสมุทรศาสตร์ชายฝั่งทะเลอันดามัน (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 2555) มีดังนี้

ความลึกของพื้นผิวทะเล : บริเวณชายฝั่งทะเลของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันแบ่งได้ 2 พื้นที่ตามเส้นชั้นความลึกของน้ำทะเล ซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายของแนวปะการังทั้งชนิดและปริมาณ คือ พื้นผิวทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง พังงาฝั่งตะวันตกและภูเก็ตฝั่งตะวันตก ทรวดทรงของพื้นทะเลมีความลาดชันสูง มีความลึกน้ำเฉลี่ยประมาณ 1,000 เมตร โดยเฉพาะบริเวณแอ่งอันดามันซึ่งเป็นบริเวณที่ทะเลไทยมีความลึกมากที่สุด ประมาณ 3,000 เมตร ลักษณะพื้นทะเลเป็นทรายและทรายปนโคลน ในขณะที่พื้นผิวทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลบริเวณจังหวัดพังงาฝั่งใต้ ภูเก็ตฝั่งตะวันออก กระบี่ และตรัง มีความลาดเทน้อย ส่วนของไหล่ทวีปมีความลึกไม่เกิน 300 เมตร

กระแสน้ำ : ในทะเลอันดามันบริเวณพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ก่อให้เกิดการไหลเวียนของน้ำในทิศทางต่าง ๆ ซึ่งอาจแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ กระแสน้ำที่มีทิศทางไม่แน่นอน (turbulence) บริเวณชายฝั่งทะเลด้านใต้จังหวัดระนอง และภูเก็ตฝั่งตะวันตก และกระแสน้ำที่มีทิศทางแน่นอน พบบริเวณชายฝั่งทะเลด้านเหนือของจังหวัดระนอง ด้านใต้และด้านตะวันออกของจังหวัดภูเก็ต สรุปได้ดังนี้

- o กระแสน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลด้านใต้จังหวัดระนอง และภูเก็ตฝั่งตะวันตก มีลักษณะทิศทางไหลไม่แน่นอน รูปแบบจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อาจเนื่องมาจากลักษณะชายฝั่งสภาพภูมิประเทศ หรือเกิดจากการผสมผสานของลักษณะการเกิดของกระแสน้ำแต่ละประเภทที่ไม่มีประเภทหนึ่งประเภทใดแสดงลักษณะเด่นมาเป็นอิทธิพลต่อกัน โดยปกติแล้วถ้าเป็นทะเลเปิดกระแสน้ำมักจะมีรูปแบบเป็น turbulence มากกว่าทะเลปิด
- o กระแสน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลด้านเหนือของจังหวัดระนอง ด้านใต้และด้านตะวันออกของจังหวัดภูเก็ต มีลักษณะแบบ tidal current เป็นไปตามรูปแบบอิทธิพลน้ำขึ้นน้ำลง โดยช่วงน้ำขึ้นกระแสน้ำจะไหลจากด้านใต้ของเกาะแมทธิวไปยัง

ด้านตะวันออกสู่ปากน้ำระนอง และไหลจากด้านใต้ของเกาะภูเก็ตไปยังด้านตะวันออกของเกาะบริเวณอ่าวพังงาและไหลในทิศทางตรงกันข้ามในช่วงน้ำลง

โดยกระแสน้ำลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมหลายประการ เช่น ความขุ่นของน้ำ ที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ เป็นต้น และยังเกิดอิทธิพลต่าง ๆ ในแต่ละฝั่งของของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ รูปแบบของกระแสน้ำบริเวณจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดระนองดังกล่าว ส่งผลให้บริเวณด้านใต้และด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ตและบริเวณปากแม่น้ำระนอง ซึ่งกระแสน้ำมีทิศทางแน่นอนเป็นบางช่วงทำให้การตกตะกอนและการพัดพาตะกอนค่อนข้างดีกว่า เอื้ออำนวยต่อการเกิดขึ้นและดำรงอยู่ของป่าชายเลนในด้านนี้ดีกว่าด้านตะวันตก ซึ่งมีกระแสน้ำที่ไม่แน่นอนจะทำให้การตกตะกอนล่าช้าและช่วยในการพัดพาตะกอนน้อย

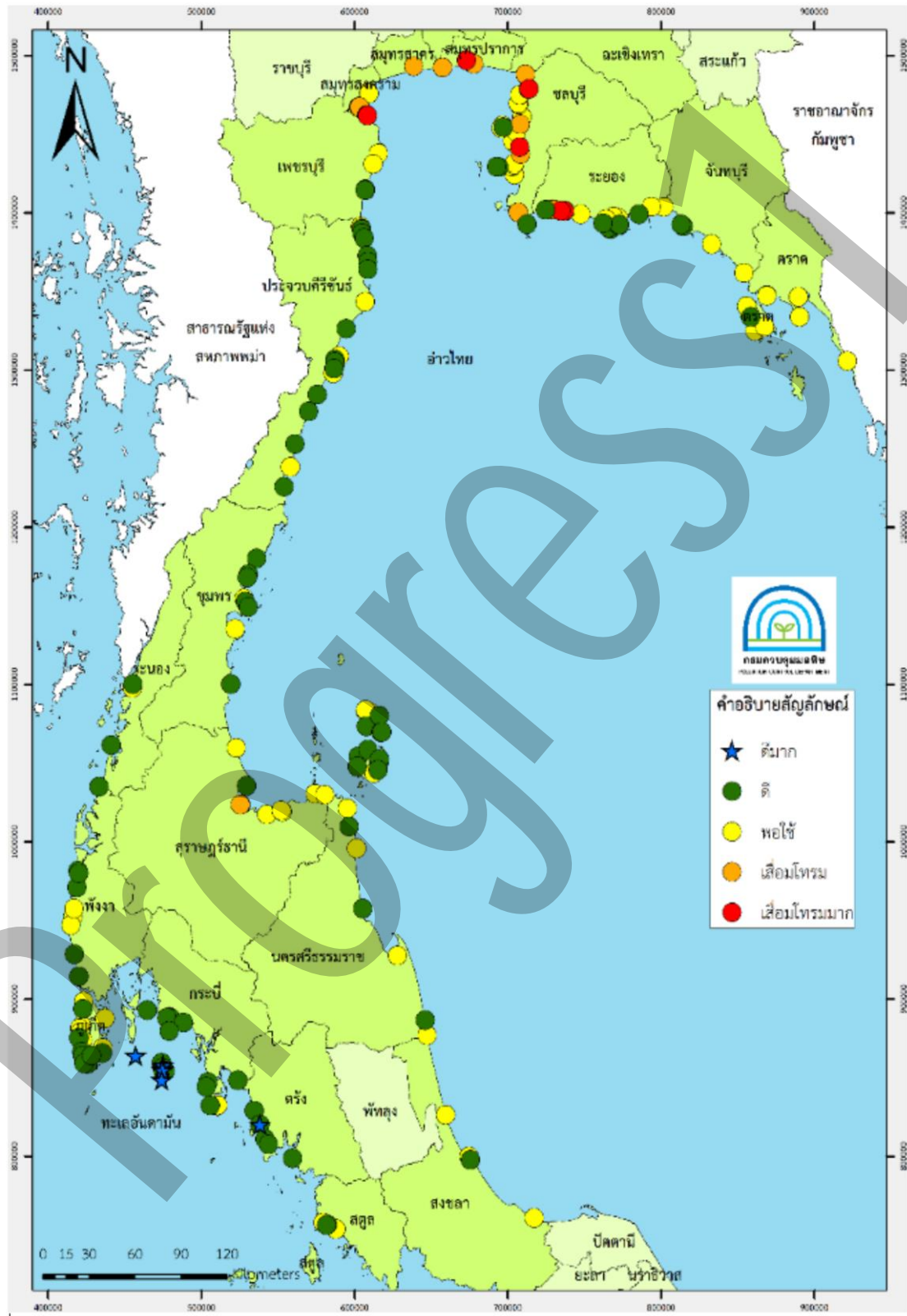
การขึ้นลงของน้ำทะเล : บริเวณชายฝั่งทะเลของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีลักษณะเป็นแบบน้ำคู่หรือน้ำขึ้นลงวันละ 2 ครั้ง (semidiurnal tide) โดยมีระดับการขึ้นลงของน้ำ ณ สถานีตรวจวัดของกรมอุทกศาสตร์กองทัพเรือที่เกาะตะเภาน้อย จังหวัดภูเก็ต มีระดับน้ำขึ้นสูงสุดและน้ำลงต่ำสุด เท่ากับ 3.60 และ 0.38 เมตร ตามลำดับช่วงความแตกต่างของน้ำทะเล (tidal range) เท่ากับ 3.22 เมตร (กรมอุทกศาสตร์, 2556)

คลื่นและลมมรสุม : บริเวณชายฝั่งทะเลของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันด้านทิศตะวันตกจะพบคลื่นผิวน้ำ ในระยะเวลาอันยาวนาน คือ ในรอบ 1 ปี จะมีระยะเวลาถึง 6 เดือน ที่มีลมและคลื่นเคลื่อนเข้าสู่ชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันตกของพื้นที่ โดยมีความเร็วปานกลางเฉลี่ยประมาณ 7.20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และความเร็วสูงสุดเฉลี่ยประมาณ 69 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และก่อให้เกิดคลื่นสูง 0.43 เมตร และ 4.15 เมตร ตามลำดับ ซึ่งมักจะเป็นคลื่นที่มีอิทธิพลต่อการกัดเซาะพังทลายของชายฝั่งได้ ส่วนบริเวณชายฝั่งด้านตะวันออกของจังหวัดภูเก็ต จะพบว่า คลื่นมีอิทธิพลต่อบริเวณนี้น้อยมาก ซึ่งทำให้บริเวณส่วนใหญ่ โดยเฉพาะบริเวณอ่าวภูเก็ตจะมีอัตราการตกตะกอนค่อนข้างสูง อันจะเห็นได้จากตะกอนเลนบริเวณสะพานหินที่ขยายออกไปจากชายฝั่งจนทำให้พื้นที่ท้องทะเลบริเวณนี้มีลักษณะตื้นเขิน

การกัดเซาะชายฝั่ง : การกัดเซาะชายฝั่งทะเลด้านอันดามันมีการกัดเซาะรุนแรงในอัตราเฉลี่ยมากกว่า 5.0 เมตรต่อปี (พื้นที่วิกฤติหรือพื้นที่เร่งด่วน) ใน 5 จังหวัด คือ ระนอง ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และ สตูล ระยะทางรวม 23.0 กิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 2.4 ของในทุกจังหวัด โดยในจังหวัดระนองมีความยาวชายหาด 135 กิโลเมตร พื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เกิดการกัดเซาะมีทั้งหมดจำนวน 7 แห่ง มีความยาวรวม 23.15 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 17.15 ของความยาวชายฝั่งทั้งจังหวัด โดยแบ่งเป็นชายฝั่งที่มีการกัดเซาะรุนแรง 1 แห่ง คือบริเวณบ้านทะเลนอก อำเภอเกาะเปอร์ การกัดเซาะเกิดขึ้นในบริเวณหาดทรายปัจจุบันซึ่งเปิดสู่ทะเลอันดามันโดยตรง ระยะทางที่ถูกกัดเซาะประมาณ 4 กิโลเมตร มีการกัดเซาะอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 ด้วยอัตราเฉลี่ย 6 เมตรต่อปี สาเหตุหลักเกิดจากคลื่นในหน้ามรสุมตะวันตกเฉียงใต้และการกัดเซาะปานกลาง 6 แห่ง คือบริเวณหาดประพาส หาดบางเบน บ้านหินกอง บ้านท่าโพธิ์ บ้านเขาหินช้าง และหาดทรายดำ

- คุณภาพน้ำทะเล

จากรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2565 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัด (จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) จำนวน 66 จุด พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดีมาก 7 จุด เกณฑ์ดี 42 จุด และเกณฑ์พอใช้ 17 จุด พารามิเตอร์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานฯ ได้แก่ ฟอสเฟต-ฟอสฟอรัส แอมโมเนียรวม (NH₃) ไนเตรท-ไนโตรเจน แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด แบคทีเรียกลุ่มฟิคอลโคลิฟอร์ม แบคทีเรียกลุ่มเอ็นเทอโรคอกไค และบิโตรเลียม ไฮโดรคาร์บอนรวม แสดงดังรูปที่ 7.8-23

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, พ.ศ. 2566. รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2565.
สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม พ.ศ. 2566. จาก <https://www.onep.go.th/publication-soe/>

รูปที่ 7.8-23 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศ พ.ศ. 2564

7.8.2 ทรัพยากรทางด้านชีวภาพและนิเวศวิทยา

1) นิเวศวิทยานบก

1.1) การศึกษาผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ในระบบนิเวศ โดยดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบันของพืชพรรณที่ปรากฏในพื้นที่โครงการและพื้นที่ใกล้เคียง การใช้ประโยชน์พืชพรรณของชุมชน รวมทั้งแหล่งที่อยู่อาศัยและหากินของสัตว์ป่าในบริเวณพื้นที่ศึกษาและพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อประเมินผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่าอันเนื่องมาจากกิจกรรมการพัฒนาโครงการ

1.2) รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านนิเวศวิทยาทางบก ได้แก่ ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า สัตว์ป่าหายาก ระบบนิเวศ สัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ จากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ดังนี้

- แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566 - 2570)
- แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. 2566 - 2570)
- ข้อมูลทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 - 2570
- แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566 - 2570 ฉบับทบทวนรอบปี 2567
- แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566 - 2570 ฉบับทบทวนรอบปี 2567
- แผนพัฒนาจังหวัดสตูล 2566-2570 ฉบับทบทวน ปี 2567

1.3) ผลการศึกษา

(1) จังหวัดระนอง

จังหวัดระนองมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าและภูเขาสลับซับซ้อนคิดเป็นร้อยละ 86 ของพื้นที่ มีที่ราบร้อยละ 14 ของพื้นที่ จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีสภาพป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2563 มีเนื้อที่ป่าไม้ 1,079,703.73 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 53.49 ของพื้นที่ทั้งหมด แสดงดัง รูปที่ 7.8-24 พืชและพันธุ์ไม้ที่สำคัญ

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาจำนวนมาก และมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงทำให้มีสภาพหลายชนิดอยู่ในพื้นที่ป่า ส่วนใหญ่จะเป็นป่าดงดิบชื้นและป่าเบญจพรรณอยู่ทั่วไป นอกจากนั้นจะเป็นทุ่งหญ้าเป็นหย่อม ๆ พรรณไม้ที่พบจำนวนมาก เช่น ยาง ยุง ตะเคียน หลุมพอ ตะแบก กระบาก จำปา ป่าเสียดช่อ ตาเสือ อินทนิล กอ ส่วนไม้พื้นล่างมีพวก ไผ่ ปาล์ม เต่าร้าง หมากป่า ระกำ หวาย เฟิร์น และเถาวัลย์ต่าง ๆ พรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่า เช่น เหยี่ยว สะตอ มะขามป้อม มะกอก ไทร คอแลน เป็นต้น

พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

จังหวัดระนองมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 13 ป่า เนื้อที่รวมทั้งหมด 2,227.68 ตารางกิโลเมตร (1,392,300.5 ไร่) ป่าสงวนแห่งชาติที่มีพื้นที่มากที่สุดคือ ป่าละอุ่น และป่าราชกรูด 687.88 ตารางกิโลเมตร (429,922 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 30.88 ของพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดในจังหวัดระนอง รองลงมา คือ ป่ากะเปอร์ และป่าน้ำขาว

อุทยานแห่งชาติ

จังหวัดระนองมีอุทยานแห่งชาติ จำนวน 4 แห่ง เนื้อที่ทั้งหมด 1,499.70 ตารางกิโลเมตร (939,313 ไร่) ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อย 2 ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำย่อยภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน และลุ่มน้ำย่อยแม่น้ำกระบุรี พบว่า อุทยานแห่งชาติที่มีพื้นที่มากที่สุด คือ อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว พื้นที่ 668 ตารางกิโลเมตร (417,500 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 44.54 ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติทั้งหมดในจังหวัดระนอง รองลงมา คือ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง และอุทยานแห่งชาติแหลมสน

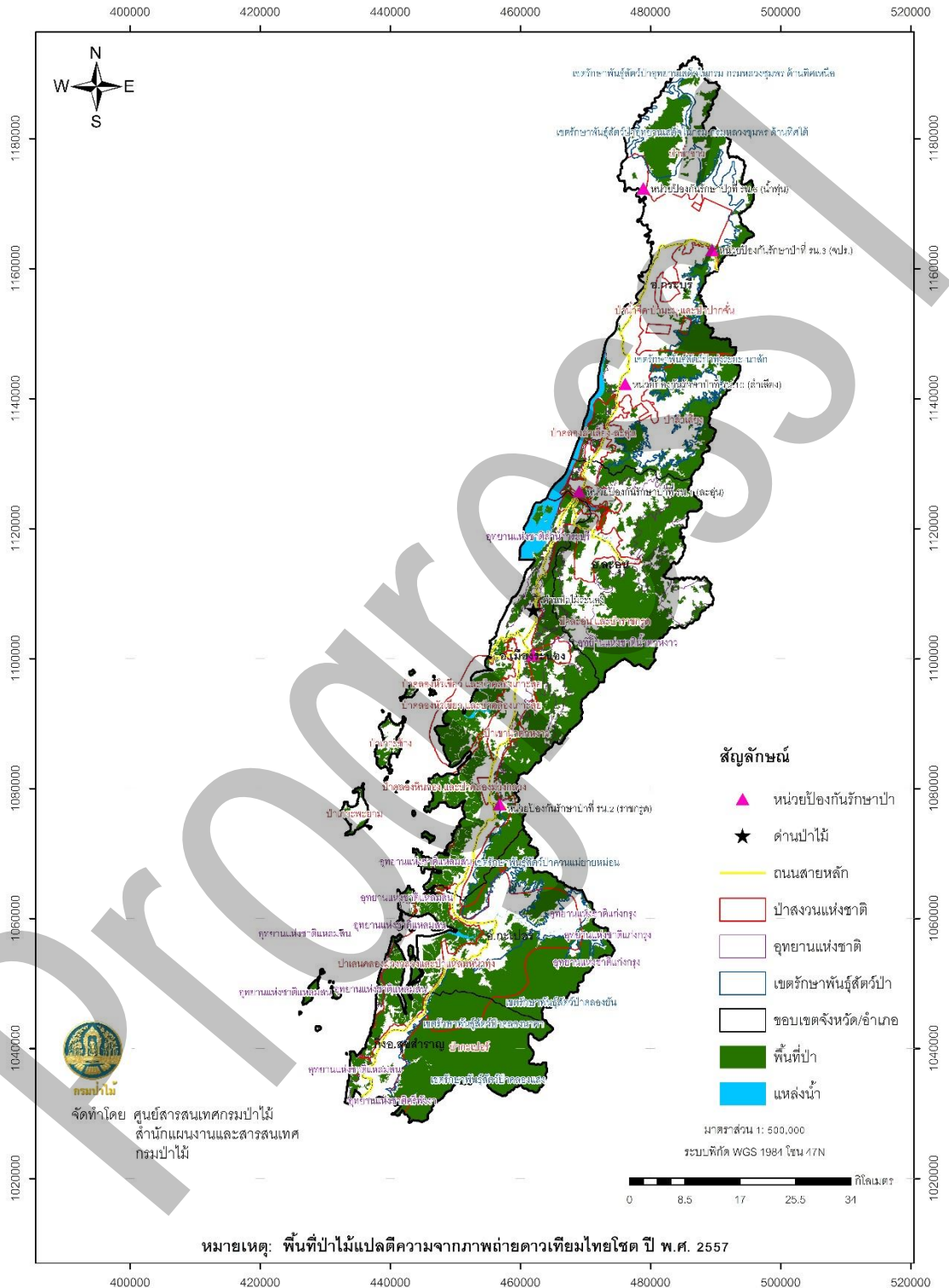
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จังหวัดระนองมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 4 แห่ง พื้นที่รวม 1,647.97 ตารางกิโลเมตร (1,029,981 ไร่) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่มีพื้นที่มากที่สุดคือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา 530.33 ตารางกิโลเมตร (331,456 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 32.18 ของพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทั้งหมดในจังหวัดระนอง รองลงมา คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหมอน และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะ - นาสัก

สวนรุกขชาติ

จังหวัดระนองมีสวนรุกขชาติจำนวน 1 แห่ง คือ สวนรุกขชาติรักษะวาริน ตั้งอยู่ที่ตำบลบางรีน อำเภอเมืองระนอง มีพื้นที่ 0.80 ตารางกิโลเมตร (500 ไร่)

แผนที่แสดงพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดระนอง

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศกรมป่าไม้สำนักแผนงาน งานและสารสนเทศกรมป่าไม้

รูปที่ 7.8-24 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดระนอง

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

พื้นที่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งของจังหวัดระนองอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6 (ภูเก็ต) โดยมีศูนย์บริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนจังหวัดระนอง ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนที่ 6 (เมืองระนอง) ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนที่ 7 (ละอุ่น ระนอง) และศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนที่ 8 (สุขสำราญ ระนอง) รับผิดชอบดูแลในพื้นที่จังหวัดระนอง (รูปที่ 7.8-25)

ป่าชายเลน

ป่าชายเลนของจังหวัดระนอง ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติภายใต้โครงการ มนุษย์และชีวมณฑลขององค์การยูเนสโก (UNESCO Man and the Biosphere : MAB Programme) ให้เป็น “พื้นที่สงวนชีวมณฑลป่าชายเลนระนอง (Ranong Biosphere Reserve)” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับพื้นที่สงวนชีวมณฑล ป่าชายเลนระนองอยู่ในความดูแลของศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนและป่าชายฝั่ง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและเป็นป่าชายเลนแห่งแรกของโลกที่ได้รับการประกาศเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑล มีพื้นที่ 303.09 ตารางกิโลเมตร (189,431 ไร่) มีการแบ่งพื้นที่อาศัยภูมิประเทศและความสมบูรณ์ของป่า กิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 3 เขต ได้แก่ พื้นที่แกนกลาง พื้นที่กันชน และพื้นที่เปลี่ยนสภาพ

พื้นที่สงวนชีวมณฑลป่าชายเลนระนอง

เป็นแหล่งที่มีความหลากหลายทั้งพืชและสัตว์ในป่าชายเลน พบพันธุ์ไม้ป่าชายเลน ทั้งหมด 52 ชนิด ชนิดพันธุ์ที่พบมากที่สุดอยู่ในวงศ์ Rhizophoraceae ได้แก่ โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก พังกาหัวสุม โปรง ถั่ว แสม ตะบูน ฝาด ลำแพน และพบพันธุ์ไม้ที่จัดอยู่ในสภาพที่ต้องเฝ้าระวังหรือมีความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์ตามบัญชีเพื่อการอนุรักษ์ของ IUCN Red List (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2563) จำนวน 6 ชนิด ได้แก่ พังกา-ถั่วขาว (*Bruguiera hainesii*) หงอนไก่ใบเล็ก (*Heritiera fomes*) น้ำนอง (*Brownlowia tersa*) เป้ง (*Phoenix paludosa*) ลำแพน (*Sonneratia ovata*) และโปรงขาว (*Ceriops decandra*) สัตว์ในป่าชายเลนบริเวณพื้นที่สงวนชีวมณฑลที่พบจำนวนมาก ได้แก่ ลิงแสม กระรอก ตะกวด งูชนิดต่าง ๆ นกกินปลา นกกาน้ำ เหยี่ยวแดง ซึ่งจากการสำรวจความหลากหลายของสัตว์ในป่าชายเลน บริเวณพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง โดยสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน และศูนย์วิจัยป่าชายเลนระนอง พบว่ามีแมลงจำนวน 278 ชนิด นกประจำถิ่น และนกอพยพ จำนวน 86 ชนิด ปลาจำนวน 98 ชนิด สัตว์พวกครัสเตเชีย จำนวน 28 ชนิด สัตว์หน้าดินจำนวน 25 ชนิด และแบคทีเรีย จำนวน 20 สกุล สัตว์น้ำเศรษฐกิจที่พบมากที่สุดบริเวณพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง คือ ปลาชนิดต่าง ๆ รองลงมาคือ กุ้ง ปู หมึก และแมงดา โดยชนิดของสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่เป็นที่นิยมของตลาด ได้แก่ ปลากระบอกขาว ปลากระพงข้างปาน ปลากระพงขาว ปลาตะกรับ ปลาทูราย ปลาบู่ กุ้งขาว กุ้งตะกาดหางแดง ปูดำ หมึกกระดอง หมึกกล้วย หมึกหอม แมงดาจัน และแมงดาถ้วย

ปะการัง

จังหวัดระนองมีพื้นที่ปะการังทั้งหมด 4.52 ตารางกิโลเมตร (2,827.92 ไร่) โดยเป็นปะการังนอกเขตอนุรักษ์ 2.75 ตารางกิโลเมตร (1,717.56 ไร่) และเป็นปะการังในเขตอนุรักษ์ 1.78 ตารางกิโลเมตร (1,110.36 ไร่) ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 7 (ภูเก็ต)

หญ้าทะเล

จังหวัดระนองพบหญ้าทะเลในพื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ และอำเภอสุขสำราญ มีพื้นที่หญ้าทะเลทั้งหมดประมาณ 3,650,000 ตารางกิโลเมตร (2,271.95 ไร่) โดยเป็น

หญ้าทะเลนอกเขตอนุรักษ์ 3,270,000 ตารางกิโลเมตร (2,041.18 ไร่) และเป็นหญ้าทะเลในเขตอนุรักษ์ 369,200 ตารางเมตร (230.77 ไร่) ซึ่งอยู่ในเขตรับผิดชอบของสำนักทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6 (ภูเก็ต)

ป่าชายหาด

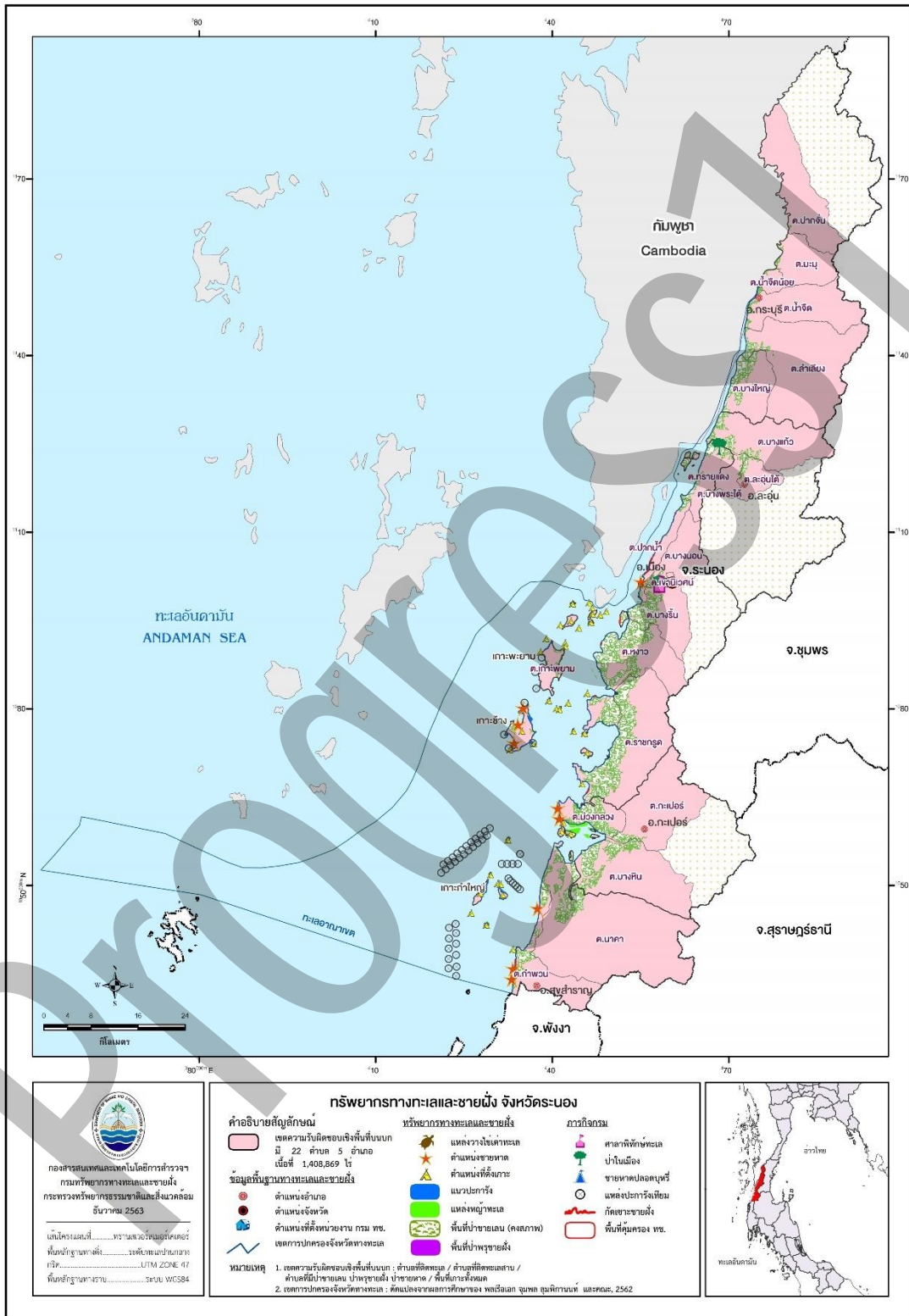
จังหวัดระนองมีป่าชายหาด 2 ประเภท ได้แก่ ป่าชายหาด 1,162,279.81 ตารางเมตร (726.42 ไร่) และป่าสน 722,572.63 ตารางเมตร (451.61 ไร่) พื้นที่รวมทั้งหมด 1,884,852.44 ตารางเมตร (1,178.03 ไร่) อยู่ในเขตรับผิดชอบของสำนักทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6 (ภูเก็ต)

การกักเซาะชายฝั่ง

จังหวัดระนองแบ่งเป็นการกักเซาะชายฝั่งระดับรุนแรง 12.16 กิโลเมตร และการกักเซาะชายฝั่งระดับปานกลาง 7.63 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 7 ตำบล และ 3 อำเภอ ในจังหวัดระนอง สำหรับพื้นที่ที่มีการกักเซาะชายฝั่งขั้นวิกฤต คือ ตำบลม่วงกลาง อำเภอเกาะเปอร์ พบความยาวแนวกักเซาะ 1.7 กิโลเมตร อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6 (ภูเก็ต)

เกาะในจังหวัดระนอง

จังหวัดระนองมีเกาะรวมทั้งสิ้น 56 เกาะ แบ่งประเภทได้เป็น เกาะที่อยู่ในทะเล 39 เกาะ เกาะที่อยู่ในป่าชายเลน 10 เกาะ และเกาะที่อยู่ในปากแม่น้ำ 7 เกาะ มีพื้นที่เกาะรวม 94.27 ตารางกิโลเมตร (58,919.1 ไร่) และชายฝั่งรอบเกาะยาว 242.07 กิโลเมตร

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดระนอง, 2563

รูปที่ 7.8-25 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดระนอง

(2) จังหวัดพังงา

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2563 มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 1,112,468.36 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 32.39 ของพื้นที่ จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ป่าบก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วยป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาและป่าไผ่ ที่มีสภาพป่าแน่นทึบมีเรือนยอดชิดกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่านานาชนิด และป่าชายเลน จังหวัดพังงามีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน (รูปที่ 7.8-26)

ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (Permanent Forest)

คือพื้นที่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2504 ให้รักษาไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ของชาติ หลังจากสำรวจข้อมูลดิน การถือครอง การใช้ประโยชน์ที่ดินแล้วคณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบพื้นที่ป่าไม้ถาวร ที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม และใช้ประโยชน์อย่างอื่น ในส่วนของจังหวัดมีป่าไม้ของชาติ จำนวน 67 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 2,033,162.49 ไร่ หลังจากสำรวจที่ดินแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2531, 20 กันยายน พ.ศ. 2537 และ 24 มกราคม พ.ศ. 2547 จำนวน 4 ป่า, 56 ป่า และ 1 ป่า ตามลำดับ รวมจำนวน 61 ป่า โดยต่อมาเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติประมาณ 434,981.00 ไร่ มอบให้คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาตินำไปดำเนินการประมาณ 186,150.00 ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ถาวร และป่าไม้แห่งชาติ รวมจำนวน 67 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 248,831.00 ไร่

ป่าสงวนแห่งชาติ (National Reserved Forest)

หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 จากกฎกระทรวงระหว่างปี พ.ศ. 2501 - 2529 ได้กำหนดพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงาไว้เป็นป่าสงวนแห่งชาติรวมจำนวน 73 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 1,505,426.50 ไร่ และกรมป่าไม้ได้ดำเนินการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10, 17 มีนาคม พ.ศ. 2535 ในท้องที่จังหวัดพังงา เนื้อที่ 1,514,187.00 ไร่ มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) 123,717.50 ไร่ คงเหลือ 1,381,709.00 ไร่

อุทยานแห่งชาติ (National Park)

หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ 722,477.00 ไร่ ประกอบด้วย

- อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา (ปี พ.ศ. 2524) เนื้อที่ 250,000.00 ไร่
- อุทยานแห่งชาติศรีพังงา (ปี พ.ศ. 2531) เนื้อที่ 153,800.00 ไร่
- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ (ปี พ.ศ. 2524, 2550) เนื้อที่ 88,282.00 ไร่
- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน (ปี พ.ศ. 2525, 2541) เนื้อที่ 87,500.00 ไร่
- อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง (ปี พ.ศ. 2529) เนื้อที่ 45,000.00 ไร่
- อุทยานแห่งชาติเขาลำลึก - ลำรู่ (ปี พ.ศ. 2534) เนื้อที่ 78,125.00 ไร่
- อุทยานแห่งชาติแหลมสน (ปี พ.ศ. 2526) เนื้อที่โดยรวม 196,875.00 ไร่ โดยครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดพังงาเนื้อที่ 19,770.00 ไร่ ส่วนที่เหลืออยู่ในเขตจังหวัดระนอง

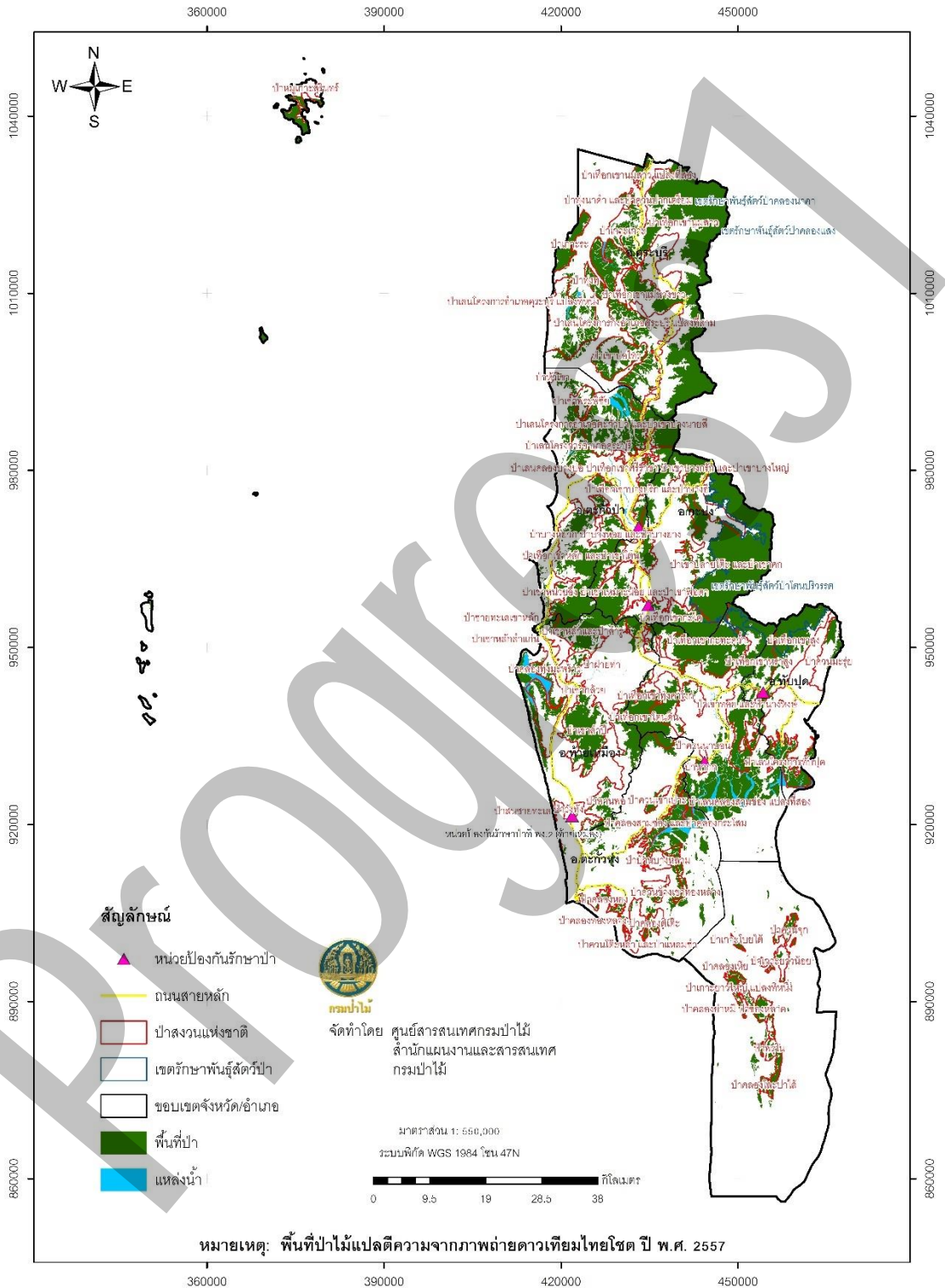
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildlife Sanctuary)

คือบริเวณพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ในท้องที่จังหวัดพังงาได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนปริวรรต ท้องที่อำเภอเมืองพังงา กะปง ทับปุด เนื้อที่ประมาณ 138,712.50 ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เตรียมการประกาศเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (Non-Hunting Area) หมู่เกาะระ - เกาะพระทอง ท้องที่อำเภอคุระบุรี เนื้อที่ประมาณ 103,851.00 ไร่ รวม 2 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 242,563.50 ไร่

วนอุทยาน (Forest Park)

เป็นพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม มีจุดเด่นที่น่าสนใจอันควรแก่การรักษาไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อการศึกษาของประชาชนเช่นเดียวกับอุทยานแห่งชาติแต่มีขนาดเล็กกว่า จังหวัดพังงามีวนอุทยานจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วนอุทยานสระนางมโนราห์ และวนอุทยานน้ำตกgramมัญ รวมเนื้อที่ประมาณ 564.25 ไร่

แผนที่แสดงพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดพังงา

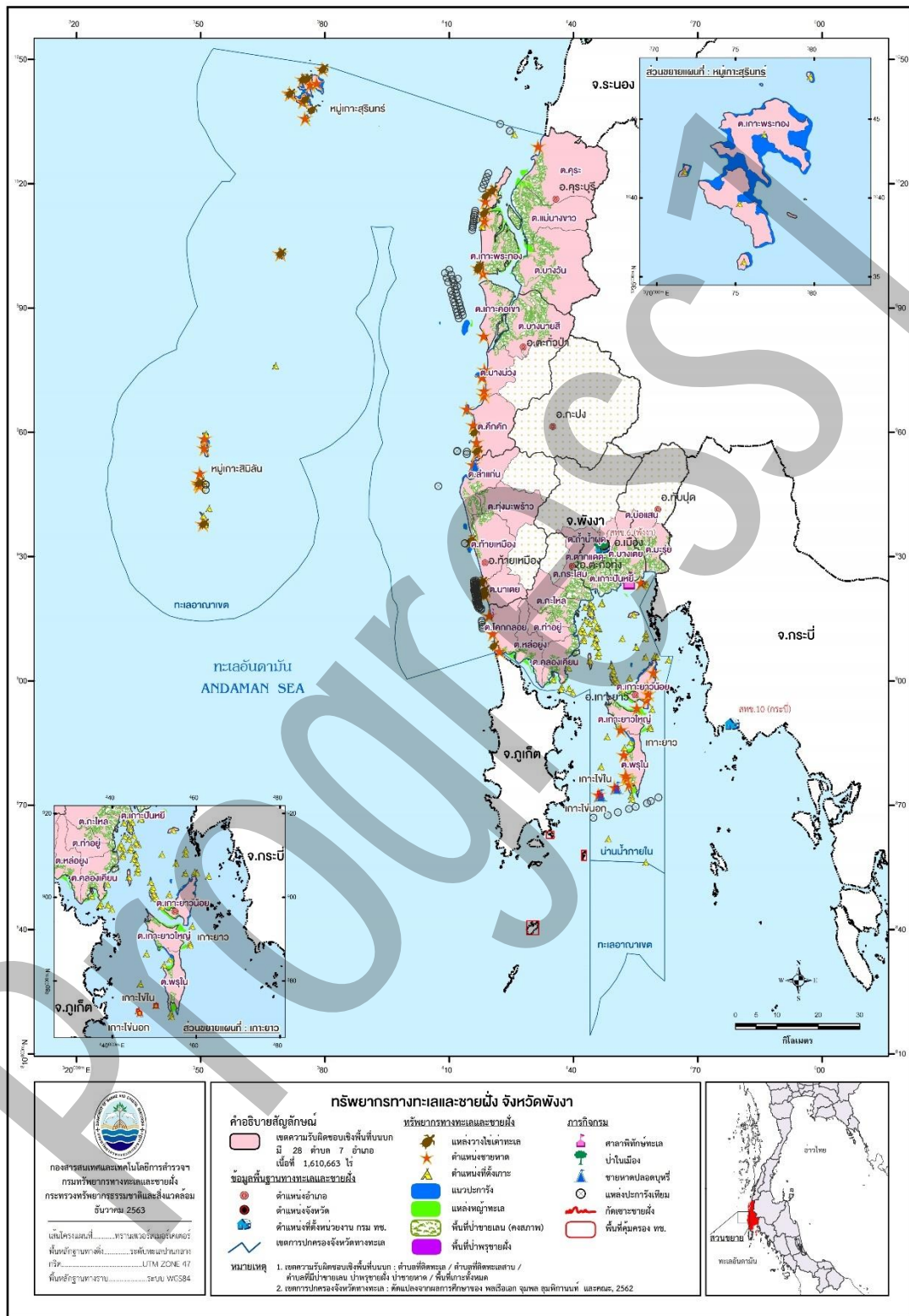
ที่มา : ศูนย์สารสนเทศกรมป่าไม้ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมป่าไม้

รูปที่ 7.8-26 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงายู่ทางภาคใต้ตอนบนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 235.78 กิโลเมตร เป็นพื้นที่ป่าไม้ประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลนสำหรับบริเวณที่ราบจะเป็นที่ราบที่ลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก สู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลมีป่าชายเลนเกือบตลอดพื้นที่และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามัน จำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น (รูปที่ 7.8-27)

ป่าชายเลน

จังหวัดพังงามีเนื้อที่ป่าชายเลนตามมติ ครม. จำนวน 288,463.41 ไร่ เนื้อที่ป่าชายเลน คงสภาพจำนวน 234,604.20 ไร่ โดยอยู่ในพื้นที่ 7 อำเภอ 26 ตำบล ได้แก่ อำเภอเกาะยาว อำเภอคูระบุรี อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา จากการสำรวจป่าชายเลน จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2559 พบว่า ความหลากหลายของสังคมพืชป่าชายเลนมีพันธุ์ไม้ป่าชายเลนทั้งสิ้น 21 ชนิด (Species)

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา, 2563

รูปที่ 7.8-27 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา

(3) จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ป่าทั้งหมด 218.44 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 136,529.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 40.22 ของพื้นที่ทั้งหมด (จากข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ซึ่งได้มีการสำรวจพื้นที่ป่าไม้ทั่วประเทศจากการแปรข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม ซึ่งเนื้อหาป่ารายจังหวัดของจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2556-2560)ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น 4 แบบ แสดงดัง รูปที่ 7.8-28

ป่าชายหาด

เป็นป่าโปร่งผลัดใบ อยู่บริเวณที่น้ำทะเลท่วมไม่ถึง ป่าชายหาดเป็นป่าที่ถูกบุกรุกเพื่อพัฒนาพื้นที่พัก การท่องเที่ยว และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมากที่สุด ป่าชายหาดมีต้นไม้ที่สำคัญได้แก่ หูกวาง ตีนเป็ดทะเล สนทะเล โพธิ์ทะเล หยีน้ำ จิก เป็นต้น

ป่าพรุ

เป็นป่าที่อยู่ในเขตที่มีน้ำท่วมตลอด ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสันทรายกั้นน้ำทะเลไว้จนน้ำแห้งลง ปัจจุบันป่าพรุของจังหวัดภูเก็ตมีทั้งหมด 8 พรุ ได้แก่ พรุยายรัต พรุเปิดน้ำและพรุทับเคย พรุทุ่งเตียน พรุไม้ขาว พรุจูด พรุยาว พรุแหลมหยุด พรุจิก และพรุเจ๊ะสัน

ป่าบก

เนื่องจากที่ตั้งของเกาะภูเก็ตอยู่ในเขตร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบทั้งปี สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้น (Tropical Rain Forest) มีลักษณะเป็นป่ารกทึบ ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่า ได้แก่ ไม้ยาง ตะเคียน หลุมพอ ทั้ง สักทะเล จำปา ตะเคียนสามพอน ขนุนปาน เมียงอาม มังตาล ตะแบก นนทรี ตังหน ส้าน จวง และไม้ป่าดิบชื้นชนิดอื่น เช่น หวาย ใผ่ เป็นต้น ซึ่งป่าประเภทนี้พบในบริเวณภูเขาซึ่งจะอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าบก ซึ่งมี 9 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 141.176 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 88,235 ไร่ และป่าไม้ถาวร 9 แห่ง เนื้อที่ 20,346 ไร่ (พื้นที่บางส่วนทับซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติ) ปัจจุบันมีรัฐและเอกชนขอใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าเหล่านี้ จำนวน 32 ราย เนื้อที่ 1,762.17 ไร่ และได้มอบให้ ส.ป.ก. เพื่อนำไปจัดสรรให้เกษตรกร จำนวน 22,270.15 ไร่ มีการสำรวจการถือครองไปแล้ว จำนวน 1,351 ราย 1,517 แปลง เนื้อที่ 21,182.38 ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าสุทธิ ประมาณ 63,366.30 ไร่ แต่ยังมีกรถูกบุกรุกทำลายจำนวนมากเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปลูกยางพารา และพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ รวมทั้ง ยังมีกรออกเอกสารสิทธิ์ทับพื้นที่ป่า ส่งผลให้ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ลดพื้นที่ลง ซึ่งป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าบก จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขารวก-เขาเมือง ป่าสงวนแห่งชาติป่าควนเขาพระแห้ว ป่าสงวนแห่งชาติป่าบางขนุน ป่าสงวนแห่งชาติป่าเกาะโหลน ป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขากมลา ป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขานาคเกิด ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาโต๊ะแซะ ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาสามเหลี่ยม และป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาไม้พอก-ไม้แก้ว

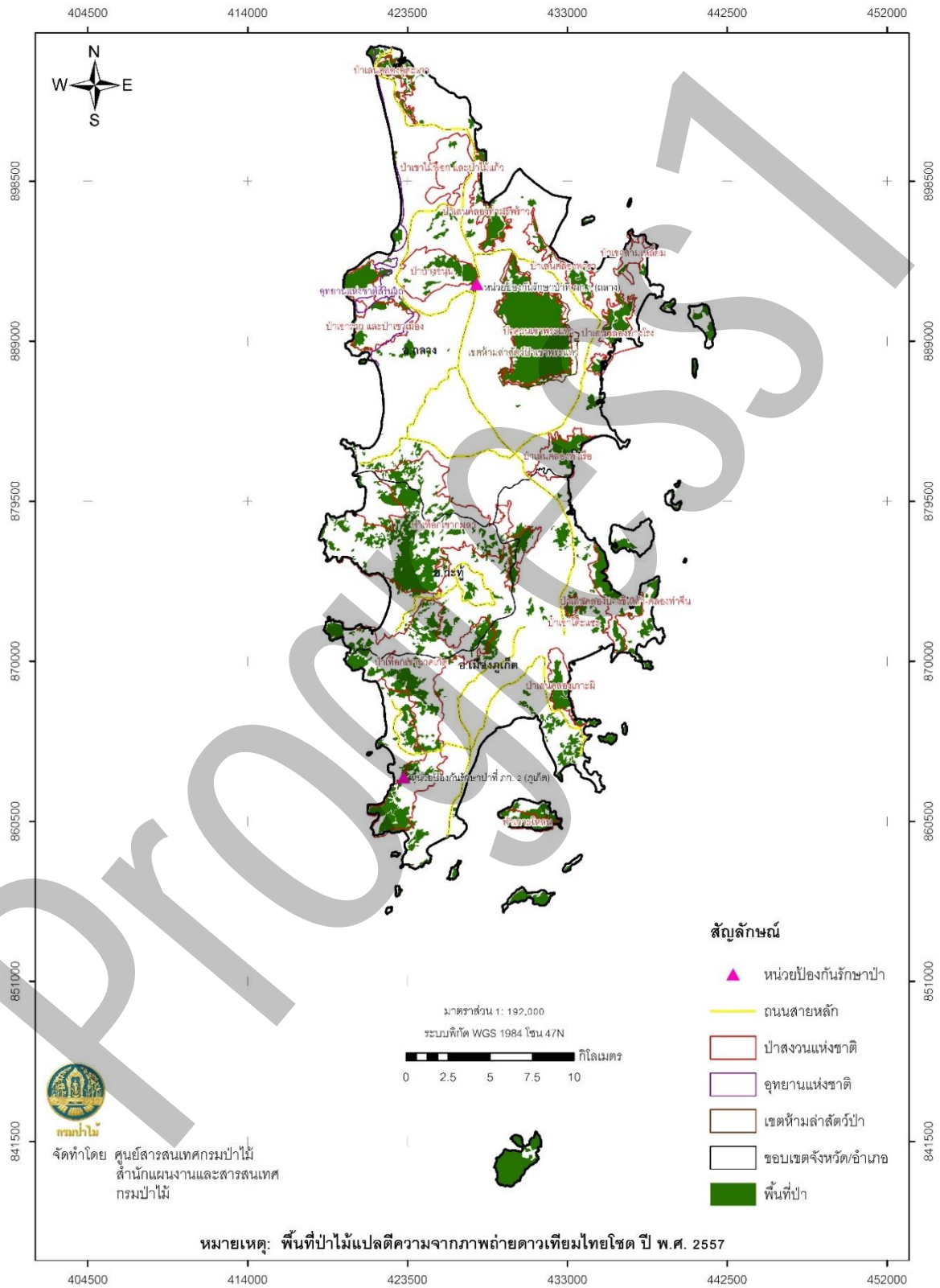
ป่าชายเลน

จังหวัดภูเก็ตพบมากบริเวณชายฝั่งตะวันออกตั้งแต่ตอนเหนือสุด คือ บริเวณท่าฉัตรไชย จนถึงตอนใต้ คือ บริเวณอ่าวภูเก็ต พันธุ์ไม้ป่าชายเลนที่สำคัญ ได้แก่ ไม้โกงกางแสม (หรือไม้โปรง) ถั่ว ลำพู ตะบูนดำ ตะบูนขาว ลำแพน หลุมพอทะเล ปิปี แป้ง เม่าทะเล ตาตุ่ม และไม้ป่าชายเลนอื่น ๆ เช่น ประงทะเล เป้ง เหงือกปลาหมอ เป็นต้น พื้นที่ป่าชายเลนของภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 7 ป่า เนื้อที่ 19,343 ไร่ และป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 8 ป่า เนื้อที่ 8,605.5 ไร่ รวมพื้นที่ป่าชายเลน 27,948.5 ไร่ รัฐและเอกชนขอใช้พื้นที่ จำนวน 10 ราย เนื้อที่รวม 1,636.04 ไร่ เหลือพื้นที่ป่าชายเลนทั้งสิ้นประมาณ 26,312.46 ไร่ ป่าสงวนแห่งชาติ ที่เป็นป่าชายเลน มี 7 ป่า เนื้อที่ 19,343 ไร่ ได้แก่ ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน ป่าเลนคลองเกาะผี ป่าเลนคลองพารา ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าเลนคลองท่าเรือ ป่าเลนคลองอู่ตะเภา และป่าเลนคลองบางโรง

พื้นที่อนุรักษ์ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

- อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) อุทยานแห่งชาติสิรินาถ เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลบริเวณชายฝั่งด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะภูเก็ต ประกอบด้วย ป่าสนทะเลธรรมชาติ หาดทรายขาวสะอาด แนวปะการังที่สวยงาม และที่วางไข่ของเต่าทะเลกับจักจั่นทะเลจำนวนมาก ตลอดจนหอยทะเลที่หายากหลายชนิด ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าสนทะเล ป่าเขารวก ป่าเขาเมือง และบริเวณหาดในยาง ในท้องที่ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร และตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2524 (1 กรกฎาคม พ.ศ. 2524) เนื้อที่ 90 ตารางกิโลเมตร หรือ 56,250 ไร่ ตามพระราชกฤษฎีกาและแผนที่ ที่แนบซึ่งประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 98 ตอนที่ 115 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2524 โดยให้ชื่อตามที่ชาวภูเก็ตเรียกขานว่า อุทยานแห่งชาติหาดในยาง นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 31 ของประเทศไทย ประกอบด้วยผืนน้ำประมาณร้อยละ 76 และผืนดินประมาณร้อยละ 24 อยู่ห่างจากสนามบินภูเก็ตเพียง 1 กิโลเมตร ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2533 ให้ประกาศพื้นที่ราชพัสดุบริเวณท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ 4.48 ตารางกิโลเมตร ให้เป็นอุทยานแห่งชาติเพื่อน้อมเกล้าถวายเนื่องในวโรกาสอันเป็นมหามงคลสมัยในการที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จะทรงเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบ ในวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2535 กรมป่าไม้จึงได้เข้ามาดำเนินการผนวกพื้นที่เข้ากับอุทยานแห่งชาติหาดในยาง โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาพื้นที่และฟื้นฟูพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ตลอดไป พร้อมทั้งขอพระราชทานชื่อใหม่ที่เหมาะสม ซึ่งได้รับพระราชทานชื่อใหม่ว่า "อุทยานแห่งชาติสิรินาถ"
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว กระทบวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีประกาศเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2523 กำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ให้บริเวณที่ดินป่าเขาพระแทว ในท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร และตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ภายใต้แนวเขตและแผนที่แนบท้ายเนื้อที่ 22.8 ตารางกิโลเมตร หรือ 13,925 ไร่ เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เนื่องจากมีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าจำนวนมาก เหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีน้ำตกที่สำคัญ คือ น้ำตกบางแป น้ำตกโดนไทร สัตว์ป่าที่สำคัญ เช่น แมวป่า ชะนีมือดำ นกเปล้าแดง นกปรอดดำปีกขาว นกปรอดแม่ทะ ลิงอ้ายเงี้ยว ชะนีมังกูฏ กระจงควาย ลิ่นจีน นกเปล้าใหญ่ นกเปล้าเล็กหัวเทา นกหัวขวานเขียวท้องลาย นกโพระดกหลากหลาย เป็นต้น โดยพื้นที่ทับซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติป่าควนเขาพระแทวทั้งแปลง

แผนที่แสดงพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดภูเก็ต

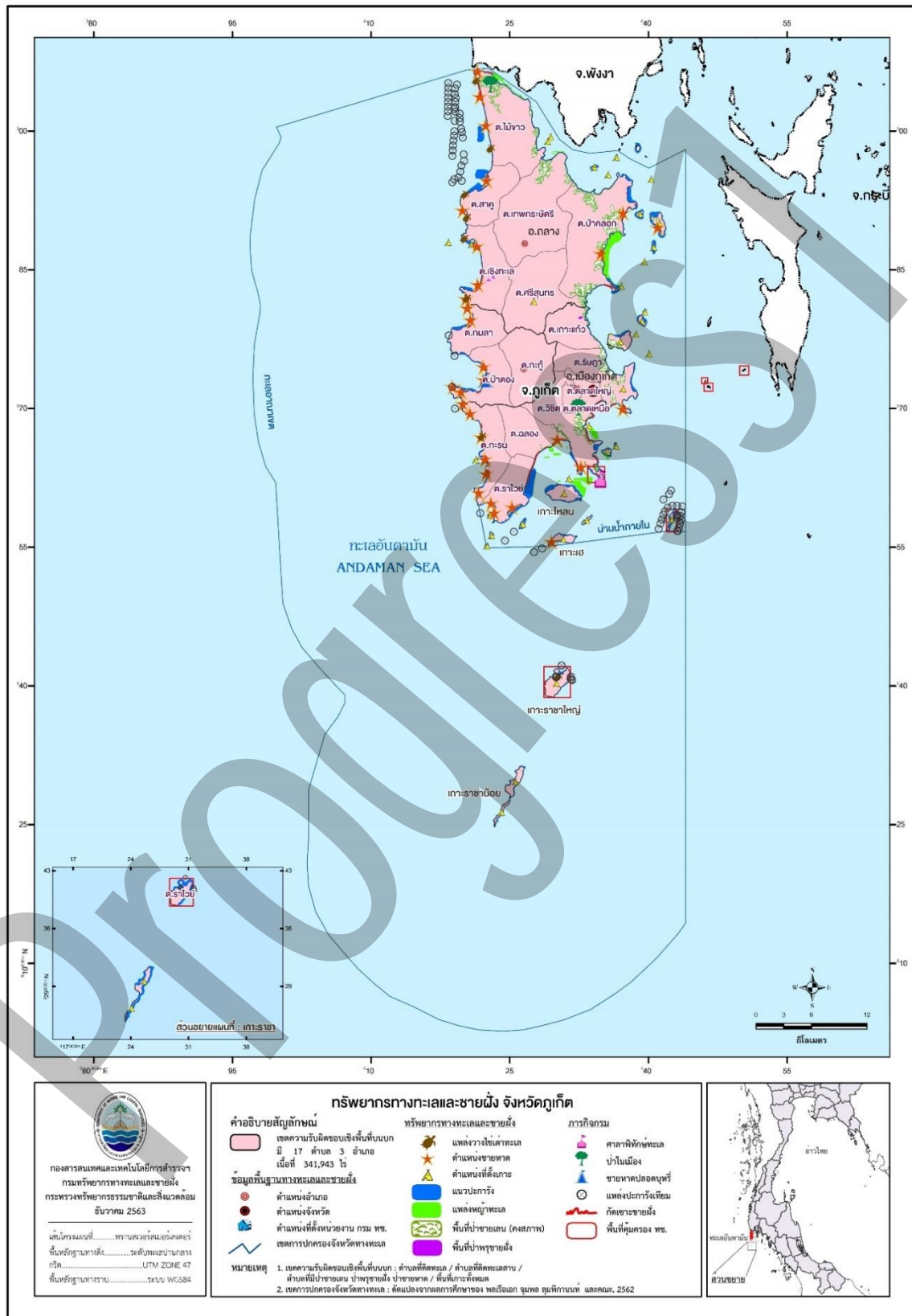
ที่มา : ศูนย์สารสนเทศกรมป่าไม้ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมป่าไม้

รูปที่ 7.8-28 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดภูเก็ต

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

แนวชายฝั่งทะเลโดยรอบของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วย ชายฝั่งชนิดต่าง ๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด (รูปที่ 7.8-29)

- ชายหาด เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ต มีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก วางตัวตามแนวชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะฟักของไข่เต่าทะเล ในบริเวณชายหาดยังมีระบบนิเวศที่สำคัญประการหนึ่งคือ ป่าชายหาด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลักคือการสร้างสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- ป่าชายหาด จะเกิดขึ้นทางด้านหลังของสันทรายตามแนวชายฝั่งสันทรายที่อยู่ถัดจากแนวชายฝั่งเข้าไปในแผ่นดินจะมีความคงตัวมากกว่า สังคมพืชจึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีอิทธิพลของกระแสลมและกระแสน้ำ ความเค็ม และอุณหภูมิ เป็นปัจจัยควบคุมการเจริญเติบโตของต้นไม้ชนิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังเนินทรายและมีอิทธิพลของต้นไม้ คุณค่าของป่าชายหาดในทางนิเวศวิทยา เป็นเหมือนป้อมปราการคอยปกป้องรักษาเนินทรายให้คงอยู่จากอิทธิพลของพายุและคลื่นลม

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดภูเก็ต, 2563

รูปที่ 7.8-29 แผนที่แสดงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดภูเก็ต

(4) จังหวัดกระบี่

ทรัพยากรป่าไม้จังหวัดกระบี่ มีเนื้อที่ 3,327,160.32 ไร่ มีพื้นที่คงสภาพป่าเหลืออยู่ 571,742.88 ไร่ (ร้อยละ 17.18) ของพื้นที่จังหวัด (ป่าบก 340,951.88 ไร่ (ร้อยละ 10.25), ป่าชายเลน 230,791 ไร่ (ร้อยละ 6.94) (โครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. 2563) ป่าบกส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย อยู่ในแนวเทือกเขาพนมเบญจา อำเภอเมืองกระบี่ อำเภออ่าวลึก อำเภอเขาพนม และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประ-บางคราม อำเภอคลองท่อม อำเภอลำทับ ส่วนป่าชายเลนอยู่ตามแนวชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมือง อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม อำเภอเกาะลันตา พื้นที่ป่าไม้อาจจำแนกตามกฎหมายได้ ดังนี้ (รูปที่ 7.8-30)

ป่าไม้ถาวร

ตามมติคณะรัฐมนตรี 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2504 และ 2 มีนาคม พ.ศ. 2515 จำนวน 61 ป่า เนื้อที่ประมาณ 1,415,641.88 ไร่ (ร้อยละ 42.55 ของพื้นที่ป่าไม้)

ป่าสงวนแห่งชาติ

จำนวน 45 ป่า เนื้อที่ 1,415,952 ไร่ (ร้อยละ 42.56) ส่วนหนึ่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) 26 ป่า 560,627 ไร่ (ร้อยละ 39.59 ของพื้นที่ป่าสงวนฯ) คงเหลือ 855,325 ไร่

อุทยานแห่งชาติ

มีจำนวน 4 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา ท้องที่อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเขาพนม อำเภออ่าวลึก อุทยานฯหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี อำเภอเมืองกระบี่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อำเภอเกาะลันตาและอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ รวมเนื้อที่ 422,512.17 ไร่

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองพระยา อำเภอปลายพระยา อำเภออ่าวลึก อำเภอเขาพนม และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประ-บางคราม (ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดทับซ้อนเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาประ-บางคราม) อำเภอคลองท่อม อำเภอลำทับ, อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง, อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง รวมเนื้อที่ 193,988 ไร่ (อยู่ในท้องที่จังหวัดกระบี่ 140,188 ไร่ เป็นถิ่นอาศัยของนกแก้วแร้วท้องดำ, Gurney's Pitta แห่งเดียวของประเทศ)

เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล อำเภอเกาะลันตา เนื้อที่ 30,633 ไร่ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาประ-บางคราม อำเภอคลองท่อม อำเภอลำทับ, อำเภอวังวิเศษ อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เนื้อที่ 116,500 ไร่

พื้นที่ป่าชายเลน

ตามมติคณะรัฐมนตรี 22 สิงหาคม/ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2543 เนื้อที่ 285,095.19 ไร่ พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ 230,791 ไร่ ในท้องที่ 5 อำเภอ 30 ตำบล ได้แก่ อำเภอเกาะลันตา อำเภอคลองท่อม อำเภอเมือง อำเภอเหนือคลอง อำเภออ่าวลึก

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

จังหวัดกระบี่ มี 155 เกาะ พื้นที่รวม 262.047 ตารางกิโลเมตร นับเป็นจังหวัดที่มีเกาะมากเป็นอันดับ 2 รองจากพังงา เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือ เกาะลันตาใหญ่ เกาะลันตาน้อย และเกาะปู มีชายฝั่งทะเลยาว 203.79 กิโลเมตร ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย (รูปที่ 7.8-31)

- ป่าชายเลน

เกิดขึ้นตามแนวชายฝั่งทะเลบริเวณหาดโคลนและที่ราบใกล้ปากแม่น้ำ บริเวณที่สำคัญ ได้แก่ บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ ถ้ำลอด และเกาะห้อง พื้นที่ป่าชายเลนตามโครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลทรัพยากรป่าชายเลน โดยการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลนด้วยภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง (ปี พ.ศ. 2561 - 2563) เนื้อที่ 230,791 ไร่ มากเป็นลำดับที่ 3 ของประเทศ รองจากจังหวัดพังงา และสตูล โดยพื้นที่ป่าชายเลนได้ถูกบุกรุกทำลายเปลี่ยนเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 9,460 ไร่, พื้นที่เกษตรกรรม 25,056 ไร่, เมือง/สิ่งก่อสร้าง 2,599 ไร่ และทำเทียบเรือ 13 ไร่

- ปะการัง

แนวปะการังส่วนใหญ่กระจายอยู่ตามเกาะต่าง ๆ มีแนวปะการังเพียงส่วนน้อยที่ก่อตัวได้ตามชายฝั่งแผ่นดินใหญ่ เนื้อที่ประมาณ 14,039.02 ไร่ แนวปะการังส่วนใหญ่มีสภาพเสียหายมาก โดยส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา บริเวณที่ปะการังถูกทำลาย ได้แก่ บริเวณหมู่เกาะพีพี, เกาะโหลง, เกาะรอก, กองหินแดงหินม่วง สาเหตุเนื่องจากการทำการประมงในแนวปะการัง, การท่องเที่ยว, ปะการังฟอกขาว, การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงทะเล เป็นต้น

- หล้าทะเล

จังหวัดกระบี่มีแหล่งหล้าทะเลอยู่หลายแห่ง รวมพื้นที่ 30,958.20 ไร่ แหล่งหล้าทะเลผืนใหญ่ที่สุด ได้แก่ แหล่งหล้าทะเลบริเวณเกาะศรีบอยา เกาะกา เกาะปู และบริเวณใกล้เคียงจัดอยู่ในสภาพสมบูรณ์รวมทั้งบริเวณบ้านเต่าถ่าน อ่าวท่าเลน ส่วนบริเวณปากคลองจิวลาดอยู่ในสภาพสมบูรณ์ปานกลาง แต่มีพื้นที่แพร่กระจายไม่กว้างนัก สำหรับชนิดหล้าทะเลที่พบนั้น มีทั้งสิ้น 12 ชนิด

- สัตว์ทะเลหายาก

พบสัตว์ทะเลหายากมากกว่า 10 ชนิด ได้แก่ เต่าทะเล 3 ชนิด พะยูน (หมู่เกาะศรีบอยา) ฉลามวาฬ (เกาะลันตา เกาะห้อง เกาะพีพี) และโลมามากกว่า 5 ชนิด

- ชายฝั่งและชายหาด

จังหวัดกระบี่จัดระบบกลุ่มหาดได้ 4 กลุ่ม 49 ระบบหาด มีความยาวชายฝั่งทะเล 203.79 กิโลเมตร มีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในระดับปานกลาง (1 - 5 เมตร/ปี) 13.21 กิโลเมตร มีการแก้ไขแล้ว 12.00 กิโลเมตร มีการแก้ไขปัญหาโดย (1) ปักเสา/วางท่อคอนกรีต (2) สร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมทะเล (3) สร้างกำแพงป้องกันคลื่นริมชายหาด พื้นที่เสี่ยงต่อการกัดเซาะชายฝั่งอยู่บริเวณแหลมสีก, อ่าวท่าเลน, หาดเจ้าอูฐ เป็นต้น

- ความหลากหลายทางชีวภาพ

บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่ อำเภอเมือง/เหนือคลอง เนื้อที่ 133,120 ไร่ มีลักษณะเด่นครอบคลุมอุทยานหอย 75 ล้านปี มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและเส้นทางอพยพของนกที่มีความสำคัญระดับโลก รวมทั้งสัตว์ที่มีสภาพใกล้สูญพันธุ์ นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีคุณค่าด้านการท่องเที่ยวและการศึกษาวิจัย เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญระหว่างประเทศ

(Ramsar Site) ลำดับที่ 1;100 มีลำคลองหลายสายไหลลงสู่ทะเล ปกคลุมไปด้วยป่าชายเลนเนื้อที่ประมาณ 63,825 ไร่ หาดเลนความยาวประมาณ 12 กิโลเมตร หาดเลนระหว่างปากแม่น้ำกระบี่กับคลองยวน เนื้อที่ 5,812.5 ไร่ บริเวณป่าชายเลนในเขตพื้นที่ปากแม่น้ำกระบี่ มีไม้ป่าโกงกางขึ้นอยู่ค่อนข้างหนา (ร้อยละ 31 ของพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมดในจังหวัด หรือร้อยละ 5 ของประเทศไทย บริเวณปากแม่น้ำกระบี่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์น้ำ พันธุ์ปลา พบอย่างน้อย 50 ชนิด เป็นปลาเศรษฐกิจ หาดเลนปากแม่น้ำกระบี่เป็นแหล่งนกอพยพที่สำคัญของประเทศ นกบางชนิดเป็นนกที่ใกล้จะสูญพันธุ์ พบนกอพยพ 107 ชนิด นกชายเลน 139 ชนิด และนกประจำถิ่น 137 ชนิด บริเวณรอบเกาะศรีบอยา เป็นแหล่งอาศัยของพะยูนโลมา เต่าทะเล จำนวนชนิดพันธุ์หญ้าทะเล คิดเป็นร้อยละ 90 ของชนิดพันธุ์หญ้าทะเลที่พบในประเทศไทย

(5) จังหวัดตรัง

ทรัพยากรป่าไม้ป่าไม้ของจังหวัดตรัง จังหวัดตรังมีพื้นที่ป่าไม้ตามหลักฐานจำนวน 1,292,632 ไร่ ปัจจุบันเหลือพื้นที่ป่าไม้ที่มีสภาพป่าตามธรรมชาติ จำนวน 683,008.78 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 23.13 ของพื้นที่จังหวัดตรัง

พื้นที่ป่าไม้ ในจังหวัดตรัง ส่วนใหญ่อยู่ตามแนวภูเขาและเทือกเขาล้อมรอบจังหวัดตรัง มีลักษณะคล้ายกำแพงเมือง พื้นที่ป่าไม้ทางด้านทิศเหนือติดกับจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทิศตะวันออกติดกับจังหวัดพัทลุง ทิศใต้ติดกับจังหวัดสตูล และด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับจังหวัดกระบี่ ลักษณะพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดสรุปได้ดังนี้ (รูปที่ 7.8-32)

- พื้นที่ป่าไม้ ด้านทิศตะวันออกมีสภาพเป็นภูเขาสูงชัน มีแหล่งต้นน้ำสำคัญประกอบด้วย ลำห้วย ลำคลองน้อยใหญ่ที่ไหลผ่านพื้นที่จังหวัดลงสู่ทะเลอันดามัน ทำให้ประชาชนได้ใช้ทรัพยากรน้ำจากพื้นที่ป่าสำหรับอุปโภคและบริโภค พื้นที่ป่าส่วนใหญ่ยังมีสภาพที่สมบูรณ์
- พื้นที่ป่าไม้ ด้านทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน เป็นพื้นที่ป่าชายเลนตลอดแนวจากทิศเหนือสู่ทิศใต้
- พื้นที่ป่าไม้ บริเวณตอนกลางจังหวัดตรังเป็นพื้นที่ราบสลับกับเนินเขา มีพื้นที่ป่าแปลงเล็กแปลงน้อยอยู่กระจัดกระจายทั่วไปอยู่บริเวณเชิงเขาและพื้นที่ราบบริเวณเชิงเขา มีบางพื้นที่ถูกบุกรุกทำลายเพื่อปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน

โดยภาพรวมพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดยังคงอุดมสมบูรณ์และสามารถรักษาความสมดุลทางระบบนิเวศได้พอสมควร จังหวัดมีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้อย่างต่อเนื่อง ทำให้พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดยังคงเป็นแหล่งโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของจังหวัดและประเทศ

กลุ่มพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

ประกอบด้วย (1) ป่าบกนอกเขตพื้นที่ที่มอบให้ ส.ป.ก. นำไปปฏิรูปที่ดิน จำนวน 44 ป่า พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติคงสภาพ 658,832 ไร่ ในความรับผิดชอบของหน่วยงานสังกัดกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2) ป่าชายเลน จำนวน 29 ป่า เนื้อที่จำนวน 222,683 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าคงสภาพ 189,977.659 ไร่ อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลุ่มพื้นที่ป่าตามมติคณะรัฐมนตรี

(1) ป่าบก จำแนกเป็นไม้ถาวร จำนวน 32 ป่า เนื้อที่จำนวน 49,968 ไร่ ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2) ป่าชายเลน เนื้อที่จำนวน 294,012 ไร่ ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทยานมรดกอาเซียน

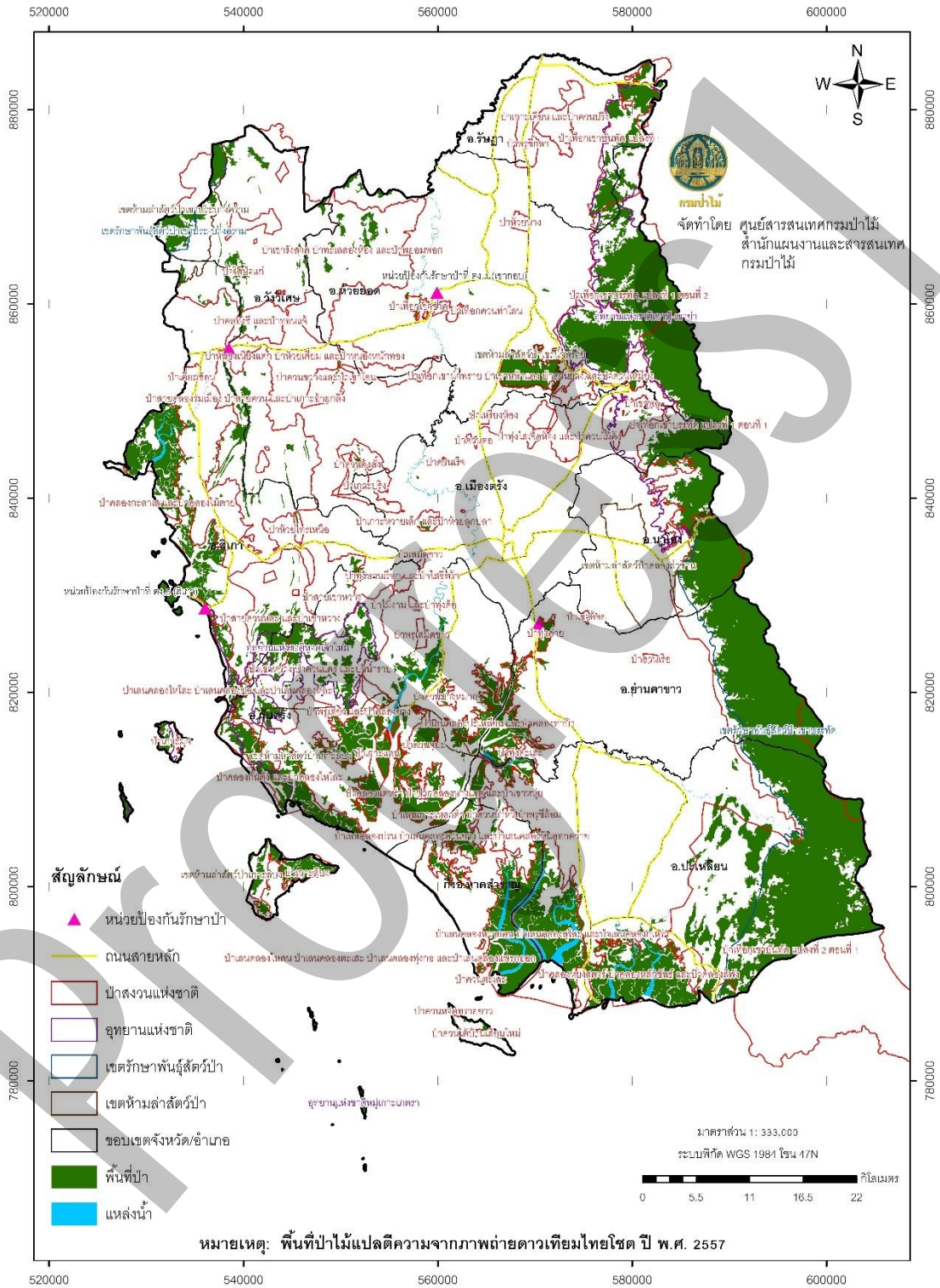
อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง ได้รับการประกาศเป็นมรดกอาเซียน เป็นลำดับที่ 45 และถือเป็นมรดกอาเซียนในลำดับที่ 5 ของประเทศไทย สำหรับอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง ประกอบด้วยระบบนิเวศ 3 ลักษณะ ได้แก่ แม่น้ำปากแม่น้ำ และชายฝั่ง ที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศสูง ประกอบด้วย ป่าชายเลน แหล่งน้ำกร่อย ชายหาด หาดหิน แนวปะการัง เป็นแหล่งปะการังที่สมบูรณ์ แหล่งหญ้าทะเลผืนใหญ่เนื้อที่กว่า 18,000 ไร่ เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก ได้แก่ พะยูน เต่าทะเล และโลมา เป็นต้น สัตว์ป่าที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ และเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญของนกอย่างน้อย 212 ชนิด ชนิดที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ นกซ่อมทะเล

ออกแดง นกฟินฟุต นกหัวโตกินปู ทั้งนกอพยพ และนกประจำถิ่น อีกทั้งยังได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) ลำดับที่ 1,182 มีเนื้อที่รวม 414,456.25 ไร่ เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2545

สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดตรังเป็นแหล่งที่มีพะยูนอาศัยอยู่มากที่สุดในประเทศไทย อาศัยในบริเวณแนวเขตพื้นที่หญ้าทะเลขนาดใหญ่ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของพะยูนฝูงใหญ่ที่สุดของประเทศไทย คือ บริเวณเกาะมุก เกาะลิบง อำเภอกันตัง พะยูนได้รับการประกาศให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ต่อมาเมื่อมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติในปี พ.ศ. 2535 ด้วยสถานการณ์ใกล้สูญพันธุ์ของพะยูน ทำให้พะยูนได้รับการประกาศให้เป็นสัตว์ป่าสงวนของไทย ในปี พ.ศ. 2561 จากการbinsสำรวจพบประชากรพะยูนในจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2563 สำรวจพบพะยูนน้อยลง จากปี พ.ศ. 2562 จาก 185 ตัว พบเพียง 165 ตัว (การbinsสำรวจไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สาเหตุที่ทำให้พะยูนใกล้สูญพันธุ์นั้น ประกอบด้วยปัจจัยทางธรรมชาติและปัจจัยจากมนุษย์ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องน้ำมันพะยูนสามารถรักษาโรคเรื้อรังได้ การใช้เครื่องมือประมงหลายชนิดที่เป็นอันตรายกับพะยูน การทำลายระบบนิเวศของหญ้าทะเลที่เป็นแหล่งอาหารของพะยูน ส่งผลให้พะยูนได้รับอาหารไม่เพียงพอทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณ ส่งผลให้มีอัตราการสืบพันธุ์ที่ต่ำกว่าปกติและลูกที่ได้ไม่แข็งแรง

แผนที่แสดงพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดตรัง

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศกรมป่าไม้ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมป่าไม้

รูปที่ 7.8-32 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดตรัง

(6) จังหวัดสตูล

พื้นที่ป่า จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด 1,887,104.44 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของ น้ำทะเล กรณีไม่นับส่วนที่เป็นน้ำทะเล มีเนื้อที่ 1,549,363 ไร่) หรือเท่ากับ 3,019.37 ตารางกิโลเมตร ปี พ.ศ. 2562 จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าร้อยละ 40.14 (757,623.63 ไร่) ต่อมาในปี พ.ศ. 2563 มีพื้นที่ป่า ร้อยละ 40.13 (757,297.10 ไร่) ลดลงจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 0.01 (ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ พ.ศ. 2563, กรมป่าไม้) แบ่งออกเป็นป่าบก (ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 13 แห่ง ป่าไม้ถาวร 7 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 2 แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า 1 แห่ง อุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง) เนื้อที่รวมประมาณ 1,877,976.39 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 99.51 ของพื้นที่จังหวัด และป่าชายเลน 5 แห่ง เนื้อที่รวมประมาณ จำนวน 322,705.76 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 17.10 ของพื้นที่จังหวัด **รูปที่ 7.8-33**

พื้นที่ป่าไม้

แยกออกเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 18 แห่ง (ตามกฎหมายกระทรวง) เนื้อที่รวมประมาณ 729,974.55 ไร่ แบ่งเป็นป่าบก 13 แห่ง เนื้อที่รวมประมาณ 452,538 ไร่ ป่าชายเลน 5 แห่ง เนื้อที่รวม ประมาณ 277,436.55 ไร่ พื้นที่ป่าไม้ถาวรของชาติ (ตามมติคณะรัฐมนตรี) 12 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 533,985.05 ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า (ตามประกาศกระทรวงฯ) จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 12,770 ไร่ ป่าชายเลน (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2530 วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2543) เนื้อที่ประมาณ 322,705.76 ไร่ (ทับซ้อนกับป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 277,436.55 ไร่) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ (ตามพระราชกฤษฎีกา) จำนวน 3 แห่ง เนื้อที่ 1,241,406.25 ไร่ พื้นที่ วนอุทยาน (ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 10,142.19 ไร่ พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (ตามพระราชกฤษฎีกา) จำนวน 2 แห่ง เนื้อที่ 171,262.14 ไร่

ป่าชายเลน

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งสามารถพบได้ในเขตอำเภอที่ติดชายฝั่งทะเล จำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู อำเภอท่าแพ และอำเภอเมืองสตูล มีเนื้อที่ประมาณ 239,576 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 15.46 ของพื้นที่จังหวัด และสถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูล มีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อย ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 มีการกำหนดป่าชายเลน ของจังหวัดสตูล ออกเป็น 5 ป่า คือ

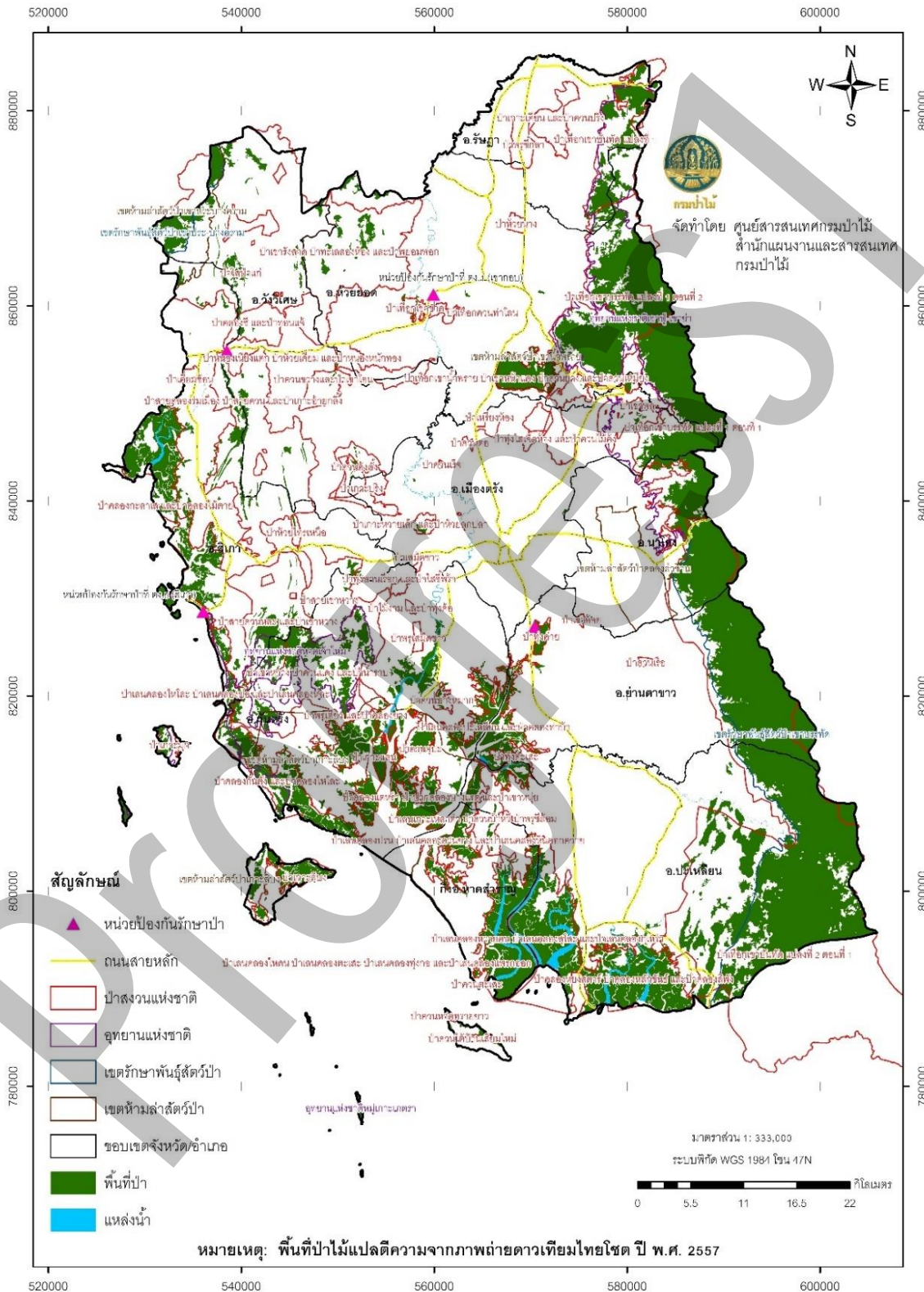
- ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1 อยู่ในเขตอำเภอทุ่งหว้าและอำเภอละงู
- ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 2 อยู่ในเขตอำเภอละงู อำเภอท่าแพและอำเภอเมืองสตูล
- ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 3 (ป่าป่าเต๊ะ-ป่าปลักจูด) อยู่ในเขตอำเภอเมืองสตูล
- ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 4 (ป่าเจ๊ะบิลัง-ป่าต้นหยงโป-ป่าตำมะลัง) อยู่ในเขตอำเภอเมืองสตูล
- ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 5 อยู่ในเขตอำเภอเมืองสตูล

ทรัพยากรสัตว์ป่า

ในพื้นที่จังหวัดสตูลพบสัตว์ป่าที่หายากและใกล้จะสูญพันธุ์ ซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวน 2 ชนิด ได้แก่ เลียงผา ซึ่งพบได้ที่เขาระยาบังสา ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา และแมวลายหินอ่อน ซึ่งพบได้ที่อุทยานแห่งชาติทะเลบัน นอกจากนี้ยังพบสัตว์ป่าจำพวก หมูป่า หมูหมา และเสือโคร่ง ส่วนที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา สสำรวจพบ วัวป่า หมูป่า กระจง เป็นต้น

ปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ปัญหาการลดลงของพื้นที่ป่าไม้เกิดขึ้นใน
ทุกอำเภอของจังหวัดสตูล สาเหตุเกิดจากประชาชนบุกรุกทำลายป่า เพราะต้องการที่ดินมาใช้เป็น
ที่อยู่อาศัยและเพื่อนำพื้นที่มาปลูกพืชผลทางการเกษตร เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ฯลฯ จากรายงาน
การประชุมคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าจังหวัดสตูล พบว่าใน
ปี พ.ศ. 2564 จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุก จำนวน 438 - 3 - 65.63 ไร่ ลดลงจากปี พ.ศ. 2563
ที่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 817 - 3 - 82 ไร่ สถานการณ์การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในภาพรวม อยู่ใน
ระดับปานกลาง ยกเว้นในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น เกาะหลีเป๊ะ มีปัญหาการบุกรุก
จังหวัดสตูลร่วมกับอุทยานแห่งชาติตะรุเตา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จังหวัดสตูลร่วมกับหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องหามาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าและการฟื้นฟูพื้นที่ป่าที่ทวงคืน
(พลิกฟื้นพื้นที่ป่า) สำหรับปัญหาด้านทรัพยากรสัตว์ป่านั้นเป็นปัญหาในเชิงข้อมูล เนื่องจากจังหวัดสตูลยัง
ขาดข้อมูลด้านทรัพยากรสัตว์ป่า

แผนที่แสดงพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดตรัง

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศกรมป่าไม้ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมป่าไม้

รูปที่ 7.8-33 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดสตูล

2) นิเวศวิทยาทางน้ำ

2.1) การศึกษาผลกระทบต่อนิเวศวิทยาในแหล่งน้ำในปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษา
โ ค ร ง ก ร า ร
เพื่อประเมินผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งมีชีวิตในน้ำที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ และเพื่อ
เสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หากการดำเนินโครงการก่อให้เกิด
ผลกระทบ

2.2) ทำการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านนิเวศวิทยาทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้า
ทะเล สัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ จากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ดังนี้

- รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดระนอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดพังงา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดภูเก็ต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดตรัง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดสตูล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

2.3) ผลการศึกษา เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัด
สตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูล
ทุติยภูมิด้านนิเวศวิทยาทางทะเลในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มี
รายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1) จังหวัดระนอง

จังหวัดระนอง มีพื้นที่ทั้งหมด 3,298.045 ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลมีความ
ยาว 137.9 กิโลเมตร และเกาะต่าง ๆ จำนวน 62 เกาะ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญด้านนิเวศวิทยา
ทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และสัตว์ทะเลหายาก รายละเอียดดังนี้

แนวปะการัง

จังหวัดระนอง มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 2,828 ไร่ (4.5 ตารางกิโลเมตร)
จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2565 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้วยวิธี Line Intercept Transect
จำนวน 3 สถานี ได้แก่ บริเวณเกาะพยาม (อ่าวเขาควาย) เกาะพยาม (อ่าวใหญ่) และเกาะพยาม (อ่าวคอกิ้ว)
และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo Belt Transect จำนวน 11 สถานี ได้แก่
เกาะโคม เกาะช้างด้านเหนือ เกาะค้ำคว (3 จุด) เกาะญี่ปุ่นด้านตะวันออก เกาะญี่ปุ่นด้านตะวันตก เกาะกำ
ตก เกาะกำใหญ่ เกาะล้านด้านเหนือ และเกาะกำใต้ รวมทั้งสิ้น 14 สถานี (รูปที่ 7.8-34) คิดเป็นพื้นที่แนว

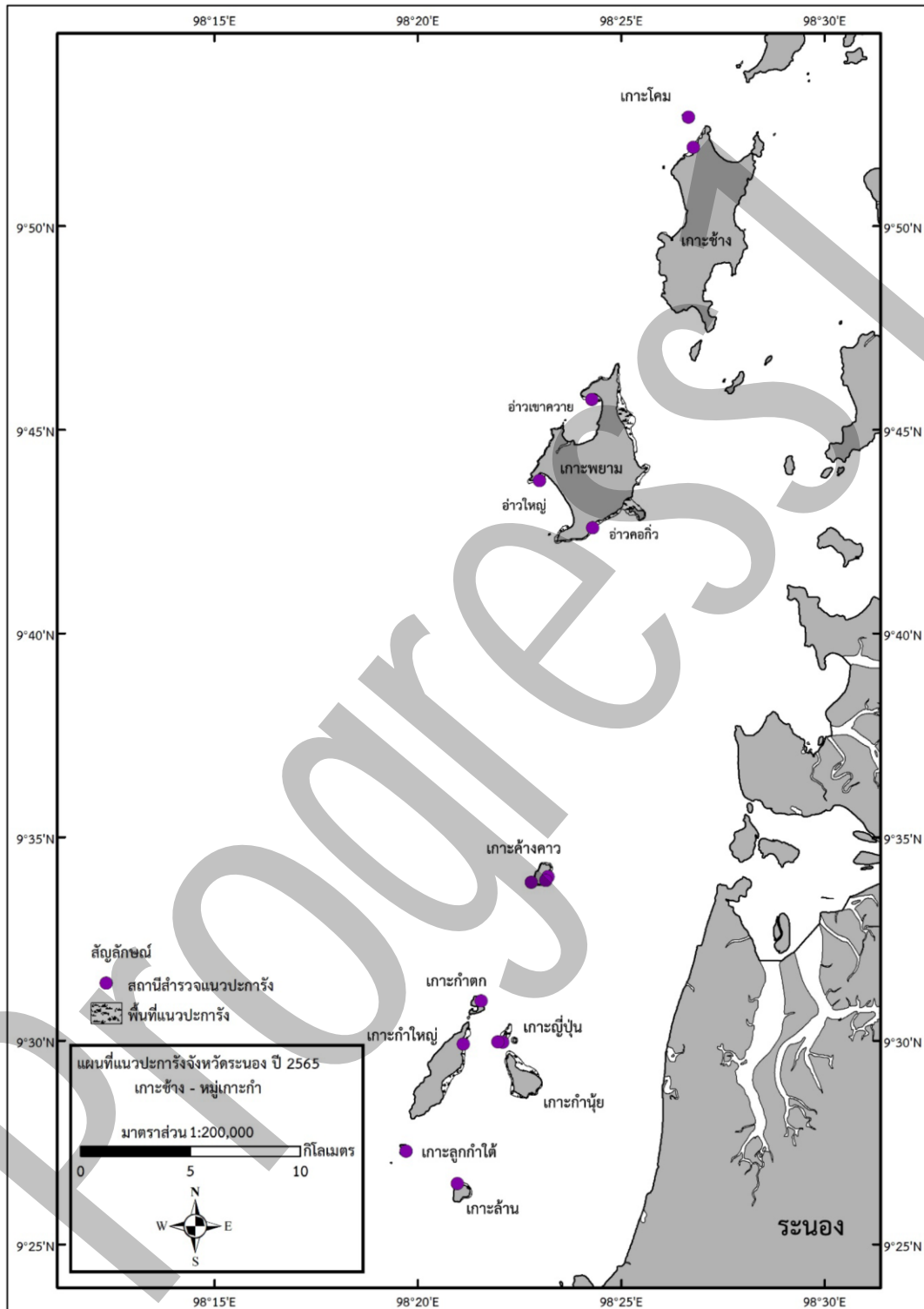
ปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 1,685 ไร่ (ร้อยละ 60) ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดระนอง

ผลการสำรวจพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดพบว่าสถานภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่มีสถานภาพเสียหาย รายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 7.8-35)

- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมาก ได้แก่ เกาะค้ำควา และเกาะล้าน
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ เกาะโคม เกาะค้ำควา เกาะพยามบริเวณอ่าวเขาควายและอ่าวใหญ่
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ เกาะญี่ปุ่นด้านตะวันตก และเกาะกำใหญ่
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหาย ได้แก่ เกาะข้างด้านเหนือ และเกาะพยาม (อ่าวคอกิ้ว)

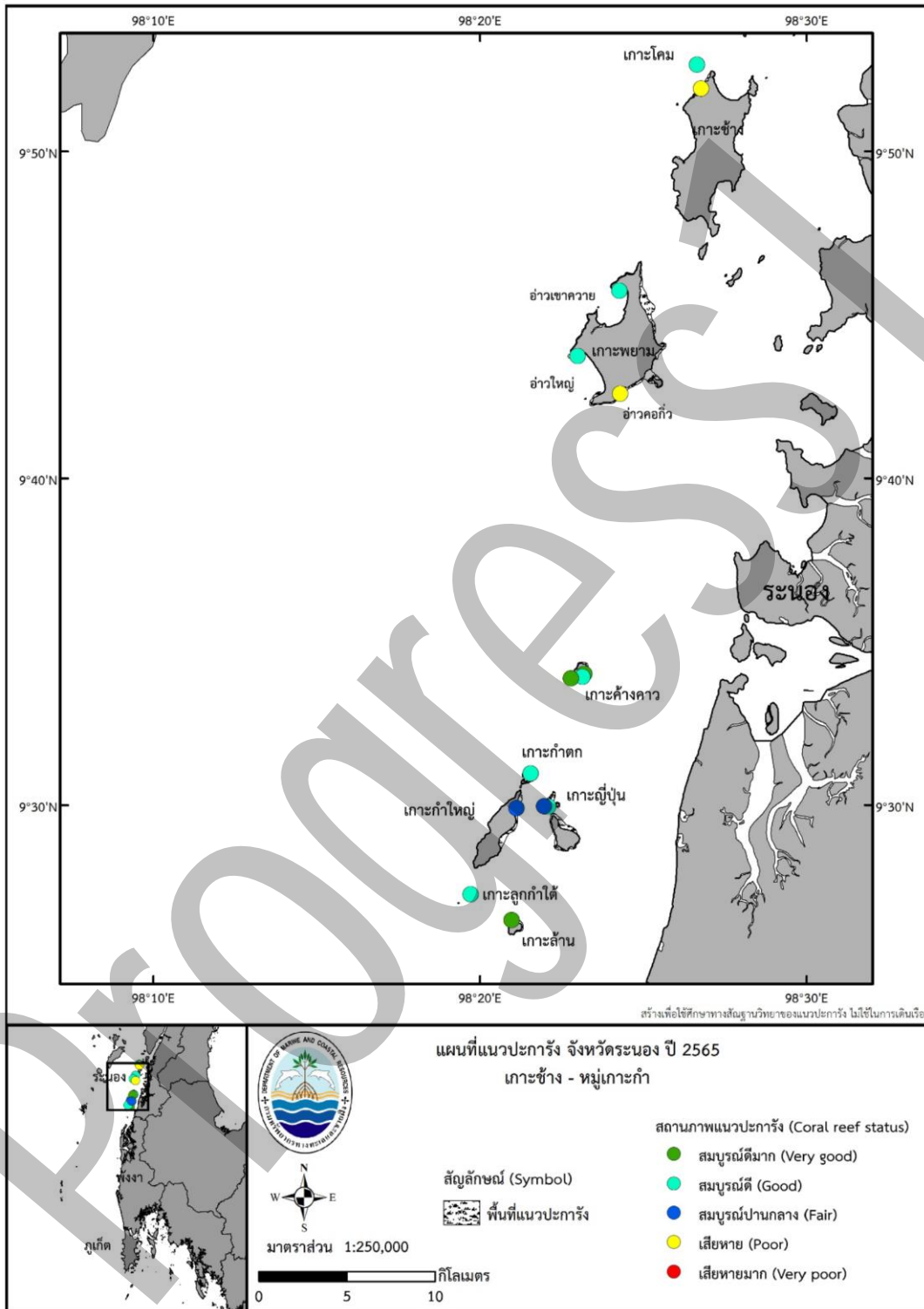
ปะการังชนิดเด่นที่พบโดยทั่วไปในจังหวัดระนอง มีรูปทรงเป็นแบบก้อน ฟุ่ม เคลือบพื้น และมีความทนทานต่อตะกอน เช่น ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) ปะการังดาวเล็ก (*Cyphastrea* spp.) ปะการังวงแหวน (*Favia* spp.) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* spp.) ปะการังรังผึ้ง (*Goniastrea* spp.) ปะการังดอกเห็ด (*Fungia* spp.) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังดาวช่องเหลี่ยม (*Leptastrea* spp.) ปะการังกาเล็กซี่ (*Galaxea fascicularis*) ปะการังใบร่องหนาม (*Merulina ampliata*) ปะการังดาวใหญ่ (*Diploastrea heliophora*) ปะการังจาน (*Turbinaria* spp.)

เมื่อพิจารณาตามขนาดพื้นที่แนวปะการังพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพเสียหาย เมื่อพิจารณาตามการครอบคลุมพื้นที่ปะการังมีชีวิตจากการติดตามข้อมูลสถานภาพในระยะยาวพบว่าเกือบทุกสถานีที่ทำการสำรวจมีแนวโน้มการฟื้นตัวไปในทางที่ดีขึ้น การครอบคลุมของปะการังมีชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของไวรัส Covid-2019 แนวปะการังจึงมีการฟื้นตัวอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ เกาะพยาม (อ่าวเขาควาย และอ่าวใหญ่) และเกาะค้ำควา โดยสถานการณ์ดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้แนวปะการังในหลายพื้นที่มีการฟื้นตัวเองตามธรรมชาติ รวมทั้งการบริหารจัดการควบคุมการใช้ประโยชน์ในแนวปะการังอย่างจริงจัง มีการควบคุมบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ตลอดจนส่งเสริมให้ความรู้สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์แนวปะการังอย่างต่อเนื่อง เช่น การผูกห่วง เพื่อลดการทิ้งสมอในแนวปะการัง การเก็บขยะในแนวปะการัง รวมทั้งการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์จากแนวปะการังให้ชัดเจน จะช่วยให้แนวปะการังมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจนเห็นการเปลี่ยนแปลงสถานภาพไปในทางที่ดียิ่งขึ้นได้ในอนาคต

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-34 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2565

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-35 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2565

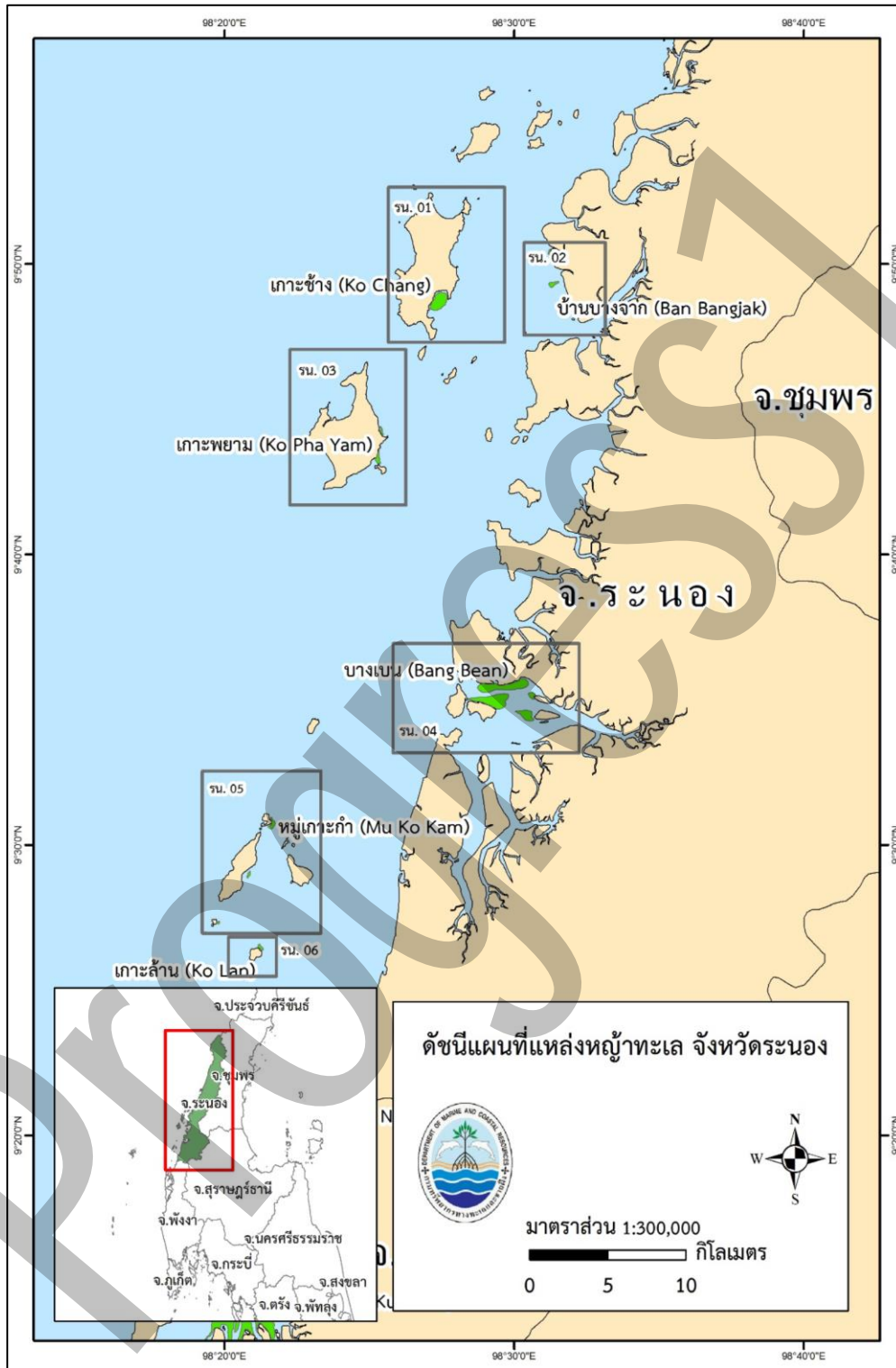
แหล่งหญ้าทะเล

แหล่งหญ้าทะเลในจังหวัดระนองพบการแพร่กระจายอยู่บริเวณปากแม่น้ำ ไกล่ป่าชายเลน และบางพื้นที่หญ้าทะเลสามารถเติบโตอยู่ตามพื้นทรายชายฝั่งทะเลน้ำตื้น ปะปนอยู่กับแนวปะการัง รวมถึงเกาะต่าง ๆ โดยแหล่งหญ้าทะเลเขตจังหวัดระนองแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเล รวมถึงมวลน้ำทะเลซึ่งเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ
เป็นบริเวณที่มีตะกอนสะสมอยู่มากและพบป่าชายเลน พื้นทะเลบริเวณนี้จะมีปริมาณตะกอนสะสมอยู่มาก ทำให้น้ำทะเลค่อนข้างขุ่น เมื่อน้ำลงเต็มที่จะปรากฏให้เห็นพื้นที่ราบโคลนน้ำตื้นเป็นแนวกว้าง โดยบริเวณหญ้าทะเลสามารถเจริญเติบโตได้ ได้แก่ บริเวณชายฝั่งบ้านบางจาก และบริเวณบ้านบางเบน
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะต่าง ๆ
โดยในเขตจังหวัดระนองมีเกาะตั้งอยู่ใกล้ชายฝั่ง กระจายตัวอยู่ในระยะ 5-10 กิโลเมตรจากชายฝั่ง และอยู่ในเขตน้ำตื้น พื้นทะเลในระยะ 3 กิโลเมตรจากตัวเกาะจะมีความลึกอยู่ในระดับ 3-10 เมตร สภาพชายฝั่งของเกาะเป็นหาดทราย สลับแนวโขดหิน พบแนวปะการังน้ำตื้นก่อตัวได้ดีทางด้านตะวันออกของเกาะ แหล่งหญ้าทะเลส่วนใหญ่สามารถเติบโตอยู่ตามพื้นทรายชายฝั่งทะเลน้ำตื้นเจริญปะปนอยู่กับแนวปะการัง บริเวณที่แหล่งหญ้าทะเลสามารถขึ้นเจริญได้ ได้แก่ เกาะพยาม เกาะช้าง หมู่เกาะกำ และเกาะลัน

การติดตามสถานภาพหญ้าทะเลจังหวัดระนองในปี พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจและติดตามสถานภาพหญ้าทะเล พบมีหญ้าทะเล 11 ชนิด ได้แก่ หญ้าใบมะกรูด หญ้าคาทะเล หญ้าเงาใส หญ้าชะเงาใบพื้นเลื้อย หญ้าชะเงาเต่า หญ้ากุ่มชายทะเล หญ้ากุ่มชายเข้ม หญ้าต้นหอมทะเล หญ้าใบพาย หญ้าเงาใบเล็ก และหญ้าเงาใบใหญ่ หญ้าคาทะเลครอบคลุมพื้นที่ 1,993 ไร่ การปกคลุมเฉลี่ยร้อยละ 26 สถานภาพโดยรวมสมบูรณ์ปานกลาง และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตสรุปดังนี้ (รูปที่ 7.8-36)

- แนวโน้มสมบูรณ์ขึ้น ได้แก่ บริเวณบ้านบางจาก และหมู่เกาะกำ
- แนวโน้มคงที่ ได้แก่ บริเวณเกาะช้าง บ้านบางเบน และเกาะพยาม
- แนวโน้มลดลงตามฤดูกาล ได้แก่ บริเวณเกาะลัน

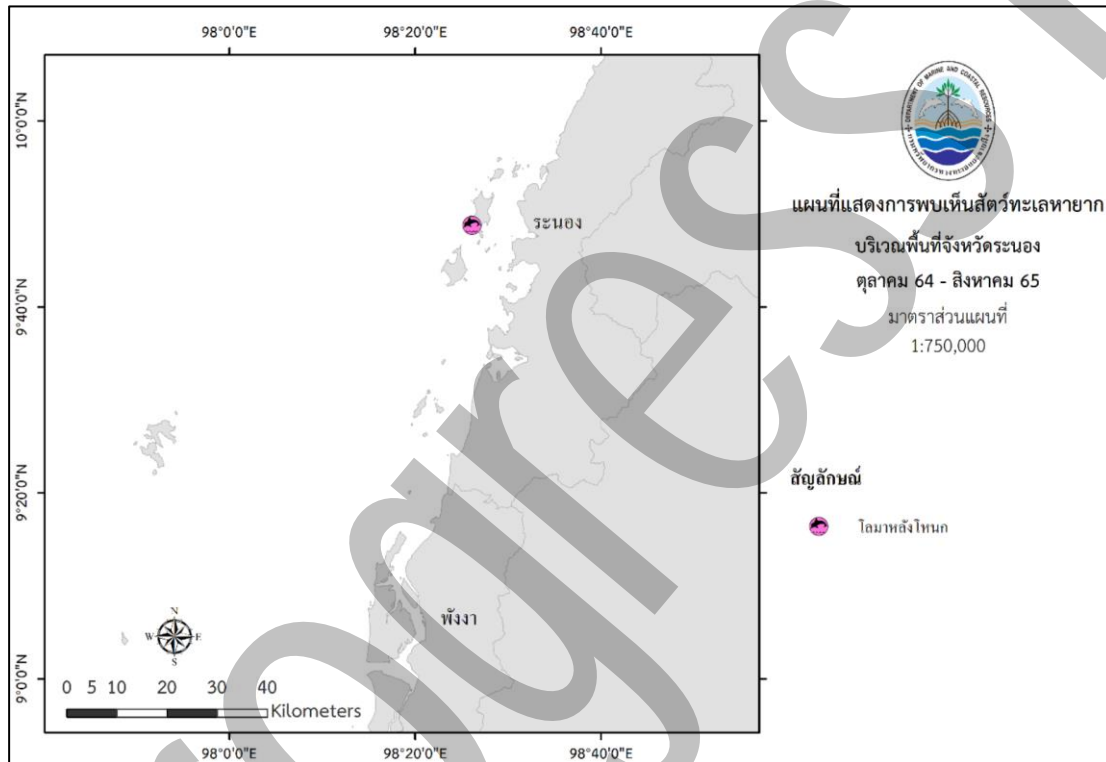

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-36 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดระนอง

สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดระนองพบสัตว์ทะเลหายากและเป็นชนิดเด่นเพียง 1 ชนิด คือ โลมาหลังโหนก โดยพบมากบริเวณเกาะพยาม อ่าวบางเบน อ่าวเคย อ่าวกะเปอร์ และเกาะเหลา (รูปที่ 7.8-37) สำหรับพะยูนได้มีการออกสำรวจรอยกินหญ้าทะเลด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Drone) ในพื้นที่อ่าวบางเบน และเกาะช้าง ไม่พบรอยกินหญ้าทะเลของพะยูน แต่พบเห็นเต่าทะเล (เต่าตนุ) ส่วนการสำรวจการวางไข่ของเต่าทะเลในช่วง พ.ศ. 2564-2565 ไม่พบการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล ใดๆก็ตาม ในช่วงการสำรวจปี พ.ศ. 2565 ไม่พบสัตว์ทะเลหายากเกยตื้นในพื้นที่จังหวัดระนอง

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565.

รูปที่ 7.8-37 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดระนอง

(2) จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีพื้นที่ทั้งหมด 4170.89 ตารางกิโลเมตร ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญด้านนิเวศวิทยาทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และสัตว์ทะเลหายาก รายละเอียดดังนี้

แนวปะการัง

จังหวัดพังงา มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 26,691 ไร่ (42.7 ตารางกิโลเมตร) จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2565 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้วยวิธี Line Intercept Transect จำนวน 12 สถานี ได้แก่ กองหินอีแต่น เขาหน้ายักษ์ หาดท้ายเหมือง เกาะลิปี เกาะไขในด้านตะวันออก เกาะไขในด้านตะวันตก เกาะไขนอกด้านตะวันตก เกาะไขนอกด้านตะวันออก เกาะยวน้อยด้านตะวันออก ฉียงใต้ เกาะยวใหญ่ (อ่าวสน) เกาะยวใหญ่ (แหลมหัวล้าน) และเกาะดอกไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo Belt Transect จำนวน 42 สถานี ได้แก่ เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวแม่ยาย ด้านเหนือ) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวไม้งาม) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวจาก) เกาะสุรินทร์เหนือ (แหลมช่องขาด)

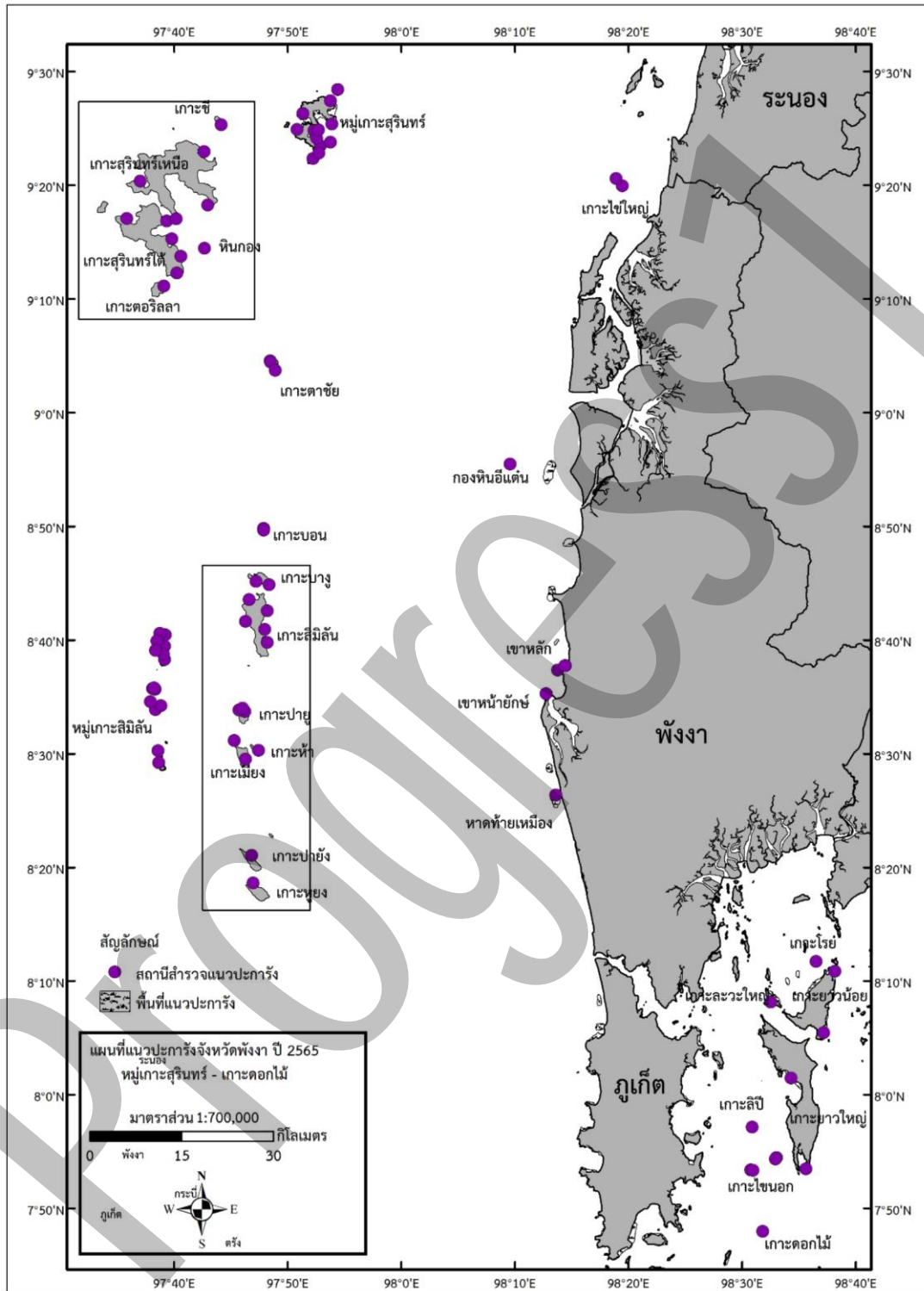
เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวเต่า) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวบอน) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสับปะรด) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวผักกาด) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสุเทพ) หินแพ/หินกอง เกาะตอรินลา เกาะสตอร์ค (เกาะซี) เกาะตาชัย ด้านตะวันตกตอนบน เกาะตาชัยด้านตะวันตกตอนล่าง เกาะตาชัยด้านใต้ เกาะตาชัยด้านเหนือ เกาะบอน ด้านใต้ เกาะบางู (อ่าวคนแก่) เกาะบางู (อ่าวน้ำชัย) เกาะสิมิลัน (อ่าวเต่า) เกาะสิมิลันด้านตะวันตก เกาะสิมิลันด้านตะวันออกเฉียงเหนือ เกาะสิมิลัน (อ่าวไฟแว๊ป) เกาะสิมิลัน (อ่าววงช้าง) เกาะปายูด้านตะวันออก เกาะปายูด้านตะวันตก เกาะปายูด้านเหนือ เกาะห้า (หินม้วนเดียว) เกาะเมียงด้านเหนือ เกาะเมียง (หาดเล็ก) เกาะปายังด้านตะวันออก เกาะหุยด้านเหนือ เกาะไขใหญ่ เกาะร่ม หาดเล็ก หาดเขาหลัก (2 จุด) เกาะละวะใหญ่ด้านตะวันตก เกาะละวะใหญ่ด้านตะวันออก เกาะโรย เกาะโบยใหญ่ และเกาะยวน้อย (อ่าวพ็อนน้อย) รวมทั้งสิ้น 54 สถานี (รูปที่ 7.8-38) คิดเป็นพื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 14,830 ไร่ (ร้อยละ 56) ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดพังงา

ผลการสำรวจพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดพบว่าสภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่มีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง รายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 7.8-39)

- แนวปะการังที่มีสภาพสมบูรณ์ดีมาก ได้แก่ เกาะไขใหญ่ เกาะดอกไม้ เกาะโบยใหญ่ เกาะปายูด้านเหนือ และหมู่เกาะสุรินทร์ (อ่าวสุเทพ อ่าวแม่ยายด้านเหนือ แหลมช่องขาด อ่าวเต่า และอ่าวสับปะรด)
- แนวปะการังที่มีสภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ กองหินอีแต่น เกาะลิปี เกาะไขในด้านตะวันตก เกาะไขในด้านตะวันออกเฉียงใต้ เกาะปายูด้านตะวันออก เกาะยาวใหญ่ (อ่าวสน) เกาะยวน้อยด้านตะวันออกเฉียงใต้ หมู่เกาะสุรินทร์ (อ่าวจาก และอ่าวบอน) และเกาะร่ม
- แนวปะการังที่มีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ เขาหน้ายักษ์ เกาะไขนอก ด้านตะวันตก เกาะไขในด้านตะวันออก เกาะยาวใหญ่ (แหลมหัวล้าน) หมู่เกาะสุรินทร์ (อ่าวผักกาด และอ่าวไผ่งาม) เกาะตาชัยด้านใต้ เกาะบางู (อ่าวน้ำชัย) เกาะสิมิลัน (อ่าวไฟแว๊ป) เกาะเมียง (อ่าวเล็ก) เกาะหุยด้านเหนือ เกาะละวะใหญ่ เกาะโรย และเกาะยวน้อย (อ่าวพ็อนน้อย)
- แนวปะการังที่มีสภาพเสียหาย ได้แก่ เกาะสตอร์ค (เกาะซี) เกาะบอนด้านใต้ เกาะสิมิลัน (อ่าววงช้าง) เกาะปายูด้านตะวันตก เกาะห้า (หินม้วนเดียว) เกาะปายังด้านตะวันออก หาดเล็ก และหาดเขาหลัก
- แนวปะการังที่มีสภาพเสียหายมาก ได้แก่ หาดท้ายเหมือง เกาะสิมิลัน (อ่าวเต่า) หมู่เกาะสุรินทร์ (หินแพ) เกาะตอรินลา เกาะตาชัยด้านตะวันตก เกาะบอนด้านเหนือ เกาะบางู (อ่าวคนแก่) เกาะสิมิลัน (ด้านตะวันตก และด้านตะวันออกเฉียงเหนือ) และเกาะเมียงด้านเหนือ

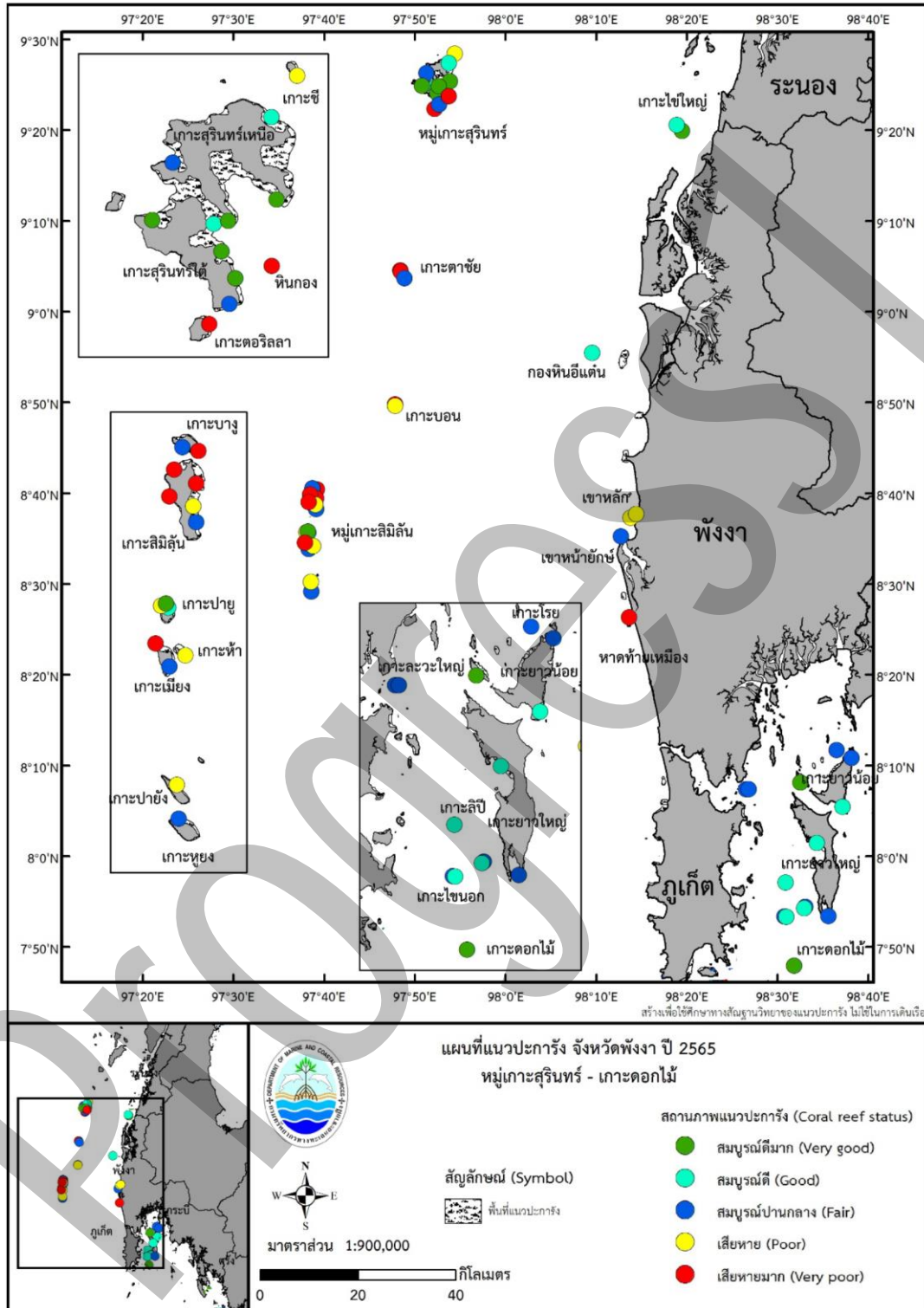
ปะการังชนิดเด่นที่พบโดยทั่วไปในจังหวัดพังงา มีรูปทรงเป็นแบบก้อน กิ่งก้าน แผ่น ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังผิวยูยี (*Porites rus*) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) ปะการังดาวเล็ก (*Cyphastrea* spp.) ปะการังวงแหวน (*Favia* spp.) ปะการังกาเล็กซี (*Galaxea fascicularis*) ปะการังลายดอกไม้ (*Pavona* spp.) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* spp.) ปะการังรังผึ้ง (*Goniastrea* spp.) ปะการังดอกเห็ด (*Fungia* spp.) ปะการังดาวช่องเหลี่ยม (*Leptastrea* spp.) ปะการังสมอร่องใหญ่ (*Symphyllia* spp.) ปะการังสีน้ำเงิน (*Heliopora coerulea*) และปะการังดาวใหญ่ (*Diploastrea heliopora*)

เมื่อพิจารณาตามขนาดพื้นที่แนวปะการังพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี เมื่อพิจารณาตามการครอบคลุมพื้นที่ปะการังมีชีวิตจากการติดตามข้อมูลสถานภาพในระยะยาว พบว่าเกือบทุกสถานที่ทำการสำรวจมีแนวโน้มการฟื้นตัวไปในทางที่ดีขึ้น การครอบคลุมของปะการังมีชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของไวรัส Covid-2019 แนวปะการังจึงมีการฟื้นตัวอย่างเห็นได้ชัด เช่น หมู่เกาะสุรินทร์ (อ่าวจาก อ่าวแม่ยาย อ่าวไม้งาม แหลมช่องขาด อ่าวสุเทพ และอ่าวเต่า) เกาะปายู เกาะไข่นอก เกาะไข่นอก เกาะยาวใหญ่ เป็นต้น โดยสถานการณ์ดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้แนวปะการังในหลายพื้นที่มีการฟื้นตัวเองตามธรรมชาติ รวมทั้งการบริหารจัดการควบคุมการใช้ประโยชน์ในแนวปะการังอย่างจริงจัง มีการควบคุมบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ตลอดจนส่งเสริมให้ความรู้สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์แนวปะการังอย่างต่อเนื่อง เช่น การผูกห่วง เพื่อลดการทิ้งสมอในแนวปะการัง การเก็บขยะในแนวปะการัง รวมทั้งการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์จากแนวปะการังให้ชัดเจน จะช่วยให้แนวปะการังมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจนเห็นการเปลี่ยนแปลงสถานภาพไปในทางที่ดียิ่งขึ้นได้ในอนาคต

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-38 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2565

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-39 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2565

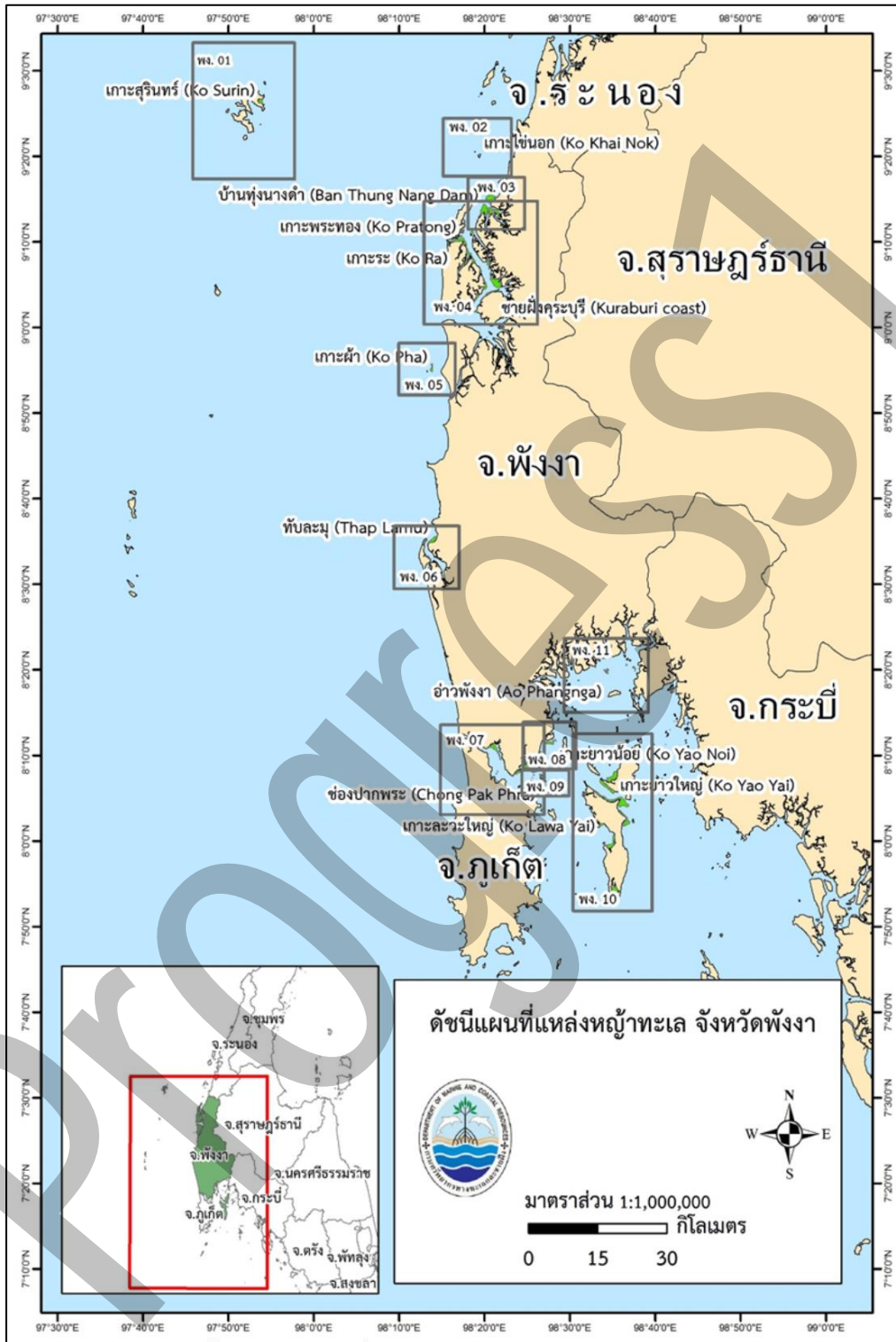
แหล่งหญ้าทะเล

จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดต่อกับทะเลอันดามัน และชายฝั่งด้านใต้เชื่อมต่อกับจังหวัดภูเก็ตด้วยสะพานสารสินและสะพานเทพกษัตรี บริเวณช่องแคบปากพระ ตลอดไปจนถึงอ่าวพังงาบริเวณคลองมะรุ่ย ซึ่งเป็นเขตติดต่อกับจังหวัดกระบี่ โดยแหล่งหญ้าทะเลในจังหวัดพังงาแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเล รวมถึงมวลน้ำทะเล ซึ่งเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ เป็นบริเวณที่มีตะกอนสะสมอยู่มากและพบป่าชายเลน พื้นทะเลบริเวณนี้จะมีปริมาณตะกอนสะสมอยู่มาก ทำให้น้ำทะเลค่อนข้างขุ่น เมื่อน้ำลงเต็มที่จะปรากฏให้เห็นพื้นที่ราบใต้อ่าวเป็นแนวกว้าง โดยบริเวณหญ้าทะเลสามารถเจริญเติบโตได้ ได้แก่ บริเวณปากอ่าวกระบี่ และด้านฝั่งตะวันออกของเกาะพระทอง
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณแนวปะการัง บางบริเวณที่มีกำบังคลื่นลม สามารถพบหญ้าทะเลเติบโตอยู่ตามพื้นทรายชายฝั่งทะเลน้ำตื้น หรือเจริญปะปนอยู่กับแนวปะการังได้แก่ แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะไขใหญ่และเกาะสุรินทร์

การติดตามสถานภาพหญ้าทะเลจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจและติดตามสถานภาพหญ้าทะเล พบมีหญ้าทะเล 12 ชนิด ได้แก่ หญ้าคาทะเล หญ้าใบมะกรูด หญ้าเงาใบเล็ก หญ้าเงาแคระ หญ้าเงาใส หญ้าเงาใบใหญ่ หญ้าชะเงาใบมน หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย หญ้ากุยช่ายเข็ม หญ้ากุยช่ายทะเล และหญ้าชะเงาเต่า ครอบคลุมพื้นที่ 17,305 ไร่ การปกคลุมเฉลี่ยร้อยละ 37 สถานภาพโดยรวมสมบูรณ์ปานกลาง และสภาพพื้นที่ท้องทะเลส่วนใหญ่เป็นทรายปนโคลน ส่วนแนวโน้มนการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตสรุปดังนี้ (รูปที่ 7.8-40)

- แนวโน้มสมบูรณ์ขึ้น ได้แก่ บริเวณบ้านทุ่งนางดำ เกาะพระทองและบริเวณใกล้เคียง และบ้านทับละมุ
- แนวโน้มคงที่ ได้แก่ บริเวณเกาะไขใหญ่ บ้านท่าขุน-บ้านอ่าวย่านสะบ้า เกาะพร้าว และเกาะละวะใหญ่ หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะผ้า บริเวณหมู่เกาะยาว และอ่าวพังงาตอนใน

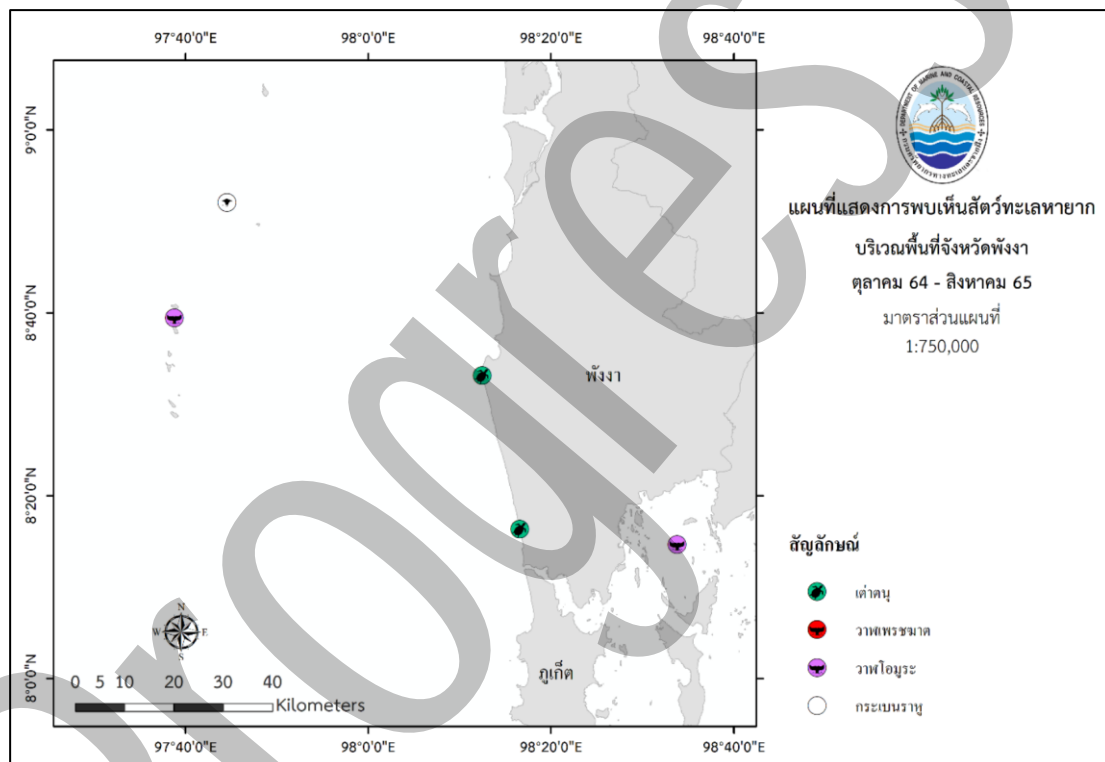

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-40 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดพังงา

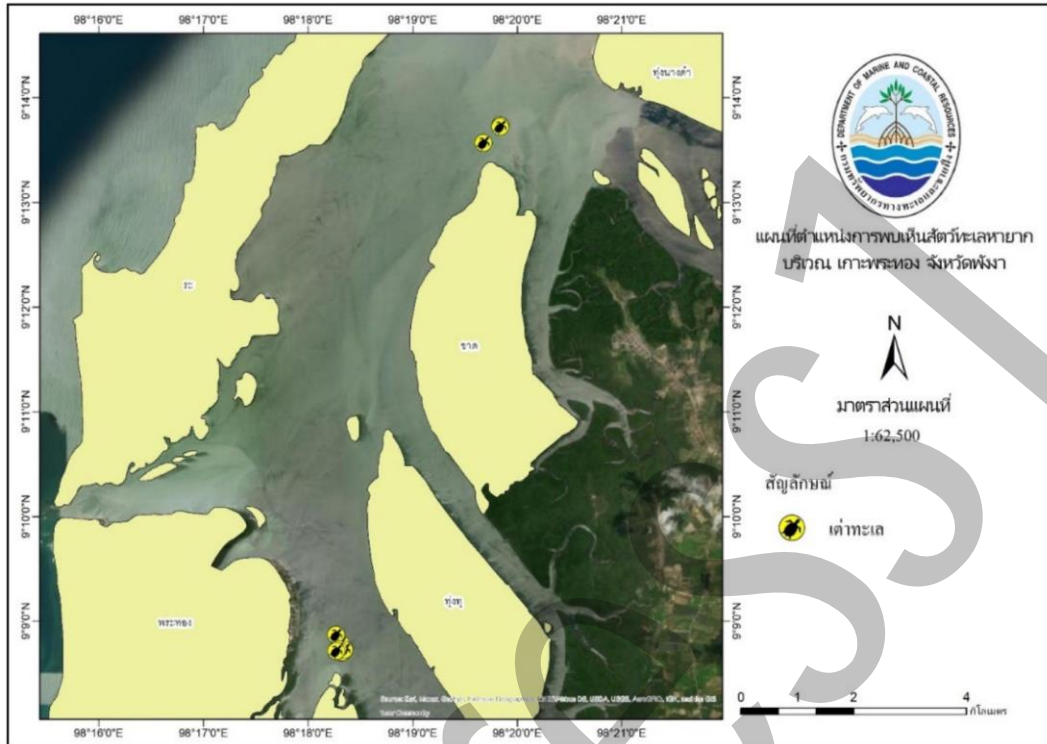
สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดพังงาพบสัตว์ทะเลหายาก 4 ชนิด คือ เต่าตนุ วาฬเพชฌฆาตดำ วาฬโอมูระ และกระเบนราหู (รูปที่ 7.8-41) สำหรับพะยูนได้มีการออกสำรวจรอยกินหญ้าทะเลด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Drone) ในพื้นที่เกาะพระทอง และทุ่งนางดำ ไม่พบรอยกินหญ้าทะเลของพะยูน แต่พบเห็นเต่าทะเล (เต่าตนุ) บริเวณเกาะพระทอง 4 ตัว และทุ่งนางดำ 4 ตัว (รูปที่ 7.8-42) ส่วนการสำรวจการวางไข่ของเต่าตนุ พบว่ามีการวางไข่ใน 8 บริเวณ ได้แก่ เกาะพระทอง (หาดทุ่งดาบ) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติที่ ลป.1 อุทยานแห่งชาติที่ ลป.3 หาดคึกคัก หาดนาใต้ และอุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง จากการสัมภาษณ์ชาวประมงในพื้นที่ มีการพบเห็นโลมา (ไม่สามารถระบุชนิดได้) 1ฝูง ประมาณ 3-4 ตัว ในช่วงการสำรวจปี พ.ศ. 2565 พบสัตว์ทะเลหายากเกยตื้นในพื้นที่จังหวัดพังงา 28 ตัว ได้แก่ เต่าทะเล 20 ตัว โลมาและวาฬ 6 ตัว และพะยูน 2 ตัว

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565.

รูปที่ 7.8-41 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดพังงา

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-42 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดพังงาจากการสำรวจด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Drone)

(3) จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ต มีความยาวชายฝั่งทะเล 203 กิโลเมตร ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญด้านนิเวศวิทยาทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และสัตว์ทะเลหายาก รายละเอียดดังนี้

แนวปะการัง

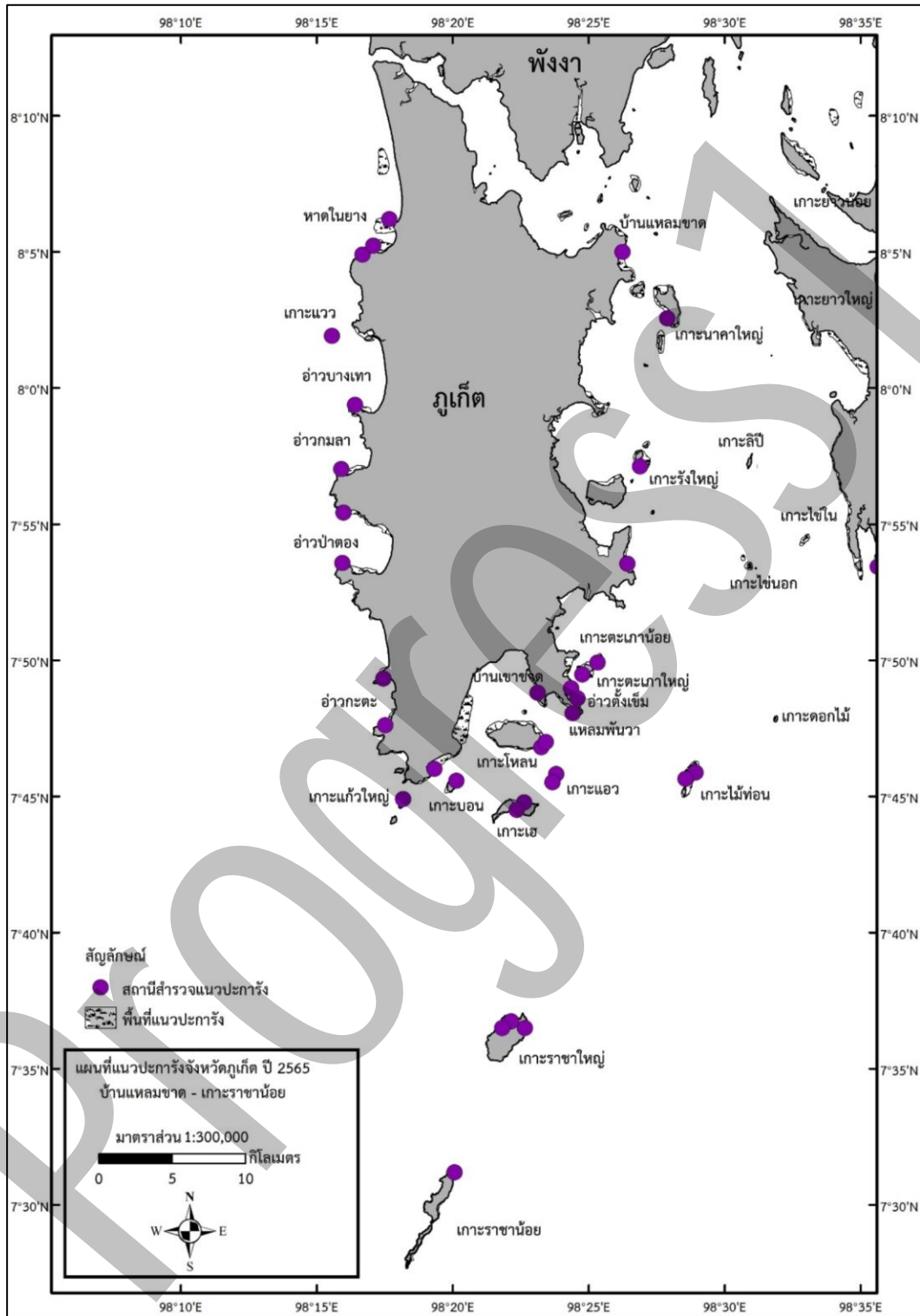
จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 13,757 ไร่ (22 ตารางกิโลเมตร) จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2565 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้วยวิธี Line Intercept Transect จำนวน 31 สถานี ได้แก่ บริเวณบ้านแหลมขาด เกาะนาคาใหญ่ เกาะรังใหญ่ เกาะสิเหร่ เกาะตะเก้าน้อย เกาะตะเกาใหญ่ อ่าวตั่งเข็มแนวตื้น อ่าวตั่งเข็มแนวลึก แหลมพันวา บ้านเขาขาด เกาะโหลนด้านใต้ เกาะโหลนด้านตะวันออก เกาะเฮด้านเหนือ เกาะเฮด้านใต้ เกาะแอมด้านตะวันตก เกาะแอมด้านตะวันออก เกาะไม้ท่อนด้านตะวันออก เกาะไม้ท่อนด้านตะวันตก เกาะราชาน้อย เกาะราชาใหญ่ (อ่าวทือ) เกาะราชาใหญ่ (อ่าวสยาม) เกาะราชาใหญ่ (อ่าวปะตง) เกาะบอน อ่าวราไวย์ เกาะแก้วใหญ่ อ่าวกะตะน้อย อ่าวกะตะใหญ่ อ่าวป่าตองด้านใต้ อ่าวป่าตองด้านเหนือ อ่าวกมลา และอ่าวบางเทา และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo Belt Transect จำนวน 4 สถานี ได้แก่ เกาะแอม เขาไศครู เกาะปลิง และหากินยาง รวมทั้งสิ้น 35 สถานี (รูปที่ 7.8-43) คิดเป็นพื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 9,042 ไร่ (ร้อยละ 66) ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดภูเก็ต

ผลการสำรวจพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดพบว่าสถานภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี รายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 7.8-44)

- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมาก ได้แก่ เกษนาคาใหญ่ เกษะรังใหญ่ บ้านเขาขาด เกษะเฮ็ด้านใต้ เกษะแก้วใหญ่ เกษะไม้ท่อน เกษะราชาใหญ่ (อ่าวทือ และอ่าวปะตก) และอ่าวกะตะใหญ่
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ เกษะตะเภาใหญ่ เกษะโหลนด้านใต้ เกษะราชาน้อย อ่าวป่าตองด้านเหนือ อ่าวกมลา และหาดในยาง
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ บ้านแหลมขาด เกษะสีหระ เกษะตะเภาน้อย อ่าวตั่งเข็มแนวต้น แหลมพันวา เกษะโหลนด้านตะวันออก เกษะเฮ็ด้านเหนือ เกษะแหวด้านตะวันออก เกษะราชาใหญ่ (อ่าวสยาม) เกษะบอน อ่าวราไวย์ อ่าวกะตะน้อย อ่าวบางเทา เขาไสครู และเกษะปลิง
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหาย ได้แก่ อ่าวตั่งเข็มแนวลึก อ่าวป่าตองด้านใต้ และเกษะแหว
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหายมาก ได้แก่ เกษะแหวด้านตะวันตก

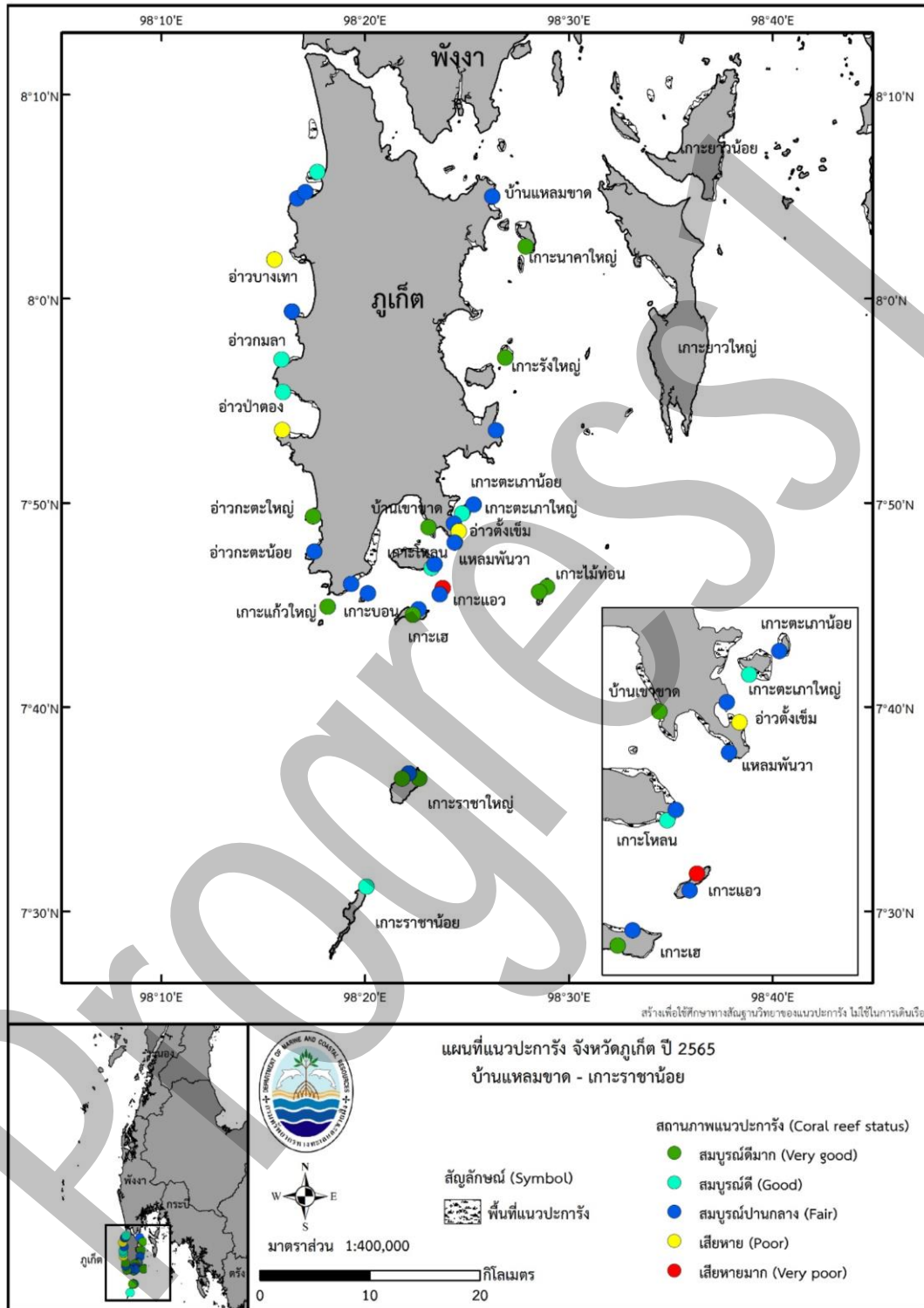
ปะการังชนิดเด่นที่พบโดยทั่วไปในจังหวัดพังงา มีรูปทรงเป็นแบบก้อน กิ่งก้าน แผ่น เช่น ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) ปะการังดาวเล็ก (*Cyphastrea* spp.) ปะการังวงแหวน (*Favia* spp.) ปะการังกาเล็กซี่ (*Galaxea fascicularis*) ปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* spp.) ปะการังรังผึ้ง (*Goniastrea* spp.) ปะการังดอกเห็ด (*Fungia* spp.) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังลายดอกไม้ (*Pavona* spp.) ปะการังดาวช่องเหลี่ยม (*Leptastrea* spp.) ปะการังสมองร่องใหญ่ (*Symphyllia* spp.) ปะการังสีน้ำเงิน (*Heliopora coerulea*) ปะการังดาวใหญ่ (*Diploastrea heliopora*) ปะการังร่องยาว (*Platygyra* spp.) เป็นต้น

เมื่อพิจารณาตามขนาดพื้นที่แนวปะการังพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี ส่วนแนวปะการังที่เสียหายมักอยู่ใกล้ชายฝั่งทั้งสองด้านของจังหวัดภูเก็ต เป็นแนวปะการังน้ำตื้น (Reef Flat) เช่น บริเวณอ่าวบางเทา อ่าวป่าตองด้านล่าง อ่าวราไวย์ เกษะแหวด้านตะวันออก เกษะเฮ็ด้านเหนือ เป็นต้น ซึ่งน้ำทะเลจะขุ่น ความลึกไม่มาก เมื่อน้ำลงต่ำสุดบางพื้นที่จะโผล่พื้นน้ำ หรือแนวปะการังอยู่ใกล้บริเวณที่มีกิจกรรมของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อพิจารณาตามการครอบคลุมพื้นที่ปะการังมีชีวิตจากการติดตามข้อมูลสถานภาพในระยะยาว พบว่าเกือบทุกสถานีที่ทำการสำรวจมีแนวโน้มการฟื้นตัวไปในทางที่ดีขึ้น การครอบคลุมของปะการังมีชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของไวรัส Covid-2019 แนวปะการังจึงมีการฟื้นตัวอย่างเห็นได้ชัด เช่น เกษนาคาใหญ่ อ่าวราไวย์ อ่าวกะตะ อ่าวกมลา เขาไสครู เกษะตะเภาใหญ่ อ่าวตั่งเข็มแนวต้น เกษะเฮ็ด้านใต้ เกษะแหวด้านตะวันออก เกษะไม้ท่อน เกษะราชาน้อย เกษะราชาใหญ่ เกษะบอน อ่าวป่าตอง อ่าวกมลา อ่าวบางเทา หาดในยาง เป็นต้น โดยสถานการณ์ดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้แนวปะการังในหลายพื้นที่มีการฟื้นตัวเองตามธรรมชาติ รวมทั้งการบริหารจัดการควบคุมการใช้ประโยชน์ในแนวปะการังอย่างจริงจัง มีการควบคุมบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ตลอดจนส่งเสริมให้ความรู้สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์แนวปะการังอย่างต่อเนื่อง เช่น การผูกท่อน เพื่อลดการทิ้งสมอในแนวปะการัง การเก็บขยะในแนวปะการัง รวมทั้งการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์จากแนวปะการังให้ชัดเจน จะช่วยให้แนวปะการังมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจนเห็นการเปลี่ยนแปลงสถานภาพไปในทางที่ดียิ่งขึ้นได้ในอนาคต

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-43 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2565

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

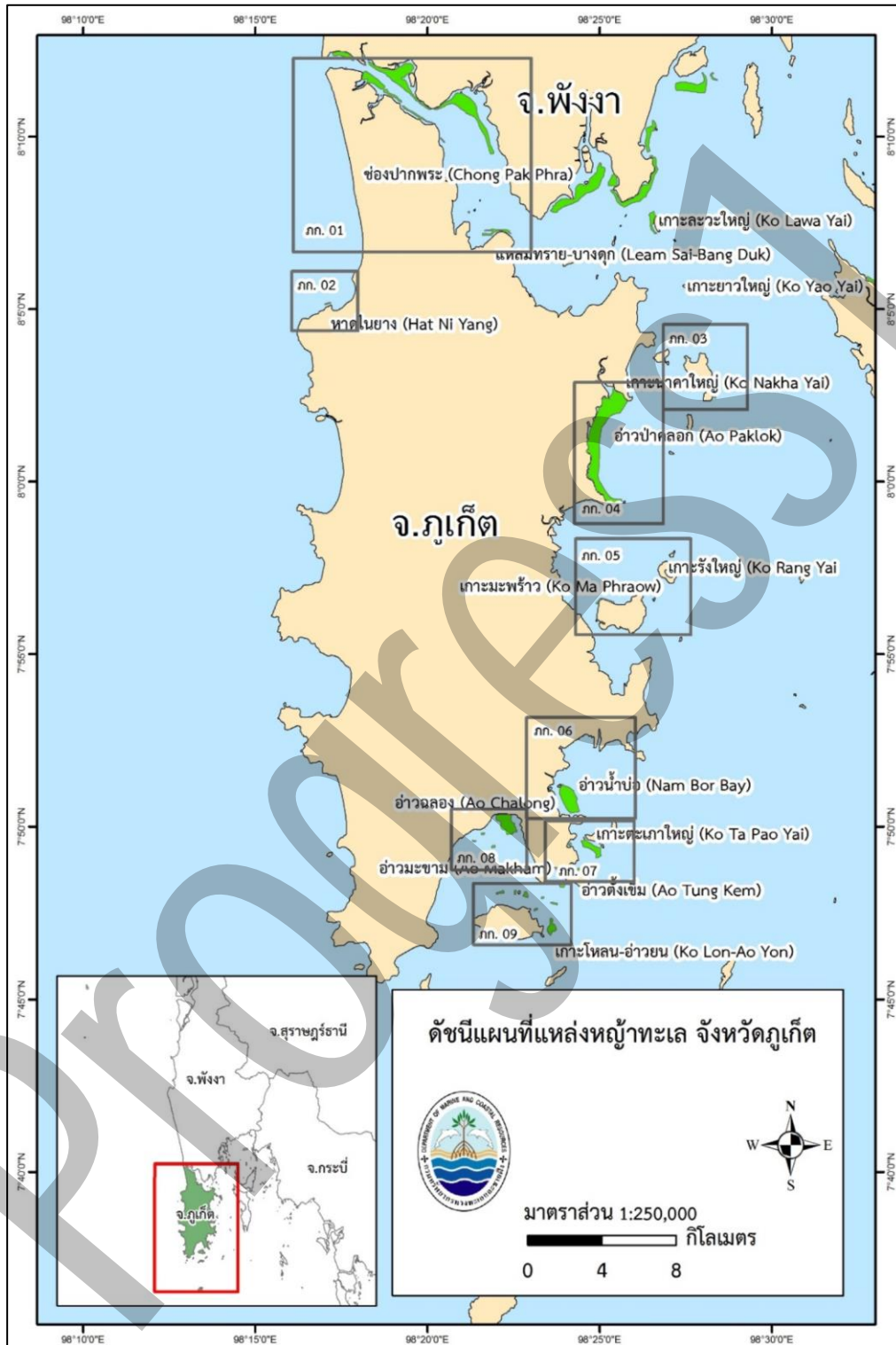
รูปที่ 7.8-44 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2565

แหล่งหญ้าทะเล

จังหวัดภูเก็ต เป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยอยู่ในทะเลอันดามัน มีเกาะบริวารน้อยใหญ่ล้อมรอบ 39 เกาะ พื้นที่ร้อยละ 70 ของเกาะ เป็นเทือกเขาทอดยาวไปแนวเหนือใต้เป็นแนวกำบังลมและฝน ทำให้ชายฝั่งตะวันออกมีสภาพเป็นหาดโคลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทรายที่สวยงาม มีลำคลองเล็ก ๆ อาทิ คลองบางใหญ่ คลองท่าจีน คลองท่าเรือ คลองบางโรง เป็นต้น โดยแหล่งหญ้าทะเลในจังหวัดภูเก็ตแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเล รวมถึงมวลน้ำทะเล ซึ่งเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ เป็นบริเวณที่มีตะกอนสะสมอยู่มาก บริเวณชายฝั่งมีป่าชายเลน บริเวณที่แหล่งหญ้าทะเลสามารถขึ้นเจริญได้เป็นบริเวณด้านตะวันออกของภูเก็ต ได้แก่ บริเวณอ่าวป่าคลอก อ่าวน้ำบอ (ชื่อเดิมรวมอยู่ในพื้นที่อ่าวภูเก็ต) อ่าวฉลอง และช่องแคบปากพระ
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณแนวปะการัง หญ้าทะเลสามารถเจริญเติบโตตามพื้นทรายชายฝั่งน้ำตื้น ได้แก่ หาดในยาง เกาะตะเกายใหญ่ อ่าวมะขาม เกาะนาคาใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะรังใหญ่ อ่าวตั้งเข็ม และเกาะโหลน-อ่าวยนต์

การติดตามสถานภาพหญ้าทะเลจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจและติดตามสถานภาพหญ้าทะเล พบมีหญ้าทะเล 12 ชนิด ได้แก่ หญ้าคาทะเล หญ้าใบมะกรูด หญ้าเงาใบเล็ก หญ้าเงาแคระ หญ้าเงาใส หญ้าเงาใบใหญ่ หญ้าชะเงาใบมน หญ้าชะเงาใบพินเลื้อย หญ้ากุยช่ายเข็ม หญ้ากุยช่ายทะเล และหญ้าชะเงาเต่า ครอบคลุมพื้นที่ 2,542 ไร่ การปกคลุมเฉลี่ยร้อยละ 19 สถานภาพโดยรวมสมบูรณ์เล็กน้อย ส่วนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับอดีต คือ การแพร่กระจายบางพื้นที่อยู่ในสภาพคงที่สรุปดังนี้ (รูปที่ 7.8-40)

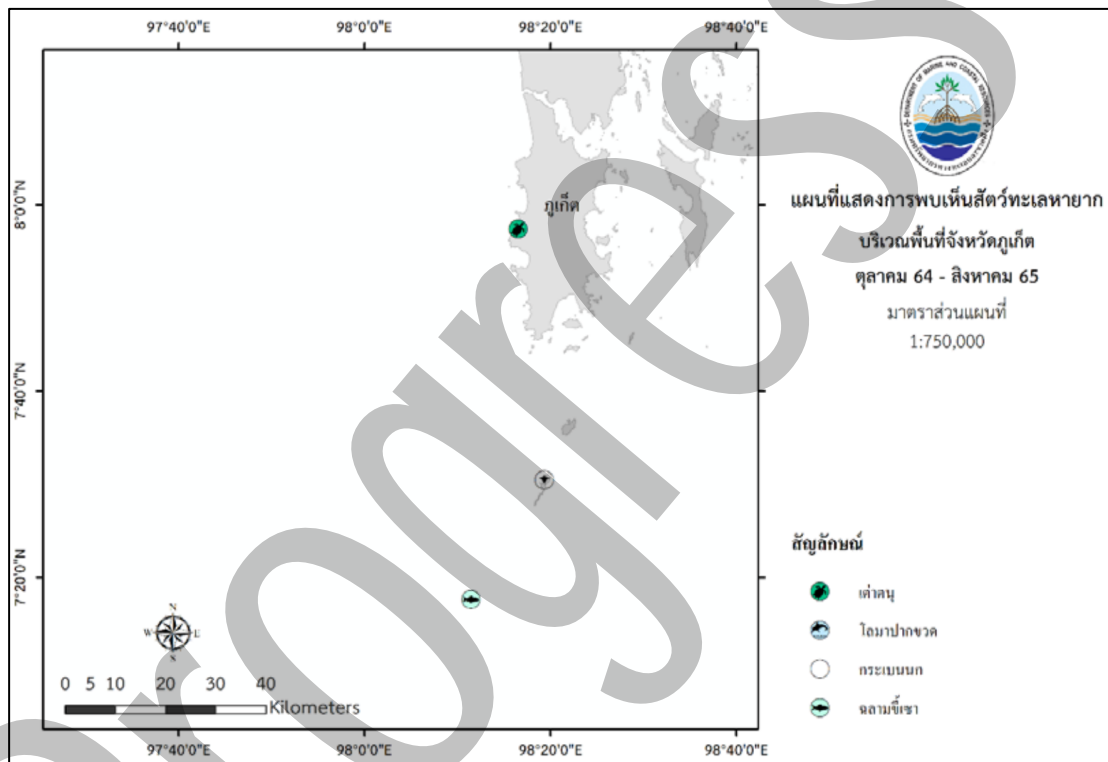

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-45 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดภูเก็ต

สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดภูเก็ตพบสัตว์ทะเลหายาก 4 ชนิด คือ เต่าตนุ โลมาปากขวด กระเบนนก และปลาฉลามซีเซา (รูปที่ 7.8-46) สำหรับพะยูนได้มีการออกสำรวจรอยกินหญ้าทะเลในพื้นที่อ่าวป่าคลอก จังหวัดภูเก็ต คิดเป็นพื้นที่ 0.16 ตารางกิโลเมตร พบหญ้าใบมะกรูด (*Halophila*) เป็นหญ้าชนิดเด่น รอยกินที่พบมีทั้งรอยเก่าและรอยใหม่ สืบเนื่องจากการขึ้นปกคลุมทดแทนหญ้าทะเล จากการสู่มัดขนาดความกว้างและความยาวของรอยกิน จำนวน 20 รอย พบว่า รอยกินมีความกว้าง 13-15 เซนติเมตร ขนาดความยาวของรอยกินเฉลี่ย 8 เมตร ส่วนการสำรวจการวางไข่ของเต่าตนุ พบว่า มีการวางไข่บริเวณหาดราไวย์ ในช่วงการสำรวจปี พ.ศ. 2565 พบสัตว์ทะเลหายากเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต 49 ตัว ได้แก่ เต่าทะเล 34 ตัว โลมาและวาฬ 14 ตัว และพะยูน 1 ตัว

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดภูเก็ตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-46 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดภูเก็ต

(4) จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ทั้งหมด 4,708.512 ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลมีความยาว 203.79 กิโลเมตร และเกาะต่าง ๆ รวม 154 เกาะ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญด้านนิเวศวิทยาทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และสัตว์ทะเลหายาก รายละเอียดดังนี้

แนวปะการัง

จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 14,039 ไร่ (22.5 ตารางกิโลเมตร) จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2565 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้วยวิธี Line Intercept Transect จำนวน 7 สถานี ได้แก่ บริเวณเกาะงั่ง เกาะกา เกาะปู เกาะศรีบอยา เกาะหมา เกาะปอ และเกาะลันตาใหญ่ ด้านตะวันตก และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo Belt Transect จำนวน 24 สถานี

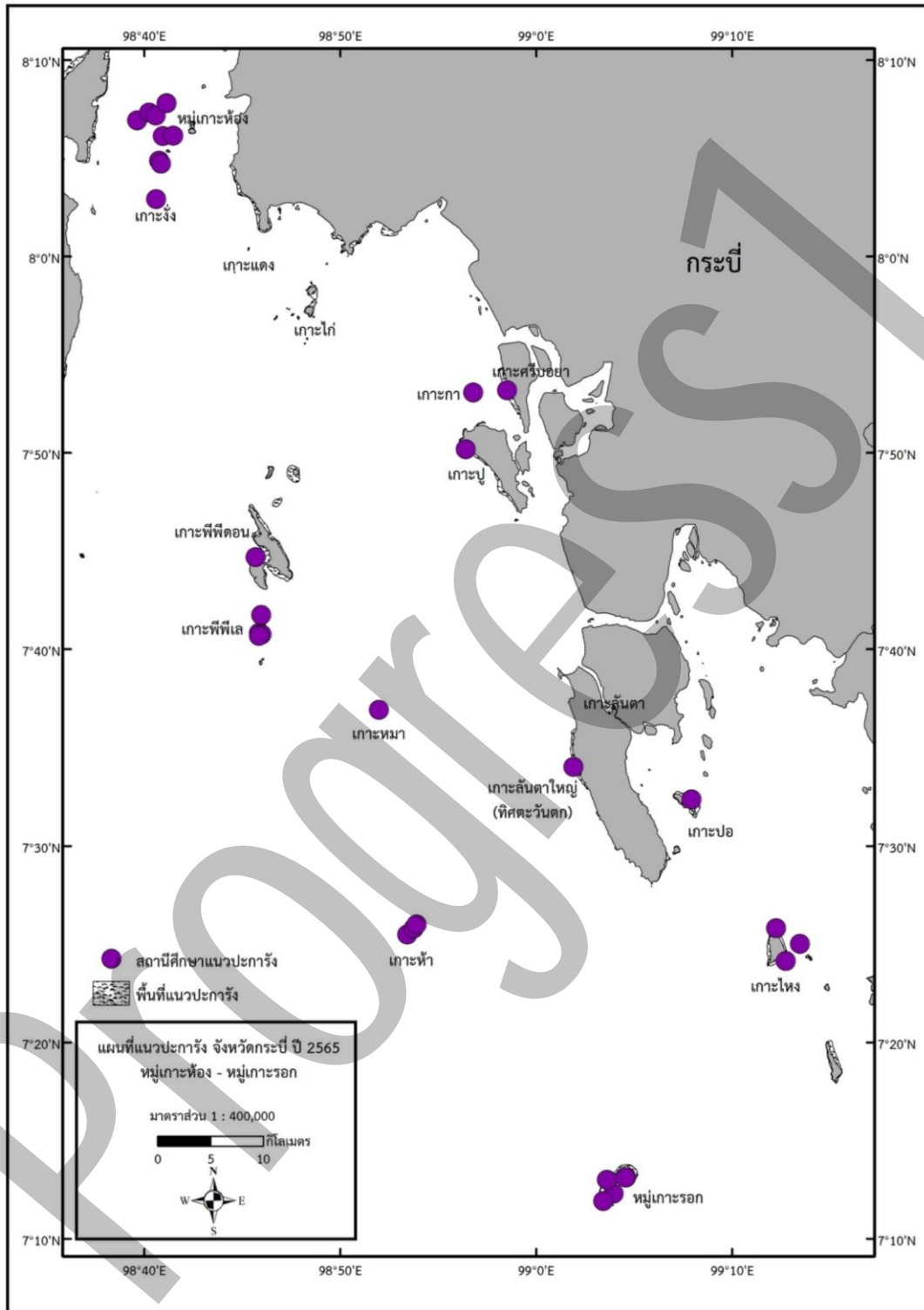
ได้แก่ เกาะฮันตู เกาะกามิต เกาะฝักเบี้ยว เกาะห้อง (อ่าวเล็ก) เกาะห้อง เกาะเหลาลาดิง เกาะปาหุเสี่ย เกาะปากกะ เกาะพีพีเล (อ่าวมาหยา-Reef Edge) เกาะพีพีเล (อ่าวมาหยา-Reef flat, N) เกาะพีพีเล (อ่าวมาหยา-Reef Flat, S) เกาะหยงกาเส็ม/เกาะพีพีดอน เกาะรอกนอก (หน้าหน่วยพิทักษ์ฯ) เกาะรอกใน (หลักสยาม) เกาะรอกในด้านทิศเหนือ เกาะโหวงด้านใต้ เกาะโหวงด้านตะวันออกเฉียงเหนือ เกาะรอกนอก (แหลมสน) เกาะห้า (เกาะห้าใหญ่ 01) เกาะห้า (เกาะห้าใหญ่ 02) เกาะห้า (เกาะห้าใหญ่ 03) และเกาะม้า รวมทั้งสิ้น 31 สถานี (รูปที่ 7.8-47) คิดเป็นพื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 6,707 ไร่ (ร้อยละ 48) ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดกระบี่

ผลการสำรวจพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดพบว่าสถานภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี-สมบูรณ์ดีมาก รายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 7.8-48)

- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมาก ได้แก่ เกาะปอ เกาะรอกในด้านทิศเหนือ เกาะศรีบอยา เกาะหมา เกาะห้าใหญ่ 02 และเกาะห้าใหญ่ 03
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ เกาะงั้ง เกาะพีพีเล (หน้าถ้ำไวกิ้ง) เกาะพีพีเลดอน (อ่าวหยงกาเส็ม) เกาะรอก (หน้าหน่วยพิทักษ์ฯ) เกาะรอกในหลักสยาม เกาะโหวงด้านทิศใต้ เกาะโหวงด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เกาะห้าใหญ่ 01 และเกาะม้า
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ เกาะเหลาลาดิง เกาะกา เกาะกามิต เกาะปากกะ เกาะปาหุเสี่ย เกาะฝักเบี้ยว เกาะพีพีเล (อ่าวมาหยา-Reef Edge) เกาะพีพีเล (อ่าวมาหยา-Reef Flat, S) เกาะห้อง (อ่าวเล็ก) และเกาะฮันตู
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหาย ได้แก่ เกาะปู เกาะลันตาใหญ่ด้านตะวันตก และเกาะพีพีเล (อ่าวมาหยา-Reef flat, N)
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหายมาก ได้แก่ เกาะห้อง

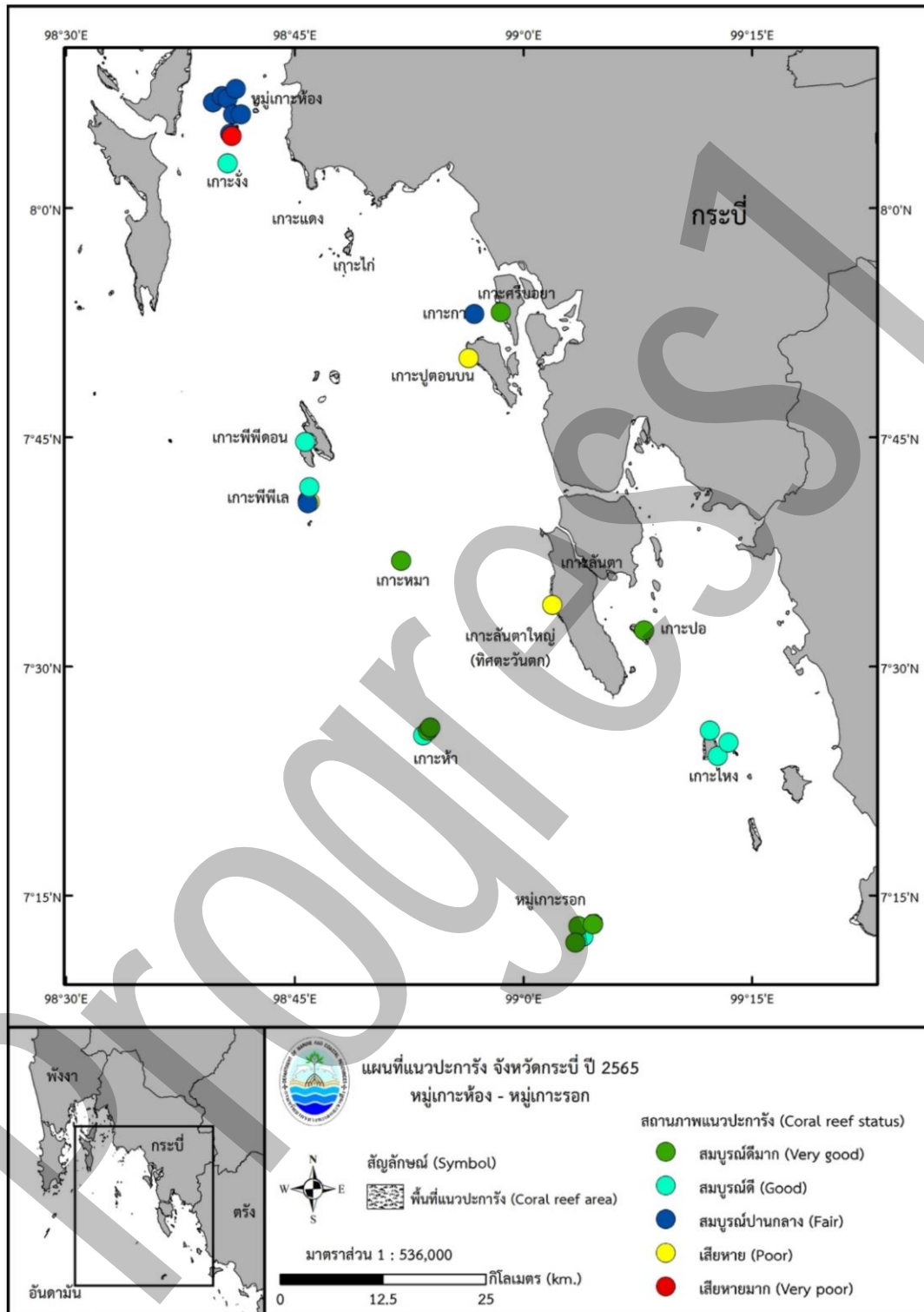
ปะการังชนิดเด่นที่พบโดยทั่วไปในจังหวัดกระบี่ มีรูปทรงเป็นแบบก้อน กิ่งก้าน เคลือบพื้น ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) ปะการังวงแหวน (*Favia* spp.) ปะการังกาแล็กซี (*Galaxea fascicularis*) ปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* spp.) ปะการังรังผึ้ง (*Goniastrea* spp.) ปะการังดอกเห็ด (*Fungia* spp.) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังช่องหนาม (*Echinopora* spp.) ปะการังสมอร่องใหญ่ (*Symphyllia* spp.) ปะการังสีน้ำเงิน (*Heliopora coerulea*) และปะการังดาวใหญ่ (*Diploastrea heliopora*)

เมื่อพิจารณาตามขนาดพื้นที่แนวปะการังพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี และจากการติดตามข้อมูลของการครอบครองพื้นที่ปะการังมีชีวิตในระยะยาว พบว่า มีแนวโน้มคงที่ แนวปะการังในบางพื้นที่มีการครอบคลุมพื้นที่ของปะการังมีชีวิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ เกาะกา เกาะห้า และเกาะรอก ซึ่งเป็นแนวปะการังไกลชายฝั่ง อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมใกล้แหล่งชุมชนน้อย จึงมีโอกาสที่แนวปะการังจะสามารถคงสภาพความสมบูรณ์เอาไว้โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ที่มีการตรวจตราอย่างเคร่งครัด เช่น ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อย่างไรก็ตาม ยังมีกิจกรรมหลายประเภทที่เสี่ยงก่อให้เกิดความเสียหายต่อแนวปะการัง เช่น การดำน้ำตื้น การดำน้ำลึก การทิ้งสมอในแนวปะการัง ดังนั้น การบริหารจัดการในพื้นที่จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก อีกทั้ง ช่วยเพิ่มโอกาสให้แนวปะการังสามารถฟื้นตัวและคงสภาพที่สมบูรณ์ไว้ได้

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-47 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2565

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-48 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2565

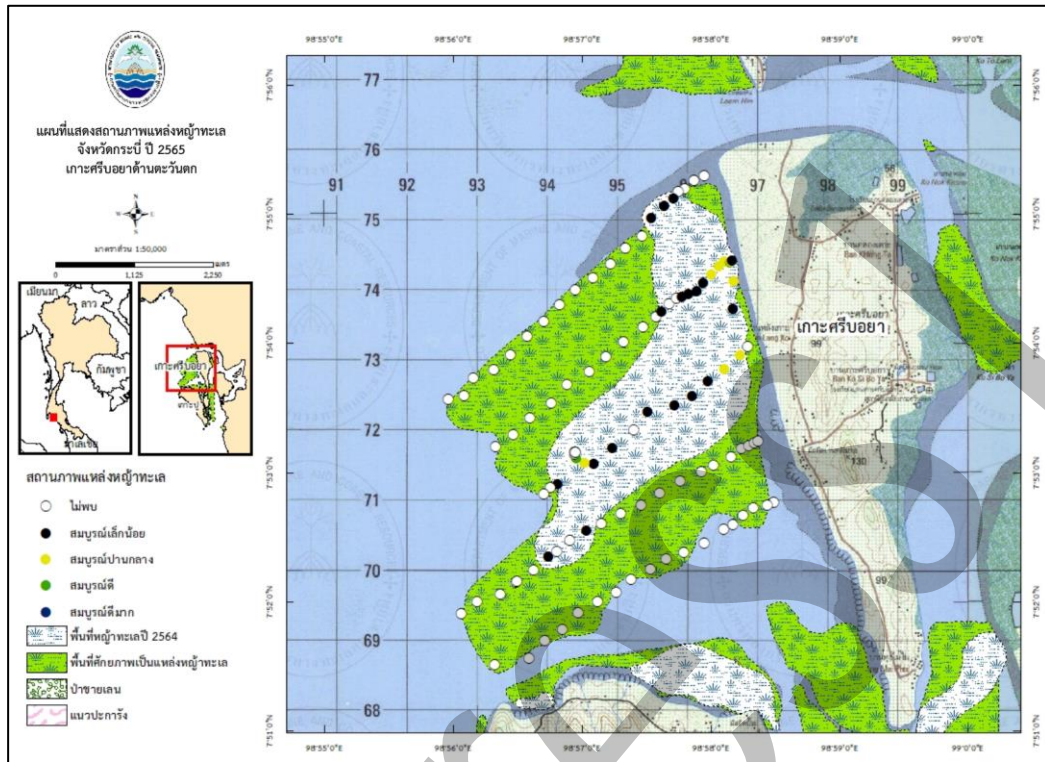
แหล่งหญ้าทะเล

การก่อตัวของแหล่งหญ้าทะเลของจังหวัดกระบี่ในแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเล รวมถึงมวลน้ำทะเล ซึ่งเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ คือ บริเวณอ่าวท่าเลน เกาะศรีบอยา-เกาะปู เกาะลันตา
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณพื้นที่ทราย แหล่งหญ้าทะเลลักษณะนี้สามารถพบทั่วไปตามชายฝั่งของจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่แหลมหางนาค-อ่าวน้ำเมา-อ่าวกระบี่
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณแนวปะการัง บริเวณที่แหล่งหญ้าทะเลสามารถขึ้นเจริญได้ ได้แก่ เกาะด้ามหอก-ด้ามขวาน อ่าวไร่เลย์

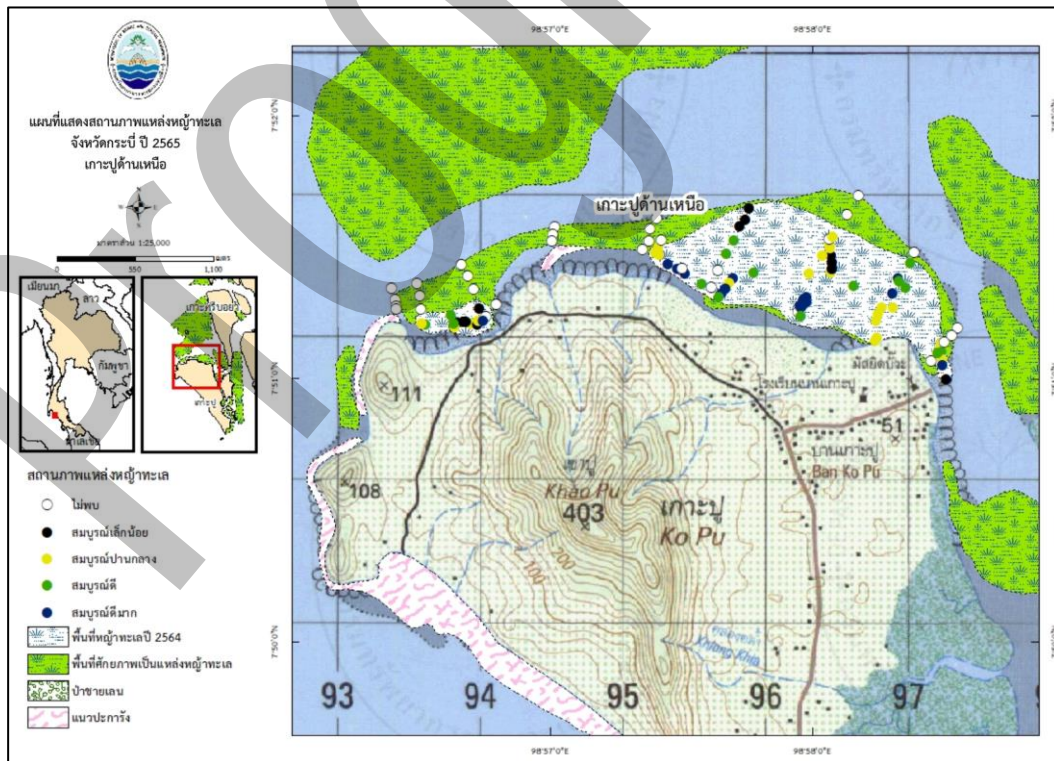
สถานภาพของแหล่งหญ้าทะเลจังหวัดกระบี่ พบว่า มีแหล่งหญ้าทะเลอยู่หลายแห่ง หญ้าทะเลผืนที่ใหญ่ที่สุด ได้แก่ บริเวณเกาะศรีบอยาและบริเวณใกล้เคียง รองลงมา ได้แก่ บ้านเต่าถ่าน-อ่าวท่าเลน

การติดตามสถานภาพหญ้าทะเลจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจและติดตามสถานภาพหญ้าทะเล พบมีหญ้าทะเล 12 ชนิด ได้แก่ หญ้าใบมะกรูด หญ้าเงาใบใหญ่ หญ้าเงาใต้อหญ้าใบพาย หญ้ากุยช่ายเข็ม หญ้ากุยช่ายทะเล หญ้าคาทะเล หญ้าชะเงาเต่า หญ้าชะเงาใบพื้นเลื้อย หญ้าชะเงาใบมน และต้นหอมทะเล การปกคลุมของหญ้าทะเลเฉลี่ยร้อยละ 26 สถานภาพโดยรวมสมบูรณ์ปานกลาง เมื่อทำการเปรียบเทียบข้อมูลสถานภาพที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เพิ่มมากขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงการปกคลุมพื้นที่เล็กน้อย ทำให้ภาพรวมของแหล่งหญ้าทะเลจังหวัดกระบี่ มีความสมบูรณ์ขึ้น นอกจากนี้ พบร่องรอยการกินหญ้าทะเลของพะยูนกระจายทั่วบริเวณโดยเฉพาะบริเวณที่มีหญ้าใบมะกรูดหนาแน่นบริเวณเกาะปูด้านเหนือและอ่าวน้ำเมา โดยแหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะศรีบอยาด้านตะวันตกแสดงดังรูปที่ 7.8-49 แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะปูด้านเหนือแสดงดังรูปที่ 7.8-50 แหล่งหญ้าทะเลบริเวณอ่าวน้ำเมาแสดงดังรูปที่ 7.8-51 สำหรับแผนที่แหล่งหญ้าทะเลในภาพรวมของจังหวัดกระบี่แสดงดังรูปที่ 7.8-52

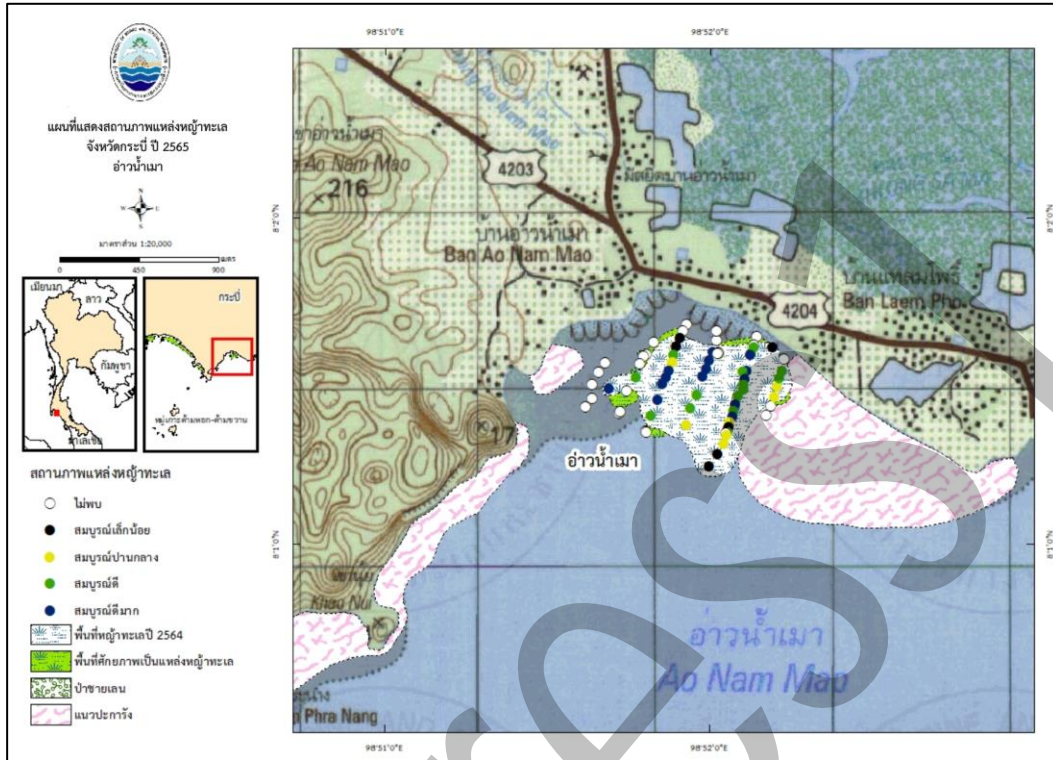
ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-49 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะศรีบอยา ตำบลตะวันตก จังหวัดกระบี่

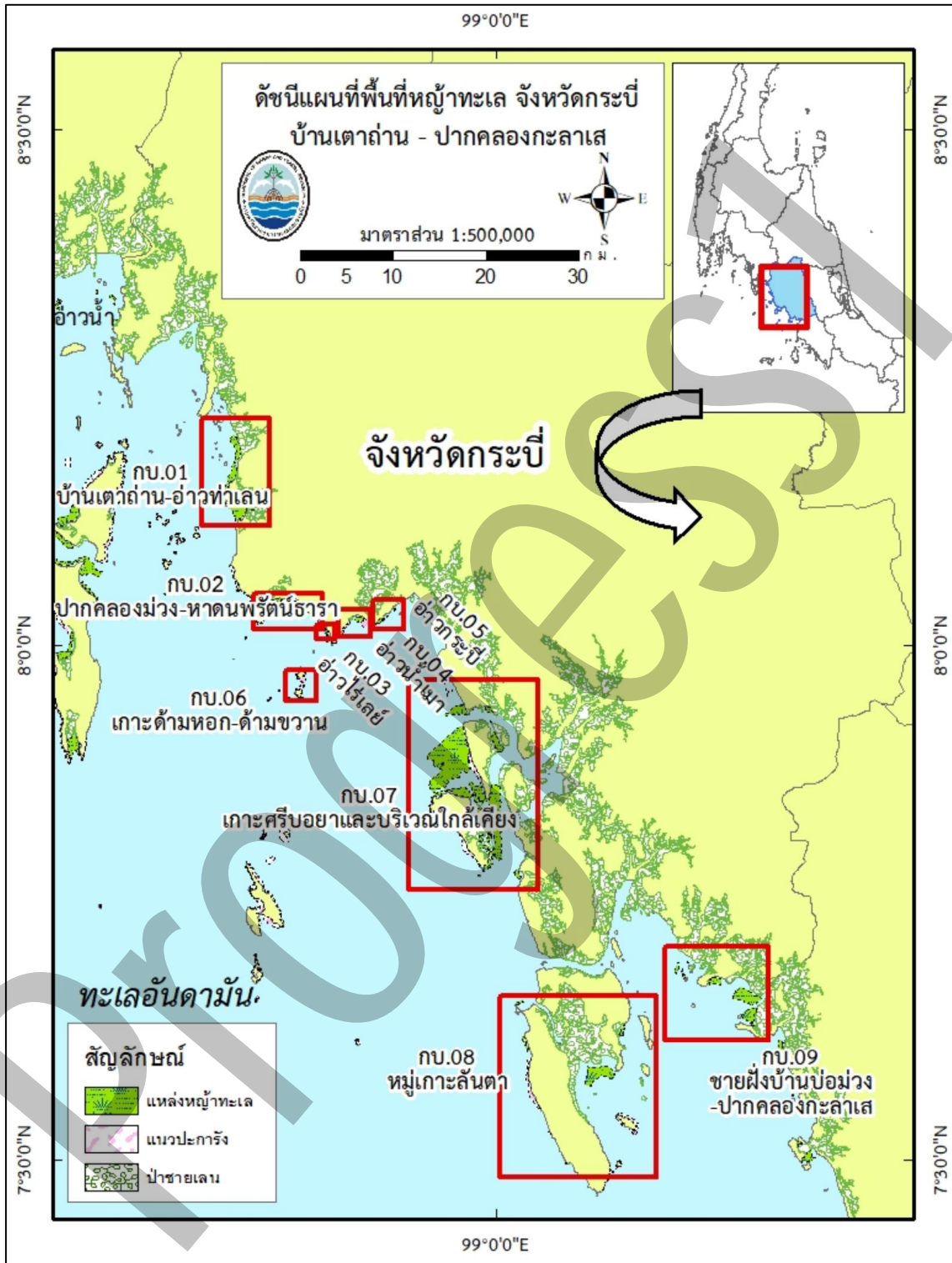
ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-50 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะปูด้านเหนือ จังหวัดกระบี่

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-51 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณอ่าวน้ำเมา จังหวัดกระบี่

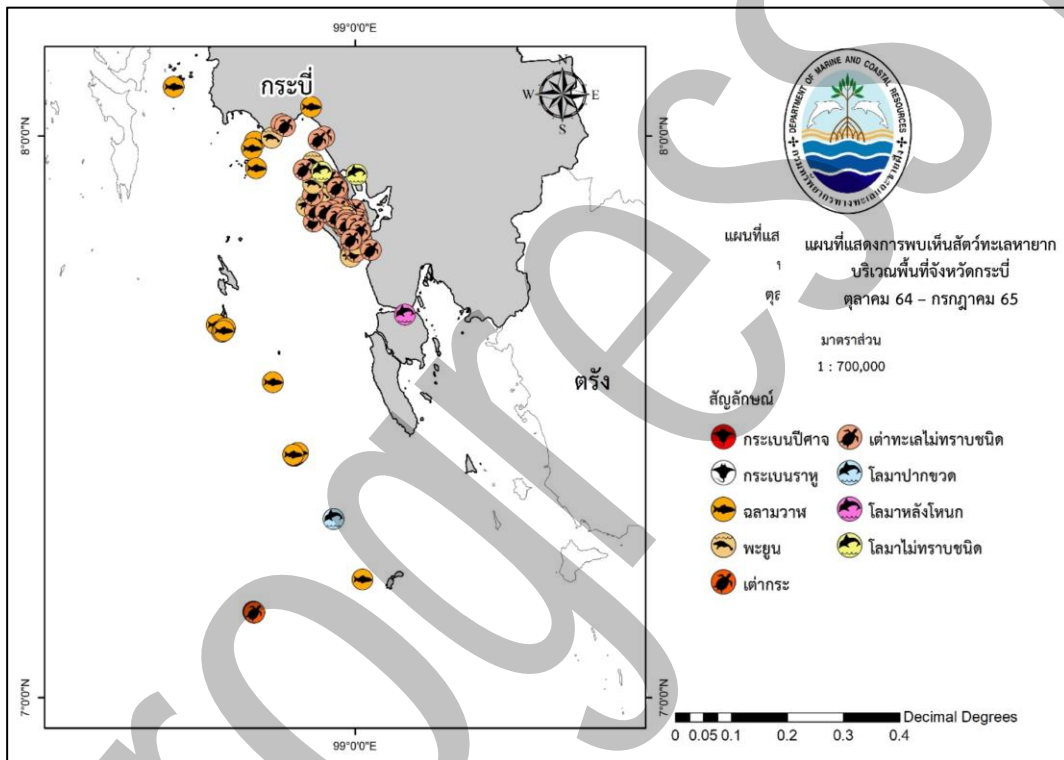

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-52 แผนที่แหล่งหมู่บ้านทะเล จังหวัดกระบี่

สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดกระบี่ พบสัตว์ทะเลหายาก 5 ชนิด คือ เต่าตนุ เต่ากระ โลมาหลังโหนก โลมาปากขวด พะยูน ฉลามวาฬ กระเบนราหูยักษ์ (รูปที่ 7.8-46) สัตว์ทะเลหายากชนิดเด่น 2 ชนิด ซึ่งเป็นสัตว์สงวน คือ พะยูน พบมากในบริเวณเกาะศรีบายา เกาะจำ เกาะปู และฉลามวาฬ พบมากในบริเวณ เกาะพีพีเล เกาะห้า เกาะบิตะนอก เกาะปอดะนอก จังหวัดกระบี่ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีหญ้าทะเลขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากตรัง จึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยแหล่งหากินที่สำคัญของพะยูน พบสัตว์ทะเลหายากกลุ่มเต่าทะเล โลมาและวาฬ และพะยูน เกยตื้นในพื้นที่จังหวัดกระบี่ 11 ตัว ได้แก่ เต่าทะเล 7 ตัว โลมาและวาฬ 3 ตัว และพะยูน 1 ตัว

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-53 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดกระบี่

(5) จังหวัดตรัง

จังหวัดตรัง มีพื้นที่ทั้งหมด 1,755 ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลมีความยาว 135.14 กิโลเมตร และเกาะต่าง ๆ รวม 54 เกาะ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญด้านนิเวศวิทยาทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และสัตว์ทะเลหายาก รายละเอียดดังนี้

แนวปะการัง

จังหวัดตรัง มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 3,015 ไร่ (4.8 ตารางกิโลเมตร) ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2565 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้วยวิธี Line Intercept Transect จำนวน 1 สถานี ได้แก่ บริเวณเกาะยา และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo Belt Transect จำนวน 6 สถานี ได้แก่ เกาะกระดาน (ทิศใต้) เกาะเชือก เกาะกระดาน (ทิศตะวันออก) เกาะมุกด์ เกาะแหวน และเกาะลายเฉียง

รวมทั้งสิ้น 7 สถานี (รูปที่ 7.8-54) คิดเป็นพื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 939 ไร่ (ร้อยละ 31) ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดตรัง

ผลการสำรวจพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดพบว่าสถานภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตรัง ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี รายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 7.8-55)

- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ เกาะกระดานด้านใต้ และเกาะกระดานด้านทิศตะวันออก
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ เกาะเชือก เกาะเลี้ยงเหนื่อ (เกาะเหลาเลี้ยง) เกาะมุกต์ และเกาะแหวน
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหาย ได้แก่ เกาะยา
- แนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหายมาก ได้แก่ เกาะห้อย

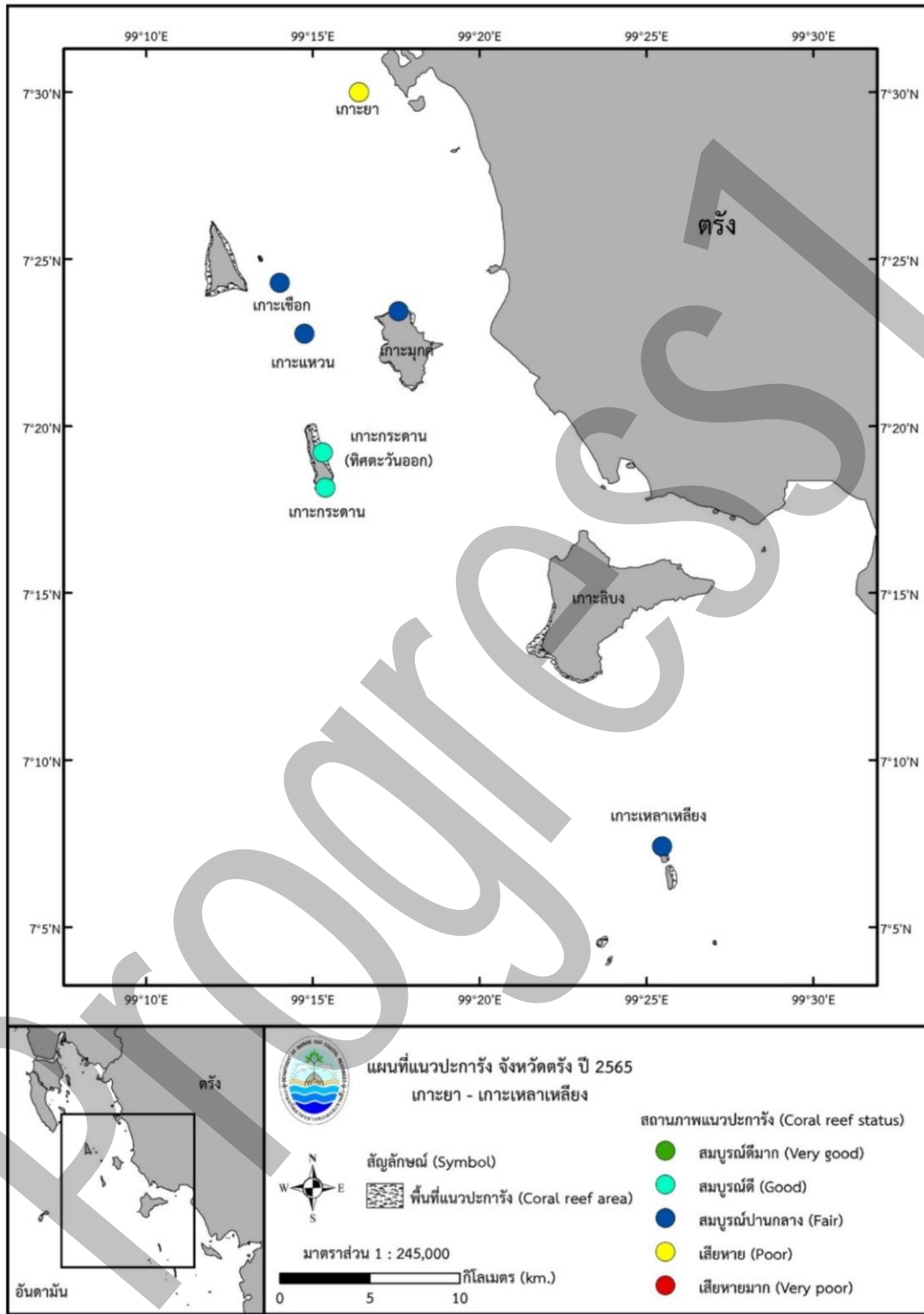
ปะการังชนิดเด่นที่พบโดยทั่วไปในจังหวัดตรัง มีรูปร่างเป็นแบบก้อน กิ่งก้าน แผ่น ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังลายดอกไม้ (*Pavona* sp.) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) ปะการังช่องเล็ก (*Montipora* sp.) ปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) ปะการังช่องหนาม (*Echinopora* spp.) ปะการังวงแหวน (*Favia* spp.) ปะการังดาวเล็ก (*Cyphastrea* sp.) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังดาวช่องเหลี่ยม (*Leptastrea* sp.) และปะการังดอกเห็ด (*Fungia* spp.)

เมื่อพิจารณาตามขนาดพื้นที่แนวปะการังพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี และจากการติดตามข้อมูลของการครอบครองพื้นที่ปะการังมีชีวิตในระยะยาว พบว่า ส่วนใหญ่มีแนวโน้มคงที่ ยกเว้น เกาะยาที่มีการครอบคลุมพื้นที่ของปะการังมีชีวิตลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอยู่นอกพื้นที่อุทยานแห่งชาติ พบการแตกหักของปะการังจากการทิ้งสมอเรือและเบ็ดตกปลา รวมทั้งพบขยะประมง เช่น เศษอวน เศษเอ็นบริเวณแนวปะการัง

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดตรัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-54 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2565

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดตรัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-55 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2565

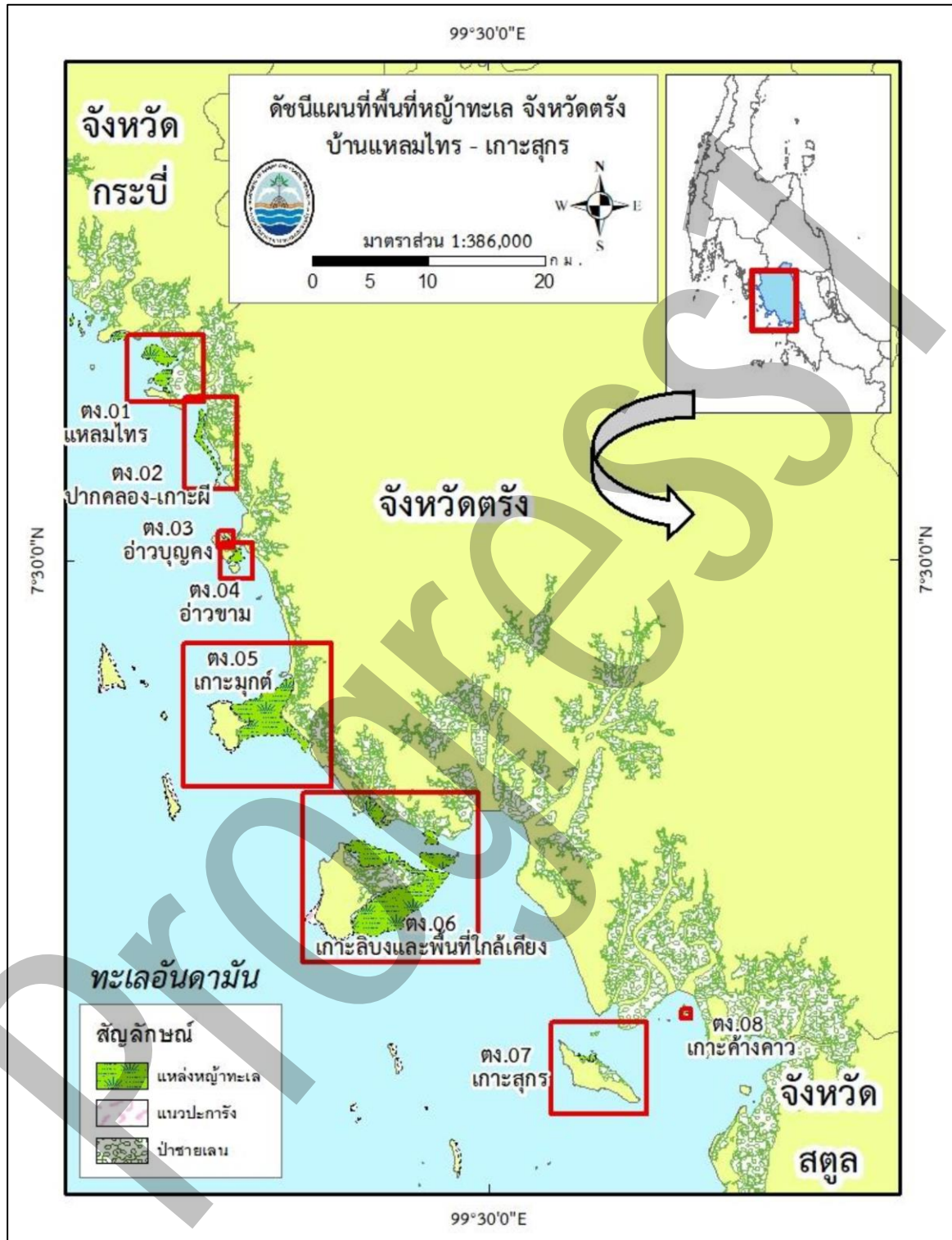
แหล่งหญ้าทะเล

การก่อตัวของแหล่งหญ้าทะเลของจังหวัดตรังในแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเล รวมถึงมวลน้ำทะเล ซึ่งเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ คือ บริเวณปากคลองเจ้าไหม คลองเกาะผี บ้านแหลมไทร-อ่าวมะขาม อ่าวขาม และอ่าวบุญคง
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณแนวปะการัง ได้แก่ บริเวณด้านใต้ของเกาะลิบง

การติดตามสถานภาพหญ้าทะเลจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจและติดตามสถานภาพหญ้าทะเล พบมีหญ้าทะเล 12 ชนิด ได้แก่ หญ้ากุยช่ายเข็ม หญ้ากุยช่ายทะเล หญ้าคาทะเล หญ้าเงาใบเล็ก หญ้าเงาใบใหญ่ หญ้าเงาใส หญ้าชะเงาเต่า หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย หญ้าชะเงาใบมน หญ้าใบพาย หญ้าใบมะกรูด และต้นหอมทะเล ครอบคลุมพื้นที่ 26,124 ไร่ การปกคลุมเฉลี่ยร้อยละ 23 สถานภาพโดยรวมสมบูรณ์เล็กน้อย หญ้าชนิดเด่น ได้แก่ หญ้าใบมะกรูด หญ้าคาทะเล และหญ้าชะเงาใบมน ส่วนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตสรุปดังนี้ (รูปที่ 7.8-56)

- แนวโน้มคงที่ ได้แก่ บริเวณอ่าวบุญคง อ่าวขาม เกาะมุกด์-แหลมหยงหล้า เกาะลิบและบริเวณใกล้เคียง เกาะสุกร บ้านแหลมไทร-บ้านอ่าวมะขาม บ้านปากคลอง-เกาะผี และเกาะค่างควา
- แนวโน้มเสื่อมโทรม ได้แก่ บริเวณอ่าวทุ่งจีน

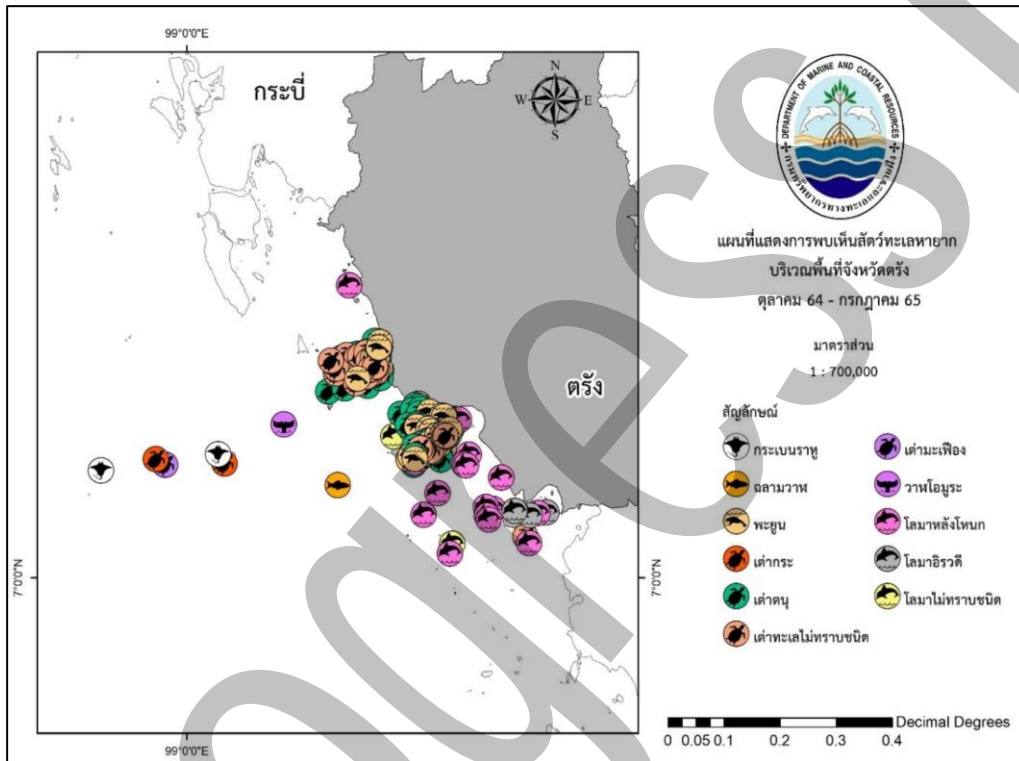

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาชายฝั่งจังหวัดตรัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-56 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลจังหวัดตรัง

สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดตรัง พบสัตว์ทะเลหายาก 7 ชนิด คือ เต่าตนุ เต่ากระ โลมาหลังโหนก โลมาปากขวด โลมาหัวบาตรหลังเรียบ โลมาอิรวดี และพะยูน (รูปที่ 7.8-46) สัตว์ทะเลหายากชนิดเด่น คือ (1) พะยูน พบมากในบริเวณเกาะลิบงและเกาะมุกต์ และ (2) โลมาหลังโหนก พบมากในบริเวณอ่าวตะเสะ อำเภอกงหรา จังหวัดตรัง พบสัตว์ทะเลหายาก เกยตื้นในพื้นที่จังหวัดตรัง 23 ตัว ได้แก่ เต่าทะเล 9 ตัว โลมาและวาฬ 3 ตัว และพะยูน 11 ตัว

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดตรัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-57 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดตรัง

(6) จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ทั้งหมด 2,807.52 ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลมีความยาว 161.27 กิโลเมตร ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญด้านนิเวศวิทยาทางทะเล ได้แก่ แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และสัตว์ทะเลหายาก รายละเอียดดังนี้

แนวปะการัง

จังหวัดสตูล มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 13,427 ไร่ (21.5 ตารางกิโลเมตร) ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2565 โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo Belt Transect จำนวน 21 สถานี ได้แก่ เกาะบุโหลนเล เกาะบุโหลนดอน เกาะบุโหลนไม้ไผ่ เกาะลิบงนอก เกาะลิบงใน (อ่าวเทือก) เกาะลิบงใน (อ่าวโต๊ะบะ) เกาะเขาใหญ่ (ช่องขาด) เกาะเขาใหญ่ (ทิศตะวันตก) เกาะเขาใหญ่ (ทิศตะวันออก) เกาะตะเกียง (ด้านทิศเหนือ) เกาะแลน เกาะตะรุเตา (แหลมตันหยงมระ) เกาะราวี (หน้าหน่วยพิทักษ์) เกาะราวี (หาดทรายขาว) เกาะอาดัง (อ่าวสอง) เกาะหินงาม เกาะดง (ด้านทิศเหนือ) เกาะดง (ด้านทิศใต้) เกาะอาดัง (หน้าศูนย์บริการนักท่องเที่ยว)

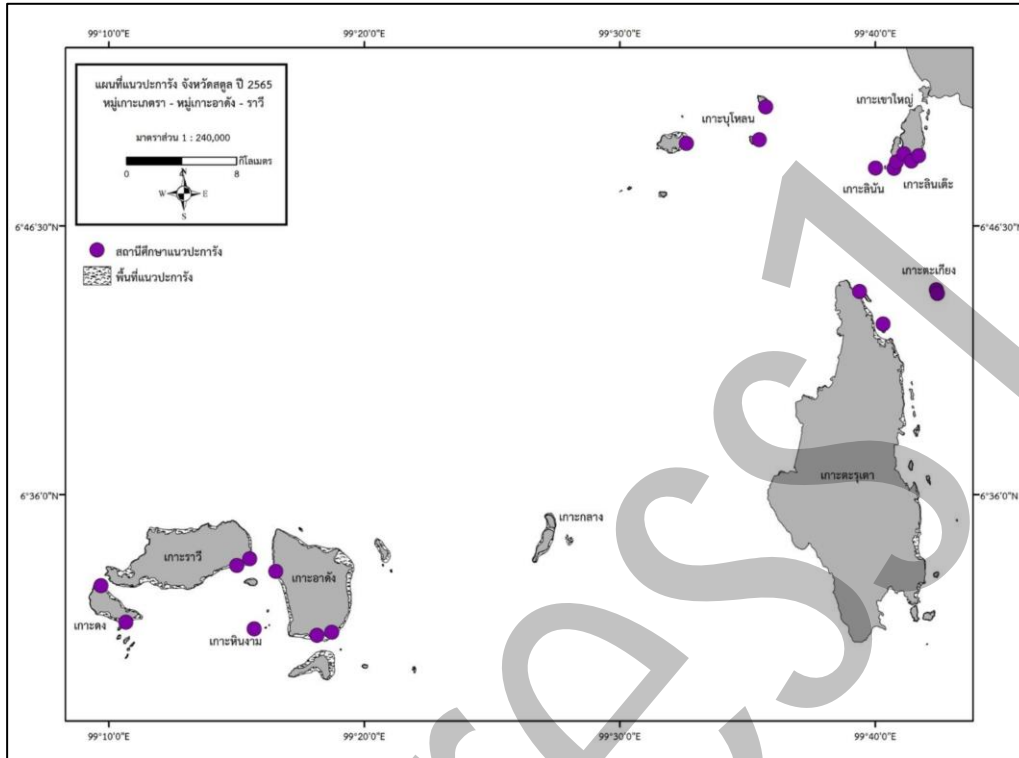
และเกาะอาดัง (หน้าอาดังรีสอร์ท) (รูปที่ 7.8-58) คิดเป็นพื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 4,212 ไร่ (ร้อยละ 31) ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดสตูล

ผลการสำรวจพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดพบว่าสถานภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมาก รายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 7.8-59)

- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมาก ได้แก่ เกาะดง (ด้านทิศใต้) เกาะตะเกียง (ด้านทิศเหนือ) เกาะตะเกียง (ด้านทิศใต้) เกาะตะรุเตา (แหลมตันหยงมระ) เกาะบุโหลนไม้ไผ่ เกาะราวี (หน้าหน่วยพิทักษ์ฯ) เกาะราวี (หาดทรายขาว) เกาะลินเต๊ะ (อ่าวโต๊ะบะ) เกาะลินนอก เกาะหินงาม เกาะอาดัง (หน้าอาดังรีสอร์ท) และเกาะอาดัง (อ่าวสอง)
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ เกาะเขาใหญ่ (ช่องขาด) เกาะเขาใหญ่ (ทิศตะวันตก) เกาะเขาใหญ่ (ทิศตะวันออก) เกาะแลน และเกาะดง (ด้านทิศเหนือ) เกาะบุโหลนเล และเกาะลินเต๊ะ
- แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ เกาะบุโหลนดอน และเกาะอาดัง (หน้าศูนย์นักท่องเที่ยว)

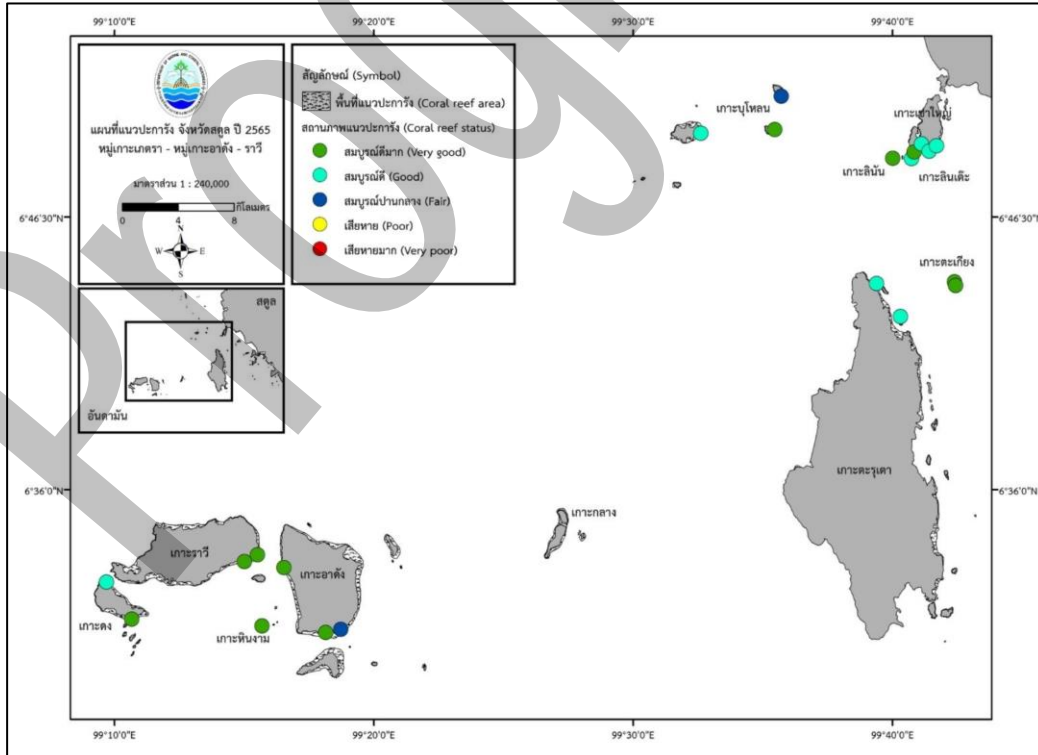
ปะการังชนิดเด่นที่พบโดยทั่วไปในจังหวัดสตูล มีรูปทรงเป็นแบบก้อน กิ่งก้าน แผ่น ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) ปะการังลายดอกไม้ทะเล (*Goniopora* spp.) ปะการังวงแหวน (*Favia* spp.) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) ปะการังช่องเล็ก (*Montipora* sp.) ปะการังลายดอกไม้ (*Pavona* sp.) ปะการังช่องหนาม (*Echinopora* spp.) ปะการังสมองช่องใหญ่ (*Symphyllia* spp.) ปะการังสีน้ำเงิน (*Helipora coerulea*) ปะการังดาวใหญ่ (*Diploastrea heliopora*) และปะการังลูกโป่งเล็ก (*Physogyra* spp.)

เมื่อพิจารณาตามขนาดพื้นที่แนวปะการังพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมาก และจากการติดตามข้อมูลของการครอบครองพื้นที่ปะการังมีชีวิตในระยะยาว พบว่า ส่วนใหญ่มีแนวโน้มคงที่ อย่างไรก็ตาม การครอบคลุมพื้นที่ของปะการังมีชีวิตส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าแนวปะการังมีการฟื้นตัวขึ้นอย่างช้า ๆ

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่งจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-58 สถานีสำรวจแนวปะการังบริเวณจังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่งจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565.

รูปที่ 7.8-59 สถานภาพปัจจุบันของแนวปะการังบริเวณจังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565

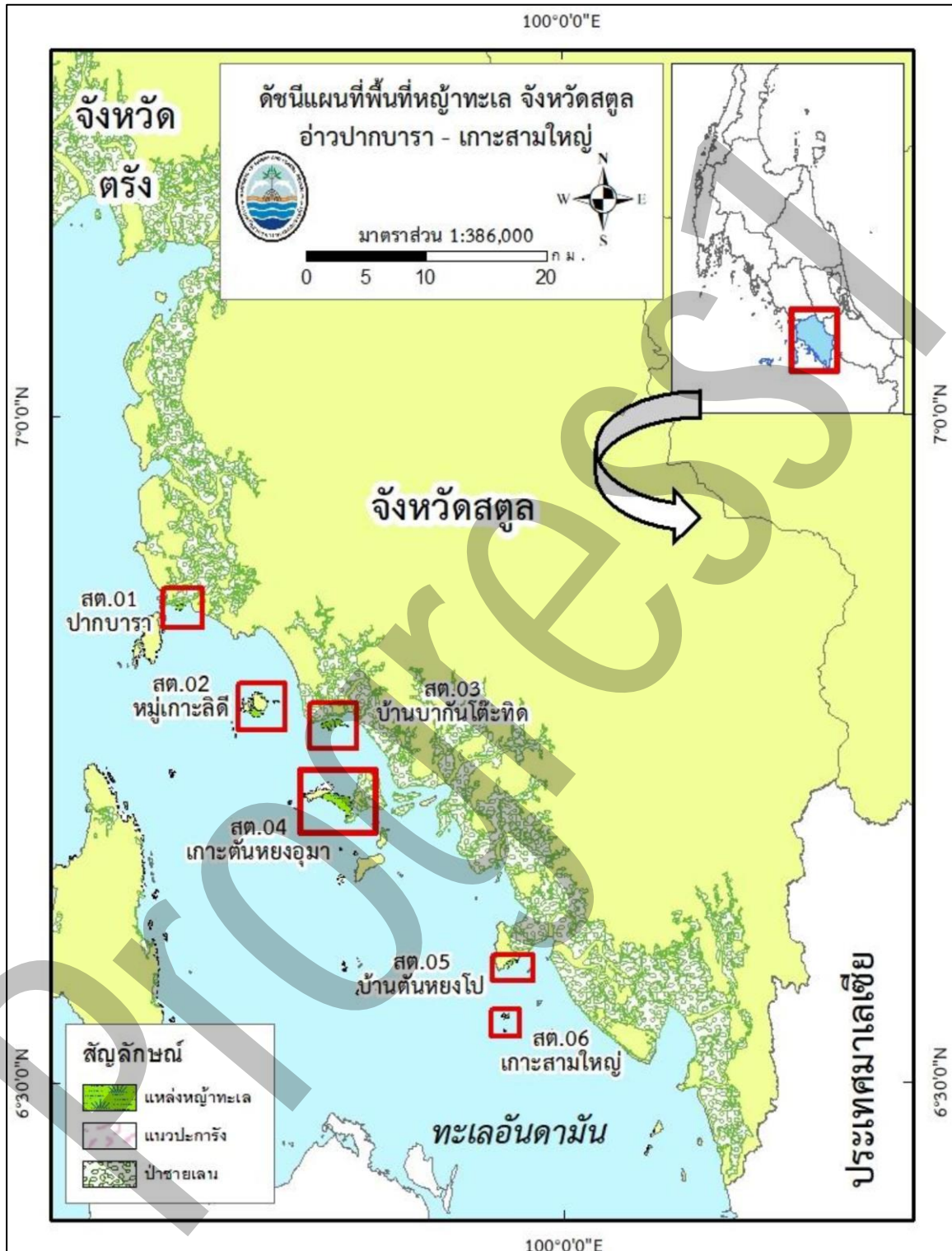
แหล่งหญ้าทะเล

การก่อดำของแหล่งหญ้าทะเลของจังหวัดสตูลในแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเล รวมถึงมวลน้ำทะเล ซึ่งเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ คือ บริเวณชายฝั่งบ้านปากบารา บ้านบากันโต๊ะทิด เกาะฮันดู บ้านตันหยงโป และเกาะตันหยงอูมา
- แหล่งหญ้าทะเลบริเวณแนวปะการัง ได้แก่ บริเวณหมู่เกาะลิตี และเกาะสามใหญ่

การติดตามสถานภาพหญ้าทะเลจังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจและติดตามสถานภาพหญ้าทะเล พบมีหญ้าทะเล 9 ชนิด ได้แก่ หญ้าคาทะเล หญ้าใบพาย หญ้าเงาใส หญ้าเงาใบใหญ่ หญ้าเงาใบเล็ก หญ้าใบมะกรูด หญ้ากูดช่ายเข็ม หญ้ากูดช่ายทะเล และหญ้าชะเงา ครอบคลุมพื้นที่ 1,938 ไร่ การปกคลุมเฉลี่ยร้อยละ 23 สถานภาพโดยรวมสมบูรณ์เล็กน้อย และพบหญ้าทะเลแหล่งใหม่บริเวณปากคลองบ้านบารามีพื้นที่ประมาณ 11 ไร่ โดยพบหญ้าเพียงชนิดเดียว คือ หญ้าใบพาย ส่วนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตสรุปดังนี้ (รูปที่ 7.8–56)

- แนวโน้มคงที่ ได้แก่ บริเวณปากคลองบารา (พบแหล่งหญ้าทะเลแหล่งใหม่ 11 ไร่) หมู่เกาะลิตี บ้านบากันโต๊ะทิด บ้านตันหยงโป เกาะตันหยงอูมา และเกาะสามใหญ่
- แนวโน้มเสื่อมโทรม ได้แก่ บริเวณบ้านปากบารา เนื่องจากการสัญจรทางน้ำ ทำให้ตะกอนฟุ้งกระจาย

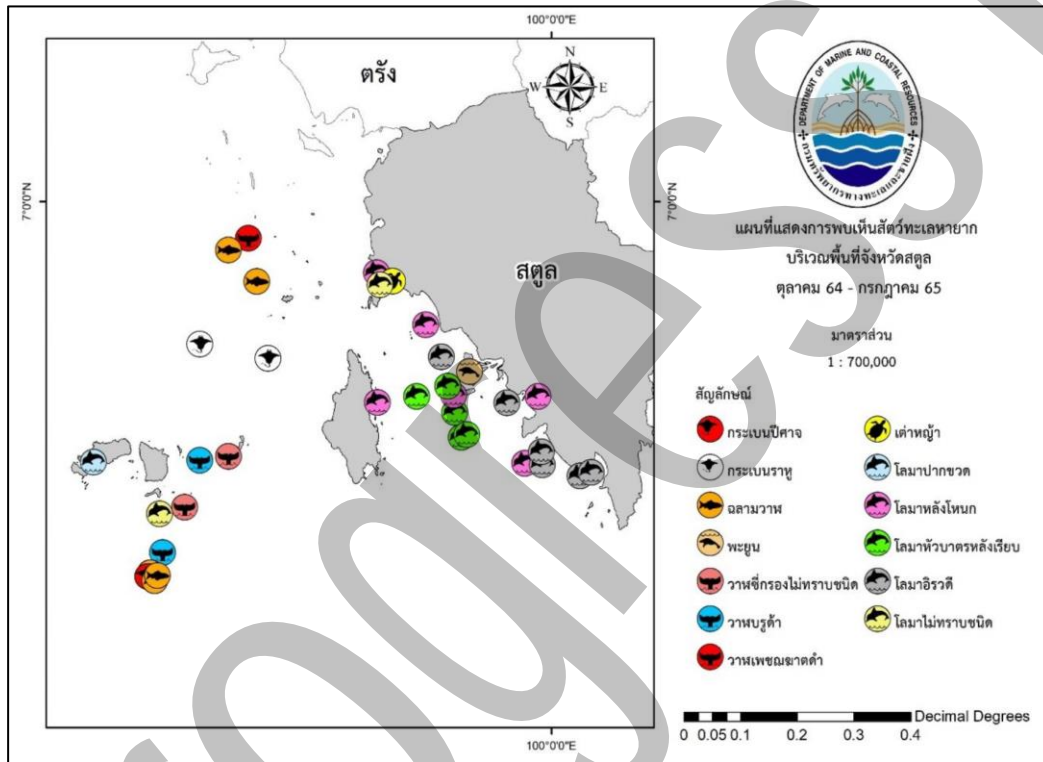

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565

รูปที่ 7.8-60 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวทะเลจังหวัดสตูล

สัตว์ทะเลหายาก

จังหวัดสตูล พบสัตว์ทะเลหายาก 12 ชนิด คือ เต่าตนุ เต่ากระ โลมาหลังโหนก โลมาอิรวดี โลมาหัวบาตรหลังเรียบ โลมาปากขวด วาฬเพชฆาตดำ วาฬบรูด้า พะยูน ฉลามวาฬ และกระเบนราหูยักษ์ (รูปที่ 7.8-61) สัตว์ทะเลหายากชนิดเด่น คือ โลมาหลังโหนก โลมาอิรวดี และโลมาหัวบาตรหลังเรียบ พบมากในบริเวณเกาะสาหร่ายและหมู่เกาะใกล้เคียง จังหวัดสตูล ฉลามวาฬ พบกระจายตัวทั่วไปบริเวณหมู่เกาะห่างไกล ได้แก่ หมู่เกาะอาดัง-ราวีเกาะหลีเป๊ะ และพบมากบริเวณหินแปดไร่ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะหลีเป๊ะ พบสัตว์ทะเลหายาก เกยตื้นในพื้นที่จังหวัดสตูล 6 ตัว ได้แก่ เต่าทะเล 2 ตัว โลมาและวาฬ 4 ตัว และไม่พบการเกยตื้นของพะยูน

ที่มา: รายงานสถานการณ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2565.

รูปที่ 7.8-61 แผนที่การแพร่กระจายสัตว์ทะเลหายากจังหวัดสตูล

7.8.3 คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

1) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

1.1) บทนำ

การพัฒนาโครงการอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินจากที่กำหนดไว้ ดังนั้นการตรวจสอบข้อกำหนดของผังเมืองในบริเวณพื้นที่โครงการ ตลอดจนสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบันของพื้นที่โดยรอบจะทำให้ทราบถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ก่อนการพัฒนาโครงการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการประเมินผลกระทบด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและในกรณีที่การพัฒนาโครงการก่อให้เกิดผลกระทบจะได้นำมากำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อไป

1.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามข้อกำหนดผังเมือง รวมทั้งกฎหมายหรือข้อบังคับเฉพาะที่ รวมถึงรายละเอียดสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบัน

1.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(2.3.1) จังหวัดระนอง

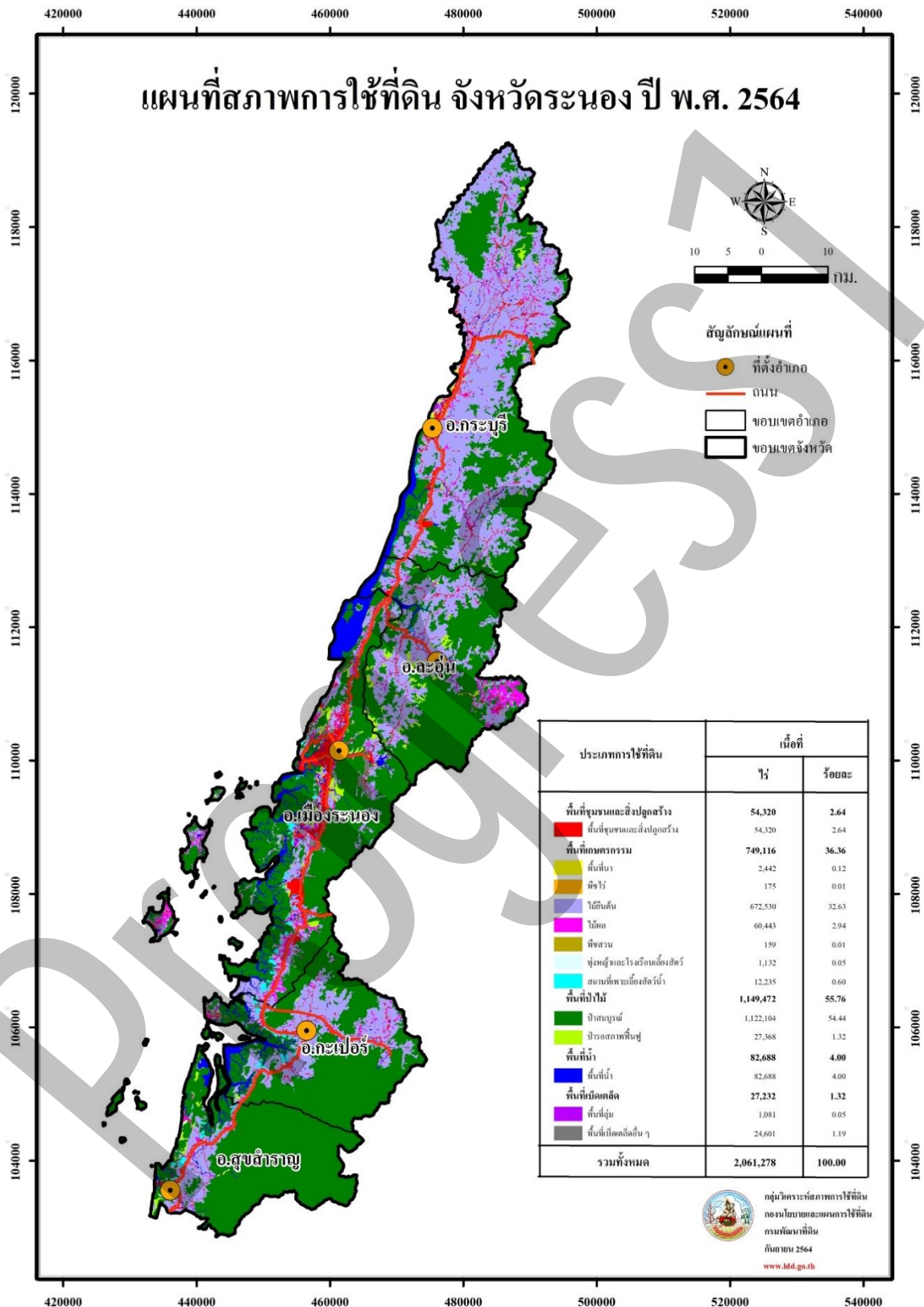
จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จังหวัดระนอง พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขประเภทบริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายผังเมืองรวม จังหวัดระนอง พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) และที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) ตามลำดับ แสดงดังรูปที่ 7.8-62

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดระนอง พบว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่น้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด โดยพิจารณาขอบเขตสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินภายหลังจากมีโครงการพบว่า มีสภาพการใช้ที่ดินโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ 55.76 รองลงมาเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ร้อยละ 36.36 และพื้นที่น้ำ ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-18 และรูปที่ 7.8-63

ตารางที่ 7.8-18 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564

ประเภทการใช้ที่ดิน	จังหวัดระนอง	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	54,320	2.64
พื้นที่เกษตรกรรม	749,116	36.36
- พื้นที่นา	2,442	0.12
- พืชไร่	175	0.01
- ไม้ยืนต้น	672,530	32.63
- ไม้ผล	60,443	2.94
- พืชสวน	159	0.01
- ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	1,132	0.05
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	12,235	0.60
พื้นที่ป่าไม้	1,149,472	55.76
- ป่าสมบูรณ์	1,122,104	54.44
- ป่ารกร้างพื้นที่	27,368	1.32
พื้นที่น้ำ	82,688	4.00
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	25,682	1.24
- พื้นที่ลุ่ม	1,081	0.05
- พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	24,601	1.19
รวมทั้งหมด	2,061,278	100.00

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564. สืบค้น
 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก http://www1.ldd.go.th/web_OLP/report_research_S.html

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564

รูปที่ 7.8-63 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564

(2.3.2) จังหวัดพังงา

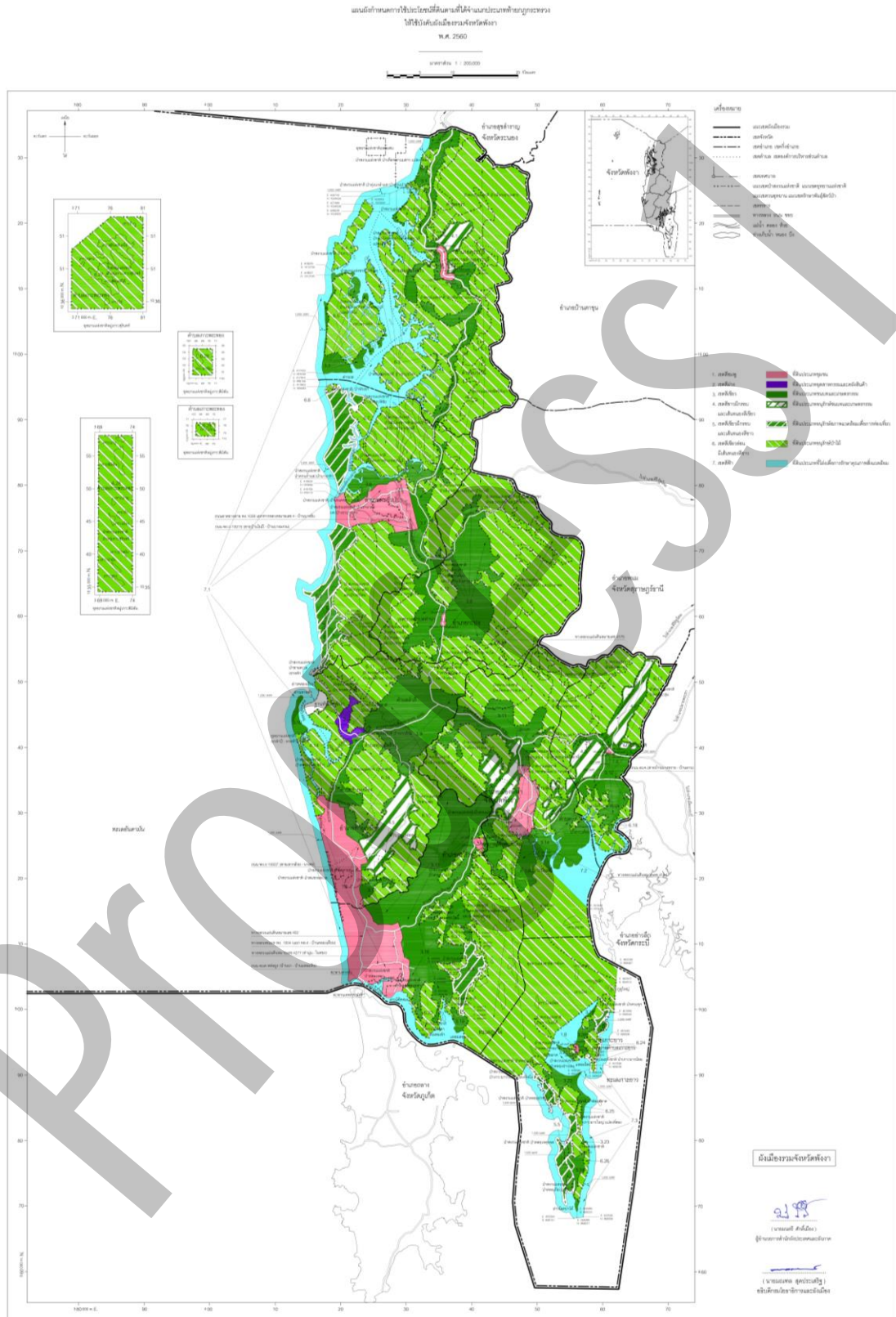
จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จังหวัดพังงา พ.ศ. 2560 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภคบริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวงผังเมืองรวม จังหวัดพังงา พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) และที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีฟ้า) ตามลำดับ แสดงดังรูปที่ 7.8-64

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดระนอง พบว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่น้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด โดยพิจารณาขอบเขตสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินภายหลังจากมีโครงการพบว่า มีสภาพการใช้ที่ดินโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ 46.34 รองลงมาเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ร้อยละ 41.84 และพื้นที่น้ำ ร้อยละ 5.00 ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 7.8-19 และรูปที่ 7.8-65

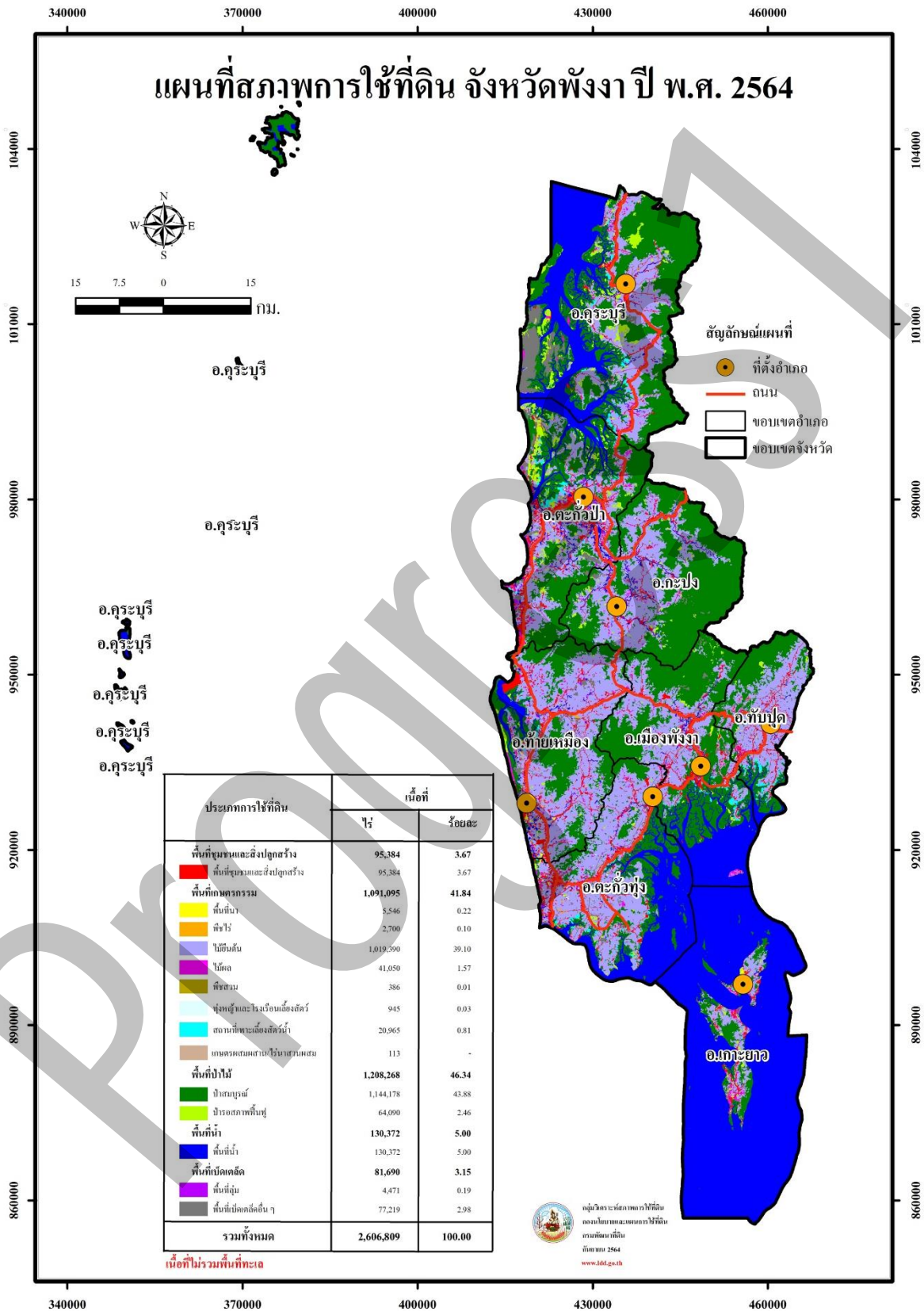
ตารางที่ 7.8-19 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564

ประเภทการใช้ที่ดิน	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	95,384	3.67
พื้นที่เกษตรกรรม	1,091,095	41.84
- พื้นที่นา	5,564	0.22
- พืชไร่	2,700	0.10
- ไม้ยืนต้น	1,019,390	39.10
- ไม้ผล	41,050	1.57
- พืชสวน	386	0.01
- ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	945	0.03
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	20,965	0.81
- เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	113	-
พื้นที่ป่าไม้	1,208,268	46.34
- ป่าสมบูรณ์	1,144,178	43.88
- ป่ารกร้างพื้นที่	64,090	2.46
พื้นที่น้ำ	130,372	5.00
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	81,690	3.15
- พื้นที่ลุ่ม	4,471	0.19
- พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	77,219	2.98
รวมทั้งหมด	2,606,809	100.00

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก http://www1.ddd.go.th/web_OLP/report_research_S.html

รูปที่ 7.8-64 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2560

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564

รูปที่ 7.8-65 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564

(2.3.3) จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองภูเก็ต พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล (สีฟ้ามีเส้นทแยงสีขาว) และที่ดินประเภทอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล (สีฟ้ามีเส้นทแยงสีน้ำตาลอ่อน) แสดงดังรูปที่ 7.8-66

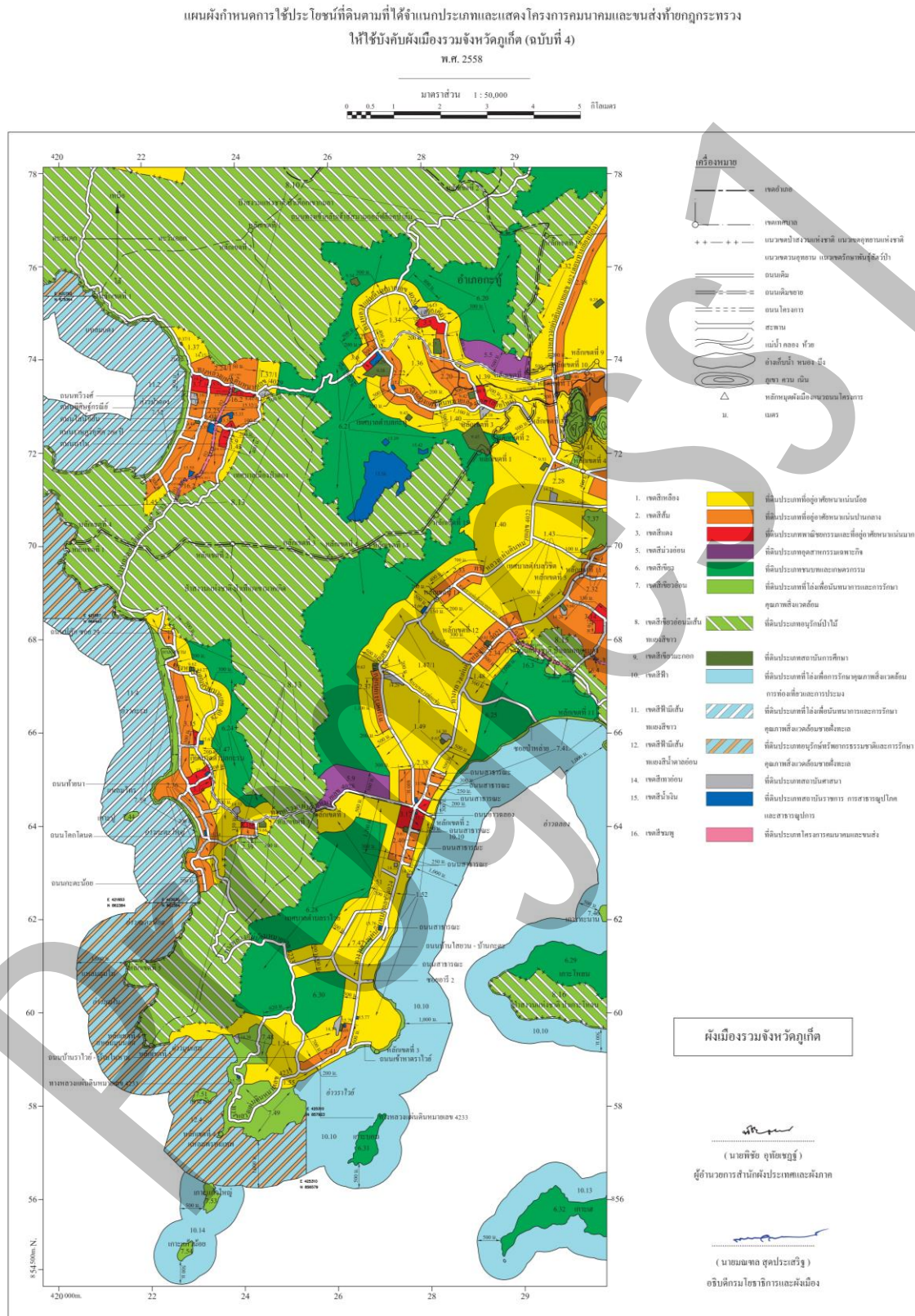
จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดภูเก็ต พบว่า แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่น้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด โดยพิจารณาขอบเขตสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินภายหลังจากมีโครงการพบว่า มีสภาพการใช้ที่ดินโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้างร้อยละ 31.30 รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 30.79 และพื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 29.25 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-20 และ รูปที่ 7.8-67

ตารางที่ 7.8-20 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563

ประเภทการใช้ที่ดิน	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	106,211	31.30
พื้นที่เกษตรกรรม	99,225	29.25
- พื้นที่นา	1,285	0.38
- พืชไร่	2,727	0.80
- ไม้ยืนต้น	77,020	22.69
- ไม้ผล	11,219	3.31
- พืชสวน	778	0.23
พื้นที่น้ำ	373	0.11
- หุ่นยนต์เลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	735	0.22
- เกษตรผสมผสานและไร่นาสวนผสม	23	0.01
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	5,065	1.50
พื้นที่ป่าไม้	104,555	30.79
- ป่าสมบูรณ์	87,270	25.71
- ป่ารกร้างพื้นที่	17,285	5.08
พื้นที่น้ำ	7,756	2.29
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	21,649	6.37
- พื้นที่ลุ่ม	631	0.19
- พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	21,018	6.18
รวมทั้งหมด	339,396	100.00

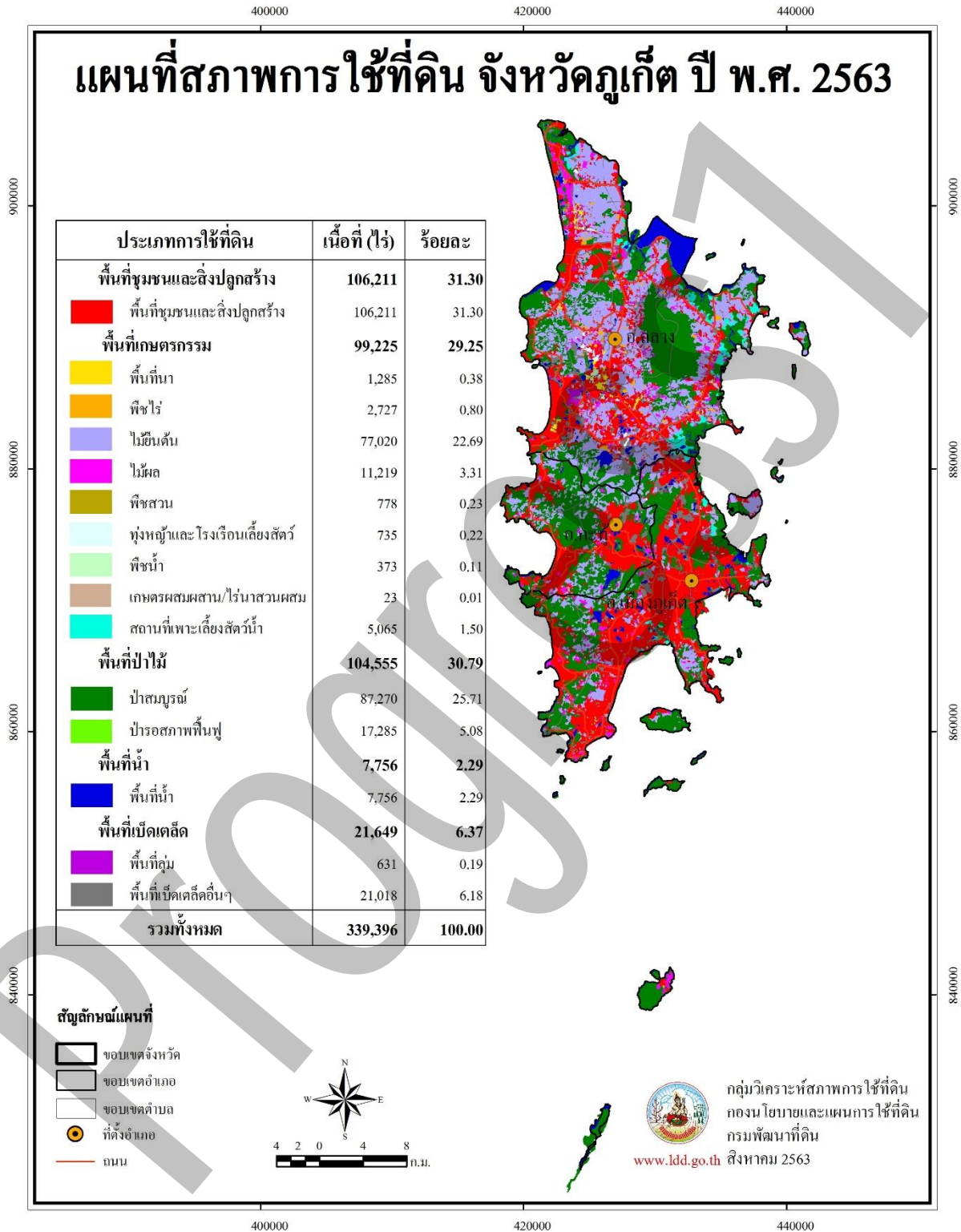
ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563.

สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก http://www1.ddd.go.th/web_OLP/report_research_S.html

ที่มา : กรมโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดภูเก็ต, 2558

รูปที่ 7.8-66 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2558

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563

รูปที่ 7.8-67 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563

(2.3.4) จังหวัดกระบี่

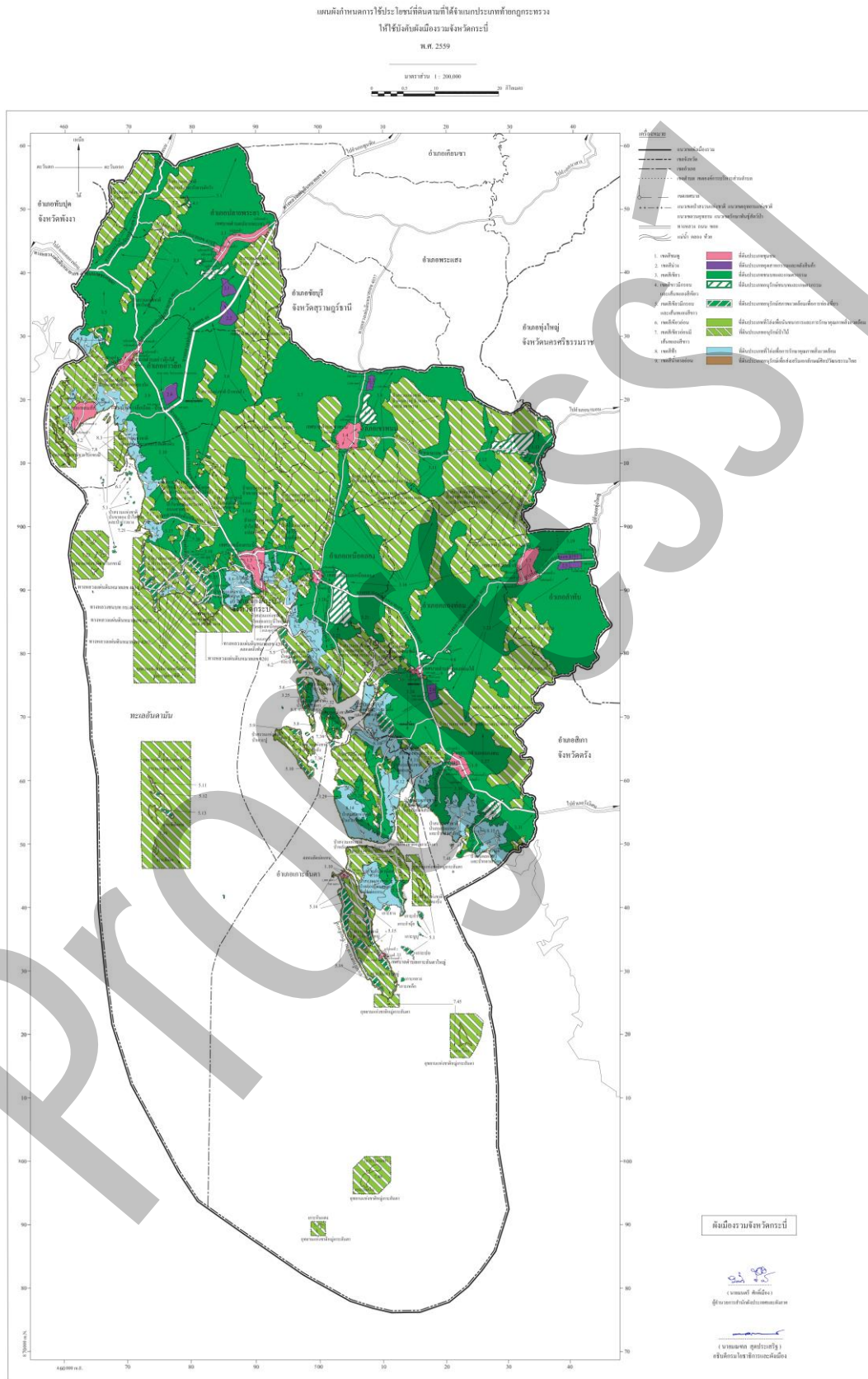
จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม
 จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณ
 ที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขภาค
 บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงผังเมืองรวม
 จังหวัดกระบี่ พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
 (สีเขียว) ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพ
 สิ่งแวดล้อมตามลำดับ (สีฟ้า) แสดงดังรูปที่ 7.8-68

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดกระบี่ พบว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท
 ใหญ่ ๆ ได้แก่ พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่น้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด โดย
 พิจารณาขอบเขตสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินหลังจากมี
 โครงการ พบว่า มีสภาพการใช้ที่ดินโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 71.53 รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าไม้
 ร้อยละ 20.72 และพื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้างร้อยละ 4.44 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-21
 และรูปที่ 7.8-69

ตารางที่ 7.8-21 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563

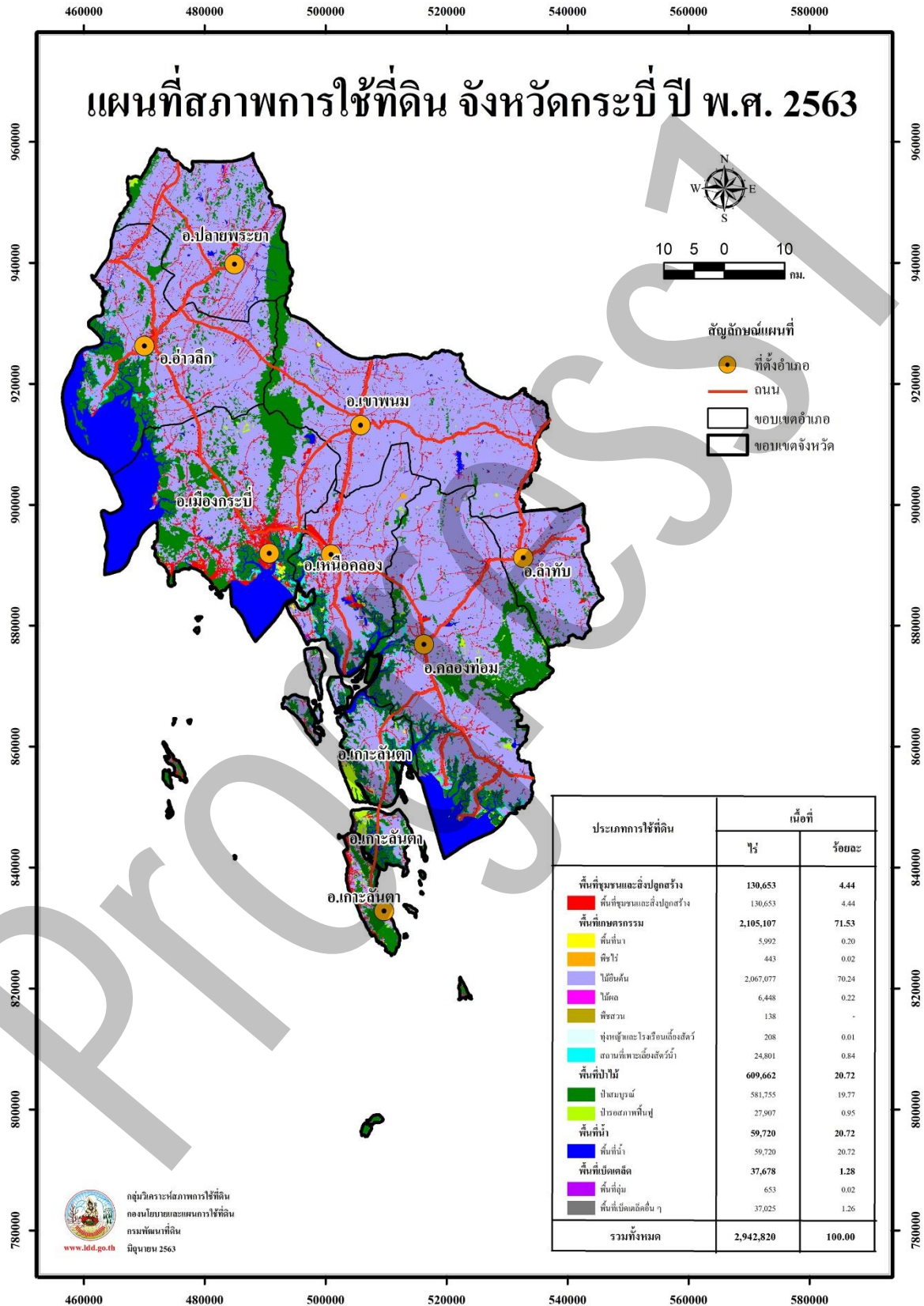
ประเภทการใช้ที่ดิน	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	130,653	4.44
พื้นที่เกษตรกรรม	2,105,107	71.53
- พื้นที่นา	5,992	0.20
- พืชไร่	443	0.02
- ไม้ยืนต้น	2,067,077	70.24
- ไม้ผล	6,448	0.22
- พืชสวน	138	-
- หุ่นกล้วยเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	208	0.01
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	24,801	0.84
พื้นที่ป่าไม้	609,662	20.72
- ป่าสมบูรณ์	581,755	19.77
- ป่ารกร้างพื้นที่	27,907	0.95
พื้นที่น้ำ	59,720	2.03
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	37,678	1.28
- พื้นที่ลุ่ม	653	0.02
- พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	37,025	1.26
รวมทั้งหมด	2,942,820	100.00

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563.
 สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก http://www1.ldd.go.th/web_OLP/report_research_S.html

ที่มา : กรมโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดกระบี่, 2559

รูปที่ 7.8-68 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2559

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563

รูปที่ 7.8-69 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563

(2.3.5) จังหวัดตรัง

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จังหวัดตรัง พ.ศ. 2564 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงผังเมืองรวม จังหวัดตรัง พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียวอ่อน) และที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) ตามลำดับ แสดงดังรูปที่ 7.8-70

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดตรัง พบว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่น้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด โดยพิจารณาขอบเขตสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินภายหลังจากมีโครงการพบว่า มีสภาพการใช้ที่ดินโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 65.03 รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 25.54 และพื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้างร้อยละ 5.08 ตามลำดับแสดงดังตารางที่ 7.8-22 และรูปที่ 7.8-71

ตารางที่ 7.8-22 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563

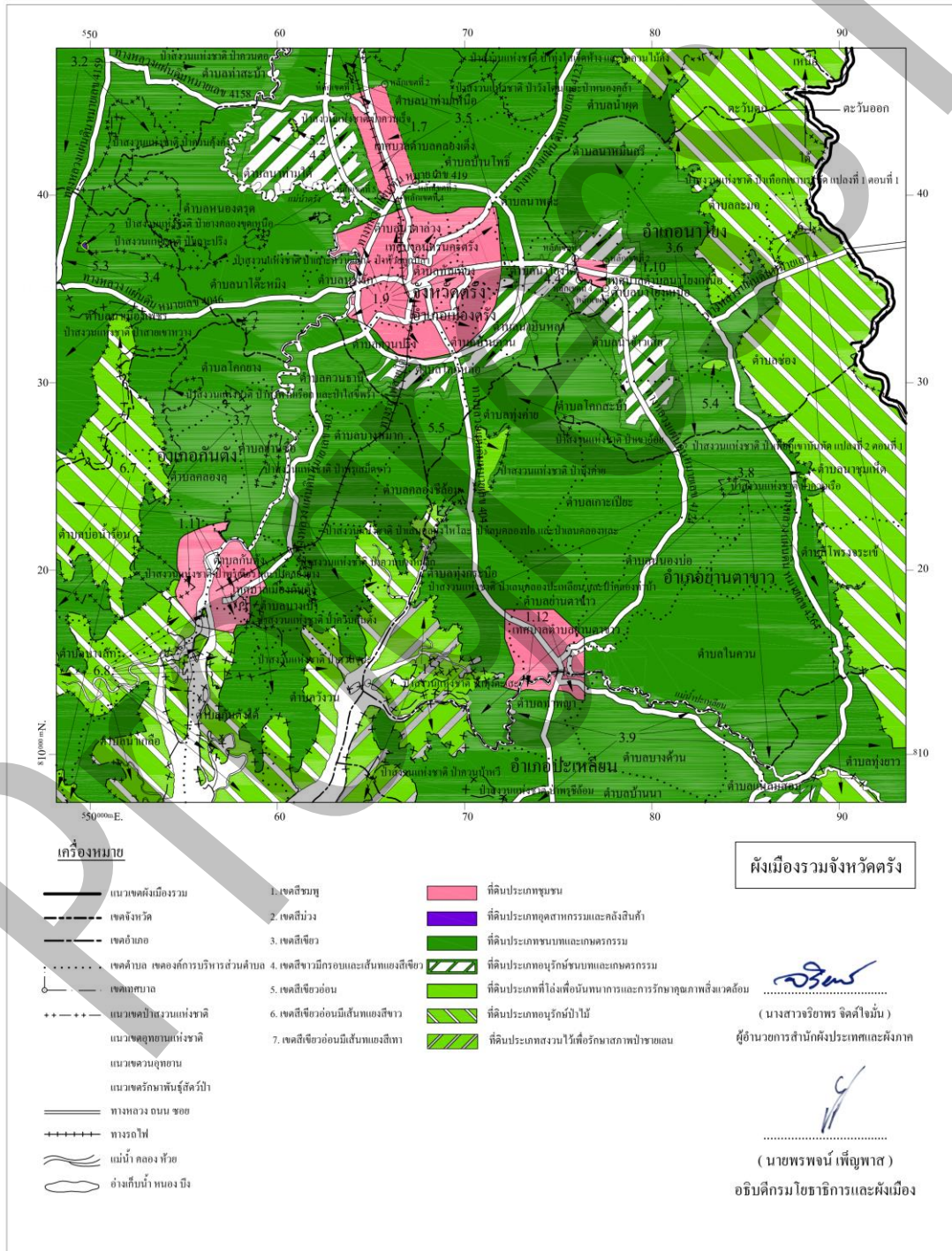
ประเภทการใช้ที่ดิน	จังหวัดระนอง	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	156,335	5.08
พื้นที่เกษตรกรรม	1,998,420	65.03
- พื้นที่นา	33,971	1.11
- พืชไร่	6	-
- ไม้ยืนต้น	1,914,668	62.29
- ไม้ผล	18,185	0.59
- พืชสวน	133	-
- ทุ้งหอยเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	495	0.02
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	30,770	1.01
- เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	192	0.01
พื้นที่ป่าไม้	784,999	25.54
- ป่าสมบูรณ์	750,564	24.42
- ป่ารกร้างพื้นที่	34,435	1.12
พื้นที่น้ำ	74,741	2.43
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	58,954	1.92
- พื้นที่ลุ่ม	5,210	0.17
- พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	53,744	1.75
รวมทั้งหมด	3,073,449	100.00

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก http://www1.ldd.go.th/web_OLP/report_research_S.html

แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภททำประกาศกระทรวงมหาดไทย
 เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดตรัง

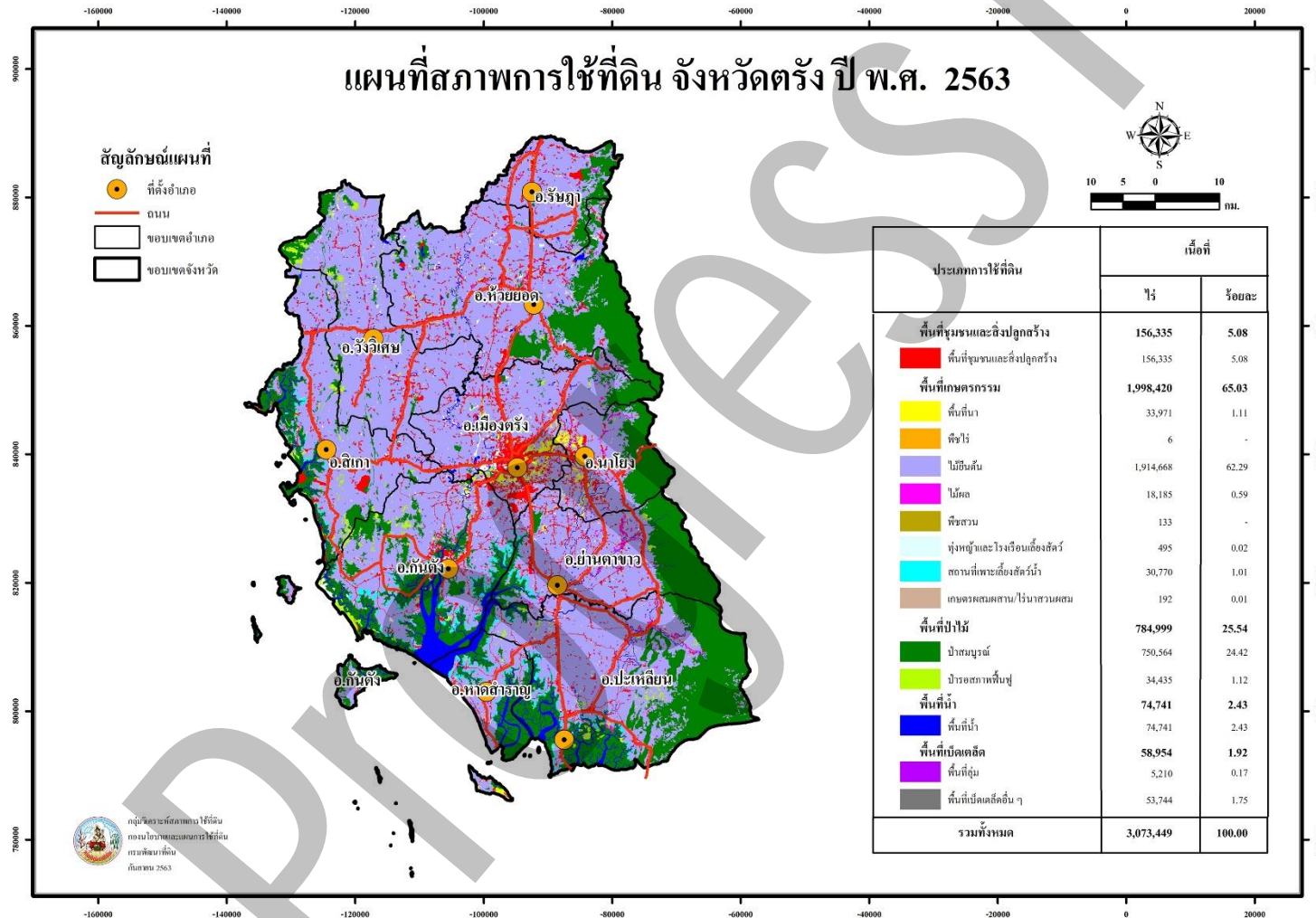
พ.ศ. 2564

มาตราส่วน 1 : 200,000

ที่มา : กรมโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดตรัง, 2559

รูปที่ 7.8-70 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2559

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2563. การใช้ที่ดินจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2563

รูปที่ 7.8-71 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563

(2.3.6) จังหวัดสตูล

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จังหวัดสตูล พ.ศ. 2560 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงผังเมืองรวม จังหวัดสตูล พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียวอ่อน) ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) และที่ดินประเภทสวนไว้เพื่อรักษา สภาพป่าชายเลน (สีฟ้ามีเส้นทแยงสีเทา) ตามลำดับ แสดงดังรูปที่ 7.8-72

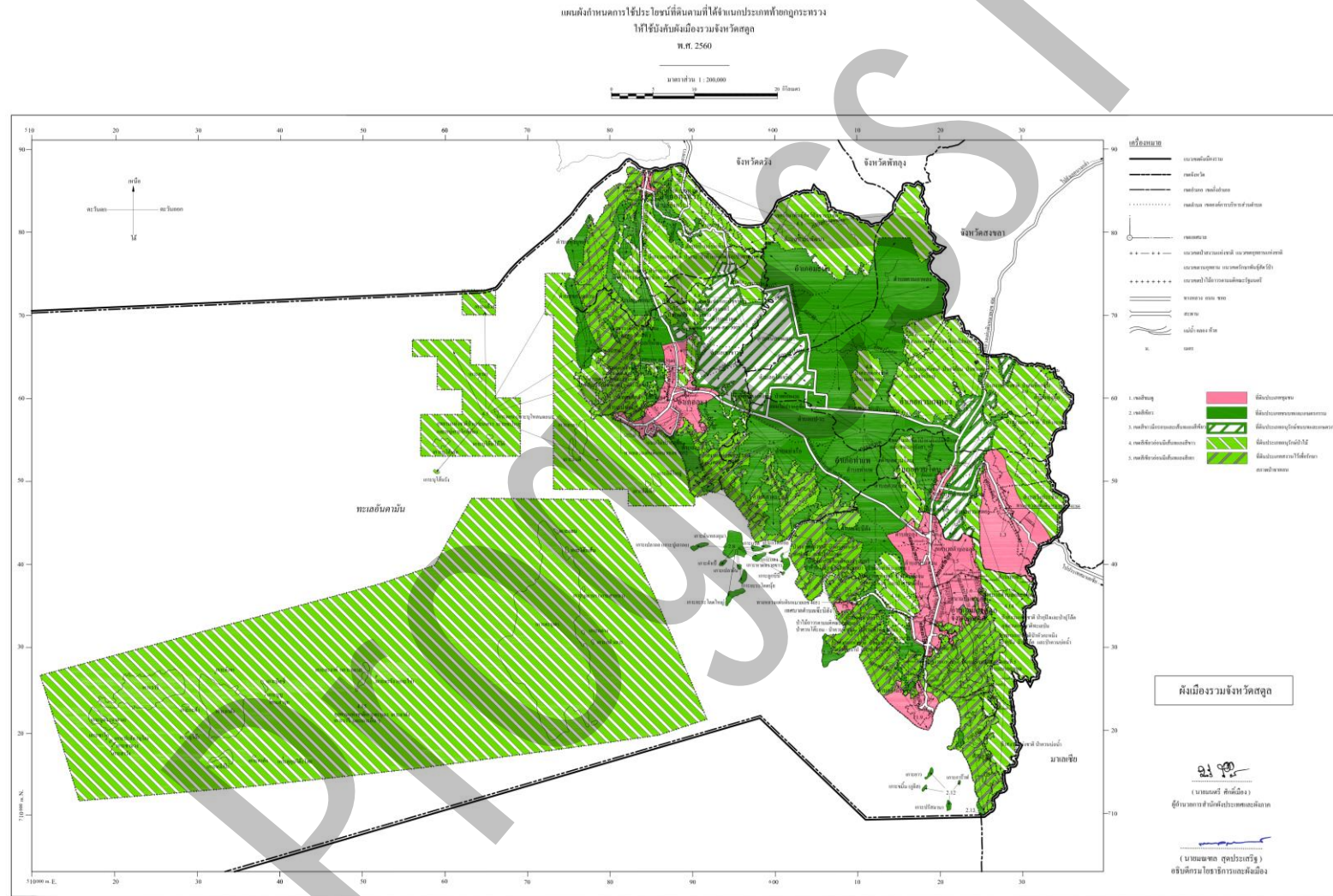
จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดสตูล พบว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่น้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด โดยพิจารณา ขอบเขตสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินภายหลังจากมีโครงการ พบว่า มีสภาพการใช้ที่ดินโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 46.64 รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ 45.42 และพื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้างร้อยละ 4.34 ตามลำดับแสดงดังตารางที่ 7.8-23 และรูปที่ 7.8-73

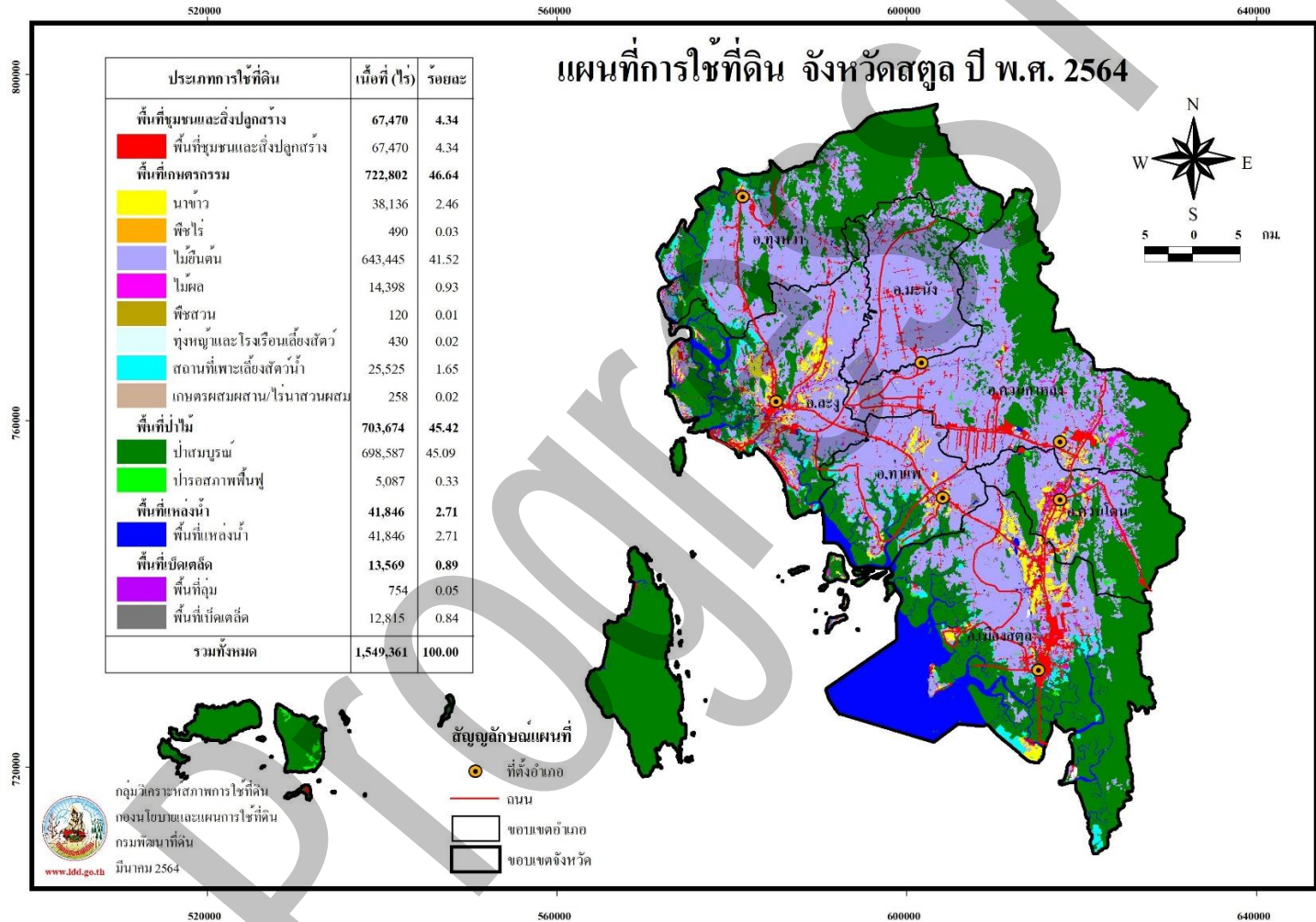
ตารางที่ 7.8-23 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2564

ประเภทการใช้ที่ดิน	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	67,470	4.34
พื้นที่เกษตรกรรม	722,802	46.64
- พื้นที่นา	38,136	2.46
- พืชไร่	490	0.03
- ไม้ยืนต้น	643,445	41.52
- ไม้ผล	14,398	0.93
- พืชสวน	120	0.01
- พุ่หญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	430	0.02
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	25,525	1.65
- เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	258	0.02
พื้นที่ป่าไม้	703,674	45.42
- ป่าสมบูรณ์	698,587	45.09
- ป่ารอสภาพฟื้นฟู	5,087	0.33
พื้นที่น้ำ	41,846	2.7
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	13,569	0.89
- พื้นที่ลุ่ม	754	0.05
- พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	12,815	0.84
รวมทั้งหมด	1,549,361	100.00

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2563.

สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก http://www1.ldd.go.th/web_OLP/report_research_S.html

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2564. การใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2564

รูปที่ 7.8-73 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2564

2) สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

2.1) การพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง มีความจำเป็นต้องใช้น้ำ และไฟฟ้าในกิจกรรมต่าง ๆ และอาจก่อให้เกิดน้ำเสียจากกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการ รวมทั้งอาจจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปริมาณการระบายน้ำและการควบคุมน้ำท่วมของพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียง จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อไป

2.2) รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้แก่ การใช้น้ำ การใช้ไฟฟ้า การจัดการมูลฝอย และการระบายน้ำและการควบคุมน้ำท่วม จากรายงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

- ข้อมูลการใช้น้ำจากการประปาส่วนภูมิภาครายสาขาของจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล
- ข้อมูลการใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาครายสาขาของจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล
- ข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอยจากสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต)และสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 (สงขลา)
- ข้อมูลการระบายน้ำและการควบคุมน้ำท่วมของพื้นที่ศึกษาโครงการในปัจจุบันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 8 และสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10

2.3) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(2.3.1) การใช้น้ำ

(1) จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พบว่าจังหวัดระนอง มีการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการน้ำประปา จำนวน 1 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาระนอง สำหรับข้อมูลการให้บริการ แสดงดังตารางที่ 7.8-24

ตารางที่ 7.8-24 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดระนอง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาระนอง			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	20,234	20,646	21,075
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	930,257	782,051	709,468
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	838,624	720,498	655,433
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	423,409	414,970	442,963

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค. พ.ศ. 2565. สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย การประปาส่วนภูมิภาคสาขาระนอง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.pwa.co.th/province/branch/5550222>

(2) จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พบว่าจังหวัดพังงา มีการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการน้ำประปา จำนวน 3 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า และการประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง สำหรับข้อมูลการให้บริการ แสดงดังตารางที่ 7.8-25

ตารางที่ 7.8-25 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดพังงา ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	8,271	8,607	8,785
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	300,142	304,674	306,660
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	292,410	290,575	311,004
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	193,053	190,533	200,998
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	6,073	6,123	6,183
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	334,514	375,688	325,964
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	310,551	349,116	310,000
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	120,423	107,730	130,808
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	3,758	3,879	3,982
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	134,111	137,525	143,661
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	131,355	134,750	136,660
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	78,001	67,519	72,271

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค. พ.ศ. 2565. สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพังงาสาขาตะกั่วป่า สาขาท้ายเหมือง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.pwa.co.th/province/branch/5550222>

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พบว่าจังหวัดระนอง มีการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการน้ำประปา จำนวน 1 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต สำหรับข้อมูลการให้บริการ แสดงดังตารางที่ 7.8-26

ตารางที่ 7.8-26 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	66,668	66,564	67,507
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	2,254,037	2,086,491	2,313,759
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	2,192,892	1,951,939	2,173,777
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	1,396,303	1,330,391	1,494,965

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค. พ.ศ. 2565. สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.pwa.co.th/province/branch/5550222>

(4) จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พบว่า จังหวัดกระบี่ มีการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการน้ำประปา จำนวน 3 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค สาขาอ่าวลึก และการประปาส่วนภูมิภาค สาขาลองท่อม สำหรับข้อมูลการให้บริการ แสดงดังตารางที่ 7.8-27

ตารางที่ 7.8-27 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดกระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขากระบี่			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	30,663	31,422	32,552
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	1,035,000	901,075	951,485
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	1,004,854	894,151	931,446
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	740,715	674,407	729,879
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาอ่าวลึก			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	4,607	4,665	4,849
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	142,604	144,772	165,459
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	140,504	140,840	161,733
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	81,115	80,983	84,948
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลองท่อม			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	5,041	5,190	5,345
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	132,661	149,045	149,358
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	126,003	145,293	145,208
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	106,590	103,835	105,103

ที่มา :การประปาส่วนภูมิภาค. พ.ศ. 2565. สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย การประปาส่วนภูมิภาคสาขากระบี่ สาขาอ่าวลึก สาขาลองท่อม ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.pwa.co.th/province/branch/5550222>

(5) จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พบว่า จังหวัดตรัง มีการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการน้ำประปา จำนวน 4 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตรัง การประปาส่วนภูมิภาค สาขาห้วยยอด การประปาส่วนภูมิภาค สาขาย่านตาขาว และการประปาส่วนภูมิภาค สาขากันตัง สำหรับข้อมูลการให้บริการ แสดงดังตารางที่ 7.8-28

ตารางที่ 7.8-28 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดตรัง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตรัง			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	19,532	20,181	20,868
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	616,340	669,000	702,339
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	600,750	655,820	688,739
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	332,315	326,193	334,345

ตารางที่ 7.8-28 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดตรัง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาห้วยยอด			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	12,037	12,394	12,701
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	447,120	441,780	492,140
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	422,022	422,419	474,011
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	207,165	204,732	205,335
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาย่านตาขาว			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	7,339	7,497	7,618
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	247,585	255,926	265,121
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	239,103	250,316	260,711
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	125,947	121,404	128,072
การประปาส่วนภูมิภาค สาขากันตัง			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	11,963	12,649	13,089
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	439,432	392,949	389,518
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	426,635	386,931	376,322
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	228,241	222,832	227,707

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค. พ.ศ. 2565. สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย การประปาส่วนภูมิภาคสาขาตรัง สาขาห้วยยอด สาขาย่านตาขาว สาขากันตัง ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.pwa.co.th/province/branch/5550222>

(6) จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พบว่า จังหวัดสตูล มีการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการน้ำประปา จำนวน 2 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาสตูล และการประปาส่วนภูมิภาค สาขาละงู สำหรับข้อมูลการให้บริการแสดงดังตารางที่ 7.8-29

ตารางที่ 7.8-29 สถิติผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค รายสาขาของจังหวัดสตูล ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565

รายการ	ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาสตูล			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	18,242	18,733	19,123
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	621,076	641,113	629,007
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	601,638	635,826	616,002
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	338,327	341,948	333,040
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาละงู			
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	8,474	8,996	9,400
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	331,415	343,298	305,283
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	327,633	339,169	301,617
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน)	156,186	164,582	168,601

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค. พ.ศ. 2565. สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย การประปาส่วนภูมิภาค สาขาสตูล สาขาละงู ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.pwa.co.th/province/branch/5550222>

(2.3.2) การใช้ไฟฟ้า

(1) จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี พ.ศ. 2563-2565 ในจังหวัดระนอง พบว่าปี พ.ศ. 2563 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า รวม 399,323,973 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ปี พ.ศ. 2564 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 383,501,408 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง และ ปี พ.ศ. 2565 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 383,684,884 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้ม การจำหน่ายไฟฟ้าลดลงจากการใช้ไฟฟ้าของกิจการขนาดใหญ่และกิจการขนาดเล็ก รายละเอียดแสดงดัง ตารางที่ 7.8-30

ตารางที่ 7.8-30 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2563 - 2565

ประเภท	การจำหน่ายไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)		
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	35,324	34,244	35,040
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	25,792	27,732	27,605
กิจการขนาดเล็ก	8,167	8,225	8,208
กิจการขนาดกลาง	334	324	349
กิจการขนาดใหญ่	32	32	30
กิจการเฉพาะอย่าง	28	26	27
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	6	6	6
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	4	0	0
ไฟชั่วคราว	984	1,245	1,650
ไฟสำรอง	-	-	-
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	70,671	71,834	72,915
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	34,773,299	31,762,066	31,120,336
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	84,093,394	90,515,490	91,195,270
กิจการขนาดเล็ก	69,717,559	66,122,632	67,820,112
กิจการขนาดกลาง	89,521,926	87,408,924	87,105,778
กิจการขนาดใหญ่	115,403,613	102,841,476	100,281,249
กิจการเฉพาะอย่าง	4,118,248	2,846,344	3,454,516
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	15,923	13,602	24,576
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	1,680,011	1,990,874	2,683,047
ไฟชั่วคราว	-	-	-
ไฟสำรอง	-	-	-
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	399,323,973	383,501,408	383,684,884

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565. ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญ สถิติสาขาพลังงาน จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2561-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=314

(2) จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี พ.ศ. 2563-2565 ในจังหวัดพังงา พบว่าปี พ.ศ. 2563 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า รวม 570,450,355 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ปี พ.ศ. 2564 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 548,863,765 กิโลวัตต์

ต่อชั่วโมง และ ปี พ.ศ. 2565 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 594,650,182 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้มการจำหน่ายไฟฟ้าลดลงในปี พ.ศ. 2565 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2565 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-31

ตารางที่ 7.8-31 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2563 – 2565

ประเภท	การจำหน่ายไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)		
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	41,833	40,851	42,714
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	44,629	47,440	46,874
กิจการขนาดเล็ก	9,110	9,103	9,037
กิจการขนาดกลาง	553	550	547
กิจการขนาดใหญ่	24	26	29
กิจการเฉพาะอย่าง	171	143	157
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	19	19	19
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	-	-	-
ไฟชั่วคราว	1,806	1,853	1,965
ไฟสำรอง	-	-	-
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	98,145	99,985	101,342
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	42,893,418	38,566,634	37,235,902
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	151,793,272	155,669,735	155,606,571
กิจการขนาดเล็ก	76,755,120	74,676,297	76,960,912
กิจการขนาดกลาง	163,318,390	165,186,277	164,674,998
กิจการขนาดใหญ่	53,896,226	54,392,439	58,238,413
กิจการเฉพาะอย่าง	74,710,843	54,097,465	101,510,300
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	336,113	196,200	211,543
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	-	-	-
ไฟชั่วคราว	6,746,973	6,078,718	211,543
ไฟสำรอง	-	-	-
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	570,450,355	548,863,765	594,650,182

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565. ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญ สถิติสาขาพลังงาน จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2561-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=314

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี พ.ศ. 2563-2565 ในจังหวัดภูเก็ต พบว่าปี พ.ศ. 2563 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 2,212,809,693 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ปี พ.ศ. 2564 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 1,912,014,143 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง และ ปี พ.ศ. 2565 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 2,346,890,370 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้มการจำหน่ายไฟฟ้าลดลงในปี พ.ศ. 2564 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2565 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-32

ตารางที่ 7.8-32 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563 - 2565

ประเภท	การจำหน่ายไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)		
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	42,303	43,404	44,512
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	141,999	144,678	144,479
กิจการขนาดเล็ก	29,137	29,513	28,720
กิจการขนาดกลาง	1,518	1,280	1,400
กิจการขนาดใหญ่	71	70	71
กิจการเฉพาะอย่าง	1,078	803	945
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	7	9	10
สูญน้ำเพื่อการเกษตร	-	-	-
ไฟชั่วคราว	4,732	4,303	4,214
ไฟสำรอง	-	-	-
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	220,845	224,060	224,351
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	39,071,785	31,664,681	32,392,945
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	692,926,041	633,834,097	670,957,976
กิจการขนาดเล็ก	326,477,580	280,554,163	324,610,761
กิจการขนาดกลาง	327,994,411	287,881,351	333,998,371
กิจการขนาดใหญ่	328,524,907	292,378,801	320,567,495
กิจการเฉพาะอย่าง	451,520,707	353,267,763	632,428,715
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	354,356	369,548	768,850
สูญน้ำเพื่อการเกษตร	409	0	2,390
ไฟชั่วคราว	45,939,497	32,063,739	31,162,867
ไฟสำรอง	-	-	-
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	2,212,809,693	1,912,014,143	2,346,890,370

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565. ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญ สถิติสาขาพลังงาน จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2561-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=314

(4) จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี พ.ศ. 2563-2565 ในจังหวัดกระบี่ พบว่าปี พ.ศ. 2561 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 812,122,899 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ปี พ.ศ. 2564 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 760,643,403 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง และ ปี พ.ศ. 2565 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 835,742,847 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 383,686,825 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้มการจำหน่ายไฟฟ้าลดลงในปี พ.ศ. 2564 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2565 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-33

ตารางที่ 7.8-33 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563 - 2565

ประเภท	การจำหน่ายไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)		
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	69,528	66,999	70,639
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	77,249	82,899	81,544
กิจการขนาดเล็ก	10,134	10,505	10,667
กิจการขนาดกลาง	704	660	696
กิจการขนาดใหญ่	36	32	36
กิจการเฉพาะอย่าง	409	316	372
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	0	0	0
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	2	2	3
ไฟชั่วคราว	3,334	3,537	3,804
ไฟสำรอง	-	-	-
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	161,396	164,950	167,761
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	73,442,682	65,138,391	62,412,500
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	274,059,305	278,979,152	284,421,479
กิจการขนาดเล็ก	116,204,938	108,385,367	119,605,645
กิจการขนาดกลาง	156,701,341	149,544,017	155,848,881
กิจการขนาดใหญ่	74,511,820	78,991,763	123,078,091
กิจการเฉพาะอย่าง	105,190,832	72,991,763	82,114,320
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	13,892	950	0
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	28,948	35,935	41,619
ไฟชั่วคราว	11,969,141	7,556,059	8,220,312
ไฟสำรอง	-	-	-
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	812,122,899	760,643,403	835,742,847

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565. ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญ สถิติสาขาพลังงาน จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2561-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=314

(5) จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี พ.ศ. 2563-2565 ในจังหวัดตรัง พบว่าปี พ.ศ. 2563 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 949,258,554 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ปี พ.ศ. 2564 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 987,635,019 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง และ ปี พ.ศ. 2565 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 995,075,874 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้มการจำหน่ายไฟฟ้าลดลงในปี พ.ศ. 2564 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2565 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-34

ตารางที่ 7.8-34 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2563 - 2565

ประเภท	การจำหน่ายไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)		
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	103,274	98,070	103,746
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	88,559	97,426	94,355
กิจการขนาดเล็ก	15,645	15,710	15,826
กิจการขนาดกลาง	625	641	671
กิจการขนาดใหญ่	54	54	60
กิจการเฉพาะอย่าง	58	63	64
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	-	-	-
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	12	12	12
ไฟชั่วคราว	2,582	3,055	3,433
ไฟสำรอง	-	-	-
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	210,809	215,031	218,167
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	108,703,609	99,601,142	94,626,524
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	270,832,368	292,117,410	290,364,633
กิจการขนาดเล็ก	117,474,728	117,146,235	121,398,434
กิจการขนาดกลาง	152,630,832	153,730,330	162,607,310
กิจการขนาดใหญ่	295,196,595	319,918,560	319,727,629
กิจการเฉพาะอย่าง	0	0	0
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	179,717	154,802	158,023
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	4,240,705	4,966,540	6,193,321
ไฟชั่วคราว	-	-	-
ไฟสำรอง	-	-	-
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	949,258,554	987,635,019	995,075,874

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565. ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญ สถิติสาขาพลังงาน จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2561-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=314

(6) จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี พ.ศ. 2563-2565 ในจังหวัดสตูล พบว่าปี พ.ศ. 2563 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 347,530,529 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ปี พ.ศ. 2564 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 357,418,078 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง และ ปี พ.ศ. 2565 มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 268,297,491 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้มการจำหน่ายไฟฟ้าเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2564 และลดลงในปี พ.ศ. 2565 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-35

ตารางที่ 7.8-35 สถิติการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2563 - 2565

ประเภท	การจำหน่ายไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)		
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	56,297	53,994	57,344
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	34,967	38,751	37,128
กิจการขนาดเล็ก	7,946	7,860	7,815
กิจการขนาดกลาง	361	365	375
กิจการขนาดใหญ่	17	16	16
กิจการเฉพาะอย่าง	16	16	18
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	-	-	-
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	2	2	1
ไฟชั่วคราว	1,777	2,017	2,188
ไฟสำรอง	-	-	-
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	101,383	103,021	104,885
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	54,808,377	51,390,239	48,797,253
บ้านอยู่อาศัย (มากกว่า 150 ชั่วโมง/กิโลวัตต์ ต่อเดือน)	95,386,506	105,515,535	106,437,845
กิจการขนาดเล็ก	54,261,387	53,745,679	53,957,542
กิจการขนาดกลาง	86,957,089	91,601,700	92,826
กิจการขนาดใหญ่	54,603,714	52,335,794	57,392,488
กิจการเฉพาะอย่าง	1,505,255	1,250,224	1,611,803
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	-	-	-
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	8,201	7,752	7,734
ไฟชั่วคราว	-	-	-
ไฟสำรอง	-	-	-
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	347,530,529	355,846,923	268,297,491

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565. ข้อมูลสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญ สถิติสาขาพลังงาน จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2561-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=314

(2.3.3) การจัดการขยะมูลฝอยและกากของเสีย

(1) จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี พ.ศ.2563-2565 โดยสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต) พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดระนองมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 84,789 ตันต่อปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนนำไปกำจัดไม่ถูกหลักวิชาการจำนวน 33,379 ตันต่อปี นอกจากนี้มีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 27,081 ตันต่อปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-36

(2) จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2563 -2565 โดยสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต) พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดพังงามีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 104,256 ตันต่อปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนนำไปกำจัดถูก

หลักวิชาการ จำนวน 13,677 ต้นต่อปี และนำไปกำจัดไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน 55,130 ต้นต่อปี นอกจากนี้ มีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 35,450 ต้นต่อปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-36

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2563-2565 โดยสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต) พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 270,809 ต้นต่อปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนนำไปกำจัดถูกหลักวิชาการ จำนวน 243,728 ต้นต่อปี ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 27,081 ต้นต่อปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-36

(4) จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2563-2565 โดยสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต) พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดกระบี่มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 180,551 ต้นต่อปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนนำไปกำจัดถูกหลักวิชาการ จำนวน 49,348 ต้นต่อปี และนำไปกำจัดไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน 65,117 ต้นต่อปี นอกจากนี้ มีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 66,086 ต้นต่อปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-36

(5) จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดตรัง ปี พ.ศ.2563-2565 โดยสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต) พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดตรังมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 238,714 ต้นต่อปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนนำไปกำจัดถูกหลักวิชาการ จำนวน 44,889 ต้นต่อปี และนำไปกำจัดไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน 58,465 ต้นต่อปี นอกจากนี้มีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 135,360 ต้นต่อปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-36

(6) จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดสตูล ปี พ.ศ.2563-2565 โดยสำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 (สงขลา) พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดสตูลมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 111,3245 ต้นต่อปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนนำไปกำจัดถูกหลักวิชาการ จำนวน 31,755 ต้นต่อปี และนำไปกำจัดไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน 7,300 ต้นต่อปี นอกจากนี้มีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 68,620 ต้นต่อปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-36

ตารางที่ 7.8-36 ปริมาณขยะมูลฝอยในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ปี พ.ศ. 2563 - 2565

จังหวัด	ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ตัน/ปี)			กำจัดถูกต้อง (ตัน/ปี)			กำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/ปี)			การนำไปใช้ประโยชน์ (ตัน/ปี)		
	ปี พ.ศ.			ปี พ.ศ.			ปี พ.ศ.			ปี พ.ศ.		
	2563	2564	2565	2563	2564	2565	2563	2564	2565	2563	2564	2565
ระนอง ^{1/}	76,870	81,204	84,789	-	-	-	30,762	32,496	33,379	46,108	48,708	27,081
พังงา ^{1/}	107,288	106,809	104,256	32,675	29,278	13,677	29,735	34,101	55,130	44,878	43,430	35,450
ภูเก็ต ^{1/}	337,789	247,934	270,809	304,010	223,141	243,728	-	-	-	33,779	24,793	27,081
กระบี่ ^{1/}	199,402	172,739	180,551	68,723	42,570	49,348	71,887	64,541	65,117	58,791	65,628	66,086
ตรัง ^{1/}	241,029	239,375	238,714	37,701	39,391	44,889	55,925	56,803	58,465	147,403	143,181	135,360
สตูล ^{2/}	110,595	110,595	111,325	33,580	35,040	31,755	4,745	1,825	7,300	72,270	73,730	68,620

หมายเหตุ : - หมายถึง ไม่ระบุข้อมูล

ที่มา : ^{1/} สำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต), พ.ศ. 2566. รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมภาคใต้อันดามันฝั่งตะวันตก (ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง ระนอง) ประจำปี 2563-2565.

^{2/} สำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 (สงขลา) พ.ศ. 2566. รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อม (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ประจำปี 2563-2565.

(2.3.4) การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม

(1) จังหวัดระนอง

จากข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้ ปี พ.ศ. 2565 โดยกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดระนองไม่พบพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก แสดงดังรูปที่ 7.8-74 ทั้งนี้จากการทบทวนแผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานีของสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10 พบว่า จังหวัดระนองมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมมากที่สุด จำนวน 3 อำเภอ คือ ในพื้นที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ และอำเภอละอุ่น แสดงดังรูปที่ 7.8-75

(2) จังหวัดพังงา

จากข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้ ปี พ.ศ. 2565 โดยกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากในอำเภอตะกั่วป่า แสดงดังรูปที่ 7.8-74 และตารางที่ 7.8-37 ทั้งนี้จากการทบทวนแผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานีของสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10 พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ระดับความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4 อำเภอ คือ ในพื้นที่อำเภอเมืองพังงา อำเภอเมืองกะบง อำเภอเมืองตะกั่วป่า และอำเภอท้ายเหมือง แสดงดังรูปที่ 7.8-75

ตารางที่ 7.8-37 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดพังงา

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	ระดับความรุนแรง		เนื้อที่ (ไร่)
			พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้งโดย ประสบน้ำท่วมขัง 4-7 ครั้ง ในรอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นครั้งคราวโดย ประสบน้ำท่วมขังไม่เกิน 3 ครั้ง ในรอบ 10 ปี	
พังงา	ตะกั่วป่า	โคกเคียน	458	152	610
		ตะกั่วป่า	133	6	139
		ตำตั่ว	32	-	32
		บางไทร	257	-	257
		บางนายสี	134	64	198
รวม			1,014	222	1,236

ที่มา : กลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2565.
ข้อมูลน้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดพังงา. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <http://irw101.ddd.go.th/index.php>

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้ ปี พ.ศ. 2565 โดยกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดภูเก็ตไม่พบพื้นที่ที่มีน้ำท่วมซ้ำซาก แสดงดังรูปที่ 7.8-74 ทั้งนี้จากการทบทวนแผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานีของสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10 พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ระดับความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 2 อำเภอ คือ ในพื้นที่อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง แสดงดังรูปที่ 7.8-75

(4) จังหวัดกระบี่

จากข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้ ปี พ.ศ. 2565 โดยกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดกระบี่ไม่พบพื้นที่ที่มีน้ำท่วมซ้ำซาก แสดงดังรูปที่ 7.8-74 ทั้งนี้จากการทบทวนแผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานีของสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10 พบว่า จังหวัดกระบี่มีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ระดับความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4 อำเภอ คือ ในพื้นที่อำเภอเกาะลันตา อำเภอปลายพระยา อำเภอลำทับ และอำเภออ่าวลึก แสดงดังรูปที่ 7.8-75

(5) จังหวัดตรัง

จากข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้ ปี พ.ศ. 2565 โดยกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดตรังมีพื้นที่ที่มีน้ำท่วมซ้ำซาก จำนวน 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกันตัง อำเภอนาโยง อำเภอปะเหลียน อำเภอเมืองตรัง อำเภอย่านตาขาว อำเภอรัษฎา อำเภอวังวิเศษ อำเภอสิเกา และอำเภอห้วยยอด รวมแสดงดังรูปที่ 7.8-74 และตารางที่ 7.8-38 ทั้งนี้จากการทบทวนแผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัดตรัง นราธิวาส นครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูลของสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 8 พบว่า จังหวัดตรังมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ระดับความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 8 อำเภอ คือ ในพื้นที่อำเภอเมืองตรัง อำเภอกันตัง อำเภอนาโยง อำเภอย่านตาขาว อำเภอรัษฎาอำเภอวังวิเศษ อำเภอสิเกา และอำเภอห้วยยอด แสดงดังรูปที่ 7.8-76

ตารางที่ 7.8-38 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดตรัง

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	ระดับความรุนแรง			เนื้อที่(ไร่)	
			พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นประจำโดยประสบน้ำท่วมซ้ำ 8-10 ครั้งในรอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้งโดยประสบน้ำท่วมซ้ำ 4-7 ครั้งในรอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นครั้งคราวโดยประสบน้ำท่วมซ้ำไม่เกิน 3 ครั้งในรอบ 10 ปี		
ตรัง	กันตัง	กันตังใต้	-	-	6	6	
		คลองลู	-	-	112	112	
		ควนธานี	-	1,247	156	1,403	
		โคกยาง	15	1,431	24	1,470	
		บางสัก	-	-	85	85	
		บางหมาก	-	85	208	293	
		ย่านซื่อ	-	399	61	460	
		วังวน	-	-	16	16	
	รวม			15	3,162	668	3,845
	นาโยง	โคกสะบ้า	-	414	91	505	
		นาข้าวเสียด	-	236	186	422	
		นาโยงเหนือ	-	297	501	798	
		นาหมื่นศรี	-	322	844	1,166	
		ละมอ	-	211	128	339	
	รวม			-	1,480	1,750	3,230

ตารางที่ 7.8 38 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดตรัง (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	ระดับความรุนแรง			เนื้อที่(ไร่)
			พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นประจำโดยประสบน้ำท่วมซัง 8-10 ครั้งในรอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้งโดยประสบน้ำท่วมซัง 4-7 ครั้งในรอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นครั้งคราวโดยประสบน้ำท่วมซังไม่เกิน 3 ครั้งในรอบ 10 ปี	
ตรัง (ต่อ)	ปะเหลียน	ท่าข้าม	-	-	19	19
		สุโสะ	-	-	22	22
	รวม		-	-	41	41
	เมืองตรัง	ควนปริง	17	689	830	1,536
		โคกหล่อ	-	-	383	383
		ทับเที่ยง	-	-	135	135
		นาตาล่วง	-	450	156	606
		นาโต๊ะหมิง	33	973	420	1,426
		นาท่ามใต้	425	2,201	1,514	4,140
		นาท่ามเหนือ	8	133	91	232
		นาบีนหลา	-	-	218	218
		นาพละ	-	56	327	383
		นาโยงใต้	-	-	595	595
		บางรัก	35	1,529	727	2,291
		บ้านควน	-	22	639	661
		บ้านโพธิ์	-	-	904	904
		หนองตรุด	176	2,591	483	3,250
	รวม		694	8,644	7,422	16,760
	ย่านตาขาว	เกาะเปียง	-	106	-	106
		ทุ่งกระปือ	-	-	13	13
	รวม		-	106	13	119
	รัษฎา	ควนเมา	-	174	100	274
		รวม	-	174	100	274
	อ.วังวิเศษ	ท่าสะบ้า	24	349	312	685
		รวม	24	349	312	685
	สิเกา	เขาไม้แก้ว	-	-	7	7
		รวม	-	-	7	7
	ห้วยยอด	เขากอบ	-	117	308	425
		ทุ่งต่อ	-	137	127	264
		นาง	-	210	741	951
		บางดี	-	192	184	376
		ปากคม	-	77	11	88
		ลำภูรา	13	386	208	607
		หนองซังแล่น	-	27	122	149
		ห้วยนาง	-	100	86	186
		รวม	13	1,246	1,787	3,046
รวมทั้งหมด			746	15,161	12,100	28,007

ที่มา : กลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2565. ข้อมูลน้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดตรัง. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <http://irw101.ddd.go.th/index.php>

(6) จังหวัดสตูล

จากข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้ ปี พ.ศ. 2565 โดยกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดสตูลพบพื้นที่ที่มีน้ำท่วมซ้ำซาก จำนวน 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอควนกาหลง อำเภอควนโดน อำเภอท่าแพ อำเภอเมืองสตูล และอำเภอละงู แสดงดังรูปที่ 7.8-74 และตารางที่ 7.8-39 ทั้งนี้จากการทบทวนแผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด ตรัง นราธิวาส นครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล ของสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 8 พบว่า จังหวัดสตูลมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ระดับความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 6 อำเภอ คือ ในพื้นที่อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนโดน อำเภอควนกาหลง อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า และอำเภอละงู แสดงดังรูปที่ 7.8-76

ตารางที่ 7.8-39 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดสตูล

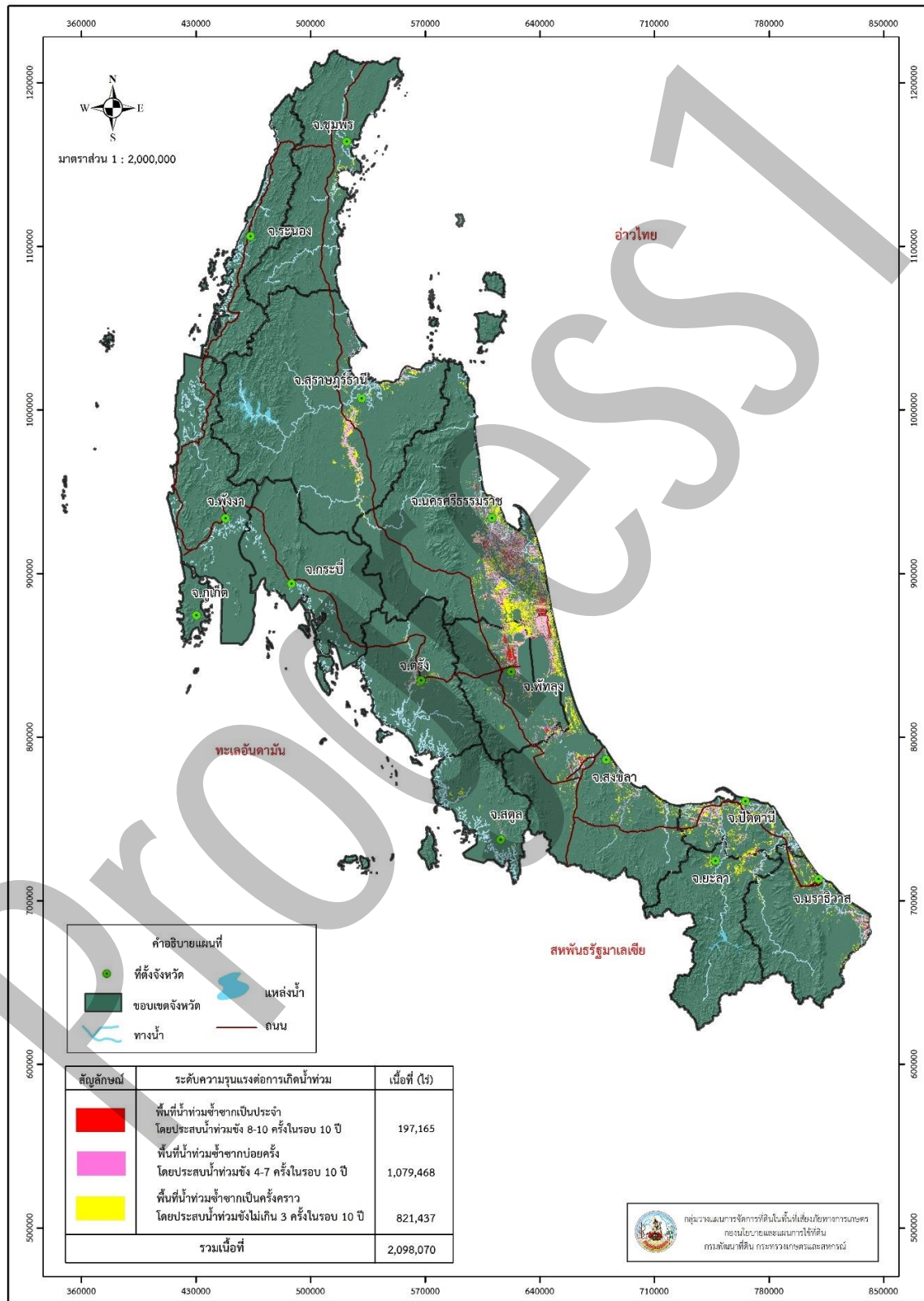
จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	ระดับความรุนแรง		เนื้อที่ (ไร่)
			พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้งโดย ประสบน้ำท่วมซ้ำ 4-7 ครั้ง ใน รอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นครั้ง คราวโดยประสบน้ำท่วมซ้ำไม่ เกิน 3 ครั้ง ในรอบ 10 ปี	
สตูล	ควนกาหลง	อุโตเจริญ	-	29	29
		รวม	-	29	29
	ควนโดน	ควนโดน	141	-	141
		ควนสตอ	23	87	110
		ย่านซื่อ	257	27	284
	รวม	421	114	535	
	ท่าแพ	ท่าแพ	346	79	425
		ท่าเรือ	56	67	123
		แปะระ	206	719	925
		สาคร	115	354	469
	รวม	723	1,219	1,942	
	เมืองสตูล	เกตรี	354	154	508
			คลองขุด	84	480
		ควนขัน	9	20	29
		ควนโพธิ์	380	606	986
		เจ๊ะบิลัง	-	8	8
		ฉลุง	1,370	47	1,417
		บ้านควน	1,131	429	1,560
	รวม	3,328	1,744	5,072	

ตารางที่ 7.8 39 ข้อมูลพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดสตูล (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	ระดับความรุนแรง		เนื้อที่ (ไร่)
			พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้ง โดยประสบน้ำท่วมซัง 4-7 ครั้ง ในรอบ 10 ปี	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นครั้ง คราวโดยประสบน้ำท่วมซังไม่ เกิน 3 ครั้ง ในรอบ 10 ปี	
สตูล(ต่อ)	ละงู	กำแพง	214	1,534	1,748
		เขาขาว	201	2,093	2,294
		น้ำผุด	-	729	729
		ละงู	706	548	1,254
		รวม	1,121	4,904	6,025
		รวมทั้งหมด	5,593	8,010	13,603

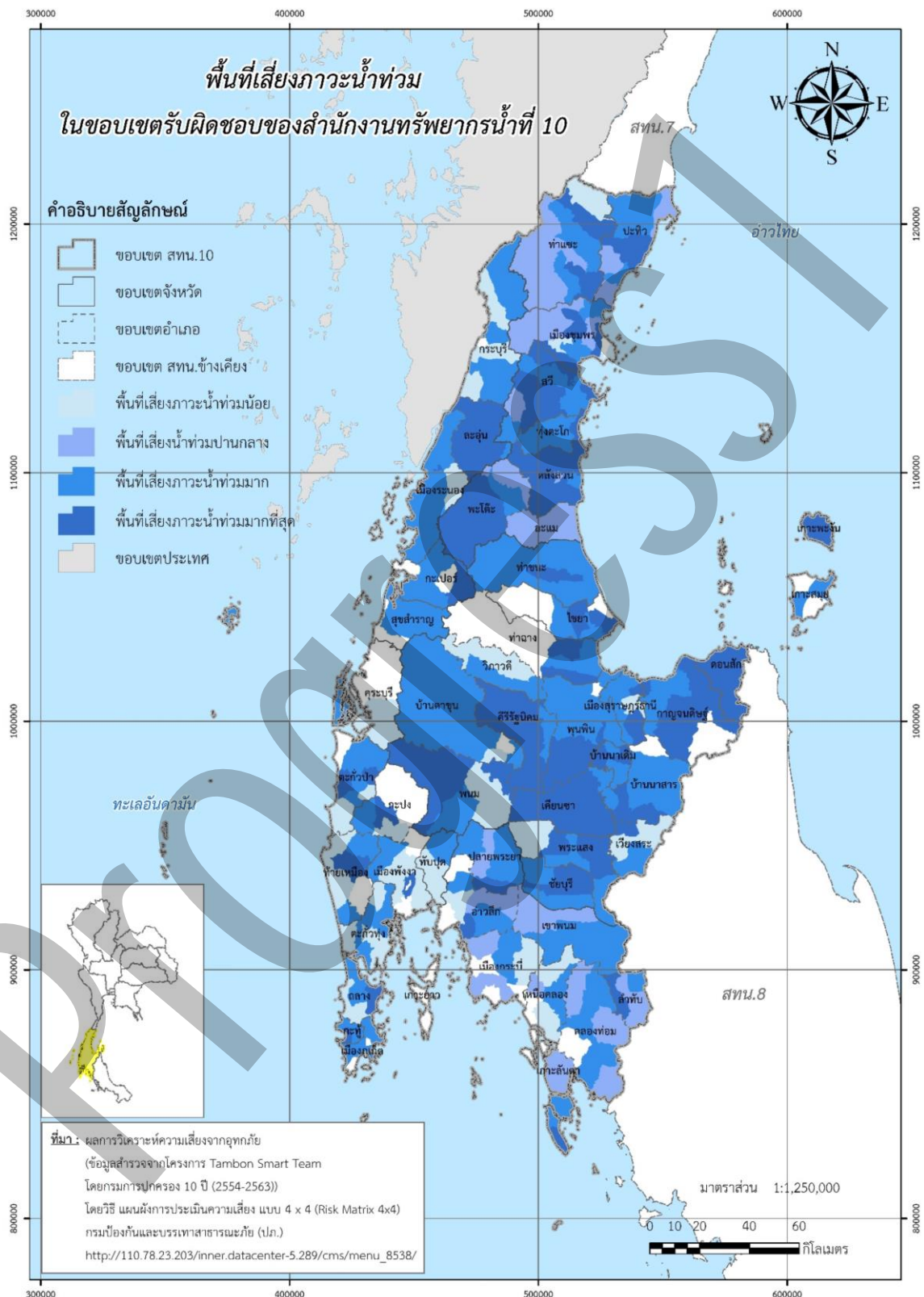
ที่มา : กลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2565.
 ข้อมูลน้ำท่วมซ้ำซากจังหวัดสตูล. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <http://irw101.ddd.go.th/index.php>

แผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้

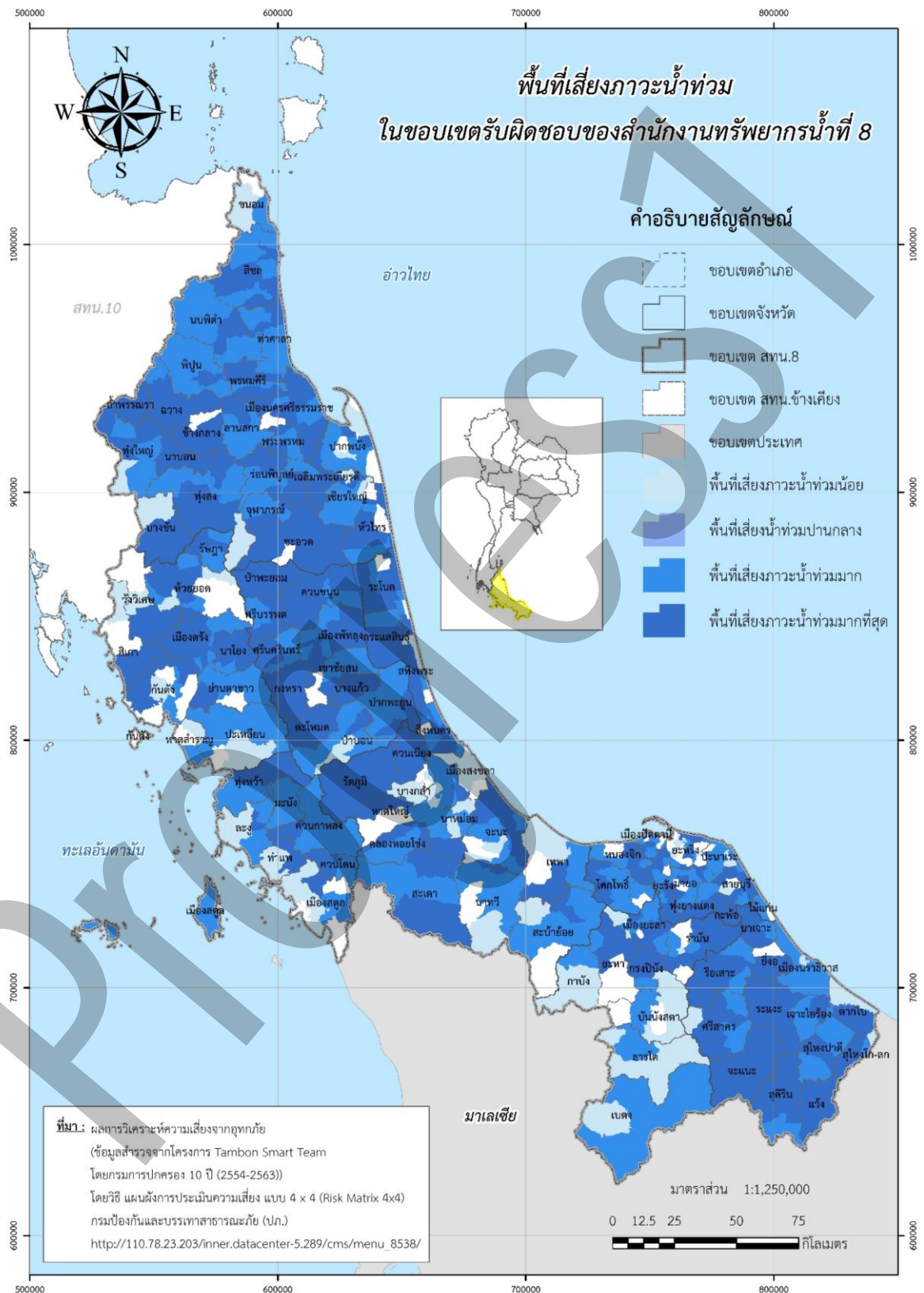
ที่มา : กลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2565. ข้อมูลน้ำท่วมซ้ำซาก

รูปที่ 7.8-74 แผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากภาคใต้

ที่มา : ศูนย์ป้องกันวิฤกติน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ, 2565 แผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต ระนองและสุราษฎร์ธานี.

รูปที่ 7.8-75 พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมในขอบเขตสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 10

ที่มา : ศูนย์ป้องกันวิกฤติน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ, 2565 แผนปฏิบัติการบรรเทาภาวะน้ำท่วมรายจังหวัด ตรีง นราธิวาส นครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล.

รูปที่ 7.8-76 พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมในขอบเขตสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ 8

3) การคมนาคมขนส่ง

(1) บทนำ

การพัฒนาโครงการอาจมีผลกระทบต่อการสัญจรของผู้ใช้เส้นทางจราจร ดังนั้น จึงต้องศึกษาโครงการข่ายเส้นทางคมนาคมและปริมาณการจราจรบนเส้นทางที่เกี่ยวข้องกับโครงการในปัจจุบัน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินผลกระทบอันเนื่องจากการดำเนินโครงการต่อการกีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการสัญจร/จราจรคมนาคมในพื้นที่ใกล้เคียง และเพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากโครงการอย่างเหมาะสม

(2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบกบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการเบื้องต้น

(3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบกบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการเบื้องต้นประกอบด้วย ถนนสายหลักและถนนสายรองที่สามารถเดินทางเข้าพื้นที่โครงการได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม)** เป็นทางหลวงที่มีเส้นทางมุ่งสู่ภาคใต้ของประเทศไทย มีจุดเริ่มต้นที่สะพานนาเวจจำเนียร (ข้ามคลองบางกอกใหญ่) ระหว่างเขตบางกอกใหญ่กับเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จากนั้นมีทิศทางมุ่งเข้าสู่จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรังจังหวัดพัทลุง และสิ้นสุดที่จุดผ่านแดนถาวรสะเดา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มีระยะทางทั้งหมดประมาณ 1,310 กิโลเมตร

- **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 (สายแยกโคกเคียน-นครศรีธรรมราช)** เป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดนครศรีธรรมราช มีระยะทางเริ่มต้นจากชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้ โดยแยกจากถนนเพชรเกษมที่สามแยกโคกเคียน ใกล้ตัวเมืองอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จากนั้นตัดไปทางทิศตะวันออกผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปยังชายฝั่งตะวันออก และลงใต้ไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช มีระยะทางทั้งหมดประมาณ 290 กิโลเมตร

- **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 (สายโคกกลอย-เมืองภูเก็ต หรือ ถนนเทพกระษัตรี)** เป็นทางหลวงสายหลักที่เชื่อมจังหวัดภูเก็ตเข้ากับแผ่นดินใหญ่ มีความยาวประมาณ 48 กิโลเมตร อยู่ในจังหวัดพังงาประมาณ 8 กิโลเมตร และอยู่ในจังหวัดภูเก็ตประมาณ 40 กิโลเมตร

- **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 403 (สายนครศรีธรรมราช-กันตัง)** เป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมระหว่างจังหวัดนครศรีธรรมราชกับจังหวัดตรัง โดยมีเส้นทางช่วงแรกเริ่มจากสี่แยกหัวถนน อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ผ่านอำเภอพระพรหม อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และสิ้นสุดโดยบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 ที่สามแยกสวนผัก ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ช่วงที่ 2 เริ่มจากสามแยกบ้านจำปาแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 ด้านทิศเหนือ เข้าสู่ตัวอำเภอทุ่งสง จังหวัดตรัง จากนั้นมุ่งลงใต้ ข้ามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 เข้าสู่ตัวจังหวัดตรัง และบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 419 ระยะทางประมาณ 79 กิโลเมตร และช่วงที่ 3 เริ่มจากอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง มุ่งไปทางตะวันตกเฉียงใต้ สิ้นสุดที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 404 (สายตรัง-ฉลุง) เป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมอำเภอปะเหลียนเข้ากับอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง จากนั้นวิ่งไปทางใต้ผ่านอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง จากนั้นเลี้ยวซ้ายที่แยกปะเหลียน เข้าสู่จังหวัดสตูล ผ่านอำเภอทุ่งหว้า และสู่อำเภอละงู จังหวัดสตูล จากนั้นผ่านอำเภอท่าแพ และสิ้นสุดที่สามแยกฉลุงในอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 406 (สายปากจำ-ตำมะลัง) มีจุดเริ่มต้นในทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่ตำบลเกาะนางคำ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ข้ามคลองหลวงเข้าเขตจังหวัดสงขลา ลงไปยังทิศใต้เข้าอำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา จากนั้นเส้นทางก็เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ผ่านอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา จากนั้นผ่านอำเภอควนกาหลง อำเภอควนโดน จังหวัดสงขลา แล้วเข้าอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 412 เป็นถนนที่เข้าเมืองระนอง เริ่มจากถนนเพชรเกษม และสิ้นสุดที่ถนนเพิ่มผล ในเขตเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 415 (สายนาเหนือ-พนม) เป็นทางหลวงแผ่นดินที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดกระบี่และจังหวัดสุราษฎร์ธานี เส้นทางเริ่มต้นจากสี่แยกนาเหนือ ตำบลนาเหนือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ และสิ้นสุดที่สามแยกต้นยวน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 419 (ถนนวงแหวนรอบเมืองตรัง) เป็นทางหลวงแผ่นดินที่อยู่ในจังหวัดตรัง เป็นเส้นทางเลียบเมืองรอบตัวอำเภอเมืองตรัง โดยมีจุดเริ่มต้นจากถนนเพชรเกษม บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 1103+500 มุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านแยกนาขา ผ่านแยกตลาด อ.ต.ก. แล้วมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกผ่านทางรถไฟสายชุมทางทุ่งสง-กันตัง แล้วมุ่งหน้าไปทางทิศเหนือผ่านแยกท่าปาบ ตัดกับถนนเพชรเกษม แล้วมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านแยกต้นรัก และไปสิ้นสุดที่จุดเริ่มต้นที่ตัดกับถนนเพชรเกษม มีระยะทางประมาณ 31 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4024 เป็นทางหลวงสายหลักเข้าสู่สถานที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต เริ่มต้นจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 (แยกบางคู) ไปสิ้นสุดที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4030 (แยกราไวย์) ความยาวประมาณ 23 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4030 (แยกบ้านเคียน-แยกราไวย์) ทางหลวงสายนี้มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 ที่หลักกิโลเมตร 32+200 แต่เดิมสิ้นสุดที่สามแยกเชิงทะเล อำเภอถลาง ภูเก็ต ปัจจุบันได้รวมกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4025 ช่วงแยกเชิงทะเล-หาดสุรินทร์ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4233 ระยะทางประมาณ 43 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4090 (สายนบปริง-หินदान) เป็นเส้นทางหลักของจังหวัดพังงา มีเส้นทางเริ่มจากสามแยกนบปริง อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา จากนั้นวิ่งไปทางตะวันตกผ่านอำเภอกะปง และสิ้นสุดที่อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยเชื่อมเข้ากับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 ระยะทางทั้งหมดประมาณ 43 กิโลเมตร

7.8.4 คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

1) เศรษฐกิจ-สังคม

1.1) บทนำ

การพัฒนาโครงการย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น การศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น และออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษาสภาพเศรษฐกิจสังคมของประชาชนในพื้นที่ เพื่อที่จะได้รับทราบถึงสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน สภาพเศรษฐกิจและปัญหาทางด้านสังคม ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และข้อห่วงกังวลจากการพัฒนาโครงการ ทั้งในระยะก่อนการก่อสร้าง ระหว่างการก่อสร้าง และระยะเปิดดำเนินการ โดยข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานสำรวจจะได้นำมากำหนดมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่อไป

1.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านสภาพเศรษฐกิจสังคมในพื้นที่ศึกษาจากฐานข้อมูลสถิติและเอกสารจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนข้อมูลระดับจังหวัด เพื่อให้เห็นภาพรวมของสภาพเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบันของพื้นที่ เช่น จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน อัตราการเกิด อัตราการตาย อัตราการย้ายถิ่น ข้อมูลรายได้ เป็นต้น โดยแหล่งที่มาของข้อมูลสรุปแสดงดังตารางที่ 7.8-40

ตารางที่ 7.8-40 แหล่งที่มาของข้อมูล/ตัวแปรทุติยภูมิด้านเศรษฐกิจสังคม

ข้อมูล/ตัวแปร	ที่มาของข้อมูล/แหล่งข้อมูล	ปี พ.ศ.
1) การปกครอง		
- เขตการปกครอง	สำนักงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
2) ประชากร		
- จำนวนประชากรและอัตราการเปลี่ยนแปลง	กรมการปกครอง	2566
- สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ	กรมการปกครอง	2566
- ประชากรแฝง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	2565
3) ด้านสังคม		
- ศาสนา และประเพณีวัฒนธรรม	สำนักงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
- สาธารณูปโภคพื้นฐาน	สำนักงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
- การศึกษา	สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
4) ด้านเศรษฐกิจ		
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	2564
- รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	2564
- รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน	สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2564/2565
- อุตสาหกรรม	สำนักงานจังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
	สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต	2564/2565

ตารางที่ 7.8 40 แหล่งที่มาของข้อมูล/ตัวแปรทฤษฎีภูมิด้านเศรษฐกิจสังคม (ต่อ)

ข้อมูล/ตัวแปร	ที่มาของข้อมูล/แหล่งข้อมูล	ปี พ.ศ.
- การประกอบอาชีพของประชากร	สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
- อัตราการว่างงาน	สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566
5) สภาพปัญหาชุมชน		
- ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม	กรมควบคุมมลพิษ	2566
- ปัญหาด้านสังคม	สำนักงานจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	2566

1.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทฤษฎีภูมิด้านเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1.) การปกครอง

การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสังคมของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ศึกษา รวมถึงข้อมูลระดับจังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล มีรายละเอียดดังนี้

- เขตการปกครอง

- จังหวัดระนอง

- จังหวัดระนองตั้งอยู่ฝั่งทะเลอันดามันและมีชายแดนติดกับประเทศเมียนมาร์ ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 568 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,302.1 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,061,278 ไร่ แบ่งเขตการปกครองเป็น 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน ด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 10 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 18 แห่ง และชุมชน 20 แห่ง โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดชุมพร ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานีทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานีและทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน และประเทศเมียนมาร์

- จังหวัดพังงา

- จังหวัดพังงาตั้งอยู่ทางภาคใต้ตอนบนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 788 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 4,170.8 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,606,803.1 ไร่ แบ่งเขตการปกครองเป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน ด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 13 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 36 แห่ง โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดระนอง ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่ ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดภูเก็ต และทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดีย

จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ ในทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 867 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 543 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 339,396.2 ไร่ มีเกาะบริวาร 32 เกาะ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองเป็น 3 อำเภอ 17 ตำบล 96 หมู่บ้าน 61 ชุมชน ด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลเขตจังหวัดพังงา ทิศใต้ ติดต่อกับทะเลอันดามัน และทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน

จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 814 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 4,708.5 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,942,820 ไร่ ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ 154 เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 13 เกาะ แบ่งเขตการปกครองเป็น 8 อำเภอ 53 ตำบล 385 หมู่บ้าน ด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 12 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 48 แห่ง โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน และทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดพังงา และทะเลอันดามัน

จังหวัดตรัง

จังหวัดตรังตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศไทย ติดกับทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 828 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 4,917.5 ตารางกิโลเมตร ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่ 54 เกาะแบ่งเขตการปกครองเป็น 10 อำเภอ 87 ตำบล 723 หมู่บ้าน ด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 22 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 75 แห่ง โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดกระบี่ ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดพัทลุง ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสตูล และทะเลอันดามัน และทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดกระบี่ และทะเลอันดามัน

จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทย ด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,807.5 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 อำเภอ 36 ตำบล 280 หมู่บ้าน 51 ชุมชน ด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 7 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 34 แห่ง โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดตรัง ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสงขลาและรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ทิศใต้ ติดต่อกับรัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย และทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน

● ประชากร

ข้อมูลจำนวนประชากรและครัวเรือน อัตราการเพิ่มและลดของประชากร อัตราการเกิด อัตราการตาย อัตราการย้ายถิ่น และสัดส่วนประชากรจำแนกตามอายุ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- จำนวนประชากรและอัตราการเปลี่ยนแปลง
จังหวัดระนอง

ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดระนอง มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.1 มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 59 คนต่อตารางกิโลเมตร และมีประชากรลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ -0.3 เมื่อพิจารณาข้อมูลการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น พบว่า พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิดต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 5.7 ในขณะที่อัตราการตายต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 4.4 ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คนมีค่าเท่ากับ 0.1 ส่วนข้อมูลการย้ายถิ่น พบว่า มีอัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน มีค่าเท่ากับ -0.2 แสดงดังตารางที่ 7.8-41 และการเปลี่ยนแปลงประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 คาดการณ์ว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะลดลงสูงขึ้น เนื่องจากอัตราการย้ายเข้าน้อยกว่าอัตราการย้ายออก

ตารางที่ 7.8-41 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากรของจังหวัดระนอง พ.ศ. 2564 – 2566

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	94,295	95,752	96,809
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	1.6	1.1
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	58.9	58.8	58.6
จำนวนประชากร (คน)	194,573	194,226	193,623
- ชาย	98,136	97,803	97,530
- หญิง	96,437	96,423	96,093
อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร (ร้อยละ)	-	-0.2	-0.3
จำนวนการเกิด (คน)	1,680	1,503	1,113
อัตราการเกิดต่อ 1,000 คน	8.6	7.7	5.7
จำนวนการตาย (คน)	1,287	1,252	852
อัตราการตายต่อ 1,000 คน	6.6	6.4	4.4
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คน	0.2	0.1	0.1
จำนวนคนย้ายเข้า (คน)	9,320	8,983	6,868
จำนวนคนย้ายออก (คน)	9,515	9,215	7,263
อัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน	-0.1	-0.1	-0.2

หมายเหตุ: - ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดพังงา

ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดพังงา มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.3 มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 64 คนต่อตารางกิโลเมตร และมีประชากรลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ -0.1 เมื่อพิจารณาข้อมูลการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น พบว่า พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิดต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 5.5 ในขณะที่อัตราการตายต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 6.5 ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คนมีค่าเท่ากับ -0.1 ส่วนข้อมูลการย้ายถิ่น พบว่า มีอัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน มีค่าเท่ากับ 0.1 แสดงดังตารางที่ 7.8-42 และการเปลี่ยนแปลงประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 คาดการณ์ว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะลดลงสูงขึ้น เนื่องจากอัตราการเกิดน้อยกว่าอัตราการตาย

ตารางที่ 7.8-42 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดพังงา พ.ศ. 2564 - 2566

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	120,551	122,210	123,745
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	1.4	1.3
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	64.3	64.1	64.0
จำนวนประชากร (คน)	268,016	267,442	267,115
- ชาย	133,785	133,459	133,378
- หญิง	134,231	133,983	133,737
อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร (ร้อยละ)	-	-0.2	-0.1
จำนวนการเกิด (คน)	1,860	1,738	1,461
อัตราการเกิดต่อ 1,000 คน	6.9	6.5	5.5
จำนวนการตาย (คน)	1,873	2,052	1,727
อัตราการตายต่อ 1,000 คน	7.0	7.7	6.5
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คน	0	-0.1	-0.1
จำนวนคนย้ายเข้า (คน)	12,518	10,601	10,151
จำนวนคนย้ายออก (คน)	12,519	10,610	9,977
อัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน	0	0	0.1

หมายเหตุ: - ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดภูเก็ต

ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดภูเก็ต มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.6 มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 780 คนต่อตารางกิโลเมตร และมีประชากรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.3 เมื่อพิจารณาข้อมูลการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น พบว่า พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิดต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 10.7 ในขณะที่อัตราการตายต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 6.7 ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คนมีค่าเท่ากับ 0.4 ส่วนข้อมูลการย้ายถิ่น พบว่า มีอัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน มีค่าเท่ากับ 0.8 แสดงดังตารางที่ 7.8-43 และการเปลี่ยนแปลงประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 คาดการณ์ว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากอัตราการเกิดมากกว่าอัตราการตาย และอัตราการย้ายเข้ามากกว่าอัตราการย้ายออก

ตารางที่ 7.8-43 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร
ของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2564 – 2566

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	277,112	281,204	285,647
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	1.5	1.6
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	771.2	769.6	779.6
จำนวนประชากร (คน)	418,785	417,891	423,330
- ชาย	197,874	197,101	199,407
- หญิง	220,911	220,790	223,923
อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร (ร้อยละ)	-	-0.2	1.3
จำนวนการเกิด (คน)	4,807	4,083	4,523
อัตราการเกิดต่อ 1,000 คน	11.5	9.8	10.7
จำนวนการตาย (คน)	2,589	2,990	2,822
อัตราการตายต่อ 1,000 คน	6.2	7.2	6.7
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คน	0.5	0.3	0.4
จำนวนคนย้ายเข้า (คน)	40,014	31,250	34,989
จำนวนคนย้ายออก (คน)	38,066	33,125	31,583
อัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน	0.5	-0.4	0.8

หมายเหตุ: - ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดกระบี่

ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดกระบี่ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.5 มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 103 คนต่อตารางกิโลเมตร และมีประชากรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 0.4 เมื่อพิจารณาข้อมูลการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น พบว่า พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิดต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 9.3 ในขณะที่อัตราการตายต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 5.4 ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คนมีค่าเท่ากับ 0.4 ส่วนข้อมูลการย้ายถิ่น พบว่า มีอัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน มีค่าเท่ากับ 0.1 แสดงดัง ตารางที่ 7.8-44 และการเปลี่ยนแปลงประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 คาดการณ์ว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากอัตราการเกิดมากกว่าอัตราการตาย

ตารางที่ 7.8-44 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของ
จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2564 – 2566

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	197,381	201,080	204,181
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	1.9	1.5
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	101.8	102.0	102.4
จำนวนประชากร (คน)	479,351	480,057	482,002
- ชาย	238,092	238,455	239,402
- หญิง	241,259	241,602	242,600
อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร (ร้อยละ)	-	0.1	0.4
จำนวนการเกิด (คน)	5,018	4,515	4,482

ตารางที่ 7.8 44 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2564 – 2566 (ต่อ)

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
อัตราการเกิดต่อ 1,000 คน	10.5	9.4	9.3
จำนวนการตาย (คน)	2,770	3,246	2,594
อัตราการตายต่อ 1,000 คน	5.8	6.8	5.4
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คน	0.5	0.3	0.4
จำนวนคนย้ายเข้า (คน)	23,422	22,787	21,435
จำนวนคนย้ายออก (คน)	24,053	23,346	21,234
อัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน	-0.1	-0.1	0.1

หมายเหตุ: - ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดตรัง

ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดตรัง มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.1 มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 130 คนต่อตารางกิโลเมตร และมีประชากรลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ -0.2 เมื่อพิจารณาข้อมูลการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น พบว่า พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิดต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 6.8 ในขณะที่อัตราการตายต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 6.2 ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คนมีค่าเท่ากับ 0.1 ส่วนข้อมูลการย้ายถิ่น พบว่า มีอัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน มีค่าเท่ากับ -0.2 แสดงดังตารางที่ 7.8-45 และการเปลี่ยนแปลงประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 คาดการณ์ว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะลดลงสูงขึ้น เนื่องจากอัตราการย้ายเข้าน้อยกว่าอัตราการย้ายออก

ตารางที่ 7.8-45 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากร ของจังหวัดตรัง พ.ศ. 2564 – 2566

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	237,935	241,159	243,761
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	1.4	1.1
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	130.1	129.8	129.6
จำนวนประชากร (คน)	639,788	638,206	637,143
- ชาย	312,693	311,849	311,315
- หญิง	327,095	326,357	325,828
อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร (ร้อยละ)	-	-0.2	-0.2
จำนวนการเกิด (คน)	5,077	4,624	4,339
อัตราการเกิดต่อ 1,000 คน	7.9	7.2	6.8
จำนวนการตาย (คน)	4,260	4,882	3,928
อัตราการตายต่อ 1,000 คน	6.7	7.6	6.2
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คน	0.1	0.0	0.1
จำนวนคนย้ายเข้า (คน)	23,546	23,292	21,779
จำนวนคนย้ายออก (คน)	24,704	24,381	22,796
อัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน	-0.2	-0.2	-0.2

หมายเหตุ: - ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดสตูล

ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดสตูล มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1.3 มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 116 คนต่อตารางกิโลเมตร และมีประชากรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 0.1 เมื่อพิจารณาข้อมูลการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น พบว่า พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิดต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 8.2 ในขณะที่อัตราการตายต่อประชากร 1,000 คน เท่ากับ 5.1 ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คนมีค่าเท่ากับ 0.3 ส่วนข้อมูลการย้ายถิ่น พบว่า มีอัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน มีค่าเท่ากับ -0.2 แสดงดังตารางที่ 7.8-46 และการเปลี่ยนแปลงประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 คาดการณ์ว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากอัตราการเกิดมากกว่าอัตราการตาย

ตารางที่ 7.8-46 จำนวนประชากร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากรของจังหวัดสตูล พ.ศ. 2564 – 2566

รายการ	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566
จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	107,562	109,030	110,430
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	1.4	1.3
ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)	115.7	115.9	115.9
จำนวนประชากร (คน)	324,835	325,303	325,481
- ชาย	161,640	161,878	162,064
- หญิง	163,195	163,425	163,417
อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากร (ร้อยละ)	-	0.1	0.1
จำนวนการเกิด (คน)	3,162	2,950	2,677
อัตราการเกิดต่อ 1,000 คน	9.7	9.1	8.2
จำนวนการตาย (คน)	1,958	2,088	1,667
อัตราการตายต่อ 1,000 คน	6.0	6.4	5.1
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติต่อประชากร 100 คน	0.4	0.3	0.3
จำนวนคนย้ายเข้า (คน)	14,476	13,960	12,435
จำนวนคนย้ายออก (คน)	14,575	14,156	13,047
อัตราการย้ายถิ่นสุทธิต่อประชากร 100 คน	-0.1	-0.1	-0.2

หมายเหตุ: - ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

- สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ
สัดส่วนประชากรสามารถจำแนกตามกลุ่มอายุเป็นวัยเด็ก (0 - 14 ปี) วัยแรงงาน (15 - 59 ปี) และวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) มีรายละเอียดดังนี้

จังหวัดระนอง

สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุของจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรวัยแรงงานมีมากที่สุด จำนวน 122,123 คน รองลงมา คือ วัยเด็ก จำนวน 38,231 คน และวัยสูงอายุ จำนวน 33,043 คนเมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่าง พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประชากรวัยเด็กและประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงดังตารางที่ 7.8-47

จังหวัดพังงา

สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรวัยแรงงานมีมากที่สุด จำนวน 168,925 คน รองลงมา คือ วัยสูงอายุ จำนวน 51,878 คน และวัยเด็ก จำนวน 46,312 คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่าง พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประชากรวัยเด็กและประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรสูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงดัง ตารางที่ 7.8-47

จังหวัดภูเก็ต

สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุของจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรวัยแรงงานมีมากที่สุด จำนวน 281,247 คน รองลงมา คือ วัยเด็ก จำนวน 84,252 คน และวัยสูงอายุ จำนวน 57,831 คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่าง พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรวัยแรงงานและประชากรสูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงดัง ตารางที่ 7.8-47

จังหวัดกระบี่

สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุของจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรวัยแรงงานมีมากที่สุด จำนวน 315,770 คน รองลงมา คือ วัยเด็ก จำนวน 97,349 คน และวัยสูงอายุ จำนวน 68,883 คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่าง พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรวัยแรงงานและประชากรสูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงดัง ตารางที่ 7.8-47

จังหวัดตรัง

สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุของจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรวัยแรงงานมีมากที่สุด จำนวน 412,444 คน รองลงมา คือ วัยสูงอายุ จำนวน 119,387 คน และวัยเด็ก จำนวน 105,312 คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่าง พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประชากรวัยเด็กและประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรสูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงดัง ตารางที่ 7.8-47

จังหวัดสตูล

สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุของจังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรวัยแรงงานมีมากที่สุด จำนวน 209,668 คน รองลงมา คือ วัยเด็ก จำนวน 67,460 คน และวัยสูงอายุ จำนวน 48,353 คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่าง พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรวัยแรงงานและประชากรสูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงดัง ตารางที่ 7.8-47

ตารางที่ 7.8-47 สัดส่วนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ ระหว่างปี พ.ศ. 2564-2566

ปี พ.ศ.	สัดส่วนประชากรตามกลุ่มอายุ (คน)		
	เด็ก (0-14 ปี)	แรงงาน (15-59 ปี)	สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)
จังหวัดระนอง			
พ.ศ. 2564	40,846	123,033	30,694
พ.ศ. 2565	39,599	122,702	31,925
พ.ศ. 2566	38,231	122,123	33,043
จังหวัดพังงา			
พ.ศ. 2564	50,260	169,523	48,233
พ.ศ. 2565	48,358	169,004	50,080
พ.ศ. 2566	46,312	168,925	51,878
จังหวัดภูเก็ต			
พ.ศ. 2564	88,666	277,567	52,552
พ.ศ. 2565	85,140	277,613	55,138
พ.ศ. 2566	84,252	281,247	57,831
จังหวัดกระบี่			
พ.ศ. 2564	103,237	312,950	63,164
พ.ศ. 2565	99,981	314,114	65,962
พ.ศ. 2566	97,349	315,770	68,883
จังหวัดตรัง			
พ.ศ. 2564	113,458	415,733	110,597
พ.ศ. 2565	109,295	413,914	114,997
พ.ศ. 2566	105,312	412,444	119,387
จังหวัดสตูล			
พ.ศ. 2564	71,199	208,868	44,768
พ.ศ. 2565	69,277	209,589	46,437
พ.ศ. 2566	67,460	209,668	48,353

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

- ประชากรแฝง

จังหวัดระนอง

จากรายงานประชากรแฝงในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ข้อมูลประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรแฝงทั้งหมด 82,400 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน 79,800 คนและประชากรแฝงกลางวัน 2,600 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางวันเข้ามาทำงาน 600 คน และประชากรแฝงกลางวันเข้ามาเรียนหนังสือ 2,000 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พ.ศ. 2565)

จังหวัดพังงา

จากรายงานประชากรแฝงในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ข้อมูลประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรแฝงทั้งหมด 22,200 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน 19,300 คน และประชากรแฝงกลางวัน 2,900 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางวันเข้ามาทำงาน 2,000 คน และประชากรแฝงกลางวันเข้ามาเรียนหนังสือ 900 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พ.ศ. 2565)

จังหวัดภูเก็ต

จากรายงานประชากรแฝงในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ข้อมูลประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรแฝงทั้งหมด 131,400 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน 128,600 คน และประชากรแฝงกลางวัน 2,800 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางวันเข้ามาทำงาน 2,300 คน และประชากรแฝงกลางวันเข้ามาเรียนหนังสือ 500 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พ.ศ. 2565)

จังหวัดกระบี่

จากรายงานประชากรแฝงในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ข้อมูลประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรแฝงทั้งหมด 39,300 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน 33,100 คน และประชากรแฝงกลางวัน 6,300 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางวันเข้ามาทำงาน 1,400 คน และประชากรแฝงกลางวันเข้ามาเรียนหนังสือ 4,800 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พ.ศ. 2565)

จังหวัดตรัง

จากรายงานประชากรแฝงในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ข้อมูลประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรแฝงทั้งหมด 25,200 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน 24,400 คน และประชากรแฝงกลางวัน 800 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางวันเข้ามาทำงาน 400 คน และประชากรแฝงกลางวันเข้ามาเรียนหนังสือ 400 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พ.ศ. 2565)

จังหวัดสตูล

จากรายงานประชากรแฝงในประเทศไทย พ.ศ. 2565 ข้อมูลประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรแฝงทั้งหมด 13,500 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน 12,600 คน และประชากรแฝงกลางวัน 900 คน โดยแบ่งเป็นประชากรแฝงกลางวันเข้ามาทำงาน 400 คน และประชากรแฝงกลางวันเข้ามาเรียนหนังสือ 500 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พ.ศ. 2565)

(2.) ด้านสังคม

- ศาสนา และประเพณีวัฒนธรรม

จังหวัดระนอง

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570 ประชากรจังหวัดระนองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 85.7 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 14.1 ที่เหลือเป็นศาสนาคริสต์ ซิกข์ ฮินดู และอื่น ๆ ร้อยละ 0.2 โดยประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ งานอาบน้ำแรและระนอง และงานอาบน้ำเพ็ญระนอง เป็นต้น

จังหวัดพังงา

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570 พบว่า ในจังหวัดพังงามีมัสยิดมากที่สุด จำนวน 105 แห่ง วัด จำนวน 88 แห่ง ที่พักสงฆ์ จำนวน 41 แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน 20 แห่ง โดยประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ งานแห่เทพเจ้าศาลเจ้าแม่มาจ้อโป้ และงานประเพณีลอยเรือ เป็นต้น

จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566-2570 ประชากรจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ และนับถือศาสนาหรือลัทธิอื่น ๆ โดยประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีตรุษจีน ประเพณีถือศีลกินผัก และประเพณีลอยเรือชาวเล เป็นต้น

จังหวัดกระบี่

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566-2570 ประชากรจังหวัดกระบี่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 60.2 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 39.4 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.2 ศาสนาซิกข์ ร้อยละ 0.1 และศาสนาอื่น ๆ 0.1 โดยประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ เทศกาลลานตาแล้ง และงานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่ เป็นต้น

จังหวัดตรัง

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570 ประชากรจังหวัดตรังส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 84.0 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 14.8 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.2 และศาสนาอื่น ๆ (ซิกข์ฮินดู และอื่น ๆ) รวมร้อยละ 0.1 โดยประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีกินเจ เป็นต้น

จังหวัดสตูล

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2566-2570 ประชากรจังหวัดสตูลส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 72.5 ศาสนาพุทธ ร้อยละ 27.4 ศาสนาคริสต์ ศาสนาซิกข์ และอื่น ๆ รวมร้อยละ 0.1 โดยประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ พิธีกินเหนียว งานแข่งขันว่าประเพณีจังหวัดสตูล และงานประเพณีลอยเรือของชาวเลเกาะหลีเป๊ะ เป็นต้น

- สาธารณูปโภคพื้นฐาน

จังหวัดระนอง

ด้านระบบไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดระนองยังมีหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ 5 หมู่บ้าน อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง 4 หมู่บ้าน และอำเภอสušสำราญ 1 หมู่บ้าน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนเกาะด้านประปา มีหน่วยงานให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชน ได้แก่ การประปาสวนภูมิภาคสาขาระนอง การประปาของเทศบาลตำบล และระบบประปาหมู่บ้าน ซึ่งในฤดูแล้งจะประสบปัญหาน้ำประปาไม่ไหล ขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค และด้านการคมนาคม สามารถเดินทางสู่จังหวัดอื่น ๆ ได้ดังนี้ เดินทางตามเส้นทางสายหลัก ทางหลวงหมายเลขต่าง ๆ เดินทางด้วยรถไฟ เครื่องบิน และเรือ (แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดพังงา

ด้านระบบไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดพังงายังมีหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ด้านประปา การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงามีทั้งจากประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบของ อบต. และประปาหมู่บ้าน และด้านการคมนาคม สามารถเดินทางสู่จังหวัดอื่น ๆ ได้ดังนี้ เดินทางตามเส้นทางสายหลัก ทางหลวงหมายเลขต่าง ๆ และเรือ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดภูเก็ต

ด้านระบบไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ประชากรมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอ ด้านประปา สถานการณ์การใช้น้ำของจังหวัดภูเก็ตไม่มีความขาดแคลนแต่อย่างใด และด้านการคมนาคม สามารถเดินทางสู่จังหวัดอื่น ๆ ได้ดังนี้ เดินทางตามเส้นทางสายหลัก ทางหลวงหมายเลขต่าง ๆ เดินทางด้วยเครื่องบิน และเรือ (แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตพ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดกระบี่

ด้านระบบไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ ประชากรมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอ ด้านประปาใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดกระบี่ โดยครอบคลุมพื้นที่ 7 อำเภอ ยกเว้นอำเภอเกาะลันตา ส่วนการให้บริการในพื้นที่ที่อยู่นอกเขตบริการของการประปาฯ จะเป็นเขตบริการของ

องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และด้านการคมนาคม สามารถเดินทางสู่จังหวัดอื่น ๆ ได้ดังนี้ เดินทางตามเส้นทางสายหลัก ทางหลวงหมายเลขต่าง ๆ เดินทางด้วยเครื่องบิน และเรือ (แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดตรัง

ด้านระบบไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดตรังมีไฟฟ้าใช้เกือบครบทุกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 99.63 มีครัวเรือนเพียงร้อยละ 0.04 ที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ และอีกร้อยละ 0.13 ที่มีปัญหาเนื่องจากครัวเรือนเหล่านั้นตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หวงห้าม ซึ่งไม่มีเอกสารสิทธิ์ครอบครอง ด้านประปา มีสถานีการผลิตน้ำประปาของการประปาภูมิภาค จำนวน 4 สถานี ได้แก่ สถานีการประปาภูมิภาคเมืองตรัง อำเภอย่านตาขาว อำเภอกันตัง และอำเภอห้วยยอด และด้านการคมนาคม สามารถเดินทางสู่จังหวัดอื่น ๆ ได้ดังนี้ เดินทางตามเส้นทางสายหลัก ทางหลวงหมายเลขต่าง ๆ เดินทางด้วยรถไฟ เครื่องบิน และเรือ (แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดสตูล

ด้านระบบไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดสตูลยังมีหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ เนื่องจากมีครัวเรือนที่อยู่ในเขตหวงห้าม ด้านประปา มีที่ทำการประปา จำนวน 2 แห่ง คือ อำเภอเมืองสตูล และอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปา จำนวน 4 แห่ง คือ อำเภอควนโดน ตำบลวังประจัน อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า และด้านการคมนาคม สามารถเดินทางสู่จังหวัดอื่น ๆ ได้ดังนี้ เดินทางตามเส้นทางสายหลัก ทางหลวงหมายเลขต่าง ๆ และเดินทางด้วยเรือ (แผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2566-2570)

• การศึกษา

จังหวัดระนอง

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2566 พบว่าประชากรที่มีงานทำในจังหวัดระนองสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับประถมศึกษา จำนวน 43,225 คน รองลงมาคือ อุดมศึกษา จำนวน 30,784 คน และต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 30,064 คน ตามลำดับ (สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง, พ.ศ. 2566)

จังหวัดพังงา

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2566 พบว่าประชากรที่มีงานทำในจังหวัดพังงาสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับประถมศึกษา จำนวน 33,435 คน รองลงมาคือ อุดมศึกษา จำนวน 28,277 คน และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 24,425 คน ตามลำดับ (สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา, พ.ศ. 2566)

จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2566 พบว่าประชากรที่มีงานทำในจังหวัดภูเก็ตสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 117,652 คน รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 77,649 คน และประถมศึกษา จำนวน 64,083 คน ตามลำดับ (สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต, พ.ศ. 2566)

จังหวัดกระบี่

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2566 พบว่าประชากรที่มีงานทำในจังหวัดกระบี่สำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับประถมศึกษา

จำนวน 59,356 คน รองลงมาคือ อุดมศึกษา จำนวน 55,204 คน และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 46,858 คน ตามลำดับ (สำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2566)

จังหวัดตรัง

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรที่มีงานทำในจังหวัดตรังสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 87,556 คน รองลงมา คือ ประถมศึกษา จำนวน 84,972 คน และอุดมศึกษา จำนวน 79,179 คน ตามลำดับ (สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง, พ.ศ. 2566)

จังหวัดสตูล

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2566 พบว่า ประชากรที่มีงานทำในจังหวัดสตูลสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 39,286 คน รองลงมา คือ ประถมศึกษา จำนวน 37,867 คน และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 32,330 คน ตามลำดับ (สำนักงานแรงงานจังหวัดสตูล, พ.ศ. 2566)

(3.) ด้านเศรษฐกิจ

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP)

จังหวัดระนอง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง (GPP) (ตารางที่ 7.8-48) ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูล คือปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 29,824 ล้านบาท ลดลงจาก 30,224 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 400 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมที่สำคัญของจังหวัดมาจากนอกภาคการเกษตร

สำหรับการผลิตนอกภาคการเกษตรของจังหวัดระนองในปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 16,208 ล้านบาท ลดลงจาก 16,703 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 495 ล้านบาท โดยการผลิตนอกภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (4,568 ล้านบาท) รองลงมา คือ สาขาการผลิต (2,093 ล้านบาท) และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (1,650 ล้านบาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-48 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดระนอง พ.ศ. 2562 – 2564

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
ภาคเกษตร	11,307	13,520	13,616
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	11,307	13,520	13,616
นอกภาคเกษตร	16,622	16,703	16,208
อุตสาหกรรม	2,847	3,020	2,756
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	140	137	151
สาขาการผลิต	2,224	2,358	2,093
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	383	411	405
สาขาการประปา ท่อน้ำ และการจัดการขยะมูลฝอย	100	115	107
การบริการ	13,775	13,683	13,452
สาขาการก่อสร้าง	1,285	1,089	1,030
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์	4,206	4,635	4,568

ตารางที่ 7.8 48 ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดระนอง พ.ศ. 2562 – 2564 (ต่อ)

สาขาการผลิต	ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	2,157	1,881	1,650
สาขาที่พักและกิจการบริการอาหาร	367	196	127
สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	225	212	290
สาขากิจกรมทางการเงินและการประกันภัย	1,456	1,449	1,473
สาขากิจกรมด้านอสังหาริมทรัพย์	999	1,134	1,145
สาขากิจกรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิค	3	3	3
สาขากิจกรมการบริหารและการสนับสนุน	98	35	16
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	908	944	982
สาขาการศึกษา	1,052	1,038	1,070
สาขากิจกรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมเพื่อสังคม	755	801	821
สาขาศิลปะ บันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ	106	97	105
สาขากิจกรมการบริการอื่น ๆ	157	169	171
ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด (ล้านบาท)	27,929	30,224	29,824
ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	101,861	108,395	105,256

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดพังงา

ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดพังงา (GPP) (ตารางที่ 7.8-49) ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 48,409 ล้านบาท ลดลงจาก 53,423 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาจำนวน 5,014 ล้านบาท โดยผลผลิตทั้งหมดรวมที่สำคัญของจังหวัดมาจากนอกภาคการเกษตร

สำหรับการผลิตนอกภาคการเกษตรของจังหวัดพังงาในปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 30,354 ล้านบาท ลดลงจาก 35,271 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 4,917 ล้านบาท โดยการผลิตนอกภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาที่พักและกิจการบริการอาหาร (6,567 ล้านบาท) รองลงมา คือ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (4,928 ล้านบาท) และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (3,429 ล้านบาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-49 ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดพังงา พ.ศ. 2562 – 2564

สาขาการผลิต	ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
ภาคเกษตร	16,095	18,151	18,054
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	16,095	18,151	18,054
นอกภาคเกษตร	63,111	35,271	30,354
อุตสาหกรรม	3,433	3,123	3,305
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	671	664	577
สาขาการผลิต	2,035	1,783	2,047
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	640	587	583
สาขาการประปา ท่อน้ำ และการจัดการขยะมูลฝอย	87	89	97

ตารางที่ 7.8 49 ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดพังงา พ.ศ. 2562 – 2564 (ต่อ)

สาขาการผลิต	ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
การบริการ	59,679	32,148	27,049
สาขาการก่อสร้าง	1,198	1,408	1,410
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และ จักรยานยนต์	5,401	5,476	4,928
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	5,229	4,260	3,429
สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	34,443	10,207	6,567
สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	515	507	579
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,269	2,243	2,043
สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	1,278	1,298	1,350
สาขากิจกรรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ และด้าน เทคนิค	22	20	14
สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	2,997	489	169
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	2,432	2,388	2,537
สาขาการศึกษา	2,315	2,334	2,394
สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมเพื่อสังคม	1,191	1,172	1,288
สาขาศิลปะ บันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ	145	120	124
สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	243	225	218
ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด (ล้านบาท)	79,206	53,423	48,409
ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	317,077	214,111	194,282

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดภูเก็ต

ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP) (ตารางที่ 7.8-50) ปีล่าสุดที่มีการ
สำรวจข้อมูล คือ ปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 99,545 ล้านบาท ลดลงจาก 136,189 ล้านบาท
ในปีที่ผ่านมา จำนวน 36,644 ล้านบาท โดยผลผลิตทั้งหมดรวมที่สำคัญของจังหวัดมาจากนอกภาคการเกษตร
สำหรับการผลิตนอกภาคการเกษตรของจังหวัดภูเก็ตในปี พ.ศ. 2564
มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 92,491 ล้านบาท ลดลงจาก 127,324 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 34,833
ล้านบาท โดยการผลิตนอกภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (18,665 ล้านบาท)
รองลงมา คือ สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร (16,847 ล้านบาท) และสาขากิจกรรมทางการเงิน
และการประกันภัย (9,992 ล้านบาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-50 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2562 - 2564

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
ภาคเกษตร	7,236	8,866	7,054
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	7,236	8,866	7,054
นอกภาคเกษตร	241,237	127,324	92,491
อุตสาหกรรม	7,630	6,558	6,022
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	0	0	0
สาขาการผลิต	4,120	3,918	3,632
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	2,960	2,276	2,032
สาขาการประปา ท่อน้ำ และการจัดการขยะมูลฝอย	549	364	357
การบริการ	233,608	120,765	86,469
สาขาการก่อสร้าง	6,431	4,295	4,211
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์	13,444	9,610	7,631
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	43,924	27,821	18,665
สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	115,815	38,582	16,847
สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	2,730	2,569	2,845
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	11,273	10,430	9,992
สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	6,019	5,830	5,901
สาขากิจกรรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิค	996	694	570
สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	13,256	2,907	993
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	7,836	7,890	8,925
สาขาการศึกษา	2,192	2,293	2,368
สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมเพื่อสังคม	4,863	5,142	5,392
สาขาศิลปะ บันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ	1,475	725	498
สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	3,354	1,975	1,631
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	248,473	136,189	99,545
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	422,669	228,802	165,343

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดกระบี่

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกระบี่ (GPP) (ตารางที่ 7.8-51) ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูล คือ ปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 72,061 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 70,396 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 1,665 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมที่สำคัญของจังหวัดมาจากนอกภาคการเกษตร สำหรับการผลิตนอกภาคการเกษตรของจังหวัดกระบี่ในปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 44,746 ล้านบาท ลดลงจาก 47,076 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 2,330

ล้านบาท โดยการผลิตนอกภาคเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (9,590 ล้านบาท) รองลงมา คือ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (9,016 ล้านบาท) และสาขาการผลิต (4,745 ล้านบาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-51 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดกระปี พ.ศ. 2562 - 2564

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
ภาคเกษตร	19,471	23,320	27,315
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	19,471	23,320	27,315
นอกภาคเกษตร	63,989	47,076	44,746
อุตสาหกรรม	5,388	5,243	6,223
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	351	282	286
สาขาการผลิต	3,716	3,749	4,745
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	1,113	1,033	995
สาขาการประปา ท่อน้ำ และการจัดการขยะมูลฝอย	207	179	197
การบริการ	58,601	41,833	38,523
สาขาการก่อสร้าง	2,599	2,406	2,479
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์	8,189	8,819	9,590
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	11,821	8,638	9,016
สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	17,569	6,669	2,576
สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	636	597	679
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,913	3,861	3,528
สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	1,803	2,051	1,934
สาขากิจกรรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิค	38	26	22
สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	4,121	680	148
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	3,313	3,414	3,502
สาขาการศึกษา	2,455	2,464	2,517
สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมเพื่อสังคม	1,609	1,821	2,211
สาขาศิลปะ บันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ	107	93	104
สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	428	295	216
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	83,459	70,396	72,061
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	198,145	165,869	168,552

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดตรัง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) (ตารางที่ 7.8-52) ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูล คือปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 69,352 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 64,518 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 4,834 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมที่สำคัญของจังหวัดมาจากนอกภาคการเกษตร

สำหรับการผลิตนอกภาคการเกษตรของจังหวัดตรังในปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 48,142 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 45,628 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 2,514 ล้านบาท โดยการผลิตนอกภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาการผลิต (11,034 ล้านบาท) รองลงมา คือ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (8,909 ล้านบาท) และสาขาการศึกษา (5,714 ล้านบาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-52 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดตรัง พ.ศ. 2562 - 2564

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
ภาคเกษตร	17,144	18,891	21,210
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	17,144	18,891	21,210
นอกภาคเกษตร	45,349	45,628	48,142
อุตสาหกรรม	9,887	10,544	12,933
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	486	496	584
สาขาการผลิต	8,274	8,800	11,034
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	873	988	1,058
สาขาการประปา ท่อน้ำ และการจัดการขยะมูลฝอย	254	260	258
การบริการ	35,462	35,083	35,209
สาขาการก่อสร้าง	2,590	2,553	2,489
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์	8,307	8,702	8,909
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	2,981	2,680	2,738
สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	1,493	923	618
สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	918	717	853
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	4,653	4,691	4,184
สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	2,244	2,214	2,443
สาขากิจกรรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิค	52	56	51
สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	409	205	168
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	2,657	2,839	2,893
สาขาการศึกษา	5,471	5,611	5,714
สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมเพื่อสังคม	3,143	3,392	3,639
สาขาศิลปะ บันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ	190	169	197
สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	354	330	314
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	62,493	64,518	69,352
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	99,097	102,151	109,656

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

จังหวัดสตูล

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล (GPP) (ตารางที่ 7.8-53) ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 33,663 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 32,653 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 1,010 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมที่สำคัญของจังหวัดมาจากนอกภาคการเกษตร

สำหรับการผลิตนอกภาคการเกษตรของจังหวัดสตูลในปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 19,773 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 19,516 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน 257 ล้านบาท โดยการผลิตนอกภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (4,164 ล้านบาท) รองลงมา คือ สาขาการผลิต (3,205 ล้านบาท) และสาขาการศึกษา (2,295 ล้านบาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-53 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตของจังหวัดสตูล พ.ศ. 2562 - 2564

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564
ภาคเกษตร	11,481	13,137	13,890
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	11,481	13,137	13,890
นอกภาคเกษตร	19,530	19,516	19,773
อุตสาหกรรม	3,451	3,424	3,911
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	216	204	238
สาขาการผลิต	2,812	2,774	3,205
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	344	359	381
สาขาการประปา ท่อน้ำ และการจัดการขยะมูลฝอย	79	86	87
การบริการ	16,079	16,092	15,862
สาขาการก่อสร้าง	1,290	1,423	1,522
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์	3,866	4,260	4,164
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	2,630	2,044	1,774
สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	464	324	232
สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	319	313	357
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,416	1,451	1,366
สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	1,143	1,224	1,292
สาขากิจกรรมทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิค	23	90	67
สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	293	128	62
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	1,260	1,336	1,378
สาขาการศึกษา	2,243	2,230	2,295
สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมเพื่อสังคม	888	1,035	1,123
สาขาศิลปะ บันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ	44	37	43
สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	200	197	189
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	31,011	32,653	33,663
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	106,018	110,837	113,481

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

- รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita)

- จังหวัดระนอง

รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita) ของจังหวัดระนอง ปีล่าสุดที่มีการสำรวจ ข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 105,256 บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเท่ากับ 108,395 บาทต่อคน ลดลงจำนวน 3,139 บาทต่อคน

- จังหวัดพังงา

รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita) ของจังหวัดพังงา ปีล่าสุดที่มีการสำรวจ ข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 194,282 บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเท่ากับ 214,111 บาทต่อคน ลดลงจำนวน 19,829 บาทต่อคน

- จังหวัดภูเก็ต

รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita) ของจังหวัดภูเก็ต ปีล่าสุดที่มีการสำรวจ ข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 165,343 บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเท่ากับ 228,802 บาทต่อคน ลดลงจำนวน 63,459 บาทต่อคน

- จังหวัดกระบี่

รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita) ของจังหวัดกระบี่ ปีล่าสุดที่มีการสำรวจ ข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 168,552 บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเท่ากับ 165,869 บาทต่อคน เพิ่มขึ้นจำนวน 2,683 บาทต่อคน

- จังหวัดตรัง

รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita) ของจังหวัดตรัง ปีล่าสุดที่มีการสำรวจ ข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 109,656 บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเท่ากับ 102,151 บาทต่อคน เพิ่มขึ้นจำนวน 7,505 บาทต่อคน

- จังหวัดสตูล

รายได้ต่อหัวของประชากรต่อปี (GPP per Capita) ของจังหวัดสตูล ปีล่าสุดที่มีการสำรวจ ข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 113,481 บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเท่ากับ 110,837 บาทต่อคน เพิ่มขึ้นจำนวน 2,644 บาทต่อคน

- รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

- จังหวัดระนอง

ข้อมูลรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประชากรจังหวัดระนองมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 21,990.6 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 17,916.3 บาทซึ่งรายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัดมีรายได้ยังคงเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย

- จังหวัดพังงา

ข้อมูลรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประชากรจังหวัดพังงามีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 24,594 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 19,292 บาทซึ่งรายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัดมีรายได้ยังคงเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย

จังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประชากรจังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 33,328 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 32,944 บาทซึ่งรายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัดมีรายได้ยังคงเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย

จังหวัดกระบี่

ข้อมูลรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประชากรจังหวัดกระบี่มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 29,841 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 29,074 บาทซึ่งรายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัดมีรายได้ยังคงเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย

จังหวัดตรัง

ข้อมูลรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประชากรจังหวัดตรังมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 24,457 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 18,295 บาทซึ่งรายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัดมีรายได้ยังคงเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย

จังหวัดสตูล

ข้อมูลรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปีล่าสุดที่มีการสำรวจข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า ประชากรจังหวัดสตูลมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 23,867 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 20,845 บาทซึ่งรายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัดมีรายได้ยังคงเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย

- อุตสาหกรรม

จังหวัดระนอง

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง ได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง เช่น แปรรูปอาหารทะเล ห้องเย็น โรงปลาป่น น้ำแข็งซอง เมื่อพิจารณาตามหมวดอุตสาหกรรมพบว่าหมวดอุตสาหกรรม ที่มีเงินลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมหมวดอาหาร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับสัตว์น้ำเป็นหลัก เช่น การแปรรูปอาหารทะเล รองลงมา คือ การผลิตเกี่ยวกับการทำน้ำแข็งหรือบดย่อยน้ำแข็งและการผลิตเกี่ยวกับอาหารสัตว์ (ปลาป่น) ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 58 โรงงาน อันดับที่สอง อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ประกอบด้วย การไส ซอยไม้แปรรูป แปรรูปไม้ยางพารา รองลงมา คือ การเลื่อยไม้ทำวงกบประตูหน้าต่างไม้และการเครื่องเรือนจากไม้ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 28 โรงงาน และอันดับที่สาม อุตสาหกรรมหมวดโลหะ ประกอบด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับบอลโลหะ เช่น ผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 14 โรงงาน (แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดพังงา

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2563 โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตภัณฑ์โลหะ รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม และการผลิตอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 5 แห่ง (รายงานสถิติจังหวัดพังงา พ.ศ. 2564)

จังหวัดภูเก็ต

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2564 โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน และอุตสาหกรรมอาหาร เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 294 แห่ง (รายงานสถิติจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2565)

จังหวัดกระบี่

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์โอโลหะ และแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 358 แห่ง (แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดตรัง

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดตรัง โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ รองลงมา คือ อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง และอุตสาหกรรมอาหาร เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 465 แห่ง (แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดสตูล

อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสตูล โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปไม้ยางพารา ทำวงกบ ประตูหน้าต่าง ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 18 โรงงาน รองลงมา คือ อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบด้วย การผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR 20 และยางผสม(Compound Rubber) ทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 22 โรงงาน และอุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การสกัดน้ำมันปาล์ม การทำอาหารทะเลกระป๋องตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 24 โรงงาน (แผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2566-2570)

- การประมง

จังหวัดระนอง

การประมงทะเลในจังหวัดระนอง จำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม ตามขนาดของเครื่องมือทำการประมง คือ กลุ่มประมงพื้นบ้าน โดยชาวประมงจะอยู่อาศัยกันเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บริเวณเกาะต่าง ๆ ริมคลองหรือปากแม่น้ำที่มีเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลโดยพื้นที่จังหวัดระนองมีเรือประมงพื้นบ้านอยู่ จำนวน 2,938 ลำ และกลุ่มประมงพาณิชย์ โดยชาวประมงจะใช้เรือประมงขนาดใหญ่หรือเรือที่ใช้เครื่องยนต์มีกำลังแรงม้ามาก ซึ่งจะมีทั้งชาวประมงที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดระนอง และจังหวัดข้างเคียง โดยในปีการประมง พ.ศ. 2565-2566 จังหวัดระนองมีชาวประมงได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน 354 ใบ จำแนกตามประเภทเครื่องมือ (แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงามีพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนถึงแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ ด้วยเรืออวนดำหรืออวนล้อมจับ อวนลอย ปลาอินทรีอวนลากแผ่น ตะเข้ อวนรุน อวนไต่หมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือพื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลา ลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น โดยจังหวัดพังงามีจำนวนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์ จำนวน 1,017 ราย แบ่งเป็น ประเภท ยังชีพ จำนวน 398 ราย และประเภทพาณิชย์ จำนวน 619 ราย มีจำนวนทะเบียนผู้ประกอบการด้านการประมง จำนวน 242 ราย และจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง จำนวน 1,021 ราย (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดภูเก็ต

สัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงที่หารายได้ให้กับจังหวัดภูเก็ตเป็นอันดับ 1 อย่างต่อเนื่องมาตลอด คือ การเพาะ ฟักและอนุบาลลูกกุ้งทะเล ได้แก่ กุ้งขาวแวนนาไม และกุ้งกุลาดำ รองลงมา คือ การเลี้ยงกุ้ง การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งอื่น ๆ และการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (ซึ่งผู้เลี้ยงค่อนข้างน้อยและส่วนใหญ่จะเลี้ยงในพื้นที่ขนาดเล็ก) ตามลำดับ ซึ่งผู้ประกอบการด้านการประมงจังหวัดภูเก็ตมีจำนวน 296 แห่ง และมีเรือประมง

จำนวน 2,039 ลำ เป็นเรือประมงพาณิชย์ จำนวน 345 ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน จำนวน 1,694 ลำ (แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่มีเนื้อที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 17,540.5 ไร่ และมีจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยง 2,290 ฟาร์ม โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ไว้สำหรับบริโภคและเพาะเลี้ยงผสมผสานในร่องสวน ชนิด สัตว์น้ำที่ใช้เลี้ยง ได้แก่ ปลาตูก ปลาไนล ปลาทับทิม ปลาหมอ ปลาตะเพียน ปลาบ้า รองลงมาเป็นการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ได้แก่ กุ้งขาว กุ้งกุลาดำ จำนวนพื้นที่ 9,236.1 ไร่ (แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดตรัง

จังหวัดมีชายฝั่งด้านทะเลอันดามันยาว 119 กิโลเมตร และมีเกาะรวม 54 เกาะ ดังนั้นจึงมีกิจกรรมประมงทางทะเลซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ ประมงพื้นบ้าน มีอาชีพประมงในเขตทะเลชายฝั่ง ประมาณ 5,000 ครัวเรือน ใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านตามฤดูกาลที่เหมาะสม แต่ละครัวเรือนมีเครื่องมือประมงมากกว่า 1 ชนิด เช่น อวนลอยกุ้ง/ปลา อวนปู ลอบหมึก โซ เบ็ดราว เป็นต้น และประมงพาณิชย์ โดยกิจกรรมประมงพาณิชย์สำคัญของจังหวัดตั้งอยู่ในอำเภอกันตังซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัจจัยแวดล้อม ระบบนิเวศ และทรัพยากรคนที่เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ (แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570)

จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลมีมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี พ.ศ. 2564 มูลค่าทั้งสิ้น 4,481.1 ล้านบาท โดยสาขาที่มีมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การประมงพาณิชย์ 2,031.3 ล้านบาท รองลงมา คือ การเลี้ยงกุ้งทะเล 1,065.3 ล้านบาท และการประมงพื้นบ้าน 1,049.7 ล้านบาท มูลค่าการผลิตปี พ.ศ. 2560-2564 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาผลผลิตจากการประมงทะเลพาณิชย์และการประมงพื้นบ้านที่เพิ่มขึ้น และการเลี้ยงกุ้งทะเลมีผลผลิตในปริมาณที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน 2563 พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.2 (แผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2566-2570)

- การประกอบอาชีพของประชากร

จังหวัดระนอง

จากรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดระนองไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง ร้อยละ 39.1 รองลงมา คือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด ร้อยละ 19.3 และอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ ร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

จังหวัดพังงา

จากรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดพังงาไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง ร้อยละ 36.9 รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 22.6 และผู้ประกอบอาชีพงานฐาน ร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

จังหวัดภูเก็ต

จากรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ตไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 37.1

รองลงมา คือ ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 14.1 และผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

จังหวัดกระบี่

จากรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดกระบี่ไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง ร้อยละ 35.7 รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 21.1 และผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

จังหวัดตรัง

จากรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดตรังไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง ร้อยละ 42.4 รองลงมา คือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 18.8 และอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ ร้อยละ 11.1 ตามลำดับ

จังหวัดสตูล

จากรายงานสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดสตูลไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านเกษตรและประมง ร้อยละ 49.8 รองลงมา คือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 25.9 และผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

- อัตราการว่างงาน

จังหวัดระนอง

อัตราการว่างงานของจังหวัดระนอง แต่ละไตรมาสจะปรับตัวในระดับที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ โดยอัตราการว่างงานในจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 3 กรกฎาคม-กันยายน) มีอัตราที่ 0.6 ซึ่งต่ำกว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) แสดงดังตารางที่ 7.8-54

จังหวัดพังงา

อัตราการว่างงานของจังหวัดพังงา แต่ละไตรมาสจะปรับตัวในระดับที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ โดยอัตราการว่างงานในจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 3 กรกฎาคม-กันยายน) มีอัตราที่ 3.6 ซึ่งสูงกว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) แสดงดังตารางที่ 7.8-54

จังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงานของจังหวัดภูเก็ต แต่ละไตรมาสจะปรับตัวในระดับที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ โดยอัตราการว่างงานในจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 3 กรกฎาคม-กันยายน) มีอัตราที่ 1.3 ซึ่งต่ำกว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) แสดงดังตารางที่ 7.8-54

จังหวัดกระบี่

อัตราการว่างงานของจังหวัดกระบี่ แต่ละไตรมาสจะปรับตัวในระดับที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ โดยอัตราการว่างงานในจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 3 กรกฎาคม-กันยายน) มีอัตราที่ 1.7 ซึ่งสูงกว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) แสดงดังตารางที่ 7.8-54

จังหวัดตรัง

อัตราการว่างงานของจังหวัดตรัง แต่ละไตรมาสจะปรับตัวในระดับที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ โดยอัตราการว่างงานในจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 3 กรกฎาคม-กันยายน) มีอัตราที่ 0.6 ซึ่งเท่ากับปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) แสดงดังตารางที่ 7.8-54

จังหวัดสตูล

อัตราการว่างงานของจังหวัดสตูล แต่ละไตรมาสจะปรับตัวในระดับที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ โดยอัตราการว่างงานในจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 3 กรกฎาคม-กันยายน) มีอัตราที่ 2.2 ซึ่งต่ำกว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) แสดงดังตารางที่ 7.8-54

ตารางที่ 7.8-54 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด	กำลังแรงงานในจังหวัด	อัตราการว่างงานในจังหวัด
จังหวัดระนอง			
พ.ศ. 2564	3,096	138,858	2.2
พ.ศ. 2565	1,686	155,856	1.1
พ.ศ. 2566*	948	150,702	0.6
จังหวัดพังงา			
พ.ศ. 2564	5,344	148,870	3.6
พ.ศ. 2565	1,764	126,230	1.4
พ.ศ. 2566*	4,705	129,119	3.6
จังหวัดภูเก็ต			
พ.ศ. 2564	20,453	317,210	6.4
พ.ศ. 2565	9,337	330,582	2.8
พ.ศ. 2566*	4,717	352,187	1.3
จังหวัดกระบี่			
พ.ศ. 2564	6,400	220,655	2.9
พ.ศ. 2565	3,197	242,741	1.3
พ.ศ. 2566*	4,450	255,179	1.7
จังหวัดตรัง			
พ.ศ. 2564	4,521	380,927	1.2
พ.ศ. 2565	2,267	371,214	0.6
พ.ศ. 2566*	2,193	368,061	0.6
จังหวัดสตูล			
พ.ศ. 2564	4,657	150,268	3.1
พ.ศ. 2565	4,165	163,983	2.5
พ.ศ. 2566*	3,503	159,310	2.2

หมายเหตุ: * ไตรมาส 3 (กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2566)

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัด. สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดไตรมาส 3. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566

(4.) สภาพปัญหาชุมชน

- ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม

จังหวัดระนอง

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2566 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า จังหวัดระนอง มีเรื่องร้องเรียนจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น เสียงดัง ฝุ่นละออง/เขม่าควัน น้ำเสีย และขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

จังหวัดพังงา

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2566 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า จังหวัดพังงามีเรื่องร้องเรียนจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น ฝุ่นละออง/เขม่าควัน น้ำเสีย และเรื่องอื่น ๆ

จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2566 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีเรื่องร้องเรียนจำนวน 15 ครั้ง ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น เสียงดัง ฝุ่นละออง/เขม่าควัน น้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และเรื่องอื่น ๆ

จังหวัดกระบี่

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2566 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า จังหวัดกระบี่ มีเรื่องร้องเรียนจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น เสียงดัง ฝุ่นละออง/เขม่าควัน น้ำเสีย และเรื่องอื่น ๆ

จังหวัดตรัง

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2566 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า จังหวัดตรังมีเรื่องร้องเรียนจำนวน 13 ครั้ง ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น เสียงดัง ฝุ่นละออง/เขม่าควัน น้ำเสีย และความสิ้นสະเทือน

จังหวัดสตูล

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2566 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า จังหวัดสตูลมีเรื่องร้องเรียนจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น เสียงดัง ฝุ่นละออง/เขม่าควัน และเรื่องอื่น ๆ

- ปัญหาด้านสังคม

จังหวัดระนอง

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570 จังหวัดระนองได้รวบรวมและสรุปปัญหาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด สามารถสรุปปัญหา ได้ดังนี้ ปัญหาเสพติด ปัญหาประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และปัญหาแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

จังหวัดพังงา

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570 จังหวัดพังงาได้รวบรวมและสรุปปัญหาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด สามารถสรุปปัญหา ได้ดังนี้ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น

จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566-2570 จังหวัดภูเก็ตได้รวบรวมและสรุปปัญหาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด สามารถสรุปปัญหา ได้ดังนี้ ปัญหาหายเสพติด ปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และประชากรแฝง เป็นต้น

จังหวัดกระบี่

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566-2570 จังหวัดกระบี่ได้รวบรวมและสรุปปัญหาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด สามารถสรุปปัญหา ได้ดังนี้ ปัญหาความยากจน ปัญหาหายเสพติด และปัญหาการลักลอบปลูกพืชเสพติด (กัญชา) เป็นต้น

จังหวัดตรัง

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570 จังหวัดตรังได้รวบรวมและสรุปปัญหาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด สามารถสรุปปัญหา ได้ดังนี้ ปัญหาหายเสพติด และปัญหากลุ่มความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เป็นต้น

จังหวัดสตูล

จากข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2566-2570 จังหวัดสตูลได้รวบรวมและสรุปปัญหาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด สามารถสรุปปัญหา ได้ดังนี้ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหาการย้ายถิ่นฐานของประชากรในจังหวัดและจำนวนการเกิดของประชากรที่มีอัตราการลดลง เป็นต้น

2) การโยกย้ายและทดแทนทรัพย์สิน

2.1) การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิของจำนวน ลักษณะการถือครอง ประเภทเอกสารกรรมสิทธิ์ ลักษณะสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สิน และพืชผลต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางโครงการ เพื่อประเมินผลกระทบเบื้องต้น ในด้านการโยกย้ายและเวนคืน ซึ่งจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนาโครงการ เพื่อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หากการพัฒนาโครงการก่อให้เกิดผลกระทบ

2.2) รวบรวมข้อมูลบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

2.3) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านการโยกย้ายและทดแทนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1) จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดระนอง พบว่า ราคาประเมินอยู่ระหว่าง 400-13,500 บาทต่อตารางวา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-55

(2) จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดพังงา พบว่า ราคาประเมินอยู่ระหว่าง 450-13,500 บาทต่อตารางวา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-56

(3) จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดภูเก็ต พบว่า ราคาประเมินอยู่ระหว่าง 450-15,000 บาทต่อตารางวา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-57

(4) จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดภูเก็ต พบว่า ราคาประเมินอยู่ระหว่าง 450-14,500 บาทต่อตารางวา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-58

(5) จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดตรัง พบว่า ราคาประเมินอยู่ระหว่าง 450-15,000 บาทต่อตารางวา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-59

(6) จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้าง ในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดสตูล พบว่า ราคาประเมินอยู่ระหว่าง 500-12,000 บาทต่อตารางวา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-60

ตารางที่ 7.8-55 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดระนอง

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
1	101	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว	7,500	
2	102	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	7,850	
3	103	บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว	8,300	
4	104	บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น	7,450	
5	105	บ้านพักอาศัยตึกสองชั้น	8,200	
6	106	บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,750	
7	107	บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น	8,150	
8	108	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสองชั้น	7,950	
9	109	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสามชั้น	7,700	
10	110	บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,350	
11	111	บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,300	
12	112	บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว	8,300	
13	201	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) ชั้นเดียว	7,550	
14	202	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สองชั้น	7,350	
15	203	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สามชั้น	7,300	
16	204	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สี่ชั้น	7,400	
17	301	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	7,050	

ตารางที่ 7.8-55 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดระนอง (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
18	302	ห้องแถวไม้สองชั้น	7,300	
19	303	ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,150	
20	401	ตึกแถวชั้นเดียว	7,950	
21	402	ตึกแถวสองชั้น	8,250	
22	403	ตึกแถวสองชั้นครึ่ง	8,250	มีชั้นลอย
23	404	ตึกแถวสามชั้น	8,400	
24	405	ตึกแถวสามชั้นครึ่ง	8,350	มีชั้นลอย
25	406	ตึกแถวสี่ชั้น	8,500	
26	407	ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง	8,500	มีชั้นลอย
27	408	ตึกแถวห้าชั้น	8,350	
28	409	ตึกแถวหกชั้น	8,400	
29	501	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	5,950	
30	502	คลังสินค้า พื้นที่เกินกว่า 300 ตาราง เมตรขึ้นไป	3,550	
31	503	เรือนคนใช้/ครัว	6,050	
32	504	โรงจอดรถ	2,800	
33	505	สถานศึกษา	7,600	
34	506/1	โรงแรม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	9,650	
35	506/2	โรงแรม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	10,000	
36	507	โรงแรมหรู	8,500	
37	508	สถานพยาบาล	9,500	
38	509/1	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	7,600	
39	509/2	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	8,950	
40	510	ภัตตาคาร	7,300	
41	511/1	ห้างสรรพสินค้า	10,000	
42	511/2	อาคารพาณิชย์กรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง	8,500	
43	512	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	5,700	พื้นที่อาคารและบริเวณ หัวจ่าย
44	513	โรงงาน	6,550	
45	514	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร	3,850	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
46	515	ตลาด พื้นที่เกินกว่า 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	4,050	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
47	516	อาคารพาณิชย์ ประเภทโฮมออฟฟิศ	9,150	
48	517	โรงเรียนสัตว์	2,300	
49	518	โรงงานซ่อมรถยนต์	6,150	
50	519	อาคารจอดรถ	6,050	
51	520/1	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,250	520/1
52	520/2	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้น ขึ้นไป	9,250	

ตารางที่ 7.8-55 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดระนอง (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
53	521	ป้อมยาม	6,150	
54	522	อาคารพาณิชย์ ประเภทโชว์รูมรถยนต์	5,650	พื้นที่สำนักงานและส่วนบริการ
55	523	ห้องน้ำรวม	6,750	
56	601	รั้วคอนกรีต	2,050	รวมประตู
57	602	รั้วลวดหนาม	400	รวมประตู
58	603	รั้วสังกะสี	650	รวมประตู
59	604	รั้วลวดถัก	1,100	รวมประตู
60	605	รั้วไม้	1,450	รวมประตู
61	606	รั้วเหล็กดัด	2,800	รวมประตู
62	607	รั้วอัลลอยด์	6,600	รวมประตู
63	608	สระว่ายน้ำ	8,550	
64	609	ลานกีฬาอเนกประสงค์	850	
65	610	ถนนคอนกรีต	950	
66	611	ลานคอนกรีต	550	
67	612	ถนนลาดยาง	600	
68	613	ป้ายโฆษณา	9,000	พื้นที่โครงสร้างส่วนที่ติดตั้งป้าย
69	614	ท่าเทียบเรือ	13,500	

ที่มา : กรมธนารักษ์. 2566. บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569). จังหวัดระนอง. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>

ตารางที่ 7.8-56 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดพังงา

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
1.	101	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว	8,150	
2.	102	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,250	
3.	103	บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว	9,000	
4.	104	บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น	7,750	
5.	105	บ้านพักอาศัยตึกสองชั้น	8,750	
6.	106	บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,100	
7.	107	บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น	8,950	
8.	108	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสองชั้น	8,550	
9.	109	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสามชั้น	8,350	
10.	110	บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,950	
11.	111	บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,700	
12.	112	บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว	9,150	
13.	201	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) ชั้นเดียว	7,850	
14.	202	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) สองชั้น	7,750	
15.	203	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) สามชั้น	7,850	

ตารางที่ 7.8-56 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม
 เกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
16.	204	บ้านแถว (ทาวนเฮาส์) สีชั้น	7,900	
17.	301	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	7,550	
18.	302	ห้องแถวไม้สองชั้น	7,750	
19.	303	ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,700	
20.	401	ตึกแถวชั้นเดียว	8,250	
21.	402	ตึกแถวสองชั้น	8,750	
22.	403	ตึกแถวสองชั้นครึ่ง	8,600	มีชั้นลอย
23.	404	ตึกแถวสามชั้น	8,700	
24.	405	ตึกแถวสามชั้นครึ่ง	8,650	มีชั้นลอย
25.	406	ตึกแถวสี่ชั้น	8,800	
26.	407	ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง	8,800	มีชั้นลอย
27.	408	ตึกแถวห้าชั้น	8,750	
28.	409	ตึกแถวหกชั้น	8,850	
29.	501	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	6,050	
30.	502	คลังสินค้า พื้นที่เกินกว่า 300 ตาราง เมตรขึ้นไป	3,750	
31.	503	เรือนคนใช้/ครัว	6,650	
32.	504	โรงจอดรถ	2,700	
33.	505	สถานศึกษา	7,950	
34.	506/1	โรงแรม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	10,000	
35.	506/2	โรงแรม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	10,500	
36.	507	โรงแรมทรสพ	8,650	
37.	508	สถานพยาบาล	9,700	
38.	509/1	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	7,900	
39.	509/2	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,350	
40.	510	ภัตตาคาร	7,250	
41.	511/1	ห้างสรรพสินค้า	9,750	
42.	511/2	อาคารพาณิชย์กรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง	8,200	
43.	512	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	5,900	พื้นที่อาคารและบริเวณ หัวจ่าย
44.	513	โรงงาน	6,500	
45.	514	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร	3,900	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
46.	515	ตลาด พื้นที่เกินกว่า 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	4,100	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
47.	516	อาคารพาณิชย์ ประเภทโฮมออฟฟิศ	9,700	
48.	517	โรงเลี้ยงสัตว์	2,250	
49.	518	โรงงานซ่อมรถยนต์	6,350	
50.	519	อาคารจอดรถ	6,150	
51.	520/1	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,650	
52.	520/2	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,550	
53.	521	ป้อมยาม	6,450	

ตารางที่ 7.8-56 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
54.	522	อาคารพาณิชย์ ประเภทโชว์รูมรถยนต์	5,900	พื้นที่สำนักงานและส่วน บริการ
55.	523	ห้องน้ำรวม	6,750	
56.	601	รั้วคอนกรีต	2,100	รวมประตู
57.	602	รั้วลวดหนาม	450	รวมประตู
58.	603	รั้วสังกะสี	750	รวมประตู
59.	604	รั้วลวดถัก	1,150	รวมประตู
60.	605	รั้วไม้	1,500	รวมประตู
61.	606	รั้วเหล็กตัด	2,800	รวมประตู
62.	607	รั้วอัลลอยด์	6,600	รวมประตู
63.	608	สระว่ายน้ำ	8,450	
64.	609	ลานกีฬาอเนกประสงค์	850	
65.	610	ถนนคอนกรีต	950	
66.	611	ลานคอนกรีต	550	
67.	612	ถนนลาดยาง	650	
68.	613	ป้ายโฆษณา	8,900	พื้นที่โครงสร้างส่วนที่ติดตั้ง ป้าย
69.	614	ทำเทียบเรือ	13,500	

ที่มา : กรมธนารักษ์. 2566. บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
(พ.ศ.2566-2569). จังหวัดพังงา. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>

ตารางที่ 7.8-57 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
1	101	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว	8,500	
2	102	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,500	
3	103	บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว	9,250	
4	104	บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น	8,250	
5	105	บ้านพักอาศัยตึกสองชั้น	9,050	
6	106	บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,600	
7	107	บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น	9,300	
8	108	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสองชั้น	8,800	
9	109	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสามชั้น	8,700	
10	110	บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	9,400	
11	111	บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	9,350	
12	112	บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว	9,450	
13	201	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) ชั้นเดียว	8,200	

ตารางที่ 7.8-57 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม
 เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
14	202	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) สองชั้น	8,050	
15	203	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) สามชั้น	8,300	
16	204	บ้านแถว (ทาว์นเฮาส์) สี่ชั้น	8,100	
17	301	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	7,750	
18	302	ห้องแถวไม้สองชั้น	8,100	
19	303	ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,050	
20	401	ตึกแถวชั้นเดียว	8,400	
21	402	ตึกแถวสองชั้น	9,000	
22	403	ตึกแถวสองชั้นครึ่ง	8,950	มีชั้นลอย
23	404	ตึกแถวสามชั้น	8,950	
24	405	ตึกแถวสามชั้นครึ่ง	8,950	มีชั้นลอย
25	406	ตึกแถวสี่ชั้น	9,100	
26	407	ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง	9,150	มีชั้นลอย
27	408	ตึกแถวห้าชั้น	8,950	
28	409	ตึกแถวหกชั้น	9,000	
29	501	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	6,150	
30	502	คลังสินค้า พื้นที่เกินกว่า 300 ตาราง เมตรขึ้นไป	3,800	
31	503	เรือนคนใช้/ครัว	6,700	
32	504	โรงจอดรถ	2,800	
33	505	สถานศึกษา	8,050	
34	506/1	โรงแรม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	10,000	
35	506/2	โรงแรม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	10,500	
36	507	โรงแรมหรู	8,650	
37	508	สถานพยาบาล	10,000	
38	509/1	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,000	
39	509/2	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,400	
40	510	ภัตตาคาร	7,300	
41	511/1	ห้างสรรพสินค้า	9,750	
42	511/2	อาคารพาณิชย์กรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง	8,450	
43	512	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	5,800	พื้นที่อาคารและบริเวณ หัวจ่าย
44	513	โรงงาน	6,600	
45	514	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร	4,000	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
46	515	ตลาด พื้นที่เกินกว่า 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	4,150	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
47	516	อาคารพาณิชย์ ประเภทโฮมออฟฟิศ	9,850	
48	517	โรงเรียนสัตว์	2,400	
49	518	โรงงานซ่อมรถยนต์	6,200	
50	519	อาคารจอดรถ	6,350	
51	520/1	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,750	

ตารางที่ 7.8-57 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
52	520/2	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,900	
53	521	ป้อมยาม	6,500	
54	522	อาคารพาณิชย์ ประเภทโชว์รูมรถยนต์	5,950	พื้นที่สำนักงานและส่วนบริการ
55	523	ห้องน้ำรวม	6,850	
56	601	รั้วคอนกรีต	2,250	รวมประตู
57	602	รั้วลวดหนาม	450	รวมประตู
58	603	รั้วสังกะสี	700	รวมประตู
59	604	รั้วลวดถัก	1,100	รวมประตู
60	605	รั้วไม้	1,550	รวมประตู
61	606	รั้วเหล็กคัต	2,800	รวมประตู
62	607	รั้วอัลลอยด์	6,200	รวมประตู
63	608	สระว่ายน้ำ	8,600	
64	609	ลานกีฬาอเนกประสงค์	850	
65	610	ถนนคอนกรีต	900	
66	611	ลานคอนกรีต	550	
67	612	ถนนลาดยาง	750	
68	613	ป้ายโฆษณา	8,950	พื้นที่โครงสร้างส่วนที่ติดตั้งป้าย
69	614	ท่าเทียบเรือ	15,000	

ที่มา : กรมธนารักษ์. 2566. บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569). จังหวัดภูเก็ต. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>

ตารางที่ 7.8-58 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดกระบี่

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
1	101	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว	7,850	
2	102	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,150	
3	103	บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว	8,750	
4	104	บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น	7,650	
5	105	บ้านพักอาศัยตึกสองชั้น	8,550	
6	106	บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,100	
7	107	บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น	8,900	
8	108	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสองชั้น	8,250	
9	109	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสามชั้น	8,000	
10	110	บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	9,100	
11	111	บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	9,050	
12	112	บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว	8,850	
13	201	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) ชั้นเดียว	7,950	
14	202	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สองชั้น	7,800	

ตารางที่ 7.8-58 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
15	203	บ้านแถว (ทาวนเฮาส์) สามชั้น	8,000	
16	204	บ้านแถว (ทาวนเฮาส์) สี่ชั้น	7,900	
17	301	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	7,550	
18	302	ห้องแถวไม้สองชั้น	7,700	
19	303	ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,700	
20	401	ตึกแถวชั้นเดียว	8,400	
21	402	ตึกแถวสองชั้น	8,900	
22	403	ตึกแถวสองชั้นครึ่ง	8,800	มีชั้นลอย
23	404	ตึกแถวสามชั้น	8,850	
24	405	ตึกแถวสามชั้นครึ่ง	8,850	มีชั้นลอย
25	406	ตึกแถวสี่ชั้น	8,950	
26	407	ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง	8,950	มีชั้นลอย
27	408	ตึกแถวห้าชั้น	8,850	
28	409	ตึกแถวหกชั้น	8,900	
29	501	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	5,950	
30	502	คลังสินค้า พื้นที่เกินกว่า 300 ตาราง เมตรขึ้นไป	3,650	
31	503	เรือนคนใช้/ครัว	6,450	
32	504	โรงจอดรถ	2,800	
33	505	สถานศึกษา	7,800	
34	506/1	โรงแรม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	10,000	
35	506/2	โรงแรม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	10,500	
36	507	โรงแรมหรู	8,450	
37	508	สถานพยาบาล	9,700	
38	509/1	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	7,850	
39	509/2	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	8,850	
40	510	ภัตตาคาร	7,150	
41	511/1	ห้างสรรพสินค้า	9,750	
42	511/2	อาคารพาณิชย์ ประเภทค้าปลีกค้าส่ง	8,300	
43	512	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	5,750	พื้นที่อาคารและบริเวณ หัวจ่าย
44	513	โรงงาน	6,450	
45	514	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร	3,850	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
46	515	ตลาด พื้นที่เกินกว่า 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	4,100	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
47	516	อาคารพาณิชย์ ประเภทโฮมออฟฟิศ	9,550	
48	517	โรงเลี้ยงสัตว์	2,250	
49	518	โรงงานซ่อมรถยนต์	6,200	
50	519	อาคารจอดรถ	6,100	
51	520/1	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,500	
52	520/2	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,550	
53	521	ป้อมยาม	6,550	

ตารางที่ 7.8-58 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดกระบี่ (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
54	522	อาคารพาณิชย์ ประเภทโชว์รูมรถยนต์	5,700	พื้นที่สำนักงาน และส่วนบริการ
55	523	ห้องน้ำรวม	6,550	
56	601	รั้วคอนกรีต	2,200	รวมประตู
57	602	รั้วลวดหนาม	450	รวมประตู
58	603	รั้วสังกะสี	550	รวมประตู
59	604	รั้วลวดถัก	950	รวมประตู
60	605	รั้วไม้	1,450	รวมประตู
61	606	รั้วเหล็กตัด	2,750	รวมประตู
62	607	รั้วอัลลอยด์	6,650	รวมประตู
63	608	สระว่ายน้ำ	8,300	
64	609	ลานกีฬาอเนกประสงค์	800	
65	610	ถนนคอนกรีต	900	
66	611	ถนนคอนกรีต	550	
67	612	ถนนลาดยาง	550	
68	613	ป้ายโฆษณา	8,600	พื้นที่โครงสร้าง ส่วนที่ติดตั้งป้าย
69	614	ทำเทียบเรือ	14,500	

ที่มา : กรมธนารักษ์. 2566. บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569). จังหวัดกระบี่. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>

ตารางที่ 7.8-59 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดตรัง

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
1	101	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว	7,850	
2	102	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	7,950	
3	103	บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว	8,850	
4	104	บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น	7,650	
5	105	บ้านพักอาศัยตึกสองชั้น	8,600	
6	106	บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,950	
7	107	บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น	8,800	
8	108	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสองชั้น	8,400	
9	109	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสามชั้น	8,350	
10	110	บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,750	
11	111	บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,600	
12	112	บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว	8,950	
13	201	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) ชั้นเดียว	7,700	
14	202	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สองชั้น	7,600	
15	203	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สามชั้น	7,850	

ตารางที่ 7.8-59 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดตรัง (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
16	204	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สีชั้น	7,550	
17	301	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	7,400	
18	302	ห้องแถวไม้สองชั้น	7,500	
19	303	ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,450	
20	401	ตึกแถวชั้นเดียว	8,100	
21	402	ตึกแถวสองชั้น	8,650	
22	403	ตึกแถวสองชั้นครึ่ง	8,600	มีชั้นลอย
23	404	ตึกแถวสามชั้น	8,550	
24	405	ตึกแถวสามชั้นครึ่ง	8,550	มีชั้นลอย
25	406	ตึกแถวสี่ชั้น	8,700	
26	407	ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง	8,700	มีชั้นลอย
27	408	ตึกแถวห้าชั้น	8,550	
28	409	ตึกแถวหกชั้น	8,550	
29	501	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	5,950	
30	502	คลังสินค้า พื้นที่เกินกว่า 300 ตาราง เมตรขึ้นไป	3,550	
31	503	เรือนคนใช้/ครัว	6,300	
32	504	โรงจอดรถ	2,700	
33	505	สถานศึกษา	7,700	
34	506/1	โรงแรม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	9,950	
35	506/2	โรงแรม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	10,500	
36	507	โรงแรมหรู	8,300	
37	508	สถานพยาบาล	9,800	
38	509/1	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	7,500	
39	509/2	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,000	
40	510	ภัตตาคาร	6,950	
41	511/1	ห้างสรรพสินค้า	9,550	
42	511/2	อาคารพาณิชย์ ประเภทค้าปลีกค้าส่ง	8,200	
43	512	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	5,500	พื้นที่อาคารและบริเวณ หัวจ่าย
44	513	โรงงาน	6,200	
45	514	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร	3,750	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
46	515	ตลาด พื้นที่เกินกว่า 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	3,850	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
47	516	อาคารพาณิชย์ ประเภทโฮมออฟฟิศ	9,400	
48	517	โรงเลี้ยงสัตว์	2,200	
49	518	โรงงานซ่อมรถยนต์	5,950	
50	519	อาคารจอดรถ	6,200	
51	520/1	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,350	
52	520/2	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,500	
53	521	ป้อมยาม	6,100	
54	522	อาคารพาณิชย์ ประเภทโชว์รูมรถยนต์	5,750	พื้นที่สำนักงานและส่วนบริการ

ตารางที่ 7.8-59 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดตรัง (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
55	523	ห้องน้ำรวม	6,600	
56	601	รั้วคอนกรีต	2,150	รวมประตู
57	602	รั้วลวดหนาม	400	รวมประตู
58	603	รั้วสังกะสี	650	รวมประตู
59	604	รั้วลวดถัก	1,000	รวมประตู
60	605	รั้วไม้	1,500	รวมประตู
61	606	รั้วเหล็กตัด	2,650	รวมประตู
62	607	รั้วอัลลอยด์	6,100	รวมประตู
63	608	สระว่ายน้ำ	8,350	
64	609	ลานกีฬาอเนกประสงค์	800	
65	610	ถนนคอนกรีต	900	
66	611	ลานคอนกรีต	500	
67	612	ถนนลาดยาง	600	
638	613	ป้ายโฆษณา	8,500	พื้นที่โครงสร้าง ส่วนที่ติดตั้งป้าย
69	614	ทำเทียบเรือ	14,000	

ที่มา : กรมธนารักษ์. 2566. บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์
(พ.ศ.2566-2569). จังหวัดตรัง. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>

ตารางที่ 7.8-60 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดสตูล

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
1	101	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว	7,650	
2	102	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	7,900	
3	103	บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว	9,150	
4	104	บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น	7,500	
5	105	บ้านพักอาศัยตึกสองชั้น	8,950	
6	106	บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,950	
7	107	บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น	8,950	
8	108	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสองชั้น	8,650	
9	109	บ้านพักอาศัยแฝดตึกสามชั้น	8,400	
10	110	บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	8,300	
11	111	บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	8,300	
12	112	บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว	9,300	
13	201	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) ชั้นเดียว	8,000	
14	202	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สองชั้น	7,950	
15	203	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สามชั้น	7,950	
16	204	บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) สี่ชั้น	7,900	

ตารางที่ 7.8-60 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดสตูล (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
17	301	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	6,950	
18	302	ห้องแถวไม้สองชั้น	7,200	
19	303	ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น	7,350	
20	401	ตึกแถวชั้นเดียว	8,150	
21	402	ตึกแถวสองชั้น	8,650	
22	403	ตึกแถวสองชั้นครึ่ง	8,550	มีชั้นลอย
23	404	ตึกแถวสามชั้น	8,650	
24	405	ตึกแถวสามชั้นครึ่ง	8,650	มีชั้นลอย
25	406	ตึกแถวสี่ชั้น	8,850	
26	407	ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง	8,850	มีชั้นลอย
27	408	ตึกแถวห้าชั้น	8,800	
28	409	ตึกแถวหกชั้น	8,850	
29	501	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	6,050	
30	502	คลังสินค้า พื้นที่เกิดเกินกว่า 300 ตาราง เมตรขึ้นไป	3,750	
31	503	เรือนคนใช้/ครัว	6,400	
32	504	โรงจอดรถ	2,700	
33	505	สถานศึกษา	7,700	
34	506/1	โรงแรม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	9,800	
35	506/2	โรงแรม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	10,500	
36	507	โรงแรมทรสพ	8,450	
37	508	สถานพยาบาล	9,700	
38	509/1	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	7,800	
39	509/2	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,450	
40	510	ภัตตาคาร	7,150	
41	511/1	ห้างสรรพสินค้า	9,700	
42	511/2	อาคารพาณิชย์กรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง	8,350	
43	512	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	5,750	พื้นที่อาคารและบริเวณหัวจ่าย
44	513	โรงงาน	6,200	
45	514	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร	3,900	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
46	515	ตลาด พื้นที่เกิดเกินกว่า 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	4,050	พื้นที่ของแต่ละอาคาร
47	516	อาคารพาณิชย์ ประเภทโฮมออฟฟิศ	9,350	
48	517	โรงเลี้ยงสัตว์	2,150	
49	518	โรงงานซ่อมรถยนต์	6,200	
50	519	อาคารจอดรถ	6,100	
51	520/1	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงไม่เกิน 5 ชั้น	8,600	
52	520/2	อาคารอยู่อาศัยรวม ความสูงเกินกว่า 5 ชั้นขึ้นไป	9,600	
53	521	ป้อมยาม	5,900	
54	522	อาคารพาณิชย์ ประเภทโชว์รูมรถยนต์	5,800	พื้นที่สำนักงานและส่วนบริการ

ตารางที่ 7.8-60 สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างรอบบัญชี ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (พ.ศ.2566-2569) จังหวัดสตูล (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	ประเภทสิ่งปลูกสร้าง	ราคาประเมิน (บาท/ตารางวา)	หมายเหตุ
55	523	ห้องน้ำรวม	6,850	
56	601	รั้วคอนกรีต	2,100	รวมประตู
57	602	รั้วลวดหนาม	500	รวมประตู
58	603	รั้วสังกะสี	550	รวมประตู
59	604	รั้วลวดถัก	1,050	รวมประตู
60	605	รั้วไม้	1,350	รวมประตู
61	606	รั้วเหล็กตัด	2,700	รวมประตู
62	607	รั้วอัลลอยด์	6,200	รวมประตู
63	608	สระว่ายน้ำ	8,450	
64	609	ลานกีฬาอเนกประสงค์	900	
65	610	ถนนคอนกรีต	900	
66	611	ลานคอนกรีต	500	
67	612	ถนนลาดยาง	550	
68	613	ป้ายโฆษณา	8,550	พื้นที่โครงสร้างส่วนที่ติดตั้งป้าย
69	614	ทำเทียบเรือ	12,000	

ที่มา : กรมธนารักษ์. 2566. บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรียนสิ่งปลูกสร้างในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
(พ.ศ.2566-2569). จังหวัดสตูล. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>

3) สาธารณสุขท้องถิ่น

3.1) บทนำ

การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิด้านสุขภาพ การเจ็บป่วยของประชาชนในหน่วยงานสาธารณสุข
ในพื้นที่ศึกษาโครงการ เพื่อนำไปประเมินผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในบริเวณพื้นที่โครงการ
อันเนื่องมาจากการพัฒนาโครงการ และเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม หากการ
พัฒนาโครงการก่อให้เกิดผลกระทบ

3.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านสาธารณสุขจากหน่วยงานสาธารณสุขจังหวัด

3.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล ครอบคลุม
พื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้าน
สาธารณสุขท้องถิ่นในปัจจุบันโดยรอบพื้นที่โครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษา
สรุปดังนี้

(1.) สถานบริการสาธารณสุข

● จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุข จำแนกตามระดับของสถานพยาบาล ในปีงบประมาณ 2566 จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
สุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง พบว่า มีสถานบริการสาธารณสุข ทั้งหมด 58 แห่ง แบ่งเป็น

โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 4 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 5 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 46 แห่ง และอื่น ๆ 2 แห่ง

- จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามระดับของสถานพยาบาล ในปีงบประมาณ 2566 จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา พบว่า มีสถานบริการสาธารณสุข ทั้งหมด 86 แห่ง แบ่งเป็น โรงพยาบาลทั่วไป 2 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 7 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 8 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 64 แห่ง และอื่น ๆ 5 แห่ง

- จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามระดับของสถานพยาบาล ในปีงบประมาณ 2566 จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีสถานบริการสาธารณสุข ทั้งหมด 32 แห่ง แบ่งเป็น โรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 3 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 3 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 21 แห่ง และอื่น ๆ 4 แห่ง

- จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามระดับของสถานพยาบาล ในปีงบประมาณ 2566 จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ พบว่า มีสถานบริการสาธารณสุข ทั้งหมด 100 แห่ง แบ่งเป็น โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 8 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 8 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 72 แห่ง และอื่น ๆ 11 แห่ง

- จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามระดับของสถานพยาบาล ในปีงบประมาณ 2566 จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรังพบว่า มีสถานบริการสาธารณสุข ทั้งหมด 157 แห่ง แบ่งเป็น โรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 9 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 10 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 125 แห่ง และอื่น ๆ 12 แห่ง

- จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามระดับของสถานพยาบาล ในปีงบประมาณ 2566 จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล พบว่า มีสถานบริการสาธารณสุข ทั้งหมด 78 แห่ง แบ่งเป็น โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 6 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 7 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 54 แห่ง และอื่น ๆ 10 แห่ง

(2.) จำนวนบุคลากรทางการแพทย์

จากข้อมูลจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ และสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อความต้องการใช้บริการของแต่ละสถานบริการสาธารณสุขทั้ง 6 จังหวัด รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-61 สามารถสรุปในภาพรวมได้ว่า มีความเพียงพอต่อการให้บริการของประชาชน ทั้งนี้ควรทบทวนข้อมูลจำนวน

บุคลากรทางการแพทย์ในระดับพื้นที่อีกครั้ง เนื่องจากสถานบริการสาธารณสุขแต่ละจังหวัดมีการกระจายของ
จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ในพื้นที่ไม่เท่ากัน

(3.) สภาวะสุขภาพอนามัย (รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 7.8-77 ถึง รูปที่ 7.8-82)

• จังหวัดระนอง

สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก : สถิติในช่วง
ระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ของประชาชนในจังหวัดระนอง พบว่า ปี พ.ศ. 2561 ประชาชน
เจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบน
แบบเฉียบพลันอื่น ๆ และโรคเบาหวานปี พ.ศ. 2562 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ
นำมาที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ และเนื้อเยื่อผิดปกติ
ช่วงปี พ.ศ. 2563 - พ.ศ. 2564 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา
คือ โรคเบาหวาน และความผิดปกติอื่น ๆ ของฟันและโครงสร้างและในปี พ.ศ. 2565 ประชาชนเจ็บป่วยด้วย
โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ ความผิดปกติอื่น ๆ ของฟันและโครงสร้างและ
โรคเบาหวาน ตามลำดับ

• จังหวัดพังงา

สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก : สถิติในช่วง
ระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ของประชาชนในจังหวัดพังงา พบว่า ช่วงปี พ.ศ. 2561 -
พ.ศ. 2562 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ โรคเบาหวาน
และการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ ปี พ.ศ. 2563 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความ
ดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ โรคเบาหวาน และเนื้อเยื่อผิดปกติ ช่วงปี พ.ศ. 2564 -
พ.ศ. 2565 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ โรคเบาหวาน
และความผิดปกติอื่น ๆ ของฟันและโครงสร้าง ตามลำดับ

• จังหวัดภูเก็ต

สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก : สถิติในช่วง
ระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ปี พ.ศ. 2561 ประชาชน
เจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบน
แบบเฉียบพลันอื่น ๆ และโรคเบาหวานปี พ.ศ. 2562 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานมากที่สุด รองลงมา
คือ โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ และการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ
ปี พ.ศ. 2563 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานมากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อเยื่อผิดปกติ และโรคความดัน
โลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ ปี พ.ศ. 2564 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานมากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อเยื่อ
ผิดปกติ และการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ และในปี พ.ศ. 2565 ประชาชน
เจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานมากที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ
และเนื้อเยื่อผิดปกติ ตามลำดับ

• จังหวัดกระบี่

สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก : สถิติในช่วง
ระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ของประชาชนในจังหวัดกระบี่ พบว่า ช่วงปี พ.ศ. 2561 -
พ.ศ. 2565 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำมาที่สุด รองลงมา คือ โรคเบาหวาน
และการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ ตามลำดับ

- จังหวัดตรัง

สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก : สถิติในช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ของประชาชนในจังหวัดตรัง พบว่า ช่วงปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2562 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุุนามากที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ และโรคเบาหวาน ปี พ.ศ. 2563 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุุนามากที่สุด รองลงมา คือ โรคเบาหวานและการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ ปี พ.ศ. 2564 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุุนามากที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ และเนื้อเยื่อผิดปกติ และในปี พ.ศ. 2565 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุุนามากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อเยื่อผิดปกติ และการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ ตามลำดับ

- จังหวัดสตูล

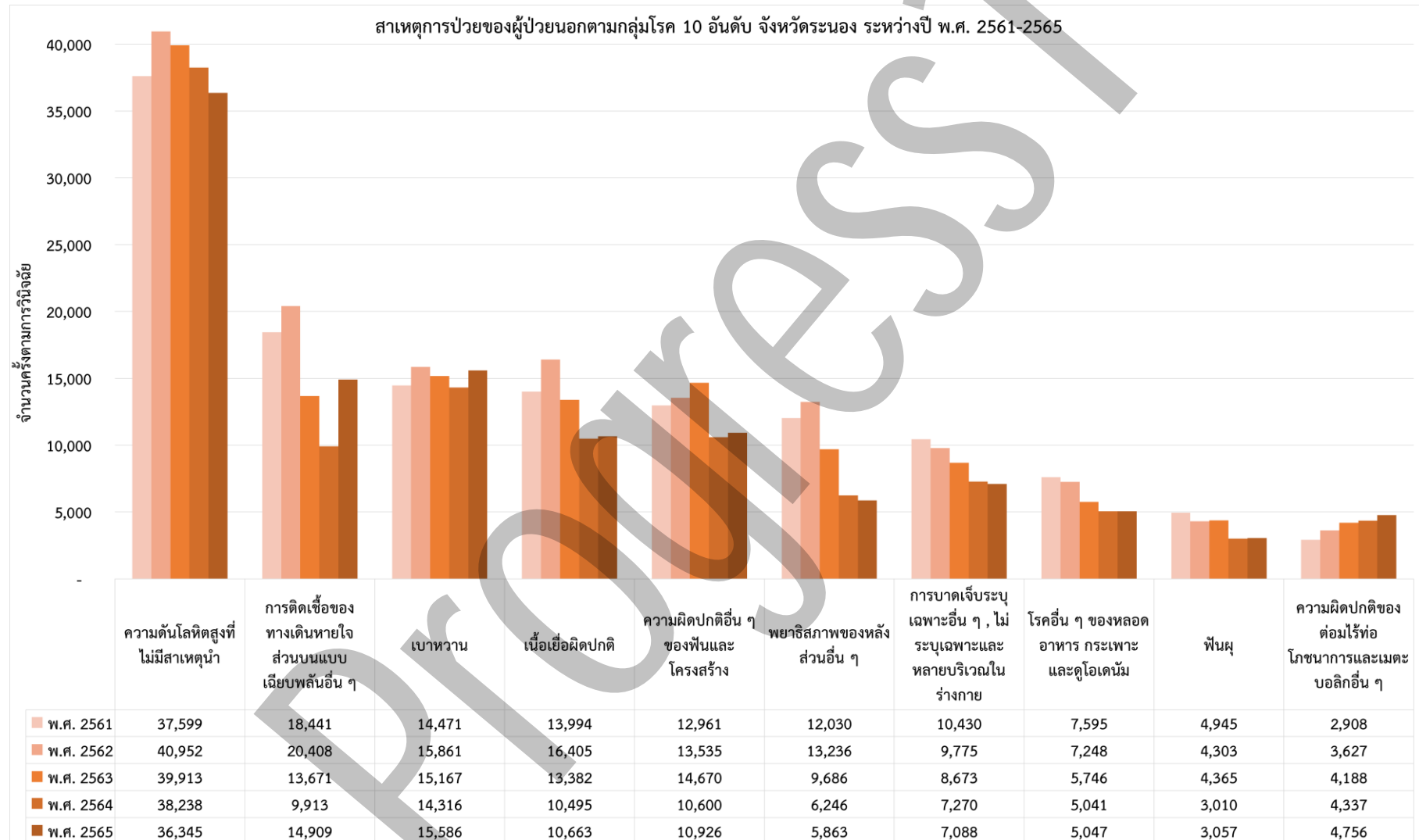
สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก : สถิติในช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ของประชาชนในจังหวัดสตูล พบว่า ปี พ.ศ. 2561, พ.ศ. 2563 - พ.ศ. 2565 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุุนามากที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ และเนื้อเยื่อผิดปกติและในปี พ.ศ. 2562 ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุุนามากที่สุด รองลงมา คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ และโรคเบาหวาน ตามลำดับ

ตารางที่ 7.8-61 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขบางประเภทของสถานบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566

ลำดับ	สถานบริการสาธารณสุข	จำนวนบุคลากร					จำนวนบุคลากรตามสัดส่วนประชากร				ความเพียงพอ
		แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาลวิชาชีพ	อื่นๆ	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาลวิชาชีพ	
1	จังหวัดระนอง	447	161	55	731	1,325	1 : 435	1 : 1,206	1 : 3,531	1 : 266	เพียงพอ
2	จังหวัดพังงา	761	149	26	752	1,420	1 : 351	1 : 1,795	1 : 10,286	1 : 356	เพียงพอ
3	จังหวัดภูเก็ต	1,418	207	99	1,332	2,653	1 : 295	1 : 2,019	1 : 4,221	1 : 314	เพียงพอ
4	จังหวัดกระบี่	465	351	81	1,261	2,344	1 : 1,032	1 : 1,368	1 : 5,927	1 : 381	เพียงพอ
5	จังหวัดตรัง	1,355	202	65	1,451	2,518	1 : 471	1 : 3,159	1 : 9,819	1 : 440	เพียงพอ
6	จังหวัดสตูล	633	131	48	1,078	1,425	1 : 514	1 : 2,483	1 : 6,777	1 : 302	เพียงพอ
1/เกณฑ์กำหนด							1 : 10,000	1 : 10,000	1 : 12,000	1 : 5,000	

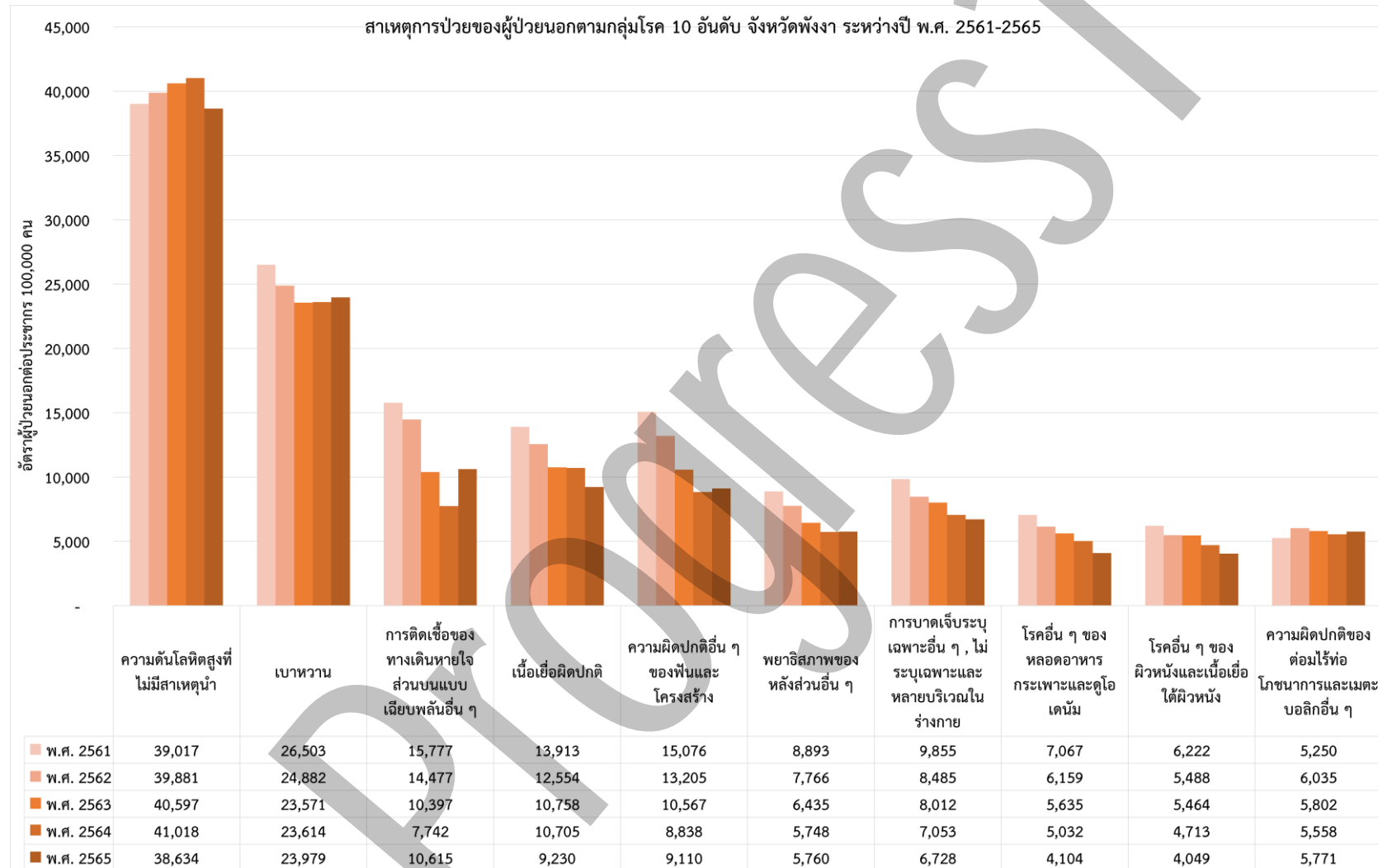
หมายเหตุ : 1/ตามเกณฑ์กำหนดจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุข. จำนวนบุคลากรสาธารณสุขจากแฟ้ม PROVIDER จำแนกตาม PROVIDERTYPE เขตสุขภาพที่ 11 และเขตสุขภาพที่ 12 ปีงบประมาณ 2566. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566.เข้าถึงได้จาก
https://hdcservice.moph.go.th/hdc/reports/report.php?&cat_id=c11dad88f80061c70cd1ae96b500d017&id=680c8ce3c9c0f0bd6d9734664ad4eb13

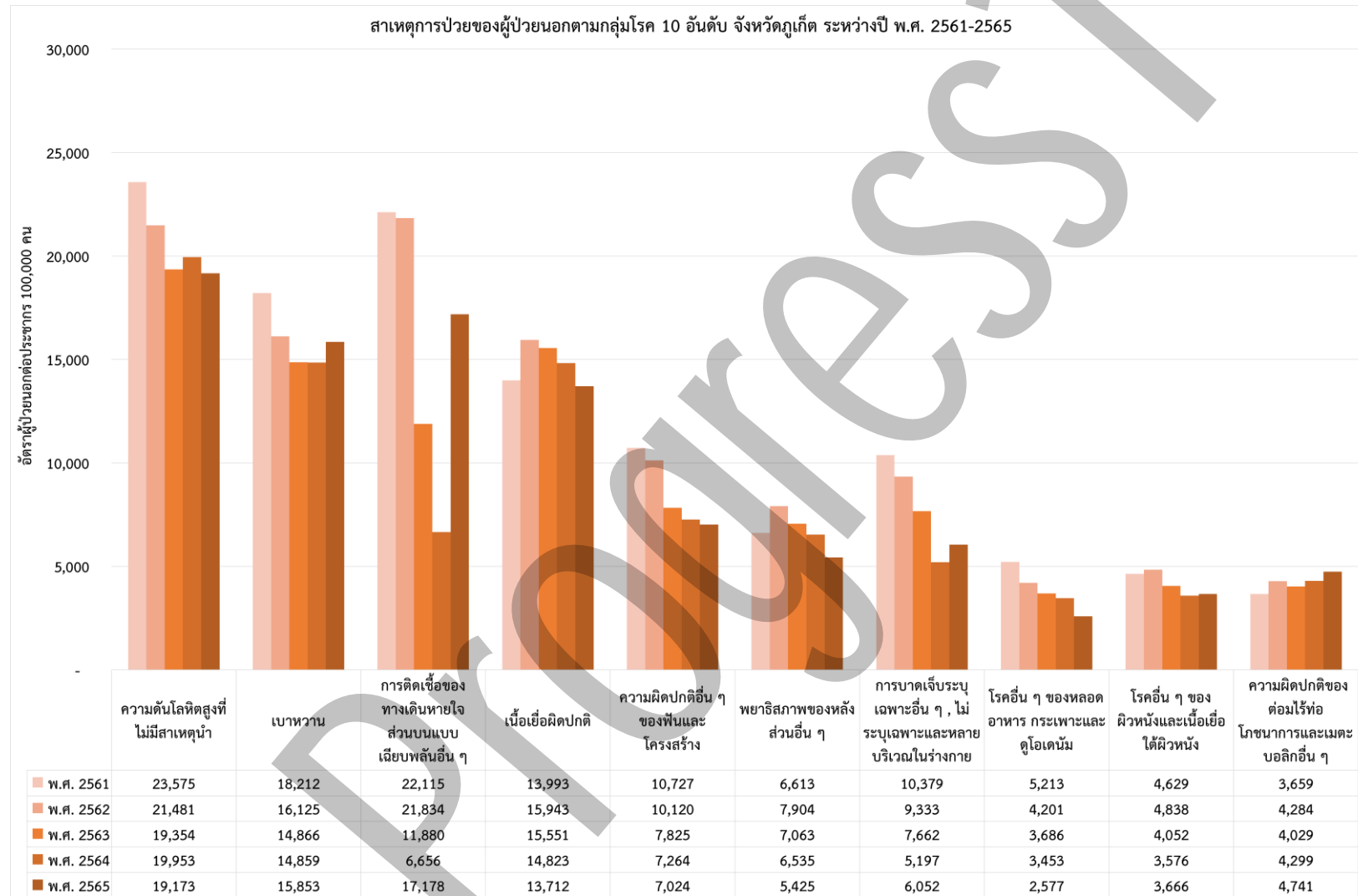
ที่มา : ดัดแปลงจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566.

รูปที่ 7.8-77 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดระนอง ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565

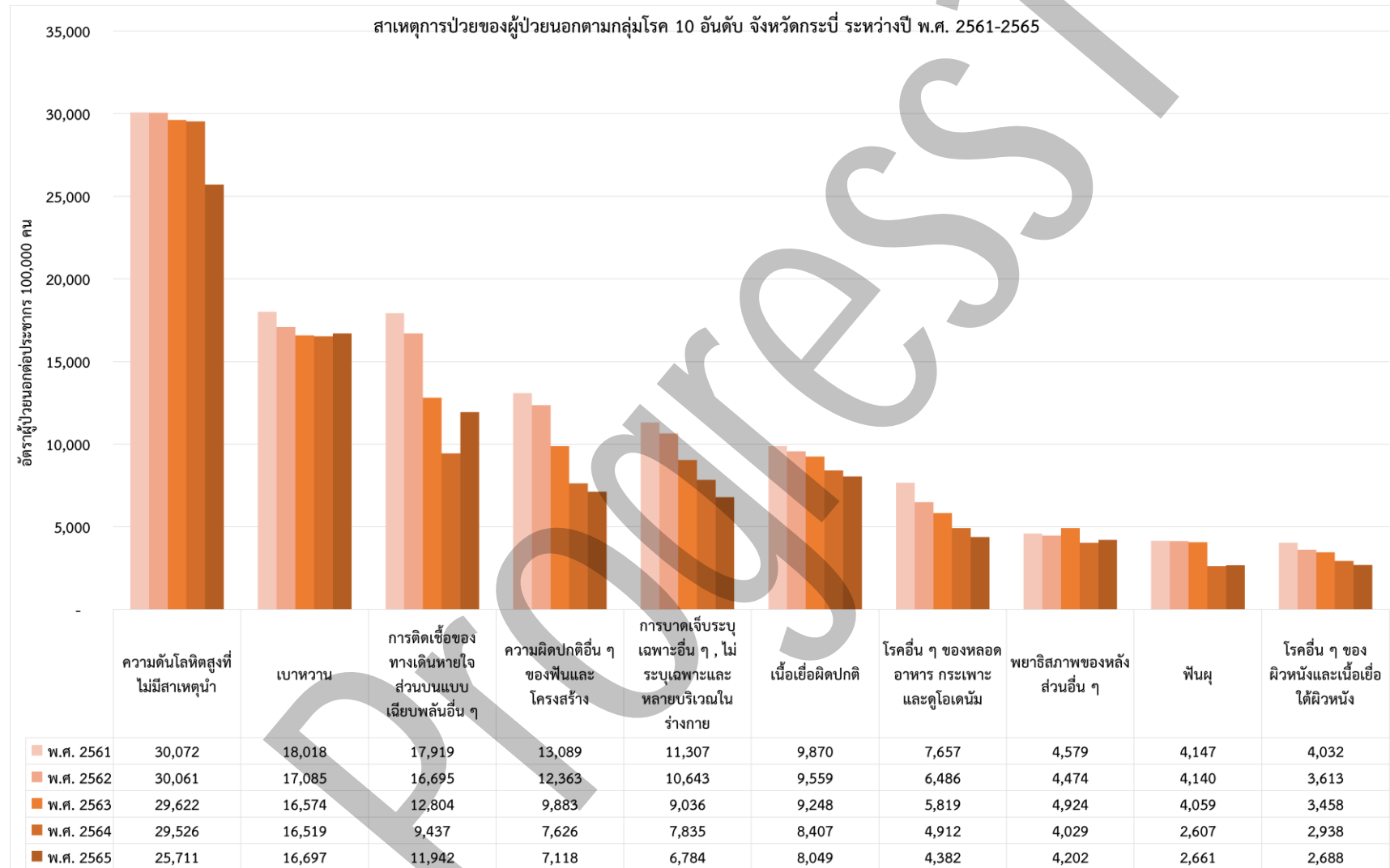
ที่มา : ดัดแปลงจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566.

รูปที่ 7.8-78 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดพังงา ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565

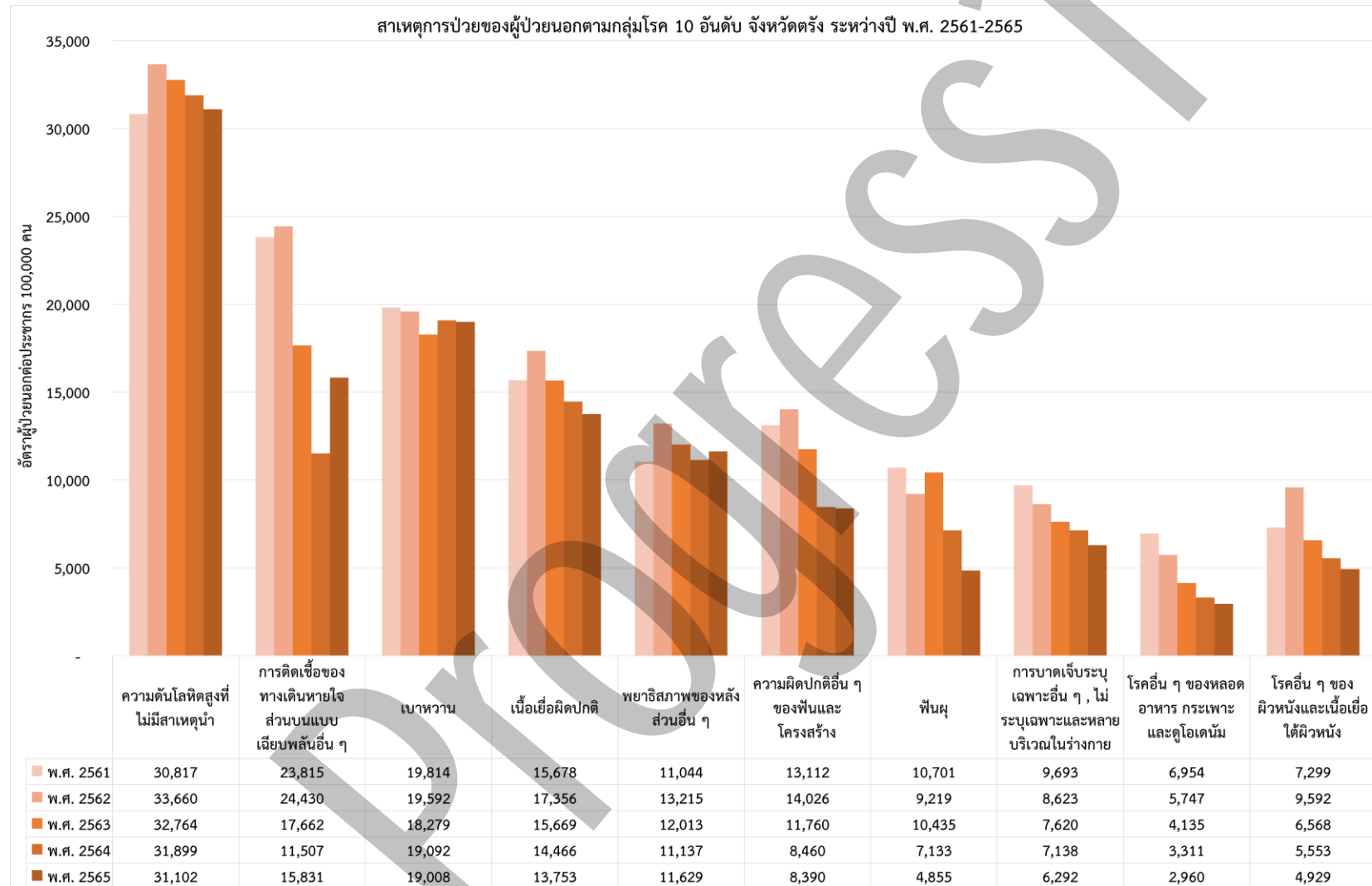
ที่มา : ดัดแปลงจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566.

รูปที่ 7.8-79 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565

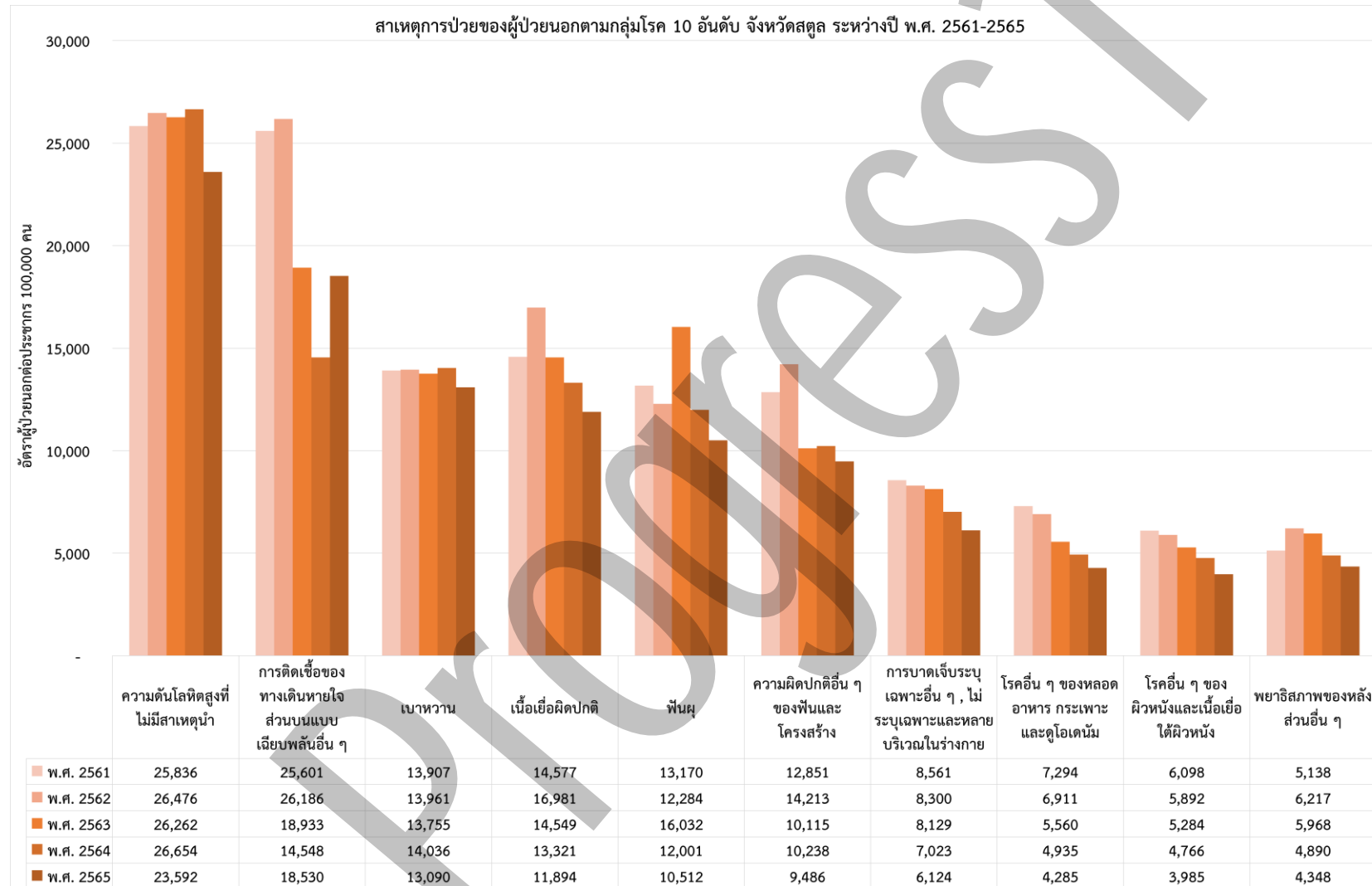
ที่มา : ดัดแปลงจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566.

รูปที่ 7.8-80 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดกระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ดัดแปลงจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566.

รูปที่ 7.8-81 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดตรัง ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ดัดแปลงจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. 2566.

รูปที่ 7.8-82 สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกตามกลุ่มโรค 10 อันดับแรก จังหวัดสตูล ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565

4) อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.1) บทนำ

การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิของสถานการณ์ปัจจุบันด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของ
คนงานในพื้นที่ศึกษาโครงการ เพื่อประเมินผลกระทบจากกิจกรรมการก่อสร้างและการดำเนินงานโครงการต่อ
การบาดเจ็บเนื่องจากอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงาน และเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หากการพัฒนาโครงการก่อให้เกิดผลกระทบ

4.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลอุบัติเหตุและอันตรายที่เกิดจากการก่อสร้างอาคาร โรคที่เกิดจากการทำงาน
การควบคุมจัดการ จากวารสารที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วารสาร
เซฟตี้แมนเนจเม้นท์(Safety Management) วารสารเพื่อความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานของสังคมไทย
และสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย
บริเวณพื้นที่โครงการ จากสำนักงานประกันสังคม

4.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล ครอบคลุม
พื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้าน
อาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1.) อุบัติเหตุและอันตรายที่เกิดจากการก่อสร้างอาคาร

จากผลการทบทวนวารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 9
ฉบับที่ 3-4 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2559 ได้ระบุถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายในงานก่อสร้าง
แบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

- อุบัติเหตุที่เกิดจากตัวคนงาน ความประมาท ขาดความรู้ ความเข้าใจและ
จิตสำนึกด้านความปลอดภัย การละเลยมาตรการความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน
เช่น ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงาน ฝ่าฝืนกฎความปลอดภัย หยอกล้อกัน
ขณะปฏิบัติงาน เป็นต้น
- อุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงานก่อสร้าง เช่น การพลัดตกจากที่สูง การพังทลาย
ของโครงสร้างชั่วคราว การใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เป็นต้น
- อุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานเช่น ความสูง เสียงดัง แสงจ้าหรือ
มัวจนเกินไป ความสั่นสะเทือน ฝุ่น คิว้น กลิ่น เป็นต้น
- อุบัติเหตุเนื่องจากระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัย เนื่องจากโครงสร้าง
การบริหารงานก่อสร้างซับซ้อนมากกว่าสถานประกอบการทั่วไป ผู้รับเหมาที่
ปฏิบัติงานหลายบริษัท ผู้รับเหมาแต่ละบริษัทต้องรับผิดชอบงานที่ตนประมูลให้
แล้วเสร็จในเวลาสั้นเพื่อจะลดค่าใช้จ่ายและได้กำไรตามที่ตั้งเป้าหมาย ดังนั้น
การให้ความสำคัญกับการจัดการด้านความปลอดภัยก็น้อยลง และทำให้ขาด
จิตสำนึกด้านความปลอดภัย
- ช่วงเวลาในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานในช่วงกลางคืนมีความเสี่ยงในการเกิด
อุบัติเหตุมากกว่ากลางวัน

ทั้งนี้จากการทบทวนวารสารเซฟตี้ เมเนจเม้นท์ (Safety Management) วารสารเพื่อความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานของสังคมไทย ฉบับที่ 34 เดือนกันยายน-ตุลาคม พ.ศ. 2548 ได้ระบุว่าอันตรายหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจาก บุคคลอันเนื่องมาจากขาดความรู้ ขาดความเอาใจใส่ ประมาท/เลินเล่อ/ละเลย หรือขาดประสบการณ์ ร้อยละ 85 รองลงมาคือ การใช้เครื่องจักรไม่ถูกต้องตามลักษณะการใช้งาน หรือเครื่องจักรขาดการซ่อมบำรุง/ดูแลรักษา ร้อยละ 15 ตามลำดับ นอกจากนี้ อุบัติเหตุส่วนหนึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้ใช้รถใช้ถนน ซึ่งอยู่ในระหว่างการก่อสร้างขาดความระมัดระวัง ไม่คำนึงถึงป้ายจราจร ป้ายทางเบี่ยง ป้ายเครื่องจักรกำลังทำงานซึ่งอุบัติเหตุจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาถ้าประมาท

(2.) โรคที่เกิดจากการทำงาน

โรคที่เกิดจากการทำงานก่อสร้างที่พบเห็นได้บ่อย คือ โรคที่เกิดจากการสั่นสะเทือน โดยการสั่นสะเทือน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ การสั่นสะเทือนทั้งร่างกาย (Whole-Body Vibration) และการสั่นสะเทือนเฉพาะที่มือและแขน (Hand-Arm Vibration) ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแตกต่างกัน โดยการที่ได้รับการสั่นสะเทือนทั้งร่างกาย อาจทำให้เกิดอาการผิดปกติได้หลายแบบไม่จำเพาะ เนื่องจากไม่มีอวัยวะที่ได้รับพลังงานการสั่นสะเทือนโดยตรง แต่การสั่นสะเทือนจะทำให้เกิดการกระทบต่อร่างกายค่อนข้างกว้างและค่อนข้างมากในระยะยาว โดยอาจทำให้เกิดความเจ็บกล้ามเนื้อหรือเกิดการปวดหลังบ่อยครั้งมากขึ้น ส่วนการสั่นสะเทือนที่ได้รับเฉพาะมือและแขนนั้น จะทำให้ระบบการหมุนเวียนของเลือดและเส้นประสาทในส่วนนั้นผิดปกติ กล้ามเนื้อระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้เริ่มอ่อนแรง ประสาทการรับสัมผัสที่บริเวณนิ้วมือน้อยๆ ลดลง ซึ่งอาจทำให้เกิดอาการชาและสึ่วมือจะค่อยๆ ชืด และเปลี่ยนเป็นสีขาวในเวลาต่อมา ซึ่งรู้จักกันดีว่าเป็นโรคนิ้วชืด

สำหรับด้านการได้ยิน จากคนงานได้รับฟังเสียงดังเกินกว่ากำหนดต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลานาน อาจทำให้เกิดเสียงดังรบกวนในหู หูอื้อ ได้ยินเสียงลดลง ไม่สามารถพูดสื่อสารกันได้ในสถานที่ที่มีเสียงดัง จนร้ายแรงที่สุดคือการสูญเสียการได้ยินทั้งแบบชั่วคราวและแบบถาวร

สำหรับปัญหาฝุ่นละออง โดยฝุ่นละอองทั่วไป เช่น เศษผง เศษดิน เศษทราย ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายเนื่องจากระบบหายใจของมนุษย์มีกลไกในการดักจับฝุ่นละอองเหล่านี้ได้ ยกเว้นฝุ่นละอองขนาดเล็ก ที่ร่างกายไม่สามารถดักไว้ได้ ฝุ่นเหล่านี้จะเข้าไปในระบบหายใจเข้าไปฝังในปอดและส่งผลกระทบต่อสุขภาพค่อนข้างรุนแรง สำหรับอาการที่เป็นผลมาจากการที่ฝุ่นละอองเข้าไปในระบบทางเดินหายใจนั้น มีตั้งแต่อาการที่ไม่รุนแรง เช่น ไอ จาม มีน้ำมูก จนไปถึงการอักเสบของไซนัส เจ็บคอ ไอบีเอ็มหะ หรือมีไข้ หรืออาจจะมีอาการของระบบทางเดินหายใจส่วนล่าง ได้แก่ หายใจลำบาก เจ็บหน้าอก เป็นต้น นอกจากนี้ การอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากของคนงานก่อสร้าง อาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือโรคติดต่ออื่น ๆ ได้ หากไม่มีการปฏิบัติตามมาตรการหรือควบคุมดูแลที่ดี

(3.) การควบคุมจัดการ

จากการทบทวนวารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 9 ฉบับที่ 3-4 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2559 พบว่าการจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้าง การมีส่วนร่วมของพนักงานในองค์กรเป็นมาตรการที่ดีด้านความปลอดภัย ระบบการป้องกันและควบคุมด้านความปลอดภัย การจัดการด้านความปลอดภัย และบทบาทหน้าที่ในการจัดการ เป็นส่วนสำคัญของระบบการจัดการ แผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน การควบคุมที่ได้มาตรฐานการประเมินผล การตรวจประเมินด้านความปลอดภัยและกระบวนการด้านความปลอดภัย การกระตุ้นพฤติกรรมความปลอดภัยโดยการให้รางวัลและการลงโทษช่วยสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย การเปลี่ยนทัศนคติด้านความปลอดภัยตระหนักถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น เป็นต้น สามารถแบ่งการควบคุมจัดการออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้

1. ความปลอดภัยในสถานที่ก่อสร้างบริเวณทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เช่น บริเวณที่จัดเก็บวัสดุ โกดังเก็บเครื่องมือ เครื่องจักร เป็นต้น ให้แบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน และกำหนดแนวปฏิบัติในสถานที่ก่อสร้าง เพื่อความปลอดภัยตามกฎหมายและมาตรฐานดังนี้

- ทำรั้วกันโดยรอบบริเวณก่อสร้างทั้งหมด เพื่อป้องกันผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในเขตก่อสร้าง ถ้าเป็นอาคารสูงอยู่ใกล้ชุมชนต้องทำรั้วพร้อมทำหลังคาคลุมทางเดินที่ติดรั้วกัน เพื่อป้องกันเศษวัสดุตกกระเด็นเป็นอันตรายต่อผู้สัญจรไปมาภายนอก
- แบ่งพื้นที่ก่อสร้างอย่างชัดเจน เช่น พื้นที่พักอาศัยต้องแยกออกจากบริเวณก่อสร้าง พื้นที่จัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์ เป็นต้น พื้นที่อันตราย ต้องมีป้ายเตือน ข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- รอบตัวอาคารติดตั้งแผ่นกันวัตถุตกกระเด็นและตาข่ายคลุมอีกชั้น
- อาคารขณะก่อสร้างที่มีช่องเปิดหรือไม่มีแผ่นกัน ให้ติดตั้งราวกันและมีตาข่ายเสริมเพื่อป้องกันการตก

2. ความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร เช่น เครื่องตอกเสาเข็ม รถยก ปั่นจั่น ส่วนไฟฟ้าเครื่องเจีย ค้อน เป็นต้น ซึ่งผู้ต้องการใช้อุปกรณ์มีจำนวนมาก โดยเฉพาะอุปกรณ์มีสภาพเก่าและไม่พร้อมใช้งาน ขาดการบำรุงรักษา และขาดการป้องกันโครงสร้าง โดยกำหนดแนวปฏิบัติในสถานที่ก่อสร้าง เพื่อความปลอดภัยตามกฎหมายและมาตรฐานดังนี้

- ใช้งานอุปกรณ์ เครื่องมือ ให้เหมาะสม และถูกต้องตามประเภทของงาน เช่น ไม่ใช้ลิฟต์ขนส่งวัสดุสำหรับขนส่งผู้ปฏิบัติงาน
- เครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าต้องติดตั้งสายดินและมีฉนวนหุ้ม หากต้องทำงานใกล้บริเวณที่มีไฟฟ้าแรงสูงภายในรัศมี 3 เมตร ต้องแจ้งหน่วยงานของการไฟฟ้าทราบเพื่อเตรียมมาตรการป้องกันอันตราย
- อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร ห้ามถอดหรือปิดระบบความปลอดภัย ถ้าไม่มีควรติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรให้พร้อม
- ตรวจสอบเครื่องมือให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

3. ความปลอดภัยส่วนบุคคล

- การแต่งกายของผู้ปฏิบัติงานสวมกางเกงและเสื้อที่รัดกุม
- สวมใส่หมวกนิรภัยและรองเท้านิรภัยทุกครั้งที่เข้าพื้นที่ก่อสร้าง ส่วนอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอื่นให้พิจารณาตามความเสี่ยงของงาน
- ห้ามดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติดในพื้นที่ก่อสร้าง
- จัดพื้นที่สำหรับสูบบุหรี่และห้ามสูบบุหรี่นอกพื้นที่กำหนด
- ห้ามหยอกล้อกันระหว่างปฏิบัติงาน
- กำหนดมาตรการลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน
- อบรมให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานและสร้างความตระหนักเรื่องความปลอดภัย วิธีการปฏิบัติอย่างปลอดภัย กฎระเบียบ ข้อบังคับและข้อปฏิบัติที่ควรทราบ
- ตรวจสอบสุขภาพก่อนเริ่มงานและตรวจสอบสุขภาพประจำปี สำหรับงานที่มีความเสี่ยงสูงต้องได้รับการตรวจเป็นพิเศษก่อนเริ่มงาน

- จัดหน่วยงานปฐมพยาบาลและหน่วยฉุกเฉินภายในพื้นที่ก่อสร้าง จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์สำหรับปฐมพยาบาลผู้ได้รับบาดเจ็บ

(4.) สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัยบริเวณพื้นที่โครงการ

- จังหวัดระนอง

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติรายงานจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานประกันสังคม พบว่า สาเหตุที่ประสบอันตราย 3 อันดับแรก ได้แก่ วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน ตกจากที่สูง และวัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง ตามลำดับ ความรุนแรงส่วนใหญ่หยุดงานเกิน 3 วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-62

- จังหวัดพังงา

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติรายงานจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานประกันสังคม พบว่า สาเหตุที่ประสบอันตราย 3 อันดับแรก ได้แก่ วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ และตกจากที่สูง ตามลำดับ ความรุนแรงส่วนใหญ่หยุดงานเกิน 3 วัน และหยุดงานไม่เกิน 3 วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-63

- จังหวัดภูเก็ต

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติรายงานจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานประกันสังคม พบว่า สาเหตุที่ประสบอันตราย 3 อันดับแรก ได้แก่ วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ และตกจากที่สูงตามลำดับ ความรุนแรงส่วนใหญ่หยุดงานเกิน 3 วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-64

- จังหวัดกระบี่

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติรายงานจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานประกันสังคม พบว่า สาเหตุที่ประสบอันตราย 3 อันดับแรก ได้แก่ วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง และวัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน ตามลำดับ ความรุนแรงส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-65

- จังหวัดตรัง

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติรายงานจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานประกันสังคม พบว่า สาเหตุที่ประสบอันตราย 3 อันดับแรก ได้แก่ วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง และวัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน ตามลำดับ ความรุนแรงส่วนใหญ่หยุดงานเกิน 3 วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-66

- จังหวัดสตูล

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติรายงานจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานประกันสังคม พบว่า สาเหตุที่ประสบอันตราย 3 อันดับแรก ได้แก่ วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง และวัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน ตามลำดับ ความรุนแรงส่วนใหญ่หยุดงานเกิน 3 วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-67

ตารางที่ 7.8-62 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุที่ประสบภัย จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565

หน่วย : ราย

สาเหตุที่ประสบอันตราย	ความรุนแรง					รวม
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
ตกจากที่สูง	1	0	0	7	3	11
หกล้ม ลื่นล้ม	1	0	0	1	3	5
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	0	0	0	0	0	0
วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ	0	0	0	8	2	10
วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	3	0	0	3	6	12
วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	0	0	0	1	0	1
วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง	0	0	0	7	4	11
วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	0	0	0	4	2	6
ประสบอันตรายจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	0	0	0	0	0	0
ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	0	0	0	0	0	0
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	0	0	0	2	2	4
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	0	0	0	0	0	0
ไฟฟ้าช็อต	0	0	0	2	1	3
ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	0	0	0	0	1	1
ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	0	0	0	0	0	0
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากรังสี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากแสง	0	0	0	0	0	0
ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0
ถูกสัตว์ทำร้าย	0	0	0	0	2	2
โรคเนื่องจากการทำงาน	0	0	0	0	0	1
ภัยพิบัติ	0	0	0	0	0	0
การก่อวินาศกรรม	0	0	0	0	0	0
อื่นๆ	1	0	0	1	1	3
รวม	6	0	0	36	27	70

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565. ส่วนที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน รายงานหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/knowledge/ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทนcategory_list-label_1_169_0

ตารางที่ 7.8-63 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ
 ที่ประสบภัย จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2565

หน่วย : ราย

สาเหตุที่ประสบอันตราย	ความรุนแรง					รวม
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
ตกจากที่สูง	0	0	0	9	5	14
หกล้ม ลื่นล้ม	0	0	0	6	3	9
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	0	0	0	0	0	0
วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ	0	0	0	8	7	15
วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	0	0	0	9	5	14
วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	0	0	1	3	3	7
วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง	0	0	0	16	23	39
วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	0	0	0	1	7	8
ประสบอันตรายจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	0	0	0	0	0	0
ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	0	0	0	0	0	0
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	0	1	0	6	1	8
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	0	0	0	0	0	0
ไฟฟ้าช็อต	1	0	0	2	1	4
ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	0	0	0	1	2	3
ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	0	0	0	0	0	0
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากรังสี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากแสง	0	0	0	0	1	1
ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0
ถูกสัตว์ทำร้าย	0	0	0	0	3	3
โรคเนื่องจากการทำงาน	0	0	0	1	1	2
ภัยพิบัติ	0	0	0	0	0	0
การก่อวินาศกรรม	0	0	0	0	0	0
อื่น ๆ	0	0	0	0	0	0
รวม	1	1	1	62	62	127

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565. ส่วนที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน รายหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/knowledge/ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทนcategory_list-label_1_169_0

ตารางที่ 7.8-64 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ
ที่ประสบภัย จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2565

หน่วย : ราย

สาเหตุที่ประสบอันตราย	ความรุนแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน	รวม
ตกจากที่สูง	2	0	0	39	17	58
หกล้ม ลื่นล้ม	0	0	0	15	14	29
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	0	0	0	0	0	0
วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ	0	0	0	32	36	68
วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	0	0	0	17	28	45
วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	0	0	0	8	8	16
วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง	1	0	0	44	110	155
วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	0	0	0	3	41	44
ประสบอันตรายจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	0	0	0	1	1	2
ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	0	0	0	1	1	2
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	1	0	0	11	2	14
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	0	0	0	0	2	2
ไฟฟ้าช็อต	0	0	0	4	2	6
ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	0	0	0	4	4	8
ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	0	0	0	0	0	0
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	0	0	0	0	2	2
อันตรายจากรังสี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากแสง	0	0	0	0	0	0
ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0
ถูกสัตว์ทำร้าย	0	0	0	0	9	9
โรคเนื่องจากการทำงาน	0	0	0	0	0	0
ภัยพิบัติ	0	0	0	0	0	0
การก่อวินาศกรรม	0	0	0	0	0	0
อื่นๆ	1	0	0	0	1	2
รวม	5	0	0	179	278	462

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565. ส่วนที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน รายหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/knowledge/ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทนcategory_list-label_1_169_0

ตารางที่ 7.8-65 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ
ที่ประสบภัย จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2565

หน่วย : ราย

สาเหตุที่ประสบอันตราย	ความรุนแรง					รวม
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน	
ตกจากที่สูง	0	0	0	7	9	16
หกล้ม ลื่นล้ม	0	0	0	6	3	9
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	0	0	0	0	0	0
วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ	0	0	1	23	28	52
วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	0	0	0	8	11	19
วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	0	0	2	6	10	18
วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง	0	0	5	17	21	43
วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	0	0	0	3	11	14
ประสบอันตรายจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	0	0	0	2	1	3
ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	0	0	0	0	1	1
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	2	0	0	4	5	11
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	0	0	0	0	0	0
ไฟฟ้าช็อต	0	0	0	1	3	4
ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	0	0	0	11	5	16
ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	0	0	0	0	0	0
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากรังสี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากแสง	0	0	0	0	0	0
ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0
ถูกสัตว์ทำร้าย	0	0	0	3	5	8
โรคเนื่องจากการทำงาน	0	0	0	0	0	0
ภัยพิบัติ	0	0	0	0	0	0
การก่อวินาศกรรม	0	0	0	0	0	0
อื่น ๆ	0	0	0	1	0	1
รวม	2	0	8	92	113	215

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565. ส่วนที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน รายหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/knowledge/ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทนcategory_list-label_1_169_0

ตารางที่ 7.8-66 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ
ที่ประสบภัย จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2565

หน่วย : ราย

สาเหตุที่ประสบอันตราย	ความรุนแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	รวม
ตกจากที่สูง	1	0	0	17	7	25
หกล้ม ลื่นล้ม	0	0	0	14	8	22
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	0	0	0	0	0	0
วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ	0	0	0	67	35	102
วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	0	0	0	16	31	47
วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	1	0	2	26	9	38
วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง	0	0	1	48	39	88
วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	0	0	0	6	13	19
ประสบอันตรายจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	0	0	0	0	3	3
ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	0	0	0	1	1	2
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	0	0	0	5	0	5
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	0	0	0	3	1	4
ไฟฟ้าช็อต	0	0	0	0	2	2
ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	0	0	0	2	3	5
ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	0	0	0	0	0	0
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากรังสี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากแสง	0	0	0	0	0	0
ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0
ถูกสัตว์ทำร้าย	0	0	0	1	1	2
โรคเนื่องจากการทำงาน	0	0	0	0	0	0
ภัยพิบัติ	0	0	0	0	0	0
การก่อวินาศกรรม	0	0	0	0	0	0
อื่น ๆ	1	0	0	1	0	2
รวม	3	0	3	207	153	366

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565. ส่วนที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน รายหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/knowledge/ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทนcategory_list-label_1_169_0

ตารางที่ 7.8-67 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและสาเหตุ
ที่ประสบภัย จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2565

หน่วย : ราย

สาเหตุที่ประสบอันตราย	ความรุนแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน	รวม
ตกจากที่สูง	0	0	0	9	2	11
หกล้ม ลื่นล้ม	0	0	0	10	2	12
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	0	0	0	0	0	0
วัตถุหรือสิ่งของพังทลาย/หล่นทับ	0	0	0	25	19	44
วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	0	0	0	13	13	26
วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	0	0	1	8	0	9
วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง	0	0	0	24	12	36
วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	0	0	0	0	3	3
ประสบอันตรายจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	0	0	0	0	1	1
ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	0	0	0	0	1	1
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	1	0	0	4	0	5
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	0	0	0	0	0	0
ไฟฟ้าช็อต	1	0	0	1	0	2
ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	0	0	0	1	1	2
ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	0	0	0	0	0	0
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากรังสี	0	0	0	0	0	0
อันตรายจากแสง	0	0	0	0	0	0
ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0
ถูกสัตว์ทำร้าย	0	0	0	0	0	0
โรคเนื่องจากการทำงาน	0	0	0	0	0	0
ภัยพิบัติ	0	0	0	0	0	0
การก่อวินาศกรรม	0	0	0	0	0	0
อื่น ๆ	0	0	0	0	1	1
รวม	2	0	1	95	55	153

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565. ส่วนที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน รายหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/knowledge/ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทนcategory_list-label_1_169_0

5) สุนทรียภาพของพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ

5.1) บทนำ

การประเมินคุณค่าของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของภูมิทัศน์และทัศนียภาพที่มีในปัจจุบันของพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียง เพื่อประเมินผลกระทบทางสายตา (Visual Impact) ที่จะมีต่อคุณค่าของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ และผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงหรือลดคุณค่าของภูมิทัศน์และการเปลี่ยนแปลงหรือลดคุณค่ามุมมองและช่องมอง และเพื่อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หากการพัฒนาโครงการก่อให้เกิดผลกระทบ

5.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านสภาพทางกายภาพและคุณค่าทางภูมิทัศน์ของพื้นที่โครงการจากแผนที่ภูมิประเทศและภาพถ่ายทางอากาศ

5.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง – จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านสุนทรียภาพของพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบที่เกี่ยวข้องกับโครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

ภูมิทัศน์ หมายถึง ลักษณะประเทศโดยทั่วไปของบริเวณหนึ่ง รวมทั้งภูมิประเทศที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และเกิดขึ้นโดยการกระทำของมนุษย์ (แนวคิดในการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2551) ซึ่งภูมิทัศน์ของประเทศไทยจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- **ภูมิทัศน์ธรรมชาติ** คือ สภาพภูมิประเทศที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าชายหาด ถ้ำ เกาะ น้ำตก เป็นต้น
- **ภูมิทัศน์ชนบท** คือ สภาพภูมิทัศน์ของสภาพแวดล้อมของชุมชนชนบทซึ่งเป็นไปตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับที่ทำกิน ซึ่งมักจะเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ได้แก่ พื้นที่สวน ไร่ นา โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีพืชปลูกอยู่
- **ภูมิทัศน์เมือง** คือ สภาพภูมิทัศน์เมืองโบราณที่ตั้งอยู่ริมน้ำเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยแม่น้ำหรือหนองบึง วัด บ้านขุนนางและพ่อค้า ตลอดจนบ้านเรือนประชาชน โดยภูมิทัศน์เมืองที่สวยงามจะจำกัดอยู่เฉพาะวัด/วัด และพื้นที่ริมน้ำ ซึ่งในประเทศไทยมีหลายเมืองที่ภูมิทัศน์เมืองดี หลายเมืองมีภูมิทัศน์เมืองดี เช่น เชียงใหม่ สงขลา ชลบุรี ภูเก็ต นครสวรรค์ กาญจนบุรี เชียงราย ร้อยเอ็ด หนองคาย และอุบลราชธานี เป็นต้น

เนื่องจากแนวเส้นทางโครงการมีระยะทางยาว ลักษณะของทัศนียภาพและภูมิทัศน์บริเวณแนวเส้นทางโครงการจึงมีหลายประเภท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภูมิทัศน์ธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ชายหาด เกาะ เป็นต้น และภูมิทัศน์ชนบท เช่น พื้นที่เกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ยกตัวอย่างสุนทรียภาพที่มีความโดดเด่นบริเวณพื้นที่โครงการแสดงดังตารางที่ 7.8-68

ตารางที่ 7.8-68 ตัวอย่างสุนทรียภาพที่มีความโดดเด่นบริเวณพื้นที่โครงการ

รายละเอียด/ความสำคัญ	ภาพประกอบ
จังหวัดระนอง	
1. หาดทะเลนอก (มีระยะห่างจากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการประมาณ 550 เมตร)	
<p><u>ตั้งอยู่ที่ตำบล</u> : หมู่ที่ 1 ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง</p> <p><u>ข้อมูลทั่วไป</u> : หาดทะเลนอก เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลที่มีหาดทรายธรรมชาติบริสุทธิ์ โดยชายหาดมีบรรยากาศที่สงบ เหมาะสำหรับใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในช่วงวันหยุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครอบครัว มีการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์โดยชาวบ้าน มีบริการออกเรือตกปลา ชมหมู่เกาะ ที่ยังคงธรรมชาติที่สวยงาม พื้นที่ในบริเวณรอบ ๆ ยังคงความเป็นธรรมชาติ</p> <p><u>ประเภทภูมิทัศน์</u> : ภูมิทัศน์ธรรมชาติ</p>	 <p>ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดระนอง</p>
จังหวัดพังงา	
2. หมู่บ้านบางพัฒนา (มีระยะห่างจากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการประมาณ 5.33 กิโลเมตร)	
<p><u>ตั้งอยู่ที่ตำบล</u> : ตำบลบางเตย อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา (บริเวณอ่าวพังงา)</p> <p><u>ข้อมูลทั่วไป</u> : หมู่บ้านชาวประมงชายฝั่งที่เต็มไปด้วยเสน่ห์ ชาวบ้านยังคงประกอบอาชีพประมงเป็นหลัก นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับอัญมณีไม้ตรี ความมีน้ำใจของชาวบ้าน และสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่สวยงาม ถือเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่น่าสนใจ รวมถึงนักท่องเที่ยวยังจะได้ชิมอาหารทะเลสด ๆ หรือจะพักค้างคืนแบบโฮมสเตย์ใกล้ชิดธรรมชาติ</p> <p><u>ประเภทภูมิทัศน์</u> : ภูมิทัศน์ธรรมชาติและภูมิทัศน์ชนบท</p>	 <p>ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดพังงา</p>
จังหวัดภูเก็ต	
3. จุดชมวิวกึ่งหังลม แหลมพรหมเทพ (อยู่บริเวณแนวเส้นทางโครงการ)	
<p><u>ตั้งอยู่ที่ตำบล</u> : ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต</p> <p><u>ข้อมูลทั่วไป</u> : จุดชมวิวกึ่งหังลมเป็นจุดชมวิวที่มหัศจรรย์แห่งหนึ่งในทางใต้ของภูเก็ต ตั้งอยู่ไม่ไกลจากแหลมพรหมเทพ อยู่ระหว่างหาดยะนุ้ยและหาดในหาน ที่มีทิวทัศน์ทัศนที่งดงามและเป็นแลนด์มาร์คที่เป็นเอกลักษณ์ จุดชมวิวเล็ก ๆ แห่งนี้มีกังหันสีขาสูงและศาลา นั่งพักผ่อน ให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ต่างประเทศ ในช่วงเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวหรือไฮซีซั่นจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเป็นจำนวนมาก มาดูพระอาทิตย์ตกและถ่ายรูป</p> <p><u>ประเภทภูมิทัศน์</u> : ภูมิทัศน์ธรรมชาติ</p>	 <p>ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต</p>

ตารางที่ 7.8-68 ตัวอย่างสุนทรียภาพที่มีความโดดเด่นบริเวณพื้นที่โครงการ

รายละเอียด/ความสำคัญ	ภาพประกอบ
จังหวัดกระบี่	
4. อ่าวนาง (อยู่บริเวณแนวเส้นทางโครงการ)	
<p>ตั้งอยู่ที่ตำบล : ตำบลหนองทะเล อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่</p> <p>ข้อมูลทั่วไป : อ่าวนาง เป็นส่วนหนึ่งของ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทะเลกระบี่ มีระยะทาง 6 กิโลเมตร เป็นหาดทรายทอดยาว มีถนนเลียบชายหาด มีภูเขาหินระหว่างชายหาด ทิวทัศน์โดยรอบสวยงามแปลกตา ด้านทิศตะวันออก ของอ่าว มีถ้ำหิน งอกหินย้อยชื่อ ถ้ำพระนาง และบริเวณด้านหน้าของ อ่าวนาง มีกลุ่มเกาะน้อยใหญ่ถึง 83 เกาะ ที่เป็นจุดหินรูปร่างแปลกประหลาดบ้างก็คล้ายรองเท้าบูท เรือสำเภา หัวนก และอื่น ๆ กลุ่มเกาะเหล่านี้ เช่น เกาะปอดะ เกาะยาหมัน เกาะบะดิงมีง เกาะยาววาซา เกาะลาดิง เกาะหม้อ เกาะทัพ เป็นต้น อ่าวนาง ถือเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามอีกแห่งหนึ่ง</p> <p>ประเภทภูมิทัศน์ : ภูมิทัศน์ธรรมชาติ</p>	 <p>ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่</p>
จังหวัดตรัง	
5. หาดราชมงคล (มีระยะห่างจากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการประมาณ 4.49 กิโลเมตร)	
<p>ตั้งอยู่ที่ตำบล : หมู่ที่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง</p> <p>ข้อมูลทั่วไป : หาดราชมงคล หาดทรายที่โค้งเว้ายาวนานไปกับทิวสนที่เรียงรายตลอดแนวไปจนจรดเขาหินปูน บรรยากาศสงบไม่พลุกพล่าน มีทิวทัศน์ที่สวยงาม ร่มรื่น ชายหาดลาดเอียงน้อย เล่นน้ำได้ เป็นที่ท่องเที่ยวที่มีความเป็นส่วนตัวมาก นอกจากภาพหาดทรายและท้องทะเลแล้ว บริเวณนี้ยังเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ป่าชายเลนให้ได้เที่ยวชมอีกด้วย</p> <p>ประเภทภูมิทัศน์ : ภูมิทัศน์ธรรมชาติ</p>	 <p>ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดตรัง</p>

ตารางที่ 7.8-68 ตัวอย่างสุนทรียภาพที่มีความโดดเด่นบริเวณพื้นที่โครงการ

รายละเอียด/ความสำคัญ	ภาพประกอบ
จังหวัดสตูล	
6. ชุมชนท่องเที่ยวบ้านพญาบังสา (มีระยะห่างจากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการประมาณ 2.56 กิโลเมตร)	
<p>ตั้งอยู่ที่ตำบล : หมู่ที่ 5 ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล.</p> <p>ข้อมูลทั่วไป : กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เขาพญาบังสา ได้มีการก่อสร้างที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวชุมชน ห้องประชุม ร้านอาหาร จากการลงหุ้นของสมาชิก ภายในศูนย์ มีการจัดการองค์ความรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการเรียนรู้การทำนาอินทรีย์ (Organic rice) กิจกรรมการเรียนรู้การผลิตแก๊สชีวภาพเพื่อใช้เอง กิจกรรมการเรียนรู้การผลิตปุ๋ยชีวภาพ และการทำน้ำหมักชีวภาพ (enzyme) นอกจากนี้ยังได้มีการเชื่อมโยงฐานการเรียนรู้ของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตำบล เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน เกิดการกระจายรายได้ที่หลากหลายสู่กลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มรถสามล้อพ่วง กลุ่มแม่บ้านทำอาหาร และของฝากจากนาอินทรีย์ เป็นต้น</p> <p>ประเภทภูมิทัศน์ : ภูมิทัศน์ชนบท</p>	 <p>ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล</p>

ที่มา : รวบรวมโดยที่ปรึกษา, 2566

6) แหล่งโบราณคดี โบราณสถาน และประวัติศาสตร์ของพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ

6.1) บทนำ

การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิที่ตั้งและความสำคัญของแหล่งที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และแหล่งโบราณคดีในบริเวณพื้นที่โครงการ เพื่อประเมินผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมของโครงการที่มีผลต่อการถูกทำลายหรือความเสียหายต่อโบราณสถาน และโบราณวัตถุที่มีความสำคัญในพื้นที่โครงการ และเพื่อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หากการพัฒนาโครงการก่อให้เกิดผลกระทบ

6.2) วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลประวัติศาสตร์จังหวัด รายชื่อโบราณสถานที่ยื่นทะเบียนแล้วและอยู่ระหว่างพิจารณาขึ้นทะเบียน และชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า ในระยะ 1,000 เมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร และสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

6.3) ผลการศึกษา

เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านแหล่งโบราณคดี โบราณสถาน และประวัติศาสตร์ของพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบที่เกี่ยวข้องกับโครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีรายละเอียดการศึกษาสรุปดังนี้

(1.) จังหวัดระนอง

• ประวัติศาสตร์จังหวัดระนอง

ระนอง หรือเมืองแร่นอง เดิมเป็นหัวเมืองเล็ก มีฐานะเป็นเมืองขึ้นของเมืองชุมพร มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีของไทย โดยแบ่งการปกครองออกเป็น 2 เมือง คือ เมืองระนอง และเมืองตระ ซึ่งอยู่ในการปกครองของเมืองชุมพร เจ้าเมืองมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวง เรียกชื่อตามนามเมืองว่า "หลวงระนอง" ครั้นต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีชาวจีนฮกเกี้ยน ชื่อ "คอซู้เจียง" ได้ยื่นขอประมูลอากรตีบุกในเขตเมืองระนองและเมืองตระ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดอนุญาตพร้อมกับพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้คอซู้เจียงเป็น หลวงรัตนเศรษฐี ดำรงตำแหน่งนายอากรเมืองตระ และเมืองระนอง ในปี 2397 ตำแหน่งเจ้าเมืองระนองว่างลง เนื่องจากหลวงระนองป่วยถึงแก่กรรม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสัญญาบัตรเลื่อนบรรดาศักดิ์ หลวงรัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) ขึ้นเป็นพระรัตนเศรษฐี เป็นเจ้าเมืองระนอง เมื่อพม่าตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ และรัฐบาลอังกฤษได้จัดการปกครองหัวเมืองที่ได้ไปจากพม่าเข้มงวดกวัดขันขึ้น โดยลำดับมาถึงเขตต่อแดนพระราชอาณาเขตทางทะเลตะวันตก ในเวลาต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริว่าเมืองระนองและเมืองตระ เป็นเมืองขึ้นอยู่ในเมืองชุมพรจะรักษาราชการทางชายแดนไม่สะดวกจึงโปรดฯ ให้ยกเมืองตระและเมืองระนอง เป็นหัวเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานครและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนบรรดาศักดิ์พระรัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) ขึ้นเป็นพระยารัตนเศรษฐี เป็นผู้ว่าราชการเมืองระนอง เมื่อ พ.ศ. 2405 และในปี พ.ศ. 2420 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ เป็นพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี ระนองมีฐานะเป็นหัวเมืองอิสระ และต่อมาได้ยกฐานะเป็นจังหวัดและได้มีการยุบเมืองตระเป็นอำเภอ เรียกว่าอำเภอกระบุรีโดยให้ขึ้นกับจังหวัดระนองตั้งแต่นั้นมา ระนองในอดีตนั้นมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเมืองตีบุก เมืองชายแดน เมืองคอคอดกระ และเมืองเสด็จประทับแรม

• แหล่งโบราณสถาน

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบว่า จังหวัดระนอง มีโบราณสถาน กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด จำนวน 20 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 7 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 13 แห่ง

• ชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า

จากระบบฐานข้อมูลย่านชุมชนเก่าโดยสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ไม่ทราบปี โดยสืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดระนอง มีย่านชุมชนเก่า 2 แห่ง ได้แก่ เกาะเหลา (ชุมชนเกษตรกรรม ชุมชนริมน้ำ) และเกาะพยาม (ชุมชนเกษตรกรรม ชุมชนริมน้ำ) ซึ่งทั้งสองแห่งตั้งอยู่ที่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

(2.) จังหวัดพังงา

• ประวัติศาสตร์จังหวัดพังงา

เมืองพังงา แต่เดิมชื่อ เมืองงูา ตามชื่อภูเขา (หรือเขาพังงา) ซึ่งตั้งอยู่ในตัวจังหวัดในปัจจุบัน เมืองนี้ขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราช ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย มีชื่อเมืองงูาปรากฏอยู่ในทำเนียบข้าราชการเมืองนครศรีธรรมราช อาจจะตั้งชื่อให้คล้องจองเป็นคู่กับเมืองภูเก็ตมาแต่เดิมก็ได้ ในปี พ.ศ.2352 พม่ายกกองทัพมาตีเมืองถลาง เมืองตะกั่วป่า และเมืองตะกั่วทุ่ง แดก ผู้คนจากเมืองดังกล่าวได้

อพยพไปอยู่ที่ปากน้ำพังงา ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงเห็นความสำคัญของชัยภูมิที่ปากน้ำพังงา จึงโปรดเกล้าฯ ให้รวบรวมผู้คนตั้งเป็นเมืองขึ้นมาเรียกว่า เมืองกลางที่พังงา โดยมีพระยาวิเชียรภักดี (เจิม) เป็นผู้ดูแล พ.ศ.2367 ได้อพยพผู้คนกลับเมืองกลางตามเดิม ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ที่เมืองพังงานั้น พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ ให้พระยาบริรักษ์ภูธร (กลับ) เป็นเจ้าเมืองพังงา จนถึงปี พ.ศ. 2394 จึงทรงถอดออกจากเจ้าเมือง แล้วโปรดเกล้าฯ ให้ พระยาบริรักษ์ภูธร (แสง) บุตรชายของเจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) อดีตเจ้าเมืองไทรบุรีเป็นเจ้าเมืองพังงา และพระยาเมืองพังงา และยกเมืองพังงาขึ้นเป็นหัวเมืองชั้นโท ให้เมืองกลาง เมืองตะกั่วทุ่ง เมืองตะกั่วป่า ขึ้นตรงต่อเมืองพังงา พ.ศ.2404 พระยาบริรักษ์ภูธร (แสง) ถึงแก่กรรม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงแต่งตั้งพระยาเสนาสุจิต (นุช) ไปเป็นเจ้าเมืองพังงาแทนแต่พระยาเสนาสุจิต (นุช) อ้างว่าตนมีความคุ้นเคยกับเมืองตะกั่วป่ามากกว่าจึงทรงแต่งตั้งพระยาภักดีนุชิต (ขำ) ปลัดเมืองพังงาขึ้นเป็นเจ้าเมืองพังงาแทนบิดา ให้เป็นที่พระยานุรักษ์ภูธร และทรงยกพระยาเสนาสุจิต (นุช) เจ้าเมืองตะกั่วป่าให้มีบรรดาศักดิ์เท่าพระยาบริรักษ์ภูธร (แสง) ผู้เป็นพี่ชาย ถือศักดินา 10,000 ไร่ ยกฐานะเมืองตะกั่วป่าขึ้นเป็นหัวเมืองโทปกครองเมืองตะกั่วทุ่ง เมืองกลาง พ.ศ.2435 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิรูปการปกครองโดยแบ่งส่วนราชการเป็นกระทรวง และโอนหัวเมืองปักษ์ใต้ทั้งหมดจากเดิมที่อยู่ในความรับผิดชอบของสมุหกลาโหม ไปขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2437 ให้รวมเมืองใกล้เคียงเข้าเป็นมณฑล โดยรวมหัวเมืองตะวันตกทั้งหกเมืองเป็นมณฑลภูเก็ต ประกอบด้วย เมืองภูเก็ต ตรัง พังงา กระบี่ ตะกั่วป่า และระนอง พ.ศ.2440 ได้ขยายเขตการปกครองของเมืองพังงาเพิ่มขึ้น โดยยุบเมืองตะกั่วทุ่งให้ขึ้นกับเมืองพังงา และให้มีฐานะเป็นอำเภอ ยกเมืองหน้าด่านมะรุ่ยซึ่งอยู่ที่บ้านทับปุดขึ้นเป็นอำเภอทับปุด ยกฐานะกลาง เมืองพังงา เป็นอำเภอเมือง ยกชุมชนเขากล้วยเป็นอำเภอทุ่งมะพร้าว และต่อมาเมื่อชุมชนท้ายเหมืองได้ขยายตัวใหญ่ขึ้นจึงได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอท้ายเหมือง ขึ้นกับอำเภอทุ่งมะพร้าว ในปี พ.ศ.2451 จนถึงปี พ.ศ.2458 จึงได้ยกกิ่งอำเภอท้ายเหมืองขึ้นเป็นอำเภอท้ายเหมือง และลดฐานะอำเภอทุ่งมะพร้าวเป็นกิ่งอำเภอ และในที่สุดได้ลดฐานะลงเป็นตำบลทุ่งมะพร้าวขึ้นกับอำเภอท้ายเหมือง พ.ศ.2450 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการเปลี่ยนแปลงสถานะเมืองเป็นจังหวัดเมืองพังงาจึงเปลี่ยนสถานะเป็นจังหวัดพังงา

- แหล่งโบราณสถาน

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบว่า จังหวัดพังงา มีโบราณสถาน กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด จำนวน 72 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 24 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 48 แห่ง

- ชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า

จากระบบฐานข้อมูลย่านชุมชนเก่าโดยสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ไม่ทราบปี โดยสืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดพังงามีย่านชุมชนเก่า 9 แห่ง ได้แก่ เกาะปันหยี, ตลาดใหญ่ เมืองตะกั่วป่า, ทับตะวัน, ทุ่งหว้า, ตลาดท้ายเหมือง, ทับปลา, หินลาด, อ่าวบอนใหญ่ เกาะสุรินทร์ และท่าแป๊ะไย้ เกาะพระทอง

(3.) จังหวัดภูเก็ต

- ประวัติศาสตร์จังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ต มีชื่อเดิมว่า ภูเก็จ อันแปลว่าเมืองแก้ว ตรงกับความหมายเดิมซึ่งชาวทมิฬเรียกมณิคราม ตามหลักฐาน พ.ศ. 1568 ภูเก็ตเป็นที่รู้จักของนักเดินเรือที่ใช้เส้นทางระหว่างจีนกับอินเดียโดยผ่าน

แหลมมลายู หลักฐานที่เก่าแก่ที่สุดก็คือ หนังสือภูมิศาสตร์และแผนที่เดินเรือของปโตเลมีเมื่อประมาณ พ.ศ. 700 กล่าวถึงการเดินทางจากแหลมสุวรรณภูมิลงมาจนถึงแหลมมลายูซึ่งต้องผ่านแหลม จังซีลอน หรือเกาะภูเก็ตนั่นเอง จากประวัติศาสตร์ไทยภูเก็ตเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรตามพรลิงก์ต่อมาจนถึงสมัยอาณาจักรศรีธรรมนครเรียกเกาะภูเก็ตว่า เมืองตะกั่วถลาง เป็นเมืองที่ 11 ใน 12 เมืองนักขัตฤกษ์โดยใช้ตราเป็นรูปสุนัข จนถึงสมัยสุโขทัยเมืองถลางไปขึ้นกับเมืองตะกั่วป่าในสมัยอยุธยาชาวฮอลันดามาสร้างสถานที่เก็บสินค้าเพื่อรับซื้อแร่ดีบุกจากเมืองภูเก็ต ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกได้เกิดสงครามเก้าทัพขึ้น พระเจ้าปดุงกษัตริย์ของประเทศพม่าในสมัยนั้น ได้ให้แม่ทัพยกทัพมาตีหัวเมืองปักษ์ใต้เช่นไชยา นครศรีธรรมราช และให้ยี่ห่วนนำกำลังทัพเรือพล 3,000 คนเข้าตีเมืองตะกั่วป่า เมืองตะกั่วทุ่งและเมืองถลาง ซึ่งขณะนั้นเจ้าเมืองถลาง(พญาพิมลธยาขัน) เพิ่งถึงแก่อนิจกรรม ท่านผู้หญิงจีน ผู้ภรรยา และคุณมุก น้องสาว จึงรวบรวมกำลังต่อสู้กับพม่าจนชนะเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2328 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชจึงทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ท่านผู้หญิงจีนเป็น ท้าวเทพกระษัตรีและคุณมุกเป็น ท้าวศรีสุนทร ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้รวบรวมหัวเมืองชายทะเลตะวันตกตั้งเป็น มณฑลภูเก็ต และเมื่อปี พ.ศ. 2476 ได้ยกเลิกระบบมณฑลเทศาภิบาลเปลี่ยนมาเป็น จังหวัดภูเก็ต จนถึงปัจจุบัน

- แหล่งโบราณสถาน

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีโบราณสถาน กระจายอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะ จำนวน 15 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 12 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 3 แห่ง

- ชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า

จากระบบฐานข้อมูลย่านชุมชนเก่าโดยสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ไม่ทราบปี โดยสืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีย่านชุมชนเก่า 8 แห่ง ได้แก่ แหลมตึกแก เกาะสิเหร่, หาดราไวย์, สะปำ, ย่านเมืองเก่าภูเก็ต, แหลมหลา, มอร์แกนหินลูกเดียว ปูดำ และท่าสัก

(4.) จังหวัดกระบี่

- ประวัติศาสตร์จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ในอดีตเป็นเพียงแขวงหนึ่ง อยู่ในอำนาจปกครองและบังคับบัญชาของเมืองนครศรีธรรมราช เรียกว่า "แขวงเมืองปกาสัย" พระยาผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ให้ปลัดเมืองฯ มาตั้งค่ายทำเพนียดจับช้างในท้องถิ่นที่ตำบลปกาสัย และได้มีราชฎจากเมืองนครศรีธรรมราช อพยพมาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินเพิ่มมากขึ้น พระปลัดเมืองฯ ได้ยกตำบลปกาสัยขึ้นเป็น "แขวงเมืองปกาสัย" ขึ้นต่อเมืองนครศรีธรรมราช ประมาณปี พ.ศ.2415 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปกาสัย และพระราชทานนามว่า "เมืองกระบี่" เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ในท้องที่อำเภอเมืองกระบี่ปัจจุบัน มีหลวงเทพเสนาเป็นเจ้าเมืองกระบี่คนแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2418 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี พ.ศ. 2443 สมัยพระยารัษฎานุประดิษฐ์ (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) เป็นสมุหเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ตได้พิจารณาเห็นว่า ศาลากลางจังหวัดที่บ้านตลาดเก่านี้ ไม่สะดวกต่อการคมนาคม เพราะสมัยนั้นต้องอาศัยเรือเป็นพาหนะ จึงย้ายมาที่ตั้งเมืองไปอยู่ตำบลปากน้ำ

ซึ่งอยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึก เรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวกทำให้เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

- แหล่งโบราณสถาน

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบว่า จังหวัดกระบี่ มีโบราณสถาน กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด จำนวน 29 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 5 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 24 แห่ง

- ชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า

จากระบบฐานข้อมูลย่านชุมชนเก่าโดยสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ไม่ทราบปี โดยสืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดกระบี่มีย่านชุมชนเก่า 8 แห่ง ได้แก่ เกาะกลาง, แหลมตง เกาะพีพี, ศรีราชา, สังเกา, ไนไร่ คลองดาว, โต๊ะบาหลิว, เกาะจำ และนาหลวง

(5.) จังหวัดตรัง

- ประวัติศาสตร์จังหวัดตรัง

ตรังเป็นเมืองท่าโบราณที่มีประวัติยาวนานนับพันปี สมัยความรุ่งเรืองของอาณาจักรโบราณในภาคใต้ เช่น ตามพรลิงค์ ศรีวิชัย แม่น้ำตรังเป็นหนึ่งในเส้นทางข้ามคาบสมุทรของผู้คนจากอินเดียอาหรับ ตลอดจนยุโรป อ้างอิงได้จากโบราณวัตถุที่ยังหลงเหลืออยู่และตำนานท้องถิ่น เช่น พระพิมพ์ดินดิบที่ถ้ำในเขตอำเภอห้วยยอด ตำนานนางเลือดขาวที่กล่าวถึงการสร้างวัดพระศรีสรรเพชญ์พุทธสิหิงค์ หลักฐานเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าท่าเรือเมืองตรังเป็นประตูทางผ่านศาสนา การค้าและการทูตจากต่างแดนตั้งแต่เริ่มอาณาจักรโบราณในภาคใต้ โดยเมืองตรังมีชื่อในฐานะเป็นหนึ่งในเมือง 12 นักษัตริย์ ของนครศรีธรรมราช ที่ตั้งเมืองแต่เดิมเข้าใจว่าอยู่ทางต้น ของแม่น้ำตรัง เพิ่งมีหลักฐานชัดเจนในสมัยอยุธยาว่าอยู่ที่เขาสามบาตร ตำบลนาตาล่วงแล้วมีการย้ายที่ตั้งอีกหลายครั้ง จนในที่สุดมาตั้งที่ตำบลทับเที่ยงในอดีต เมืองตรังมักจะถูกกล่าวชื่อในฐานะส่วนหนึ่งของนครศรีธรรมราชมาตลอด จนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งของหัวเมืองฝ่ายทะเลตะวันตก และต่อมาเมื่อมีระบบมณฑลเทศาภิบาล ตรังอยู่ในการปกครองของมณฑลภูเก็ต หลังการประกาศยุบเลิกระบบมณฑลเทศาภิบาล ตรังเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยมาจนปัจจุบัน

- แหล่งโบราณสถาน

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบว่า จังหวัดตรัง มีโบราณสถาน กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด จำนวน 28 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 20 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 8 แห่ง

- ชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า

จากระบบฐานข้อมูลย่านชุมชนเก่าโดยสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ไม่ทราบปี โดยสืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดตรังมีย่านชุมชนเก่า 7 แห่ง ได้แก่ ย่านเมืองทับเที่ยง, ตลาดห้วยยอด, ตลาดท่าข้าม, หยงสตาร์, บ้านด่าน, ตลาดทุ่งยาว และตลาดกันตัง

(6.) จังหวัดสตูล

• ประวัติศาสตร์จังหวัดสตูล

"สตูล" มาจากคำภาษามลายูว่า "สโตย" แปลว่ากระทอน อันเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่ขึ้นอยู่ชุกชุมในท้องที่เมืองนี้ ซึ่งต่อมาได้รับการตั้งสมญานามเป็น ภาษามลายูว่า "นครสโตยมาบังสการา (Negeri Setoi Mumbang Segara)" หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า สตูล เมืองแห่งพระสมุทรเทวา ดังนั้น "ตราพระสมุทรเทวา" จึงกลายเป็นตราหรือสัญลักษณ์ของจังหวัดมาตราบเท่าทุกวันนี้ จังหวัด สตูล แม้จะอยู่ร่วมกับไทรบุรีในระยะเริ่มแรกก็ตาม แต่จังหวัดสตูลก็เป็นจังหวัดที่มีดินแดนรวมอยู่ในประเทศไทยตลอดมา ระยะแรก ๆ จังหวัดสตูล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2 อำเภอ กับ 1 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอมาบัง อำเภอทุ่งหว้า และกิ่งอำเภอละงู ซึ่งอยู่ในการปกครองของอำเภอทุ่งหว้า ต่อมาปี พ.ศ. 2482 ได้เปลี่ยนชื่อ อำเภอมาบังเป็นอำเภอเมืองสตูล สำหรับอำเภอทุ่งหว้า ซึ่งในสมัยก่อนนั้นเจริญรุ่งเรืองมาก มีเรือกลไฟจากต่างประเทศติดต่อไปมาค้าขายและรับส่งสินค้าเป็นประจำ สินค้าสำคัญของอำเภอทุ่งหว้า คือ "พริกไทย" เป็นที่รู้จักเรียกตามกันในหมู่ชาวต่างประเทศว่า "อำเภอสุไหวอูเป" ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2457 การปลูกพริกไทยของอำเภอทุ่งหว้าได้ลดปริมาณลง ชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการค้าขายต่างพากันอพยพกลับไปยังต่างประเทศ ราษฎรในท้องที่ก็พากันอพยพไปหาทำเลทำมาหากินในท้องที่อื่นกันมาก โดยเฉพาะได้ย้ายไปตั้งหลักแหล่งที่กิ่งอำเภอละงูมากขึ้น ทำให้ท้องที่กิ่งอำเภอละงูเจริญขึ้น อย่างรวดเร็ว และในทางกลับกัน ทำให้อำเภอทุ่งหว้าซบเซาลง พ.ศ. 2473 ทางราชการพิจารณาเห็นว่ากิ่งอำเภอละงูเจริญขึ้น มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นกว่า อำเภอทุ่งหว้า จึงได้ประกาศยกฐานะกิ่งอำเภอละงูเป็นอำเภอ เรียกว่า อำเภอละงู และยุบอำเภอทุ่งหว้าเดิมเป็นกิ่งอำเภอทุ่งหว้า ขึ้นอยู่ในการปกครองของอำเภอละงู ต่อมาในปี พ.ศ. 2516 กิ่งอำเภอทุ่งหว้า จึงได้รับสถานะเดิมกลับคืนมาเป็นอำเภอทุ่งหว้า

• แหล่งโบราณสถาน

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบว่า จังหวัดสตูล มีโบราณสถาน กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด จำนวน 21 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 2 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 19 แห่ง

• ชุมชนโบราณและย่านชุมชนเก่า

จากระบบฐานข้อมูลย่านชุมชนเก่าโดยสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ไม่ทราบปี โดยสืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566) พบว่า จังหวัดสตูลมีย่านชุมชนเก่า 11 แห่ง ได้แก่ ย่านถนนบุรีวานิช, เกาะอาดัง, เกาะหลีเป๊ะ, ต้นหยงโป, ต่ามะลั้ง, เกาะบุโหลนดอน, บุโหลนเล, ปากละงู, ตลาดทุ่งหว้า, บ้านควน, ตลาดฉลุง และเกาะใหญ่

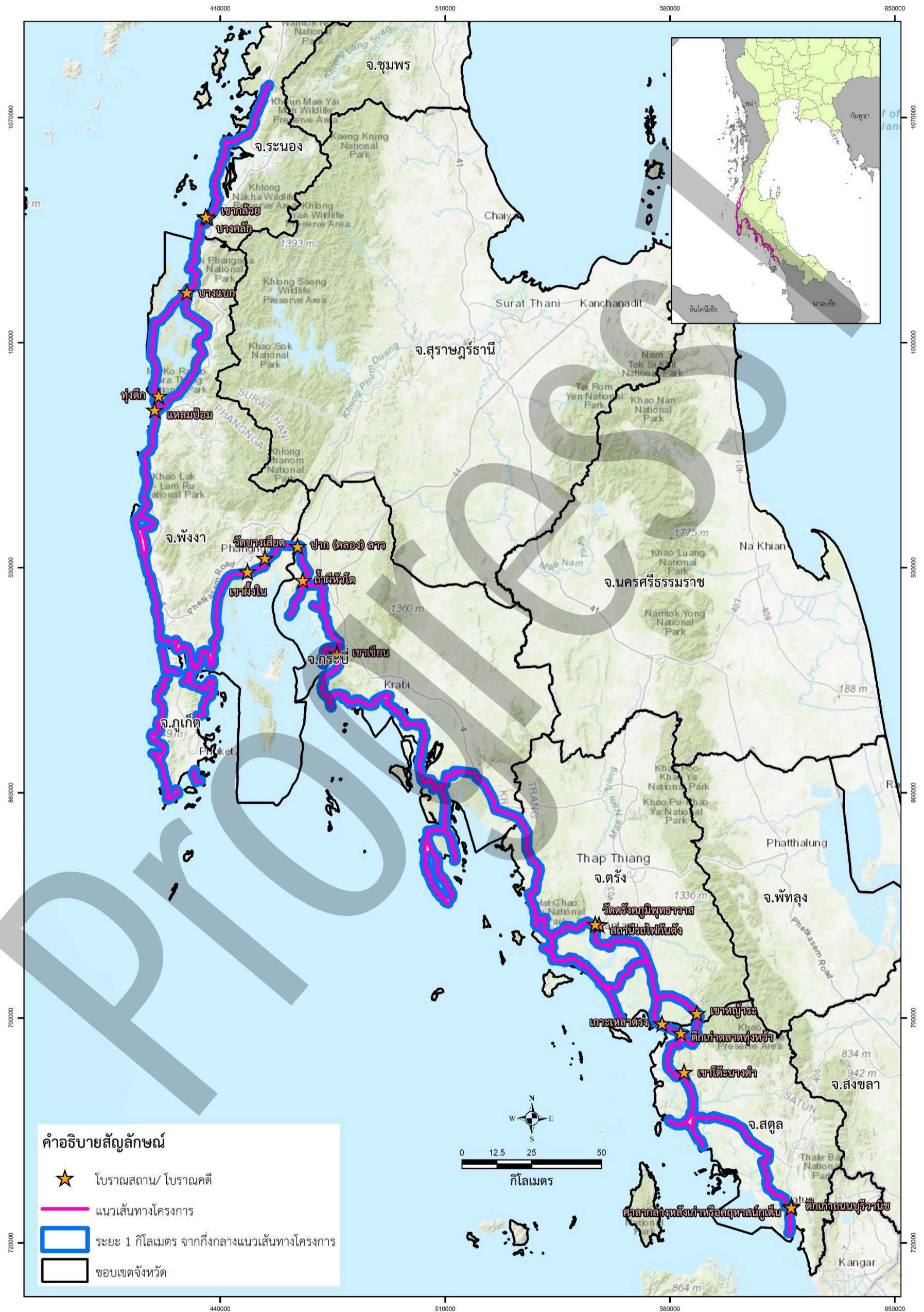
(7.) แหล่งโบราณสถาน ในพื้นที่ศึกษาของโครงการ

จากการทบทวนข้อมูลแหล่งโบราณสถาน จากระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร พบ โบราณสถานในระยะ 1 กิโลเมตร จากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ จำนวน 18 แห่ง โดยมีสถานะขึ้นทะเบียนแล้ว 6 แห่ง และรอพิจารณาขึ้นทะเบียน 12 แห่ง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7.8-69 และรูปที่ 7.8-83

ตารางที่ 7.8-69 แหล่งโบราณสถาน ในพื้นที่ศึกษาโครงการ

ลำดับที่	ชื่อ	ที่ตั้ง	สถานะ	
			รอพิจารณา ขั้นทะเบียน	ขั้นทะเบียน แล้ว
1	บางคลัก	ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง	✓	
2	เขากล้วย	ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง	✓	
3	วัดบางเสียด	ตำบลบางเตย อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา		✓
4	เขาผึ้งใน	ตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา	✓	
5	แหลมป้อม	ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	✓	
6	ทุ่งตึก	ตำบลเกาะคอเขา อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา		✓
7	บางแบก	ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา	✓	
8	ถ้ำผีหัวโต	ตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่		✓
9	เขาเขียน	ตำบลเขาทอง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่	✓	
10	ปาก (คลอง) ลาว	ตำบลนาเหนือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่	✓	
11	สถานีรถไฟกันตัง	ตำบลกันตัง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง		✓
12	วัดตรังคภูมิพุทธาวาส	ตำบลกันตัง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง		✓
13	เขาหน้าพระ	ตำบลลิพัง อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง	✓	
14	เกาะเหลาตรง	ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง	✓	
15	ศาลากลางหลังเก่า หรือคุกหาสน์กูเด็น	ตำบลพิมาน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล		✓
16	ตึกเก่าถนนบุรีวานิช	ตำบลพิมาน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล	✓	
17	เขาโต๊ะนางคำ	ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล	✓	
18	ตึกเก่าตลาดทุ่งหว้า	ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล	✓	

ที่มา : กรมศิลปากร, พ.ศ.2566. ระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก
<https://gis.finearts.go.th/fineart/>

รูปที่ 7.8-83 แหล่งโบราณสถาน ในพื้นที่ศึกษาของโครงการในระยะ 1 กิโลเมตรจากกึ่งกลางแนวเส้นทางโครงการ

บทที่ 8

งานส่วนที่ 8 : การประชาสัมพันธ์โครงการ
และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

บทที่ 8

งานส่วนที่ 8 : การประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

8.1 บทนำ

การนำแผนของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว แผนย่อยที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว ที่กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่อพัฒนาและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตก เป็นต้น ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น และเป็นระบบสนับสนุนการเดินทางในเชิงการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ โดยแยกออกจากการเดินทางหลักและการขนส่งสินค้า ตลอดจนเป็นโครงการพัฒนาเชิงพื้นที่ตลอดแนวเส้นทาง ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงการเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาพื้นที่ให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และการเดินทางท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เกิดอุปสงค์เหนี่ยวนำ (Induced Demand) ส่งผลให้การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวนั้น จำเป็นต้องได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (stakeholders) จึงกำหนดแนวทางและวิธีการประชาสัมพันธ์โครงการ (Public Relation) และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ซึ่งดำเนินการควบคู่กัน ให้สอดคล้องตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐและประชาชน รวมทั้งเป็นแนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการของรัฐอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับโครงการของรัฐที่หน่วยงานของรัฐต้องเผยแพร่แก่ประชาชน วิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไข หรือเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมก่อนเริ่มดำเนินโครงการของรัฐ

2. แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ระบุหลักเกณฑ์การจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนกรณีโครงการที่ต้องทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) ว่า ผู้ที่รับผิดชอบจัดทำรายงานฯ จะต้องเข้าพื้นที่โครงการเพื่อเตรียมการก่อนรับฟังความคิดเห็น และในระหว่างจัดทำรายงานฯ จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นในประเด็นที่เป็นข้อห่วงกังวล อย่างน้อย 1 ครั้ง และต้องนำผลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นระบุไว้ในรายงานฯ รวมทั้งนำมาประกอบการพิจารณา กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนทราบด้วย

8.2 วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน

1. เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลรายละเอียดโครงการและความก้าวหน้าในการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น และออกแบบแนวคิดเบื้องต้นไปยังสาธารณชน เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องลดข้อสงสัย สร้างการยอมรับและให้ร่วมติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โครงการ ตลอดจนผู้ที่สนใจ สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ข้อห่วงกังวล และข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ต่อการพัฒนาโครงการอย่างอิสระ
3. เพื่อรับฟังและประมวลผลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการศึกษาด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม เศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อม สังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อนำไปพิจารณาประกอบการพัฒนาผลการศึกษาและการกำหนดมาตรการป้องกัน แก้ไขและลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ

8.3 พื้นที่ดำเนินการและกลุ่มเป้าหมาย

1. พื้นที่ดำเนินการ ได้กำหนดให้ครอบคลุมพื้นที่ตามแนวเส้นทาง และพื้นที่โดยรอบในระยะ 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางของแนวเส้นทาง ซึ่งเป็นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ระยะทางไม่น้อยกว่า 600 กิโลเมตร (แสดงพื้นที่ดำเนินการที่เกี่ยวข้องเบื้องต้นดังรูปที่ 8.3-1 และ ตารางที่ 8.3-1 โดยพิจารณาจากตำบลที่ติดชายฝั่งทะเลอันดามันในแต่ละจังหวัด)

ที่มา: ที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 8.3-1 พื้นที่ดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตารางที่ 8.3-1 พื้นที่ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาโครงการในเบื้องต้น

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
จ.ระนอง	อ.กะเปอร์	ต.บางหิน ต.ม่วงกลวง
	อ.เมืองระนอง	ต.ราชกรูด
	อ.สุขสำราญ	ต.กำพวน ต.นาคา
จ.พังงา	อ.คุระบุรี	ต.เกาะพระทอง ต.คุระ ต.บางวัน ต.แม่นางขาว
	อ.ตะกั่วทุ่ง	ต.กระโสม ต.กะไหล ต.คลองเคียน ต.โคกกลอย ต.ท่าอยู่ ต.หล่อยูง
	อ.ตะกั่วป่า	ต.เกาะคอเขา ต.คึกคัก ต.บางนายสี ต.บางม่วง
	อ.ทับปุด	ต.บ่อแสน ต.มะรุ่ย
	อ.ท้ายเหมือง	ต.ท้ายเหมือง ต.ทุ่งมะพร้าว ต.นาเตย ต.ลำแก่น
	อ.เมืองพังงา	ต.เกาะปันหยี ต.ตากแดด ต.บางเตย
จ.ภูเก็ต	อ.กะทู้	ต.กมลา ต.ป่าตอง
	อ.ถลาง	ต.เชิงทะเล ต.เทพกระษัตรี ต.ป่าคลอก ต.สาคร
	อ.เมืองภูเก็ต	ต.กะรน ต.รัษฎา
จ.กระบี่	อ.เกาะลันตา	ต.เกาะกลาง ต.คลองยาง
	อ.คลองท่อม	ต.คลองท่อมใต้ ต.คลองพน ต.ทรายขาว ต.ห้วยน้ำขาว
	อ.เมืองกระบี่	ต.ไสไทย ต.หนองทะเล
	อ.อ่าวลึก	ต.แหลมสัก ต.อ่าวลึกน้อย
จ.ตรัง	อ.กันตัง	ต.กันตังใต้ ต.เกาะลิบง ต.นาเกลือ ต.บางสัก
	อ.ปะเหลียน	ต.ท่าข้าม ต.ทุ่งยาว ต.ลิพัง ต.สุโสะ
	อ.สิเกา	ต.เขาไม้แก้ว ต.ปอหิน ต.ไม้ฝาด
	อ.หาดสำราญ	ต.ตะเสะ ต.หาดสำราญ
จ.สตูล	อ.ท่าแพ	ต.สาคร
	อ.ทุ่งหว้า	ต.ขอนคลาน ต.ทุ่งบุหลัง ต.ทุ่งหว้า ต.นาทอน
	อ.เมืองสตูล	ต.คลองขุด ต.เจ๊ะบิลัง ต.ตันหยงโป ต.ตำมะลัง ต.ปยู
	อ.ละงู	ต.ปากน้ำ ต.ละงู ต.แหลมสน

หมายเหตุ : แสดงพื้นที่ดำเนินการที่เกี่ยวข้องเบื้องต้น โดยพิจารณาจากตำบลที่ติดชายฝั่งทะเลอันดามันในแต่ละจังหวัด

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

2. กลุ่มเป้าหมาย ประยุกต์ใช้แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 ของ สผ. ซึ่งจำแนกผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ ได้แก่ “กลุ่มผู้เสียประโยชน์” เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากโครงการในด้านลบทั้งทางตรงและทางอ้อม และ “กลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์” เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากโครงการในด้านบวกทั้งทางตรงและทางอ้อม ในการศึกษาคั้งนี้ กลุ่มประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการหมายถึง ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าของแปลงที่ดินผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและ/หรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในพื้นที่โครงการ รวมถึงผู้ที่อยู่อาศัย/ประกอบกิจการ ตามแนวเส้นทางโครงการ ซึ่งในขั้นตอนการศึกษาจะจำแนกผู้รับผลกระทบเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบทางตรง และกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบทางอ้อม

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่รับผิดชอบจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) เจ้าของโครงการ และกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา ผู้จัดทำรายงานการ

ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ซึ่งทั้งเจ้าของโครงการและผู้จัดทำรายงานฯ จะดำเนินการร่วมกันในทุกขั้นตอนของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่ทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้แก่ “คชก.” ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย โดย สผ.หรือหน่วยงานของรัฐตามที่ กก.วล. มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ทำหน้าที่ตรวจสอบรายงาน เอกสารที่เกี่ยวข้อง และเสนอความเห็นเบื้องต้นให้ คชก. พิจารณา และ “กก.วล.” ในกรณีที่โครงการ กิจการหรือการดำเนินการนั้นต้องขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

กลุ่มที่ 4 หน่วยงานราชการในระดับต่าง ๆ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้แทนหน่วยงานราชการส่วนกลาง และ ส่วนภูมิภาค หน่วยงานภายในจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี/องค์การบริหารส่วนตำบล) เป็นต้น

กลุ่มที่ 5 องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา และนักวิชาการอิสระ ซึ่งหมายถึง “องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ” ที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือองค์กรชุมชนที่สนใจหรือทำงานด้านสิ่งแวดล้อม หรือองค์กรพัฒนาเอกชน หรือกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตพื้นที่หรือเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ “สถาบันการศึกษา” ในระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ศึกษาหรือบริเวณใกล้เคียง และ “นักวิชาการอิสระ” รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและนักวิชาการต่าง ๆ

กลุ่มที่ 6 สื่อมวลชน ทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลาง

กลุ่มที่ 7 ประชาชนทั่วไป ที่สนใจและมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วม

ในแต่ละจังหวัดกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันไป โดยแสดงตัวอย่างกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โครงการเบื้องต้นตลอดแนวสายทาง ดังตารางที่ 8.3-2

ตารางที่ 8.3-2 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่โครงการเบื้องต้น

กลุ่มเป้าหมายหลัก	กลุ่มย่อย	รายละเอียดกลุ่มย่อย
1. ผู้ได้รับผลกระทบ	กลุ่มผู้เสียประโยชน์ที่ได้รับผลกระทบทางตรง/ทางอ้อม	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าของที่ดิน ที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้างตามแนวเส้นทางโครงการ - กลุ่มผู้ประกอบการค้า กิจกรรมตามแนวถนนโครงการ - หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ - กลุ่มพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวทางสิ่งแวดล้อม (ศาสนสถาน โรงเรียน โรงพยาบาล และชุมชนขนาดใหญ่)
	กลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนและผู้อยู่อาศัยบริเวณแนวเส้นทางโครงการ - ชุมชนที่อยู่บริเวณโดยรอบพื้นที่แนวเส้นทางโครงการ - ผู้ใช้รถใช้ถนน - ประชาชนทั่วไป - เจ้าของที่ดิน สิ่งปลูกสร้างตามแนวเส้นทางโครงการ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจังหวัด
2. เจ้าของโครงการและบริษัทที่ปรึกษา	เจ้าของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.)
	นิติบุคคลบริษัทที่ปรึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - บริษัท เอเซีย เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด - บริษัท เอ็ม เอ เอ คอนซัลแตนท์ จำกัด - บริษัท พีเอสเค คอนซัลแตนท์ จำกัด - บริษัท ปัญญา คอนซัลแตนท์ จำกัด - บริษัท ยูไนเต็ท แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด
3. ผู้ที่ทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	หน่วยงานผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย โดย สผ. หรือหน่วยงานของรัฐตามที่ กก.วล. มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. หน่วยงานราชการในระดับต่าง ๆ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ (6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)	<ul style="list-style-type: none"> - โยธาธิการและผังเมือง - เจ้าพนักงานที่ดิน - หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ท้องถิ่นจังหวัด - ท่องเที่ยวและกีฬา - พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - เกษตรจังหวัด - ประมงจังหวัด - แขวงทางหลวง - แขวงทางหลวงชนบท - ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา - ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ - หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า - ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานป่าไม้

ตารางที่ 8.3-2 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่โครงการเบื้องต้น (ต่อ)

กลุ่มเป้าหมายหลัก	กลุ่มย่อย	รายละเอียดกลุ่มย่อย
		<ul style="list-style-type: none"> - ผู้อำนวยการส่วนบริหารจัดการพื้นที่ป่าชายเลน - หัวหน้าศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล - นายแพทย์สาธารณสุข - ประชาสัมพันธ์จังหวัด - ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงฯ - ผู้บังคับการตำรวจภูธร - ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค - ผู้จัดการการประปาส่วนภูมิภาคสาขา
	ผู้นำชุมชน	ครอบคลุม 6 จังหวัด 24 อำเภอ 81 ตำบล (เฉพาะหมู่บ้าน/ชุมชนที่เกี่ยวข้อง) - กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน / กรรมการชุมชน / ประธานชุมชน
5. องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา และ นักวิชาการอิสระ	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรเอกชน / องค์กรพัฒนาเอกชน (ขึ้นทะเบียน หรือในพื้นที่) - สถาบันการศึกษา (ระดับอุดมศึกษา) นักวิชาการอิสระ 	ครอบคลุม 6 จังหวัด ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - หอการค้า - สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว - สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว - กลุ่มอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลน - ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม - สมาพันธ์ประมงพื้นบ้านภาคใต้ - สมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย - กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์ทะเล (อสทล.) - กลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ - กลุ่มจัดการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ - มหาวิทยาลัย (ในพื้นที่ 6 จังหวัด หรือพื้นที่ใกล้เคียง)
6. ประชาชน	ประชาชนผู้สนใจทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงแนวเส้นทาง - ประชาชนผู้สนใจทั่วไป
7. สื่อมวลชน	สื่อมวลชน	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อมวลชน

หมายเหตุ : กลุ่มเป้าหมายเบื้องต้น จะปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง
 ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

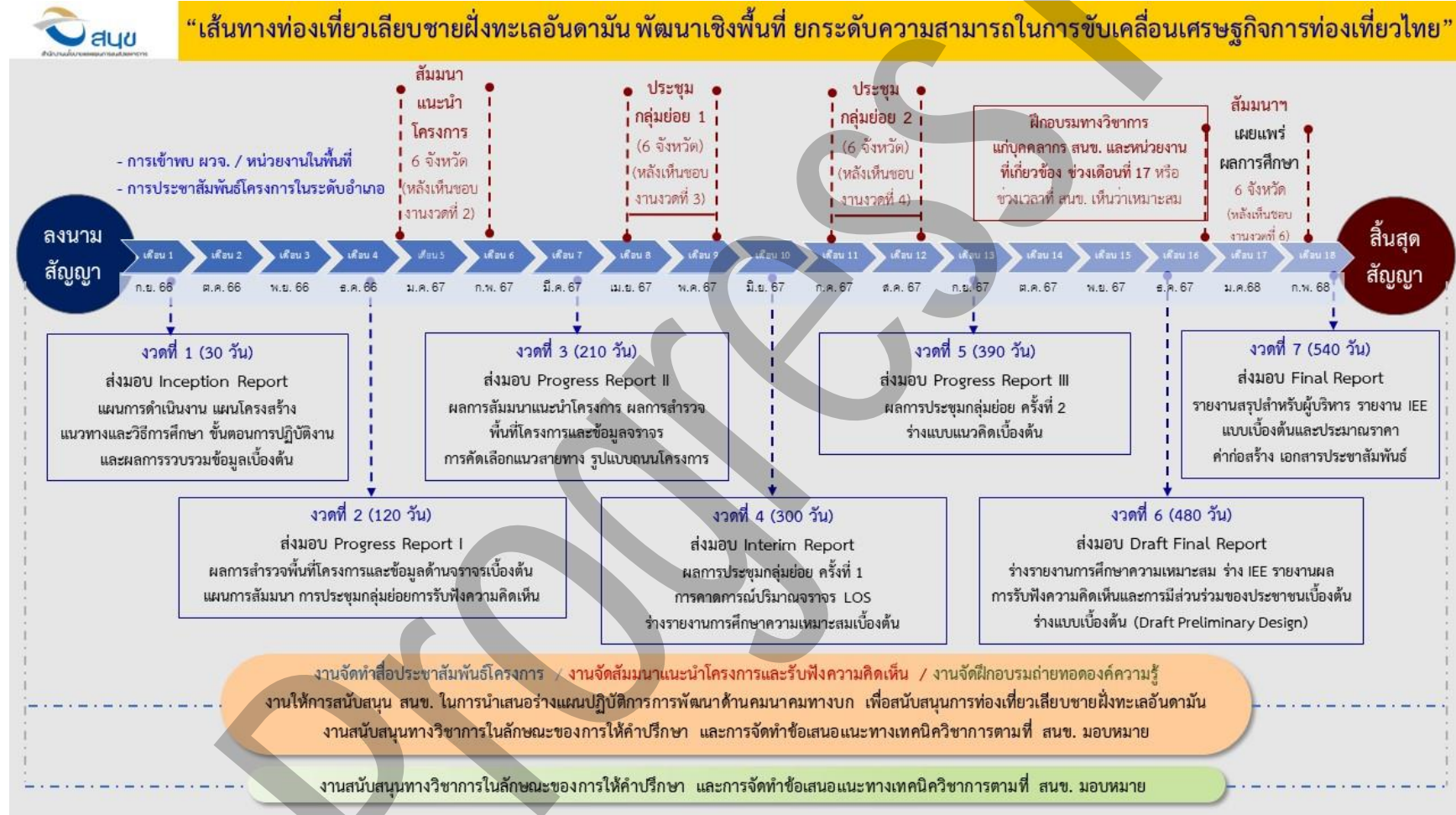
8.4 แนวทางการดำเนินงานและกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

แม้ว่าการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล จะจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) แต่การดำเนินกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่โครงการจะยึดหลักการสื่อสารเพื่อให้เกิดการโต้ตอบกัน (Interactive Communication) ผสมผสานกับวิธีการทางสังคมศาสตร์อื่น ๆ (สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา) ที่ให้ความสำคัญกับประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษาโครงการเป็นสำคัญ เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องทางตรงเหล่านี้ มีความเป็นเจ้าของ (Ownership) รู้และเข้าใจความต้องการและรายละเอียดของพื้นที่เป็นอย่างดี โดยมีเป้าหมายของการดำเนินงานว่า กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการพัฒนาโครงการ ขณะเดียวกัน การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้วยการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันที่ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน ส่งผลให้การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ

ของประเทศขยายตัว โดยต้องเกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด หากมีผลกระทบที่เกิดจากโครงการจะมีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมถึงมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับชุมชนบริเวณนั้นด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. งานจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. งานลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทางที่จะดำเนินโครงการ
3. งานดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations)
4. งานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ
5. งานจัดการสัมมนาแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็น มีหลายกิจกรรมที่มีเป้าหมายเพื่อประชาสัมพันธ์และเน้นย้ำสาระสำคัญของการพัฒนาจากหน่วยงานถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่ดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) ตรงกลุ่มเป้าหมาย ด้วยวิธีการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย (Stakeholders Analysis) เพื่อกำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่ม โดยแสดงภาพรวมของแผนงาน ดังรูปที่ 8.4-1 มีรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมมีดังนี้

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 8.4-1 ภาพรวมการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

8.4.1 งานจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

งานจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน พร้อมเสนอรูปแบบของการนำเสนอ และเอกสารประกอบการประชุมดังกล่าว ซึ่งในเบื้องต้นมีแนวทางหลักในการประชาสัมพันธ์โครงการ และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Relations & Participation Theme) คือ “เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน พัฒนาเชิงพื้นที่ ยกกระดับความสามารถในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจการท่องเที่ยวไทย”

8.4.2 งานลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทางที่จะดำเนินโครงการ

งานลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทางที่จะดำเนินโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากงานลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทางที่จะดำเนินโครงการมาทำการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย (Stakeholders Analysis) เพื่อจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน และใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน จะดำเนินการในรูปแบบของการให้ข้อมูลข่าวสารโครงการไปยังกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นศึกษาโครงการ โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารสองทาง (Two Ways Communication) ด้วยวิธีการปรึกษาหารือชุมชน (Dialogue) มีการเข้าพบหารืออย่างไม่เป็นทางการกับบุคคลสำคัญ (Key man) ในพื้นที่โครงการ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้นำทางความคิด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะมีความใกล้ชิดกับชุมชนที่อยู่ในพื้นที่โครงการ

สำหรับแนวสายทางโครงการในเบื้องต้น พิจารณาตามนโยบายของกระทรวงคมนาคม ซึ่งได้มอบหมายให้ สนข. ดำเนินการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น และออกแบบแนวคิดเบื้องต้นฯ ซึ่งเป็นแนวเส้นทางที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) ที่สามารถพัฒนาให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และการเดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ดึงดูดนักท่องเที่ยว นักเดินทางให้มาชื่นชมความงามของธรรมชาติตลอดแนวชายฝั่ง การลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทาง จึงเป็นขั้นตอนการสำรวจแนวเส้นทางโดยสังเขปและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยการทบทวนเอกสารเหตุผลความจำเป็นของโครงการ รูปแบบถนน องค์กรประกอบถนนที่ออกแบบ ลงพื้นที่สำรวจข้อมูลชุมชนตามแนวเส้นทาง แสวงหาช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตรวจสอบข้อมูลจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทั้งระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล เพื่อนำมาเป็นกรอบในการดำเนินงานในส่วนของการจัดการทำบัญชีรายชื่อเจ้าของที่ดินในเขตทางตามแนวถนนของโครงการ (ถ้ามี) โดยจะใช้ข้อมูลจากทีมสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลที่ดินตามแนวถนนของโครงการมาจัดทำบัญชีรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าของที่ดินที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ เพื่อประกอบการจัดประชุมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยในเบื้องต้นได้ กำหนดการจัดประชุมดังกล่าวไว้ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2566 (จะดำเนินการเพิ่มเติมเป็นระยะหากข้อมูลที่ได้รับยังไม่ครบถ้วน)

8.4.3 งานดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรับรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations)

งานดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรับรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ สร้างกระแสความได้เปรียบในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ของภาครัฐ ซึ่งในที่นี้หมายถึง สนข. โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่จำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์สร้างความรับรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ เข้าใจรายละเอียดโครงการในภาพรวม เพื่อต่อยอดไปสู่การสร้างอิทธิพล โน้มน้าว การตัดสินใจ และกระตุ้นการเข้ามามีส่วนร่วมต่อโครงการ อันจะยังประโยชน์ให้เกิดความร่วมมือและการพัฒนาร่วมกัน ดังนั้น สื่อประชาสัมพันธ์ จึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อความเข้าใจอันดี โดยที่ปรึกษาจะนำเสนอผ่านการกลั่นกรองจากบุคคลผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการมีส่วนร่วมและประชาสัมพันธ์ด้วยเนื้อหาสื่อที่ครอบคลุม เข้าถึงและเข้าใจกลุ่มเป้าหมายอย่างตรงประเด็น

ข้อมูลที่น่าเสนอจะเป็นการฉายภาพของการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในลักษณะของสาร (Message) ที่สะท้อนให้เห็นว่า สนข. (เจ้าของโครงการ) ได้ให้คุณค่าและตั้งใจพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ตลอดแนวเส้นทาง และเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น และเป็นระบบที่สนับสนุนการเดินทางในเชิงการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ รวมทั้งสามารถพัฒนาพื้นที่ให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่และการเดินทางท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ส่งผลให้การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของประเทศขยายตัว เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายไปยังกลุ่มเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์เพื่อเชิญชวน/ดึงดูดกลุ่มเป้าหมาย (Convince) สร้างการจดจำเรื่องการพัฒนาเชิงพื้นที่ตลอดเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล ตลอดจนกระตุ้นการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการ (Decision Making) โดยข้อมูลที่น่าเสนออย่างน้อย ประกอบด้วย เหตุผลความจำเป็น วัตถุประสงค์ สำคัญของโครงการ ผู้ดำเนินการ สถานที่ดำเนินการ ขั้นตอนและระยะเวลา ดำเนินการ ผลลัพธ์ งบประมาณและที่มาของงบประมาณ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยมีช่องทางการเผยแพร่ที่หลากหลายทั้ง Offline และ Online ทั้งนี้ต้องส่งให้ สนข. เห็นชอบก่อนเผยแพร่

การประชาสัมพันธ์สร้างความรับรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) ต่าง ๆ กำหนดให้มีการดำเนินการตลอดระยะเวลาการศึกษาโครงการ โดยจะประชาสัมพันธ์โครงการทุกเดือน (ทุกระยะ 30 วัน) และประชาสัมพันธ์ข่าวสารเพิ่มเติมเมื่อมีสถานการณ์/เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในพื้นที่เน้นช่องทางการประชาสัมพันธ์แบบออนไลน์ โดยใช้สื่อสาธารณะ เช่น เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ สนข. เว็บไซต์หน่วยงานในพื้นที่ เป็นต้น

8.4.4 งานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ

งานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและเข้าใจโครงการอย่างต่อเนื่อง

ตลอดระยะเวลาโครงการ ขณะเดียวกันเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี อันจะก่อให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ และ
กระแสการยอมรับในวงกว้าง โดยสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการมี ดังนี้

1. แผ่นพับเพื่อการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการในระดับอำเภอ และการสัมมนาแนะนำโครงการ
เป็นสื่อที่อธิบายสั้น ๆ ถึงประเด็นสำคัญ ที่สามารถสื่อสารและตอบคำถามได้ว่า what when why who
และ how โดยไม่มีเนื้อหาเกินความจำเป็นซึ่งโครงการกำหนดใช้สื่อในรูปแบบของแผ่นพับ (ขนาด A3
พับครึ่งเป็น A4 ชนิดกระดาษอาร์ตมัน 130 gsm.) สำหรับการเผยแพร่ข่าวสาร สารสำคัญต่าง ๆ
ในการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการในระดับอำเภอ (เดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2566) การจัดสัมมนาแนะนำ
โครงการฯ (เดือนมกราคม 2567) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I) (เดือนเมษายน 2567)
การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II) (เดือนสิงหาคม 2567) และการสัมมนาเผยแพร่ผลงาน
โครงการฯ (เดือนมกราคม 2568) โดยต้องมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการจัดประชุมและ
เอกสารประกอบการประชุมในแต่ละครั้ง

2. เอกสารประกอบการประชุม เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีอายุการใช้งานนาน
เนื้อหาในเอกสารประกอบการประชุมจะปรับเปลี่ยนตามความก้าวหน้าผลการศึกษาโครงการ โดยใช้ในการ
ประชุมต่าง ๆ ของโครงการ ได้แก่ การสัมมนาแนะนำโครงการฯ (เดือนมกราคม 2567) การประชุม
กลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I) (เดือนเมษายน 2567) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II)
(เดือนสิงหาคม 2567) และการสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการฯ (เดือนมกราคม 2568)

3. บอร์ดนิทรรศการ เป็นสื่อที่สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายและใช้สื่อสารข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
ผ่านการแสดงข้อมูลขนาดใหญ่ เช่น แผนที่ หรือแผนผังโครงการ และรูปภาพ ได้อย่างชัดเจน สามารถ
เน้นข้อมูลสาระสำคัญของโครงการได้อย่างดี โดยเนื้อหาสาระสำคัญ เช่น ความเป็นมาของโครงการ
วัตถุประสงค์ของโครงการ แนวทางการพัฒนา การออกแบบเบื้องต้น การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
โดยบอร์ดนิทรรศการ (ไวเนลโปร่งแสง ขนาดไม่เกินชั้นละ 10 ตารางเมตร) จะผลิตเพื่อใช้จัดแสดงใน
การประชุมต่าง ๆ ของโครงการ ได้แก่ การสัมมนาแนะนำโครงการฯ (เดือนมกราคม 2567) และการสัมมนา
เผยแพร่ผลงานโครงการฯ (เดือนมกราคม 2568) โดยต้องมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการจัดประชุมและ
เอกสารประกอบการประชุมในแต่ละครั้ง

4. ป้ายประชาสัมพันธ์/ป้ายโฆษณา มี 2 รูปแบบ คือ โปสเตอร์ ขนาด A3 พิมพ์ 4 สี เป็นสื่อที่ใช้ใน
การประกาศเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ เชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ (ก่อนการประชุม)
และสรุปผลการประชุม (หลังการประชุม) โดยจะปิดประกาศ ณ หน่วยงานราชการ และป้ายไวเนล ขนาด
กว้าง 1 เมตร ยาว 3 เมตร เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ในวงกว้างแก่ประชาชนผู้สนใจ หน่วยงาน และผู้สัญจร
ผ่านไปมาในพื้นที่ได้รับทราบข้อมูลโครงการ รวมทั้งเป็นช่องทางการเชิญเข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็น
ของประชาชนเช่นเดียวกับโปสเตอร์โครงการ โดยใช้ในการประชุมต่าง ๆ ของโครงการ ได้แก่ การสัมมนา
แนะนำโครงการฯ (เดือนมกราคม 2567) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I)
(เดือนเมษายน 2567) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II) (เดือนสิงหาคม 2567) และการสัมมนา
เผยแพร่ผลงานโครงการฯ (เดือนมกราคม 2568)

5. วิดีทัศน์ประชาสัมพันธ์โครงการ ความยาวไม่น้อยกว่า 3 นาที 30 วินาที เป็นการนำเสนอ
เนื้อเรื่อง/เล่าเรื่องตามวัตถุประสงค์หลักที่ตั้งเอาไว้ เพื่อตอบสนองกลยุทธ์ทางจิตวิทยา คือ การโน้มน้าว

การตัดสินใจ การยอมรับการศึกษาฯ โดยใช้ภาพเคลื่อนไหวทั้งภาพจริงและกราฟิกต่าง ๆ และมีเสียงบรรยายเสียงดนตรีประกอบ ช่วยสื่อความหมาย สร้างความเข้าใจสร้างความรู้สึกใกล้ชิดกับกลุ่มเป้าหมาย โดยสามารถนำมาเผยแพร่ซ้ำได้หลายครั้งเพราะมีความคงที่ของเนื้อหา ทำให้ผู้ชมจดจำสาระสำคัญที่ต้องการสื่อสารประทับใจ และอาจเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจตามที่สื่อวิดิทัศน์นำเสนอได้

- 1) วิดิทัศน์ ชุดที่ 1 สำหรับการสัมมนาแนะนำโครงการ จำนวน 1 เรื่อง (เดือนมกราคม 2567)
- 2) วิดิทัศน์ ชุดที่ 2 สำหรับการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 จำนวน 6 เรื่อง (รายจังหวัด) (เดือนสิงหาคม 2567)
- 3) วิดิทัศน์ ชุดที่ 3 สำหรับการสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการ จำนวน 1 เรื่อง (เดือนมกราคม 2568)
- 4) วิดิทัศน์ ชุดที่ 4 สำหรับนำเสนอผลการศึกษาสำหรับผู้บริหารกระทรวงคมนาคม จำนวน 1 เรื่อง (เดือนกุมภาพันธ์ 2568)

8.4.5 งานจัดการสัมมนาแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็น (งานจัดประชุม หรือฝึกอบรม หรือสัมมนา เพื่อแนะนำโครงการ และรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง และงานประชาสัมพันธ์โครงการ)

การสัมมนาแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็น จะต้องมีผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการด้านประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ร่วมให้ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบขั้นตอนการศึกษาและผลการศึกษาที่เป็นไปได้ในเชิงวิชาการ ได้รับการยอมรับ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องลดความขัดแย้งและผลกระทบที่อาจจะเกิดกับชุมชนและสถานที่อันไหนทางสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ศึกษาโครงการให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด โดยกิจกรรมในงานจัดการสัมมนาแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วย

8.4.5.1 การลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการระดับอำเภอที่เส้นทางโครงการผ่าน

การลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการระดับอำเภอที่เส้นทางโครงการผ่านนั้น โครงการจะให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นศึกษาโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจ หรือเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการรับรู้และปฏิกิริยาของคนในพื้นที่ศึกษาโครงการ โดยจะดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 เป็นสำคัญ ในลักษณะของการสื่อสารสองทาง (Two Ways Communication) หรือดำเนินการควบคู่กับการลงพื้นที่เพื่อสำรวจแนวสายทางที่จะดำเนินโครงการ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงข้อมูลโครงการ เตรียมความพร้อมชุมชนก่อนการสัมมนาแนะนำโครงการฯ หรือเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการรับรู้ และปฏิกิริยาของคนในพื้นที่ต่อการพัฒนาโครงการ รวมถึงขอรับคำแนะนำอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับผู้นำหรือกลุ่มต่าง ๆ ที่ควรเข้าพบ เพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมายและแนวทางการบริหารจัดการในกระบวนการมีส่วนร่วมที่สอดคล้องกับโครงการอย่างแท้จริง ซึ่งดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการเชิงคุณภาพไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) การสนทนากลุ่ม (Focus group) และการสังเกต รวมทั้งรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ (เบื้องต้น) ข้อเสนอแนะต่อโครงการ

การลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการระดับอำเภอที่เส้นทางโครงการผ่าน กำหนดไว้ 5 กิจกรรม ดำเนินการในแต่ละช่วง เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2567 (จะดำเนินการเพิ่มเติมเป็นระยะ เมื่อมีสถานการณ์/เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในพื้นที่)

8.4.5.2 การสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

การสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 6 ครั้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลรายละเอียดโครงการ เช่น ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโครงการ แนวทางการศึกษา วิธีการดำเนินงาน แผนการดำเนินงาน เป็นต้น ควบคู่กับการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาปรับปรุงแนวทางการศึกษาต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และตอบเป้าประสงค์ของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว โดยมีรูปแบบการนำเสนอโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panels) ซึ่งเป็นวิธีการให้ข้อมูลที่อยู่ที่กลางระหว่างการบรรยายสรุป (briefing session) และการประชุมเพื่อให้ข้อมูลกับสาธารณะ (public information meeting) โดยการมีผู้นำเสนอหลายท่าน จากหลายมิติการศึกษา รวมทั้งเปิดให้มีการซักถามวิทยากรและอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่สนใจ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 80 คน กลุ่มเป้าหมาย 7 กลุ่มตามแนวทางฯ สม. กำหนดดำเนินการเดือนมกราคม 2567 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบรายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 1

8.4.5.3 การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I)

การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอความก้าวหน้าของการศึกษาด้านวิศวกรรม แผนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการฯ ให้ผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งเป็นผู้นำชุมชน ประชาชนในพื้นที่โครงการ ภาคธุรกิจ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้รับและร่วมนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อคิดเห็นต่อโครงการ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 40 คน กลุ่มเป้าหมายในระดับอำเภอ/ตำบล/ผู้ได้รับผลกระทบในพื้นที่ตามแนวสายทาง กำหนดดำเนินการเดือนเมษายน 2567 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบรายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 2

8.4.5.4 การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II)

การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน สิ่งแวดล้อม ฯ พร้อมเปิดเวทีรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 40 คน กลุ่มเป้าหมายในระดับอำเภอ/ตำบล/ผู้ได้รับผลกระทบในพื้นที่ตามแนวสายทาง กำหนดดำเนินการเดือนสิงหาคม 2567 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบรายงานฉบับกลาง

8.4.5.5 การสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

การสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอร่างผลการศึกษาคความเหมาะสม ร่างการออกแบบแนวคิดเบื้องต้น ร่างผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างการศึกษาด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงผลการศึกษาและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง

กับความต้องการของพื้นที่และตอบเป้าประสงค์ของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว โดยมีรูปแบบการนำเสนอเช่นเดียวกับการสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 80 คน กลุ่มเป้าหมาย 7 กลุ่ม ตามแนวทางฯ สผ. กำหนดดำเนินการเดือนมกราคม 2568 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบร่างรายงานฉบับสมบูรณ์

นอกจากกิจกรรมในงานจัดการสัมมนาแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็นทั้ง 5 กิจกรรมแล้วยังมีกิจกรรมเพิ่มเติม คือ การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย (Stakeholders Analysis) เพื่อสนับสนุนให้การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและแนวทางการบริหารจัดการในกระบวนการมีส่วนร่วมที่สอดคล้องกับโครงการอย่างแท้จริง

8.5 การสนับสนุนและจัดทำข้อเสนอแนะทางเทคนิควิชาการที่เกี่ยวข้อง การถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Knowhow Transfer) การถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อโครงการ

8.5.1 งานสนับสนุนทางวิชาการในลักษณะของการให้คำปรึกษา และการจัดทำข้อเสนอแนะทางเทคนิค วิชาการตามที่ สนข. มอบหมาย

ที่ปรึกษาจะให้การสนับสนุนทางวิชาการในลักษณะของการให้คำปรึกษา และจัดทำข้อเสนอแนะทางเทคนิค วิชาการตามที่ สนข. มอบหมายจำนวนไม่น้อยกว่า 8 เรื่อง

8.5.2 งานถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Knowhow Transfer) และเทคโนโลยี (Technology Transfer) ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ที่ปรึกษาจะถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Knowhow Transfer) และเทคโนโลยี (Technology Transfer) ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ พัฒนาทักษะเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องให้กับเจ้าหน้าที่ สนข. ในลักษณะการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องกัน (Counter Part) ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาด้านจรรยาบรรณ การคัดเลือกแนวเส้นทาง การออกแบบด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม การวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจการเงิน การศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดทำแผนงานโครงการ

8.5.3 งานจัดฝึกอบรมการถ่ายทอดองค์ความรู้/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

การจัดฝึกอบรมการถ่ายทอดองค์ความรู้/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับโครงการ ให้กับเจ้าหน้าที่ สนข. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจ และระดมความเห็น จำนวน 1 ครั้ง โดยการฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติงานภาคสนามในพื้นที่โครงการภายใน 510 วัน นับแต่วันปฏิบัติงาน (กำหนดไว้เดือนมกราคม 2568) หรือในช่วงเวลาที่ สนข. พิจารณาว่า เหมาะสม โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน และผู้เข้าฝึกอบรมจำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน โดยงานจัดฝึกอบรมการถ่ายทอดองค์ความรู้/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาดังกล่าว จะดำเนินการในพื้นที่โครงการ และภายใต้แนวทางหลักในการประชาสัมพันธ์โครงการ และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Relations & Participation Theme) ที่ว่า “เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน พัฒนาเชิงพื้นที่ ยกกระดับความสามารถในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจการท่องเที่ยวไทย” ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นและต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการศึกษาของโครงการ

ส่วนรูปแบบของกิจกรรมจะเป็นการดำเนินการในรูปแบบผสมผสาน (Hybrid) ระหว่างการนำเสนอ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panels) การระดมความคิดเห็น (Brain storming) และการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความคิดเห็นต่อองค์ความรู้/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอย่างอิสระเสรี

8.5.4 งานให้การสนับสนุน สนข. ในการนำเสนอร่างแผนปฏิบัติการการพัฒนาด้านคมนาคมทางบกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

ที่ปรึกษาจะจัดฝึกอบรมการถ่ายทอดองค์ความรู้/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารั้งนี้ให้กับเจ้าหน้าที่ สนข. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับโครงการจำนวน 1 ครั้ง โดยฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติงานภาคสนามในพื้นที่โครงการภายใน 510 วัน นับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติงาน หรือช่วงเวลา ที่ สนข. พิจารณาว่าเหมาะสม โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน และผู้ร่วมฝึกอบรมจำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน

8.6 ความก้าวหน้าของงานจัดทำแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการแผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำหรับแนวทางและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน ในโครงการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล หรือโครงการอันดามันริเวียร่า มีรายละเอียดของแผนที่สอดคล้องกับแนวทางหลักในการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Relations & Participation Theme) คือ “เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน พัฒนาเชิงพื้นที่ ยกกระดับความสามารถในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจการท่องเที่ยวไทย” ซึ่งตลอดระยะเวลาการศึกษาโครงการจะมีกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกิจกรรมการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ประชุมระดับอำเภอ เพื่อให้กลุ่มคนที่มีความกังวลหรือเห็นต่างเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในโครงการ ไม่ถูกทอดทิ้ง และเป็นหนึ่งส่วนของการพัฒนาโครงการ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองจังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ โดยเชิญชวนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มโครงการ ในลักษณะร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์ เพื่อสร้างความรู้สึกที่ตนเองได้เข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการและการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว

8.6.1 ความก้าวหน้าของงานจัดทำแนวทางดำเนินงาน

1) ดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 และประยุกต์ใช้แนวทางการมีส่วนร่วมตามประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (สผ.) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2566

2) เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกลุ่มคนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงการ การดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนต้องครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามแนวทาง สผ. (2566) ที่มีการประยุกต์ใช้ในโครงการ ดังนี้

- (1) ผู้ได้รับผลกระทบ (กลุ่มผู้เสียประโยชน์ และกลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์)
- (2) หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดทำรายงานฯ
- (3) หน่วยงานที่ทำหน้าที่พิจารณารายงานฯ
- (4) หน่วยงานราชการในระดับต่าง ๆ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น)
- (5) กลุ่มองค์กรเอกชน กลุ่มอนุรักษ์ สถาบันการศึกษา และนักวิชาการอิสระ
- (6) สื่อมวลชน
- (7) ประชาชนทั่วไป

3) ดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของการศึกษา ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการในการศึกษาทบทวนผลการศึกษาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านคมนาคมทางบกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน การศึกษาด้านการขนส่งและจราจร การคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบของถนนโครงการเบื้องต้น การออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) และศึกษาความเหมาะสมทางวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน และสิ่งแวดล้อมของโครงการ (Feasibility Study) เส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน การจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design) และประมาณราคามูลค่าโครงการ การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาด้านคมนาคมทางบกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน

4) รูปแบบกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนจะให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจต่อโครงการ ที่มีงานสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) ที่มีการเข้าถึงกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ สร้างกระแสความได้เปรียบในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ของภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนไปสู่การสร้างอิทธิพลทางความคิด โน้มน้าวการตัดสินใจ และกระตุ้นการเข้ามามีส่วนร่วมต่อโครงการ อันจะยังประโยชน์ให้เกิดความร่วมมือและการพัฒนาร่วมกัน ผ่านกิจกรรมการสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 6 จังหวัด การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II) และการสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 6 จังหวัด ควบคู่กับการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ประชุมระดับอำเภอ โดยเปิดช่องทางการรับฟังความคิดเห็นทั้งแบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องและเข้าถึงได้ตลอดเวลา

5) สื่อที่ใช้ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เอกสารประกอบการประชุม วิดีทัศน์ประชาสัมพันธ์โครงการ แผ่นพับ บอร์ดนิทรรศการ ป้ายประชาสัมพันธ์ (ขนาด A3 พิมพ์ 4 สี และป้ายไวเนล ขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 3 เมตร)

8.6.2 ความก้าวหน้าของงานจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

รายละเอียดของแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ แผนการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน มีดังนี้

1) การลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการระดับอำเภอที่เส้นทางโครงการผ่าน หรือการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ระดับอำเภอ/จังหวัด

(1) วัตถุประสงค์

- เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอโดยให้ข้อมูลหรือชี้แจงข้อมูลโครงการให้กับประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Public Information) ในประเด็นรายละเอียดโครงการ ความก้าวหน้าของการศึกษาทั้งด้านวิศวกรรม เศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และผลการศึกษา
- เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อโครงการ (เบื้องต้น) และหารือเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการรับรู้
- เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินปฏิกิริยาและการรับรู้ของคนในพื้นที่ต่อการพัฒนาโครงการ

(2) รูปแบบการดำเนินการ เข้าพบผู้มีส่วนได้ส่วนเสียครอบคลุมตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สิงหาคม, 2566) ด้วยเทคนิควิธีการเชิงคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) การปรึกษาหารือ (Dialogue) การสนทนากลุ่ม ฯ ในลักษณะของการสื่อสารสองทาง (Two Ways Communication) โดยพิจารณาสถานที่ให้มีความเหมาะสมและอำนวยความสะดวกต่อกลุ่มเป้าหมาย

(3) กลุ่มเป้าหมาย ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ในจังหวัด/อำเภอที่เส้นทางโครงการผ่าน เช่น นายอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำทางความคิดเห็น ประชาชนชาวบ้าน เป็นต้น

(4) ระยะเวลาดำเนินการ เดือนที่ 1 ตลอดระยะเวลาศึกษาโครงการฯ ซึ่งกำหนดการปฏิบัติงานเบื้องต้นได้ออกเป็น 6 ช่วง ดังนี้

ตารางที่ 8.6-1 กำหนดการปฏิบัติงานการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ

ช่วงที่	กิจกรรม	การดำเนินการ
1	การเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัด	- วันที่ 25 - 27 ต.ค. 2566 - วันที่ 31 ต.ค. - 2 พ.ย. 2566 (ดำเนินการแล้ว)
2	การเข้าพบนายอำเภอ	- วันที่ 26 ก.พ. - 1 มี.ค. 2567 - วันที่ 4-8 มี.ค. 2567
3	การแทรกวาระประจำเดือนของอำเภอ ครั้งที่ 1	- วันที่ 6 - 10 พ.ค. 2567 และ - วันที่ 13 - 17 พ.ค. 2567
4	การเข้าพบกลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวริมชายหาดและกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ ครั้งที่ 1	- วันที่ 22 - 24 ก.ค. 67 และ - วันที่ 29 ก.ค. - 2 ส.ค. 67
5	การแทรกวาระประจำเดือนของอำเภอ ครั้งที่ 2	- วันที่ 6 - 10 ม.ค. 2568 และ - วันที่ 13-17 ม.ค. 2568

ตารางที่ 8.6-1 กำหนดการปฏิบัติงานการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ (ต่อ)

ช่วงที่	กิจกรรม	การดำเนินการ
6	การเข้าพบกลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยววิม ชายหาดและกลุ่มต่าง ๆ ครั้งที่ 2	- วันที่ 7-11 ต.ค. 2567 - วันที่ 14-18 ต.ค. 2567
7	กิจกรรมอื่น ๆ - คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหา ทางเศรษฐกิจ (กรอ.) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน - คณะอนุกรรมการจัดการระบบจราจรทางบกจังหวัด (อจร.) ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	

(5) **ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ** กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบและเข้าใจรายละเอียดโครงการ ความก้าวหน้าของการศึกษา ผลการศึกษาฯ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลพื้นที่ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

(6) **การนำไปใช้** ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้ตลอดระยะเวลาศึกษาโครงการ จะนำไปพิจารณาประกอบการปรับปรุงกรอบแนวทางการศึกษา การคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบของถนนโครงการเบื้องต้น การออกแบบแนวคิดเบื้องต้น (Conceptual Design) การจัดทำแบบเบื้องต้น (Preliminary Design) การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ๆ ให้มีความเป็นไปได้ทางวิชาการ ตอบโจทย์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่

2) การสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

(1) วัตถุประสงค์

- เพื่อประชาสัมพันธ์และชี้แจงข้อมูลรายละเอียดโครงการ เช่น ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโครงการ แนวทางการศึกษา วิธีการดำเนินงาน แผนการดำเนินงาน เป็นต้น ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ
- เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อขอบเขตแนวทางการศึกษาโครงการ ตลอดจนความต้องการของพื้นที่ อันนำไปสู่การปรับปรุงขอบเขตและแผนการศึกษาของโครงการที่ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น

(2) **รูปแบบการดำเนินการ** จัดสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 6 ครั้ง มีการนำเสนอโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panels) ซึ่งเป็นวิธีการให้ข้อมูลที่อยู่ที่กึ่งกลางระหว่างการบรรยายสรุป (Briefing session) และการประชุมเพื่อให้ข้อมูลกับสาธารณะ (Public information meeting) โดยการมีผู้นำเสนอหลายท่านจากส่วนงานต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้มีการซักถามวิทยากรและอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่สนใจ

(3) **กลุ่มเป้าหมาย** ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สิงหาคม, 2566) ที่นำมาประยุกต์ใช้ในโครงการ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 80 คน

(4) **ระยะดำเนินการ** เดือนที่ 5 เดือนมกราคม 2567 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบ รายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 1

(5) **ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ** ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบและเข้าใจรายละเอียดการดำเนิน โครงการ มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเบื้องต้น สภาพปัญหาที่ประสบในปัจจุบัน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการศึกษาโครงการ

(6) **การนำไปใช้** ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุม จะนำไปพิจารณาประกอบ ในการปรับปรุงแนวทางการศึกษาของโครงการ โดยเฉพาะแนวคิดขอบเขตและวิธีการศึกษา ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ต่อไป

3) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I)

(1) วัตถุประสงค์

- เพื่อนำเสนอความก้าวหน้าของการศึกษาด้านวิศวกรรม แผนการศึกษาผลกระทบ สิ่งแวดล้อมของโครงการฯ ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ
- เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียร่วมพิจารณาคัดเลือกแนวสายทางและรูปแบบของถนน โครงการเบื้องต้น
- เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความก้าวหน้าของการศึกษาของโครงการ อันนำไปสู่การปรับปรุงแนวทางการศึกษาของโครงการที่ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน มีความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น

(2) **รูปแบบการดำเนินการ** จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในระดับพื้นที่ศึกษา เพื่อเป็น การอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าร่วมประชุมของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่

(3) **กลุ่มเป้าหมาย** ให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในระดับพื้นที่ตามแนวสายทาง ประกอบด้วย กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ นายอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ประกอบการริมทะเล ฯ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 40 คน

(4) **ระยะดำเนินการ** เดือนที่ 8 เดือนเมษายน 2567 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบ รายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 2

(5) **ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ** ผู้ร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและ ความต้องการแก้ปัญหาของพื้นที่ และร่วมพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมในการพัฒนาโครงการ

(6) **การนำไปใช้** ประเด็นสำคัญที่ได้จากข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้เข้าร่วมประชุม จะนำมาประกอบการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของพื้นที่ศึกษาโครงการ รวมทั้งนำมา ประกอบการวางแผนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II)

(1) วัตถุประสงค์

- เพื่อนำเสนอร่างผลการศึกษาคือความเหมาะสมเบื้องต้นด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ การเงิน ฯ รวมทั้งผลการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ

- เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสงสัยจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนารายละเอียดการศึกษาที่ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

(2) รูปแบบการดำเนินการ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในระดับพื้นที่ศึกษา เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าร่วมประชุมของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่

(3) กลุ่มเป้าหมาย ให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับพื้นที่ตามแนวสายทาง ประกอบด้วย กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ นายอำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ประกอบการริมทะเล ฯ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 40 คน

(4) ระยะเวลาดำเนินการ เดือนที่ 11 เดือนกรกฎาคม 2567 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบ รายงานฉบับกลาง

(5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผู้ร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นต่อผลการคัดเลือกที่ตั้งโครงการ และรูปแบบการพัฒนาโครงการที่มีความเหมาะสม และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำข้อคิดเห็นมาปรับปรุงร่างรายงานฉบับสุดท้าย

(6) การนำไปใช้ ประเด็นสำคัญที่ได้จากข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้เข้าร่วมประชุม จะนำมาประกอบการปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ต่อไป

5) การสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

(1) วัตถุประสงค์

- เพื่อนำเสนอร่างผลการศึกษาความเหมาะสม ร่างการออกแบบแนวคิดเบื้องต้น ร่างผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

- เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสงสัยจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผลการศึกษาที่ครบถ้วน สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งตอบโต้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน

(2) รูปแบบการดำเนินการ จัดสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 6 ครั้ง มีการนำเสนอโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panels) ซึ่งเป็นวิธีการให้ข้อมูลที่อยู่ที่กึ่งกลางระหว่างการบรรยายสรุป (Briefing session) และการประชุมเพื่อให้ข้อมูลกับสาธารณะ (Public information meeting) โดยการมีผู้นำเสนอหลายท่านจากส่วนงานต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้มีการซักถามวิทยากร และอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่สนใจ

(3) กลุ่มเป้าหมาย ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มกราคม, 2562) ที่นำมาประยุกต์ใช้ในโครงการ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครั้งละ 80 คน

(4) ระยะเวลาดำเนินการ เดือนที่ 17 เดือนมกราคม 2568 ภายหลังจากที่ สนข. พิจารณาเห็นชอบ ร่างรายงานฉบับสุดท้าย

(5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบผลการศึกษาด้านวิศวกรรม เศรษฐศาสตร์ การเงิน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ

สิ่งแวดล้อม รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำข้อคิดเห็นมาปรับปรุงรายงานฉบับสุดท้าย ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

(6) การนำไปใช้ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุม จะนำไปพิจารณาประกอบในการปรับปรุงรายงานฉบับสุดท้ายให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่อไป

สรุปรายละเอียดของการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ดังตารางที่ 8.6-2

ตารางที่ 8.6-2 รายละเอียดของการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ลำดับ	กิจกรรม	หน่วย	จำนวน (หน่วย)	จำนวน (คน)	รวม (คน)	เนื้อหาการนำเสนอ	กลุ่มเป้าหมาย	สื่อประชาสัมพันธ์
1.	การลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการระดับอำเภอที่เส้นทางโครงการผ่านหรือการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ระดับอำเภอ/จังหวัด	วัน	120	-	-	- แนะนำคณะทำงาน - ความเป็นมาของโครงการ - วัตถุประสงค์ - พื้นที่และขอบเขตการศึกษา แนวทางการศึกษา ความเหมาะสมโครงการ - ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ - แผนการดำเนินงาน	- ผู้ว่าราชการจังหวัด - นายอำเภอ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง - กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน - ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ริมชายหาด - กลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่	- แผ่นพับ
2.	การสัมมนาแนะนำโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	ครั้ง	6	80	480	- ความเป็นมาของโครงการ - วัตถุประสงค์ - พื้นที่และขอบเขตการศึกษา แนวทางการศึกษา ความเหมาะสมโครงการ - ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ - แผนการดำเนินงาน - แนวทางประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อม - การดำเนินการมีส่วนร่วม ของประชาชน - การดำเนินงานในขั้นต่อไป	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็น 7 กลุ่ม ตามแนวทางของ สผ. ที่ได้ ประยุกต์ใช้	- โปสเตอร์/ไวนิลประชาสัมพันธ์ - วีดิทัศน์ - เอกสารประกอบการนำเสนอ - เอกสารประกอบการประชุม - แผ่นพับ - บอร์ดนิทรรศการ - แบบสอบถามความคิดเห็น

ตารางที่ 8.6-2 รายละเอียดของการประชาสัมพันธ์โครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม	หน่วย	จำนวน (หน่วย)	จำนวน (คน)	รวม (คน)	เนื้อหาการนำเสนอ	กลุ่มเป้าหมาย	สื่อประชาสัมพันธ์
3.	การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 (Focus Group I)	ครั้ง	6	40	240	- ความก้าวหน้าของการศึกษาด้านวิศวกรรม - แผนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ	- กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ - นายอำเภอ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง - กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน - ผู้ประกอบการริมทะเล ฯ	- โปสเตอร์/ไวเนลประชาสัมพันธ์ - เอกสารประกอบการนำเสนอ - เอกสารประกอบการประชุม - แผ่นพับ - บอร์ดนิทรรศการ - แบบสอบถามความคิดเห็น
4.	การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2 (Focus Group II)	ครั้ง	6	40	240	- แนวสายทางและรูปแบบของถนนโครงการเบื้องต้น - ผลการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ	- กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ - นายอำเภอ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง - กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน - ผู้ประกอบการริมทะเล ฯ	- โปสเตอร์/ไวเนลประชาสัมพันธ์ - เอกสารประกอบการนำเสนอ - เอกสารประกอบการประชุม - แผ่นพับ - บอร์ดนิทรรศการ - แบบสอบถามความคิดเห็น
5.	การสัมมนาเผยแพร่ผลงานโครงการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	ครั้ง	6	80	480	- ร่างแบบเบื้องต้น (Draft Preliminary Design) - ผลการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานฯ - ผลการดำเนินการมีส่วนร่วมของประชาชน - มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้เสียเป็น 7 กลุ่มตามแนวทางของ สผ. ที่ได้ประยุกต์ใช้	- โปสเตอร์/ไวเนลประชาสัมพันธ์ - วีดิทัศน์ - เอกสารประกอบการนำเสนอ - เอกสารประกอบการประชุม - แผ่นพับ - บอร์ดนิทรรศการ - แบบสอบถามความคิดเห็น

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

8.6.3 ความก้าวหน้าของงานดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรับรู้ความเข้าใจ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) โดยกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการขนส่งและจราจร พื้นที่ 2 สำนักส่งเสริมระบบการขนส่งและจราจรในภูมิภาค (สสภ.) พร้อมด้วยผู้จัดการโครงการผู้เชี่ยวชาญด้านการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม และเจ้าหน้าที่โครงการ ขอความอนุเคราะห์เข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ (กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน) ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล รายละเอียดกำหนดการ ดังตารางที่ 8.6-3 เพื่อแนะนำประชาสัมพันธ์โครงการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดระนอง - จังหวัดสตูล บรรยายภาพการเข้าพบ ดังรูปที่ 8.6-1

ตารางที่ 8.6-3 กำหนดการการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ

วันที่	เวลา	สถานที่	การเข้าพบ
วันพุธที่ 25 ตุลาคม 2566	10.00 น.	ห้องประชุมมูหน้า ชั้น 4 ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต	นายโสภณ สุวรรณรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
วันพฤหัสบดีที่ 26 ตุลาคม 2566	10.00 น.	ห้องประชุมดีบุก ศาลากลางจังหวัดพังงา	นางสาวนิรชา บัณฑิตยชาติ รองผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
วันศุกร์ที่ 27 ตุลาคม 2566	10.00 น.	ห้องประชุมอินทนิล ชั้น 4 ศาลากลางจังหวัดระนอง	นายราชนัน มีน้อย รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
วันอังคารที่ 31 ตุลาคม 2566	10.00 น.	ห้องรับรองราชสีห์ ชั้น 4 ศาลากลางจังหวัดกระบี่	นายสมชาย หาญภักดีปฏิมา รองผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
วันพุธที่ 1 พฤศจิกายน 2566	10.00 น.	ห้องศรีตรัง ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดตรัง	นายทรงกลด สว่างวงศ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
วันพฤหัสบดีที่ 2 พฤศจิกายน 2566	10.00 น.	ห้องประชุมวัฒนธรรมโกเมร ชั้น 4 ศาลากลางจังหวัดสตูล	นายชาติรี ณ ถลาง รองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

การเข้าพบนายโสภณ สุวรรณรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

การเข้าพบนางสาวนิรชา บัณฑิตยชาติ รองผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

การเข้าพบนายราชัน มีน้อย รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 8.6-1 บรรยากาศการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ

นายสมชาย หาญภักดีปฏิมา รองผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

นายทรงกลด สว่างวงศ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

นายชาติรี ณ ถลาง รองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566

รูปที่ 8.6-1 บรรยายภาพการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ (ต่อ)

สรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนในพื้นที่ศึกษาโครงการ
ดังตารางที่ 8.6-4

ตารางที่ 8.6-4 สรุปประเด็นจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

จังหวัด	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ
ภูเก็ต	<p>1. หากสามารถยกระดับจังหวัดภูเก็ตเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ โครงการนี้จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวที่สะดวกและรวดเร็วมากขึ้นเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้สูงขึ้นกว่าปัจจุบัน</p> <p>2. หากมีการพัฒนาโครงการอันดามันริเวียร่าในอนาคต ขอให้ สนข. พิจารณาและดำเนินการพัฒนาให้แล้วเสร็จภายในครั้งเดียว เพื่อลดผลกระทบด้านการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ</p> <p>3. เสนอแนะให้มีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวโครงการอันดามันริเวียร่ากับเส้นทางหลักในพื้นที่และควรมีการปรับปรุงเส้นทางเดิมในพื้นที่ให้มีการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมด้วย อีกทั้งเสนอแนะให้ออกแบบโดยคำนึงถึงธรรมชาติและทรัพยากรชายฝั่งเป็นสำคัญ</p>
พังงา	<p>1. ขอให้ที่ปรึกษาทบทวนโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากแขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเป็นต้น เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาแนวเส้นทางที่มีความเหมาะสมเบื้องต้น และนำเสนอให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมพิจารณาความเป็นไปได้ต่อไป</p> <p>2. เสนอแนะให้พิจารณาการปรับปรุงเส้นทางเดิมในพื้นที่ร่วมกับการศึกษาความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันเส้นใหม่ตามวัตถุประสงค์โครงการ อีกทั้งขอให้คำนึงถึงเรื่องการระบายน้ำในช่วงฝนตกหนัก ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับพื้นที่เขาหลัก</p> <p>3. พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดพังงาอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตป่าสงวน รวมถึงการประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม กระบวนการพิจารณาและขออนุญาตเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีหลายขั้นตอน อีกทั้งแนวเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันเบื้องต้นช่วงหาดนาใต้ถึงหาดบางขวัญ มีความเป็นไปได้น้อย เนื่องจากพื้นที่ชายฝั่งเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมสำหรับเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่</p>
ระนอง	<p>1. ขอให้โครงการอันดามันริเวียร่าพิจารณาศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวอันดามันริเวียร่า ให้ครอบคลุมพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามันทั่วทั้งจังหวัดระนอง เช่น ท่าเรือระนอง คอคอดกระ เป็นต้น และเชื่อมต่อเป็นแนวเส้นทาง 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ นอกจากนี้ หากมีการพัฒนาโครงการในอนาคต จังหวัดสามารถพัฒนาต่อยอดด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวได้ เพราะแนวเส้นทางอันดามันริเวียร่าจะสนับสนุนให้มีการเปิดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว บางช่วงถนนทำหน้าที่เป็นแนวป้องกันเพื่อความมั่นคงของประเทศได้</p> <p>2. ขอให้มีการพิจารณาปรับปรุงถนนเพชรเกษม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4) โดยเพิ่มเติมโครงข่ายถนนบริเวณตอนเหนือของอำเภอละอุ่น และปรับปรุงถนนเดิมช่วงเชื่อมต่อจังหวัดระนอง - พังงารวมทั้งปรับปรุงการจราจรภายในจังหวัดระนองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น</p>

ตารางที่ 8.6-4 สรุปประเด็นจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญของแต่ละจังหวัด (ต่อ)

จังหวัด	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ
ระนอง (ต่อ)	3. เนื่องจากพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามันช่วงจังหวัดระนอง มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า การทำถนนใหม่ ต้องประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) และขออนุญาตหลายขั้นตอน หรือแม้แต่การปรับปรุงถนนเดิมก็ยังไม่สามารถดำเนินการได้ จึงมีความห่วงกังวลว่าอาจจะทำให้โครงการเกิดความล่าช้าหรืออาจไม่เกิดขึ้น ซึ่งขอให้ศึกษากฎหมายและขั้นตอนทางกฎหมายเพื่อให้สามารถพัฒนาโครงการในพื้นที่ระนองได้
กระบี่	1. จังหวัดกระบี่มีการวางแผนการพัฒนาเมืองและการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนและการท่องเที่ยวแบบวิถีชุมชนอย่างเป็นระบบ ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะภาคเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนา จึงเสนอแนะให้มีการศึกษาแผนจังหวัดที่มีอยู่เดิมเพื่อผนวกเข้ากับการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นและออกแบบแนวคิดเบื้องต้นของโครงการ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดและสอดคล้องกับแนวทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนในพื้นที่ 2. ขอให้เชื่อมโยงโครงข่ายการเดินทางทางอากาศ ทางถนน และท่าเรือสำคัญต่าง ๆ รวมถึงพัฒนาการขนส่งทางรางเพื่อขนส่งนักท่องเที่ยวจากสนามบินเข้าสู่เมืองกระบี่อันนำไปสู่การส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเมืองกระบี่ 3. ในการออกแบบทางจักรยานในพื้นที่โครงการ ขอให้ออกแบบโดยไม่มีตัวกัน ซึ่งอาจเป็นสิ่งกีดขวางการจราจร แต่ขอให้โครงการดำเนินการในรูปแบบของการทำสีให้ชัดเจน เพื่อแสดงถึงทางจักรยานแก่ผู้ใช้ทาง
ตรัง	1. ในการออกแบบแนวคิดเบื้องต้นเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดตรัง ขอให้มีการออกแบบระบบระบายน้ำและท่อเพื่อรองรับการร้อยสายไฟต่าง ๆ ในอนาคต ลดปัญหาจากการเปิดผิวจราจร อีกทั้งขอให้ผลักดันโครงการสะพานข้ามแม่น้ำปะเหลียนเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการเดินทางแก่ประชาชนในพื้นที่อำเภอปะเหลียน 2. นอกจากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแล้ว ขอให้ศึกษาจุดที่ตั้งท่าเรือท่องเที่ยว ในอำเภอกันตังและอำเภอปากเมง เพื่อบูรณาการระบบท่องเที่ยวในคราวเดียวกัน 3. ขอให้ออกแบบจุดแลนด์มาร์ก จุดพักรถสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อลงไปชื่นชมธรรมชาติและจับจ่ายใช้สอยบริเวณจุดพักรถ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน อำเภอ จังหวัด และกลุ่มจังหวัด
สตูล	1. ขอให้ออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงจังหวัดสตูล เข้าสู่ชุมชนชายทะเลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบวิถีชุมชนที่จังหวัดให้ความสำคัญและดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง 2. ขอให้พิจารณาเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันกับการท่องเที่ยวของมาเลเซียและสิงคโปร์ ซึ่งมีความนิยมในการขับรถท่องเที่ยวและจับจ่ายใช้สอยตามจุดแลนด์มาร์ก จุดพักรถต่าง ๆ โดยขอให้เชื่อมโยงกับท่าเรือท่ามะลิและท่าเรือปากบาราด้วย 3. ขอให้ทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการบังคับใช้ในพื้นที่จังหวัดสตูลอย่างเข้มงวด

ที่มา : ที่ปรึกษา, 2566